

Giới thiệu Bất Tử Hoàng Hà Convert

Như thế nào là Tu Đạo ?

Như thế nào là Tu Tiên ?

Như thế nào là Tu Chân ?

"Đạo" người , thành thiên vận, đúc đạo cơ, phụng lệnh vua, tạo thần thông biến hóa!

"Tiên" người, độ(vượt) Thiên Kiếp, sửa Bồn Nguyên, nắm giữ căn nguyên, thay đổi pháp tắc!

"Chân" người, tìm chân lí, phá thương khung, độ thân mình, ta là Thiên Địa !

Thiên đạo đã diệt, bồn nguyên đã đứt, chân lí hư vọng (vô căn cứ)!

Vận mệnh chi lưu, bất tử hoàng hà, như thế nào để trường sinh ?

Thiên đạo bất nhân, thánh nhân không được đức, như thế nào để trường sinh ?

Đây là một cái câu chuyện liên quan về trường sinh cố sự .

Mời mọi người thưởng thức.

P/s: Tác giả cho ra được hơn 40 chương (Mới nhất) . Tiến độ dịch 1-2 ngày ra một chương .

P/s : Từng đứng trên bảng xếp hạng tiềm lực của qidian . (Hạng 9)

Thông báo : Tác giả dừng viết truyện này.

☪HJλDC2 ♡ ☪LOKl☪

Bạn đang đọc truyện *Bất Tử Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1 : Bắt đầu

Đêm đến, trăng sáng nhô lên cao, ở hướng Tây , ánh trăng sáng như nước chảy lẳng lẳng trút xuống, tỏa ra vàng sáng màu trắng bạc.

Lúc này, ánh sáng soi rọi khắp nơi như oanh co,uốn lượn và nhẹ nhàng, phảng phất như một cái lưới trùm hết thôn bao ở trong đó ngay phía dưới.

Dưới ánh trăng, có ngọn núi mập mờ ẩn hiện. Suông mù hòa hợp , hơi ẩm dày đặc như một tấm lụa mỏng Luru Vân vào buổi xế tà , phảng phất như đợt trang xuất giá thiếu nữ góp phần tăng thêm mấy phần thần bí yêu kiều, thướt tha phong thái.

Cây muốn động mà gió chẳng ngừng!

Bỗng nhiên, có một trận cuồng phong gào thét , trên núi cây cối đong đưa tựa như múa móng giương răng , giống như khí thôn Trường Hồng thế.

Ở một góc thung lũng, gió nhẹ khẽ vuốt, thỉnh thoảng truyền tới một hai tiếng gà gáy chó sủa, xé rách sự yên lặng của bầu trời đêm tĩnh mịch.

Lúc này trong phòng , ngọn đèn dầu được thấp sáng , vén lên một góc cửa sổ , sau đó một cục đá bay ra . Tiếng mắng chửi cũng theo đó truyền ra.

Đại hoàng kêu lên : " Minh chắc chắn sẽ đem cung lột da chúng ăn . Chết lão tử"

" Ông xã ơi , ngủ nhanh lên một chút đi, hôm nay ông xã làm ta giày vò thảm quá đi . Một chết lão nương rồi . "(Mẹ nó , chắc chắn âm dương giao hợp luôn :))

" Hắc hắc " Một tiếng cười đầy dâm đẳng!"

Sau đó , ngọn đèn dầu tắt đi làm cho ngôi nhà lâm vào một vùng tăm tối . Rồi sau , tiếng gáy sẽ nổi lên nhưng không nhiều.

"Đạo khả đạo dã, phi hăng đạo dã, danh khả danh dã, phi hăng danh dã, vô danh, vạn vật chi thủy dã, hữu danh, vạn vật chi mẫu dã \"

"Cổ hăng vô dục dã, dĩ quan kỳ miếu, hăng hữu dục dã, dĩ quan kỳ sở kiếu, lưỡng giả đồng xuất, dĩ danh đồng vị. Huyền chi hựu huyền, chúng miếu chi môn . . ." (Ai biết nghĩa 2 câu trên nhớ liên hệ mình chỉnh sửa lại)

Đây là một ngôi nhà ngói thấp , thà nói là nhà ngói chằng bằng nói thành nhà bùn nhão đi.

Bức tường được xây từ bùn nhão , có lẽ bởi vì thời gian quá lâu nên hơi có vẻ ngăm đen nên nhìn không ra dáng vẻ vốn có . Chỉ cần gió nhẹ thổi qua, thì có một mùi hôi thối nhàn nhạt xông thẳng vào mũi.

Trên tường bùn nhão bần thiêu, mơ hồ có thể thấy mấy cái khe hở hơn một trượng . Chỉ cần gió nhẹ thổi qua , phát ra tiếng " Vù vù "

Nhìn xuyên qua cành cây , qua khe cửa sổ, có đồ vật cực kì đơn sơ bên trong.

Một bàn một ghế!

Cái bàn kia có hình chữ nhật , bị thiếu sót một góc nên bị mấy khối đá khắp nơi chống đỡ , lảo đảo , kêu vang tiếng " Cót két cót két"

Trên bàn bị phủ kín bởi sách thật dày . Ở đó , có một ngọn đèn dầu phát ra ngọn lửa lớn chừng hạt đậu mà đèn dầu hầu như chỉ còn một tia . Xem ra không bao lâu nữa , nó sẽ tắt.

Còn cái ghế kia được xây từ các tấm ván, phủ kín bằng thật dày cỏ tranh. Trên cỏ tranh, có tấm chăn nệm thật mới.

Lúc này, có một người ngồi trên tấm ván trên giường , chân nệm bọc lấy thật chặt người đó . Không nhìn ra dáng dấp ra sao nhưng từ nọ có thể thấy ra thân hình gầy yếu , đó là một thiếu niên mười lăm mười sáu tuổi .

Giờ phút này, thiếu niên này nằm ở trên bàn, mượn ngọn đèn dầu ánh sáng yếu ớt để đọc , nhìn chăm chăm một quyển sách trên bàn. Quyển sách dĩ thường mới tinh, xem ra là bị cẩn thận yêu quý. Chẳng qua sách này vốn là trang bìa sách , cũ nát không thể tả , mốc đến mép cuốn. Có lẽ là do lật quá nhiều nên mới bị như vậy.

Bỗng nhiên , người thiếu niên này dừng lại.

Sau đó , dọn lại chăn nệm , cầm lên cạo một bên đèn rồi đem tro đèn bỏ đi . Ngay tức khắc, ngọn đèn dầu lại trở nên sáng tỏ để đọc tiếp.

Thấy vậy, người thiếu niên hài lòng gật đầu một cái, khước miệng lộ rõ vẻ mỉm cười , trầm giọng nói :

" Đáng lẽ ra là cây đèn này còn có thể đốt một hồi nữa, hôm nay đem hết quyển này xem xong thì lần này Thi Hương nhất định sẽ không làm cha thất vọng ! "

Thiếu niên này chính người duy nhất có ăn học ở Thôn Tiên Nhân , đứa con thứ 2 của Tôn Từ - Nhị Cầu Từ.

Nhị Cầu Từ này vốn tên là Tần Phàm , cái tên nho nhã này là do cha mẹ hắn đặt ra . Đồng thời cũng chính là cháu của Tần cử nhân lúc còn sống đạt được. Ông của Tần Phàm là cử nhân duy nhất của thôn phụ cận đây mười tám dặm, đều thấy nhiều hiểu rộng.

Mỗi đại sự ở trong thôn, nhà ai kết hôn tang cưới, đều phải rất cung kính mời lên ông Nhị Cầu Từ đi qua, so với lão thôn trưởng kia uy vọng cũng cao hơn bên trên như vậy mấy phần.

Có lẽ, hưởng thụ quen loại này uy vọng cùng tôn kính, ông Nhị Cầu Từ lúc qua đời vẫn không quên nhắc tới, kéo hai cái Tôn Từ ở giường dận dò trước Nhị Cầu Từ phụ thân của:

"Muốn cho Lão Tần nhà ta xuất hiện thêm một cái cử nhân, đó mới làm rạng rỡ tổ tông, ta chết cũng nhắm mắt. "

Nhị Cầu Từ phụ thân của tự biết không phải đoán liền lúc này , liền học thật sớm một môn thủ nghệ rèn sắt nuôi gia đình sống qua ngày, mặc dù không nói cho ông Nhị Cầu Từ lúc còn sống, ngược lại cuộc sống trôi qua coi như sung túc.

Cái này, mấy năm qua cần cù tiết kiệm, để dành được mấy phần tiền lẻ sau, Nhị Cầu Từ phụ thân liền nghĩ tới phụ thân dận dò, chờ đến Nhị Cầu Từ sáu tuổi liền đưa đến trường học, hy vọng nhà Lão Tần lại ra một cái cử nhân, hoàn thành lời hứa với ông Nhị Cầu Từ, rạng rỡ tổ tông

Nhắc tới trong thôn, bên trên tư thực đây chính là người có tiền mới có thể chơi đồ chơi, hàng năm tiêu phí đều là một khoản số lượng không nhỏ, lấy hần tình huống trong nhà, căn bản không đủ sức với hai người, cho nên đại ca Tần Sơn liền nghĩ học thật sớm, đem cơ hội đọc sách nhường lại cho Nhị Cầu Từ, mà đại ca hần Tần Sơn lập một cái nho nhỏ sinh kế ở trấn trên, làm giám gác nặng ở nhà.

Nhị Cầu Từ từ nhỏ đã cực kỳ thông minh, thích đọc sách, ý tưởng cũng nhiều, là trong thôn công nhận Thần Đồng, Nhị Cầu Từ phụ thân của mỗi lần nghe được người trong thôn tán dương lúc mới có thể từ cái kia cổ bản trên mặt lộ ra một nụ cười vui mừng.

Mẫu thân và đại ca Tần Sơn đối với hần kỳ vọng rất cao, vì để cho hần chuyên tâm đi học, chưa bao giờ để cho Nhị Cầu Từ nhúng tay bất kỳ việc nhà, cho nên Nhị Cầu Từ thoát nhìn là da mềm mại trắng nõn nà, không hề giống người nhà quê

Theo tuổi tác gia tăng, đọc nhiều sách, tự nhiên ý tưởng có càng nhiều, đối với thế giới bên ngoài tràn đầy hướng tới, đối với Lục Địa Thần Tiên trong

sách nói , trường sinh bất tử tràn đầy một chút xiu mơ mộng.

Nhị Cầu Tử nghĩ rất đơn giản, người một nhà hòa thuận, bình an, ấm no không lo đích phụng bồi cha mẹ an hưởng tuổi già.

Trưa hôm nay ăn cơm, Nhị Cầu Tử khép quyển sách lại từ trong thư phòng đi ra, nhìn, trông coi mới từ trần trên trở về đại ca cùng cha, vội vàng chạy tới xuất ra một khối bản thủ rửa mặt vải, thả ở trong nước ngâm tràn đầy nước, vắt khô sau khi chuyển đến trong tay anh trai, nói:

"Đại ca, cha, đem lau mặt đi ạ! "

Tần Sơn nâng thân thể một cách mệt mỏi, dùng hai tay bóng nhảy nhận lấy vải rửa mặt, cười ha hả nói:

"Tiểu Hiền a, hôm nay nhìn thế nào, hôm nay ta từ trần trên mua một cái Đại Lý Ngư, chờ chút rồi bồi bổ thật tốt tú tài của chúng ta."

Nhìn xem, Tần Sơn so với mình không lớn hơn mấy tuổi, thế nhưng bây giờ là giống như người trung niên già nua gầy gộc, Nhị Cầu Tử không đành lòng trong lòng, nước mắt chảy ra, nước nở nói :

"Đại ca ... "

Tần Sơn thấy vậy, sờ đầu Nhị Cầu Tử cười to nói:

"Ha ha, Tiểu Tú Tài của chúng ta thế nào mà sẽ khóc, đại ca cùng người là nam tử hán đại trượng phu cũng không cho phép khóc nhè nha."

"Tốt lắm, tốt lắm, Nhị Cầu Tử sau này nếu thi đậu cử nhân, sẽ giống như ông của chúng ta . Đi đâu có người tôn kính mình, cũng không thể sao đây khóc nhè rồi . " Nhị Cầu Tử phụ thân nhìn trước mắt huynh đệ hai người . Bàn gò má mang theo vẻ tươi cười, đập đầu thuốc lá rồi đứng dậy nói.

" Ông xã à , nói như thế nào đây! Nhà chúng ta có Nhị Cầu Tử thông minh như vậy nhất định có thể thi đậu cử nhân, các con và ông xã tới dùng cơm đi.

Mẹ Nhị Cầu Tử đem làm xong thức ăn rồi bung đến trên bàn, chăm sóc ba cha con bọn họ tới dùng cơm

Nhị Cầu Tử ngồi bên cạnh bàn, một bên lắng lắng nghe đại ca cùng cha mẹ tán gẫu, một bên hưởng thụ trong chén đầy cá cùng thức ăn. Thành thạo, chen vào mấy câu , làm phụ thân cùng đại ca cười ha hả.

Đối với Nhị Cầu Tử mà nói, giờ cơm tối là thời điểm hân cao hứng nhất , bởi vì ban ngày cha và mẹ phải đến trong cửa hàng rèn sắt, đại ca phải đi trần trên làm việc, chỉ có buổi tối mới có thể tụ chung một chỗ. Nhị Cầu Tử rất thích cùng chung với người một nhà bình đạm sinh hoạt

Nhị Cầu Tử thường nghĩ : " Nếu như ông cũng ở đây, mọi người cùng nhau đoàn tụ thì thật là tốt biết mấy."

Nhưng Nhị Cầu Tử tâm lý mình bạch rằng, lão Phu Tử đã nói qua : " Sinh Lão Bệnh Tử chính là Thiên Đạo Pháp Tắc, Quy luật tự nhiên không thể nghịch chuyển, đã mất tựu liên không quay trở về được. "

Đồng thời, Nhị Cầu Tử còn có 1 cái nghi ngờ trong lòng , đó là hán từ trần trên nghe kể chuyện cổ tích từ Địch lão đầu . Ông đó nói :

" Cõi đời này, có 1 loại người, có danh hiệu là Tu Tiên Giả, nắm giữ uy năng vô cùng lớn, một tay che trời, người kém cõi nhất có thể che sông lấp biển , có thể nghịch chuyển luân hồi , trường sinh bất tử . "

Đã từng có đoạn thời gian, Nhị Cầu Tử từng có nảy sinh ý nghĩ trở thành Tu Tiên Giả, tập được thân hình rất cao Bất Tử Chi Thuật , rồi sau đó để cho gia gia khỏi từ hồi sinh, để cho cha mẹ còn có đại ca, để bây giờ mọi người vui vẻ cùng nhau sinh hoạt . Nhưng hán không dám làm. Hám không dám đem suy nghĩ lý Kinh phản Đạo này nói ra . Chính mình cơ hội tới trường cũng không dễ, thi đậu cử nhân, mới là tốt nhất đối với cha mẹ cùng đại ca giao phó.

Chính vì vậy , loại ý nghĩ này, lần đầu tiên xuất hiện trong đầu Nhị Cầu Tử , đồng thời cũng là một lần cuối cùng bị hán quên mất ở sâu trí nhớ bên trong.

Truyện convert bởi StfRCuSt © , xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bất Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2 : Nhị thúc

Vừa rạng sáng thứ hai, Nhị Cầu Từ đẩy cửa gỗ ra, vươn người ra một cái , ngáp đi tới sân, phát hiện cha và đại ca không đi trấn trên như thường ngày mà là bận bịu quét dọn căn phòng

Thấy vậy , Nhị Cầu Từ không khỏi nghi ngờ hỏi :

" Cha, đại ca , các người đang làm cái gì vậy ? Tại sao hai người không có đi trấn trên?"

"Ồ , Nhị Cầu Từ , em đã tỉnh! "

" Hôm nay, nhị thúc muốn đi qua, anh cùng cha nói chuẩn bị trước một chút , trong nhà sẽ rối loạn nhiều chút. " Tần Sơn quay đầu lại hưng phấn nói.

" Nhị thúc !"

Nhị Cầu Từ nghe Ngôn Tâm Sinh liên tục tăng, hô to một tiếng vui vẻ nói:

" Nhị thúc trở về từ nội thành rồi sao ? " Nhị Cầu Từ mặt đầy vui mừng, có chút không dám tin hỏi lại.

" Không tệ, trước đó vài ngày, Nhị thúc người được ký thác đưa tin cho Lý thúc, nói làm xong một trận này sẽ tới nhà ngồi một lát, coi như thời gian sau đó cũng là chuyện của ngày hôm nay. "

Nhị Cầu Từ phụ thân lại cười nói , sau đó đập đầu tẩu hút thuốc trong tay , đặt trong miệng 'Bep bep' hít hai lần rồi nhả ra mấy vòng khói , yên lặng trong chốc lát rồi nói :

" Nhị thúc của con là người tốt a , so với cha có tiền đồ nhiều hơn . Trong thành làm buôn bán lớn nhưng không có quên ta đây - cái nghèo đại ca . Những năm trước đây , nhà nghèo , nhưng dựa vào Nhị thúc tiếp tế , đại ca người lên trấn làm ăn tốt đều nhờ Nhị thúc của người giúp đỡ làm . Chờ các người sau này có tiền đồ, mong rằng đừng quên phần ân tình này, lát nữa lúc ăn cơm, nhờ kính Nhị thúc người hai chén. "

Huynh đệ hai người cùng kêu lên gật đầu liên vội vàng đáp ứng, giúp cha đồng thời thu thập.

Phải nói rằng , trong nhà này ai mong Nhị thúc đến đây nhất, trong lòng Nhị Cầu Từ nghĩ trừ hấn ra không còn có thể là ai khác.

Mỗi lần khi Nhị thúc tới, cũng đặc biệt mang cho hấn một ít hình đường thẳng quyền sách tới từ trong thành. Những thứ sách này đóng buộc bằng chỉ không phải là cái chủng loại mà tiên sinh (thầy giáo) dạy ở trường . Mà đó là những ghi chép rất nhiều về kỳ văn chuyện , nào là giao long vào biển , nào là nghe đạo đồn ngộ , Tiên Nhân vượt biển... Mọi việc như thế khiến cho Nhị Cầu Từ cảm thấy những chuyện kỳ quái này thú vị hơn nhiều so với sách trong Nhan Như Ngọc vàng phòng.

Trong sách thuật lại , những Tiên Nhân này lúc ẩn lúc hiện , vô tung mất tích , đi bốn ba tứ phía, có thể sống qua những năm tháng , có thể thọ ngàn với trời đất (Thiên Địa đồng thọ - sống lâu cùng trời đất)

Mỗi lần , hấn cũng ôm những quyển sách như vậy đến nỗi quên ăn quên ngủ một phen . Vì thế mà dẫn đến phụ thân cảm râm hoài.

Sau nửa giờ, mẹ Nhị Cầu Từ vừa đem thức ăn làm xong bung đến trên bàn . Bỗng nhiên , ngoài cửa liên tục tới một trận xe ngựa ập đất kêu ào ào âm thanh, tiếp lấy sau đó là một đạo tiếng cười sang sảng truyền tới.

" Đại ca, chị dâu gần đây khỏe không?"

Nghe được âm thanh này , Nhị Cầu Từ ngạc nhiên mừng rỡ một trận, chạy ra ngoài đẩy cửa đi ...

Chỉ thấy , bên ngoài sân, có một người vóc dáng khôi ngô, mặt đỏ hồng hấn từ trung niên, cười chúm chím đứng ở trước cửa. Hấn thấy Nhị Cầu Từ cũng vui mừng, cầm trong tay mấy cuốn sách thật dày đưa tới , rồi đưa tay lên đầu Nhị Cầu Từ sờ sờ.

Nhị Cầu Từ nhận bọc sách xong, liền xoay người tránh khỏi, quay đầu nói ra :

" Nhị thúc à , ta đã trưởng thành rồi. Thúc còn muốn nắm chặt lỗ tai của ta khi còn bé như vậy ư . Không có cửa đâu thúc ơi! "

Hấn từ trung niên nghe vậy ngẩn ra, dùng ngón tay chỉ , cười chúm chím trên ghẹo nói: " Nhị Cầu Từ , ta xem người không phải nhớ Nhị thúc ta rồi mà giờ rất mong muốn sách trong tay thúc ta đúng không. "

Nhị Cầu Từ nghe xong, ngượng ngùng gãi đầu một cái, ôm chặt trong ngực bao vải dầu khóa, ngượng ngùng chạy vào trong sân, tìm một khối đất trống vội vàng mở bọc ra, nháy mắt lên thích thú.

Cha mẹ Nhị Cầu Từ lúc này cũng đi trong sân , phụ thân hấn cười nói : " Lão Nhị à, ta đoán người cũng vừa mới tới, mẹ Nhị Cầu Từ vừa mới chuẩn bị thức ăn xong, đứng đó làm gì nữa , mau vào . Con , con kêu đại ca dời cái ghế tới cho Nhị thúc. "

Nhị Cầu Tử nhìn thấy hán tử trung niên cảm kích rồi thở dài nói :

"Lão Nhị à , nguoi tới nhà ta mà còn mua nhiều đồ như vậy làm gì . Những năm trước đây nếu không phải nhờ nguoi , mấy đứa bé sớm đã chết đói.. "

Mẹ Nhị Cầu Tử vừa nói, khóe nước mắt chảy ra xuống dưới.

Hán tử trung niên thấy vậy, vội vàng đi lên đỡ, cười khỏ nói :

"Chị dâu, người trong nhà cần gì khách khứa quá vậy. Mẹ ta lúc đó mất sớm, nếu không nhờ đại ca không chịu cực đẽm ta nuôi lớn, ta nơi nào có như ngày hôm nay."

Phụ thân Nhị Cầu xem hai thúc người, xúc động nhớ tới cuộc sống khốn khổ trước kia. Nước mắt chảy cuộn cuộn từ hốc mắt. Sau khi lau chùi khóe mắt xong, liền vội vàng kéo huynh đệ mình vào trong phòng. (Đéo là gay nhá)

"Đệ à . Ngươi lâu lắm đã không tới đây, hay lần này tới ở thêm hai ngày đi . Hai đứa nhóc ngày thường cứ mãi nhắc đến ngươi đó ! "

Hán tử trung niên lắc đầu, liền vội vàng khoát tay nói:

"Đại ca, trong thành làm ăn bận rộn, có dịp mới kịp chạy xuống đây thờ cúng, dâng nén hương cho cha rồi sáng sớm liền đi. Chờ mấy ngày nữa giúp xong, ta liền thật tốt ở thêm 2 ngày. "

Mẫu thân Nhị Cầu Tử vội vàng kéo tay chồng mình lại nói : " Chú nói cũng đúng , tương lai còn dài, làm ăn quan trọng hơn. "

Hán tử trung niên nhìn phụ thân Nhị Cầu Tử nói : " Đại ca, Nhị Cầu Tử năm nay mười sáu tuổi phải không? "

Phụ thân Nhị Cầu Tử gật đầu, cảm khái nói :

"Sang năm liền mười bảy rồi, ôi, thoáng một cái ta cũng đi hơn mười năm. Thật nhanh a !"

"Đúng vậy, măm tháng không tha người . Hai anh em chúng ta giờ đều già rồi ! "

Người đàn ông trung niên cảm khái nói, trầm ngâm bỗng nhiên chuyển thành vẻ mặt nghiêm nghị nói :

"Đại ca, thật ra thì lần này tới ta là có chuyện thương lượng với người một chút."

" Chuyện gì? Em cứ nói . " Phụ thân Nhị Câu Tử chẳng phải là tham gia thi đậu cử nhân Thi Hương ấy ư, ta liền đi níu kéo nhiều chút quan hệ , chỉ cần Nhị Câu Tử thi đậu về sau, ta nghĩ sẽ tiến cử hắn đi trong thành Hàn Lâm Viện đi học tập, đến lúc đó theo ta dò đến trong thành, ta cũng có thể chiếu cố một, hai . "

Lúc này, cách đó không xa, Nhị Cửu Tử đang ôm quyển sách bỗng nhiên xoay đầu lại, mặt đầy vẻ kinh ngạc, nghẹn ngào nói lắp bắp : " Hàn. . . Hàn Lâm. . . Viên! Nhị thúc ngươi nói là nơi triều đình bồi dưỡng đặc biệt đại thần triều đình Hàn Lâm Viên đó ư ? "

"Cái gì ! Đai thần triều đình ! " Phu thân Nhi Cầu Tử cả kinh, miêng há thật to, làm tẩu thuốc rơi xuống đất không hay biết , mắt lúc này đầy vẻ hoảng sợ.

Đại thần triều đình nhà Minh chính là một người dân phu hiền lành thật thà lương thiện, gặp qua quan lớn nhất cũng chỉ có thôn trưởng mà thôi. Thế mà Nhị Cửu Tử chẳng mấy chốc sẽ trở thành đại thần triều đình.

Hàn tử trung niên nghe vậy, biểu lộ lạnh nhạt nói: "Không tệ, ta đã đi náu kéo một chút quan hệ mới lấy được cơ hội này. Chỉ cần Nhị Cửu Tử thi đậu cử nhân liền có thể đi vào Hàn Lâm Viện, không ra mấy năm ít nhất cũng là Nhất Thành Chi Chủ. "

"Nhị Cẩu Tử à, con phải nhớ kỹ, biết ơn Nhị thúc đi. Thúc đã làm cho người gần hết thầy rồi nhưng không thể quên ân nha. " Nhị cẩu tử cha mẹ liên tục biến sắc, rồi sau đó vẻ mặt nghiêm một chút, đắn đo sâu sắc.

Nói xong, liền kéo Nhị Cẩu Tử cúi người tạ ơn, hán tử trung niên liền vội vàng đỡ dậy đẩy lại, chỉ đành nhận mấy cái khấu đầu nặng nề của Nhị Cẩu Tử, tán dương nói :

"Nhi Cầu Tử , thi thật tốt , qua mấy ngày nữa ta chờ tin tức tốt củ ngươi . "

Truyền convert bởi 𐄂𐄃𐄄𐄅𐄆𐄇𐄈𐄉𐄊𐄋𐄌𐄍𐄎𐄏𐄐𐄑𐄒𐄓𐄔𐄕𐄖𐄗𐄘𐄙𐄚𐄛𐄜𐄝𐄞𐄟𐄠𐄡𐄢𐄣𐄤𐄥𐄦𐄧𐄨𐄩𐄪𐄫𐄬𐄭𐄮𐄯𐄰𐄱𐄲𐄳𐄴𐄵𐄶𐄷𐄸𐄹𐄺𐄻𐄼𐄽𐄾𐄿𐅀𐅁𐅂𐅃𐅄𐅅𐅆𐅇𐅈𐅉𐅊𐅋𐅌𐅍𐅎𐅏𐅐𐅑𐅒𐅓𐅔𐅕𐅖𐅗𐅘𐅙𐅚𐅛𐅜𐅝𐅞𐅟𐅠𐅡𐅢𐅣𐅤𐅥𐅦𐅧𐅨𐅩𐅪𐅫𐅬𐅭𐅮𐅯𐅰𐅱𐅲𐅳𐅴𐅵𐅶𐅷𐅸𐅹𐅺𐅻𐅼𐅽𐅾𐅿𐆀𐆁𐆂𐆃𐆄𐆅𐆆𐆇𐆈𐆉𐆊𐆋𐆌𐆍𐆎𐆏𐆐𐆑𐆒𐆓𐆔𐆕𐆖𐆗𐆘𐆙𐆚𐆛𐆜𐆝𐆞𐆟𐆠𐆡𐆢𐆣𐆤𐆥𐆦𐆧𐆨𐆩𐆪𐆫𐆬𐆭𐆮𐆯𐆰𐆱𐆲𐆳𐆴𐆵𐆶𐆷𐆸𐆹𐆺𐆻𐆼𐆽𐆾𐆿𐇀𐇁𐇂𐇃𐇄𐇅𐇆𐇇𐇈𐇉𐇊𐇋𐇌𐇍𐇎𐇏𐇐𐇑𐇒𐇓𐇔𐇕𐇖𐇗𐇘𐇙𐇚𐇛𐇜𐇝𐇞𐇟𐇠𐇡𐇢𐇣𐇤𐇥𐇦𐇧𐇨𐇩𐇪𐇫𐇬𐇭𐇮𐇯𐇰𐇱𐇲𐇳𐇴𐇵𐇶𐇷𐇸𐇹𐇺𐇻𐇼𐇽𐇾𐇿𐈀𐈁𐈂𐈃𐈄𐈅𐈆𐈇𐈈𐈉𐈊𐈋𐈌𐈍𐈎𐈏𐈐𐈑𐈒𐈓𐈔𐈕𐈖𐈗𐈘𐈙𐈚𐈛𐈜𐈝𐈞𐈟𐈠𐈡𐈢𐈣𐈤𐈥𐈦𐈧𐈨𐈩𐈪𐈫𐈬𐈭𐈮𐈯𐈰𐈱𐈲𐈳𐈴𐈵𐈶𐈷𐈸𐈹𐈺𐈻𐈼𐈽𐈾𐈿𐉀𐉁𐉂𐉃𐉄𐉅𐉆𐉇𐉈𐉉𐉊𐉋𐉌𐉍𐉎𐉏𐉐𐉑𐉒𐉓𐉔𐉕𐉖𐉗𐉘𐉙𐉚𐉛𐉜𐉝𐉞𐉟𐉠𐉡𐉢𐉣𐉤𐉥𐉦𐉧𐉨𐉩𐉪𐉫𐉬𐉭𐉮𐉯𐉰𐉱𐉲𐉳𐉴𐉵𐉶𐉷𐉸𐉹𐉺𐉻𐉼𐉽𐉾𐉿𐊀𐊁𐊂𐊃𐊄𐊅𐊆𐊇𐊈𐊉𐊊𐊋𐊌𐊍𐊎𐊏𐊐𐊑𐊒𐊓𐊔𐊕𐊖𐊗𐊘𐊙𐊚𐊛𐊜𐊝𐊞𐊟𐊠𐊡𐊢𐊣𐊤𐊥𐊦𐊧𐊨𐊩𐊪𐊫𐊬𐊭𐊮𐊯𐊰𐊱𐊲𐊳𐊴𐊵𐊶𐊷𐊸𐊹𐊺𐊻𐊼𐊽𐊾𐊿𐋀𐋁𐋂𐋃𐋄𐋅𐋆𐋇𐋈𐋉𐋊𐋋𐋌𐋍𐋎𐋏𐋐𐋑𐋒𐋓𐋔𐋕𐋖𐋗𐋘𐋙𐋚𐋛𐋜𐋝𐋞𐋟𐋠𐋡𐋢𐋣𐋤𐋥𐋦𐋧𐋨𐋩𐋪𐋫𐋬𐋭𐋮𐋯𐋰𐋱𐋲𐋳𐋴𐋵𐋶𐋷𐋸𐋹𐋺𐋻𐋼𐋽𐋾𐋿𐌀𐌁𐌂𐌃𐌄𐌅𐌆𐌇𐌈𐌉𐌊𐌋𐌌𐌍𐌎𐌏𐌐𐌑𐌒𐌓𐌔𐌕𐌖𐌗𐌘𐌙𐌚𐌛𐌜𐌝𐌞𐌟𐌠𐌡𐌢𐌣𐌤𐌥𐌦𐌧𐌨𐌩𐌪𐌫𐌬𐌭𐌮𐌯𐌰𐌱𐌲𐌳𐌴𐌵𐌶𐌷𐌸𐌹𐌺𐌻𐌼𐌽𐌾𐌿𐍀𐍁𐍂𐍃𐍄𐍅𐍆𐍇𐍈𐍉𐍊𐍋𐍌𐍍𐍎𐍏𐍐𐍑𐍒𐍓𐍔𐍕𐍖𐍗𐍘𐍙𐍚𐍛𐍜𐍝𐍞𐍟𐍠𐍡𐍢𐍣𐍤𐍥𐍦𐍧𐍨𐍩𐍪𐍫𐍬𐍭𐍮𐍯𐍰𐍱𐍲𐍳𐍴𐍵𐍶𐍷𐍸𐍹𐍺𐍻𐍼𐍽𐍾𐍿𐎀𐎁𐎂𐎃𐎄𐎅𐎆𐎇𐎈𐎉𐎊𐎋𐎌𐎍𐎎𐎏𐎐𐎑𐎒𐎓𐎔𐎕𐎖𐎗𐎘𐎙𐎚𐎛𐎜𐎝𐎞𐎟𐎠𐎡𐎢𐎣𐎤𐎥𐎦𐎧𐎨𐎩𐎪𐎫𐎬𐎭𐎮𐎯𐎰𐎱𐎲𐎳𐎴𐎵𐎶𐎷𐎸𐎹𐎺𐎻𐎼𐎽𐎾𐎿𐏀𐏁𐏂𐏃𐏄𐏅𐏆𐏇𐏈𐏉𐏊𐏋𐏌𐏍𐏎𐏏𐏐𐏑𐏒𐏓𐏔𐏕𐏖𐏗𐏘𐏙𐏚𐏛𐏜𐏝𐏞𐏟𐏠𐏡𐏢𐏣𐏤𐏥𐏦𐏧𐏨𐏩𐏪𐏫𐏬𐏭𐏮𐏯𐏰𐏱𐏲𐏳𐏴𐏵𐏶𐏷𐏸𐏹𐏺𐏻𐏼𐏽𐏾𐏿𐐀𐐁𐐂𐐃𐐄𐐅𐐆𐐇𐐈𐐉𐐊𐐋𐐌𐐍𐐎𐐏𐐐𐐑𐐒𐐓𐐔𐐕𐐖𐐗𐐘𐐙𐐚𐐛𐐜𐐝𐐞𐐟𐐠𐐡𐐢𐐣𐐤𐐥𐐦𐐧𐐨𐐩𐐪𐐫𐐬𐐭𐐮𐐯𐐰𐐱𐐲𐐳𐐴𐐵𐐶𐐷𐐸𐐹𐐺𐐻𐐼𐐽𐐾𐐿𐑀𐑁𐑂𐑃𐑄𐑅𐑆𐑇𐑈𐑉𐑊𐑋𐑌𐑍𐑎𐑏𐑐𐑑𐑒𐑓𐑔𐑕𐑖𐑗𐑘𐑙𐑚𐑛𐑜𐑝𐑞𐑟𐑠𐑡𐑢𐑣𐑤𐑥𐑦𐑧𐑨𐑩𐑪𐑫𐑬𐑭𐑮𐑯𐑰𐑱𐑲𐑳𐑴𐑵𐑶𐑷𐑸𐑹𐑺𐑻𐑼𐑽𐑾𐑿𐒀𐒁𐒂𐒃𐒄𐒅𐒆𐒇𐒈𐒉𐒊𐒋𐒌𐒍𐒎𐒏𐒐𐒑𐒒𐒓𐒔𐒕𐒖𐒗𐒘𐒙𐒚𐒛𐒜𐒝𐒞𐒟𐒠𐒡𐒢𐒣𐒤𐒥𐒦𐒧𐒨𐒩𐒪𐒫𐒬𐒭𐒮𐒯𐒰𐒱𐒲𐒳𐒴𐒵𐒶𐒷𐒸𐒹𐒺𐒻𐒼𐒽𐒾𐒿𐓀𐓁𐓂𐓃𐓄𐓅𐓆𐓇𐓈𐓉𐓊𐓋𐓌𐓍𐓎𐓏𐓐𐓑𐓒𐓓𐓔𐓕𐓖𐓗𐓘𐓙𐓚𐓛𐓜𐓝𐓞𐓟𐓠𐓡𐓢𐓣𐓤𐓥𐓦𐓧𐓨𐓩𐓪𐓫𐓬𐓭𐓮𐓯𐓰𐓱𐓲𐓳𐓴𐓵𐓶𐓷𐓸𐓹𐓺𐓻𐓼𐓽𐓾𐓿

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Thi rớt

Ba tháng sau, ngoài thôn.

"Nhị Cầu Từ, chớ đừng ló lắng quá, nếu con không thi đậu, thì hãy sớm về nhà. Mẫu thân nhớ người lắm đó." Mẫu thân Nhị Cầu Từ vừa nói, nước mắt tuôn trào ra ngoài chảy xuống.

Cha mẹ Nhị Cầu Từ đứng lắng hồi lâu, lưu luyến không rời ở đầu thôn không thôi. Nhị Cầu Từ nhìn lại cha mẹ, trong ánh mắt của họ tràn đầy sự kì vọng, cảm thấy trên vai bỗng nhiên nặng trĩu, thấp giọng tự lầm bầm:

"Cha mẹ yên tâm đi, con nhất định sẽ thi đậu cử nhân làm rạng rỡ dòng họ. Ba mẹ, hãy chờ con trở lại!"

Từ lần sau khi Nhị Cầu Từ rời đi, trong ba tháng này, Nhị Cầu Từ giống như hít thuốc lức, đầu lơ lơ lửng lửng, vui đâu, cảm cố chuyên tâm học, quên ăn quên ngủ đốt đèn ngày đêm đọc sách, không thờ ơ chút nào.

Cha mẹ cũng cố gắng đáp ứng, tạo hoàn cảnh tốt nhất cho Nhị Cầu Từ, đến nỗi đóng tạm thời lò rèn trong trấn lại, chuyên tâm chăm sóc bên cạnh hắn. Đã vậy phụ thân còn đặc biệt đem con gà mà mẹ nuôi hơn 10 năm làm thịt rồi, để dùng cho Nhị Cầu Từ điều chỉnh thân thể.

Nhị Cầu Từ còn không biết là, phụ thân sau khi mần thịt con gà này xong, mẹ hắn đã khóc suốt 3 buổi tối liền. Vì thế mà cha hắn khuyên: "Vợ à, ta biết cái con gà này em nuôi lâu nên có cảm tình, Nhị Cầu Từ thi đậu cử nhân vào Hán Lâm Viện, cũng là tạo hóa của nó, coi như nhà Tàn chúng ta thiếu nợ nó vậy."

Mới chớp mắt mà thời gian trôi nhanh quá, cuối cùng kỳ thi cuối năm sắp tới, Nhị Cầu Từ sẽ cùng đại ca tiến vào trong trấn. Nhờ vậy mà mới có một màn ly biệt như trên. (Giải thích nguyên do dài để sợ :v)

Một cái giường mới tinh và chăn nệm, mấy bộ quần áo cũ đã được giặt sạch, cùng những sọt quyển sách chất đầy trên chiếc xe lừa cũ nát, chỉ cần chock lát liền đuổi theo, đợi xe ngựa kia tiếp cận rồi mới chậm rãi dừng lại.

Ngồi trên xe chính là một thiếu niên mặc quần áo hoa lệ, thiếu niên kia có mặt lớn tai to, mặt bóng loáng. Đồng thời, hắn không ngừng nhai đi nhai lại món vịt quay vàng óng đặt ở trên miệng cầm trên bàn tay. Đồng thời mang theo một cái Bạch Ngọc nhẫn sáng loáng, nhìn thế này ăn mặc cũng đủ biết là gia đình giàu có.

Nhị Cầu Từ thấy vậy, nghiêng răng nói:

"Hừ, Lý Bàn, quân hắn khi gió khi nguoi chỉ là Nhị Cừu (cậu hai) của Đại Cừu, công nhận lần này Thi Hương công phu thật."

Cái thằng Lý Bàn này chính là con trai đích tôn của Lý Bát, cùng học chung trường, bình thường học kém cỏi, dốt nát, ngày nào cũng ức hiếp những người nhỏ yếu nghèo khổ. Thật là đáng ghét.

Lý Bàn nghe xong, vẻ mặt cao ngạo, ánh mắt không ngoảnh lại, tiến tới Hai Cầu Từ bên tai, thấp giọng nói:

"Nguoi quân hắn khi gió ta là cậu của nguoi hay là Nhị Cừu nhỉ, nhưng đều không phải ta là cậu của nguoi sao."

Tiếng nói dứt xuống, Lý Bàn thúc giục phu xe, chọt phu xe đánh ngựa một roi, nghiêng ngang mà đi, nhất thời bụi đất tung bay. Xa xa, có tiếng nhỏ truyền tới: "Nhị Cầu Từ, nguoi muốn thi lấy cử nhân, ta khuyên nguoi hai chữ: NĂM MƠ!"

Nhị Cầu Từ phát tay, quét hết bụi đất trên người, nhìn chiếc xe ngựa chạy càng ngày càng xa, mắng thầm: "Đáng ghét!"

Tàn Sơn sau khi nghe xong, mặt đều muốn nổi gân, nghiêng răng nói:

"Con bà nó, cái thằng Lý Bàn này với cái thằng cha hắn rớt cuộc là cái dạng nguoi quái gì. Ta đi giáo huấn hắn một trận." Nói xong liền muốn vén tay áo muốn xông lên cho thằng Lý Bàn hai bạt tai mạnh.

Nhị Cầu Từ vội vàng tiến lên, kéo Tàn Sơn giật dứ, mở miệng nói:

"Đừng làm vậy, đại ca! Nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, thi cử nhân cũng phải là nhà hắn định đoạt mà bằng là bản lĩnh thật sự."

Xe lửa từ từ đi trên con đường mòn nông thôn, chậm rãi lắc, đại ca Tần Sơn ngồi ở trước mặt điều khiển xe lửa, Nhị Cầu Từ ôm cái bọc trong ngực do mẫu thân hắn làm ngồi ở phía sau xe ba gác, thân thể the chiếc xe lửa đung đưa trái phải.

Hắn mang theo sự kỳ vọng của cha mẹ

Mang theo nhân sinh không biết tiền đồ sẽ ra sao

Và rời đi thôn quê mà hắn đã sinh hoạt 16 năm

Có lẽ lần đầu tiên đi xa, hắn cùng đại ca Tần Sơn chơi đùa một lát sau, Nhị Cầu Từ dần dần ngủ đi. Cũng không biết qua bao lâu, bị người vỗ mạnh một cái trên vai, Nhị Cầu Từ từ giấc ngủ say tỉnh lại, trợn con mắt nhìn một cái, đại ca Tần Sơn cười híp mắt nhìn hắn, thấp giọng nói: "Người hiện giờ cùng đại ca tại nơi này ở, hôm nay đã chạy một ngày đường, người xuống ngủ trưa một hồi rồi buổi tối ta mang người đến nơi thi, tránh làm trễ nãi thời gian thi.

Nhị Cầu Từ đã ngủ suốt một buổi chiều, chàng vạng bị đại ca đánh thức sau, huynh đệ hai người đem trăn trên đi dạo một mảnh, thăm dò từ nhà đại ca đến thi địa phương đường đi, Nhị Cầu Từ đối với hết thảy các thứ này đều cảm thấy rất là mới mẻ, cao hứng nhảy nhót tung bùng, cho đến giờ Tý cũng như cũ Bất Xá, cuối cùng mới ở đại ca rầy lần tới đến chỗ ở.

Ngày thứ hai, trời vừa mới sáng, Nhị Cầu Từ đã từ sớm tiến vào sân, ở ngoài cửa lẳng lặng chờ đợi. Trong chốc lát thời gian, người tham gia thi hương ngày càng nhiều và cũng dần dần náo nhiệt lên.

Đột nhiên, Nhị Cầu Từ nhìn thấy bóng người quen thuộc, liền lén lén lút lút đi hướng cửa sau, tự lẩm bầm:

"Ồ, đây chẳng phải là Lý mập mập sao? Hắn đây là muốn cần gì phải!" ngẩng đầu thấy mặt trời còn chưa lặn, nỗi lòng hiếu kì. Vì vậy lặng lẽ đi theo thân ảnh kia đi tới sau ngõ hẻm.

Nhìn xuyên qua bụi hoa, hắn mơ hồ thấy Lý Bàn đem một cái bọc màu đen nặng trĩu, đưa cho bóng người mờ phía đối diện. Lúc này, có tiếng vào sân vang lên, Nhị Cầu Từ không kịp suy nghĩ nhiều, vội vàng đi tới cửa chính xếp hàng ngũ, chờ vào sân thi.

"Hô". Nhị Cầu Từ đứng ở cửa thở dài sau khi Thi Hương 3 ngày liên tục. Trên mặt hắn lúc này có nụ cười nhàn nhạt.

Lần này đề Thi Hương có phần nội dung mình đã học tập qua. Cho nên viết thư đủ thừa, đối đáp trôi chảy, không ngoài dự liệu cũng biết lần đầu thi rất ổn.

Rốt cuộc, trong lòng tảng đá lớn rơi xuống, cả người trở nên thoải mái nhẹ nhàng, việc bây giờ chỉ cần ngồi chờ kết quả thôi.

Nhớ tới trước khi cha mẹ kỳ vọng chính mình, Nhị thúc tranh thủ cơ hội, tối hôm đó hắn ở trong giấc mộng mơ thấy mình đạt được Giải Nguyên của Quốc bảng, tiến vào Hàn Lâm Viện một bước lên mây, chấp chương một tòa thành trì, trở thành quan to một phương.

Sáng sớm mười ngày sau, Nhị Cầu Từ dậy thật sớm, mang theo vẻ mặt hưng phấn, vừa mở mắt liền chạy tới đại điện đi tới, xuyên qua đám người chen lấn, phải mất hết sức, rốt cuộc thấy tấm bảng danh sách to lớn kia.

Theo bảng danh sách từ chỗ cao nhất nhìn thấy được, trong phút chốc, mặt hắn liền xám như tro tàn, năm cái chữ nhức mắt đập vào mắt:

"Đứng đầu bảng: Lý Bàn"

Nhất thời, hắn cảm thấy ngực như sấm đánh, Nhị Cầu Từ đứng ngơ ngác một hồi lâu ở nơi đó, toàn thân mềm yếu vô lực, trong miệng tự lẩm bầm:

"Tại sao tại sao là không phải ta?"

Thế là, trong đầu hắn lại hiện ra trước mắt: ánh mắt mang theo sự kỳ vọng của cha mẹ, nhớ tới khát khao ánh của Nhị thúc. Nhị Cầu thất thần đứng bước khó khăn, trong lòng trời long đất lở, trong miệng không ngừng nói, môi tràn ra chút máu tươi, hồn không hay biết.

Đột nhiên, Nhị Cầu Từ nặng nề bước chân về hướng trong nhà, vang lên mấy tiếng đập đầu, thấp giọng nói:

"Cha! Mẹ! Nhị Cầu Từ thi rớt cử nhân. Ta thật có lỗi với các người. Thật xin lỗi Nhị thúc Ta Ta có lỗi với các người."

"Ta đã sớm nói rồi, ta không đùa!" Lý Bàn chẳng biết khi nào đứng lại gần nhìn Nhị Cầu Từ quỳ dưới đất khóc ròng ròng, thất hồn lạc phách chậm chạp nói.

Lúc này, âm thanh này

Nhị Cầu Từ nghe vào trong tai, giống như ném đi cái phao cứu mạng cuối cùng!

Trong lòng Nhị Cầu Từ như rớt ngàn cân!

Lòng Nhị Cầu Từ tan tành!

Bỏ đi một tia hi vọng cuối cùng!

Một cỗ tuyệt vọng khí tức tràn ngập ở Nhị Cầu Tử vốn là bề tan tành trong lòng!

Một cỗ tử chí dần dần tràn ngập xung quanh

Đây là muốn tự sát! Phảng phất thảng chạp mùa đông, như rót vào hầm băng lạnh giá, bỗng rùng mình.

"Cha! Mẹ!"

"Cầu Tử bất hiếu, đã làm cho các người thất vọng, ân tình đời này hẹn kiếp sau báo đáp."

"Cha! Mẹ! Vĩnh biệt ... "

Nhị Cầu Tử dùng hết tốc lực hết lớn về phía bầu trời rồi sau đó không lưu luyến hương miệng giếng đi tới. "

. . .

"Không xong ! Có người nhảy giếng, nhanh tới cứu người a!"

Truyện convert bởi [S.T.R.C.U.S.T](#) , xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 4: Kinh biến

Ngày hôm đó, bầu trời chứa đầy âm khí, hơi nước mờ mịt, mây đen buông xuống, làm cho mọi người không thở nổi.

Trên một con đường nhỏ ở nông thôn, mặt đường nhiều chỗ trũng không bằng, lặn dạn lên xuống, một chiếc xe ba gác cũ nát đang nhanh chóng chạy băng băng. Xe này vẫn chính là chiếc xe lừa cũ, có thứ gì trên đó nhưng đó có phải là người hay là động vật thì chẳng biết . Chẳng qua nhìn kĩ hơn sẽ thấy bầu không khí đè nén làm người ngưng nghẹn im lặng, phảng phất như bùng nổ.

" Khục khục "

"Ta đây đã chết rồi sao?" Nhị Cầu Tử từ từ mở tròn con mắt về bốn phía, trong đầu trí nhớ chỉ dừng lại ở khi nhảy vào cái giếng sâu trước đó mà thôi.

Hán tử ngấm đen nghe phía sau tiếng âm thanh, vội vàng ngừng lại, cất bước đi tới phía sau, hướng về phía Nhị Cầu Tử cho ăn hai cái bạt tay thật mạnh, đánh xong, nhìn Nhị Cầu Tử đang thừ người ra khóc ròng.

"Nhị Cầu Tử, người sao cứ như vậy nghĩ quần như thế ! Không thi đấu thì sang năm chúng ta thi lại, người thế nào lại không có lương tâm như vậy, người nếu chết ta đây như thế giao phó với cha mẹ. "

Cảm giác trên mặt đau rất đau, Nhị Cầu Tử cảm thấy trong lòng bức bối , nhìn đại ca khóc sụt sùi , liền gào thét khóc :

" Mười năm ta học hành gian khổ không bằng 2 cân(1 kg) vàng bạc . Ta thấy được, là Lý Bàn hối lộ cho quan chấm thi Ca, tận mắt thấy rồi."

Khóc một lát sau, Nhị Cầu Tử sau khi phát tiết trong lòng bức bối yên lặng không nói.

Tần Sơn giống như nhớ tới, vội vàng dặn dò: " Cầu Tử a, đại nói người trước, sau khi về nhà, ngàn vạn lần chớ nói chuyện người nhảy giếng nói, người giấu kĩ trong bụng, cũng không thể để cha mẹ lo lắng biết không! "

" Ừ ta biết rồi đại ca..." Nhị Cầu Tử nghe xong uể oải đáp ứng.

Nửa ngày sau, huynh đệ hai người vừa đi vừa nghỉ đi tới đầu thôn, Tần Sơn liền dẫn dò như vậy một phen, ngẩng đầu nhìn mây đen giăng đầy trời, lúc này mới hướng trong thôn đi tới.

Một tiếng sấm rền lên, mưa gió nổi lên, chân trời mây đen sấm chớp cuộn cuộn, mưa gió kéo tới!

Nơi nơi tiêu điều vắng vẻ, từng trận vắng vẻ xơ xác.

Bỗng nhiên cách đó không xa, kéo tới một đạo Hắc Phong, nồng như mực đen có khuynh hướng cuộn cuộn, trong nháy mắt đem toàn thôn bao phủ bên trong.

Giữa không trung cao mười trượng, có một đạo(bóng) thân ảnh đứng lặng, bên trong mây đen không biết nơi nào truyền tới một âm thanh khàn khàn nói: "Hừ, Phi Vân Tông hỗn đản, lại dám đánh lén Bản Thiếu Gia, làm hỏng Cẩm Hồn hại ta vô ích mấy chục sinh mệnh. Thôn này mặc dù đều là phạm nhân nhưng vẫn còn có thể chống đỡ chút ít. Vậy thôi ta liền bắt các ngươi hiến tế vậy.

Bóng đen hừ lạnh một tiếng, xoay tai một cái hiện ra một cái cán màu đen to lớn tạo đám mây, chân trời trúng Hắc Vân nhất thời cuộn cuộn ra tiếng sấm ầm ầm, bao phủ thôn trang. Sương đen (Hắc vụ) trong nháy mắt co rút lại, Hắc Vụ không ngừng sản sinh ra Quỷ Vật, sương mù hóa thành từng con quỷ màu đỏ, nhanh chóng lướt vào trong thôn.

"Yêu Yêu quái . . . !" Nhị Cửu Từ đứng ở đầu thôn xa xa nhìn lại, trong lòng chấn động không dứt, tự lẩm bầm.

Khi hắn đang tìm kiếm bóng ảnh của cha mẹ, kêu gào thê thảm "Cha ! Mẹ !" Huynh đệ hai người bắt chập xe lửa, phi thân xông vào thôn trang.

"Ồ, còn có hai cái tự chui đầu vào lưới." Bóng đen cười lạnh điềm nhiên nói.

Nói xong, ngón tay liền chỉ xẹt qua, từ bên trong Hắc Vụ bay ra hai đạo sương mù hóa thành mũi tên phóng thẳng vào hai người.

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh!

Trong nháy mắt mũi tên đen, trước mắt huynh đệ hai người sẽ bị mũi tên đen này xuyên thủng.

Lúc này, ở một chỗ khác chân trời, truyền tới trận nổ tung: "Nhóc con, ngươi dám!"

Kiểm quang ngưng tụ, hóa thành một người, áo dài trắng đạo nhân cứ như vậy đạp kiếm trôi lơ lửng giữa không trung.

Đội đến gần, chỉ thấy màu trắng thân ảnh chính là một mầy râu lão già, một bộ áo dài trắng tóc bạc mặt hồng hào, tiên phong đạo cốt, dưới chân bạch quang là một thanh cự kiếm màu đen, thiên uy lượn lờ.

Thấy mũi tên đen bay thẳng về phía hai huynh đệ kia, lão già lạnh rên một tiếng, vung tay lên, hai đạo trong suốt Phong Nhân hiện lên đem hai mũi tên đem đánh rớt xuống đất.

"Quả nhiên là tà đạo tông môn, tàn sát toàn thôn lại không có chút lòng thương hại nào, ngài thân là Tu Đạo Giả, thậm chí ngay cả hai cái đứa bé cũng không tha, nên chém!"

Lão già áo trắng sầm mặt lại, đang nói chuyện sử dụng Cự Kiếm dưới chân, hóa thành một đạo màu xanh ánh kiếm hướng về phía Hắc Vụ đâm tới, bóng đen liền vội vàng điều động sương mù quanh thân, hai tay phát một cái, hóa thành hoa sen màu đen. Hoa sen mở chín cánh, ngưng tụ hắc vụ đón kiếm quang.

Hắc vụ liên tiếp nổ tung dưới ánh kiếm màu xanh, trở thành phần vụn, trong nháy mắt tiêu tan trong không trung, bóng đen sắc mặt hơi biến, vội vàng lui về phía sau, thầm nói:

"Hừ, nếu phải vừa rồi tự bạo sinh hồn để chạy thoát thân, Bản Thiếu Gia làm sao giờ chặt vật như thế."

Màu xanh kiếm quang xuyên qua tầng tầng phòng vệ của cánh hoa Hắc Liên, ép thẳng tới bóng đen, bóng đen thấy vậy không khỏi sinh lòng thoái ý (rút lui).

Lúc khi rút lui đi, bóng đen âm trầm nói: "Hừ, lão tạp mao của Phá Tinh Tông, thân là Trúc Cơ tu sĩ lại khi dễ ta Ngưng Khí tiểu bối, ý lớn hiếp nhỏ, các ngươi Chính đạo tu sĩ không phải chú ý tâm vô tạp niệm, chặt đứt Phàm trần, bản thiếu gia tế mấy cái mạng sinh hồn, liên quan gì đến ngươi.

Lão già áo bào trắng thanh âm bình thản, ánh mắt thâm thúy, từ từ nói:

"Nhóc con miệng còn hôi sữa miệng lưỡi bén nhọn nhỉ, tùy ngươi dùng mọi cách giải thích, hôm nay ta cũng phải đưa ngươi tru diệt dưới kiếm Tam Xích Thanh Phong, đừng ma tru tà (nghĩa này là sao bỗng dưng cvt quên, nhớ gửi cho mình).

"Hừ, muốn lấy mạng bản thiếu gia, xuất ra bản lĩnh thật sự đi, nay, ta bản thiếu gia xin được phép cáo lui trước, tha thứ cho không được phụng bồi."

"Bạo nổ."

Tiếng nói rơi xuống, bóng đèn chợt vỡ mi tâm, chỉ thấy thoáng một giọt tinh huyết bay ra, nhất thời sắc mặt trắng bệch, tinh thần uể oải cực kì, cố nén cảm giác suy yếu, vẫy tay vung lên, hắc sắc tinh huyết (máu đen) bay vào Hồn Phàm, trong phút chốc Hồn Phàm Ô Quang nổi lên, bên trong bay ra mấy cái sinh hồn, bóng đen bạo nổ vỡ ra .

" Cầm Hồn Phàm(buồm), đi! "

Sinh hồn bạo liệt liền thân ảnh màu đen mượn cổ uy năng, bấm ấn quyết, Hồn Phàm màu đen hóa thành tia sáng , trong thời gian ngắn liền đã biến mất chân trời.

Thấy vậy, lão già than nhỏ : " Rốt cuộc lại để cho ma đạo tặc tử này chạy. "

Thiên Địa Bất Nhân, Lấy Vạn Vật khinh thường làm chó (Chả hiểu để câu này ở đây chỉ nữa)

Nhìn xuống, thấy tiểu sơn thôn đã biến hết thành tử địa, lão già áo bào trắng sâu kín thở dài một tiếng, một lát sau vẫy tay đem Nhị Cửu Tử hai huynh đệ thả ở trên Thanh Phong Kiếm sau lưng, điều khiển Độn Quang gào rít đi.

Mấy giờ sau, hai tòa đỉnh núi nguy nga xuất hiện trước mắt, chỉ thấy bãi đá vụn trên đỉnh núi, thanh tú núi non trùng điệp, chọc thẳng trời xanh(Vân Tiêu).

Dưới núi có một đường mòn đá xanh quanh co gấp gheh quanh quần mà lên, bên trong hai ngọn núi, thác nước cao ngàn trượng tựa như Ngân Hà chiếu xuống, văng lên hơi nước, làm cho người không thấy rõ diện mạo như trước , tràn ngập ,hòa hợp với sương mù như Nhân Gian Tiên Cảnh, đỉnh bên trong có tiếng hồ gầm.

Từ xa nhìn lại, bốc lên trong sương mù, có đại điện , mơ hồ có thể thấy, tuy bị mây mù che nhưng đại điện chung quanh từng trận lóe lên hào quang, nhìn như nguy nga, đồ sộ lẫn lúc ẩn lúc hiện làm cho người ta không khỏi tâm ý nghĩ quỳ lạy.

Truyện convert bởi ๔S๕R๑๗J5๕๕๕ , xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Phá Tinh Tông

Lão già đứng bên trong hai ngọn núi, mặt lộ vẻ nghiêm túc, trong tay quăng ra một lệnh bài màu đen mang phong cách cổ xưa, nhất thời ánh sáng bắn ra tứ phía, một trận âm thanh kêu ong ong sau, từ trong mây mù lượn quanh, hiện lên một tòa bảy sắc cầu vồng, rồi sau đó bước vào trong. Vừa đảo mắt nhìn lại , liền đã biến mất ở trong đó.

Chốn Nhân Gian Tiên Cảnh này, dĩ nhiên chính là chỗ sơn môn của Phá Tinh Tông. Phá Tinh Tông chính là một trong những đạo tu môn phái của Tổng Quốc, đã có hơn hai ngàn năm lịch sử, tương truyền khai phái tổ sư vốn là một thư sinh chán nản, nửa đời vất vả, con đường làm quan không xuôi sẽ.\

Ở tại 32 tuổi, tình cờ bước vào bên dưới con đường Tu Tiên Giả, lại là người mang kim hành thiên linh căn hiếm thấy, lập tức cho thấy thiên tư trác tuyệt, tu đạo hơn 200 năm, liền trở thành một trong những cường hãn Nguyên Anh Thủy Tổ ở Tổng Quốc.

Sau đó , 100 năm, Phá Tinh Tôngthuận buồm xuôi gió, liên tiếp xuất hiện mấy người thiên tư cao làm cho tông môn ngày càng lớn mạnh. Hai ngọn núi chủ mạch tọa lạc trên tam phẩm linh mạch, tổng cộng chia thành tứ đại chủ điện : Thiên Thương Điện, Phá Tinh Điện, Tinh Tông Điện và Bạch Hạc Điện.

Sau đó , Phá Tinh Tông thống trị Tổng Quốc trong ngàn năm dài, phong quan vô hạn.

Bất quá mặc dù như vậy, Phá Tinh Tông đối với phạm nhân mà nói , như cũ, xa không thể chạm, thần bí phi phạm.

Phá Tinh Tông, sau núi, tạp dịch phòng.

Lão già áo bào trắng từ sơn môn đi thẳng tới, hai tạp dịch phòng đệ tử đang chơi đùa, thấy vậy vội vàng chạy vào tạp dịch phòng sau lưng lớn tiếng hô to : " Lý chấp sự, Thanh . . . Thanh Hư sư thúc "

Bên trong căn phòng, trên ghế, một người đàn ông đang mặc bộ y phục màu đen lớn tiếng mắng: " Hốt hoảng làm cái gì, như thế còn hệ thống gì nữa. Rồi cho chấp sự biệt viện thấy rồi lại nói Lý Phong ta dạy dỗ không nghiêm, người chờ để người khác chê cười, làm ta mất mặt."

Trong đó có đệ tử gây thờ hỗn hển, hốt hoảng nói: " Lý chấp sự, Thanh. . . Thanh Hư sư thúc tới. "

Nam tử áo đen nghe vậy biến sắc, kinh ngạc từ trên ghế mây té xuống đất, không để ý cảm giác đau đớn trên người, vội vàng chạy ra cửa phòng, thấy phía trước thật xa có thân ảnh màu trắng, mồ hôi lạnh trên trán đầm đìa, khom người nín thở nói: " Ái chà chà, ngọn gió nào đã đem Thanh Hư sư thúc nhân gia tới đây vậy. Ngài nhanh nhanh vào bên trong. "

Người đàn ông trung niên hắc y họ Lý mặt đầy nín thở, cung kính vạn phần, đồng thời tâm lý âm thầm nói: " Thanh Hư sư thúc làm sao chạy đến nơi này tạp dịch phòng, chẳng sợ phụ trách lương bị khấu trừ nên ra đây kiện cáo? "

Lão già áo bào trắng khép 2 mắt lại, chỉ lộ 1 tia, lạnh nhạt nói: " Lý Phong sư đệ, hai đứa nhóc này liền giao lại cho người an bài thật tốt. "

Tiếng nói vừa dứt xong, lão già vung tay lên, đem kiếm quang mang hai huynh đệ để dưới đất rồi cười kiếm quang màu xanh gào thét bay đi. "

" Làm ta sợ muốn chết, cũng còn đỡ. " Người đàn ông trung niên dùng tay áo xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán nhìn phía xa Độn Quang, tự lẩm bẩm.

Đợi đến khi Độn Quang biến mất thì đem tầm mắt chuyển qua trên đất 2 người, ánh mắt lóe lên, khẽ nhíu mày, thầm nói: " Thanh Hư sư thúc có ý gì khi nói lời này, đến tột cùng là an bài thật kỹ hay lại là chăm sóc họ cho thật tốt vào. Chẳng lẽ, hai người này huynh đệ là Thanh Hư sư thúc thể tục huyết thống ta? Bất kể là gì, chờ 2 người này tỉnh, hỏi rõ nguyên nhân rồi lại tính toán sau, tránh tính toán sai lầm khỏi ý tứ Thanh Hư sư thúc, chọc cho hắn sinh lòng không thích. "

Trung niên nam tử kiếm nửa ngày không rõ lý do, dứt khoát không để ý tới nữa, ngoắc gọi hai cái đệ tử tạp dịch đem hai người này đưa vào sau phòng.

Sáng sớm trận mưa lớn này rốt cuộc đã ngừng.

Trên cây, giọt nước óng ánh trong suốt, theo đầu cành lá rơi xuống, mang theo một chút lạnh lẽo thổi vào phòng.

Gió lạnh như băng làm Nhị Cửu Tử đang hôn mê thức tỉnh, hần trợn mở con mắt, theo bản năng kêu: " Đại ca.... ". Ánh mắt của hắn quét nhìn bốn phía, chỉ thấy một cái mái hiên gỗ rộng rãi, từng hàng chỉnh tề song song thành 2 nhóm, ở giữa là một cây cột to lớn ghép lại, trụ cạnh lò lửa nóng bập bùng, làm căn phòng lạnh như băng mang chút ấm áp.

Hai mặt treo trên vách tường, ghi hai cái to lớn biểu ngữ, một chữ to: " ĐẠO ! "

Nhị Cửu Tử ôm đầu thống khổ nhớ lại những chuyện hôm qua phát sinh hết thảy, phảng phất như giấc mơ, lác lác đầu, bóp nặng nề trên người 2 cái, cảm giác đau thấu xương truyền tới, Hai Cửu rốt cuộc ý thức hết thảy là sự thật.

Nhớ tới hôm qua, cha mẹ mất mạng dưới Quỷ Trảo màu đỏ, hắn không khỏi nghẹn ngào khóc rống: " Cha ! Mẹ ! ". Hắn thấp giọng kêu gào một hồi sau, Nhị Cửu Tử lẩm bẩm nói: " Đại ca ! ", vội vàng tìm bốn phía, phát hiện trong phòng không có đại ca Tàn Sơn thân ảnh.

Hắn vội vàng chạy xuống giường, giật mình té ngã trên đất rồi giãy giụa bò dậy, giẫy giụa không đoái hoài tới, từng bước từng bước hướng tới cửa phòng.

Cánh cửa, khép hờ!

Gió rét lạnh liệt thấu xương từ khe cửa thổi vào, Nhị Cửu Tử run rẩy một chút rồi từng bước từng bước đi, gương mặt lo lắng, bàn tay nắm chặt chạy thật nhanh. Cuối cùng, hắn đi tới cửa đẩy cánh cửa gỗ nọ.

Cửa kia, lại nặng như vậy, như rót ngàn cân, Nhị Cửu Tử cắn răng một cái, dùng hết khí lực, một tiếng "cót két", cửa gỗ mở ra.

Một trận chói mắt ánh mặt trời chiếu vào làm cặp mắt đau nhói không thấy cảnh tượng bên ngoài, Nhị Cửu Tử theo bản năng dùng tay che đỡ ánh mặt trời, xuyên thấu qua kẽ ngón tay tìm đại ca Tàn Sơn thân ảnh.

Một lát sau, cách đó không xa, dưới gốc cây đại thụ, hắn phát hiện bóng người quen thuộc. Nhị Cửu Tử chạy tới, âm thanh nức nở nói: " Đại ca, cha mẹ hắn ... " Lời chưa kịp nói hết xong, liền thấy hoa mắt, choáng váng đầu, như Hàn Băng Địa Ngục, đau lòng như dao cắt, tựa như Vạn Tiền Xuyên Tâm(tim)

Tàn Sơn quay đầu lại, cố nén ra một tia cười vui, nói: " Cha mẹ yên tâm. Sau này đại cai gánh vác hết. " Tàn Sơn biết trong gia đình gặp tin dữ, huynh trưởng phải giống như cha, chính mình phải kiên cường gánh vác hết tất cả hết thứ này, cha mẹ giờ không còn ở đây, mình còn có Nhị Cửu Tử nữa, dù cho có đau lòng của uống công mà thôi.

Lúc này, một bên cửa phòng, một người gây thiếu niên mặc quần áo xám đi tới, hướng về phía hai huynh đệ ôm nhau lạnh nhạt nói: " Các người nếu đã tỉnh liền đi theo ta 1 chuyến gặp Lý chấp sự. "

Nhị Cửu Tử bắt Tàn Sơn vạt áo theo sau lưng, theo thiếu niên áo xám đi tới nhà đá tương đối hoa lệ, thiếu niên kia đứng bên cửa hồi lâu, nhẹ giọng nói: " Lý Phong sư thúc, người đến. " Sau đó lập tức lui một bên, lẳng lặng chờ đợi.

Một lát sau, một tiếng cọt két, cửa phòng mở ra, một người đàn ông trung niên mặc áo đen từ trong đi ra.

Nam tử áo đen này, lẳng lặng quan sát chốc lát, rồi hỏi : " Các ngươi có nhận biết Thanh Hư sư thúc ? "

Hai người huynh đệ lúc này ngẩn ra, Tần Sơn ánh mắt lóe lên, cung kính nói : " Vị này tiên sư, tại hạ không quen biết ạ ! Không biết đây là chỗ nào ? Và hai huynh đệ chúng ta khi nào có thể rời đi ! "

"Nguyên lai cũng không phải là Thanh Hư sư thúc thế tục huyết thống, làm lãng phí thời gian của Lý mẫu . "

Hán tử trung niên nghe vậy, cười khanh khách nói : " Hừ! Rời đi ! An tâm ngay ngốc đi, Phá Tĩnh Tông không phải là thế tục khách sạn, tự tiện ra vào như vậy. "

"Trương Đại Hổ, đi dẫn chúng lấy đệ tử ngoại môn thân phận lệnh bài và tài nguyên tu luyện, rồi đưa bọn họ an bài đến tạp dịch phòng." Thiếu niên áo xám nghe vậy, liền xoay người rời đi.

Truyện convert bởi [S๊B๊T๊F๊U๊S๊T๊](#) , xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6 : Linh căn

Hồi lâu đi qua, thiếu niên áo xám đem một khối mộc bài màu đen, mấy bộ quần áo xám đưa tới trong tay hai người, dặn dò :

" Các ngươi được Thanh Hư Sư Tổ mang vào trong tông môn, chính vì thế chắc hẳn những sư huynh khác sẽ không định qua gây khó khăn cho các ngươi. Tông môn quy củ và Ngưng Khí khẩu quyết đều nằm ở bên trong sách , nhất định phải đọc kỹ càng , vì nếu vi phạm tông môn quy củ, cho dù là Thanh Hư Sư Tổ cũng không cứu được các ngươi. "

Trong thiếu niên áo xám đang nói chuyện sẵn đem hai người tới một nơi biệt viện rộng rãi, chưa tới liền hô giọng lớn :

"Vương Nguyên sư huynh, ta phụng mệnh của Lý sư thúc, đem hai người giao cho các ngươi tạp dịch phòng. "

Vừa dứt lời xuống, một thiếu niên ngăm đen quần áo xám đẩy cửa đi ra ngoài, mặt đầy sầu khổ nói lầm bầm :

"Ai da, Đại Hổ huynh đệ, Lý sư thúc rốt cuộc nhớ tới tạp dịch phòng chúng ta, chịu an bài nhân thủ rồi à ? Liền có mấy người , mỗi ngày công việc làm chưa xong, nào còn có thời gian tu luyện. "

Thiếu niên họ Vương nhìn hai người Tần Phàm vui vẻ cười nói:

" Đây là phân cho chúng ta hai người đệ tử ở tạp dịch phòng sao. "

Thiếu niên họ Trương nghe vậy cười xòa nói :

" Vương sư huynh, ngươi cũng không phải không biết, sống ở đó bên cạnh người nham hiểm lúc nào mỗi ngày đều phải lo lắng đề phòng , nào có như người Vương sư huynh tiêu dao tự tại an vui, nếu không cho người kia một chút chỗ tốt, đời nào hẳn lại tùy tiện an bài nhân viên cho các ngươi. "

Thiếu niên họ Vương nghe xong, sắc mặt đại biến, vội vàng tiến lên lạng lẽ nói :

" Hừ ! Trương Đại Hổ, ngươi ăn nói cho cẩn thận ! Cẩn thận kéo họa từ miệng ra, nếu cho người kia nghe được, thì chắc chắn sẽ không thiếu bị đánh rất dữ dội. Đừng có nhanh liền quên giáo huấn lần trước. "

Thiếu niên áo xám họ Trương kia nghe xong , liền vội vàng gật đầu đáp ứng, thận trọng nhìn quanh bốn phía, vỗ ngực một cái, mặt đầy vẻ hồi hộp, hoảng sợ, ôm quyền nói:

"Đa tạ Vương sư huynh nhắc nhở, ta liền giao người này cho các người. Sư đệ ta cũng phải đi về phục mệnh, đợi một lát nữa đi về trễ, nếu người đó không tìm được ta, không chừng sẽ đánh ta thảm."

Đợi đến khi thiếu niên họ Trương đi xa sau, nam tử ngấm đen mặc quần áo xám kéo 2 người đi tới bãi đất trống, hô lớn: "Hứa Hầu Tử, mau rút ra đây, trước tiên dừng công việc đang làm một chút, đây là hai vị sư đệ vừa mới tới, chờ chút người tới mang bọn họ làm quen trước quy củ phòng tạp dịch chúng ta."

...

Lúc tối, trời chạng vạng tối, hai người huynh đệ gánh đầy 10 lu nước sạch, chẻ xong hai đồng củi, lúc này mới mang thân thể mệt mỏi trở lại chỗ ở, Tàn Hiền nằm ở trên giường chỉ cảm thấy cả người sưng lên, đau nhức vô lực, tựa như ngàn cân đè lên vậy.

Hồi tưởng lại buổi chiều, chậu nước còn lớn hơn so với cái ở nhà, củi thì xếp giống như ngọn núi nhỏ, không khỏi hồi tưởng lại lúc trước cha mẹ còn sống, chính mình chưa bao giờ khổ như vậy, nhất thời cực kỳ ủy khuất, thấp giọng nghẹn ngào.

Cách đó không xa, Tàn Sơn nghe như thế âm thanh, mặt đầy vẻ đau lòng nhích lại gần, vỗ Tàn Hiền bả vai, an ủi:

"Nhị Cầu Tử, không có sao đâu, nhịn một chút rồi sẽ qua. Đừng sợ, ngày mai người liền ở một bên, để đại ca làm."

"Ta buổi chiều nghe bọn hắn nói nơi này là tiên nhân môn phái, chỉ cần làm việc thật tốt cũng sẽ bị Tiên nhân thu làm đệ tử, đến lúc đó, sau khi học Tiên pháp ta xuống núi đi tìm người kia báo thù." Tàn Sơn nói tới chỗ này nắm chặt quả đấm, trán nổi gân xanh, mắt lộ ra cừ hận, giận dữ nói.

"Tu tiên môn phái? Tiên Nhân!" Tàn Hiền nghe vậy, hơi ngẩn ra, vội vàng từ trong ngực lấy ra cuốn sách nhỏ, cẩn thận nhìn lại.

Sau nửa giờ, Tàn Hiền rốt cuộc có một cái hiểu trực quan đối với Tu Tiên Giả.

Mình địa phương đang là nhà bây giờ được gọi là Phá Tinh Tông, là một cái tam lưu môn phái, nghe nói 700 năm trước từng là Tổng Quốc Độ Nhất Đại Pháp, không biết là nguyên nhân gì, sa sút đến như vậy.

Phá Tinh Tông chia thành 2 bên: Nội môn và Ngoại môn. Ngoại môn đệ tử giống như đã biết, họ mặc quần áo xám, ở cùng dãy bên trong, chỉ có thể truyền thụ một ít tiên pháp cơ sở, mỗi ngày không chỉ làm nhiều việc nặng nhọc mà còn phải phục vụ Nội môn đệ tử ăn ở, có thể nói là không có 1 chút nào địa vị.

Theo bên trong sách nhỏ nói, Ngoại môn đệ tử chỉ phải làm công việc 10 năm, mới có tư cách tham gia linh căn khảo sát, nếu như linh căn có điều kiện có thể tu tiên thì mới bị bắt làm Nội môn đệ tử. Nếu như không có tu tiên tư chất, thì sống ở Ngoại môn suốt đời hoặc xuống núi đảm nhận một ít chức vụ trọng yếu quản lý tông môn thế tục sản nghiệp.

Nội môn đệ tử cùng Ngoại môn đệ tử bất đồng, từng người bọn họ đều có sư phụ, căn phòng đơn độc, không cần làm bất cứ gì, duy nhất cần phải làm là tu luyện, đề cao thực lực bản thân, trở thành cường đại tu tiên giả, bảo vệ uy nghiêm tông môn.

Cái gọi là tư chất, quyển sách nhỏ trên có giới thiệu đại khái, đơn giản đó là linh căn.

Linh căn mà nói hư vô phiêu miêu (chắc nghĩa là hiếm thấy khó tìm), trong mười người chỉ có một mới có, tông môn chuyên có pháp thuật đo đạc linh căn, có thể phân biệt một người có linh căn hay không, từ đó phán định tu tiên tư chất.

Tu tiên một đường, linh căn trọng yếu nhất, trực tiếp quyết định thành bại của 1 người có thể tại tu tiên có thể đi bao xa.

Cho dù, có linh căn, nhưng mỗi người đều ẩn chứa chất lượng linh căn cũng khác nhau, người có linh căn đầy đủ, đồng dạng tiên pháp một năm có thể luyện thành, trái ngược với người thiếu khuyết linh căn, thường thường cần hai năm, mười năm hoặc thậm chí thời gian lâu hơn.

Người bình thường thọ nguyên cũng liền gần 110 năm, nếu như linh căn chênh lệch chút, còn chưa chờ đến đột phá cảnh giới đã sớm thọ nguyên khô kiệt, con đường tu tiên độ khó quá cao, càng chưa nói tới trở thành cao giai tu tiên. Chính vì thế mà là nguyên nhân các môn phái coi trọng linh căn, môn phái muốn cường đại cần phải có máu mới đến bổ sung.

Theo giảng giải của quyển sách, tu tiên giả linh căn chia thành gồm: Kim, Thủy, Mộc, Hỏa, Thổ (Ngũ hành), Phong, Lôi, Băng, Thời Gian, Không Gian (Ngũ đại thuộc tính), Ngũ hành và ngũ đại thuộc tính cấu thành nên tu tiên giả linh căn tư chất.

Từng cái tu tiên giả nhất định chỉ có thể chứa 1 trong ngũ hành, nhưng đồng thời cũng có thể có được vài loại thuộc tính.

"Chân linh căn" có 3 loại trong khoảng thuộc tính chất căn nguyên của tu tiên giả. Thường thường tu tiên giả có đủ loại này linh căn đều sẽ bị trọng điểm bồi dưỡng, bởi vì loại tư chất này tu luyện tốc độ tương đối nhanh, có ở mức độ rất lớn, có thể đột phá từng cái cảnh giới tương đối dễ dàng, dễ trở thành cao giai tu tiên giả.

"Thiên linh căn" cho dù chỉ là một trong ngũ hành hay một thuộc tính, thì loại người sở hữu linh căn này đều bị các đại môn phái tranh nhau tranh giành, thiên linh căn có tốc độ tu luyện so với chân linh căn nhanh hơn gấp mấy lần, chỉ cần xác định không chết thì vững chắc sẽ trở thành tu sĩ Kim Đan, trở thành tông môn trụ cột, có xác suất cực cao trở thành cao giai tu tiên giả.

Còn có một loại nữa là "Biến dị linh căn" là chỉ những người có được hai loại hoặc hai loại trở lên có linh căn dung hợp thăng hoa, lên cao trở thành biến

dị tu tiên giả , đồng thời còn thời gian và không gian là hai loại đặc biệt thuộc tính và ngũ hành linh căn , những người sở hữu linh căn loại này so với chân linh căn và thiên linh căn mà nói càng thêm thừa thớt, chỉ cần tu luyện một ít chuyên môn công pháp, thường thường sẽ có chiến lực vô cùng mạnh mẽ, thủ đoạn cường hãn rất nhiều so với một linh căn và hỗn hợp linh căn, tốc độ tu luyện càng thêm nhanh chóng.

Càng có trong truyền thuyết một loại linh căn, ghi chép ở thư tịch được xưng là đại viên mãn Không linh căn

Tên Cổ Tư Nghị chính là ngũ hành cùng ngũ đại thuộc tính đại viên mãn tư chất, loại này tu tiên giả đã thoát khỏi linh căn phạm trù, bất kì tu luyện cái nào công pháp, đều không bị hạn chế thuộc tính.

Cuối cùng là loại "Ngũ linh căn" liên tương đối bình thường, người sở hữu loại này đều ít nhiều có đủ bốn loại trở lên ngũ hành hoặc năm thuộc tính linh căn, đối với cái này loại linh căn mà nói, tuy chỉ chân linh căn nhiều hơn một hai loại thuộc tính, nhưng là cách biệt một trời một vực.

Mặt dù, linh căn mỗi loại công pháp trong phạm vi miễn cưỡng có thể tu luyện nhưng vì linh căn quá hỗn tạp nên tiến độ tu luyện 10 phần chậm chạp.

Đại đa số tu tiên giả có , cũng đều là loại này ngũ linh căn

Truyện convert bởi **StR** , xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cảm ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7 : Mười năm

Chỉ vừa mới chớp mắt, mười năm mòng đợi , ngày quay lại sắp tới.

Một đạo ngũ ngà bóng người màu xanh đứng lặng sau sườn núi bên bờ, thân ảnh kia cao trên bảy thước, dáng người to lớn cao ngạo, màu da cổ đồng, hình dáng ngũ quan rõ ràng, gò má tròn bóng trắn nổi, lộ ra góc cạnh lạnh lùng, đôi mắt đen nhánh sâu thẳm, hiện ra nhân nhật ưu sầu, một bộ tóc đen dài bay lên bởi gió.

"Đã mười năm rồi, đại ca ngươi có khỏe không..."

Bóng người màu xanh nhìn phía xa xa dãy núi, che đậy bởi sương mù trên cao, lông mi nhắm lại phảng phất như nhớ lại hồi ức, lạnh nhạt nói.

Đây là Tàn Phàm, từ khi đến Phá Tinh Tông, Tàn Phàm đã gặp người trọn mười năm, mười năm này mà hần lúc trước dĩ nhiên mà đứng. Kiếp sống mười năm tu tiên làm cho Tàn Phàm minh bạch quá nhiều, quá nhiều . Tu tiên giả so với trong thế tục càng tàn khốc hơn, càng chân thật, như phải còn sống, có nghĩa là ngươi phải leo càng cao, tài năng đi xa hơn.

Tàn Phàm ưu thương nhưng trong hai tròng mắt hận ý ngập trời, âm trầm nói : "Ta không biết ngươi là ai, ta sẽ điều tra ra, thù giết cha mẹ ta mới hận , thù này không báo ta Tàn Phàm quyết không làm người. "

Nửa năm trước, mình và đại ca dựa theo tông môn quy định, làm đủ tạp dịch 10 năm ! Lấy được tư cách linh căn kiểm nghiệm, mình bị giám định mang thủy, phong, lôi, băng ba thuộc tính loại dỏm linh căn (cvt : chắc là bốn ,nhìn tới nhìn lui vẫn thấy 4 không phải là 3 linh căn), còn đại ca Tàn Sơn có có Kim Hành và 4 thuộc tính ngũ linh căn, đều miễn cưỡng đạt đến tông môn tiêu chuẩn, bị bắt làm nội môn đệ tử.

Hiện tại chỉ chờ ba tháng sau là "Trận Thi Đấu Nhập Môn", liền có thể phân phối đến tông môn có Trúc Cơ tu sĩ đạt được một mình dạy dỗ tư cách, tới lúc đó mới tính chân chính bước vào tu tiên hàng ngũ.

"Trận Thi Đấu Nhập Môn" rất trọng yếu, tất cả đạt được nhập môn tư cách là các đệ tử ngoại môn trong đó tiến hành tỷ thí, đến lúc đó tất cả Trúc Cơ tu sĩ của tông môn đều đang xem cuộc chiến, sẽ căn cứ những biểu hiện của các đệ tử này mà lựa chọn thu đồ đệ, ở trong trận thi đấu nhập môn mà có người biểu hiện càng kiệt xuất thì càng dễ dàng đến cao giai Trúc Cơ sư tử trợ ái, thậm chí những người ưu việt hơn nữa cũng có thể bị Kim Đan lão tổ thu làm đệ tử, từ đó một bước lên mây.

Bốn tháng trước, mình cùng đại ca bị giám định ra hàm chứa ngũ linh căn, huynh đệ mình hai người hưng phấn nhưng cũng có chút bất đắc dĩ, hứng phần là mình cùng đại ca có thể lưu lại, học tập tu tiên có khả năng chính tay mình giết chết cừu nhân được. Mà bất đắc dĩ chính là hai huynh đệ tư chất thừa

thốt bình thường, chỉ so với phạm nhân mạnh hơn như vậy một tia, đợi đến có được báo thù thực lực thì chả biết năm tháng nào.

Bốn tháng trước, một ngày chạng vạng tối, đại ca Tần Sơn len lén tìm đến chính mình, nhắc nhở nửa ngày (cvt : không mồi mạt hà trời !), rồi cuộc anh ấy đem ý nghĩ của anh nói cho mình.

"Nhị Cầu Tử , ta phải đi xuống núi tìm cơ duyên!"

"Năm đó , người kia có thể tại tu vi Ngưng Khí Kỳ trong tay khỏi Thanh Hư sư tổ đào thoát, chỉ sợ là hạng người thiên tư trác tuyệt, lấy tư chất của chúng ta, muốn báo thù không biết phải chờ đến ngày tháng năm nào, chỉ sợ càng ngày kéo càng xa, nếu như không có cơ duyên, sợ là hai huynh đệ chúng ta, cuộc đời này vô vọng báo thù ! "

"Bất quá người không cần lo lắng, đại ca mình bạch phải làm như thế nào, nếu như đại ca tìm không được cơ duyên, đại ca sẽ ở thế tục an tâm sống qua ngày, lấy vợ sinh con, chúng ta lão Tần nhà không thể không có đời sau (vô hậu), hai huynh đệ chúng ta đều đi tu tiên, không thể là người ở lại lưu lại con nôi đời tông đường, chúng ta cho dù 100 năm cũng không mất mối với cha mẹ dưới tuổi vàng.

"Đại ca tư chất còn kém hơn người, đại ca không có lựa chọn nào khác, cũng chỉ có thể là ta đi, huynh trưởng là cha , phải hy sinh cũng chỉ có thể là ta. "

"Ngược lại là người a! Nhị Cầu Tử, thù cha mẹ liền nhờ vào người, đại ca không có bổn sự cùng người chia sẻ, gánh vác một phần , xin người cũng đừng oán hận đại ca. "

"Nhớ kỹ, Nhị Cầu Tử, vô luận khó như thế nào, tại trên con đường tu tiên đi xuống , phải trường sinh bất tử. "

"Trương lai, sẽ có một ngày như vậy, đợi đến khi người có thực lực, tài năng để có thể bảo vệ người thân, đồ vật. "

"Như vậy về sau , chúng ta Tần gia từ tôn sẽ vì người làm vinh quang, dưới cửu tuyền trăm năm, đại ca cũng có thể mỉm cười ăn nói với cha mẹ rằng : " Cầu Tử bây giờ đã lớn lên rất nhiều và có tiền đồ, cuối cùng dòng họ Tần chúng ta xuất hiện một vị tiên nhân. " "

Tần Phàm tuy đã mọi cách khuyên bảo hết sức nhưng cũng biết đại ca nói cũng có lí. Cuối cùng vẫn không lay chuyển được.

Đại ca Tần Sơn, rồi cuộc xuống núi...

Nương theo hoàng hôn, nương theo mộng lung mờ phũn, tại hạ núi đường hẹp quanh co, càng đi càng xa, dần dần thân ảnh biến mất.

Ngày ấy, Tần Phàm không biết rằng cuộc đời này còn có khả năng gặp nhau không.

Ngày ấy, Tần Phàm không biết rằng tu tiên và thế tục cách xa đến nhường nào.

Ngày ấy, Tần Phàm không biết rằng bao nhiêu năm sau , chính mình vì quyết định ấy mà hối hận.

Tần Phàm chỉ nhớ rõ, lúc sắp đi, đại ca Tần Sơn nói qua:

"Ba mươi năm sau, bên bờ sông, dưới cây hoa quế, ta lại nói tiếp tình huynh đệ. "

Chuyện này . . .

Chính là hai người huynh đệ trong vòng trăm năm ước định không có ngày về.

Suy nghĩ dần dần thu lại, một làn gió mát thổi qua, mang bao nhiêu phiêu linh nước mắt từ khóe mắt, dưới ánh mặt trời bảy màu lộng lẫy , có thể Tần Phàm biết, giọt nước mắt này, nó là khổ sở, chôn sâu ở dưới đáy lòng kia .

"Tần Phàm, ta liền biết người khẳng định ở chỗ này, mỗi lần tìm người không được, chỉ cần tới nơi này, khẳng định tìm một cái chính xác.

Tần Phàm quay đầu lại nhìn bóng người màu xanh vừa đi lên, cổ nén nổi lòng, lộ ra vẻ mỉm cười, lạnh nhạt nói :

"Hứa Hầu Tử, người thế nào có lòng dạ thanh thản qua tìm ta vậy, hôm nay pháp thuật đã ngưng luyện xong, vì Trần Thi Đấu Nhập Môn 3 tháng sau, người nào chẳng biết chúng ta tạp dịch phòng có một Hứa Hầu Tử, không những có chân linh căn thiên tư mà còn dị thường khắc khổ, chịu khó, chuyện của người đều truyền tới một ít Trúc Cơ sư tổ trong tai, có thể hay không cho chúng ta những ngự linh căn sư đệ lưu lại mảnh đường sống a ! "

Hứa Thanh Sơn (chả hiểu rồi cuộc là ai , nào là Hứa Hầu Tử , giờ là Hứa Thanh Sơn) nghe vậy, gãi đầu một cái, ngượng ngùng cười nói:

"Ôi , Tần Phàm hiện giờ liền người cũng trâu ghẹo ta, ai mà chẳng muốn tìm một cái một chút lợi hại sư phụ, ta tuy thế nhưng muốn lập chí trở thành nguyên anh lão tổ, khai sáng một phương giáo phái cao giai tu tiên giả nha. "

"Nguyên Anh lão tổ . " Tần Phàm tự lẩm bầm, thầm nghĩ trong lòng : " Nếu quả thật trở thành Nguyên Anh lão tổ , song thân chi cừu có lẽ có thể được báo đi ! "

Bản thân mình còn chưa vào được tiên môn hay không, Nguyên Anh lão tổ loại kia trong truyền thuyết đối với mình mà nói còn sớm, nghĩ xong không khỏi một hồi về âm đạm

Bỗng nhiên, Hứa Thanh Sơn vỗ trán một cái, hét lớn :

" Ai nha, chỉ lo cùng người nói chuyện mà xem đem chuyện chánh sự quên đi. "

Tần Phàm nghe vậy, nghi hoặc hỏi : " Chính sự gì ? "

Chỉ thấy Hứa Thanh Sơn cười hắc hắc, áy náy nói : " Tần Phàm a , này ... hôm nay tập dịch phòng quân sự sư huynh an bài ngày mai đến sau núi hái thuốc mà ta đột nhiên muốn đến viếng đám tang của Vương Nguyên sư huynh này ta sẽ ở dưới chân núi một lúc lâu, ta "

Tần Phàm sau khi nghe xong, tức cười nói : " Người cái con khỉ này, lại không phải tham ăn ư, ta sẽ làm giúp người, ngày mai chính ta ra sau núi. "

Hứa Thanh Sơn nghe thấy vậy, bước nhanh phía trước ôm bờ vai tần Phàm, hào khí vạn phần nói :

" Huynh đệ , người cứ yên tâm, Hứa đại ca sẽ không bạc đãi huynh đệ người, chờ ta từ dưới núi quay về sẽ đem cho người bồi bổ chất béo, địa phương khi gió này, thức ăn quá kém, ngay cả 1 miếng chất béo cũng không có, ta nói xong rồi, ta liền đi trước đây." Nói xong bước lao đảo rời đi.

Bóng người màu xanh này bị gọi là Hứa Hầu Tử, tên thật là Hứa Thanh Sơn, chính là người dẫn đường mình và đại ca mười năm trước, Hứa Hầu Tử chẳng những không gầy, ngược lại thì dị thường mập mạp, so với Lý Bàn năm đó còn phải to hơn ba phần, đi trên đường đều làm cho mọi người sinh lòng ngạc nhiên, một hồi đất rung chuyển.

Hứa Hầu Tử này có cùng cảnh ngộ với mình không kém bao nhiêu, vốn là một trong những gia tộc ngũ đại tu tiên của Phá Tinh Tông, bị hủy bởi bàn tay tu sĩ ma đạo, cho nên hai người đều rất hợp với nhau. Tần Phàm tại Phá Tinh Tông không nhiều lắm bằng hữu, người trước mắt chính là một trong số đó.

Bốn tháng trước cùng hắn đồng dạng, mười năm tập dịch kỳ mãn, đạt được cơ hội giám định tư chất, dĩ nhiên là thiên tư hạng người, thân có Hóa cùng Lôi thuộc tính chân linh căn, so với tư chất của mình mạnh hơn rất nhiều, bởi vậy địa vị cũng là nước lên thì thuyền lên.

Mà Hứa Thanh Sơn này không có vi bất đồng chân linh căn mà dần xa lánh mình , trái lại còn chiều cổ rất nhiều với mình . Chính vì vậy mà mấy năm nay, nhờ sự giúp đỡ của Hứa Thanh Sơn, mình cũng không có bị làm khó dễ nên mới có thể an tâm tu luyện

Bởi vì cái gọi là đại đạo vô tình . . .

Phải biết rằng tu tiên giới cực kì tàn khốc, huynh đệ bằng hữu thầy trò trong đó vì một khối linh thạch, một món pháp bảo mà vung tay đánh nhau nên cũng có khối người trở mặt phản bội chém giết.

Truyện convert bởi SwordShield, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8 : Hái thuốc

Phàm là Phá Tinh Tông ngoại môn đệ tử vào núi, đều chiếu theo tông quy phát cho cuốn sách nhỏ, không đủ mười năm tập dịch, tất cả cơ sở pháp quyết tu luyện đều ghi chép bên trong, mà cũng chẳng có người nào rảnh hơi chỉ bảo mà phải tự mình làm, quyển sách nhỏ này ghi lại phương pháp thổ nạp là Ngưng Khí Quyết, thuộc về tu tiên cơ bản nhất công pháp.

Bên trong miêu tả rằng Ngưng khí kỳ tổng cộng có 3 tầng.

Cái gọi là ngưng khí, thực chất chính là thu nạp thiên địa linh khí, dẫn linh khí nhập vào cơ thể rèn luyện phạm nhân thể chất vì ngày sau tu luyện, cố gắng đánh xuống vững chắc căn cơ.

" Ở thai nhi thì không thể lấy miệng mũi hít thở, như tại bên trong bào thai, tâm bất động niệm, không tới không đi, không ra không vào, tự do thường ở, tâm tĩnh vì thế mà bất động, trở nên thai tức. "

Cho nên Ngưng khí bước đầu tiên này chính là thở thai tức phương pháp là :

"Đại đạo dạy người trước tiên phải dừng lại ý nghĩ, không ngừng ngẫm nghĩ trong đầu thì điều đó thật uổng công. "

Mà ý tứ của thai tức phương pháp chính là thở nạp, quá trình hấp thu linh khí vào trong cơ thể.

Quyển sách nhỏ này có nói mình nhân thai nhi tại cơ thể mẹ, liền biết được loại phương pháp hô hấp này, chỉ bất quá khi cất tiếng khóc chào đời trở thành hài nhi, ăn ngũ cốc hoa màu của thế gian nên liền mất đi loại bản năng này, cho nên phạm nhân có sinh lão bệnh tử, thọ nguyên quy về định số.

Ngưng khí bí quyết chính là thức tỉnh loại này của tu luyện giả phương pháp thai tức khẩu quyết, tu luyện giả tiến hành hô hấp thở nạp lần đầu tiên, toàn thân lục phủ ngũ tạng có cảm giác như trùng di chuyển, loại cảm giác này liền đó chính là điểm báo trước linh khí tràn vào cơ thể, vào thời điểm này tu luyện giả cần thả lỏng thể xác và tinh thần, tĩnh khí ngưng thần, làm được tâm vô tạp niệm, thuận theo loại cảm giác này, là mình đưa thân vào mầu thai, đóng năm giác quan, đem chính mình biến thành hư vô, dung hợp trong thiên địa, dùng thiên địa linh khí thay thế miệng mũi hô hấp.

Tại trong lúc không đủ mười năm tập dịch, ngoại môn đệ tử thì không cách nào biết được mình có đủ linh căn tư chất hay không, cho nên có người sẽ căn bản vô pháp tu luyện, nhiều nhất cũng liền so với phạm trần thể chất mạnh hơn một tia. Mà có người có linh căn liền có thể rất nhanh tiến nhập vào linh khí tầng một, bước vào con đường tu tiên hàng ngũ.

Những cái ngoại môn đệ tử kia không đạt tới Ngưng Khí Cảnh tầng một, sau khi xong mười năm tập dịch, căn bản sẽ không tham gia linh căn khảo thí, điều này chứng tỏ đã bị tông môn vứt bỏ hoặc lựa chọn lưu lại tông môn sống suốt quãng đường còn lại, hoặc cấp cho một ít vàng bạc châu báu nữ trang trở lại thế tục.

Mà những người tu tiên giả có đủ linh căn đang tu luyện được Ngưng Khí Cảnh một tầng, có chuyên môn phụ trách tu luyện ngoại môn đệ tử báo cho biết tiến nhập ngoại môn và Phạm Tiên Các dùng để chọn lựa sơ giai tiên pháp để về sau đặt căn cơ ở trận thi đấu nhỏ tông môn.

Tham gia tông môn trận thi đấu nhỏ, đạt được sư phụ chỉ dạy, đạt tới Ngưng Khí Cảnh tầng ba, mới có thể truyền thụ một ít cao cấp công pháp.

"Phạm Tiên Các, Phạm Tiên Các, thật là Phạm Tiên xa cách ý tứ. Đây là tầng sàng lọc tuyển chọn thứ nhất. "

Tần Phạm từ lúc 5 năm trước đã từ Phạm Tiên Các, chọn lựa một bộ thủy tiên thuật sơ giai tiên pháp.

"Thủy Tiên Thuật" chính là lấy linh lực hấp thụ trong trời đất thủy linh khí ngưng tụ thành mũi tên đuôi lông vũ, lấy linh lực kích phát ra đi giết địch đã thương thù địch người. Thủy tiên thuật có thể lớn hoặc nhỏ. Thủy tiên thuật lớn kích phát ra, như cuồng phong mưa rào đồng dạng, thanh thế to lớn không lồ, uy lực tự nhiên cũng lớn rất nhiều, loại nhỏ thủy tiên thuật kích phát ra chỉ sợ hình thành một mũi tên thủy tiên bộ đáng, uy lực tự nhiên không thể sánh nổi.

Mà căn cơ của tiên pháp uy lực, chịu kìm hãm bởi linh căn và linh lực độ dày trong cơ thể.

Tư chất linh căn càng tốt, cơ thể càng ngưng kết linh lực tinh khiết hơn và dĩ nhiên uy lực rất lớn, trái lại uy lực càng nhỏ khi tu tiên giả tư chất kém và họ thường thường tiêu phí thời gian hơn khổ công cô đọng linh lực trong cơ thể để đền bù linh căn chênh lệch.

Chạng vạng tối giờ Tý vừa mới qua khỏi, Tần Phạm hoàn thành việc làm ngày hôm nay, liền đi đến phía sau núi thật sớm, luyện tập trụ cột tiên pháp, tuy biết mình là loại tư chất ngụy linh căn nhưng hắn không hề từ bỏ, cũng không buông tha.

Tần Phạm tin tưởng rằng : " Phải chuyên cần bỏ huyết. "

"Thủy tiên thuật, đi ! "

Vào đêm gió thu đến, gió thổi rét lạnh, nương theo tiếng tháp của Tần Phạm, lòng bàn tay ngưng tụ ra 3 đạo trong suốt cột nước, trong chớp mắt chung quanh một hồi sóng linh khí truyền đến, trụ nước trên tay bỗng nhiên lưu động tới cuộn cuộn, chưa tới 1 hơi thở, cột nước mở rộng, hóa thành ba cái mũi tên dài ước chừng 1 xích(0,33m), theo lòng bàn tay Tần Phạm chỉ phương hướng bay đi.

Tần Phạm than nhẹ: " Cái này ngụy linh căn tư chất quả nhiên cùng phế vật không khác. " Bạn tốt của hắn Hứa Thanh Sơn thân chỉ có hỏa chân linh căn, lựa chọn Hỏa Đan Thuật sơ sơ tiên pháp, chính mình tận mắt chứng kiến qua Hỏa Đan Thuật kích phát uy lực kia, có thể đem trọn một khối nham thạch hòa tan thành dung nham nóng chảy sáng rực, lại khủng bố như thế.

"Thời gian cũng không còn sớm, Hứa Hầu Tử này lại chuẩn bị xuống núi, đã vậy ngày mai ta còn phải đi phía sau núi hái thuốc, thật đúng một hồi khổ sai a !" Tần Phạm ngẩng đầu nhìn đã ánh trăng giữa không trung, ước chừng đã đến giờ sủu, lúc này mới bước đến phía hướng dưới núi.

Sáng sớm ngày thứ hai, thái dương còn ẩn nấp đọng vào chân trời, từ khí đông lai, trong núi tràn đầy sương mù, không khí mát mẻ dị thường, bỗng hít mạnh liệt hai cái, nhất thời cảm thấy lục phủ ngũ tạng nhẹ nhàng thư thái, toàn thân cao thấp dễ chịu nói không nên lời.

"Hô"

Tần Phạm rốt cuộc chấm dứt hết thở nạp buổi sáng, chậm rãi mở mắt ra, cảm giác trong cơ thể một chút linh lực được tinh luyện, khoe miệng lộ ra một tia mỉm cười thần nhiên, thầm nghĩ : " Ngày hôm đó lúc đang ngồi tĩnh tọa, hấp thu ánh mặt trời mọc, luồng sinh cơ chi khí kia quả nhiên là làm ít công to. "

Nhìn một chút thời gian, lấy thức ăn từ phòng khẩu trừ vài cái bánh bao, qua loa gặm hai phần, liền vội vàng hướng về phía sau núi đi đến, chính mình còn

chưa đạt tới Ngưng Khí Cảnh tầng ba nên không thể tích cốc, còn cần đồ ăn thế tục để bổ sung năng lượng cần thiết cho cơ thể, hẳn còn nghe nói Phá Tĩnh Tông nội môn đệ tử, đạt tới Ngưng Khí Cảnh tầng ba, mỗi tháng nhận được 3 viên ích cốc đan, chỉ cần một khóa là có thể giải quyết tình trạng đói bụng nửa tháng, thật là thần kì.

Bất tri bất giác, Tần Phàm đã đi tới phía sau núi, đem thân phận lệnh bài cùng tạp dịch phòng đưa ra tạp dịch chứng từ giao cho thủ sơn sư huynh kia rồi mới được cho phép đi qua.

Trong đó, một thanh y nam tử khẽ nhíu mày, thấy chỉ có duy nhất Tần Phàm, không khỏi nghi ngờ hỏi: "Này tờ chứng từ có nói, hôm nay có có hai người hái thuốc, vì sao chỉ ngươi - một người đến đây. "

Tần Phàm nghe vậy, bất đắc dĩ giải thích nói: "Bẩm hai vị sư huynh, người sư huynh kia theo ta mà đến không biết thế nào ăn đau bụng vào ngày hôm qua, hành tẩu đều có chút khó khăn, nên hôm nay chỉ có một mình sư đệ đến đây. "

Mặt khác, một thanh y nam tử hơi mập cười nói: "Ăn đau bụng là giả, không muốn làm việc là thật, sợ là người kia cùng ngươi đánh cuộc, sư đệ ngươi thua nên mới phải đi đứng không "

Tần Phàm nghe vậy khẽ giật mình, lập tức cười cười nói: "Sư huynh tuệ nhãn. "

Người kia nghe xong cười rộ, nhất thời cảm giác thân cận rất nhiều, đem chứng từ trong tay giao cho Tần Phàm, lại nói:

"Ha ha, cái gì tuệ nhãn hay không tuệ nhãn, sư đệ thật biết nói chuyện, sư huynh ở ngoại môn bao nhiêu năm sao không biết được. "

Thủ sơn kia hai người dặn dò vài câu, lúc này mới lấy ra một lệnh bài màu đen, đánh ra một đạo pháp quyết, nhất thời làm ẩn đi bên trong bán nhanh một đạo bạch quang phóng tới giữa không trung, một hồi tiếng nổ ầm ầm làm vàng sáng tan hết, hiện lộ ra một tòa bệ đá hình vuông, bệ đá ở giữa một đôi thạch trụ tròn đẹp đứng ở giữa không trung, đáy cột điêu khắc hoa văn cổ xưa, hơi có vẻ thần bí.

Người kia nói: "Sư đệ nhớ lấy, phương thức truyền tống trận này chỉ có thể duy trì hai mươi bốn canh giờ, nếu như sư đệ không thể kịp thời thoát ra, ngươi chỉ có thể chờ lần sau truyền tống trận mở ra, tuyệt đối không vào bên trong núi, muốn thoát ra ngoài thì chỉ cần hướng tạp dịch lệnh bài chứng từ đánh vào hư không. Lúc đó chúng ta sẽ biết được, đưa ngươi thoát khỏi. "

Truyện convert bởi [wWw.EbookFull.Net](#), xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 9: Tê Dương Hoa

Đội cho Tần Phàm bước vào cột đá hình bầu dục, một đạo ngũ thái quang mang bỗng nhiên sáng lên, trên cột đá. Một hồi quang sáng lưu chuyển, từng trận âm thanh vu vu lên theo, linh lực bốn phía nhanh chóng hội tụ đến, lúc này hẳn chỉ cảm thấy một cỗ cảm giác áp bách trong không gian, đối diện đánh tới, nhất thời hoa mắt choáng váng đầu óc, tinh thần hoảng hốt, rơi vào trong vùng tăm tối, Tần Phàm chưa kịp phản ứng với loại ngột ngạt này thì trước mắt bỗng nhiên sáng ngời, vàng sáng biến mất.

Đập vào mắt là một mảnh sơn mạch uy nga bát ngát xanh um, dãy núi liên miên chập trùng, đỉnh núi nhô lên cao, nối tiếp thẳng lên trời. Bầu trời như một vạt áo màu xanh biếc kéo dài không thấy phần cuối.

Cái này chính là phía sau sơn mạch Phá Tĩnh Tông, chuyên môn nuôi nhốt yêu thú, đây cũng là vườn linh dược nơi mà Thanh Ngu Sơn ở.

Tần Phàm từ cái khác trong miệng sư huynh lớn tuổi biết được, nước Tông tiên thiên linh mạch tuy nói không nhiều lắm nhưng phẩm chất so với Phá Tĩnh Tông linh mạch tốt hơn cũng không phải ít, ước chừng có mấy cái nhiều.

Hơn ngàn năm trước, Phá Tĩnh Tông thân từng là đệ nhất đệ phái của nước Tông, lựa chọn ba phẩm linh mạch vị trí với tư cách là sơn môn, đa số cũng là bởi vì nguyên nhân của Thanh Ngu Sơn Mạch này.

Tương truyền ngàn năm lúc trước, chợt một ngày, toàn bộ nước Tông sát phong nổi lên bốn phía, linh khí bạo ngược dị thường, che khuất bầu trời, trời

trăng không thấy , tinh thần vô ảnh, từ bên trong mây đen kia, từ từ một con Thông thiên thanh ngư (con trâu xanh) đi ra, miệng thanh ngư kia ngậm từ khí, chân đạp tinh thần (ngôi sao) , rơi ở đây hóa thành một vùng núi mây mù san sát trùng điệp , lúc ẩn lúc hiện bảo quang.

Nước Tống cũng vì vậy mà nhắc lên một tầm bảo phong ba, lặp đi lặp lại mấy trăm năm, tìm không thấy tung tích, dần dần các tu tiên môn phái liền lãng quên đi, tổ sư khai phái Phá Tinh Tông - Phá Tinh Đạo Nhân, vốn là thư sinh chán nản, có một tí tính tình cương trực của Nho đạo, lúc này khẳng định nơi này liền bất phàm, liền an bài lực lượng, lúc này mới đem sơn môn xây dựng ở nơi này.

Buồn cười là, từ nay về ngàn năm sau, chẳng những Phá Tinh Tông không thịnh vượng mà bởi vì vậy mà suy tàn. Mấy đại cường môn muốn thay đổi lối đi sơn đình nhưng lại bất đắc dĩ bị vương bởi tông quy liền không giải quyết được gì.

Thanh Ngư Sơn sơn mạch rộng lớn, nhận được phong phú linh khí, cùng hai cái chủ mạch của Phá Tinh Tông không kém bao nhiêu, nghe nói có được mười vạn người chỉ chúng, bởi vậy mà có Thập Vạn Đại Sơn.

Tần Phàm từ trong truyền tông trận đi ra, tìm một chỗ thoáng mát, nhắm mắt bắt đầu tĩnh tọa, một lát sau đầu cảm giác chóng mặt giảm bớt vài phần, liền cảm địa đồ trong tay lấy ra, nhìn kĩ bản đồ, lúc này mới thật trọng hướng về sơn phong cách đó không xa đi đến.

Tuy Thanh Ngư Sơn Mạch này chính là nơi nuôi nấng sau núi của Phá Tinh Tông, nhưng cũng là nguy hiểm dị thường, hơi không cẩn thận liền có khả năng phơi thầy hoang dã, trở thành một dãy bộ xương khô chông chất .

May mà lần này tập dịch chính là chức vụ đi tìm thuốc, được thảo cần tìm là Tê Dương Hoa sinh trưởng tại vách đá thẳng đứng hướng mặt trời phía trên, thân ở tí mãi bên ngoài Thanh Ngư Sơn Mạch, cũng không có yêu linh thú cường đại, cho nên hết sức an toàn.

Sau nửa canh giờ, Tần Phàm đi đến dưới ngọn núi nhìn ra xa, trầm nghĩ:

"Chỉ cần tìm được mười cây Tê Dương Hoa coi như là hoàn thành tập dịch, hôm nay ta liền có thể an tâm tu luyện, nếu như động tác có thể mau mau, liền có thể tiết kiệm nhiều một ít thời gian, lúc trước giờ Tý , ngưng kết linh lực này kích phát bốn đạo thủy tiễn Thuật hẳn là không có vấn đề."

Đến giữa trưa, trời nắng chang chang, nắng gắt trên không, tại vách núi thẳng đứng Tần Phàm một tay nắm lấy nhánh dây, nhìn phía dưới cách đó không xa, trong khe đá có một đóa Tê Dương Hoa, cái trán mồ hôi đầm đìa, đã cố hết sức lúc này sau lưng giỏ thuốc dĩ nhiên có chín cây Tê Dương Hoa, này một cây cuối cùng chính mình thế nhưng là tìm được bốn canh giờ mới tìm được, chắc hẳn ngọn núi sợ là mười phần thừa thất.

Tần Phàm nắm trong tay thật chặt nhánh dây thân thể ở giữa không trung chấp chôn theo gió, hơi không cẩn thận sẽ rơi xuống vách núi đáy cốc mắt thấy cự ly gốc Tê Dương Hoa này còn có ba trượng xa.

Tần Phàm phun một bãi nước miếng tức miệng mắng to:

"Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, cái nào quy tôn an bài tập dịch, không đặt Ngưng Khí Cảnh tầng ba, không thể thi triển Khu vật thuật, đây đối với Ngưng Khí Cảnh tầng ba trở xuống đệ tử mà nói, ngắt lấy Tê Dương Hoa nhất định chính là bị tội."

Một lát sau, Tần Phàm mắng to vài tiếng khiến cho nội tâm hơi hơi thoải mái chút, nhìn phía dưới, trong mắt hiện lên một tia tàn nhẫn, chậm rãi buông tay ra trúng nhánh dây, mượn tảng đá nhô lên dưới chân hướng về gốc Tê Dương Hoa kia tới gần.

Ba trượng cự ly Này, đối với Tần Phàm mà nói quả thật dị thường khó đi chẳng những muốn đơn tay nắm lấy nhánh dây, còn muốn tránh né sát phong bất cứ lúc nào thổi tới, dưới chân, mượn lực cũng càng ngày càng xa, căn bản không chỗ đặt chân, chỉ phải dùng ngón tay gắt gao bám vào nham thạch nhô ra, thân thể cứ như vậy lơ lửng giữa không trung, theo gió lắc lư.

"Hừ! Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, rốt cục bắt được người này. " Tần Phàm giờ tay lên bên trong Tê Dương Hoa, ném vào sau lưng giỏ thuốc, gặm dừ mắng to.

Tập dịch nhiệm vụ đã hoàn thành, Tần Phàm ngẩng đầu nhìn đỉnh đầu thái dương, mới dùng bốn canh giờ, vui vẻ nói:

"Ha ha, mới dùng bốn canh giờ, lại có thể tiết kiệm mấy canh giờ cô đọng linh lực, buổi chiều trước khi trời tối, ngưng luyện bốn cái thủy tiễn có hi vọng."

Nói xong, đang muốn theo nhánh dây dọc đường trở về, chợt phát hiện cách đó không xa, có quang điểm vừa sáng lên, co rút lại, thật hấp dẫn. Tần Phàm nhủ mảy, kinh ngạc nói:

"Chuyện này. . . Đây là. . . Cái gì?"

Suy nghĩ nửa ngày, Tần Phàm tự lẩm bẩm: "Dù sao thời gian đang còn sớm, không bằng đi xem một chút. . ."

Hứa Hầu Tử nói qua, Thanh Ngư Sơn là chỗ hiếm thấy người, lâu một chút thường thường sẽ xảy ra kỳ hoa dị quả, ăn được một khóa rất có thể tiết kiệm được sáu tháng cuối năm làm việc cực nhọc nếu như muốn thật sự là một ít kỳ trân dị bảo, chính mình cứ như vậy rồi đi, chẳng phải là lỡ mất dịp tốt.

Tần Phàm bên cạnh suy nghĩ, không có cam lòng, cắn răng, từ từ tới gần, nửa ngày qua đi, hần sắc mặt trắng bệch, toàn thân gần như hư thoát, đi đến nguồn sáng kia vị trí.

Tại trước mặt hẳn là một cái cao cỡ nửa người sơn động, bên trong đen kịt không biết nhiều bao nhiêu, cửa động bốn phía cỏ dại so với nơi khác dị

thường tươi tốt, hơi hơi cảm giác một chút, chợt nói: "Nơi này linh khí so với nơi khác muốn nồng hậu dày đặc gấp ba bốn lần."

Tần Phàm tinh tế quan sát kỹ phát hiện cửa động tràn ngập bụi đất, theo sơn động hướng ra phía ngoài bay đi, tỉ mỉ nghe nghe, hoàn toàn yên tâm:

"Cửa động khô ráo, không có loài chim bay hoặc động vật dấu móng tay, càng không phân và nước tiểu, từ cửa động thổi lên gió nhẹ, cũng không cái gì mùi tanh."

Tần Phàm như có điều suy nghĩ, trong nội tâm dĩ nhiên có suy đoán, đây là một bình thường sơn động, nếu như là yêu thú hung cầm, cửa động hẳn sẽ có từng trận gió tanh.

Thấy không bất kỳ nguy hiểm nào, Tần Phàm sáng ngời động trong tay nhánh dây, mượn lực đạo, lao đảo, ba đến hai lần xuống về sau liền bước trên huyết động, khom người đi vào bên trong.

Sơn động dưới đáy dĩ thường khô ráo, tựa hồ có hơi oi bức, trên đất tảng đá cũng đã phong hoá, hơi hơi đọng một cái liền vỡ vụn thành cát sỏi đồng dạng, nóc sơn động lại là dĩ thường ẩm ướt, hơi nước tràn ngập bốc hơi hình thành hơi biển sương mù, một mảnh quang ảnh giao thoa, che lại nóc sơn động, khiến người nhìn không ra phía trên hình dạng, huyết động dưới đáy cùng thượng bộ, khác biệt rõ ràng, hình thành một cái cực đoan hoàn cảnh, vô cùng quái dị.

Liên tục leo khiến tiêu hao thể lực và tinh thần rất nhiều, sớm đã mệt mỏi, hần thân có thủy hành nguy linh căn, đối với hòa thuộc tính linh khí dĩ thường miễn cảm, chỉ cảm thấy này sơn động dĩ thường áp lực nặng nề, Tần Phàm cảm giác rõ rệt thân thể đang chậm rãi suy yếu, linh lực trong cơ thể mười không còn một, trên cánh tay đau nhức đã dần dần chết lặng mất đi tri giác.

Hần cười khổ nói:

"Ai, người không may uống nước lạnh đều tê răng, vốn tưởng rằng hội có kỳ trân dị bảo gì, nào biết chỉ còn đường chết, còn thân hãm như thế hiểm cảnh."

Lúc này lấy hần bây giờ tình huống thân thể, trong cơ thể linh lực khô kiệt, căn bản là không có cách hành động, chớ nói chi là đi xuống sườn núi.

Truyện convert bởi ҉†ДЯԾ҉† , xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Hiểm cảnh

Tần Phàm Phàm đứng ở cửa động hướng phía dưới nhìn ra xa, lại là một hồi hoa mắt choáng váng, không khỏi có chút ảo não, phía dưới là một mảnh rừng nhiệt đới, có lẽ là nguyên do quá cao những cánh rừng nhiệt đới kia nhìn qua không khác bụi cỏ, trên mặt đất ẩn hiện quái thạch cao chót vót, vách núi dốc đứng cực kỳ. Hần biết, nếu như chính mình thật coi thường này cao mấy chục trượng cự ly, tùy tiện xuống dưới nhất định sẽ ngã thành một đồng thịt nát.

Trong sơn động này linh lực không giống nơi khác, tất cả ngũ hành linh lực nhào nặn lẫn lộn cùng một chỗ, đỉnh động hòa hành linh lực dồi dào, mặt đất hang động giàu có thủy hành linh lực, lẫn nhau trong đó phảng phất theo huyết động này ở giữa phân định mà đứng, hai bên đều chưa chiếm ai một ni li mét.

Tuy nơi này rất nhiều thủy hành linh lực, thế nhưng là chịu ảnh hưởng của hòa linh lực nóc hang động, nên hần căn bản là không có cách hấp thu, tiếp tục như vậy nữa, đợi đến khi linh lực trong cơ thể tiêu tán, e rằng thật muốn ngất tại trong sơn động này.

Thấy ra được tình trạng cơ thể của mình bây giờ, Tần Phàm cười khổ nói: "Lòng hiếu kỳ hại chết mèo a!"

"Không được . Phải suy nghĩ một chút biện pháp, bổ sung thể lực, khôi phục linh lực mới là việc cấp bách."

Tuy hần lên núi có đeo mấy khối lương khô trên người, vừa rồi dưới sườn dốc, để cho nhẹ nhõm nên đặt ở đỉnh núi , ai ngờ rằng ai ngờ sẽ phát sinh hiện tại loại tình huống này.

Tần Phàm nhìn qua một mảnh xanh biếc phía xa xa, , trong nội tâm một mảnh lo nghĩ, tự giễu nói: "Chỉ sợ ta chính là tu tiên giả cái thứ nhất bị chết đói tại Phá Tĩnh Tông này, thật đúng buồn cười, cũng không biết tổ sư trên trời có linh thiêng có thể hay không tức giận một chường vô chết ta đây đồ tôn."

Lúc này trời sắc dần dần âm đạm xuống, Tần Phàm tính một chút thời gian, chính mình tiến nhập này Thanh Ngu Sơn Mạch, đã qua chín canh giờ, thắng nếu ngày hôm nay giờ Thìn tại không khôi phục được linh lực, đánh ra ấn quyết đợi đến Truyền Tống Trận Pháp đóng, lần sau rồi đi sơn mạch không biết làm sao khác, chính mình một mình chỉ là một cái mới vừa vào tiên môn tu sĩ nhỏ, cũng không cách nào tại đây Thanh Ngu Sơn Mạch sinh tồn được.

"Lộp bộp!"

Một tiếng giọt nước rơi xuống đất thanh thúy thanh, quanh quẩn tại đây tĩnh lặng trong sơn động. Tần Phàm hoảng hốt thần sắc lập tức rõ ràng, cố nén trên người ừ ừ, men theo âm thanh chậm rãi bò qua.

Cũng không biết ngần ngại này mấy trượng cự ly, hần hao phí bao lâu, tại thời điểm ý thức sắp sửa tiêu tán rốt cục tại một góc sơn động, tìm được nguồn nước, hao phí sức của chín trâu hai hổ, đem miệng vùi vào vũng nước động, rồi sau đó hần mất đi cảm giác. (nói chung là ngất xỉu)

...

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, bóng đêm đen càng ngày càng thêm đen tối hơn trước, như giọt giọt giọt mực đồng dạng, cửa động gió lạnh gào thét, ô ô rung động. Tần Phàm từ từ mở hai mắt ra, dừng lại suy nghĩ trước khi hần hôn mê.

"Ồ!"

"Linh lực trong cơ thể ta, chuyện này... Đây là cái gì?"

Sau khi kinh hãi, Tần Phàm đứng dậy ngồi xếp bằng, vận chuyển Ngưng Khí Quyết nhanh chóng đem linh lực tại thể nội vận chuyển, nửa ngày qua đi, hần ngáy ra như phồng, miệng há thật to, mặt mũi tràn đầy vẻ rung động, tự lẩm bẩm "Không sai, ta linh căn đúng là thủy hành phong, sét, băng ba thuộc loại dõm linh căn, vì cái gì linh lực của ta bên trong sẽ xuất hiện một tia hành hỏa linh lực?"

Muốn biết rõ tu tiên giả chỉ có thể ẩn chứa ngũ hành lực trùng một loại, không khả năng sẽ có hai loại ngũ hành lực cùng lúc xuất hiện, tông môn kia cuốn sách nhỏ trên câu đầu tiên liền nói rõ loại tình huống này, đây cũng là tu tiên giới định luật.

"Đây không phải có nghĩa là hiện tại ta cũng có thể tu luyện hóa thuộc tính tu tiên pháp quyết?" Hóa Đan Thuật của Từ Thanh Sơn một mực làm cho hần nóng mắt không thôi, Tần Phàm cuồng hí nói.

Lập tức quay đầu, ánh mắt sáng quắc chăm chăm lên trước mắt vũng nước động không sót mấy, mang theo lớn như vậy nghi hoặc, nội tâm thật lâu không thể bình tĩnh.

Đột nhiên hần dùng hai tay chọt bụng lấy nước suối bỏ vào trong miệng, nhắm chặt hai mắt tra xét rõ ràng, nửa ngày qua đi, hần mắt lộ ra tinh quang, ngạc nhiên nói:

"Không sai, nước suối này đích xác ẩn chứa hành hỏa linh lực."

Còn đang nghi hoặc, bỗng nhiên hần đưa ánh mắt đặt ở vũng nước động lên trên một tảng đá, ngưng thần nhìn chăm chú, thấy được đỉnh động sương sớm từ tảng đá kia trượt xuống nhỏ vào vũng nước động, tóe lên tí tí oanh sảng.

Lúc này tảng đá kia tại đen nhánh trong sơn động lộ vẻ vô cùng chói mắt, hòn đá kia ước chừng có trứng chim cồ, chu vi lớn ra ba vì sao vậy nhàn nhạt hoa văn, tảng đá biên giới tản ra ngân bạch quang sáng, duy bích di động, uyển như du long.

Hần ngốc trệ một lát sau, quét sạch bên cạnh bùn đất, đem tảng đá nhẹ nhàng cầm lấy, trái tim ngăn không được rất nhanh nhảy lên, do dự một chút không nói hai lời đem bỏ vào nước sa hồ, đợi thời gian một nén nhang, tràn đầy chờ mong, lần nữa dò xét vũng nước động.

"Quả nhiên, nước trong hồ này có hóa hành linh lực để mình có thể hấp thu."

"Tảng đá kia nhất định là một bảo bối!" Tần Phàm mừng rỡ không thôi.

Sau đó trong vài canh giờ, Tần Phàm hấp thu vũng nước động trùng hành hỏa linh lực, chậm rãi hồi phục, sau bốn canh giờ cảm giác được khí hải bão hòa, tinh thần của mình cũng khôi phục như lúc ban đầu.

Tần Phàm hoàn toàn yên tâm, tính thời gian một chút mình tại này Thanh Ngu Sơn Mạch ngày người trọn mười bốn canh giờ, hần thậm trọng đem tảng đá chà lau sạch sẽ để vào sau lưng giỏ thuốc.

Một lát sau, suy tư một phen lại cảm thấy không quá an toàn, đem trên người thanh sam xé rách, đem tảng đá thật chặt bao trùm, hệ ở trước ngực để mình có thể thấy vị trí, này mới đi ra khỏi miệng không, hướng về dưới núi trèo.

Lúc này, tâm trạng Tần Phàm so sánh với lúc đầu đến càng cảm thấy tốt, tại nửa giờ leo hơn mười trượng vách núi dễ như trở bàn tay, hần hai chân hoàn toàn rơi xuống đất, nặng nề phun ra một ngụm trọc khí, co quắp ngồi dưới đất, vuốt ngực tảng đá, mực quang thật lâu không thể bình tĩnh, chỉ cảm thấy

vừa rồi như một giấc mộng.

Giờ phút này, phía sau núi hai cái thủ sơn đệ tử kia lo lắng vạn phần, nhìn trước mắt Truyền Tông Trần Pháp uy năng tại dần dần yếu bớt, kia làm tạp dịch nhiệm vụ sư đệ còn chưa dẫn động đánh dấu, một người trong đó thở dài nói: "Mã sư huynh, ta xem vị này sư đệ sợ là đã gặp bất trắc, chúng ta hay là báo cáo tông môn đi."

Một người khác, nói: "Ài, liền theo sư huynh nói xử lý, dựa theo quy củ phạm là sau khi tiến vào núi đệ tử không đúng hạn đang lúc ra vào, chúng ta phải báo cáo tông môn, nếu không giấu diếm không báo, trách nhiệm này chúng ta đảm đương không nổi a."

"Xúi quẩy! Mắt thấy còn có ngày cuối cùng thay phiên công việc, lại gặp phải như vậy cái chuyện hư hỏng, tông môn chấp pháp đường nhất định sẽ đối với hai người chúng ta có chỗ phê bình kín đáo, sợ là tiếp theo khảo hạch, e rằng hội lưu lại ấn tượng xấu."

Lúc này, Truyền Tông Trần Pháp một góc kia góc đột nhiên lóe lên, hào quang hào phóng, hai người nghe vậy vội vàng đem trong tay lệnh bài màu đen ném vào trong đó.

Một lát sau, bạch quang lóe lên, một đạo thân ảnh bỗng nhiên xuất hiện ở hình bầu dục trên trụ đá, chính thức Tàn Phàm người này.

Hai người xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, oán giận nói: "Sư đệ làm sao có thể kéo dài lâu như thế, nếu như ở buổi tối một khắc, hai người chúng ta muốn báo cáo tông môn."

Tàn Phàm vội vàng tiến lên, cười xòa nói: "Nhị vị sư huynh thứ lỗi, phát sinh một chút ngoài ý muốn, kính xin nhiều nhiều tha thứ."

Hai người nghe vậy, khi nhìn đến Tàn Phàm lúc này bộ dáng toàn thân áo quần rách nát, vết thương chồng chất, trần trụi một chân chướng, tóc tai bù xù, trên cánh tay còn có một mảnh bầy tằm tắc miệng vết thương, đã ngưng kết thành màu đỏ sẫm vết máu.

Hai người thấy bộ dáng chật vật như vậy liền không tốt nhiều lời nữa, chỉ đành thúc giục Tàn Phàm mau mau rời đi.

Truyện convert bởi **StRc uSt** , xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cảm ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Thần bí hòn đá

Từ biệt hai cái thủ sơn sư huynh kia , Tàn Phàm không dám dừng lại lâu, trực tiếp đi xuống núi, sau nửa canh giờ, đem đào được mười cây Tê Dương Hoa cùng tạp dịch bằng chứng giao phó, rồi một mình trở lại chỗ ở.

Lúc này Tàn Phàm tùy ý nằm ở giường cây cứng rắn, thở hổn hển, hồi tưởng buổi sáng thời điểm ở sau núi, không khỏi lộ ra vẻ tim đập nhanh, trên trán lại là một hồi mồ hôi lạnh miệt mài thần thức nói: "Cầu tử a, người về sau tuyệt đối không thể qua loa như vậy, cái tính cách này của người cần thật tốt mà luyện một phen."

May mà không có xảy ra ra đại sự, bằng không lấy chính mình một cái nho nhỏ Ngưng Khí Cảnh tầng một nhập môn tu tiên giả, tông môn tuyệt sẽ không hao phí tinh lực đi cứu giúp, đến lúc đó thực đến trở thành cô hồn dã quỷ.

Từ khi năm năm trước đột phá Ngưng Khí Cảnh một tầng, trở thành người tu tiên, hần tinh lực đại tăng, dù cho mấy ngày mấy đêm không nghỉ ngơi cũng sẽ không cảm thấy mệt mỏi.

Lúc này hần chỉ cảm thấy khó nhịn cơn buồn ngủ phảng phất có loại trọng sinh kiếp sau, như nhặt được tân sinh cảm giác. Chỉ phải co ro thân thể, nâng mặt mũi ừ ừ bất tri bất giác lâm vào độ sâu trong lúc ngủ say.

Ác mộng bên trong phảng phất như có một đôi tay ấm áp cánh tay tại vây quanh quanh thân, chỉ là cánh tay này ấm áp lại làm cho Tàn Phàm cảm thấy quen thuộc như vậy.

Thời gian không biết qua bao lâu...

Tần Phàm chậm rãi mở hai mắt ra, ngẩng đầu nhìn ngoài cửa sổ dĩ nhiên một mảnh đen nhánh, trong phòng hoàn toàn yên tĩnh, hắn quay người nhìn, một chỗ vắng vẻ không xa trên giường, cười khổ nói: "Cũng đã giờ này, chỉ sợ Hứa Hầu Tử ngày mai mới có thể trở về núi."

Tần Phàm rất là hâm mộ hắn nhưng rất bất đắc dĩ, lấy Hứa Thanh Sơn tư chất, đến lúc đó mặc kệ nhập môn trận thi đấu nhỏ kết quả như thế nào, sợ là đều bị Thiên Thương điện Bảo Phác Tử lão tổ thu về môn hạ, còn tiền đồ của mình thì còn chưa biết được sẽ như thế nào.

Tần Phàm minh bạch lấy tư chất của hắn tiến nhập Thiên Thương Điện xác định không có một chút hi vọng, Bạch Hạc Điện chuyên thu nữ tu sĩ, hắn chỉ có thể tiến nhập một chỗ trong đó Phá Tinh Điện hoặc Tinh Tông Điện.

Phá Tinh Tông hai đại ngọn núi chính tổng cộng chia làm bốn điện, trong đó lấy Bảo Phác Tử lão tổ Thiên Thương Điện cầm đầu, phá tinh điện thứ hai, Bạch Hạc Điện đứng sau và Tinh Tông Điện là cuối cùng.

Thật ra Thiên Thương Điện chủ Bảo Phác Tử lão tổ thành danh đã lâu, từng ở mấy năm trước tại Thanh Mộc Nhai trong một trận đánh, chém giết ba cái tu sĩ ma đạo cùng giai với hắn, thiết lập nên danh hào "Trúc Cơ tứ Vương" Tại Phá Tinh Tông, lão tổ đã dừng lại ở Trúc Cơ hậu kỳ dĩ nhiên hơn ba trăm năm, sợ là không lâu sau liền sẽ thành tựu kim đan đại đạo.

Đây là Tần Phàm lần đầu tiên cảm giác được người tu tiên tàn khốc.

Tiên môn dễ vào, tiên đạo khó đi, tiên tung khó nghịch!

"Mà thôi, nếu như đã nhập tiên đạo, liền không có khả năng hối hận, huống hồ song thân thù lớn chưa trả." Hắn khẽ thở dài, xoay chuyển ánh mắt, suy nghĩ lại trở về tiên nhân thôn một màn kia.

Một đạo hắc ảnh, một cái Hắc bướm, một đạo đỏ thắm Quỷ Trảo. . .

"Người đến tốt cùng là ai? Người. . . Cũng đừng chết quá sớm, nhất định phải chờ ta." Tần Phàm trong mắt hàn mang lóe lên, hai tay nắm chặt, móng tay hăm vào trong thịt, hồn nhiên không dứt, tự lâm bầm.

Lúc này, đã dần về hoàng hôn, bất tri bất giác đã đi tới sườn dốc, từ trước ngực lấy ra hòn đá, Tần Phàm mượn ánh trăng, bỗng nhiên hắn giật mình, xoa xoa mắt thường, ánh mắt sáng quắc nhìn chăm chăm đồ án trên hòn đá.

"Chuyện này. . . Không đúng a, này rõ ràng có ba ngôi sao đồ án, hiện tại như thế nào biến thành năm cái rồi sao? Tần Phàm kinh hãi, trầm nghĩ vẫn không thể lý giải, vội vàng vận chuyển Ngưng Khí pháp quyết, hai tay dò xét tới.

Một lát sau, Tần Phàm vẻ mặt sắc mặt đại kinh, mặt mũi tràn đầy ngốc trệ, trầm giọng nói: "Này làm sao là thủy hành linh lực, lần trước rõ ràng là hành hỏa linh lực, hơn nữa đồ án trên hòn đá này cũng thay đổi, hắn nhớ rõ trong sơn động hình dáng đồ án ngôi sao có màu vàng đồng, mà bây giờ lại có màu xanh nhạt.

Tần Phàm chau mày nhắm mắt lặng im suy nghĩ, âm thầm suy tư.

Sáng hôm nay, tại cái sơn động kia, dĩ thường nóng bức, bên trong linh khí so với bên ngoài sơn động tràn đầy nhiều gấp ba, hơn nữa những thiên địa này linh lực ẩn chứa đại bộ phận đều là hành hỏa linh lực.

"Chẳng lẽ, đồ án ngôi sao màu vàng đồng biểu thị hỏa hành linh lực!"

Hòn đá kia hấp thu Hỏa hành linh lực trong sơn động cho nên mới hiện ra loại màu sắc này, Tần Phàm trong nội tâm một hồi, cúi đầu nhìn nhìn trong tay, ánh mắt lấp lóe, ẩn có tinh quang lưu chuyển.

"Vậy đồ án năm ngôi sao màu xanh nhạt biểu thị cái gì, nhiều như vậy thủy hành linh lực, đều gần như so được với mười khối thủy thuộc tính linh thạch."

Sau đó, Tần Phàm từ trường bào bên trong lấy ra một khối màu xanh cỡ ngón tay thả trong tay, hòn đá màu xanh nhạt này tên là thủy linh thạch, ẩn chứa phong phú thủy hành linh lực, là đồng tiền thông dụng dùng để trao đổi vật phẩm, không những có thể dùng tới mua đồ, hơn nữa đối với thủy hành linh căn tu tiên giả mà nói, ý nghĩa phi phàm, bởi vì thủy hành linh căn tu tiên giả còn có thể hấp thu thủy linh lực bên trong, ngưng tụ vào bên trong cơ thể, nâng cao pháp lực để thăng cảnh giới.

Trong tay hắn khối này thủy linh thạch còn là hạ phẩm, đây chính là tự tiến nhập Phá Tinh Tông làm tròn mười năm tạp dịch, bị kiểm nghiệm hàm chứa linh căn, mới từ chỗ tạp dịch lấy được như vậy ba khối nhỏ, bởi vậy có thể thấy chỗ trân quý của nó.

"Màu sắc của thủy linh thạch này cùng màu của ngôi sao trên hòn đá giống như đúc, hẳn là có liên quan gì với nhau."

Lúc này, trong lúc Tần Phàm đang nghi hoặc, hắn đem thủy linh thạch trong tay đặt nhanh bên cạnh cục đá, cách thủy linh thạch chừng hai tấc."

Trong nháy mắt, đồ án trên hòn đá bỗng nhiên sáng rực rỡ, trong sơn cốc tăm tối này, thì như những ngôi sao sáng dày đặc, rõ ràng dĩ thường, mà lúc này thủy linh thạch bên phải hào quang biến mất dần, Tần Phàm vội vàng đem tâm thần hút nhập trong đó, tinh tâm ngưng mắt nhìn.

Ở nơi này cách khoảng hai tấc, thủy linh thạch cùng hòn đá không biết tên kia phảng phất có một cây cầu thật chặt kết nối cùng một chỗ, cây cầu kia dĩ nhiên là màu xanh nhạt thủy linh lực ngưng kết mà thành, lúc này này thủy linh thạch trùng linh lực dịch hóa thành dòng suối tinh khiết, bị khối đá này

chậm rãi hấp thu.

Quả nhiên, một lát sau, mắt thường thấy thủy linh thạch rõ rệt có hào quang đại giảm dần dần âm ảm xuống, đến cuối cùng dĩ nhiên trở thành một khối đá bình thường. Tần Phàm dùng ngón tay nhẹ nhàng đụng chạm một chút, trong chớp mắt cái này đã khô khốc thủy linh thạch biến thành một đồng cát đá, bị nhẹ nhàng thổi lên gió nhẹ mang đi, trong khoảnh khắc bụi đất tràn ngập.

Tần Phàm tròn mắt há hốc mồm, lẩm bẩm nói: "Chuyện này. . ."

Trầm mặc một lát sau, từ đang ngốc trệ tỉnh lại, Tần Phàm vội vàng nhìn về phía bên trái thạch khối, chỉ thấy lúc này này trên hòn đá ngôi sao đã từ mới tới năm viên biến thành sáu cái.

Nghe vậy, Tần Phàm bừng tỉnh, thầm nghĩ: "Quả nhiên, đá này nhanh có thể hấp thu thiên địa thủy linh lực, chỉ bất quá trong thiên địa rồi rạc thủy linh lực hấp thu nếu so với linh thạch này chậm chạp chút, đi qua hòn đá kia chuyển hóa, mình tại từ bên trong hấp thu linh lực nếu so với thủy linh thạch chỗ nguyên ngậm thủy hành linh lực còn tinh khiết hơn trên rất nhiều."

Tần Phàm trầm ngâm một chút, mặt mày dần dần giãn ra, hai mắt hiện lên vẻ vui mừng, buổi chiều đem Tê Dương Hoa giao phó, đặc biệt từ hậu sơn một cái thác nước, tiến vào tắm một thời gian thật dài, mà hần nhớ rõ, lúc ấy hòn đá kia để cho ở đó trong suối nước.

Mà đầu nguồn thác nước, chính là xa xa hai đại chủ phong trùng một mảnh linh mạch, cũng chính là trong nước suối ẩn chứa thủy linh lực nếu so với sơn động trùng hành hỏa linh lực phong phú chút, cho nên trong sơn động mạ vàng đồng đỏ ngôi sao mới có ba viên, mà vừa rồi tự cảm ra xanh nhạt thủy lam tinh mang mới có năm viên.

Truyện convert bởi 2T7RDU2T ☯, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Suy đoán

"Nhất định là như vậy!"

Tần Phàm mừng rỡ trong lòng, âm thầm suy nghĩ nói:

"Nếu như ngôi sao trên hòn đá đứng như chính mình suy đoán như vậy, thì nghĩa là có thể có thể ngưng tụ trong thiên địa thuộc tính khác nhau ngũ hành linh lực, như vậy chính mình chỉ cần hảo hảo chỉ cần nghiệm chứng, liền cũng có thể xác minh."

Lần đầu tiên hòn đá này khối trong sơn động hấp thu hành hỏa linh lực, bởi vì hần lúc ấy đã gần kề hôn mê, cho nên cũng không giống mới vừa rồi đã mang đến cho hần như thế rung động, một màn mới vừa rồi kia, thế nhưng là hần tận mắt nhìn thấy.

Hần không thể không tin nổi, chuyện này khó mà tin nổi.

Bất quá ngôi sao trên hòn đá này, Tần Phàm lại là dâng lên hứng thú nồng hậu hần rất muốn biết, này ngôi sao đến cùng có diệu dụng gì, hiện tại hần đối với cái này hòn đá hiểu rõ vẹn vẹn cực hạn tại suy đoán, nhưng hần biết chỉ dựa vào này suy đoán, chính mình suy nghĩ cũng không kém bao nhiêu, nếu như đá này khối có thể hấp thu cùng dự trữ thiên địa linh lực, vậy thì tương đương với một khối dùng lấy không hết, dùng không cạn siêu cấp linh thạch, chỉ dựa vào này một chút, cũng đủ để cho hần tiết kiệm dưới rất nhiều thổ nạp tinh tọa công phu.

Muốn biết rõ cho dù toàn bộ nước Tống có thể hấp thu linh lực không giới hạn như vậy dùng để cô đọng pháp lực, dựa vào cái này để mà đột phá cảnh giới. Chỉ sợ cũng chỉ có những kim đan sư tổ ở những tông môn kia mới có tư cách hưởng dụng.

Hần biết rõ Ngưng Khí Kỳ (Ngưng Khí Cảnh sẽ là Ngưng Khí Kỳ nhé) thọ nguyên có hạn, chỉ có trên dưới một trăm mấy năm, nếu như tại đây trong 110 năm không thể bước vào cảnh giới Trúc Cơ Kỳ, thì như vậy chỉ có hóa thành một chồng chất xương khô, cát bụi trở về cát bụi, đất về với đất.

Tần Phàm lại càng là minh bạch, lấy hần này bốn thuộc loại dóm linh căn tư chất, nếu muốn ở này trăm trong mười năm đột phá ngưng khí kỳ, quá khó khăn, hi vọng cực kỳ mong manh.

Mà thần bí này thạch khối lại là mang đến cho hắn một tia hạt giống của hi vọng, có thể bù đắp hẳn tư chất chỗ thiếu sót.

Cần biết, linh căn chỉ có thể nói rõ một cái người tu tiên tư chất ưu việt tính, đó cũng chỉ là so với bình thường người lại càng dễ dễ thăng cảnh giới. Nếu như có thể dùng một cái thích hợp ví von tới làm xảy ra tương đối, linh căn tư chất tốt tu tiên giả liền giống như một lớn vạc nước, dung lượng lớn, hấp thu linh lực tương đối dễ dàng rất nhiều, tự nhiên mà vậy cũng rất dễ đánh vỡ cảnh giới khô chất. Tương phản tư chất hơi kém tu tiên giả liền giống như một nho nhỏ chén nước, tư chất chênh lệch, dung lượng ít, dễ mà ngưng luyện linh khí không đủ dễ đánh vỡ cảnh giới khô chất, rất dễ dàng kẹt tại nào đó một cảnh giới trên tri trệ không tiến.

Thế nhưng là, cho dù thiên tư người tốt, điều kiện tiên quyết là người được phải có linh lực có thể hấp thu, không có linh thể dễ thăng pháp lực lại nói chỉ là đánh vỡ hàng rào cảnh giới.

Mà toàn bộ nước Tông tu tiên giả chín thành tu tiên giả đều hao phí thời gian từ trong thiên địa chung quanh hấp thu linh lực, từng điểm từng điểm tinh luyện pháp lực dễ dễ đến dễ thăng cảnh giới, về phần dùng linh thạch tu luyện, kia có thể không phải người bình thường có khả năng hưởng thụ lên đài ngộ.

Tu tiên giới tàn khốc, tuân theo luật rừng, mọi người đều phải cạnh tranh sinh tồn, người thích nghi thì sinh tồn, không riêng gì cùng thiên địa cướp đoạt thọ nguyên, lại càng là từ sông dài vận mệnh bên trong đánh cắp một đường sinh cơ kia, không được phép may mắn thờ ơ, sơ suất, càng thêm trọng yếu nhất tu tiên giả tranh giành chính là tài nguyên và thời gian.

Nếu như thọ nguyên không có khô cạn, một con heo cũng có thể tu đại, trường sinh bất tử! Thọ nguyên xiềng xích này chính là đầu lưỡi dao sắc bén treo ở từng cái tu tiên giả.

Từng cái nguyên anh Thủy tổ, không người nào không phải giẫm lên tính bằng đơn vị hàng nghìn người tu tiên thi cốt để tấn thăng cảnh giới, chỉ cần thành công thì đạt được vô số người tu tiên cấp thấp tôn kính, về phần những người thất bại kia chỉ có thể hóa thành một đồng xương khô, theo gió tiêu tán, không chừng chôn xương tại cái đó đã ngoại hoang vu.

Ai còn sẽ nhớ rõ! Nhưng đây là chân thật tu tiên giới, bởi vì cái gọi là nhất tướng công thành vạn cốt khô!

Lúc này Tần Phàm cố hết sức áp chế vui sướng trong lòng, hai tay bởi vì kích động mà không ngừng run rẩy, suy tính hồi lâu, bỏ đi ra ngoài bên ngoài tiếp tục nghiệm chứng hòn đá ý nghĩ, mới vừa rồi động tĩnh hẳn tuy cố hết sức áp chế, thế nhưng chỉ sợ cũng đưa tới một người tham của.

Do dự một chút, hẳn hay là thận trọng đem thạch khối đặt ở quần áo trong túi áo, mượn hoàng hôn lặng yên bỏ chạy.

Ngay khi Tần Phàm rời đi không được thời gian một nén nhang, bỗng nhiên cách đó không xa một toà núi chính, một tia điện bắn ra, trong thời gian ngắn đi tới nơi này vách núi đứng lặng giữa không trung, đó là một cái tóc đen đáng mây râu lão già già bộ dáng, cứ như vậy cứ thế mà đứng, dưới chân đạp trên một chuỗi đỏ thắm hóa kiếm, trên người uy áp kinh khủng dị thường.

Nhìn kỹ lại, lão già kia quanh thân trong vòng ba trượng, vết nứt không gian thấp thoáng có thể thấy, một cổ sát phong tùy ý thấm xảy ra, cứ như vậy phá toái, ngưng tụ, đan bễ tan tành. . . Vòng đi vòng lại.

Chỉ thấy lão già tùy ý, phương viên trăm trượng trong chớp mắt linh khí bạo động, Tần Phàm vừa rồi chỗ dừng lại vách núi chỗ, nhất thời biến mất, hóa thành một cái sâu đạt trăm trượng hồ to, sâu không thấy đáy, ngăm đen dị thường.

Lúc này Phá Tinh Tông chủ trên điện, một bạch y người đàn ông trung niên, hơi hơi nghi hoặc, rồi sau đó buông ra thần thức, thấy được kia sâu không thấy đáy hồ sâu cùng cấp tốc xẹt qua cầu vồng, cười khổ nói: "Ai lại nhầm trúng vị lão tổ này không thích, đây không phải tự tìm phiền phức mà, mà thôi mà thôi, ta đây chương môn chính là số khổ chủ, ai đều không đắc tội nổi, vị lão tổ này cũng là tùy tính, theo tay vung lên ngược lại là hã giận. . ."

Lập tức phân phó ngoài điện trị thủ đi vách núi này trấn an một ít, ngày kế tiếp toàn bộ Phá Tinh Tông sơn môn phong bế, xuất hiện rất nhiều kim y chấp pháp đường đệ tử nghiêm ngặt kiểm tra, tương truyền đêm qua giờ Tý Ma Đạo tặc từ xâm lấn, may mà trong môn lão tổ ra tay khuất phục.

Ngày hôm sau tảng sáng, Tần Phàm vẫn còn ngủ say bên trong liền bị Hứa Thanh Sơn một hồi tiếng huyền não tỉnh lại, đêm qua vì dò xét thần bí thạch khối hao phí đại lượng tâm thần, lúc này hắn như cũ buồn ngủ mông lung, tinh thần ngán ngạo.

Hắn mở ra với ánh mắt nghi hoặc, nhìn trước mắt Hứa Thanh Sơn, hắn nói lầm bầm: "Ai, Hứa Hầu Tử người trở lại."

Hứa Thanh Sơn nghe vậy thì Tần Phàm bộ dáng, kinh ngạc kêu lên: "Tiểu Phàm, người làm như vậy thành cái dạng này, hôm qua người đi làm gì."

Lúc này Tần Phàm nhất thời một cái giật mình hoàn toàn không có buồn ngủ, sinh lòng cảnh giác, thầm nghĩ: "Đá này khối sợ là một kiện bảo bối, ai cũng không thể báo cho, cho dù này Hứa Thanh Sơn ngày thường đối chính mình không sai, chính mình cho dù là lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử, cũng phải che giấu này hòn đá bí mật, để tránh tư sinh sự đoán." Lập tức áy náy tìm một cái lấy có lấp liếm cho qua, may mà Hứa Thanh Sơn cũng không truy đến cùng.

Lúc này Hứa Thanh Sơn đem một cái dầu bô bao bọc đưa tới, Tần Phàm khẽ giật mình, mở ra xem, lập tức cười hắc hắc, cũng không khách sáo cầm lấy túi giấy dầu bao lấy gà quay, mở miệng ăn như hổ đói.

Đột nhiên Hứa Thanh Sơn quay đầu nhìn xung quanh, mắt thấy bốn phía không người, lúc này mới thần bí nói: "Tiểu Phàm, rồi mới ta trở về núi thời điểm có thể nghe Vương Tử Dương tại cùng một cái khác ngoại môn đệ tử, tại góc phòng thức ăn lầm bầm thần bí cái gì, ta tỉ mỉ nghe lén, người đoán ta biết

rồi cái gì rồi chứ. "

"Vương Tử Dương?" Tần Phàm nghi ngờ nói, đầu óc cấp tốc suy tư, một lát sau kinh hãi nói: "Người nói Vương Tử Dương, có thể là chúng ta này một đám tham gia nhập môn trận thi đấu nhỏ Vương Tử Dương ? Người đó là Vương Tử Dương có Lôi Hỏa thuộc biến dị linh căn ?"

Hứa Thanh Sơn giang hai tay ra, vẻ mặt khó chịu nói: "Còn có cái nào Vương Tử Dương, chẳng lẽ Phá Tinh Tông còn có thể tìm cái thứ hai biến dị Lôi Hỏa linh căn."

"Móa nó, cháu trai người ta chỉ là một cái biến dị linh căn mà, quá xem thường người khác, lớn lối cái gì."

Tần Phàm nghe vậy chớp mắt, cười khò nói: "Người khoan hãy nói, người ta thật là có phách lối vốn liếng, sợ là vô cùng có khả năng bị tông môn kim đan lão tổ thu làm môn hạ, người muốn có loại tư chất này, cũng sẽ như hán đồng dạng, loại chuyện này hâm mộ không được , vẫn là bớt trêu chọc thì tốt hơn, để tránh tiến vào nội môn cho người mặc tiểu hải, bị người mưu hại."

"Hừ, ai sợ hán, Hứa gia gia cũng không phải ngồi không, có cái gì thủ đoạn, ta Hứa Thanh Sơn tiếp lấy."

Tần Phàm cho dù khuyên bảo cũng không được, cũng không khuyên bảo nữa, hán lập tức "Người mới vừa nói nghe được cái gì, như vậy hề hề thần bí."

Hứa Thanh Sơn sau khi nghe xong, vỗ trán một cái, hét lớn: "Hừ! Lo nói về cháu trai này xem làm ta thiếu chút nữa đều quên vụ này."

Lập tức lôi kéo Tần Phàm thấp giọng thì thầm, một lát sau hán về mặt về chột hiều, lẩm bẩm nói: "Giao dịch hội!"

Truyện convert bởi ҉†ДЯԉԉ҉† , xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Tử Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Tham gia

Nguyên lai, Phá Tinh Tông có cái quy củ bất thành văn, phạm là tham gia khoá trước nhập môn tiêu so với trước kia, Phá Tinh Tông nội môn đệ tử đều cùng những ngoại môn đệ tử này tiến hành một hồi giao dịch, tên hay viết "Trung trợ sư đệ vừa tấn cấp."

Ngoại môn đệ tử tại mười năm tạp dịch kỳ mãn, đều sẽ dành cho ba viên lập tức thuộc tính linh thạch làm làm thù lao, mà chút nội môn đệ tử hội lấy ra một ít đan dược, pháp bảo, phù chú cùng công pháp với tư cách là đối tượng giao dịch đổi lấy ngoại môn đệ tử trong tay linh thạch.

Đối với tu tiên giả mà nói linh thạch đây chính là tư nguyên khan hiếm, ngoại trừ trở thành nội môn đệ tử, mỗi tháng tông môn hội theo tháng cấp cho hai khóa linh thạch với tư cách là lương tháng, những cái này nội môn đệ tử nếu muốn ở thu hoạch linh thạch tài nguyên chỉ có hoàn thành tông môn nhiệm vụ đổi lấy, thế nhưng là cứ như vậy mà nói đối với tu luyện mà nói như cũ là như muối bỏ biển

Cho nên mỗi lần lúc này, đối với nội môn đệ tử mà nói, những ngoại môn đệ tử này tu vi thấp, kém kiến thức không biết linh thạch chỗ trân quý, thế nhưng là kiếm lấy linh thạch cơ hội thật tốt có thể nào đơn giản bỏ qua, đương nhiên những cái này pháp bảo phù chú đan dược giá cả đều là xa xa thấp hơn linh thạch bản thân, thế nhưng là đối với ngoại môn đệ tử mà nói, mới vừa tiến vào tông môn, cũng chẳng có bao nhiêu cơ hội thu hoạch những vật này, mà muốn tại tông môn trận thi đấu nhỏ bên trong lấy được bất phẩm thành tích, những ngoại môn đệ tử này trong tay vật phẩm ngược lại là sự chọn lựa tốt nhất.

Bởi vì cái gọi là một người muốn đánh một người muốn bị đánh, hai phe ngược lại rơi vào cái thanh nhàn, theo như nhu cầu mà thôi, lúc này ngược lại không thể nói ai thua thiệt buồn bán lời tiện nghi. Đợi đến chân chính tiến vào nội môn mới thấy hối hận, có thể khi đó thì đã trễ, trở ngại những cái này nội môn đệ tử tu vi cao thâm cũng không dám có chỗ phê bình kín đáo.

Chờ những ngoại môn đệ tử này tiến vào nội môn, đợi kế tiếp mười năm trận thi đấu nhỏ, cũng sẽ cách làm như vậy: "Ta ăn thiệt thòi lớn như thế, tông môn muốn đòi lại không phải."

Bởi vậy dĩ vãng, liền hình thành một cái "Truyền thống tốt đẹp."

Hứa Thanh Sơn nhìn qua Tần Phàm đang trầm tư, thấy được trong mắt của hắn dần dần tản ra tinh quang, biết tiểu tử này đã động tâm tư, hắn cười hắc hắc, đối với Tần Phàm nháy mắt, trêu ghẹo nói: "Thế nào, nhìn bộ dạng như vậy ngươi nên đứng là không có hứng thú gì, được, ta đã nghe ngóng chỗ chợ giao dịch, nếu ngươi không đi, ta có thể tự mình đi tới, cũng đừng nói ngươi Hứa ca không có cùng ngươi nói mình bạch."

Tần Phàm bị những lời này khiến cho dở khóc dở cười, biết mình nghe xong giao dịch này hội sự tình nhất định sẽ có động tâm, này tư còn như thế trêu ghẹo chính mình, không khỏi có chút bất đắc dĩ, nói: "Được, làm như ta van ngươi, mang tiểu đệ đi thôi, hảo ca ca."

Nhìn nhìn Tần Phàm bóp cái mũi giả làm nữ tử (nvc có bị bóng không ta ~) làm như thế làm bộ dáng, Hứa Thanh Sơn cười ha ha một tiếng, hai người trong lúc rảnh rỗi, may mà ở nơi này trên giường bắt đầu tĩnh tọa, cô đọng pháp lực, yên lặng chờ chạng vạng tối bầu trời tối đen thời điểm giao dịch mở ra.

Mấy canh giờ sau, Tần Phàm nội thị thấy được pháp lực chạy chậm chạp giống như con rùa, than nhẹ một tiếng, thầm cười nhạo nói:

"Ngụy linh căn a! Thực xứng được với này ngụy chữ vừa nói, tuy nói cũng là linh căn có tư thế, lại cùng phế vật không khác."

Hắn sớm dĩ sớm hơn Hứa Thanh Sơn trước một bước từ chỗ nấp bên trong tĩnh lại, này cũng là được Hứa Thanh Sơn ảnh hưởng, chính mình thủy hành linh căn cùng hắn hành hỏa linh căn theo đạo lý mà nói, sớm hấp thu ngũ hành linh lực không hề xung đột, nhưng này tư hấp nạp linh lực tốc độ quá nhanh, vốn cũng không lớn căn phòng của bên trong, đã tràn ngập cực kỳ nồng đậm hành hỏa linh lực, hắn muốn từ nơi này nồng đậm nóng tính linh lực bên trong hấp thu thủy hành linh lực, sợ là làm nhiều công ít, dưới sự khinh thường còn có thể bị hành hỏa linh lực ảnh hưởng, đến nỗi tẩu hỏa nhập ma, linh lực bạo động, may mà thật sớm kết thúc Ngưng Khí Cảnh pháp môn.

Tuy hôm qua một chuyến phía sau núi, trong lúc vô tình phát hiện mình có thể hấp thu hành hỏa linh lực, có thể cũng không dám quá mức biểu lộ, để tránh tâm sinh sự đoán, trêu chọc thị phi, mang ngọc có tội đạo lý này, Tần Phàm hay là hiểu.

Một lát sau, Hứa Thanh Sơn rốt cục cũng kết thúc Ngưng Khí Cảnh chỗ nấp, nhìn vẻ mặt buồn khổ Tần Phàm, hơi hơi dò xét, phát hiện gian phòng còn chưa tiêu tán hành hỏa linh lực, áy náy cười cười, đang muốn giải thích một phen.

Tần Phàm nghe vậy khoát tay, chỉ chỉ ngoài cửa sổ, Hứa Thanh Sơn không rõ ràng cho lắm, đợi cho ngẩng đầu nhìn lại, phát hiện sắc trời đã tối, ảo não đang lúc cho mình hai bạt tai mạnh nói: "Ai nha, hồng rồi hồng rồi a! Giao dịch sợ là sớm lại bắt đầu, sao ngươi không nhắc nhở ta xuống?"

Nói xong hai người vội vàng đứng dậy, vượt qua từng từng rừng rậm che dấu ở dưới khúc chiết đường nhỏ, đi đến một chỗ rộng lớn trên đất trống phía sau núi.

Tần Phàm đang muốn đi vào, lại bị Hứa Thanh Sơn kéo lại, không khỏi quay đầu lại kinh ngạc hỏi: "Hứa Hạo Tử, này cũng bắt đầu, ngươi còn lè mề cái gì!"

"Ngươi đây liền không hiểu, giao dịch này trong hội nhất định sẽ có chỗ tranh đoạt, trở thành nội môn đệ tử đều là chuyện sớm hay muộn, nếu nổi lên miệng lưỡi chi tranh, như ngươi vậy trực tiếp tiến vào, nhất định sẽ bị lòng mạng ý xấu sư huynh ghi nhớ trong lòng, không chừng ngày nào đó một mình hành tẩu bị người tới cho ăn một gậy sau lưng, nhớ lấy đứng ở sau đèn thì tối."

Nói xong, hắn có lấy ra một khóa đan dược đen thui lại nói: "Đây là lúc trước lên núi, gia tộc cho ta Tị Hình Đan, ăn được một khóa, trong vòng ba canh giờ có thể thay đổi dung mạo, ai, hàng tồn không nhiều lắm, đây chính là hành tẩu giang hồ, giết người cướp của thiết yếu chi vật."

Tần Phàm sau khi nghe xong, tức cười cười cười, nói: "Hứa Hạo Tử, còn đồ bỏ giết người cướp của, hắn là trước kia nhà của ngươi đúng là bọn giặc."

Thấy Tần Phàm không cho là đúng, Hứa Thanh Sơn bỗng nhiên sắc mặt nghiêm một chút, thờ dãi nói:

"Tiểu Phàm, ngươi không phải là tu tiên gia tộc, không biết tu tiên giới tàn khốc, ngươi thực ngây thơ cho rằng, chỉ có tu sĩ ma đạo mới có thể làm những cái này giết người cướp của hoạt động? Muốn biết rõ chính ma liền trong một ý nghĩ, tiến thì Ma, lui thì đang, trọng yếu không phải là môn phái góc nhìn, mà là nhân tâm a."

Tần Phàm nghe này khê giạt mình, cũng không phản bác, này Hứa Thanh Sơn làm người đại điều hào sảng, ít có nghiêm túc như vậy một mặt, âm thầm đem theo như lời lời, ký tại trong lòng.

Trong khi nói chuyện, Hứa Thanh Sơn đem cái viên này Tị Hình Đan ném vào trong miệng, một cổ đậm đà sương mù màu đen, nhanh chóng từ thân thể của hắn khuếch tán ra, đưa hắn cả thân thể bao trùm, này khối đen lại giăng co thời gian uống cạn chung trà, mới chậm rãi tiêu tán, đợi đến khối đen tiêu tán, một cái gầy gò tuấn tú nam tử xuất hiện ở trước mắt hắn.

Kia cơ bắp tuấn tú thiếu niên, thanh âm khàn khàn, nói: "Thế nào, có thể nhận ra ta là ai à."

Tần Phàm kinh hãi, thần thức quét qua, phát hiện như hăm biển rộng đồng dạng, lặng yên vô tung, lẩm bẩm nói:

"Chuyện này. . . Đan dược này thực thần kỳ như thế."

"Đã sớm nghe nói tu tiên giới có đan dược vừa nói, hoặc tăng trưởng cảnh giới hoặc biến đổi thân hình, có thừa thốt đồng dạng, có thân có nghịch thiên chi năng, để cho người chết bạch cốt sinh nhục, để cho người sống hà cử phi thăng, đan dược này hắn cũng là lần đầu tiên tận mắt nhìn thấy, không khỏi có một loại đồ nhà quê vào thành cảm giác, chằm chằm trong tay đen thui lúi tròn khó chịu, quan sát tỉ mỉ vẻ mặt thần sắc không muốn.

Hứa Thanh Sơn nghe vậy, lại ném ra một khóa, thúc giục nói:

"Tốt lắm được rồi, một khóa Tị Hình Đan có cái gì giỏi lắm, tự cấp người một khóa chính là. Nhanh lên, giao dịch bắt đầu một hồi lâu."

Tần Phàm tiếp nhận đan dược, thận trọng để vào túi theo bên mình, lúc này mới đem mặt khác cực kỳ đau lòng ném một viên đan dược vào trong miệng, đồng dạng một màn tại hiện.

Xác nhận không ngại, hai người này mới tiếp tục đi vào sâu bên trong.

Truyện convert bởi HJDC2LOK1, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Định Thân Phù

Theo con đường mòn này phía sau núi, nhanh chóng hướng chỗ sâu trong đi đến, mấy lần quẹo cua, cuối con đường nhỏ xuất hiện mảnh đất hoàn toàn trống trải.

Đất trống rất lớn, rậm rạp chằng chịt đứng trên dưới một trăm đạo thân ảnh, phảng phất như trong phố xa thế tục sầm uất đồng dạng, song song dọc 3 dãy, mỗi một dãy đều có các sạp nhỏ, chủ sạp này phía trên đa số mặc áo xanh hoặc tử sắc y, vừa nhìn cũng biết là nội tông sư huynh không thể nghi ngờ.

Mà từng quầy hàng lúc trước đều vây quanh hơn mười người thân mặc áo xám ngoại môn đệ tử. Có trong gian hàng, kia nội môn đệ tử sắc mặt nghiêm túc, phảng phất thạch điêu nhắm mắt không nói, trầm mặc ít nói, có chủ quán thì lên tiếng hô to, náo nhiệt dị thường.

Những ngoại môn đệ tử này người quen, hoặc tốp năm tốp ba, hoặc rủ tai thì thầm, quây quanh quầy hàng nào đó có bán vật gì đều nghị luận. Lại có người một thân một mình, phảng phất người bên ngoài tự nhiên đi dạo. Vô luận loại nào ngoại môn đệ tử, lúc này đều mất lệ ra mừng rỡ, cực kỳ hưng phấn.

Lúc này sắc trời đã tối, chính giữa quảng trường dựng nên một cây đèn to lớn cao tới 3 trượng, ngọn đèn nhỏ này toàn thân màu đỏ, chính là cổ đồng tạo thành, hiển thị rõ cổ xưa đoan trang!

Tại đây, ngọn đèn nhỏ có màu vàng chói hào quang, trên quảng trường sáng phảng phất như ban ngày, trong gian hàng vật phẩm cùng bị ánh đèn bao phủ bóng người có thể thấy rõ ràng, tiếng huyền não bên tai không dứt.

"Ai, vị sư đệ này, đi một chuyến, nhìn một cái, nhà ta đan dược ngu ngút trời, một khóa tiến vào tam giáp, hai khóa lấy đệ nhất.."

"Hiếm có, nhanh tới mua đi, Đại Lực Thần phù, chỉ cần hai khóa linh thạch."

"Hạ giá hạ giá thu hồi vốn a..., nhà ta hạ phẩm bảo khí trường hà lạc nhật đao, đảm bảo cái gì phòng ngự đều rách nát mở cửa, lại đến xem thử nhà ta bảo khí tử mẫu Huyền Vũ Thuần vô địch phòng ngự, đảm bảo cái gì đao đều phá không rách. . . Ba viên linh thạch mua được cái này!"

. . .

Lúc này hai người trợn mắt há hốc mồm, lẩm bẩm nói: "Chuyện này. . ."

Tần Phàm tức cười, kinh ngạc vạn phần, quay đầu lại hỏi: "Hứa Hầu Tử, người xác định người không mang ta đi sai đường rồi chứ. Đây làm sao giống thế tục chợ bán đồ ăn quá vậy.

"Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, chuyện này. . ."

Như nếu không phải từ quầy hàng phía trên kia là chỗ bán chỉ vật, Tần Phàm còn thật sự cho rằng đi tới nào đó đang lúc trên chợ, trong nơi này chẳng còn có một bộ dáng của người tu tiên, rõ ràng không khác mấy đám tiểu thương.

"Đây mà là tu tiên giả tài trí hơn người nha."

"Đây mà là tu tiên hờ hững tính cách nha."

"Tu tiên mà còn có thể cùng một chỗ vui sướng như vậy."

Thấy được cảnh tượng lần này, thăm dò cách thức giao dịch, Tần Phàm hơi có cảm giác, nói: "Những người này huyền não cũng lớn quá chứ, bỏ đi người tu tiên thân phận, chẳng khác gì người thế tục cả."

"Người lừa gạt ta, thất tình lục dục! Người tu tiên này chặt đứt phàm trần, chỉ sợ cùng cùng kia ảo ảnh, mờ ảo vô tung, không có một cái xác thực thuyết pháp."

Lập tức hai người tại ba cái dọc sắp hàng trước gian hàng lưu luyện quên về, Hứa Thanh Sơn khá tốt, dù sao cũng là tu tiên gia tộc xuất thân, đối với quầy hàng chỗ bán chi vật, ít nhiều có hiểu một chút, về phần Tần Phàm thì giống như Lưu mỗ mỗ tiến vào đại quan viên đồng dạng, đối với mỗi kiện vật phẩm cũng lớn vì thân phận hơi có vẻ mới lạ, vì vậy mà bị chê cười.

Hứa Thanh Sơn ban đầu vẫn còn có kiên nhẫn nhất giải thích một phen, rốt cục tại trước gian hàng của một vị nội môn sư huynh, Tần Phàm đem hình bình pháp bảo sai gọi thành cái bồ, đem bốn hình pháp khí đổi lại bình nước tiểu, rốt cục chịu đựng không nổi người khác phi đi cùng chỉ trở, vung tay mà đi bỏ mặc không quan tâm, một bộ ta không nhận ra nét mặt của người, điều này làm cho Tần Phàm rất là xấu hổ.

"Người làm ta xấu hổ chết thôi, hủy mặt mũi ta a, không nghĩ được ta Hứa Thanh Sơn một đời anh minh chôn vùi ở đây, ai... . Lần sau đánh chết cũng không thể mang cái thằng này tới." Hứa Thanh Sơn rút đi, âm thầm nói nhỏ, hai tay che đầy gương mặt, một bộ than thở về.

Tần Phàm nghe Hứa Thanh Sơn thấp giọng lải nhải, dù hấn cảm thấy có hai tác da mặt, cũng không khỏi mặt già đỏ lên, ủy khuất nói: "Ta không lâu sau đúng là chưa thấy qua, cảm thấy mới lạ, lòng hiếu kỳ nặng một chút mà, thầy đồ còn nói qua muốn " không ngại học hỏi kẻ dưới " nha."

Tần Phàm không biết từ đó giao dịch hội sau khi kết thúc, nội môn đệ tử đang lúc liên lưu hành một cái truyền thuyết, mỗi năm tháng nào ngày nào, trong ngoại môn đệ tử có một cái " đi tiểu đêm " sư đệ, trông thấy pháp bảo gì đều lấy cái bồ, bình nước tiểu, cục gạch gọi.

Mỗi lần có nội môn sư huynh nghị luận ở đây, đều cảm thán một phen: "Người sư đệ này, đúng là mấy cuộc đời không có lên qua phòng vệ sinh, cái này cần đúng là đến mức rất nhiều a!"

Cùng Hứa Thanh Sơn tách ra, bắt đầu dĩ Tần Phàm chỉ phải một thân một mình tiếp tục đi dạo, nhìn có thể hay không chọn lựa đến chính mình vật cần, sau nửa canh giờ, Tần Phàm rốt cục dừng lại ở hàng thứ hai góc một chỗ quầy hàng, nhìn chăm chăm trong gian hàng một trương ảnh vàng rực rỡ phù chú.

Lại thấy kia chủ quán đang mặc hắc sắc quần áo và trang sức, Tần Phàm hít vào một hơi, lúc này hấn cũng không phải không rành thế sự hạng người, nhiều lần nói chuyện phiếm tìm hiểu, đối nội cửa cũng có hiểu biết.

Nguyên lai Phá Tinh Tông nội môn chỉ là ngoại môn đệ tử đáp lời một cái cách gọi, như hấn loại này đang mặc áo xám thì là đã thu hoạch tiến vào nội môn tư cách, nghiêm khắc mà tính so với cái kia không mười năm tạp dịch những ngoại môn đệ tử khác, địa vị còn cao thượng hơn như vậy một tia.

Tiến vào nội môn đạt được một mình tu luyện nơi ở, bá sư Trúc Cơ sư tổ, mới có thể đổi phát tím y, bị xưng chỉ ký danh đệ tử, chờ đến Trúc Cơ sư phụ tán thành, mới có thể đổi lấy hắc y gọi là quan môn đệ tử, lúc này mới cũng tìm được sư phụ chân truyền cùng dốc lòng dạy bảo.

Muốn biết rõ, mỗi người Trúc Cơ sư tổ môn hạ ký danh đệ tử ít thì lúc đó hơn mười người, nhiều thì trên dưới một trăm vị, mà quan môn đệ tử định sẽ không vượt qua năm người.

Mà lúc này tham gia giao dịch này nội môn sư huynh, phần lớn là đệ tử áo tím, mà loại hắc y quan môn đệ tử sợ là cực kỳ hiếm thấy, tu vi ít nhất là Ngưng Khí Cảnh tầng bảy trở lên.

"Người thành đạt là sư! Tu tiên giới thừa hành thực lực chí thượng, bất đồng quần áo và trang sức biểu thị thân phận khác nhau địa vị, đẳng cấp thâm nghiêm, không cho phép mây may vi phạm người tồn tại." Đây " tu chân đi " theo như lời quả nhiên không sai, hấn cảm khái nói.

Tần Phàm do dự một lát sau, rốt cục quyết định, thừa dịp mà hỏi: "Sư huynh, không biết cái này phù chú có tác dụng gì?"

Hắc y thiếu niên kia nghe vậy, lúc này mới mở mắt, liếc qua, rồi sau đó thân nhiên nói: "Tần phá cổ bảo Định Thân Phù, Trúc Cơ trở xuống, có thể định thân pháp ba hơi thở, mười khối hành hóa linh thạch, cái khác không muốn." Nói xong lại nhắm mắt lại, tĩnh tâm Ngưng Khí Cảnh không nói nữa.

"Định Thân Phù! Ba hơi thở... ."

Tần Phàm nghe này cực kỳ kinh ngạc, rồi sau đó mặt trên tuôn ra vẻ mừng như điên, thầm nghĩ: "Cái này phù chú dĩ nhiên là cổ bảo, này có thể cực kỳ hiếm thấy."

Cổ bảo chính là trên Cổ tu sĩ lấy đặc thù phương pháp tế luyện được pháp bảo, tế luyện phương pháp hầu hết đã thất truyền, thường thường cái này cổ bảo đều ẩn chứa một tia đặc biệt công hiệu, hoặc duy nhất một lần sử dụng chi vật, hoặc nặng phục sử dụng chi vật, nhưng tất cả cổ bảo đều có chung một cái đặc điểm, đó chính là so với bình thường pháp bảo uy năng muốn đánh trên rất nhiều.

"Nếu là ta có này cổ bảo tương trợ, lại phối hợp thủy tiễn thuật, cổ bảo định trụ thân hình, thủy tiễn thuật công kích đi qua, sợ là. . ."

Tần Phàm trên mặt âm tình bất định, trong lúc đó mấy cái tâm tư lưu chuyển, hạ quyết tâm rồi mới từ trong lòng móc ra một vật, đưa tới mở miệng nói: "Sư huynh, hành hỏa linh thạch ta không có, không biết vật ấy có thể trao đổi."

Hắc y thiếu niên kia nghe vậy, con mắt cũng không mở ra, thần sắc không nhìn được nói: "Không đổi! Chỉ cần hành hỏa linh thạch mười. . ."

Tiếng nói còn chưa nói xong, hắc y thiếu niên kia chợt mở hai mắt ra, thần sắc một hồi, chăm chú nhìn chăm chăm Tần Phàm vật trong tay, lẩm bẩm nói: "Chuyện này. . . . Chuyện này. . . Đây là vật gì, bên trong ẩn chứa hành hỏa linh lực sợ là bù đắp được mười khối hỏa linh thạch."

Rồi sau đó hắc y thiếu niên kia trong mắt tinh quang lóe lên, vội vàng cầm lấy trong gian hàng màu vàng kia phù chú, quảng Tần Phàm trong tay, rồi sau đó đôi tay vỗ một cái, đem hình tròn thạch châu hấp vào trong tay, tra xét rõ ràng lên.

Tần Phàm chỉ cảm thấy một nguồn sức mạnh truyền đến, thân hình bị lực đạo này sống sò sò lôi kéo tiến lên, trước mắt lóe lên, trong tay thạch châu trong chớp mắt bay ra ngoài.

Tần Phàm ngạc nhiên, một hồi tim đập nhanh về, đang muốn mở miệng, lại nghe thiếu niên kia, xin lỗi nói: "Vị sư đệ này thứ lỗi, vừa rồi gấp gáp, ta tu luyện công pháp hãm vào bình cảnh, nhu cầu cấp bách hỏa linh thạch phá tan khô chất, này mới ra tay không có lực đạo, không biết sư đệ còn có không vật ấy, này trong gian hàng gì đó tùy ý chọn tuyển."

Tần Phàm nhìn nhìn trong gian hàng mấy món pháp bảo phù chú, cực kỳ động dung, nghĩ đến đang trao đổi vài món, bỗng nhiên tâm thần vừa chuyển, mồ hôi lạnh tiết ra, hít vào một hơi, thầm nghĩ: "Không được, hạt châu này là ta tại thần bí kia thạch khối bên cạnh đoạt được, chắc hẳn đây cũng là bất phẩm chi vật, ta thực lực bây giờ thấp, không thể có bảo hộ năng lực của nó, tuyệt đối không thể đơn giản hiển lộ đầu mối, để tránh trên chọc họa sát thân! Này hắc y sư huynh nhìn như đơn giản hỏi, kì thực tâm tư kín đáo, dấu điểm huyền cơ, chính mình thiếu chút nữa nói ra này."

Lúc này, Tần Phàm tập trung lại, xin lỗi nói: "Xin lỗi, sư huynh! Hạt châu này đúng là không lên núi trước ở thể tục trên chợ ngẫu nhiên đoạt được, chỉ có như vậy một khóa, đoạn thời gian trước mới ngẫu nhiên phát hiện ẩn chứa hành hỏa linh lực, sư đệ đúng là thủy hành linh căn không dùng đến vật ấy, lúc này mới lấy ra giao dịch, đổi lấy một vật có ích cho mình."

"Thánh nhân bất nhân, lấy dân chúng làm trâu chó, thiên địa bất nhân, vạn vật đều là con chó! Ta không biết ai chi tử, giống như Đế chi tiên, ta không biết ai chi tử, người thành đạt là trước. Áp chế nó duệ, đoạn nó đoạn, cùng bụi đồng quang, phụng đến tu chân được."

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Thăm dò

Đạt được Định Thân Phù lục, lần này nội môn đệ tử tổ chức trong giao dịch, mục đích của hẳn dĩ nhiên đạt thành, tại người mà nói giá trị con người của hẳn, cũng giới hạn tại mười năm tạp dịch kỳ mãn ba viên linh thạch thù lao, thêm với đem qua vì dò xét thần bí hòn đá diệu dụng lại tiêu hao một viên thủy hành linh thạch, dừng lại ở lần cũng chỉ có thể no bụng nhìn đã mất, tăng thêm uống công. Nghĩ muốn đổi lấy trừ phi hẳn lần nữa lấy ra thạch châu trong sơn động một lần nữa.

Tần Phàm tìm Hứa Thanh Sơn mãi tìm không được, liền hậm hực mà quay về, nhớ tới thiếu niên nội môn mặc áo đen với ánh mắt tham lam, nghĩ đến mà sợ, tuy người kia cổ hết sức che dấu, nhưng Tần Phàm vẫn có thể nhìn ra một chút manh mối.

Lần này trở về Tần Phàm dĩ cũng không như lúc tới, mà đi cho hơn phân nửa cái đỉnh núi, lựa chọn một ít vắng vẻ con đường nhỏ đi vòng vèo, sau nửa canh giờ, hẳn dừng lại ở một chỗ bí ẩn núi rừng thấp chỗ trũng, tỉ mỉ xem xét cẩn thận không người đi theo, lúc này mới nhảy hướng bên cạnh trên một cây đại thụ nghỉ ngơi một lát.

"Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, nếu như nếu tại chốn không người sợ là sớm bị giết người đoạt bảo đi." Tần Phàm âm thầm thở dài, về mặt tim đập nhanh về.

Lấy người kia đệ tử áo đen thực lực, nếu như thật muốn hạ xuống độc thủ, mình làm thực không có chút nào cơ hội thoát thân, tuy nói tông môn nghiêm cấm tông môn đệ tử đạo kiếm đối với thương, nhưng vì tiên đạo bảo vật, phải làm bí ẩn chút, ai còn sẽ quản những cái này chuyện nhỏ nhặt không đáng kể việc vật.

Hứa Hử Từ nói quả nhiên không sai, ta quá lòng dạ đàn bà, xem ra sau này mọi sự đều phải cẩn thận đề phòng."

Tần Phàm nhìn chung quanh không người, lúc này mới mở ra túi quần áo, đem tảng đá kia lấy ra ngoài, mở ra trên hòn đá tầng tầng quần quanh vải, may mà ở nơi này trên cây vận chuyển lên thổ nạp khẩu quyết.

Bất tri bất giác đã nhập nửa đêm sau thời gian, trong núi ban đêm tí ti cảm giác mát bức người.

Ngay khi Tần Phàm sắp sửa hãm vào tầng thứ sáu nhập định, này trong rừng cây một hồi quần áo mang tiếng gió vang lên, đón lấy "Phù phù" một tiếng, hình như có tiếng hai chân rơi xuống đất, từ giữa không trung rơi xuống, Tần Phàm kinh hãi, vội vàng đem hòn đá giấu vào trong ngực, trốn ở trên tầng cây, dựng thẳng lên hai lỗ tai cẩn thận lắng nghe động tĩnh chung quanh.

"Hắn là sư huynh hắc y kia men theo tung tích tìm tới? Hắn lúc này ngừng thở, vẫn không nhúc nhích, ẩn thân trong tán cây rậm rạp.

"Liên muội, nơi này thế nào, vì huynh vì ngươi tìm tốt một nơi như vậy, hơn nữa vắng vẻ không người, chắc chắn sẽ không quấy rầy chuyện tốt của chúng ta." Một cái nam sinh xa lạ dưới tàng cây bỗng nhiên vang lên.

Tần Phàm có chút ngạc nhiên, thở ra thật nhẹ nhõm, nếu như không phải là hắc y sư huynh kia truy tung mà đến, như vậy chỉ là đi ngang qua mà thôi, chắc hẳn dừng lại không được bao lâu sẽ rời đi, chính mình chỉ cần che dấu kĩ, đợi hai người này rời đi là được.

"Hu hu hu ! "

Một tiếng khóc nức nở nghẹn ngào của một thiếu nữ chậm rãi vang lên theo, nghe âm thanh này tựa hồ cực kỳ phần nộ cùng tuyệt vọng, Tần Phàm sinh lòng nghi hoặc, cẩn thận đẩy ra lá cây, cực kỳ gắng sức kiềm chế động tác không dám phát ra một tiếng động nào.

"Liên muội, hà tất dùng loại ánh mắt này nhìn nhìn sư huynh, vì huynh đối xử với ngươi không tệ nhưng tại sao ngươi lại không thương ta, vào thời điểm trước khi vào Phá Tinh Tông, chúng ta thế nhưng cũng là ta thế nhưng là thanh mai trúc mã, trời đất tạo nên một đôi, ngươi thế sao mà tuyệt tình với ta như thế. "

Tần Phàm cố gắng không làm ra tiếng vang, hao phí sức của chín trâu hai hổ, lúc này mới phui ra một cái khe hở, vội vàng đem con mắt nhìn qua.

Chỉ thấy mấy chục trượng dưới cây, cả người từ y trắng nõn thiếu niên hai tay rời bỏ, nhìn chăm chăm phía trước chỉ lo mà nói, mà cách đó không xa một nữ tử đẹp để bị sợi dây thừng trói lại thật chặt không thể động đậy .

Cô gái đang mặc bộ áo tím, hai mắt hiện lên vẻ cừu hận, đôi môi đỏ dày bị tám lụa mỏng màu xanh ngăn chặn, chỉ có thể phát ra tiếng nghiến răng.

Lúc này này từ sam thiếu nữ mất lộ ra ghét vẻ, ác nhìn chòng chọc vào trước mắt trắng nõn âm độc nam tử.

"Liên muội, ta biết gia tộc của các ngươi tu luyện Huyền Âm Xá Nữ Quyết, có thể giúp tu sĩ tăng tỷ lệ đạt được Trúc Cơ Cảnh, vốn định đợi vì huynh đạt tới Ngưng Khí Cảnh tăng năm, tại kết hợp với xử tử nguyên âm của muội, tiến nhập thành công.

Nói tới chỗ này nam tử mặc áo xanh kia đột nhiên bạo giận lên, cao giọng rít gào qua tay đối với nàng kia chính là một cái bạt tai, "Ba " một tiếng, nàng kia bị đau, nước mắt ròng ròng chảy xuống, nam tử này nghĩ một lát sau, đột nhiên giận quá mà cười nói:

"Ai ngờ ngươi tiện nhân kia, vậy mà cùng Thôi sư huynh câu kết làm vậy không biết liêm sỉ, nếu như vì huynh chậm trễ một bước, ngươi này xử tử nguyên âm sợ là phải tiện nghi này họ Thôi rồi. Nếu như Liên muội bất nhân, chó trách vì huynh bất nghĩa, đành phải trước một bước ra tay vì mệnh, dù sao ngươi chưa từng hưởng thụ nam nữ khoái lạc, hiện giờ vì huynh liền cần thận âu yếm ngươi một phen, cũng tốt để cho sư muội hưởng thụ một chút tư vị, bằng không một hồi hương tiêu ngọc tồn, chẳng phải không công đau đớn mất làm đàn bà niềm vui thú." Giọng nam đâu vào đấy, thủy chung không vội không chậm, nhưng trong lời nói lại để lộ ra ý vô tình.

Nói xong này nam tử áo xanh triệt tiêu nàng kia trong miệng vải, lấy ra một khóa màu đen đan được nhét vào trong miệng, cười dâm dăng nói: "Liên muội, này Hợp Hoan Đan, vì huynh thế nhưng là bỏ ra giá không nhỏ, liên muội liền cần thận hưởng thụ một phen đi, không muốn nghịch chuyển linh lực a! Cho dù liên muội đã chết, vì huynh đối với ngươi này xử tử nguyên âm cũng tình thế bất buộc, chỉ bất quá bớt chút niềm vui thú mà thôi."

Lúc này được hiệu kia còn chưa phát tác, từ sam tuần tú nữ tử thần chí còn thanh, mang theo tiếng khóc nức nở mắng to: "Họ Mã, ngươi. . . . Ngươi chết không yên lành!"

Tần Phàm hít vào một hơi, nam tử áo tím phía dưới này, vậy mà có thể nói ra lời này trước khi giết a, liền thì thế sẽ không để ý, làm hắn bội phục đến cực điểm a! Làm hạng người lòng dạ độc ác cực kỳ âm hiểm ác độc như vậy, đến thanh mai trúc mã còn có thể hạ độc thủ như vậy mà.

"Xoẹt!" Một hồi tiếng quần xé rách, nương theo nam tử tiếng cười dâm dăng vang lên.

Chỉ thấy nam tử kia nửa ngồi tại uyển chuyển thiếu nữ bên cạnh, đem quần áo xé rách, mang đi từng sợi vải, tùy ý làm vậy lại nó thân thể mềm mại vuốt lên vuốt xuống.

Cô gái này trên đầu mang theo miếng lụa mỏng nên không nhìn ra dung mạo trước đây, từ dáng người kia uyển chuyển có thể thấy được, chỉ sợ chỉ sợ cũng một cái nghiêng người uyển chuyển tiêu mỹ nhân, lúc này này nữ tử y phục trên người theo nam tử cười dâm dăng, mà dần dần phá toái, dần dần lộ ra tuyết trắng ngọc phấn màu da, đặc biệt là trước ngực vậy đối với lớn bé thô trắng, theo đàn bà giãy dụa mà thượng xuống tới quay về kịch liệt run run, người dưới thấp thoáng có thể thấy một mảnh ngăm đen thần bí bụi hoa.

Hắn vốn là người hay đọc sách, thầy đồ dạy đều là tam tông tứ đức, miệng đầy lễ nghi, chữ hiếu, chưa từng thấy qua cảnh như vậy, Tần Phàm xém nổi lên tà hỏa suýt nữa không chế không nổi, từ trên cây té xuống.

Tần Phàm cười khỏ một tiếng, cố hết sức ổn định tâm thần, lúc này mới đem cổ này tà hỏa áp chế, đem tầm mắt nhìn về phía nàng kia trên khuôn mặt.

"Không đúng!" Tần Phàm kinh hãi, thầm nghĩ:

"Cô gái này đều bộ dáng như thế, đã thành cá trên thớt, mặc người chém giết, như thế nào này trong ánh mắt nhìn không ra may mắn hoảng hốt về, khóe miệng lại vẫn để lộ ra mỉm cười, hẳn là trước đây cô gái này thân thái toàn bộ đúng là cố tình làm?"

"Sự tình xảy ra khác thường vì cái gì, sợ là cô gái này cũng không mặt ngoài đơn giản như vậy a! Ta ngược lại muốn nhìn một chút, hai người này rốt cuộc sẽ xảy ra sao."

Truyện convert bởi H/Đ/Ỗ/Ỗ/Ỗ/Ỗ/Ỗ, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cầu Nguyệt Phiếu, kim châu và chút bạc nữa :v

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Nhân tâm hiểm ác

Quả nhiên nửa ngày qua đi, thiếu nữ áo tím uyển chuyển trong mắt vui vẻ dần dần nhiều, ngừng lại nghẹn ngào nỉ non, ngược lại khanh khách cười to, tiếng cười kia làm người tê cả da đầu, như roi vạt năm hàm băng sơn tóc gáy, lại càng là để lộ ra một tia âm lãnh bầu không khí, gào khóc thảm thiết bao phủ quanh thân. . .

Thiếu nữ áo tím lạnh nhạt nói :

"Hào ca ca của ta, có thấy thoải mái không ? "

Thiếu niên nghe vậy biến sắc, hoảng sợ nói :

"Tiên nhân, người. . . Người đối với ta làm cái gì, linh lực của ta! Linh lực của ta như thế nào vô pháp điều động." Hắn nghe được tiếng cười đã quyết không đối với vội vàng đứng dậy, qua tay hướng về dưới thân thanh sam thiếu nữ mặt vô tới, thế nhưng là thì đã trễ, chỉ thấy thân hình hắn lay động, thân thể cực kỳ yếu đuối té ngã nữa, chỉ có thể hoảng sợ nhìn thiếu nữ áo tím đối diện. "

Lúc này, thiếu nữ dung nhan tuyệt đẹp trong mắt hắn chẳng khác gì như Hắc quả phụ đồng dạng, giương nanh múa vuốt, để cho hắn sinh lòng tuyệt vọng.

"Ta hảo ca ca, kỳ thật cũng cái gì, chính là ta thả một khóa Bể Linh Tán vào trong nước trà của ngươi, ngươi có phải cảm thấy đan điền bế tắc, vô pháp pháp điều động linh lực, tứ chi vô lực? Ha ha, không cần ta tự mình động thủ, chỉ cần nửa canh giờ, linh lực của ngươi sẽ chuyển xấu rồi tán công mà chết. "

Thiếu niên áo tím họ Mã sau khi nghe xong, trong chớp mắt, sắc mặt hoàn toàn trắng bệch, dưới sự kinh hoàng, ánh mắt của hắn chớp động, bỗng nhiên nói: "Liên muội, ngươi làm cái gì vậy a, vì huynh chẳng qua là cho ngươi mở cửa một trò đùa mà thôi, không cần thiết thật đúng, vì huynh yêu thương ngươi còn không kịp đây, đừng quên chúng ta thế nhưng là cùng nhau lớn lên thanh mai trúc mã a."

"Thanh mai trúc mã?" Thanh sam thiếu nữ kia hơi sững sờ, cười lạnh nói: "Mã Thiên Hải, đừng cho là ta không biết được ngươi tiếp cận mục đích của ta, không đã nghĩ bằng vào ta Huyền Âm Xá Nữ Quyết xử tử nguyên âm, tới gia tăng ngươi trúc cơ tỷ lệ, đều đến lúc này còn nói những cái này có tác dụng gì."

Thiếu nữ áo tím nói xong, lấy ra một bình ngọc màu xanh, lại nói:

"Ta hảo ca ca, kỳ thật nếu muốn sống điều kiện cũng rất đơn giản, chỉ cần ngươi đem lệnh bài chữ "Son" giao cho ta, ta liền thả ngươi thế nào. "

Họ Mã thiếu niên áo xanh mục quang trốn tránh, neho lông mày nói: "Lệnh bài chữ Sơn, liên muội nói cái gì lệnh bài chữ Sơn, vì huynh nghe không rõ người đang nói cái gì."

Này" Sơn" chữ lệnh bài nàng làm sao biết trong tay ta, tổ gia nói qua lệnh bài kia đối với ta Mã thị tu tiên gia tộc mười phần trọng yếu, liên quan đến một kiện bí ẩn sự tình, không phải vạn bất đắc dĩ, tuyệt đối không thể đơn giản giao ra, tiên nhân kia sợ lúc trước cũng là cố ý tiếp cận ta, vì chính là tìm hiểu lệnh bài kia sự tình, ta nói trước kia tổng đối với ta mọi cách thuận theo, tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, như thế nào trước kia liên không nhìn ra, đó là một rắn rết chỉ phụ.

"Hừ, tiên nhân kia sợ là đã xác định lệnh bài trong tay ta, mới có thể sớm tại trong nước trà buồng xuống Độc đan, hôm nay cho dù giao ra lệnh bài chỉ sợ cũng khó thoát khỏi cái chết, đã như vậy. . ." Họ Mã thiếu niên áo xanh, mặt mày lưu chuyển, liên đã suy nghĩ cẩn thận nguyên do chuyện, tình rui từ phía sau lấy ra một cái đồ sạm hộp gấm, lạng lẽ mở ra, một cái thanh sắc con sâu nhỏ trong chớp mắt bay ra, rồi sau đó ẩn nấp ở này thanh sắc cây cối trước khi biến mất.

Lúc này chỉ thấy kia uyển chuyển thanh sam thiếu nữ, trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng, đứng đưa trong tay xanh biếc ngọc bình, thần sắc đậm mạc, chậm rãi nói: "Năm đó, người và ta gia tộc Thủy tổ chính là Luyện Hồn Cốc nội tông trưởng lão, trong một lần chấp hành tông môn nhiệm vụ, ngẫu nhiên đạt được một tấm lệnh bài, chia thành năm phần."

"Lệnh bài kia liên quan đến một chỗ bí ẩn động phủ, ta người hai nhà Thủy tổ chấp hành tông môn nhiệm vụ thất bại, sợ bị tông môn nghiêm trách, lúc này mới phản bội chạy trốn tông môn, đi tới nơi này Phá Tinh Tông xây dựng tu tiên gia tộc, thứ nhất là vì che giấu tung tích đào thoát tông môn truy sát, thứ hai đúng là căn cứ lệnh bài nhắc nhở phát hiện cái này động phủ Ngay khi Phá Tinh Tông trong phạm vi thế lực, nghĩ bằng này lệnh bài tùy thời tiến nhập Thanh Ngưu Sơn Mạch, có thể đợi nhiều năm như vậy như trước không thể gom góp đủ năm tấm lệnh bài."

"Rốt cuộc ông trời không phụ lòng người. "

"Vài ngày trước Phùng Gia Kim Đan Thủy tổ, hao phí giá lớn, tìm được bốn mai lệnh bài, hiện tại chỉ thiếu lệnh bài chữ Sơn này của người, là có thể mở ra động phủ cấm chế. "

"Người nghĩ rằng chúng ta Phùng gia còn có thể tuân thủ năm đó ước định cộng đồng tiến nhập động phủ? Bực này chỗ tốt một mình là đủ, người thân là Mã gia dòng chính dưới thay tộc trưởng, ta Phùng gia từ lúc mấy năm trước xếp vào tại các người Mã gia mật thám, đã sớm biết được lệnh bài ở trên thân thể người, không nghĩ tới hai năm qua người ngược lại là cẩn thận, một cái tìm không được cơ hội hạ thủ, không nghĩ tới đêm nay lại thua bởi tiểu muội trong tay."

Thiếu nữ họ Phùng sắc mặt trầm xuống, lạnh lùng nói: "Mã Thiên Hải, ta khuyên người chính là sớm một chút giao ra lệnh bài, tránh khỏi đau khổ da thịt, nhìn trong những năm nay về mặt tình cảm, liên muội cũng sẽ để cho người chết cho thống khoái. "

Thanh niên áo xanh họ Mã kia, đột nhiên cười ha hả, châm chọc nói: "Liên muội, xin lỗi, xử tử nguyên âm của người vì huynh thu nhận."

Thiếu nữ nghe vậy, tức cười cười cười, nhìn thấy trước mắt này thiếu niên áo xanh sắp chết đến nơi còn như vậy mạnh mẽ, không khỏi tức giận vô cùng vạn phần, nổi giận mắng: "Người. . . "

Chỉ thấy thiếu nữ mặc áo tím này lời đến khoe miệng, tiếng nói rơi xuống một nửa, rồi đột nhiên dừng lại, sắc mặt trì trệ, mơ hồ trong đó trắng hếu gương mặt, phù lộ vẻ xuất ra đạo đạo hắc sắc dây nhỏ, trong nháy mắt vốn là trắng nõn ngọc phấn gò má của như tích(giọt) mực đồng dạng, một mảnh đen nhánh, máu tươi theo bờ môi liên tiếp tràn ra, hai mắt lồi ra vẫn vện tia máu, ngón tay phía trước thân thể khoanh khắc cứng ngắc.

"Àm ầm!" Cô gái kia cứ như vậy ầm ầm ngã xuống đất, sinh cơ tiêu hết.

Lúc này kia cơ quắp ngồi tại mặt đất họ Mã tử sam thiếu niên, hoảng du du đứng dậy, đi lại tập tễnh đi đến cô gái kia thi thể trước mặt, đẩy ra tay cứng ngắc chỉ, cảm lấy xanh biếc bình nhỏ, từ trong lấy ra một khóa thuốc màu trắng đỏ vào trong miệng nuốt vào, rồi sau đó nhìn nhìn thân tử đạo tiêu phùng họ thiếu nữ, tức giận mắng: "Hừ, tiên nhân! Hay là vì huynh đạo cao hơn một bậc a, thật sự cho rằng Mã mỗ đúng là kia kẻ ngu dốt, không có lưu lại hậu thủ."

"Này thanh thiên con nhặng, một mái một trống, chỉ cần trước đó gieo xuống con mái trứng, phóng ra hùng trùng, này con mái trứng sẽ phá xác, phóng thích kịch độc, dính chỉ hẳn phải chết!" Tiếng nói hạ xuống, con ngựa kia họ thiếu niên hai tay vung lên, miệng truyền ra một đạo ba dài hai đoạn âm tiết, một lát sau từ chỗ nào trong miệng thiếu nữ leo ra hai đạo bóng người màu xanh bay vào trong hộp gấm.

Máng xong sau, nhìn nhìn uyển chuyển thiếu nữ nhiệt độ cơ thể vẫn còn tồn tại thi thể, cười hắc hắc, nói: "Tốt như vậy xử tử nguyên âm, lãng phí còn thật đáng tiếc, cũng thế chấp nhận một phen." Nói xong liền nhào tới. . .

Đột nhiên con ngựa kia họ thiếu niên kêu rên một tiếng, thê thảm đến cực điểm, quát ầm lên:

"Ti tiên. . . Tiên nhân. . . Giải được này. . . Có độc!"

Lúc này, ẩn nấp ở trên cây Tần Phàm nhìn đúng là trọn mắt há hốc mồm, thấp vờn thẳng cái cảm thật lâu không nói nên lời, một lát sau hần tự lẩm bẩm: "Đây thật là Tả Thi Hoàn Hồn kế ve sâu thoát xác. "

"Tu tiên giới quả nhiên tàn khốc!" Hần lần nữa cảm khái nói.

Nhìn thấy hai người đều là công vụ tâm kế hạng người, Tần Phàm băn khoăn phía dưới tâm sợ có bẫy, vì vậy lại trên tàng cây đã ẩn tàng nửa canh giờ, xác định hai người này cũng không phải là lừa dối sau khi chết, lúc này mới cẩn thận nhảy xuống thân cây.

Cẩn thận tra xét một phen, đem hai người mang theo người vật phẩm thu về trong túi, trầm ngâm một chút, vận chuyển công pháp đánh ra một đạo hỏa xà, đem hai thi thể của người đốt thành tro tàn, xác nhận không có lưu lại mảy may sơ hở, lúc này mới một đường chạy như điên, lặng yên rời đi.

Một đêm này, Tần Phàm không dám trở lại nơi ở mà là tìm được một chỗ bí ẩn sơn động, tại cửa động thiết lập cảnh giác cam bẫy, mới đưa hai người đi vật lấy ra, tỉ mỉ tra xét, lúc này cự ly giao dịch chấm dứt vừa vận ba canh giờ, Tị Hình Đan được lực cũng dần dần biến mất, lộ ra tướng mạo sẵn có.

Nhìn trước mắt mấy khối linh thạch, một cái đồ sạm hộp gắm cùng một màu xám cái túi, Tần Phàm trong nội tâm tình tiết phức tạp, đắm chiều rất nhiều.

Truyện convert bởi HΛƧC2LOK1, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cầu Nguyệt Phiếu, kim đậu và chút bạc nữa :v

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Ngư Ông Đặc Lợi

Đội tinh thần ổn định, hần mới cầm lấy hộp gắm màu đỏ sạm nằm trên đất, mở ra xem, chỉ thấy hai con quái dị bọ cánh cứng dài khoảng nửa tấc, trùng này toàn thân xanh biếc, hai cái cánh mỏng như cánh ve, phía trên có hoa văn trong suốt như cánh chim, trong đó một lớn một nhỏ, hơi lớn hơn cái kia xanh đen bọ cánh cứng đầu, hai cái cự răng lộ ra ngoài, ẩn có hàn quang thoáng hiện, sáu con mảnh khánh trảo chân phảng phất lưỡi dao sắc bén, lộ ra rậm rạp chẳng chịt âm lãnh gai xương, đồ sạm hộp gắm chu vi còn có hơn mười tới khỏa nhũ bạch sắc trứng côn trùng, giờ phút này hai cái xanh đen bọ cánh cứng nằm ngủ mê man tại trong hộp gắm, không có nửa điểm tri giác.

Tần Phàm nghe vậy hơi sững sờ, suy tư nói:

"Xem ra, theo như lời nói của thiếu niên áo tím họ Mã kia, chắc nó bị phục tùng hoặc là có phương pháp điều khiển đặc thù.

Nhìn thấy hai cái thanh thiên lưu manh buồn ngủ, cũng không một chút uy hiếp, hần hoàn toàn yên tâm, Tần Phàm thế nhưng là tận mắt chứng kiến này trùng uy lực, kịch độc vô cùng, thiếu nữ họ Phùng kiathể nhưng bị giết dưới tay của thanh niên đó.

Sau khi đem hộp gắm đồ sạm vào một bên, lúc này mới cầm lấy bên cạnh màu xám cái túi, hai tay kéo một phát, Tần Phàm nghi hoặc, nhìn như khinh bạc màu xám túi, lại không hề động một chút nào.

Hơi suy nghĩ, lại đi trong tay gia tăng một chút linh lực, nửa ngày qua đi, như trước tổn công vô ích, Tần Phàm ngạc nhiên, tâm tư lưu chuyển trong đó, linh quang lóe lên, lăm bầm nói:

"Ngày hần là. . . Đúng là kia trong truyền thuyết túi trữ vật?"

Tần Phàm đối với túi trữ vật một mực sớm có nghe thấy, trong lòng cũng cực kỳ chờ mong có thể thu được một cái, túi trữ vật không riêng có thể dự trữ vật phẩm, linh thạch, vẫn là người tu tiên trọng trung thân phận, có thể cầm giữ có bản thân độc lập túi trữ vật một cái đều là Tần Phàm nóng mắt đối tượng.

Thế nhưng là túi đựng đồ này phương pháp luyện chế cực kỳ rườm rà, chính là trong tu tiên giới đều cũng ít khi thấy, huống hồ lại không tại tông môn lương tháng bên trong, muốn muốn đạt được túi đựng đồ này có trở thành nội tông đệ tử, hoàn thành sư môn nhiệm vụ, góp đủ 2000 điểm cống hiến hoặc là dùng ba trăm linh thạch từ những sư huynh khác trong tay giao dịch đạt được, hôm nay chạng vạng tối giao dịch chỗ, Tần Phàm cũng đã từng gặp như vậy một cái, chỉ là giá tiền này để cho hần nhìn thêm muốn chết, chỉ có thể thu hồi tâm tư.

Vô luận trong chuyện này điểm nào nhất, đối với cái này thì còn chưa trở thành nội tông đệ tử Tần Phàm mà nói đều là xa không thể chạm.

Mặc dù không cách nào đạt được túi trữ vật từ, nhưng đối với túi đựng đồ này điều khiển phương pháp, hần lại sớm đã nghe nhiều nên thuộc.

Tần Phàm vui mừng, vận chuyển linh lực, từ tâm mạch bên trong bức ra một giọt tinh huyết, nhỏ tại kia tro không chuẩn liền cái túi, hiển nhiên đây là kia nhỏ máu nhận chủ phương pháp, may mà túi đựng đồ này chính chủ, con ngựa kia họ thiếu niên dĩ nhiên đã chết, túi trữ vật ở vào trạng thái vô chủ, không có chủ nhân điều khiển, hần chỉ cần nhỏ vào tinh huyết, đem chính mình độc hữu thần thức ấn ký đánh vào là được.

Đối với vô chủ túi trữ vật hoặc là pháp bảo, tu tiên giả đều là chọn dùng giọt máu này phương pháp tới tiến hành nhận chủ.

Nếu như là vật có chủ, thì muốn nhận chủ thì giết chủ nhân cũ, hoặc là lấy pháp lực cưỡng ép bài trừ thần thức lạc ấn, lấy Tần Phàm hiện tại Ngưng Khí Cảnh tăng một pháp lực mà nói hiển nhiên là nói mơ mộng hão huyền.

Một lát sau, một hồi quang sáng đột nhiên sáng, màu xám tro túi trữ vật run rẩy dữ dội ước chừng thời gian nửa nén hương, chậm rãi bình tĩnh lại. Tần Phàm lúc này mới đem thần thức ấn ký đánh vào trong đó, quả nhiên lúc này trong đầu niệm vừa chuyển, để như trở bàn tay liền đem cái túi mở ra, hần hưng phấn ngoài, vội vàng dò xét qua.

Chỉ thấy túi đựng đồ này chỉ có hơn mười thước vuông không gian, bên trong lộn xộn bừa bãi xếp đặt hảo vài thứ, Tần Phàm hao phí hơn nửa canh giờ mới đem vật phẩm bên trong thanh lí rõ ràng.

"Hơn ba trăm khối các loại thuộc tính linh thạch, một ít vào phẩm cấp dược thảo, một khối lệnh bài màu đen cùng mấy chai đan dược khác. " Đây chính là toàn bộ tài sản của thiếu niên họ Mã kia.

Cầm túi đựng đồ lên trụng khối kia có khắc chữ Sơn lệnh bài màu đen, Tần Phàm mặt lộ vẻ vẻ cổ quái, thầm nghĩ: "Vây thiếu nữ họ Phùng nói lệnh bài kia sợ là liên quan đến vừa ẩn bí động phủ, nhìn cô gái kia cực kỳ đề ý thần sắc, sợ là cực kỳ trọng yếu, vậy mà không tiếc đặt mình vào nguy hiểm "

Tần Phàm trầm mặc không nói, âm thầm suy tư:

"Ai, lệnh bài kia tuy nói cực kỳ trọng yếu, có thể với ta mà nói lại giống như gân gà, kia thiếu nữ họ Phùng lời nói, muốn tập hợp đủ năm khối mới có thể mở ra, sợ là còn lại bốn khối tại lão tổ gia tộc kia nắm giữ, chính mình muốn muốn đạt được quả thật khó như lên trời, muốn biết rõ có thể khai sáng một cái tu tiên gia tộc, ít nhất cũng là Kim Đan Kỳ thực lực."

Nửa ngày qua đi, Tần Phàm thờ dài, cười khổ không thôi, may mà không quan tâm đến nó, tổng kết chính mình tất cả thân gia :

" Một khối mang theo người nấp trong trên người thần bí thạch khối, hai khóa linh thạch, một trương ánh vàng rực rỡ Định Thân Phù lục" để vào trong túi trữ vật, ngừng đầu nhìn dĩ nhiên trời đã sáng, rồi mới từ trong sơn động đi ra, hướng về nơi ở chạy đi.

Trở lại nơi ở, thấp thỏm bất an độ qua một buổi sáng, nhìn thấy Phá Tinh Tông cũng không có bởi vì mất tích hai cái nội môn đệ tử mà bày ra bất kỳ gió thổi cỏ lay, Tần Phàm hoàn toàn yên tâm, bắt đầu rồi thân cư gián đoạn lúc từ sinh hoạt, thời gian ngày lại ngày trôi qua, toàn bộ Phá Tinh Tông ngoại môn tràn ngập khẩn trương bầu không khí.

Lúc này đã cách nhập môn trận thi đấu nhỏ còn có hai ngày thời gian, Phá Tinh Tông ngoại Sơn tất cả đạt được nhập môn trận thi đấu nhỏ tư cách tân tiến đệ tử, đều đang khẩn trương chuẩn bị, để nhìn qua tại nhập môn trận thi đấu nhỏ bên trong tiến nhập Top 10, đạt được tông môn Trúc Cơ lão tổ tán thành.

Tới lúc đó không chỉ có thể bài Trúc Cơ sư phụ cường hãn, hơn nữa tiến nhập Top 10 còn cũng tìm được lượng lớn đan dược, pháp bảo linh thạch đợi làm phần thưởng.

Có thể nói là long đúng là trùng, về sau ở trong cửa cảnh ngộ như thế nào, tất cả này nhập môn trận thi đấu nhỏ trung lập can thấy hiểu.

Lần này nhập môn trận thi đấu nhỏ lại vừa gặp, Phá Tinh Tông lại vừa tấn cấp một người kim đan lão tổ, kim đan kia lão tổ mừng rỡ, ban thưởng lớp 10 phẩm pháp khí Hồn Nguyên Kim Cương Giới với tư cách là thứ nhất ban thưởng, để cạnh nhau nói:

" Tu tiên đệ tử nào đạt được Hồn Nguyên Kim Cương Giới có tư cách thu làm ký danh đệ tử. "

Này Hồn Nguyên Kim Cương Giới vốn là kim đan này lão tổ Trúc Cơ thì sử dụng, đúng là hiếm thấy công thù nhắc tới pháp bảo, tại môn Trúc Cơ sư tổ trung đô được xếp hạng hào, lúc này người lão tổ này dĩ nhiên tấn chức kim đan đại đạo, đang sử dụng trong lúc này phẩm pháp khí, hội hơi có vẻ có chút ném đi thân giá.

May mà giúp người hoàn thành ước vọng, dùng để với tư cách là trận thi đấu nhỏ ban thưởng.

Lúc này tất cả tham gia trận thi đấu nhỏ đệ tử ngoại tông, cả đám đều tích đủ hết khí lực xoa tay, kích động.

Bất quá những cái này đều không có quan hệ gì với Tần Phàm, hần tự biết lấy chính mình bốn thuộc loại dóm linh căn tư chất đối với lần này trận thi đấu nhỏ căn bản không báo hi vọng, chỉ cầu có thể bài nhập Trúc Cơ sư tổ môn hạ có thể tiếp tục đuổi tìm tiên đạo là được, chính tay đâm cừu nhân mới phải nó mục đích chủ yếu, về phần có thể hay không đạt được Hồn Nguyên Kim Cương Giới, lại là chuyện không quan trọng.

Tại hơn nửa tháng này, Tần Phàm tĩnh tâm cô đọng linh lực, tuy như trước dừng lại ở Ngưng Khí Cảnh một tầng, thế nhưng là thủy tiễn thuật đi hơi có tiểu thành, hiện tại đã có thể kích phát lực đạo thủy tiễn, cùng lúc trước Hứa Thanh Sơn Hòa Đan Thuật uy lực bất phân cao thấp.

Bằng vào thần bí kia hòn đá diệu dụng, Tàn Phàm cũng sắp Hòa Đan Thuật luyện chế tầng thứ hai, có thể kích phát ra hai đạo hóa xà, Tàn Phàm vốn là thông minh hạng người, hiểu được nhanh nhạy số lượng, mấy lần thử luyện tập, dĩ nhiên có thể là đồng thời kích phát thủy tiễn thuật cùng Hòa Đan Thuật, làm được thứ nhất nghĩ thứ hai là làm, bất quá hắn không dám đơn giản biểu lộ ra may mắn mảnh khỏe, mà là lặng lẽ một mình tu luyện, làm lá bài ẩn để sau này sử dụng.

Truyện convert bởi HADESLØKI, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cầu Nguyệt Phiếu, kim đầu và chút bạc nữa :v

Cảm ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Đăng Thiên Thê (Thang lên trời)

Hai ngày sau, ngay tại thời điểm Tàn Phàm vẫn còn ở nơi ở đau khổ cô đọng linh lực, một hồi tiếng chuông đình tại nhức óc thanh thúy vang lên, nhất thời truyền khắp toàn bộ Phá Tinh Tông hán biết một hồi có nghĩa là trận thi đấu nhỏ nhập môn mười năm một lần bắt đầu rồi.

Này nhập môn trận thi đấu nhỏ chính là Phá Tinh Tông truyền thống mười năm một lần, ý vị này tông môn thành phần chính (máu mới) rót vào, cho nên lần này nhập môn trận thi đấu nhỏ Phá Tinh Tông cực kỳ trọng thị, trao đổi địa điểm liền đình tại Tam phẩm trên linh mạch hai tòa chủ phong tòa tiếp theo cung điện không lộ vị trí ngân hà trên đại điện.

Đây là một tòa độc lập son phong, son phong bị ở giữa chặt đứt không thấy nó đình, hình thành một cái hình tròn to lớn quảng trường. Hai tòa hình vòm cầu đá phân biệt liên tiếp mặt khác hai tòa chủ phong Thương Tinh Phong cùng Tông Hạc Phong!

Tuy này hai tòa chủ phong Tàn Phàm đã từng có nghe thấy, có thể trở ngại "Không nội tông đệ tử không được đi vào quy củ!" Hắn cũng chỉ là xa xa liễu vọng qua, mỗi lần cũng bị lượn lơ bốc hơi biến mây ngăn che, không cách nào thấy rõ mảnh mạo.

Ngôi sao này sông đại điện đúng là Phá Tinh Tông địa điểm trọng yếu nhất, đúng là bước vào nội tông đường ra duy nhất, chịu hộ tông trận pháp khổng lồ, quanh năm không thấy tung tích, ẩn nấp ở trong trận pháp, cùng ngoại môn đối với đình vị lập. Như thận lâu hơi biến sương mù mờ ảo vô tung, đồng thời đây cũng là hai vị kim đan lão tổ quanh năm bề quan chi địa, ý có thủ hộ son môn ý tứ.

Tại ngân hà trên đình có một mảnh uyển chuyển chạy dài thềm đá, tên là thang lên trời, này bậc thang tại ngàn năm trước bị khai phái sư tổ phá tinh lão nhân thiết lập mê tung trận phương pháp, có kiểm nghiệm tâm tính công hiệu, bất kỳ lòng mang ý xấu tu sĩ chỉ cần bước vào này bậc thang lập hiển lộ không thể nghĩ ngờ, độn không chỗ nào giấu.

Phàm là tất cả đạt được nhập môn trận thi đấu nhỏ đệ tử ngoại tông, đều phải tiếp nhận này nấc thang khảo nghiệm, thăng nếu không thể thành công bước vào chín mươi chín tầng trên bậc thang, có nghĩa là tâm tính chưa đủ, phàm trần khó gãy tiên duyên chưa đủ. Tông môn cũng sẽ không tiến hành bồi dưỡng, cho nên đệ tử ngoại tông đối với cái này bậc thang cũng có thềm lên xưng hô : "Tiên Phàm Thanh Vân Lộ."

"Một chân đạp lên tiên phàm trần đường, tiên phàm trần vĩnh viễn cách hai đời người."

Tu tiên giả sở tu đạo tâm, ý vị chặt đứt phàm trần lo lắng, nội tâm không minh không có gì, phàm trần cản tay đều muốn vứt bỏ.

Đoạn, thi tiên lộ mây xanh lên như điều gặp gió.

Không ngừng, liền nói tâm không được đầy đủ, phàm trần khó khăn, tiên lộ vô tung.

Chín mươi chín tầng thềm đá lát thành mây xanh cuối đường đầu, đúng là tám tòa cao tới mấy chục trượng to lớn bạch ngọc bi văn, lẫn nhau trong đó cách xa nhau có vài chục trượng xa, vu thanh vân đường phân ra hai bên, xa xa đối với lập.

Này tám tòa bi văn, rậm rạp chằng chịt có khắc Phá Tinh Tông 2000 năm huy hoàng lịch sử. Cự bia về sau đúng là một tòa thật to hắc sắc pho tượng, này pho tượng chính là một hán tử trung niên bộ dáng, cặp mắt lạnh lùng tóc dài bông bông, đứng chấp tay, dưới chân một chuỗi to lớn thanh sắc đoàn kiếm, thiên uy lượn lơ. Người này chính là Phá Tinh Tông lập phái tổ sư phá tinh lão nhân, đạo hiệu phá chấm nhỏ.

Đi đến chân núi Hạ Thanh Vân Lộ, một cỗ khí tức bàng bạc, chậm rãi từ chỗ nào cầu thang đá bằng bạch ngọc lên trên, khí tức này vừa xuất hiện, lập tức làm rung mình, làm cho người ta về mặt hết hoảng, như cùng một cái hắc động lớn, cắn nuốt tâm thần, nhìn không được sinh lòng cứng bái cảm giác.

Tần Phàm tự nhiên cùng cái khác tham gia trận thi đấu nhỏ đệ tử ngoại tông đồng dạng, bị nội tông một vị họ Lưu Trúc Cơ sư tổ dẫn vào nơi đây, giờ phút này mây xanh dưới đường, vây đầy rậm rạp chẳng chịt đệ tử ngoại tông, có 300 số lượng.

Toàn bộ cùng Tần Phàm đồng dạng, sắc mặt tái nhợt, điều động linh lực trong cơ thể khổ khổ chống đỡ, có chống đỡ không nổi người lúc này co quắp ngồi tại mặt đất, cái trán tiết ra mồ hôi rù xuống chảy xuống.

Ba hơi thở qua đi, kia họ Lưu Trúc Cơ sư tổ, sắc mặt giận dữ, vung tay lên, một đạo cự đại hình bầu dục trong suốt màn hào quang trong chớp mắt bao phủ trong đó, cả giận nói:

"Hừ, tâm tình mà bước lên bậc thang mà có liên bộ đáng chạt vật như thế, còn muốn tiến nhập nội môn, không hợp cách đưa ra sơn môn, cút!" Tiếng nói hạ xuống, lại một đạo cuồng phong đột khởi, mang theo lớn uy năng gào thét mà qua, chỉ thấy những cái kia ngồi liệt ngoại môn đệ tử trong chớp mắt, dĩ nhiên mất đi bóng dáng.

Lúc này Thanh Vân Lộ Hạ, 300 người nhất thời giảm bớt hơn 1 nửa.

Kia họ Lưu sư tổ chậm rãi mở miệng nói:

"Năm mươi người một tổ, còn lại ba tổ lược trận, mỗi tổ ba canh giờ, ba canh giờ không lên tới đỉnh, cút!"

Khi hán vừa dứt lời, còn lại đệ tử nhao nhao lộ vẻ mặt, vừa rồi trong nháy mắt, Thanh Vân Lộ Thượng tán ra không lồ chỉ khí, để cho bọn họ trong nháy mắt đó phảng phất đặt mình trong chiến trường, suýt nữa không chịu nổi, nếu không phải người sư tổ này đánh ra màn hào quang ngăn cách uy năng, sợ là như những cuồng phong kia cuốn đệ tử đồng dạng, mất đi tiến vào bên trong tông tư cách.

Tần Phàm than nhẹ: "Trong lúc này tông quả nhiên không phải là tốt như vậy tiến vào."

Lúc này hán hoàn toàn yên tâm, đồng thời cũng có chút thấp thỏm, may mà chính mình phân ra tại cuối cùng một tổ, có thể căn cứ phía trước mấy tổ kinh nghiệm, nhìn có thể hay không phát hiện chút manh mối, gia tăng một ít tỷ lệ thành công.

Sau chín canh giờ, mặt trời xuống núi, đã tới chạng vạng tối, sắc trời tuổi xế chiều, nhưng ngân hà trên đỉnh lại dị thường sáng ngời, tựa hồ không hề có một chút nào bị bóng tối này làm ảnh hưởng, sơn phong chu vi không biết tên, lộ ra mấy đạo vết lõm đốm, đêm này ngân hà phong chiếu giống như ban ngày đồng dạng, Tần Phàm men theo mục quang tìm hồi lâu, cũng không từng phát hiện nguồn sáng vị trí, không khỏi đối với này tiên gia pháp thuật rất là ngạc nhiên, kiên định hơn hán kia một tia lòng hướng về đạo.

Hán nắm chặt tay, mắt sáng như đuốc, tự lẩm bẩm: "Nhị Cầu Tử a! Người nhất định có thể bước qua Thanh Vân Lộ."

Nửa ngày qua đi, ba tổ 150 người phía trước đã toàn bộ bước lên Thanh Vân Lộ 150 người này chỉ có hơn sáu mươi người kiên trì tới đỉnh còn thừa một nửa tất cả đều ngã ra như phồng như một cỗ thi thể, cảm giác như không có hôn mê, dưới sự kinh hãi Tần Phàm nghi hoặc.

Hán ngạc nhiên đúng là Thanh Vân Lộ càng như thế khó đi, mà dễ cho hán nghi ngờ là đệ tử ngoại môn cái này đã bước qua Thanh Vân Lộ ngược lại nhẹ nhõm dị thường, thần sắc như thường, thoát nhìn cực kỳ nhẹ nhõm, thực lực của những người này cũng lớn đều cùng mình Ngưng Khí Cảnh tăng một tu vi.

"Mọi người tu vi tương đồng dưới tình huống, vì cái gì có khó khăn cẩn thận, có dễ dàng giống như đi bình địa, điều này chẳng lẽ cùng tu vi không quan hệ." Tần Phàm suy đoán nói.

Hán chau mày, trăm mối vẫn không có cách giải, lúc này hán có phát hiện phạm là bước vào Thanh Vân Lộ tu sĩ, phía trước mà là cái bậc thang thời gian hao phí dài nhất, càng về sau đi lại càng nhẹ nhõm, thậm chí, liên tiếp nhảy qua vài tầng bậc thang, tựa hồ vừa rồi Thanh Vân Lộ Hạ uy áp như giống như không có gì, đại đa số sự thất bại ấy quần áo nuốt hận tại đây thứ 22 tầng trên bậc thang.

"Xem ra có thể hay không đi qua này Thanh Vân Lộ, phía trước này hai mươi hai tầng đúng là nơi mấu chốt." Tần Phàm mặt mang vẻ nghi hoặc, trịnh trọng nói.

Tần Phàm phát hiện phạm là thuận lợi đi qua Thanh Vân Lộ tu sĩ, tầng thứ nhất này bậc thang tựa hồ thời gian dừng lại đều tương đối dài, bởi vì trận pháp che giấu quan hệ, bởi vậy cũng không cách nào thấy rõ nét mặt của bọn hán, chỉ là thấp thoáng nghe được thanh âm bất đồng truyền đến, những âm thanh này giống như ẩn chứa có phản nộ, bạo a, cừ hận, vui sướng. . .

Tần Phàm khẽ giật mình, hán lẩm bẩm nói:

"Này Đấng Thiên Thê đến cùng khảo nghiệm rốt cuộc là cái gì. . ."

Lúc này kia họ Lưu Trúc Cơ lão tổ, không mang theo một chút tình cảm sắc thái thanh âm nói:

"Một tổ cuối cùng!"

Tần Phàm chỉ phải mang theo sáu đệ tử nghi hoặc, nhanh cùng đám người trước mặt, hướng về bậc thang đi đến.

Đứng ở dưới bậc thang, hần trăm mặc một lát sau, thận trọng nâng lên chân trái, bước lên. . .

Ngay khi Tần Phàm hai chân vừa vừa bước vào trong chớp mắt, "Ầm!" Một tiếng, một hồi hoa mắt choáng váng, trước mắt một mảnh hoàng hốt vẻ, đợi cho hần tập trung ý chí, tập trung nhìn vào, lấy làm kinh ngạc vẻ.

"Chuyện này. . ."

Lúc này làm sao còn có cái gì ngăn hà đại diện, trước mắt là một mảnh lạ lẫm chi địa, quanh thân ba trượng, sương mù mờ mịt tràn ngập, phía trước một tòa nguy nga uyển chuyển thanh sắc thêm đá biển mất ở sương mù chỗ sâu trong, như dò xét khúc kính thông u, tuyệt không thể tả.

Truyện convert bởi H/DĐ\$ƆLØKt, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cầu Nguyệt Phiếu, kim đầu và chút bạc nữa :v

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Huyền cảnh (Ảo cảnh)

Thấy được trước mắt cảnh này, Tần Phàm trăm mặc không nói, hai mắt nhanh hạp, lộ một tia. Còn đang nghi hoặc, trước mắt sương mù đột nhiên tiêu thất, xuất hiện để cho hần khiếp sợ một màn.

Tần Phàm trong nội tâm hoảng hốt!

Một chỗ cũ nát bùn nhão tường đất trong góc, hai bóng người bỗng nhiên xuất hiện, bên trái đạo thân ảnh kia ngăm đen, cao lớn, bên phải đạo kia trắng nõn, nhỏ yếu! Thanh âm kia, coi dung mạo, lại là sáu bảy tuổi hai hài đồng. Giờ phút này hai người nằm thẳng tại trần đầy sương sớm tạt trên đồng cỏ, miệng cầm lấy xanh biếc cỏ đuôi chó, không ngừng nhai nuốt lấy, kia thiếu niên ngăm đen nhìn chăm chăm bầu trời đầy sao, phảng phất như đại nhân thanh âm của, trầm giọng nói:

"Nhị câu tử, ta lão Tần nhà liền mấy người thông minh nhất, đại ca tự biết không phải là trên tư thực, chớ nói chi là thi đấu đôi cử nhân, cha mẹ cũng quá vất vả, không đủ sức hai người, này trên tư thực đích cơ hội cũng là người đến đây đi, nhất định phải đáp Ứng đại ca, thi một cử nhân làm rạng rỡ tổ tông..."

Kia trắng nõn thiếu niên giống như không rõ ràng cho lắm, nhìn chăm chăm chột lóe lên Lưu Tinh, trông mắt đen nhánh bên trong hiện lên một tia sáng, non nớt mang trên mặt một tia kiên định, nói: "Ừ... Yên tâm đi."

Tần Phàm tự lẩm bẩm: "Đại ca..."

Đây là lúc trước đại ca Tần Sơn đem hần trên tư thực cơ hội nhường cho mình kia lần cảnh tượng. Đoạn này ký ức, hần một cái ghi nhớ trong lòng, đây cũng là sáu tuổi chính hần đệ nhất đã mình bạch cái gì gọi là trách nhiệm, từ đó về sau, hần bỏ qua một cái sáu tuổi hài đồng vốn nên chơi đùa chơi đùa quyền lợi, đem tất cả thời gian chôn ở sách vở, chỉ vì phần này đến từ không dễ đích cơ hội, cùng người nhà kỳ vọng, đối với đại ca Tần núi hứa hẹn.

Một lát sau Tần Phàm, quỳ rạp trên đất, trong mắt nước mắt cuộn cuộn, nức nở nói: "Đại ca, thật xin lỗi, nhị câu tử không thể hoàn thành đối với lời hứa của người."

Trong thoáng chốc, quang ảnh vừa chuyển, cảnh tượng trước mắt lại là một hồi biến hóa, lúc này hần bất tri bất giác đã bước chân vào đệ nhị ca bậc thang, chỉ bất quá hần hiện tại đắm chìm trong sâu đậm tự trách, hồn nhiên không cảm giác.

Quang ảnh qua đi, lại là một màn quen thuộc.

Một cái thân ảnh gầy yếu nằm rạp xuống tại ban ngải hoa lúc trước, xuyên thấu qua bụi hoa khe hở ở phía xa nhìn ra xa cái gì, phía trước một cái bóng loáng mặt mây mập mập thiếu niên, khúm núm cầm lấy một cái chim điện tử sắc bao bọc, mập mập kia thân ảnh nói: "Tiểu cữu a, có rảnh đến nhà của ta ngồi một chút, mùa này trong núi hàng thổ sản chính trực mùa thu hoạch lớn, lần này thi hương toàn bộ nhờ tiểu cữu tài bồi, đây là tiểu chất một chút tâm

ý."

Nói xong đem túi trong tay khóa đưa tới trước mặt một cái xấu xí trong tay nam tử, nam tử kia mỉm cười đưa tay tiếp nhận, mở ra một góc, lộ ra ánh vàng rực rỡ hào quang, lại vội vàng che lên, mắt thấy bốn phía không người, lúc này mới hài lòng cười nói: "Đại chất tử a, tiểu cữu vẫn luôn rất thương thức ngươi, biết làm người lên đường! Yên tâm đi, lần này thi hương tiểu cữu cho ngươi bao bằng, đi theo tiểu cữu đứng đầu một thành tuyệt không thể thiếu của ngươi."

Nhìn đến đây, Tần Phàm ngừng lại nghen ngào, trên mặt hiện lên một tia cừ hận, mắng: "Tiểu nhân hèn hạ, nếu như không phải là ngươi, ta làm sao có thể thi rớt! Ta không thi rớt, đã sớm về đến trong nhà cùng cha mẹ đoàn tụ, cũng sẽ không nhảy giếng mà đi, càng sẽ không cùng cha mẹ chia lìa..." Hắn nghiêng răng nghiêng lợi, mắt lộ ra hung ác, giờ lên vung tay lên đem linh lực trong cơ thể kích phát ra đi, đối với hai người chính là mấy đạo thủy tiễn trực tiếp đánh tới.

Kia thủy tiễn thuật kích phát, đối với hình ảnh mà đi, trong khoảnh khắc hình ảnh tiêu tán, sương mù dày đặc quay cuồng một hồi, lại hiện ra một đạo hình ảnh.

Đội cho hình tượng này xuất hiện trong nháy mắt, Tần Phàm rốt cuộc áp chế không nổi chính mình tâm tình của nội tâm, khóc rờn rờn cao giọng gầm hét lên, thanh âm như sấm, chấn rút lui phía chân trời, tràn ngập vô tận phần nộ, hắn trong ánh mắt tơ máu ngưng tụ thành một tấm lưới lạc, hội tụ ánh mắt phía trên, đôi nước mắt như là nước chảy, cuồng nghiêng không ngừng, nhìn thật kỹ, lệ kia nước đúng là đỏ thẫm về.

Tần Phàm ngẩng đầu nhìn lên, quát âm lên: "Cha mẹ..."

Giờ phút này hắn quên rồi chính mình thân ở chi địa, quên mình tại này lên thiên lộ, lại càng là quên một cái người tu tiên thân phận.

Hắn ai cũng không phải, giờ khắc này hắn thân là con của người!

Hắn chỉ biết trong tấm hình cặp kia thân ảnh quen thuộc, là mình hai mươi năm qua trong ác mộng bao nhiêu lần hôn khiến mộng nhiều, không có lúc nào không ngày đêm mong nhớ, che dấu ở trong nội tâm, lấy tưởng niệm vì đao, mang theo nước mắt cùng nước cổ chấp, từng đao từng đao khắc vẽ ra thân ảnh.

Tần Phàm lắp bắp nói:

"Cha mẹ!"

Hắn tiến lên phía trước, cấp tốc chạy như điên, duỗi hai tay ra, kỳ vọng đôi tay này có thể vượt qua thời gian cùng không gian cách trở, muốn ngăn cản một màn này phát sinh, có thể hai tay tiếp xúc hình ảnh kia trong chớp mắt;

Xuyên qua...

Hắn, không cam lòng!

Lần nữa đi tiếp xúc, tựa hồ phải bắt được một màn trước mắt, nhưng lại là tăng thêm uổng công.

Tần Phàm nội tâm không được gào thét, nếu như có thể đổi lấy giờ khắc này vĩnh viễn dừng lại, hắn nguyện ý... Tất cả mọi giá.

Chỉ là, dòng sông dài của vận mệnh tiếng sóng như trước!

Hình ảnh kia bên trong quen thuộc thôn trang, như vậy quen thuộc bộ dáng người, cùng thường ngày, khói bếp lượn lờ, hoan thanh tiếng cười không ngừng.

Tần Phàm thấy rõ ràng, tại hắn sinh sống mười sáu năm trong trạch viện, có một vị tóc bạc hoa râm lão phu nhân, giặt khô héo cỏ khô vậy tóc trắng. Sau lưng đồng dạng một công xuống lão già, thô ráp vỏ cây vậy hai tay bung chấu nước, trong mắt hiện lên một mảnh, cúi đầu nhìn chăm chú vào.

Chỉ nghe lão phụ kia nói:

"Chủ nhà, hôm nay nhị cầu tử đã bắt đầu thi hương đi."

Lão già kia hai mắt hàm chứa chờ đợi cùng triu mến:

"Đúng vậy a, cầu tử lần này nhất định thi toàn quốc đậu Cử nhân, nhiều lần ta đều thấy hắn ôn tập đến hừng đông mới ngủ."

Lão phu nhân hàm chứa tiểu ý nói:

"Đúng thế, nhị cầu tử đứa nhỏ này hiểu chuyện, từ trước đến nay đều không cần nhiều quan tâm, cũng không nhìn một chút ai tề."

Lão già nghe vậy khẽ giật mình, rồi sau đó cười to nói:

"Ai ôi!!!, lão bà từ lời này ngươi nói, kia không phải của ta công lao, ngươi một mình có thể làm?"

Lão phụ sau khi nghe xong, về mặt ngượng ngùng, đỏ ửng ánh mắt đỏ gò má, đẩy ra lão già, nói lầm bầm:

"Hừ, nếu không phải lúc tuổi còn trẻ bị người đồ ngon đồ ngọt lừa bán đi, ta sẽ không gả cho người nhà."

Lão già bị lão phu nhân một tay mở một cái, vấp một cái giặt mình, không thèm để ý chút nào, mục quang thâm trầm nói:

"Chó mẹ hần, đi theo ta cho người chịu khổ."

"Điều vợ chồng, chủ nhà người nói lời này cũng không sợ bị, bắt quá ta không hối hận, đợi cậu từ thi đậu cử nhân, liền vì hần nói một phương con cháu, ta xem trên thị trấn quán trà Vương đại ca nhà khuê nữ cũng không tệ, mông lớn, nhất định có thể sinh nhi tử, bộ dáng kia cũng tuần tú, xứng được với cậu từ."

Ấm áp một màn bị hình ảnh định dạng, Tần Phàm quý sát thấp hơn, nhìn qua giữa không trung hình ảnh, thống khổ nói:

"Cha mẹ! Cậu từ bắt hiểu a!"

Đột nhiên phía chân trời một hồi mây đen tàn quyền, trong chớp mắt bao phủ thôn trang, mấy đạo Quỷ Trảo như điện xà bắn ra, chạy về phía đem dựa sát vào nhau hai người, trong chớp mắt máu tươi tràn ra, xuyên thủng hai người ngực, hai đạo thân ảnh kia ầm ầm ngã xuống đất, tại sương mù màu đen ảm đạm, nhanh chóng tan rã, trong chớp lát hóa thành bột mịn, hiểu rõ vô tung, kia đồ thẩm Quỷ Trảo phi mang đi hai đạo trong suốt thân ảnh, phóng tới giữa không trung kia đạo cự đại âm trầm Hồn buồn.

Tâm, vô hình đau nhức! Như dao cắt, như lửa thiêu, như vạn kiếm xuyên qua...

Tần Phàm cuồng nộ không thôi, cao giọng rít gào nói: "Không..."

Này Thanh Vân Lộ ảo cảnh, hần thấy rõ ràng chính mình song thân chết thảm cảnh tượng, ai oán chỉ khí trong chớp mắt từ nội tâm tỏa ra, nương theo hần thống khổ hét lên, hóa thành gió lốc mà lên một cổ khói xanh, hạo hạo đăng đăng tại đây trong mây truyền ra.

Này oán khí như là thật, xông thẳng lên trời.

Ngân hà đại diện phá chầm nhỏ lão tổ to lớn kia điêu khắc, cao vút một chỗ cao khoảng sáu trượng bạch sắc màn che, cứ như vậy cứ thế mà đứng, duy trên trước hơn mười đạo thân ảnh đứng lặng một chữ đặt song song, xem kỹ, này mấy đạo thân ảnh đang mặc áo bào trắng, mặc dù không một chút khí thế tràn ra, nhưng mắt sáng như đuốc, trên người ẩn có bảo quang lưu động, uy áp từ từ, làm cho người ta không dám khinh thường, này hơn mười đạo thân ảnh màu trắng, tự nhiên là Phá Tinh Tông tất cả Trúc Cơ sư tổ.

"Ồ! Thật là nặng lệ khí." Một hạc phát đồng nhan Bạch Phát Lão Giả, trầm giọng nói.

Bên cạnh đồng dạng một bạch bào thân ảnh lạnh rên một tiếng, nói: "Thanh Hư sư huynh, tu tiên vốn là chặt đứt phàm tâm, kẻ này oán khí nặng như vậy, người mang lớn lao cừu hận, phàm trần chưa xong sợ là phàm trần căn khó gãy a, tiên đạo vô vọng, cần biết đại đạo vô tình..."

Kia lão giả áo bào trắng rõ ràng quay đầu, nhàn nhạt mấy đạo: "Hứa Chân sư đệ, lời ấy sai rồi! Như kẻ này có thể qua cái này tâm khảm, dòm ra tư chất, vì huynh khẳng định, Thanh Vân Lộ lần này không làm khó hần được."

Kia họ Hứa người đàn ông trung niên nghe vậy, cười lạnh nói: "Chỉ bằng hần, một cái bốn thuộc loại nguy linh căn! Sư huynh sợ là nhìn lầm rồi."

Truyện convert bởi HỖĐC2LOK1, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cầu Nguyệt Phiếu, kim đậu và chút bạc nữa :v

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20 : Phàm trần khó bỏ

Đang nhìn Thanh Vân Lộ, lúc này Tần Phàm mặt lộ vẻ bi thương, trầm mặc ít khi, nhìn chăm chăm đám mây phía trên đạo hắc ảnh kia, thật lâu không nói,

ngập trời hận ý nổi gút, trên người hấn sát cơ dần dần dày, đã như thực chất ngưng tụ quanh thân không tiêu tan, hai mắt thành một mảnh màu đỏ thẫm đáng sợ.

Tần Phàm cứ như vậy nhìn chăm chăm đạo hắc ảnh kia, vẫn không nhúc nhích.

Phảng phất toàn bộ trong thiên địa có cảnh tượng trước mắt, hấn cùng với bóng đen kia!

"Yên tĩnh!"

Hư không vậy yên tĩnh, vô sinh cơ vậy yên tĩnh, trong đầu đều bị đạo hắc ảnh kia chỗ tràn ngập, theo trong đôi mắt đỏ thẫm về, liên tục tăng lên, hấn dần dần mất phương hướng tại đây hận ý ngưng tụ trong thế giới, không thể tự thoát ra được.

Trong lúc bất chợt một đạo thanh âm sâu kín từ trong sương mù truyền ra; "Tiên phạm trần vĩnh viễn cách, vừa vào tiên đạo không phạm trần cơ, chém đi. . ."

"Người không phải là vẫn luôn nghĩ tu tiên mà, chém đi, đã quên bọn họ!"

"Chém phạm tâm, từ đó tiên đạo một bước lên mây, có hi vọng trường sinh bất tử."

Âm thanh này già nua mà uy nghiêm, tràn ngập vô tận mị hoặc cảm giác.

"Chém đi, quên đi bọn họ. . ."

Tần Phàm trong thoáng chốc tâm thần bị âm thanh này kịch liệt đánh thẳng vào, một lần lại một lần, một lần lại một lượt, như kia đầu sóng, liên miên bất tuyệt, càng ngày càng mạnh liệt, thật giống như trong cuồng phong bạo vũ một chiếc thuyền con, nước chảy bèo trôi.

"Không! Ta không thể chém, tại sao phải chém, không tề ta đích xác hướng tới tiên đạo." Tần Phàm quát ầm lên.

Hấn ngửa mặt thở dài, nhìn chăm chăm kia trong hắc vụ, phảng phất như thấy được một đôi mắt, chỉ thiên thét dài.

"Vì sao ta phải chém!" (ý là vứt bỏ đó. Nhưng để từ chém nghe hay hơn)

"Ta tu tiên đạo, ý vì cha mẹ, ý là đại ca, ý vì trường sinh. . ."

"Ta tu tiên đạo vì để một người ngộ đạo mà gà chó thắng! "

"Nếu như, như vậy chém tới. . . Cho dù ta được đến trường sinh, vì chính mình siêu thoát, chuyện này. . . Tiên đạo không muốn cũng phải như thế."

Hấn phảng phất đang trả lời đạo kia thanh âm già nua, có dường như tại tự lẩm bẩm, hai mắt dần dần mất đi sắc thái, thần sắc cũng hoảng hốt một mảnh.

Hôm nay, tựa hồ liền đen như vậy hạ xuống.

Tại dưới sự xung kích của thanh âm kéo dài không dứt, âm thanh này giống như ác mộng đồng dạng, mỗi một lần trùng kích, nội tâm cha mẹ đạo thân ảnh kia liền phai nhạt một phần, dần dần, Tần Phàm trong trí nhớ chỉ có thể mơ hồ nhớ tới một thân ảnh, chỉ là hấn không nhớ nổi là ai, mơ hồ trong đó có loại cảm giác quen thuộc, nhìn về phía đạo thân ảnh này đồng thời, hấn chỉ cảm thấy lòng như đao cắt, phảng phất mất đi thứ gì trọng yếu.

Thời gian dần dần trôi qua, Thanh Vân Lộ ảo cảnh, hấn hoảng hốt tâm thần, đã đình chỉ suy tư hồi lâu, hồi lâu, như một tòa kiêu tượng điêu khắc yên lặng đứng nghiêm.

"Ta là ai!"

Hấn khàn khàn mà chặt vật tự hỏi, như là tại đầu lưỡi rơi lấy khối tảng đá ngàn cân, có lẽ hấn chưa từng có ý thức được, mở miệng khó khăn như thế.

Một lát sau, ký ức giống như là thủy triều, nhanh chóng dung nhập thức hải, Tần Phàm bị này to lớn ý thức lưu trùng kích, trong chớp mắt hoa mắt choáng váng, hấn cực kỳ gắng sức kiềm chế, từng từ từng từ vượt qua.

"Tần Phàm? Tên thật quen thuộc! Là ta sao?"

"Phá Tinh Tông? Ngoại môn đệ tử? Nhập môn trận thi đấu nhỏ? Thanh Vân Lộ. . ."

Theo hình tượng này truyền đi, Tần Phàm suy nghĩ dần dần rõ ràng, thế nhưng là hấn có dừng khí nghĩ hoặc, cảm giác, cảm thấy không đúng chỗ nào, phảng phất có loại cảm giác, hấn là không hoàn chỉnh.

Sau một lúc lâu, hấn ngẩng đầu, nhìn đến tay cái đó có khắc chữ nhỏ thiết chi hoàn, trong chớp mắt ngây dại ra, lẩm bẩm nói:

"Phạm trần! Đây là cái gì. . ."

Bỗng nhiên trong đầu lóe lên, một cái xa lạ chữ xâm nhập tâm thần; "Son!"

Hắn trầm giọng nói: "Son! Vậy thì là cái gì . . "

Một lát sau hắn trong mắt tinh quang lóe lên, tựa hồ nhớ tới cái gì, dần dần trong đầu càng nhiều rõ ràng hình ảnh từ trí nhớ chỗ sâu trong nhảy ra:

"Tiên nhân thôn, đại ca, Tần Sơn, cha mẹ, thợ rèn. . ."

Những cái này tàn phá ký ức toái phiến trong chớp mắt đan chéo, cấu thành một bộ hoàn chỉnh hình ảnh, đã khô khốc hốc mắt lần nữa hiện ra cuộn cuộn nước mắt.

Đột nhiên hắn cao giọng rít gào nói: "Cút ra ngoài, đem cha mẹ ký ức trả lại cho ta, ta không nên quên bọn họ. . ."

Lúc này hắn mắt sáng như đuốc, tâm thần giống như kia bàn thạch không già chi từng (lóng), gắt gao trông coi kia dần dần rõ ràng khuôn mặt, trực xuất trong đầu càng ngày càng nghiêm trọng trùng kích.

Trong lúc bất chợt Tần hiện hận ý ngập trời cấp tốc thu liễm, nhưng thần thái này, lại là càng thêm bình tĩnh, thậm chí khóe miệng còn lộ ra một cái mỉm cười, hắn hai mắt nhắm lại, tùy ý này thanh âm già nua trùng kích.

"Mặc hắn sai khiến ta bao nhiêu, ta tự đứng tại bát phương bất động."

Nhìn nhìn đám mây bóng đen, Tần Phàm đôi mắt lộ ra mỉm cười, chỉ là này mỉm cười nhưng là như thể rét lạnh, hắn từng chữ từng câu nói:

"Cha mẹ, Nhị Cầu Tử nhất định sẽ vì ngài Nhị lão báo thù, ta nhất định sẽ hoàn thành các người nguyện vọng sau cùng, cho các người mang một cái con dâu qua, chỉ bất quá không phải là hiện tại."

Một lát sau, hắn hai mắt mãnh liệt mở ra, xoay người đối với hư không cúi đầu, mỉm cười nói: "Đặng Thiên Thê! Cảm ơn người, để cho ta biết cha mẹ nguyện vọng sau cùng, để ta có thể thấy bọn họ một lần cuối cùng."

Hồi lâu sau, kia thanh âm già nua, phảng phất đến từ kia rất xa hằng cổ, xuyên việt thời gian cùng không gian cách trở, trong chớp mắt tiêu tán, một tiếng sâu kín tiếng thờ dài, hiểu rõ vô tung.

Này, ảo cảnh trong chớp mắt phá nát.

Lúc này Tần Phàm nhìn phía xa thêm đá phần cuối, híp mắt, thần sắc đậm đặc, nói: "Thanh Vân Lộ, này con đường báo thù liền bắt đầu từ nơi này đi."

Tiếng nói hạ xuống, chỉ thấy Tần Phàm một hồi như có như không khí thể truyền ra, chu vi đậm đà sương mù cũng ở đây khí thể dưới trong chớp mắt khuếch tán ra, lộ ra vốn là quang cảnh, hắn hai chân chợt trùng, như giống như bôn lôi cuốn, một cái vượt qua cấp tốc chạy trốn tại trên bậc thang.

Lúc này, hắn hiểu được này Thanh Vân Lộ đối với chính mình dĩ nhiên không ngăn được.

Rốt cục, ở cách ba canh giờ còn có nửa khắc đồng hồ thời điểm, Tần Phàm đạt tới đỉnh núi, đứng là trong ánh mắt của hắn không có bất kỳ vui sướng, cứ như vậy lẳng lặng đứng ở thông qua người khảo sát trong đám, trường bào đã hạ thủ chương nhẹ nhàng vuốt ve cái nhẫn sắt đỏ, đây là cha mẹ lưu cho hắn cuối cùng đồ vật.

Một hơi gió mát kéo tới, lại là một giọt nước mắt xẹt qua. . .

Lúc này kia họ Lưu sư tổ hết lớn một tiếng, một đạo uy áp tán ra, cứ thể trôi nổi giữa không trung, nhìn nhìn thông qua mây xanh tiên lộ thực tập sáu mươi ba người, lộ ra vẻ mặt sắc mặt vui mừng, đảo mắt lại nhìn xa xa còn đang giãy giụa thân ảnh, không khỏi một tia phẫn nộ, hừ lạnh nói:

"Lòng hướng về đạo không kiên định, tư chất ban tạp, lưu ở sơn môn cũng là lãng phí linh khí, các người phải tác dụng gì."

Nói xong vung tay lên, linh lực dừng động, ống tay áo mở ra, hóa thành một to lớn túi, tí ti gió lạnh nuốt hấp mà vào, trong nháy mắt kia thân ảnh các đệ tử ở Thanh Vân Lộ bên trong, bị hút nhập trong đó, rồi sau đó tiện tay hất lên.

Mọi người còn chưa biết gì, thấy hoa mắt, xuất hiện ở một mảnh trên bình đài.

Lão già này xoay người nói: "Người đâu, đem những phế vật này đưa tiễn vùng núi, tiếp theo thí luyện cũng không cần tham gia."

Nhất thời những cái kia chật vật thân ảnh, sắc mặt âm trầm, một người trong đó không cam lòng nói: "Dựa vào cái gì hủy bỏ môn hạ của ta lần thí luyện tư cách, cái này không phù hợp quy củ."

Họ Lưu Trúc Cơ sư tổ nghe vậy, cười hắc hắc, điềm nhiên nói: "Quy củ, đây là quy củ!" Nói xong hư không chấn động một chút, một đạo linh lực biến thành cự ngón tay lớn, thẳng đứng chỉ tay, cách đó không xa một ngọn núi trong chớp mắt vỡ ra, hóa thành bột mịn, chỉ thấy ngọn núi kia trùng trùng sâu lõm vào hơn một trượng.

Lão già trong mắt hàn mang lóe lên, âm trầm nói: "Thế nào, này hợp không hợp quy củ."

Thiếu niên kia nghe vậy, sắc mặt đại biến, hai chân như nhũn ra ngồi liệt nữa, ngất xỉu.

Tần Phàm tức cười cười cười, không khỏi đối với lão già kiêu kỳ vài phần, thầm nghĩ: "Này vì Trúc Cơ lão tổ chỉ sợ cũng một hạng người lòng dạ độc ác, về sau định phải cẩn thận đối đãi, tu tiên giả có thể tới Trúc Cơ không có một người nào hiền lành."

Lúc này lão già, quay đầu hướng kia bạch ngọc màn che, cung kính nói:

"Bẩm Nguyên Đường Tử trưởng môn sư huynh, bốn phong điện chủ lần này thí luyện, thông qua người sáu mươi ba người."

Hư không mà đứng màn che, đi ra một bạch y người đàn ông trung niên, trung niên nam tử này tuy cũng là thân mặc áo bào trắng, nhưng này áo bào trắng tựa hồ cùng người khác có điều khác biệt, trên áo bào trắng bảo khí lưu chuyển, linh lực tuôn động, vừa duyên trên khảm một luồng tơ vàng, sợ cũng không phải một kiện phẩm vật. Áo bào trắng người đàn ông trung niên trên người lộ ra nhàn nhạt khí thế, khí thế kia không phải là thực lực làm ra, mà là loại kia lâu chức vị cao, tự nhiên, đang nghe này họ Lưu lão tổ thuật, trong lòng của hắn dĩ nhiên có suy đoán, nếu như đoán không sai đây là Phá Tinh Tông trưởng môn nguyên đường, Trúc Cơ đại viên mãn tu sĩ.

Nguyên Đạo Tử gật đầu mà đứng, thân nhiên nói:

"Lưu sư đệ vất vả, vậy thì bắt đầu vòng tiếp theo thí luyện đi."

Nói xong này áo bào trắng người đàn ông trung niên quay đầu lại, đối với bên cạnh mấy người lại nói: "Các vị sư huynh, sư đệ này luân thí luyện sau khi kết thúc, dựa theo tông quy củ kính xin chọn lựa từng người đệ tử cực kỳ dạy bảo."

Âm thanh này nhìn như bình thường đến cực điểm, nhưng lại khiến cho ta không thể cãi lại.

Truyện convert bởi HΛƧCƧIƧKΛ, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cầu Nguyệt Phiếu, kim đầu và chút bạc nữa :v

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Trận thi đấu nhỏ chi tranh

Màn che phía trên một đám Trúc Cơ lão tổ gật đầu phụ họa, gật đầu mà đứng, lúc này, chúng Phá Tinh Tông áo bào trắng Trúc Cơ lão tổ, đi ra một mỹ nữ trẻ trung xinh đẹp từ, nhìn qua cũng liền hơn ba mươi tuổi, kỳ phong tư yểu điệu, phương hoa tuyệt đại, khuynh thành có tư thế.

Nàng thân hình khê động, nện bước bước chân nhẹ nhàng, tiến lên một bước nói: "Chư vị sư huynh, này mười hai danh nữ tu liền về Vu sư muội môn hạ, này trận thi đấu nhỏ lại là miễn đi, như thế nào?"

Kia họ Hứa áo bào trắng đạo nhân nghe vậy, mỉm cười, vuốt râu nói: "Nếu như nguyệt ngưng sư muội thân là Bạch Hạc Điện chủ, dựa theo quy củ những cái này nữ tu xác thực không nên tham gia này vòng thứ ba tỷ thí."

Tên còn lại nhìn chăm chăm màn che phía dưới một đám nữ tu, hai mắt tinh quang lóe lên, chắc chắn nói: "Nguyệt ngưng sư muội thật đúng số may, đã sớm nghe Văn sư muội bốn tộc lại xảy ra một cái thiên linh căn tư chất văn bối, sợ là không lâu sau về sau, lại có thể trở thành Bạch Hạc Điện trụ cột vững vàng."

Cô gái áo bào trắng kia, hơi sững sờ, che miệng cười khê, nói: "Sư huynh tin tức thật là linh thông, cái này vừa mới người rồi lại một người, chính là tiểu muội gia tộc văn bối, năm gần mười bốn tuổi lại là Ngưng Khí Cảnh tầng 2 đỉnh phong, thân có thiên linh căn có tư thế." Cô gái áo bào trắng nhìn như bình thân nói liên tục, lại là vẻ mặt vẻ hăng diện.

...

Tần Phàm vụng trộm dò xét cách đó không xa màn che lên kia áo bào trắng lão tổ, trong nội tâm một hồi về kinh ngạc, thầm nghĩ: "Nữ tu này dĩ nhiên là một vị Trúc Cơ sư tổ."

Điều này làm cho hắn rất là ngoài ý muốn, coi dung mạo cũng liền chừng ba mươi tuổi, có nghĩa là cô gái này chỉ dùng hai mươi năm liền đã trở thành Trúc Cơ tu sĩ, e rằng nó tư chất cũng là nghịch thiên hạng người.

Tần Phàm rất là hâm mộ phía dưới hơi có chút bất đắc dĩ, hắn mà so sánh với nhau, quả thực là như trời với đất, không thể so sánh nổi.

Lúc này kia họ Lưu Trúc Cơ lão tổ, một hồi quát khẽ truyền ra, hai tay rất nhanh lay động ấn quyết bóp xảy ra, theo ấn quyết đánh ra, trên mặt đất "Oanh" một tiếng, cách đó không xa mặt đất chậm rãi dâng lên năm cái cự đại hình tròn trụ cơ, rồi sau đó lão già hai tay nắm vào trong hư không một cái, lúc thì trắng quang qua đi, thủ chương bỗng nhiên xuất hiện một cái ánh sáng màu trắng ban, lão già kia đem trong tay vết lõm đốm thuận thế vung đi, kia quang điểm trong chớp mắt hóa thành 51 cái chậm rãi bay vào đám người, không nhiều không ít, từ bỏ trên trận mười hai người nữ tu, tất cả trận thi đấu nhỏ người trong tay mỗi người có một cái.

Tần Phàm nghe vậy nao nao, lấy ra trên tay vết lõm đốm, thần thức thoát ra, nhìn kỹ, nguyên lai đây là bị linh lực bao gồm thẻ ngọc màu trắng, trên ngọc giản có khắc một cái trận hình con số, "51"! Đang nghi hoặc này quang sáng diệu dụng.

Kia lão già họ Lưu, chậm rãi nói: "Cầm đến vừa đến Số 10 ngọc giản đi số một trụ cơ, mười một đến số hai mươi người đi số hai trụ cơ... Số 51 chờ sang trận tiếp theo.

Mọi người sau khi nghe xong căn cứ ngọc giản trên tay, từng người đi đến tương ứng trụ cơ, lẳng lặng chờ đợi lão già này chỉ thị, lúc này vốn náo nhiệt đám người, nhất thời chỉ có Tần Phàm một cái đứng cô đơn ở đầu.

Tần Phàm ngạc nhiên, nhìn trên đài Hứa Thanh Sơn đối với chính mình với ánh mắt quái dị, nhất thời dờ khóc dờ cười, tự lẩm bẩm: "Chuyện này... Vận khí cũng quá tốt một chút đi."

Tần Phàm hơi sững sờ, liền thần nhiên đối với đó, trên cùng không hơn cho hắn mà nói cũng không thêm để ý, dù sao lấy hắn bốn thuộc tính ngũ linh căn tư chất, cũng đứng xếp chót, lần này không gặp đối thủ cũng là chuyện tốt, ngược lại rơi vào nhàn rỗi.

Trụ trên đài, những cái kia này Tần Phàm tư chất mạnh hơn gấp mấy lần tu sĩ nghe vậy, mặt lộ vẻ đáng ghét, cũng là một hồi thôn thức về.

Một người nổi giận mắng: "Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, tiểu tử này không phải là có ý giẫm phải vận khí cút chó chứ."

Một người khác nhỏ giọng thì thầm: "Ta ngày nào cũng đều làm việc tốt nhưng cũng chả bao giờ có vận khí như thế."

Lúc này Tần Phàm, đối với tràng thượng một hồi toái ngữ, bỏ mặc, an tâm đứng ở nơi đó, một bộ khoan thai về tự đắc.

Lúc này lão già họ Lưu cũng là một hồi về cổ quái, một lát sau, lại khôi phục thành vẻ mặt nghiêm túc, thấp giọng nói: "Tất cả trụ trên đài đệ tử, tự do loạn đấu, một trụ thiên hương, trụ trên đài chỉ chứa hai người, rơi xuống trụ đài người bên cạnh chờ đợi."

Theo lão già tiếng nói hạ xuống, nhất thời năm nơi màn trên đài áo xám đệ tử, tất cả đều điều động linh lực, quanh thân thiết lập trùng điệp Linh Khí Hộ Thuần, thận trọng địa phương lấy bên người, sợ bị người đánh trộm, rơi xuống.

Những cái này trụ trên đài, tối cao cũng liền Ngưng Khí Cảnh tầng ba tu vi, so đấu chính là bình thường từng người ở ngoại môn đích nhân duyên cùng bản thân linh lực thâm hậu, cũng thực không có cái gì trò gian đáng nói, người ném vào ta một cái Hỏa Đạn Thuật, ta cho người một đạo phong nhận thuật, người đánh lên ta một chút, ta đánh người một cước, thật là không thú vị vô cùng.

Ở đó trụ, nhang đốt đi chừng còn một phần ba, năm nơi trụ đài sớm đã phân ra thắng bại, từng trụ đài chỉ để lại hai hai số lượng, nhưng thấy tướng mạo cũng đều đúng là một gương mặt ngạo nghễ thần sắc, mang theo một chút đắc ý.

Lần này cảnh tượng, lại là dự kiến về, tuy Phàm Tiên Các có căn cơ pháp thuật có thể cung cấp chọn lựa, nhưng đa số giống như gân gà, uy lực cũng là đồng dạng, cho nên này trụ đài chỉ tranh, phân ra thắng bại máu chốt hay là tư chất.

Hay là như vậy đạo lý, tư chất thiên phú tốt tu sĩ, hấp nạp linh lực tiến độ cũng sắp, tự nhiên mà vậy cảnh giới đề thăng tương đối nhanh chóng, pháp lực cũng liền thâm hậu, tương đồng uy lực tiên thuật, tự nhiên tại đây trụ Thái Thượng liền có thể kiên trì đạo cuối cùng, như những cái kia tư chất kém tu tiên giả, hai ba tên pháp thuật ném xong về sau, linh lực trong cơ thể liền hết sức khô kiệt, tất nhiên bị sớm đi đánh xuống trụ cơ.

"Lại là tư chất!" Tần Phàm cười khò thờ dài nói.

Thả mắt nhìn đi, phát hiện có thể lưu ở trụ trên đài thí luyện đệ tử không có một cái Ngũ linh căn tư, kém cỏi nhất cũng là ba thuộc chân linh căn tư chất.

Lúc này này trụ trên đài, những người tu tiên kia đều là đi qua tầng tầng sàng lọc tuyển chọn thiên tư người, quả quyết sẽ không tồn tại đục nước béo cò hạng người.

Theo lão già họ Lưu ra lệnh một tiếng, trụ trên đài tham gia thực tập mười người kia, lúc này tiến hành so với đấu, bọn họ biết lần biểu hiện này cực kỳ trọng yếu, quyết định mình tại các người vận mạng thời điểm đến, lúc này trên trận trong mười người, là thuộc về tòa thứ ba trụ đài tranh đấu rất là kịch liệt.

Kia tòa thứ ba trụ trên đài, chính thức Hứa Thanh Sơn cùng Vương Tử Dương cuộc chiến, lúc này lần tất cả tham gia thi đấu thí luyện trong hàng đệ tử, là thuộc về hai người này tư chất quá mức tốt đẹp, bởi vậy một đám Trúc Cơ sư tổ đa số đem tầm mắt thả ở nơi này.

Hứa Thanh Sơn thân có hành hỏa thiên linh căn có tư thể, Tần Phàm đã sớm biết, làm vì chính mình vì số không nhiều hảo hữu nhất, hấn tự nhiên dễ tâm, lúc này cũng không khỏi vì hấn bóp một cái mồ hôi lạnh, bình thường hai người trong lúc rảnh rỗi, đối luyện pháp thuật, cho nên đối với nó ít chú bài cũng cực kỳ rõ ràng, một tay Hòa Đan Thuật đó là xuất thần nhập hóa.

Mà Hứa Thanh Sơn đối diện thiếu niên áo xám kia, Tần Phàm cũng sớm có nghe thấy, đệ tử ngoại môn nhân vật phong vân, Vương Tử Dương, lần này trong ngoại môn đệ tử tư chất tốt nhất một cái, Lôi Hòa thuộc biến dị linh căn thiên tư chi thuộc.

Hai người đều có thiên tư trác tuyệt hạng người, bên ngoài nhóm thì liên vùng trộm dòn hết sức lực đầu, âm thầm phân cao thấp, lẫn nhau đối chọi gay gắt, huống chi lần này trận thi đấu nhỏ, đệ nhất danh không riêng có thể đạt được có trung phẩm pháp khí Hỗn Nguyên Kim Cương Giới, đều bị kim đan lão tổ ký danh đệ tử, tới lúc đó tuy pháp lực cảnh giới thấp kém, thế nhưng là thân phận này lại là cùng Trúc Cơ lão tổ địa vị ngang nhau, tự nhiên phong quang vô hạn, tông môn các loại tài nguyên lấy lấy không hết, dùng không cạn.

Tuy Vương Tử Dương có biến dị lõi thuộc tính thiên linh căn tư chất, nhưng Hứa Thanh Sơn lại là thật tu tiên gia tộc xuất thân, tầm mắt rộng rãi, tâm tư lung lay, cũng không phải là loại này gả mở xuất gia tu tiên gia có thể so sánh, bởi vì hai người này lần này thi đấu, thắng bại khó phán định, tỉ lệ khoảng là 5-5.

Truyện convert bởi H/Đ/Đ/Đ/L/Đ/K/Đ, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cầu Nguyệt Phiếu, kim đậu và chút bạc nữa :v

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Tử Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22 : Quân chiến

Trên đài cột đá hình tròn, Vương Tử Dương tao nhã, thân nhiên mà đứng, chăm chọc nói:

"Hứa Thanh Sơn, tỷ thí lần này ta xem thì không cần đi, này trận thi đấu nhỏ hạng nhất, ngươi cảm thấy ngươi có mấy phần thắng, vẫn là chính mình ngoan ngoãn nhảy xuống, để tránh đã thương sư huynh đệ giữa hòa khí."

Hứa Thanh Sơn thân hình khôi ngô, sắc mặt làm cho người không rét mà run, thoát nhìn có chút cường tráng, so với người bình thường cao ra một đồng đầu, không giống người tu tiên, ngược lại là giống như kia kinh nghiệm sa trường một viên hãn tướng, để lộ ra một chút khí thế uy nghiêm, chỉ là này mặt âm trầm trên dần dần toát ra vẻ tươi cười, phá hủy loại này uy vũ bầu không khí.

Tần Phàm biết lần này Hứa Thanh Sơn nổi giận...

Hắn cực kỳ khinh thường liếc qua đối diện Vương Tử Dương, cười lạnh nói:

"Hừ, có lẽ người khác kiêng kị ngươi này biến dị linh căn chi tư, nhưng ở chỗ này của ta, Hứa mỗ thật sự là chưa đem đề vào mắt, tôm tép nhai nhép mà thôi."

Vương Tử Dương sắc mặt như thường cũng không phản bác, bất động thanh sắc đang lúc một đạo hỏa xà đột ngột lên, tại Hứa Thanh Sơn lời còn chưa dứt thì trầu nhưng xuất hiện, trong khoảnh khắc trực bức hấn mặt mà đi.

Hứa Thanh Sơn biến sắc, tức miệng mắng to: "Đánh lén, hèn hạ!" Trong khi nói chuyện, vội vàng điều động linh lực, hấn đạp chân xuống, từng sợi gió mắt trong chớp mắt hiển hiện, hóa làm một đoá trong suốt phong vân, lập tức bành trướng, bám vào hấn trên mặt bàn chân.

Tại đây phong vân hiện lên đồng thời, thân thể của hấn mạnh mẽ động một cái, mang theo cuồng phong cuốn, lửa kia xà gặp thoáng qua, nhất thời một cổ nhàn nhạt tóc mùi khét lẹt tràn ngập ra.

"Phong Vân Thuật!" Tần Phàm hô to, lẩm bẩm nói:

"Lúc nào mà Hứa Hạo Tử đem Phong Vân Thuật học được, thậm chí ngay cả mình cũng không biết, ẩn dấu quá kỹ a."

Phong Vân Thuật này hẳn cũng từ Phạm Tiên Các bên trong tra xét qua, đây không phải là môn tiên pháp chiến đấu mà là cùng một loại bộ pháp với Thần Hành Phù, lúc đối chiến chỉ cần trong cơ thể linh lực dồi dào, dưới chân phong vân thì sẽ không tiêu thất, hẳn linh căn trong có Phong thuộc tính, đặc biệt thừa qua, bất quá do linh căn yếu, căn bản là không có cách ngưng tụ thành phong vân, may mà liên buông tha, không nghĩ tới này Hứa Thanh Sơn vậy mà đã luyện thành.

Hư không màn che, Thiên Thương Điện chủ Bảo Phác Từ mặt mang tiểu ý, nói:

"Đúng vậy, Phong Vân Thuật, tuy chỉ luyện đến tầng thứ nhất, hóa phong! Nhưng nếu không thiên tư hạng người, trong vòng mười năm có thể hay không cảm ngộ ra phong ý hay là hai kiểu nói."

"Ha ha, Bảo Phác Từ sư huynh, nhanh như vậy liền làm đệ tử nói tới nói lui." Một bên hứa trấn cười nói: "Người Vương Tử Dương thế nhưng là biến dị linh căn tư chất, người nghĩ thu làm đệ tử sợ là Tào sư thúc quả quyết sẽ không đáp ứng, người cho rằng Tào sư thúc vừa mới tiến cấp kim đan đại đạo, liền đem trung phẩm pháp khí Hỗn Nguyên Kim Cương Giới làm cho này thứ nhất ban thưởng, ý nghĩa không nói mà ngụ ý."

Bảo Phác Từ nghe vậy, khe khẽ thở dài nói: "Ai, hứa Chân sư đệ, ta Thiên Thương Điện ngược lại là có ý nghĩ này, có thể cũng sẽ không khinh thường mặt mũi của Tào sư thúc chứ. "

Lúc này trên bệ đá, Hứa Thanh Sơn thấy được dấy lên sợi tóc, trên mặt một hồi nổi giận về, nói: "Đánh lên, người dứt khoát đổi tên thành Vương bát đản là được rồi, đồ tiểu nhân! Tiếp ta một chiêu. " Tiếng nói vừa hạ xuống thì vung tay lên, nhất thời hóa linh lực chung quanh cấp tốc tụ tập, chạy về lòng bàn tay hắn, theo lòng bàn tay nhiệt độ tăng lên, một cỗ nóng bức cảm giác trong chớp mắt lan truyền ra, không khí chung quanh bên trong thấp thoáng hiện ra tầng tầng sóng khí, nhìn uy lực của nó sợ là bất phàm.

Vương Tử Dương sắc mặt ngưng trọng, hắn cẩn thận nhìn nhìn Hứa Thanh Sơn trong tay dần dần thành hình hỏa cầu, thân thể cấp tốc lui về phía sau, hai tay nhanh chóng kết ấn, quát khẽ nói: "Thủy thuận!" Trong chớp mắt, quanh người hắn hơn một trượng không gian, cấp tốc âm u, đỉnh đầu thấp thoáng hiện hiện một đóa mây đen, tại đây mây đen ngưng kết thời điểm, dần dần bạch sắc tinh quang từ kia mây đen dưới trần ra, rõ ràng là từng giọt một dịch thấu trong suốt giọt nước.

Những nước này tích(giọt) nhanh chóng tụ tập tại Vương Tử Dương trước người, hóa thành một khối cao khoảng bảy thước, ba thước tới rộng hậu trọng là chắn tường, ngăn cản trước người.

Tần Phạm nghe vậy rất là hâm mộ một phen, âm thầm nói: " Không hổ là biến dị linh căn, Thủy thuận quả bất phàm. Tuy Vương Tử Dương dương đứng là hành hỏa linh căn, nhưng biến dị thuộc tính bên trong tuyệt đối ẩn chứa thủy hành, chỉ dựa vào năm thuộc tính trùng một tia thủy hành liền có thể ngưng kết nước này là chắn, cho dù là chính mình lấy thủy hành linh căn làm chủ tư chất, cũng quả quyết không làm được đến mức này.

Lúc này ở Vương Tử Dương Thủy thuận vừa mới ngưng kết thời điểm, Hứa Thanh Sơn lòng bàn tay hỏa cầu rốt cục đạt tới lớn nhất uy năng, hắn lòng bàn tay một phen quát khẽ nói:

"Hỏa Vũ!"

Lòng bàn tay hỏa cầu trong chớp mắt kích phát ra đi, rồi đi thủ chừng nửa trượng tới hứa, "Oanh " một tiếng vỡ ra, hóa thành mưa lửa đầy trời bao trùm toàn bộ trụ đài, toàn bộ bầu trời trong chớp mắt sáng rõ, giống như tuổi xế chiều ráng chiều đồng dạng, thật là đẹp mắt.

Vương Tử Dương sắc mặt đại biến, lửa này mưa uy lực vượt xa xảy ra trong dự liệu của hắn, thân thể lui nhanh, vội vàng đem trong tay Thủy thuận cao cáo giờ lên, cần rằng một cái từ phía sau nhảy ra một cái hình quạt pháp khí, nhanh chóng đem linh lực rót vào trong đó, trong chớp mắt, "Phốc phốc" một tiếng, kia cây quạt đón gió thấy phát triển bảy thước có thừa, so với hắn đầu cũng cao hơn xảy ra một phần, hắn không kịp trên đỉnh đầu Thủy thuận, tùy ý Thủy thuận bị Hỏa Vũ ăn mòn, ba hơi thở ngay khi Thủy thuận tan vỡ chỉ kịp, rốt cục hoàn thành đối với hình quạt pháp khí tụ lực.

Hắn sắc mặt dữ tợn, huyết mạch sôi trào lộ vẻ cực kỳ cố sức, hét lớn một tiếng:

"Phong dẫn, xuất!"

Nhất thời, một đạo cao ba trượng hình mũi khoan vòi rồng bỗng nhiên xuất hiện, gió này xuất hiện đồng thời, mang theo từng trận lưỡi dao gió bắn ra, thẳng đến đỉnh đầu Hỏa Vũ mà đi, Hỏa Vũ rơi vào xoay tròn cấp tốc vòi rồng, nhao nhao tiêu tán, thiên không bị ánh đỏ bên mây tía (Vân Hà) cũng thật nhanh tan rã, cuối cùng khôi phục thường sắc, lúc này này vòi rồng thể không giảm, như trước bọn tập mà đi.

Trên hư không màn che chừng môn Nguyên Đạo Tử trầm than một tiếng, nói: "Đáng tiếc, Hứa Thanh Sơn này sợ là linh lực chưa đủ, đã có bị thua giống, nhưng nếu không có thủ đoạn khác, này vòi rồng phía dưới tuyệt đối ngăn cản không nổi."

"Hứa Hào Tử, cẩn thận a!" Tần Phạm thấy cảnh này giống như không khỏi cũng âm thầm vì hắn bóp một cái mồ hôi lạnh, hô lớn.

Hỏa Vũ thuật vừa nảy đối với hắn tiêu hao rất nhiều, lúc này Hứa Thanh Sơn sắc mặt trắng nhợt, ngực phập phồng, dưới chân phong vân thuật chậm một bước, vậy mà né tránh không kịp, bị cuốn vào trong đó, lúc này hắn tứ chi mở ra tùy ý này cuồng phong cuốn đến giữa không trung, đứng đưa không ngừng, chỉ lát nữa là phải bị ném dưới trụ đài.

Tâm thần hắn khẽ động, từ trên người lấy ra một tòa cổ chung, cắn chặt hàm răng, đem linh lực rót vào ném giữa không trung, quát:

"Mê hồn ! "

"Keng keng keng!"

Một tiếng thanh thúy tiếng chuông vang lên, tại hư vô trong không khí mang ra một tia mắt trần có thể thấy liễm diễm, trong chớp mắt khuếch tán ra.

Đội này liễm diễm khuếch tán đồng thời, trong nháy mắt truyền ra một hồi chói tai tiếng nổ vang, thoáng cái trở nên càn rỡ, từ tiếng chuông bên trong truyền ra một cỗ mạnh hơn tinh thần ý thức, trực tiếp đem Vương Tử Dương một mực khống chế ở.

Vương Tử Dương thân hình dừng lại, chợt dừng thân, mực quang hình như có tán loạn ý tứ!

"Phù phù!"

"A!"

Đón lấy Vương Tử Dương kêu thảm một tiếng, ôm đầu ngồi chồm hổm trên mặt đất khóc rống kêu thảm, bị này chói tai tiếng chuông bao phủ, trên tay kia cao cỡ một người to lớn hình quạt pháp bảo, tại không có linh lực dưới sự kích thích, "Phù phù" một tiếng biến thành nguyên dạng rớt xuống đất, theo này hình quạt pháp bảo rơi xuống, trụ trên đài kia cao ba trượng vờ rờng trong chớp mắt tán loạn, hóa thành một cỗ cỗ tinh thuần thiên địa linh khí dần dần biến mất không thấy.

Không có linh lực gia trì, Hứa Thanh Sơn một lần nữa nắm giữ thân thể khổng lồ, dưới chân "Phong vân thuật" mang theo hấn chậm rãi phiêu xuống mặt đất, hấn mặt lộ vẻ vui mừng, trầm giọng nói: "Hừ, biến dị linh căn, cũng liền đồng dạng, chấm dứt đi."

Vừa dứt lời, lần nữa bóp lên chuông ấn, một đạo hơi yếu hóa đạn bay ra, chạy về phía kia về mặt hốt hoảng, kêu thảm Vương Tử Dương. . .

Truyện convert bởi HỮU ĐẾ PHẬT, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cầu Nguyệt Phiếu, kim đậu và chút bạc nữa :v

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Kết thúc

Hình tròn trụ trên đài, lại quy về một mảnh yên tĩnh, chỉ có kia một đạo chậm chạp lao vùn vụt hóa cầu.

Hứa Thanh Sơn mặt tái nhợt gò má tiết ra một chút mồ hôi, may may không thể che lấp hết cái kia về mặt hưng phấn, nhìn Vương Tử Dương đang hoảng hốt lo sợ, khoe miệng mỉm cười tràn ra, nội tâm kêu to thống khoái:

"Mặc cho người bình thường ngang ngược càn rỡ, không coi ai ra gì, nhưng người có biến dị linh căn như cũ vẫn thua bởi trong tay ta."

Hứa Thanh Sơn cứ như vậy từng bước một tới gần, mấy trượng cách hấn đi dị thường chậm chạp, hấn cho rằng có thể đánh bại một cái biến dị linh căn thiên tài, chỉ có như vậy tài năng hiển lộ rõ ràng xảy ra thực lực của mình, rốt cục cự ly Vương Tử Dương còn có hai thước có hơn, hấn dừng bước, dò xét một lát, dường như thỏa mãn, chuẩn bị lần nữa thi triển pháp thuật, đem đánh ra khỏi trụ đài.

Bỗng nhiên, một cỗ bất an cực kì mãnh liệt dâng lên. Hấn sắc mặt đại biến, chiêu vung tay lên, "Phong vân thuật" lần nữa thi triển, nhất thời một đạo trong suốt đám mây đột ngột hiện hiện lòng bàn chân, như thiểm điện hướng về sau cấp tốc chạy vội.

Nói thì chậm, diễn ra thì nhanh!

"Ầm ầm!"

Một tiếng thanh thúy tiếng sấm ghé vào lỗ tai hấn vang lên. Phảng phất sấm sét giữa trời quang, dị thường cổ quái.

"Ầm ầm! Ầm ầm..."

Hắn dưới sự kinh hãi, tâm thần kịch chấn!

Về mặt hốt hoảng đang lúc lại là một hồi tiếng sấm tiếng vang, này tiếng sấm so với vừa rồi càng cường liệt, không cần thiết một lát, này tiếng sấm không ngừng, theo nhau mà đến.

Chẳng biết lúc nào trụ trên đài, vừa rồi Vương Tử Dương kích phát Thủy thuần thì đỉnh đầu màu đen kia tầng mây, đột ngột xuất hiện, tiếng sấm ầm ầm liên tục chính là từ kia trong mây đen truyền đến.

Mây đen bên trong ẩn có ô quang lưu chuyển, tia chớp màu xanh biến ảo thành từng mảnh từng mảnh cuồng bạo lôi xà, tận tình du dương tại thủy mặc vậy trong mây đen.

Trong tầng mây nóng nảy lôi xà phát ra đỉnh tai nhức óc tiếng nổ vang, làm cho lòng người sinh run rẩy cảm giác.

Bầu trời màu đen kịt, không có ánh sáng mặt trời, trầm mặc bầu không khí ngột ngạt làm cho người ta gần như muốn điên cuồng

Trên trụ đài, Vương Tử Dương chẳng biết lúc nào đứng thẳng lên, sắc mặt ảm đạm không có một tia huyết sắc, hần thần sắc chết lặng đưa tay chộp một cái, nhất thời kia lôi xà tụ đến, lại nó quanh thân lượn vòng, phảng phất như người mặc ánh sáng màu xanh lưu khải, hiển thị rõ nghiêm túc.

"Đây chính là nguoi bức ta. . ." Vương Tử Dương nghiêng răng nghiêng lợi nói.

"Đi!" "Đi!"

Theo hắn một tiếng gào thét, kia quanh thân lôi xà nhất thời thoát thân, hội tụ giữa không trung ngưng kết thành một cây trường thương màu xanh, mang theo thật lớn uy năng trong chớp mắt bắn ra.

"Lạc Hồn Chung, Thanh Minh Giáp hiện!" Hứa Thanh Sơn sắc mặt kịch biến, dưới khiếp sợ, vội vàng trước người ngưng tụ số tròn đạo Linh Khí Hộ Thuần, ngay tại lúc đó hắn một tay kết ấn, theo ấn quyết đánh ra, đầu ngón tay quang ảnh lưu chuyển, kịch liệt biến hóa chỉ quyết, lưu lại tí ti ảo ảnh, kia xưa cũ hình chuông pháp bảo, đón gió thấy phát triển, càng lúc càng lớn, càng đem hắn chính người bao vây, hình thành một màu vàng kim hình chuông hư ảnh, hư ảnh phía trên đường vân lưu chuyển, cổ xưa tối nghĩa, nhìn như uy lực bất phàm, ẩn có từng trận vù vù tiếng vang.

Chỉ cần một lát, trường thương màu xanh cùng kia Lạc Hồn Chung đụng chạm kịch liệt, trong chớp mắt, một trận bạch quang đột nhiên lộ vẻ, giống như châm mang, tản ra mà ra.

Quanh thân Linh Khí Hộ Thuần trong chớp mắt phá toái, xuyên qua tầng tầng phòng hộ, uy năng không giảm, tia chớp xanh theo xưa cũ chuông nhỏ, uốn lượn lượn vòng, trực tiếp đụng vào Lạc Hồn Chung vốn trên hạ thể.

Tại sấm chớp nhập não kia một sát na, như trùng điệp gông xiềng bị oanh mở cửa, tâm thần hắn rung mạnh!

Vô cùng đồng thời Lạc Hồn Chung "Răng rắc" một tiếng, thấp thoáng xuất hiện vài đạo hơi nhỏ vết nứt.

Này ánh sáng... dị thường sáng ngời! Ở trụ Đài, Tần Phàm chỉ cảm thấy hai mắt tỏa sáng, Ân Hữu đau đớn cảm giác, để cho người ta không dám nhìn thẳng mà vội vàng vận chuyển linh lực bố trí cơ thể phòng hộ.

Lúc này Trụ Đài phía trên, bị này bạch quang bao phủ hai người dĩ nhiên mất đi bóng dáng. Một hồi đất rung núi chuyển, tiếng nổ vang tán, như cái chiêng gõ chấn động rung trời.

Một lát sau, ánh sáng biến mất, âm thanh không còn.

Tại nơi hai người đứng, che kín ba tác vết rạn, hiện lên rạn nứt xu thế che kín toàn bộ Trụ Đài. Thậm chí, này mặt đất này sóng sờ lồm ba thước có thừa, hai người này đều hôn mê, quần áo ta toi không hề hay biết.

Mọi người thấy một hồi trợn mắt há hốc mồm.

"Đây là biến dị sét thuộc linh căn?" Một người lâm bẩm nói.

Tên còn lại mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, mồ hôi lạnh trên trán lâm li, tức cười nói: "Không hồ là thiên kiều có tư thế, đổi lại là ta, dưới một kích này, không chết thì bị thương..."

Chương môn Nguyên Đạo Tử, gật đầu khen ngợi lâm bẩm nói: "Đúng vậy, đúng là hai khối hạt giống tốt. . ."

Họ Lưu Trúc Cơ Sư Tổ nói: "Chuyện này. . . Như thế nào phán xét!"

"Ha ha." Một đạo tiếng cười sang sảng nương theo gào thét độn quang từ phía chân trời truyền đến, kiếm quang ngưng tụ, hóa thành một người, kia tóc đen đáng may râu lão già cứ như vậy đập trên kiếm quang đồ ngẫu, cứ thế hiển hiện.

"Tào sư thúc!" Nguyên Đạo Tử một đám Trúc Cơ Sư Tổ gấp vội cung kính hành lễ.

Lão già kia nhìn về phía trên mặt đất hôn mê Vương Tử Dương, khước miệng cầm lấy một chỗ về hải lòng, nói: "Đúng vậy, vậy mà kích phát một tia bốn

nguyên sét thuộc, Luru sư diệt không muốn phán quyết, là hấn." Nói xong, chỉ điểm một chút qua, Vương Tử Dương bị hư không hút nhập sau lưng hòa hồng trên cự kiếm, rồi sau đó biến mất.

Họ Luru sư tỏ nhìn nhìn lửa này đỏ cự kiếm độn quang, trên mặt hiện lên một tia phức tạp, thầm nghĩ: "Ai, ngày xưa Tào sư huynh, hôm nay lại trở thành Tào sư thúc, kim đan đại đạo, không biết ta khi nào tài năng. . ."

Ba ngày sau sáng sớm, ngoại tông Tạp Dịch Phòng ngoại

Rộng rãi mộc bên ngoài, lúc trước khô héo cỏ tranh chịu đựng năm tháng thấm tập kích, dĩ nhiên một mảnh đen nhánh, vỡ tan tường thân hơn một trượng khe nứt, gió nhẹ xuyên thấu qua vù vù rung động.

"Rốt cục muốn rời đi. . ."

Tần Phàm đứng ở mộc bên ngoài, khẽ than thở một tiếng, trong mắt của hấn thoáng hiện một chút vẻ mặt ngưng trọng, nhìn trước mắt cũ nát mộc phòng, tràn đầy vẻ cảm khái.

"Mười năm!"

Cái này chính là hấn lúc này Phá Tinh Tông sinh hoạt mười năm địa phương, hơn mười năm hứa, rất nhiều chuyện dĩ nhiên không ở, đôi khi người và vật cũng không còn.

Tần Phàm trầm ngâm một chút, khẽ cười một tiếng, mang theo mừng rỡ đập vào trong phòng, bên trong trận thi đấu đã chấm dứt ba ngày, hấn như vậy may mắn, từ đầu đến cuối không có tham gia một hồi thi đấu, nhiều lần luận không (*không bị gặp đối thủ), mặc dù không có hao phí một chút sức lực, lại bị một đám cùng giai đệ tử chỗ chế nhạo, muốn biết rõ còn có thật nhiều so với Tần Phàm tư chất tốt hơn rất nhiều đệ tử, bị hấn chiếm đi nội môn danh ngạch.

"Hừ, ăn không được bò đào không thể nhìn bò đào đau, các ngươi cũng luận không (*không bị gặp đối thủ) nhìn xem!"

Tuy là nhiều lần khó khăn trắc trở, nhưng cuối cùng vẫn còn đã bái Tinh Tông Điện Hứa Chân sư tổ môn hạ, thu làm nội môn ký danh đệ tử, hấn áo xám cũng đổi lại áo tím.

Tuy lần này trận thi đấu nhỏ hấn thuộc về kẻ cuối người, bởi vậy bị người khác chỗ chế nhạo, nhưng hấn không có chút nào chú ý, với hấn mà nói, có thể tiến nhập Tinh Tông Điện đã là thiên đại số phận, trước mắt đã trở thành nội tông đệ tử, hấn mười phần quý trọng cơ hội này, âm thầm thể nhất định phải hảo hảo tu luyện, tranh thủ sớm ngày Trúc Cơ, xuống núi tìm tìm Đại Ca Tần Sơn.

Nghe tới đây, hấn đi vào trong phòng thu thập hành lý. Đây có lẽ là hấn cuối cùng vừa tiến vào này Tạp Dịch Phòng.

Lúc này không ít tân tiến ngoại môn đệ tử, sợ là đã biết được lần này trận thi đấu nhỏ tình huống, cũng đều đối với hấn chỉ trích, đều nghị luận.

"Nhìn, lần này trận thi đấu nhỏ may mắn nhất một cái, Ngưng Khí Cảnh một tầng đã tiến nhập nội môn phế vật Tần Phàm."

"Hừ, có gì đặc biệt hơn người, tại ngoại môn ở lại năm năm mới Ngưng Khí Cảnh một tầng."

"Cũng không biết đi cái gì đại vận, nghe nói là dính Hứa Thanh Sơn sư huynh ánh sáng, đây mới thật sự là thiên tài, lần này trận nhập môn thi đấu nhỏ, bằng vào thiên linh căn có tư thể cùng kia Biến Dịch Linh Căn Vương Tử Dương sư huynh bất phân thắng bại, đáng mặt thiên kiều."

. . . .

Lúc này Tần Phàm trên mặt hiện lên một tia giận dữ, gờ lên vung tay lên, một đạo mũi tên đuôi lông vũ kích xạ, trong chớp mắt cách đó không xa ngoài cửa, một khóa to lớn đá lớn trong chớp mắt biến thành bụi phấn.

Làm xong này một ít, hấn quay đầu lại cười lạnh nói: "Hừ, Tần mỗ vận khí cũng là thực lực một bộ phận, lần sau tại bị ta nghe đến, định chém không buông tha."

Một đám tân tiến ngoại môn áo xám Đệ Tử đồng tử co rút lại, liên tiếp biến sắc, này mới kịp phản ứng, lúc này người này đã là nội tông đệ tử, mặc dù chỉ là điểm đề một cái, có thể dựa theo tông quy muốn gọi là một tiếng sư huynh, nếu thật chọc hấn, về sau này phía ngoài thời gian định sẽ không tốt lắm.

Cho những thứ này hiện lên miệng lưỡi nhanh tân tiến đệ tử một ít cảnh kỳ, hấn quay người đi ra, phẩy tay áo bỏ đi.

Đối với này Tạp Dịch Phòng cuối cùng một tia lưu luyến cũng tiêu thất hầu như không còn!

Truyện convert bởi HJ\DC2LOKl, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cầu Nguyệt Phiếu, kim đậu và chút bạc nữa :v

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bất Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Tinh Tông Điện

Tần Phàm mang theo hành lý, từ Tập Dịch Phòng một đường đi ra, trực tiếp chạy về phía tông hạc phong nơi ở, sau nửa canh giờ, một tòa nguy nga thanh sắc sơn phong xây ra hiện tại trước mắt, cảm thụ này nồng đậm thiên địa linh khí, hân một hồi sắc mặt vui mừng, lập tức không tại do dự, đạp tiến vào.

Lần này hân không có lại bị cách trở tại chân núi, trực tiếp đi vào sơn phong theo ở giữa một mảnh rộng rãi thềm đá bậc thang vị trí lên như điều gặp gió.

Áo tím tượng trưng cho nội tông đệ tử thân phận tiêu chí, nếu muốn có người dám can đảm mạo danh thể thân, nhẹ thì huỷ bỏ tu vi đuổi ra khỏi sơn môn, nặng thì trực tiếp giết chết.

Đây là Phá Tinh Tông thậm chí tu tiên giới sâm nghiêm đẳng cấp phân chia, thực lực biểu thị hết thảy!

Một lát sau, hân đi đến một chỗ tiểu viện u tĩnh, bắt đầu thu thập.

Đây tự nhiên là nội tông đệ tử chi có đãi ngộ, một chỗ thuộc về hân độc lập nơi tu luyện, nếu như không có ngoại ý muốn, tương này cùng với Tần Phàm cả đời tu tiên kiếp sống.

Tần Phàm tự biết, nếu muốn đạt tới ngự sử phi kiếm cảnh giới thì nhất định phải tiến nhập Ngưng Khí Cảnh tầng bảy về sau, nhưng đối với hân bốn thuộc loại nguy linh căn tư chất mà nói hết thảy còn hơi quá sớm.

Sân bên kia đối diện Tinh Tông Điện. Tần Phàm nhìn ra khoảng cách này không xa, chỉ cần nửa canh giờ là được đến.

Bất quá này Tinh Tông Điện cho dù là hân thân là nội tông đệ tử, nếu không sư tôn Hứa Chân tử triệu hoán, tuyệt đối không thể đơn giản tiến nhập, tinh tông chủ điện tương đối khu nhà nhỏ này, chẳng những linh khí dồi dào, lại càng là khắc lấy rất nhiều tạp trạm canh gác, thập bộ một tạp, nửa dặm một đóng giữ, thỉnh thoảng còn có chấp pháp điện đệ tử áo vàng, lái độn quang tới lui kiểm tra, có thể nói phòng vệ nghiêm ngặt.

Tần Phàm biết, điều không vinh dự này này Tinh Tông Điện như thế, cái khác ba điện, Bạch Hạc Điện, Thiên Thương Điện, Phá Tinh Điện cũng cũng là như thế, này Phá Tinh Tông bốn điện chẳng những tọa lạc ở Tam phẩm trên linh mạch, nổi lên trấn áp linh mạch tác dụng, lại càng là chiếu cố thủ hộ Phá Tinh Tông "Chu thiên phá tinh đại trận" mất trận chỗ, chỉ cần này bốn điện không hủy, Phá Tinh Tông liền bình yên vô sự.

Phá Tinh Tông này hơn nghìn năm, ngoại tông tổn hại mấy lần, nội môn nhưng vẫn hoàn hảo không chút tổn hại, "Chu thiên phá tinh đại trận" không thể bỏ qua công lao, đây là hơn ngàn năm trước cổ nước Tống đệ nhất đại tông nội tình chỗ.

Đột nhiên một đạo độn quang gào thét mà đến, rơi xuống vườn, thân ảnh kia còn chưa rơi xuống liền cao giọng hô to, :

"Tần Phàm ở đâu!"

Tần Phàm nhìn thấy người tới, nhìn người lấy hắc y trong lòng cả kinh, vội vàng đi ra, cung kính nói:

"Sư huynh! Tại hạ Tần Phàm, không biết có gì chỉ giáo."

Người kia nhìn thấy Tần Phàm quan sát tỉ mỉ một phen, mang theo một tia khinh thường, cân nhắc nói: "Người chính là Tần Phàm, lần này nhập môn trận thi đấu nhỏ kia luân không (*không bị gặp đối thủ) người? Xem ra, ta Tinh Tông Điện lại thêm một người ăn cơm khô!" Nói xong, hân đem một cái tròn dẹp màu xám túi ném trên mặt đất, lại nói: "Tần Phàm, từ hôm nay trở đi, người chính là ta Tinh Tông Điện tọa hạ đệ tử, ta chính là tông trưởng trắng bóc, Hứa Chân sư tôn quan môn đệ tử chi con thứ ba, từ nay về sau có gì tu luyện nghi vấn trực tiếp tới tìm ta, tốt nhất là không nên tùy tiện quấy rầy ta! Mặc kệ tư chất người như thế nào, đều muốn dốc lòng tu luyện, chớ lười biếng, để tránh rơi Hứa Chân sư tôn danh hào!"

Tần Phàm sau khi nghe xong, liền tiếp đáp ứng, gật đầu phụ họa cung kính nói:

"Tạ tông sư huynh, Tần Phàm chắc chắn nhớ kỹ trong lòng."

Kia tông họ đệ tử áo đen sau khi nghe xong, sắc mặt hơi hơi hòa hoãn, lộ xảy ra vẻ hài lòng, rồi sau đó lại là như lúc tới đồng dạng, khung quang mà đi.

Tôi cũng vội vàng, đi vậy vội vàng!

Kia tông trưởng trắng bóc dừng lại không quá nửa khắc, trên mặt chưa bao giờ liền hiện ra nửa điểm hữu hảo thần sắc, Tàn Phàm cũng không ở ý, đối với tu tiên giới bạc tình âm lạnh, hắn đã sớm tập mãi thành thói quen.

Nhìn nhìn độn quang, hắn cực kỳ hâm mộ một phen, thầm nghĩ: "Khi nào ta tài năng như hắn đồng dạng, bay lên không phi độn."

Tàn Phàm tự biết, nếu muốn đạt tới ngự sử phi kiếm cảnh giới thì nhất định phải tiến nhập Ngưng Khí Cảnh tầng bảy về sau, nhưng đối với hắn bốn thuộc loại nguy linh căn tư chất mà nói hết thảy còn hơi quá sớm.

Hắn thu hồi tâm thần, nhấc lên trên đất tròn dẹp màu xám tím, mở ra xem, trong khoảnh khắc mặt trên tuôn ra vẻ mừng như điên.

Chỉ thấy trong bao vải chỉ có bốn cái vật phẩm, bốn khối khối tán phát từng trận sóng linh lực thanh sắc linh thạch, một lọ đan dược, một quyển màu xám tro quyển sách nhỏ cùng một khối thể ngọc màu trắng.

Hắn vội vàng cầm lấy quyển sách nhỏ mở ra vừa nhìn, nhất thời mấy cái lớn thể triệu tiểu tử đập vào trước mắt:

"Ngưng Khí Cảnh mười hai tầng."

Tàn Phàm cũng bất chấp suy nghĩ nhiều, trực tiếp ôm sách vở tiến nhập trong nội viện, nhìn lại. Một chỉ đến chạng vạng tối bầu trời tối đen, mới đối với này ngưng khí kỳ có hiểu biết.

Nguyên lai hắn ở ngoại môn lấy được Ngưng Khí Cảnh công pháp chỉ có tam thiên, này tam thiên thuộc về ngưng khí kỳ một cái cảnh giới nhỏ, được xưng thời thể cảnh. Tất cả ngưng khí kỳ cộng phân bốn cái cảnh giới phân biệt là Tội Thể, tâm động, toàn chiếu, phát ra ánh sáng.

Từng cảnh giới tổng cộng phân thượng trung hạ tầng ba, bốn cái cảnh giới nhỏ tổng cộng tầng mười hai, gọi chung ngưng khí kỳ, ngưng khí kỳ về sau mới là Trúc Cơ Kỳ.

Hắn dựa theo quyển sách nhỏ trên đã nói, hiểu rõ phát hiện mình hiện tại liền ở vào động tâm sơ giai, cũng không phải ngoại môn nói Ngưng Khí Cảnh một tầng, mà là bốn tầng.

Nguyên lai ngoại môn đúng là nặng nhọc tạp dịch cũng là tông môn cố ý gây nên, bằng này nặng nhọc tạp dịch tới rèn luyện khí lực, để cho thân thể về sau có thể thừa nhận nhiều linh khí hơn, hấp thu linh khí nhập vào cơ thể, rèn luyện thể chất, vì ngày sau tâm động cảnh đánh xuống căn cơ.

May mà bên ngoài nhóm tạp dịch phòng thì hắn cũng không lười biếng, đạt đến Ngưng Khí Cảnh thể chất yêu cầu, nếu như thể chất rèn luyện không đủ, cường độ thân thể không đạt được Ngưng Khí Cảnh yêu cầu, như vậy đang tu luyện Ngưng Khí Cảnh khẩu quyết đúng là, đoạn không thể một lần thành công.

Toàn chiếu cảnh chính là thành công Ngưng Khí Cảnh tiến nhập tâm động, tại thể nội đan điền bộ vị lấy thiên địa linh khí nuôi dưỡng phân ra, tạo ra sáng lên hạt sen hình vật thể.

Chờ đến này hạt sen hấp thu linh lực bão hòa, hạt sen sinh trưởng phát dục cũng nở hoa, hoa sen rõ ràng sinh trưởng ở đan điền, đợi cho tim sen chui từ dưới đất lên, hoa nở chín cánh, lúc này chính là phát ra ánh sáng cảnh, chịu cá nhân tư chất chế ước ảnh hưởng, phát ra ánh sáng cảnh tu tiên giả

Tại cảnh giới này sẽ có bất đồng, tư chất kém chỉ sợ khai ra một đóa hoa sen, tư chất tốt thiên tư trác tuyệt người mới có thể khai ra chín đóa, mỗi người không giống nhau!

Phát ra ánh sáng cảnh được vinh dự tu tiên giới đạo môn hạm thứ nhất, lúc này hội mười phần nguy hiểm, hoa sen nở hoa, sẽ cùng trái tim tương liên, bảo trì cùng một cái tần suất, vị chi viên thứ hai trái tim, hai trái tim nhảy cùng đối với chân ý mê mang, sẽ để cho tu tiên giả mất phương hướng tại đây hai trái tim, không phân rõ người và Đạo ý.

Lúc này tu tiên giả, nếu như không thể phân rõ bản thân trái tim cùng Đạo ý bản chất, sẽ dần dần mất phương hướng tại trong tưởng tượng, không phân rõ tu đạo cùng phạm trần có khác, đây là cái gọi là đạo cảnh huyền diệu khó giải thích, tuyệt không thể tả.

Nếu như vượt qua một kiếp này, thân thể phạm tâm cùng Đạo ý tim sen liền lẫn nhau dung hợp, phạm trần thân thể dần dần bị linh khí thay thế, hình thành tu đạo thể chất, đợi cho phạm tâm dung nhập hoa sen trái tim, người tu đạo sẽ ngưng kết thành một khóa đạo tâm, này chính là người tu tiên căn bản.

Lúc này, thể xác phạm tục dù cho đứt tay phần còn lại của chân tay đã bị cắt, bị thương tại trọng chỉ cần đạo tâm bất diệt, cũng sẽ không chết đi.

Này Ngưng Khí Cảnh quá trình, ý là đạo kinh thuật luyện tinh Ngưng Khí Cảnh.

Này ngưng khí kỳ công pháp, Tàn Phàm như nhặt được chí bảo, lập tức đem chỗ hữu tâm pháp nhớ kỹ trong lòng, xác nhận một chữ không sai, lúc này mới dựa theo tâm pháp thuật, ngồi xếp bằng tu luyện.

Lúc này hắn dĩ nhiên vượt qua thối thể kỳ, đang luyện tập kia "Thở thánh thai" phương pháp cũng không bao lớn tác dụng, hiện tại chỉ cần hấp thu linh lực, thành công ở đan điền bộ vị, dùng linh lực tắm bổ ngưng kết xảy ra hạt sen là được, là được bước vào toàn chiếu cảnh.

Lúc này Tàn Phàm mới phát hiện linh thạch tác dụng, toàn chiếu cảnh cũng không bất kỳ nguy hiểm nào, duy nhất cần phải làm là hấp nạp linh khí, đem linh khí rót vào đan điền, coi đây là chất dinh dưỡng, ngưng kết liên tâm hạt giống.

Truyện convert bởi H/Đ/Đ/Đ/L/Đ/K/Đ, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cầu Nguyệt Phiếu, kim đầu và chút bạc nữa :v

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Bốn điện hội tụ

May mà hần ở đó nội môn họ Mã sư huynh trong túi trữ vật lấy được 300 khóa toàn bộ thuộc tính linh thạch, tuy thuộc tính cao thấp không đều, thủy hành linh thạch cũng liền hơn tám mươi khóa.

Từ quyển sách nhỏ trên hần biết được, tiến giai toàn chiều cần có là linh khí, không quan hệ linh thạch thuộc tính hạn chế. Chỉ bất quá chịu ngũ hành tư chất chế ước, lựa chọn cùng mình thuộc tính ngũ hành không tương xứng linh thạch tu luyện, hiệu quả sẽ kém hơn gấp ba bốn lần, thường thường mười khối những thuộc tính khác linh thạch không chống đỡ được một khóa bốn nguyên thủy linh thạch hiệu quả.

Nửa tháng qua đi, Tần Phàm liền trong tu luyện vượt qua, ngày hôm nay quả niệm sáng sớm, tia ánh sáng mặt trời đầu tiên từ ngoài cửa sổ theo nhập, hơi nước bốc hơi, sáng sớm ý dạt dào, từng trận bảy màu chi quang lấp lánh, cả cái tiểu viện cũng bị nồng đậm sương mù chột bao phủ, giống như nhân gian tiên cảnh.

"Hô!"

"Tư chất a! Lại là tư chất..."

Nặng nề nhỏ một ngưng trọc khí, cảm giác cả đêm thu nạp linh khí như đá ném vào biển rộng đồng dạng, mờ mịt vô tung, Tần Phàm cười khổ không thôi.

May mà hần đã trở thành nội tông đệ tử, kia lần nặng nề lao khổ tạp dịch đã mất cần đang làm, chỉ phải an tâm tu luyện là được, nhìn nhìn trong túi trữ vật, vì số không nhiều linh thạch, Tần Phàm vẻ mặt buồn khổ về.

Này nửa tháng bên trong, 300 khóa linh thạch đã tiêu hao hơn phân nửa, có thể tiến giai toàn chiều cần linh khí đối với hần mà nói như trước như muối bỏ biển, trong đan điền vẫn không có ngưng kết tim sen mầm móng mục đích.

Theo quyển sách nhỏ đã nói, ngưng kết tim sen hạt giống tiến nhập toàn chiều cần có linh khí, như như bất ngờ, cũng liền một trăm khóa thủy linh thạch, đổi lại toàn bộ thuộc tính linh thạch mà nói cũng liền chừng ba trăm khóa, hiện giờ này 300 khóa linh thạch dĩ nhiên nhanh tiêu hao hầu như không còn, nhưng hần nhưng liền không cảm giác được tim sen dưới đất chui lên rung động, hần biết nội tông đệ tử đều có thiên tư linh căn phong phú người, hần thiên tư phạm phạm, tự nhiên không thể cùng bọn họ tương đối.

Ngay cả như vậy, này ngưng kết tâm sen hạt giống cần linh khí cũng quá là nhiều!

Tần Phàm biết rõ, đây là linh lực chưa đủ duyên cớ, dựa theo hần sơ lược đoán chừng, muốn muốn thành công ngưng kết tim sen hạt giống sợ là còn muốn gần trăm mươi khóa.

Đối với cái khác tân tiến nội môn tu sĩ mà nói, Tần Phàm ưu thế ở chỗ từ họ Mã thiếu niên chỗ đó lấy được 300 khóa toàn bộ thuộc tính linh thạch. Này niềm vui ngoài ý muốn có thể cho hần xa xa vượt lên đầu cái khác tân tiến Nội Môn Đệ tử gấp mấy lần. Bãng vào linh thạch này ưu thế cường ép gần hơn cùng bọn họ chênh lệch.

Hiện tại những đệ tử này, nếu không hần như vậy nghịch thiên vận khí, chỉ bằng vừa mới cấp cho bốn Khóa Linh Thạch lương tháng, tiến nhập toàn chiều cần linh khí, sợ là phải chờ tới nửa năm về sau, thời kỳ thông qua hoàn thành Tông Môn Nhâm Vụ góp đủ điểm cống hiến, tài năng hổi đoái đầy đủ linh thạch để mà tu luyện.

Tần Phàm tuy linh thạch phong phú, nhưng hần nội tình quá kém, Linh Căn Tư Chất ban tặng, chỉ có thể nhiều dưới làm việc cực nhọc, cho dù như vậy hần cũng không dám một vị vui đầu khổ tu.

Nếu rơi vào tay người khác phát hiện mảnh khoe, dưới sự khinh thường, này Thần Bí Thạch Khối bí mật cũng sẽ bại lộ, may mà hắn cũng nếu như đệ tử của hắn đồng dạng, đi góp nhặt điểm công hiến.

Trong nháy mắt ba tháng trong chớp mắt, ba tháng này Tần Phàm bắt đầu rời thân cư giản từ tu luyện sinh hoạt, ngẫu nhiên đi dưới núi làm mấy cái đơn giản Tông Môn Nhâm Vụ, xảy ra hiện tại người khác trong tầm mắt, hắn cách làm như vậy chính là vì tránh hiển lộ đầu mối, nếu là một mực băng vào lĩnh thạch tu luyện mà không đi hoàn thành Tông Môn Nhâm Vụ, sợ sẽ bị một ít người mang lòng tham chú ý tới.

"Tất cả tân tiến đệ tử, trong vòng một canh giờ, tập hợp tại Tinh Tông đại điện!"

Một ngày này, Tần Phàm mới từ trong khi tu luyện tỉnh lại, nhất thời một đạo sấm sét giữa trời quang, giống nghe thấy ngọc chấn tiếng chuông truyền khắp toàn bộ Tinh Tông Điện. Nghe này bao hàm uy nghiêm cùng kia thật lớn uy năng thanh âm, kinh hãi ngoài hắn không rõ ràng cho lắm.

Đi ra sân nhỏ không đang dừng lại, lấy tốc độ nhanh nhất, chạy về phía trên ngọn núi tinh tông đại điện mà đi.

Đội Tần Phàm tới đến đại điện, đã có mấy đạo thân ảnh dừng lại lần nữa, hắn phát hiện những bóng người này toàn bộ đều là lần này tấn thăng tân tiến đệ tử tổng cộng hai mươi người, những đệ tử này thấy được Tần Phàm đến, lập tức đều nghị luận, châu đầu ghé tai.

"Ai nha, đây không phải Tần Phàm sư huynh à." Một người kinh ngạc nói.

Tên còn lại bất mãn nói: "Hừ, có tư cách gì làm sư huynh của ta, thực lực còn không cao hơn ta, chỉ bắt quá vận nói hay chút, gặp vận may lớn mà thôi."

Tại một người tức giận nói: "Dựa vào cái gì xếp hạng phía trước ta, hắn là sư huynh, ta lại là sư đệ!"

Bởi vì lẫn nhau trong đó cũng không quen thuộc tất, cho nên mới đến đại điện trực tiếp tìm một chỗ đất trống, đóng ngũ thức nhắm mắt chìm hơi thở, không để ý những cái này đồng môn sư huynh đệ nữa mai.

...

Đang định lúc này, đại điện ở giữa một đạo cuồng phong cuốn, chỉ cảm thấy một lực lượng mạnh mẽ truyền đến, trước mắt nhoáng một cái, một đạo bóng trắng hiện lên. Mọi người vội vàng ổn định thân hình, định thần nhìn lại, kia lóe lên áo bào trắng bóng dáng chính thức Phá Tinh Điện chủ Hứa Chân, Tần Phàm trên danh nghĩa sư tôn.

Mọi người thất kinh gấp vội cung kính hành lễ nói: "Sư tôn!"

Kia áo bào trắng đạo nhân mục quang từ trước mặt mọi người nhất nhất nhìn quét, nó rất sáng như đuốc, bí tâm thần người, trong thoáng chốc linh lực trong cơ thể cũng theo đó bạo động.

Một lát sau Hứa Chân nói: "Hừ, ba tháng, chắc hẳn các ngươi cũng đã thích ứng ta Tinh Tông Điện quy củ, từ nay về sau tu luyện nếu có nghi vấn, trực tiếp hỏi ta tọa hạ quan môn đệ tử, bọn họ cũng đã là Khai Quang Cảnh, kém cỏi nhất cũng là Toàn Chiếu Cảnh hậu kỳ, lấy các ngươi tu vi hiện tại, bọn họ chỉ đạo các ngươi dư xài, trong các ngươi, nếu như ai đạt được Toàn Chiếu Cảnh đầu tiên thì ta liền thu người đó làm quan môn đệ tử.

Mọi người sau khi nghe xong sắc mặt vui vẻ, nhao nhao đồng ý

Rồi sau đó Hứa Chân vung tay lên, bạch quang lóe lên, một cái cổ xưa thuyền nhỏ lập tức phù hiện ở thủ chương, hắn đánh vào linh lực, kia thuyền nhỏ đón gió thấy phát triển, một lát sau hóa làm ba trượng cự thuyền, linh áp từ từ áp bách mà tới.

Tinh Tông Điện chủ Hứa Chân thân nhiên nói: "Tất cả lên đi!"

...

Ba hơi qua đi, mọi người chỉ cảm thấy một hồi hoa mắt, hai mắt nhoáng một cái đi đến một lạ lẫm chi địa, Tần Phàm thích ứng loại này mê muội, lúc này mới thả mắt nhìn đi, bắt đầu đánh giá tỉ mỉ.

Nhìn thấy cảnh tượng xung quanh, Tần Phàm một lát sau một hồi vẻ chột hiểu, vùng núi này chính là phía sau núi Thanh Ngu Sơn Mạch kia trước truyền tống trận.

Giờ phút này địa phương đứng vững gần tới hơn trăm đạo thân ảnh, đa số thân mặc tử sắc, thanh sam, càng có mười mấy cái đang mặc hắc y người, những đệ tử này từng cái một cung kính có thừa, mặt mang vẻ nghiêm túc. Tần Phàm từ chút thân ảnh trông được đến không ít khuôn mặt quen thuộc; Hứa Thanh Sơn, mở lớn hồ, Vương nguyên rõ ràng trong đó.

Chỉ bắt quá đám bọn hắn từng người phân tán tại phe phái khác nhau, trước người của nó một lần song song ba bốn đệ tử áo đen, đệ tử áo đen ngay phía trước chính là còn lại tam đại điện chủ uy nghiêm gương mặt.

Này tam đại điện chủ thần tình đậm đặc, hai mắt hơi khép, chờ đến Tần Phàm áp chế cự thuyền đến đến thời điểm, lúc này mới hơi hơi mở ra một tia hai mắt.

Chính giữa ngồi lên một người, người này sắc mặt nghiêm túc uy nghiêm, không mang theo một tia biểu tình, chừng bốn mươi, thân mặc nam vàng áo bào trắng, tiên phong đạo cốt thái độ, Tần Phàm nhận ra, đây là Phá Tinh Tông chương môn Nguyên Đạo Tử."

Tĩnh Tông Điện chủ Hứa Chân lơ lửng mà đứng, đánh ra một đạo pháp quyết, rồi sau đó chuyển lật tay một cái kia cự thuyền nhất thời biến mất, lúc này mới lạnh nhạt nói: "Nguyên Đạo Tử sư huynh, nếu như người đã đến đông đủ, không bằng chúng ta hãy bắt đầu đi!"

"Hứa sư huynh, người chính là như vậy tính nôn nóng, người đã quên còn có một người chưa tới, không cần thiết vội vàng xao động." Bạch Hạc Điện chủ rõ ràng đi ra, lại cười nói.

Chương môn Nguyên Đạo Tử bên trái, một người đàn ông trung niên, phảng phất văn sĩ bộ dáng, mặt mang mảnh vẻ, cười lạnh nói: "Nguyệt ngưng sư muội theo như lời có lý, Tào sư thúc chưa đến vậy, ta các chư vị cũng không phải là chỉ chờ Hứa sư đệ người một người mà thôi, không cần thiết coi trọng chính mình, về phần người, Hứa Chân! Thật sự là không có mặt mũi lớn như vậy... "

Tĩnh Tông Điện chủ Hứa Trấn lạnh rên một tiếng, âm trầm nói: "Hừ, sư đệ tự nhiên biết, chỉ là lần này nói mà thôi, hà tất coi là thật! Không cần làm phiền Hàn Triệt sư huynh nhắc nhở Hứa mẫu."

Truyện convert bởi HADEŞLÖKI, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cầu Nguyệt Phiếu, kim đầu và chút bạc nữa :v

Cảm ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Linh Tu bí cảnh

Tên văn sĩ kia bộ dáng nam tử nghe xong cũng không phản bác, nó ánh mắt khẽ nhếch, nhìn về một đám Tĩnh Tông Điện đệ tử sắc mặt mang theo bất thiện vẻ, tiến tới quay người quay đầu hướng sau lưng đệ tử nói: "Thấy không, thấy không! Ta thường xuyên dạy bảo các người gặp chuyện muốn trầm tĩnh đối mặt, bình yên đối đãi, cũng đừng như các người Hứa Chân sư thúc đồng dạng, đều từng tuổi này còn như thế xúc động."

"Đợi chút nữa sau khi tiến vào Sơn bí cảnh bên trong, các người thân là ta Phá Tĩnh Điện đệ tử, có thể phải chịu cố thật tốt một chút, các người Hứa Chân sư thúc Tĩnh Tông Điện đệ tử, tránh người khác nói ta Phá Tĩnh Điện không hiểu được tình đồng môn, làm loại kia đào người góc tường sự tình."

Kia áo bào trắng văn sĩ vừa dứt lời, phía sau một thiếu niên mặc áo đen, cung kính nói: "Vâng, sư tôn. Đồ nhi tuân thủ sư huấn! Chắc chắn chịu cố tốt Hứa Chân sư thúc tọa hạ đệ tử."

Thiếu niên da đen với sắc mặt dữ tợn, về mặt âm lãnh quay đầu hướng sau lưng một đám áo tím đệ tử quát lớn:

"Sư tôn lời nói có nghe hay không! "

"Vâng, chúng ta xin nghe sư huấn, xin nghe Đại sư huynh dạy bảo." Phá Tĩnh Điện đệ tử áo xanh cùng kêu lên đáp ứng.

Kia áo bào trắng văn sĩ nghe vậy, cười ha ha một tiếng, nội tâm không nói được thống khoái, về mặt khiêu khích về nhìn về phía cách đó không xa toàn thân run rẩy Tĩnh Tông Điện chủ.

Hứa Chân sau khi nghe xong, trên mặt hồng bạch một mảnh, thân hình kịch liệt run run, thần sắc tới lui biến ảo hồi lâu, quay đầu lại hung ác trừng mắt nhìn sau lưng đệ tử liếc một cái, hừ lạnh nói: "Một đám đồ không có chí tiến thủ." Lập tức không nói nữa, nhắm chặt hai mắt, chỉ là từ hần lồng ngực kia pháp phòng hơi Dương, đó có thể thấy được rất là tức giận vô cùng.

Còn lại hai Đại điện chủ nghe vậy lần cảnh tượng, đối với cái này hai người miệng lưỡi chỉ tranh, đã sớm tập mãi thành thói quen, cũng không há miệng khuyên can, liếc nhìn nhau, hơi lộ vẻ bất đắc dĩ.

Một lát sau, này to lớn sân bãi phía trên lại lâm vào một hồi yên tĩnh.

Chỉ là lúc này trên trận bầu không khí, theo hai Đại điện chủ giương cung bạt kiếm về, hơi có khẩn trương nặng nề cảm giác.

"Hắc hắc, sư huynh thỉnh giáo người sự tình quá? Đây Phá Tĩnh Điện chủ như thế nào đối với Hứa Chân sư tôn lớn như vậy oán khí a, người biết nguyên

nhân không?"

Tần Phàm nghe được sau lưng hai người áo tím đệ tử nói chuyện với nhau, nhin không được nghiêng người sang tí mĩ nghiêng nghe.

Bên trái kia đệ tử áo xanh nghe vậy, biến sắc, quát lớn:

"Sư đệ không biết, đây chính là chúng ta Tinh Tông Điện kiêng kị. Phải xem cho kĩ miệng lưỡi, cẩn thận coi chừng họa vào từ miệng!"

Lại thấy người kia cười hắc hắc, vẻ mặt nịnh nọt vẻ, cười nói: "Ai nha, sư huynh người xem người, lấy hai ta quan hệ, ta tuyệt đối sẽ không nói ra đâu. Sư đệ người này không nghe được bí mật gì, nếu như dò xét không rõ nguyên do, tựa như cùng mèo cào đồng dạng, toàn thân đều không thoải mái. Yên tâm sư đệ sẽ không để cho sư huynh tôi công bận rộn." Nói xong từ miệng túi lấy ra một khóa linh thạch bí ẩn nhét vào trong tay người kia.

Bên trái người kia nhìn tới trong tay linh thạch, sắc mặt vui vẻ, chung quanh vây quanh một phen, không chịu được trong tay linh thạch hấp dẫn, lúc này mới trầm giọng nói: "Nếu như sư đệ như thế lên đường, sư huynh cũng không phải loại kia không nể tình người, bất quá người phải bảo đảm cũng không thể tiết ra ngoài ra ngoài, cho ta tiêu ở trong bụng đi, nghe được không!"

Nhìn thấy người kia cười rạng rỡ, phát hạ thẻ độc, lúc này mới nói liên tục.

Sau một lát Tần Phàm về mặt vẻ chột hiểu, thôn thức không thôi, thầm than âm thanh "Tạo hóa trêu người."

Nguyên lai này Phá Tinh Điện chủ Hàn Triệt, tuổi trẻ không tông môn, vốn là thế tục một con em nhà giàu, mà Tinh Tông Điện chủ hứa thật là nó môn hạ thư đồng, Hàn Triệt gia cảnh bị thua, một lần tình cờ hai người một chỗ tiến nhập tu tiên môn phái.

Hai người gian khổ tương tích, không có thế tục gia cảnh chế ước, ngược lại trở thành không có gì giấu nhau bạn thân, tuy không huyết thống chi nhân lại hơn hẳn tình thân, tiến nhập này Phá Tinh Tông, hai người khổ tâm tu luyện hơn trăm năm, lập nhiều chiến công hiển hách, bắt đắc dĩ tạo hóa trêu người, ngược lại này Hứa Chân bằng vào nó thiên tư, ngăn ngừa trong một trăm năm lại trở thành một điện chi chủ, quản lý Tinh Tông Điện!

Mà Hàn Triệt không chịu cam lòng bị bắt đầu môn hạ thư đồng nghịch tập, mỗi lần cùng Ma Đạo tranh đấu, đều là quên cả sống chết, đem hết toàn lực, rốt cục bị nói Phá Tinh Điện chủ hậu tuyến người.

Ai có thể nghĩ, hai người này vậy mà đồng thời thích một người con gái, Tinh Tông Điện chủ Hứa Chân làm người mượt mà, gạt mình. Hàn Triệt tuần tú lịch sự, làm người khô khan cũng không thông chuyện xấu.

Không ngờ rằng cô gái này "Con rùa nhìn đậu xanh, tròng vào mắt", thích khô khan, chất phác lại tuần tú lịch sự Hàn Triệt, từ nay về sau mấy năm giữa lẫn nhau chàng chàng thiếp thiếp, tình đậm đặc ý mật, hai người thương lượng đợi đến khó coi chính thức tiếp nhận Phá Tinh Điện chủ, tại công bố cho mọi người cử hành song tu đại điển.

Vừa gặp Ma Đạo xâm lấn, Hàn Triệt chỉ phải tuân theo tông môn mật lệnh, tại Thanh Mộc Nhai đánh lên (*súng ngắn) tu sĩ ma đạo, tan tành Ma Đạo âm mưu.

Ai có thể nghĩ ngăn ngừa này mấy tháng, Tinh Tông Điện chủ Hứa Chân bằng vào mình đồ ngon đồ ngọt, lấy được cô gái kia tâm hồn thiếu nữ, chờ đến Hàn Triệt chiến thắng trở về trở về, lại phát hiện ngày xưa tình nhân, đã trở thành hảo huynh đệ song tu đạo lữ, từ nay về sau hai người bởi vậy phản bội, lẫn nhau trong đó, khắp nơi đều khiêu khích châm chọc đối phương

"Xem ra tứ điện chủ cũng không quá hòa thuận với nhau a. " Tần Phàm thầm nghĩ, lập tức bắt đầu đánh giá tỉ mỉ, này bốn Đại điện chủ từ lúc nhập môn trận thi đấu nhỏ thời điểm, hẳn đã nhất nhất nhận rõ, lúc này ở giữa kia thân mặc áo bào trắng viền vàng, mặt lộ vẻ uy nghiêm người chính là chương môn Nguyên Đạo Tử, nó bên trái sắc mặt âm trầm người dĩ nhiên chính là Phá Tinh Điện chủ Hàn Triệt, bên trái nhất trầm mặc không nói, hai mắt nhắm nghiền, sắc mặt sòng lún không sợ đáng mảy râu lão già dĩ nhiên chính là Phá Tinh Tông đệ nhất điện chủ Bảo Phác Tử.

Nguyên Đạo Tử phía bên phải chính là Tần Phàm Tinh Tông Điện đệ tử vị trí chi địa, Hứa Chân phía bên phải chính là một ba mươi tuổi bộ dáng tuần tú tuyệt mỹ nữ tử, người này tức là Phá Tinh Tông duy nhất toàn bộ do nữ tu tạo thành Bạch Hạc Điện điện chủ trắng lạnh ngưng.

Tần Phàm tại bốn Đại điện chủ sau lưng, cũng thấy được rất nhiều ngoại tông quen thuộc người, gật đầu ý bảo xem như lên tiếng chào hỏi, đáng đợi đem tầm mắt nhìn về phía Hứa Thanh Sơn thời điểm, không khỏi cười khổ một hồi, cái thẳng này đối với ánh mắt của mình ngoảnh mặt làm ngơ, nhìn chăm chăm vào chính mình bên trái, nhìn không chuyển mắt.

Tần Phàm bắt đắc dĩ, chỉ phải theo Hứa Thanh Sơn ánh mắt nhìn, phát hiện ánh mắt kia ngọn nguồn tại Bạch Hạc Điện một trên người cô gái, lúc này này Hứa Thanh Sơn mặt lộ ra nịnh nọt, khúm núm, vậy mà toát ra ít có thương cảm ý tứ.

Tần Phàm mang theo nghi hoặc quan sát tỉ mỉ một phen, không khỏi hít sâu một hơi, cô gái này tư sắc đúng là thượng trình có tư thể, mặt mày thanh tịnh như thế, tinh xảo khuôn mặt vật áo mang nhỏ như loan nguyệt lông mi, tựa như đầy sao ngăm đen đôi mắt, thon dài thân hình như hình với bóng, lãnh đạm thần sắc phảng phất như một tòa băng sơn, làm cho người ta cảm giác như khó gần vậy.

Tần Phàm hơi suy tư biến đã mình bạch Hứa Thanh Sơn nói người này là ai, khi ở ngoại môn thời điểm trước đó, chợt nghe nói Phá Tinh Tông có ngũ đại tu tiên gia tộc, Hứa Thanh Sơn chính là Hứa gia người, chỉ bất quá gia tộc kia bị hủy bởi Ma Đạo chi thủ, lúc này mới không có truyền thừa, Hứa Thanh Sơn từng nói qua hẳn tại Lãnh gia có một cái xinh đẹp như hoa thanh mai trúc mã người. "Chẳng lẽ chính là người này?" Tần Phàm nghi ngờ nói.

Tựa như cảm thấy được có người nhìn chăm chú, nàng kia quay đầu chung quanh, đôi mắt băng lãnh ý tứ trực tiếp nhảy ra, nhìn về phía Tần Phàm trong

mắt hàm chứa nghi hoặc, quan sát tỉ mỉ không có kết quả, lúc này mới lạnh rên một tiếng, dò đi tầm mắt.

Lúc này hai vệt độn quang từ nơi chân trời xa gào thét mà đến, đỏ lên, một vàng, trong khoảnh khắc chạy đến giữa không trung, kiếm mang dừng lại, hóa thành một đạo lưu quang đảo mắt gần.

Từ kiếm khí màu đỏ trên chậm rãi đi xuống một người, người kia sắc mặt âm độc hắc y tóc dài thần sắc đậm mạc, sau lưng hoàng sắc độn quang đồng dạng đứng một thiếu niên mặc áo đen, hắc y thiếu niên kia thần sắc cao ngạo, mục quang tràn đầy khinh thường vẻ, dưới chân đạp trên một vàng sắc vòng hình dáng pháp bảo, Tần Phàm nhìn lại người này chính thức Vương Tử Dương không thể nghi ngờ.

Tần Phàm thấy rõ người tới, đang nhìn dưới chân độn quang, hít vào một hơi, thất thanh nói: "Chuyện này. . . Bay lên không, chuyện này. . . Đây là Toàn Chiếu Cảnh. "

Cái thằng này mấy tháng trước "Nhập môn trận thi đấu nhỏ", bị họ tào kim đan lão tổ thu làm đệ tử ký danh, không nghĩ tới mấy tháng không thấy, lại trở thành quan môn đệ tử, xem thần thái, ý vị kéo dài, hai con người linh quang chớp động, vậy mà đến toàn chiếu cảnh.

Hai người này sau khi rơi xuống, trực tiếp hướng về hàng phía trước mấy vị Trúc Cơ sư tổ đi đến, kia âm độc thiếu niên nói: "Chương môn sư bá, chư vị điện chủ, phụng mệnh sư gia pháp chỉ, đưa đến Vương sư đệ, giữa đường có chỗ trì hoãn, xin sư tổ thứ tội. "

Nguyên Đạo Tử nhìn độn quang dưới chân Vương Tử Dương, khẽ cười nói: "Tào sư thúc ngược lại cực kì yêu thương người sư đệ này của người, chẳng những đem Hồn Nguyên Kim Cương Giới giao cho hắn mà còn tiêu hao pháp lực thi triển mớ hồ quán đỉnh, đem tu vi hắn đề thăng đến Toàn Chiếu Cảnh.

Âm độc thiếu niên mặc áo đen nghe vậy, đậm mạc nói:

"Sư đệ thiên tư trác tuyệt, vốn là ở vào Tâm Động Hậu Kỳ, đột phá bình cảnh vốn là chuyện dễ, lại càng là thức tỉnh bản nguyên sét thuộc, sư phụ ý tứ, nhờ vào lần này Linh tu bí cảnh cùng cố tu vi cảnh giới của hắn."

Truyện convert bởi HJDC2LOK1, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cầu Nguyệt Phiếu, kim đậu và chút bạc nữa :v

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Bí cảnh mở ra

"Được rồi, nếu như người đã đến đông đủ, vậy tiến hành bắt đầu đi." Chương môn Nguyên Đạo Tử, đối với bên người tất cả điện chủ gật đầu ý bảo nói.

"Xin nghe chương môn sư huynh pháp chỉ."

Nguyên Đạo Tử từ trong tay lấy ra một khối lệnh bài màu vàng óng, ném vào giữa không trung, hắn hai mắt khép hờ, trên tay kết ấn quyết .

Một lát sau, cỗ xưa lệnh bài màu vàng óng tại sau khi tiến hành ấn quyết, từ từ run rẩy lên, này ba động tần suất, ở chung quanh tạo nên từng đạo gọn sóng, nhất thời hướng bốn phương tám hướng truyền ra, chỉ là này ba động tựa hồ có một loại ngũ hành lực lượng cách trở, chỉ chốc lát, truyền ra gọn sóng chậm rãi từ bốn phía phản hồi về đến lệnh bài chương môn.

Một lát sau, Nguyên Đạo Tử chợt một mở hai mắt, hắn mặt lộ vẻ vui mừng, thấp giọng nói: "Tìm được!"

Lập tức lòng bàn tay một chút, một đạo linh khí biến thành to lớn xương tay cứ thế xuất hiện, hướng về trong hư không một chỗ mật mờ nguồn sáng điểm ra, trong chớp mắt một đạo kim sắc u ảnh cấp tốc bắn ra.

Nhất thời, giữa không trung kim quang đột khởi, xuất hiện điểm một chút vân hình dáng vân, vân giống như trương lớn ô lưới, cấp tốc khoách tán, ở trên thấp thoáng lộ ra nhàn nhạt bất phàm sóng linh lực, này uy áp từ từ, bốn phía dần dần co đầu rút cổ, đem hư không tiết điểm chậm rãi bao phủ trong đó.

Cùng lúc đó, xương tay cùng nguồn sáng tiếp xúc trong chớp mắt, hần sắc mặt hơi biến, quát: "Chư vị sư đệ, nhanh chóng xuất thủ!"

Nghe được chuông môn Nguyên Đạo Từ một tiếng bạo a, bốn điện điện chủ không dám thờ ơ, vội vàng một mình tiến lên, phi thân giữa không trung, cứ thể đứng lặng, hiện lên ngôi sao hình dáng sắp hàng, rồi sau đó chuyển lật tay một cái, lại là bốn tấm lệnh bài rất nhanh bay ra, vây quanh tại chuông môn kia lệnh bài màu vàng óng chu vi.

Lại thấy kia năm tấm lệnh bài, trong hư không mà đứng, thể hiện ra uy năng lớn lao, từng trận "Vù vù âm thanh chuyển".

Này thanh âm the thé phát ra đồng thời, cùng kia giữa không trung nguồn sáng hình như có bí ẩn một tia liên hệ, không bao lâu, bốn khối điện chủ lệnh bài, tán mát ra tia sáng chói mắt khiến cho hư không một hồi màu sắc rực rỡ (vàng, xanh, đỏ, trắng, đen. . .) về, này màu sắc rực rỡ (vàng, xanh, đỏ, trắng, đen. . .) nhanh chóng ngưng kết thành bốn đạo linh lực cực lớn đầy thừng, đứng hàng bốn phương. Đem Nguyên Đạo Từ đánh ra đạo kia lệnh bài chuông môn huyền hóa thành lưới kim quang lớn, lôi kéo mà ra.

Xích, chanh, hoàng, lục, kim, ngũ sắc linh lực hào quang, hư không ngưng lộ về, ôm vào kia tiết điểm vết lổm đóm..

"Mở!"

Theo năm người hô ra, năm tấm lệnh bài kia rung động, thanh âm mệnh mông như thiên lôi cuộn cuộn, chấn động đi ra.

Cùng lúc đó, trên thân năm người, linh lực truyền ra, thời gian dần qua, mắt thường có thể thấy được từng đạo Linh lực quảng sáng, nhanh chóng hội tụ ở không trung cái kia năm đạo lệnh bài chung quanh, từ dưới lên trên, từ ngoài vào trong, đem kim quang lưới lớn cùng bốn đạo năm màu Linh lực đầy thừng bao phủ trong đó.

Lúc này cái kia ở giữa màu vàng Chuông môn lệnh bài vàng sáng cấp tốc thu nạp, như là tụ lực giống như, cho dù vàng sáng nội liễm, nhưng này Linh lực uy áp vẫn còn như thực chất, làm cho lòng người sinh sợ run.

Năm người thấy vậy, trên mặt hiện lên vẻ uể oải chi sắc, vội vàng tăng lớn Linh lực rót vào. . .

"Tất cả chấp pháp điện đệ tử, nhanh chóng tản ra, đề phòng!" Một áo đen lão giả bộ dáng Trúc Cơ lão tổ, bay lượn không trung, hô to nói.

Rồi sau đó hai tay một phen, Linh lực tuôn ra, một cái khác mắt thường có thể thấy được thăm thẳm màn sáng lập tức bao phủ, nguyên đường cùng cái kia bốn vị điện chủ bên cạnh, hộ kia quanh thân an toàn.

Hắc y lão giả nhíu mày trầm giọng nói: "Lần này mở ra Linh tu Bí Cảnh, thời hạn 3 năm! Kể từ hôm nay bọn người đệ tử mới, mỗi người tiến vào cái này Bí Cảnh ở trong, một mình lựa chọn một chỗ tu luyện, cho ta bề quan tu luyện đề cao tu vi, ích cốc đan cùng hồi linh đan, lần này tông môn xuất ra 3000 khối tạo điều kiện cho người dám sử dụng, trong lúc Bí Cảnh phong bế bắt luận kẻ nào không được ra vào."

Lão giả lời nói ngọn núi ngừng một lát, từng cái đảo qua phía dưới bốn điện đệ tử, trong mắt hàn mang lóe lên, lại nói: "Này Linh tu Bí Cảnh chính là ta phá sao tông trọng yếu cơ mật, bên trong có tụ linh đại trận, Linh khí nồng đậm trình độ vượt xa linh thạch bao gồm, hấp thu Tam phẩm linh mạch mấy chục năm, bọn người phải lập nhiều Thiên Đạo lời thề, bắt luận kẻ nào không được lộ ra chỗ Bí Cảnh che giấu, nếu như không đồng ý ngay tại chỗ giết chết."

Vừa dứt lời, bốn phía lập tức xuất hiện hơn mười vị, kim y chấp pháp đường đệ con cái, đem bốn điện gặt gao vây quanh, cái này hơn mười người mỗi cái sắc mặt âm hàn, quanh thân Linh lực bắt đầu khởi động, mặt mũi tràn đầy vẻ đề phòng.

Một đám nội môn áo tím đệ tử, nhao nhao lộ ra vẻ mặt chi sắc, nhìn xem trận thế, ít có lòng phản nghịch, rất có tại chỗ giết chết chỉ ý, bắt đắc dĩ đành phải lập nhiều Thiên Đạo lời thề, : "Chúng ta dùng Thiên Đạo là thề, tuyệt không lộ ra Linh tu Bí Cảnh bắt luận cái gì che giấu, người vi phạm. . ."

Hắc y lão giả thấy vậy, sắc mặt hơi chút hòa hoãn, lại nói: "Tông môn tiêu phí như thế một cái giá lớn, mở ra Linh tu Bí Cảnh chính là vì bọn người tăng lên tu vi, ta hy vọng ba năm hết thời hạn, Bí Cảnh mở ra thời điểm, các người đều muốn đạt tới Toàn Chiếu Kỳ hậu kỳ, nếu như có một mình lãnh đạm, không đạt đến lão phu yêu cầu người, trục xuất nội môn, bọn người có từng nhớ kỹ."

Bốn điện đệ tử không dám bác (bỏ) kia ý niệm trong đầu, nhao nhao liên tiếp đáp ứng.

Đang khi nói chuyện, cái kia năm tấm lệnh bài uy năng dĩ nhiên đạt tới lớn nhất, chỉ nghe "Ồ...ồ...ồ...n...g" một tiếng, một cái nửa trượng ngăm đen lỗ thủng bỗng nhiên xuất hiện không trung, cái kia chỗ động khẩu như sương mù bình thường che lấp, mắt thường có thể thấy được tinh thuần Linh lực sương mù, trực tiếp phun mà ra.

"Linh khí hóa vụ!" Tần phạm trần kinh hãi nói, rồi sau đó hần hai mắt vui sướng tình cảnh tự đáy lòng mà lộ ra, thầm nghĩ: "Không hổ là nghìn năm nguyên do tông nước đại phái đệ nhất, thậm chí có như thế nơi tu luyện, cái này Linh khí đầy đủ ta ngưng kết hạt sen hạt giống rồi."

"Có cái này Bí Cảnh, lo gì Toàn Chiếu Kỳ hay sao!"

Đội cho cái kia cửa động ổn định thời điểm, hắc y lão giả vung tay lên, một đạo bạch quang từ kia ống tay áo kích xạ mà ra, hóa thành một đạo cực lớn màn sáng, lập tức bao phủ một đám đệ tử bốn điện.

"Rời đi!" Theo lão giả quát khê một tiếng, màn sáng một hồi lập loè, biến mất tại màn sáng trong.

Nhìn xem biến mất tại màn sáng trong người đội, lão già lẩm bẩm nói: "Cũng không biết, lần này Linh tu Bí Cảnh trong trăm năm sau lại có mấy người có thể đến Trúc Cơ Kỳ, thời gian không nhiều lắm, gần nhất cái này nguyên do tổng nước tu tiên giới cũng không quá yên ổn! Ai, tào sư thúc chính là cái kia quan môn đệ tử, sợ là có khả năng rất lớn, dù sao cũng là biến dị linh căn tư chất, chẳng qua là người này tâm tính. . ."

Lão già một tiếng thở dài, một lát sau nhìn hướng chân trời trầm mặc không nói, chẳng qua là cái này thần sắc ưu sầu muôn phần.

Tần phạm trần chỉ cảm thấy chung quanh không gian một hồi chấn động, toàn thân nói không nên lời nhẹ nhõm cảm giác, cái này Truyền Tống Trận hẳn dĩ nhiên không phải lần đầu tiên trải qua, thế nhưng là lần này truyền đưa cho cảm giác của hắn lại bất đồng dĩ vãng.

Mấy tháng trước tạp dịch nhiệm vụ thu thập Tê Dương Hoa, cái kia phía sau núi trúc trông coi hai người mở ra một mình Truyền Tống Trận Pháp, cái kia tư vị nhưng là lục phủ ngũ tạng cuộn cuộn, rất đúng khó chịu. Nhưng lần này Chương môn cùng mấy vị điện chủ hợp lực mở ra Truyền Tống Trận Pháp, nhưng lại không biến chút bất an, mơ hồ trong đó còn có một tia thoải mái cảm giác, như tắm gió xuân bình thường, ấm áp di người.

Tần phạm trần suy đoán, cái này Truyền Tống Trận Pháp sợ là cũng có phân chia cao thấp, Thanh Ngu Sơn mạch cái truyền tống trận kia phóng theo, là từ trên đất truyền vào mặt khác trên đất, vượt qua chẳng qua là khoảng cách, mà cái này Linh tu Bí Cảnh, nhưng là từ trên đất truyền tống đến một không gian, vượt qua đúng rồi không gian khoảng cách.

Bởi vậy có thể thấy được cái này Linh tu Bí Cảnh tầm quan trọng không thể nói, không khỏi đối với lần này Linh tu Bí Cảnh có chút mong đợi.

Một lát sau màn sáng tiêu tán, Tần phạm trần trong mắt sáng ngời, đập vào mắt nhìn lại toàn bộ bầu trời tối tăm mờ mịt một mảnh, cái không gian này bị từng tầng một sương mù hóa Linh khí chỗ bao phủ, chỉ có một tòa cao lớn ngọn núi đứng lặng, kia cao không thấy mái vòm, nguy nga mà đứng.

Trên ngọn núi màu sắc đa dạng, bị một tầng màu trắng đám mây bao phủ, nhìn không ra ra sao quang cảnh, chỉ có từng trận uy áp từ từ truyền lại mà đến, Linh khí dị thường dồi dào, lộ ra một chút thần bí cảm giác.

Mong rằng đối với khắp cả không gian mà nói, cái này dồi dào Linh khí ngọn nguồn, nghiêm nhiên đến từ trước mắt chỗ này nguy nga ngọn núi.

Đang nhìn xa xa cuối tầm mắt, cái kia Bí Cảnh biên giới, bị một ít thâm thúy vết lõm đốm bao phủ, cái này vết lõm đốm bên trên vàng sáng lưu chuyển, hình thành hoa quang một mảnh, từng điểm lồi con rắn ngọt lộ ra, uyển như du long có tư thế, mang uy lực bất phàm.

Truyện convert bởi HADEŞLÖKİ, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cầu Nguyệt Phiếu, kim đậu và chút bạc nữa :v

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Bế quan tu luyện

Tần phạm đưa tầm mắt nhìn qua, ngạc nhiên phát hiện đại bộ phận mới vừa gia nhập bí cảnh trong đích tứ điện đệ tử, cũng đều là mặt lộ vẻ vẻ kinh ngạc, bốn phía quan sát không ngừng.

Bỗng nhiên Tần phạm cảm giác một đạo như có như không tầm mắt đảo qua, trong lòng hắn hơi kinh ngạc, vội vàng men theo ngọn nguồn nhìn lại, thần thức tìm tòi thật dài một hồi, cũng không còn phát hiện manh mối, từ nơi này trong thần thức hắn cảm giác cũng không cái gì ác ý, may mà không quan tâm đến nó, đẩy lòng âm thầm đề phòng.

"Tiểu Phạm, mau tới đây!"

Tần phạm ngẩng đầu nhìn lên, cách đó không xa Hứa Thanh Sơn thần sắc hưng phấn dị thường, đối với chính mình tử mi lộm nhãn, hình như có điều chi. Đây bên người đứng vững nhất khỏe mạnh kháu khỉnh gầy gò thiếu niên mặc áo tím, nhìn hắn đến thân ảnh ấy sắc mặt vui vẻ, vội vàng chạy tới.

"Trương Đại Hổ, ngươi cũng trở thành nội môn đệ tử rồi." Tần phạm vui vẻ nói.

Kia gầy gò áo tím thiếu niên, cười hắc hắc, nói: "Như thế nào, ngươi cùng Hứa Thanh Sơn đều thành làm nội tông đệ tử, liền không cho phép ta cũng tiến

vào bên trong tông, ta Trương Đại Hồ cũng không phải ngồi không."

Thiếu niên trước mắt này tự nhiên chính là mười năm trước, bị Thanh Hư tổ sư dẫn vào Phá Tĩnh Tông tạp dịch phòng, hấn ngất sau mở mắt thấy đến người thứ nhất người tu tiên, tạp dịch phòng nghi trọng Lý Phong bên người chính là cái kia đạo đồng.

Có lẽ tuổi xấp xỉ, lẫn nhau trong lúc đó cũng là không có gì giấu nhau, giao tình không cạn.

Tần Phàm đem vui sướng áp vào đáy mắt, nhìn trước mắt hai người, trong lòng một mảnh vui mừng, có hảo hữu như vậy làm bạn, hấn từ thấy con đường tu tiên, cũng không cô độc.

Mười năm trước đại ca sau khi xuống núi, hấn đang này Phá Tĩnh Tông chỉ có trước mắt hai vị này bạn tốt, hai người này đối với chính mình nhiều mặt chiếu cố, hấn từ là cảm kích đến cực điểm.

Lúc này Hứa Thanh Sơn lôi kéo hai người hai tay, ánh mắt liếc nhìn xa xa, thần bí nói: "Đại hồ, Tiểu Phàm, đi! Theo giúp ta qua đi xem đi." Nói xong không đợi hai người phản bác, lập tức chạy về phía một đám Bạch Hạc Điện nữ tu nơi ở.

Chờ đợi đi đến tên kia nữ tu trước người, Hứa Thanh Sơn nịnh nọt nói: "Lãnh Yên, ta . . ."

Tần Phàm chứng kiến Hứa Thanh Sơn biểu cảm lần này làm cho hấn rất kinh ngạc, hấn ở cùng hấn đã mười năm nhưng còn chưa bao giờ thấy qua này hiện lộ qua lần này vẻ mặt, trong ánh mắt tựa hồ hồi hận, hình như có xin lỗi, hình như có vẻ xoắn xuýt.

Ý nghĩ này, hấn không khỏi đem tầm mắt dời qua đi, quan sát tỉ mỉ lên cô gái trước mắt, nàng này chỉ dung mạo trong mắt hấn đích thật là thượng thừa có tư thế, là cái loại này làm cho người ta trước mắt lâm bưng sáng, nội tâm kinh hoàng người, nhưng trong mơ hồ lại lộ ra một tấm lụa mỏng, tựa như ảo mộng, mờ trắng đầy nước giống như vậy, thấy không rõ hư thật.

Lúc này này từ sam thiếu nữ tựa như chậm thùng thuốc súng giống như vậy, trên mặt hiện lên một tia ôn giận vẻ, rồi sau đó đã có như chân trời mây tia thông thường cấp tốc thu thập, khôi phục thường trực, nàng lạnh nhạt nói: "Ngươi. . . Còn tới làm gì!"

"Lãnh Yên, ta. . ." Hứa Thanh Sơn khẩn trương lên, muốn nói lại thôi.

"Theo ngươi rồi đi một khắc này, chúng ta từ này sẽ không có gì liên quan với nhau, ngươi Đi thôi ! Ta không muốn gặp lại ngươi. "

Hứa Thanh Sơn nghe vậy, hai mắt ngẩn ra, tự giễu nói: "Đúng. . . Thực xin lỗi! Chính là ta đã làm sai trước, thế nhưng. . ."

Từ sam thiếu nữ không đợi hấn nói xong, trực tiếp cắt đứt lời nói, cả giận nói: "Cút, ta không muốn nhìn thấy ngươi, khi đám cưới, ngươi để lại một phong thư, rồi sau đó trực tiếp phẩy tay áo bỏ đi. Ngươi. . . còn cho ta thể diện ở chỗ nào? Hứa Thanh Sơn ngươi nhớ kỹ, là ngươi phụ ta trước, nên ngươi mãi mãi cũng thiếu nợ của ta."

"Yên nhi. . . Ta. . . Thực xin lỗi, quý rầy ngươi, sau khi ta sẽ không tiếp tục đến quý rầy ngươi." Nói xong, hấn mất hết can đảm, vẻ mặt vắng vẻ xoay người mà đi.

Tần Phàm vẻ mặt đại ra nhìn hướng Trương Đại Hồ, Trương Đại Hồ kinh ngạc nhìn chằm chằm Hứa Thanh Sơn bóng lưng rồi đi, hai người liếc nhau, hiện lên một tia nghi hoặc, lập tức xoay người đuổi theo.

"Ngươi là người phương nào?"

Tần Phàm chuyển ngụ ở thân hình vội vàng ngừng, hỏi đáp: "Su muội, tại hạ Tần Phàm, Hứa Thanh là bạn tốt của ta. "

Từ sam thiếu nữ lại tinh tế đánh giá, nghi ngờ hỏi: "Ngươi. . ."

Từ sam thiếu nữ thờ dãi nói: "Thôi thôi, khối này ngọc giản truyền âm ngươi cầm, ở đem cái này giao cho Hứa Thanh Sơn."

Nàng kia xuất ra một món đồ phong cách cổ xưa mặc lục sắc ngọc bội, giao cho Tần Phàm trong tay, thần nhiên nói: "Nói cho hấn biết, ta không chịu nổi!"

Tần Phàm ngạc nhiên, thâm ý sâu sắc nhìn lên cô gái này, rồi sau đó đuổi theo.

Từ sam cô gái tuyệt sắc nhìn chằm chằm Tần Phàm đi xa bóng lưng, xinh đẹp mi hơi nhú, khóe miệng bất mỉm cười, âm đạm nhìn tới. . .

Sau một lúc lâu, ba người ngồi ở một viên cao lớn cây cối chỗ thoáng mát, Hứa Thanh Sơn vẻ mặt xin lỗi cùng bi thống trầm mặc không nói, hai người thấy cảnh tượng này vậy. Không rõ sự tình nguyên do cũng không tiện mở miệng hỏi, Tần Phàm hiểu được, thiệt tình bằng hữu, chỉ cần ở tại vắng vẻ thì làm bạn quanh thân lại hơn hấn thiên ngôn vạn ngữ.

Lúc này, theo ngọn núi kia ở giữa bay ra nhất đạo độn quang, thanh niên thân mặc hắc y, sắc mặt lạnh lùng đảo qua mọi người, trầm giọng nói: "Chư vị sư đệ, nơi đây ta Phá Tĩnh Tông Linh tu bí cảnh, bọn ngươi nếu tiến vào, không cần thiết lo lắng dốc lòng tu luyện, tuyệt đối không thể cô phụ tông môn một phen khổ tâm."

"Hiện tại đều tự tản ra tìm kiếm nơi bế quan, không cho phép thi thắm với nhau! Xin khuyên một câu, núi này tổng cộng chia làm Ngũ Xử, ở trong chứa

ngũ hành Linh địa, lựa chọn cùng mình tư chất cùng xứng đôi ngũ hành chi địa tu luyện, có thể làm ít công to."

Đệ tử áo đen này, Tần Phàm nhận được, đúng là ngày ấy giao dịch thì đổi được 'Định thân phù' cái vị kia nội môn sư huynh, Bảo Phác Từ lão tổ Thiên Thương điện đệ nhất tử, Hứa Thanh Sơn Đại sư huynh! Nghe nói đã là ngưng khí đại viên mãn, nguy cơ tu sĩ.

Tần Phàm dưới sự kinh hãi, vội vàng ngừng thở, âm thầm đề phòng, cười khổ nói: "Không nghĩ tới còn đánh giá thấp vị sư huynh này."

Ngày ấy ban đêm, hắn có thể minh xác theo này trong ánh mắt, nhìn ra đáy mắt ẩn chứa một tia tham lam, lúc ấy đoán là ngưng khí tầng bảy tu sĩ, không nghĩ tới không ngờ là ngưng khí đại viên mãn, phát ra ánh sáng hậu kỳ quan môn đệ tử, may mắn ngày đó nghe theo Hứa Thanh Sơn lời nói, dùng Tị Hình Đan che lại thân hình, nghĩ đến đây hắn phía sau lưng lại là một trận mồ hôi lạnh đầm đìa, sợ không thôi.

Lúc này, nội môn đệ tử, đã có người căn cứ trong tay bản đồ biểu thị, đều tự chạy về phía ngũ hành chi địa, chọn lựa nơi bế quan.

Tần Phàm hít một hơi thật sâu, thầm nói: "Hy vọng Hứa Thanh Sơn Tị Hình Đan hữu dụng, người này không nhận ra chính mình, nếu không này Linh tu bí cảnh bên trong chính mình có thể gặp nguy hiểm.

Trương Đại Hổ vốn là một hành Ngụy linh căn, Hứa Thanh Sơn thì có hỏa hành Chân linh căn, còn mình thì là thủy hành Ngụy linh căn, mỗi người có thuộc tính khác nhau, bắt đầu dĩ chỉ phải như vậy chia lìa.

Hai người cẩn thận làm yên lòng Hứa Thanh Sơn lúc sau, này mới rời khỏi, tìm kiếm nơi bế quan.

Một khắc đồng hồ về sau, Tần Phàm đi vào một chỗ nồng đậm trước thác nước, cảm giác bốn phía ẩn chứa đại lượng thủy linh lực, hắn mừng rỡ trong lòng.

"Xem ra, lần này ngưng kết tìm sen hạt giống linh khí đủ rồi."

Từ nay về sau trong nửa canh giờ, Tần Phàm liên tiếp chọn lựa ba bốn chỗ linh khí sung túc chỗ, không ngờ rằng vừa muốn vận chuyển ngưng khí pháp quyết lúc tu luyện, đều bị một đám đệ tử áo đen cướp chiếm, đuổi ra chỗ tu luyện, bắt đầu dĩ hắn thân phận thấp kém, phép màu bạc nhược, chỉ phải nén giận, để cho động phủ, lại tìm kiếm, điều này làm cho hắn rất là biệt khuất.

"Thực lực! Ta nhất định sẽ trở thành trúc cơ tu sĩ!" Tần Phàm mắt sáng như đuốc, nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Tu tiên giới tàn khốc, hắn đã có khắc sâu nhận thức, không có thực lực, chỉ biết chà đạp khi nhục, tùy ý nghiền giết, chẳng sợ đồng môn đệ tử đao kiếm cùng mâu, hơi có không hợp chính là mở thù tức đánh, giảng không được nửa điểm tình đồng môn.

Phen này bí cảnh thí luyện ở bên trong, thực lực của hắn mặc dù tồn tại không đến mức đứng chót, khá vậy nhưng khác biệt không xa, nhưng ai cũng đặc tội không nói.

Chỉ phải nén giận, bắt đầu với "Rùa đen rút đầu" kia !

Truyện convert bởi HADEŞLÖKİ, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cầu Nguyệt Phiếu, kim đậu và chút bạc nữa :v

Cảm ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Dung hợp pháp thuật

Bắt đầu dĩ dưới nhiều lần cân nhắc, Tần Phàm đành phải lựa chọn một chỗ hẻo lánh bí ẩn, tuy rằng linh khí hơi chút thiếu hụt, nhưng ngược lại thì không có miệng lưỡi tranh đấu cùng cướp giật.

Sau nửa canh giờ, hắn nhìn trước mắt loạn thảo mọc thành bụi, âm u ẩm ướt son động, cảm giác lấy ít ỏi linh khí, Tần Phàm nội tâm một trận biệt khuất về.

Rất nhanh loại này biệt khuất về liền hất ném ra sau đầu, tuy rằng nơi này son động linh khí hơi chút hiếm nhưng là so với linh thạch ẩn chứa linh khí sung túc rất nhiều. Nghĩ đến đây, hân sử dụng pháp thuật đem cái động khẩu ngăn chặn, liền bắt đầu hấp thu linh khí bắt đầu bế quan tu luyện.

Trong nháy mắt thời gian qua nhanh, thời gian thấm thoát, trong núi năm tháng vội vàng mà qua, một năm này đảo mắt liền qua.

Này thời gian một năm ở bên trong, Tần Phàm ở linh khí này dồi dào Linh tu bí cảnh ở bên trong, điên cuồng hấp thu linh khí, mỗi ngày trừ bỏ tu luyện Ngưng Khí Quyết chính là luyện tập thủy tiễn thuật và Hỏa Đan Thuật, thật cũng không từng cảm thấy được cô độc.

Trong năm đó hân đã có thể hoàn toàn đem thủy tiễn thuật cùng Hỏa Đan Thuật dung hợp cùng nhau, tay trái thủy hành tay phải hỏa hỏa, lần này thử cũng là một ngày nào đó ban đêm, hân linh quang chợt lóe, theo 《 đạo kinh 》 thượng hiểu được mà ra, 《 đạo kinh 》 có nói :

" Nhất âm nhất dương, sử dụng vô hạn, cô âm không lâu, cô dương bất sinh, âm dương giao hòa, là cực điểm.

Tần Phàm đem hỏa hành coi là dương, thủy hành cho rằng là âm, âm dương thủy hỏa tương sinh tương khắc, vừa lúc phù hợp đạo kinh nói tới.

Trải qua thử dưới, thế nhưng ngoài ý muốn bị hân dung hợp thủy tiễn thuật và Hỏa Đan Thuật, này hai loại pháp thuật dung hợp lẫn nhau nhập về sau, lẫn nhau trong lúc đó đan vào dung hợp, hình thành một cái ẩn chứa thủy, hỏa linh lực điện quang tiểu cầu, kỳ nội linh lực bạo ngược, chỉ có thể trên tay hân duy trì thời gian ba cái hô hấp, nếu trong ba hơi thở này kích phát ra đi, là được tạo thành thật lớn linh lực đập vào, uy lực mười phần, loại uy lực này không phải đơn giản một thêm một bằng với hai, mà là số tròn lần bao nhiêu tăng lên. Nếu ở trong ba hơi thở này, kích không phát ra được luôn luôn tu lực, lấy hân bây giờ thần thức cường độ căn bản không chế không nổi, bạo ngược mở ra, khi đó khắc định bất thành, ngược lại tự tổn tám nghìn, có thể nói đó là một thanh kiếm 2 lưỡi.

Tần Phàm đem loại này tự nghĩ ra dung hợp pháp thuật mệnh danh là:

"Thủy Hỏa Đan!"

Tới ở thể nội đan điền ngưng kết tim sen hạt giống tiến vào toàn chiếu cảnh, chẳng sợ ở linh khí này sung túc nơi, mỗi ngày hấp thu linh khí trang nghiêm là một loại kinh khủng trạng thái, vừa nội đan điền như trước không có hướng đi nào.

Trong năm đó hân chẳng những đem còn lại gần trăm mười khóa linh thạch dùng làm phụ trợ tu luyện, còn theo thần bí kia hòn đá bên trong hấp thu linh lực, có thể kết quả này làm cho Tần Phàm chưa sót không thôi.

Càng làm cho hân buồn rầu chính là, linh lực tiến vào đan điền về sau, giống như như đá chìm đáy biển, rõ ràng vô tung, chẳng sợ hân bình tĩnh lại tâm thần, như trước tìm không thấy linh khí mất tích nguyên nhân, vẫn chưa phát hiện đến tông môn ngưng khí quyền sách nhỏ thượng ghi lại đan điền rung động, cái loại này giống như sinh ra như trẻ con lần đầu tiên đan điền nhảy lên cảm giác.

Tần Phàm cảm giác, chính mình tiến vào toàn chiếu, hấp thu linh khí giống như không có giới hạn giống như vậy, từ lúc nửa năm trước, hân cũng cảm giác nói đan điền đã muốn không thể chứa đựng gì linh khí, trong mơ hồ có dừng khí bão hoà cảm giác, có thể tiếp tục hấp thu linh khí như trước có thể, chính là những linh khí này sẽ không hiểu biến mất.

Có thể Tần Phàm biết, hân đã muốn tiến vào toàn chiếu cảnh, theo Phùng họ cô gái nơi đó đoạt được phi kiếm, dựa theo quyền sách nhỏ thượng ghi lại khu vật phương pháp, nhỏ máu nhận chủ sau thử về sau, dĩ nhiên có thể bay trên trời.

Điều này làm cho Tần Phàm rất là kinh ngạc đồng thời trăm mối vẫn không có cách giải.

Tần Phàm phát hiện từ hân theo thần bí này trong viên đá, hấp thu linh khí lúc sau, đan điền của hân đã muốn đã xảy ra một tia thay đổi, hân luôn luôn như vậy nhất loại cảm giác, "Có lẽ, vĩnh viễn cũng không đạt được toàn chiếu cảnh, ngưng kết ra tim sen hạt giống!"

Một năm trước bí cảnh nhập khẩu chia lìa trước, Trương Đại Hổ giữ chặt hân, về mặt thần bí báo cho: "Tiểu Phàm, nhớ kỹ không cần mãi miết khổ tu, nhớ rõ chứa đựng linh khí, luyện hóa linh nguyên châu, phía sau núi bí cảnh linh khí dồi dào, dùng pháp lực ngưng luyện ra linh nguyên châu chẳng những sau khi rời khỏi đây có thể tiếp tục dùng đến tu luyện, còn có thể cùng dùng điện đệ tử tiến hành trao đổi, so với linh thạch đều tốt dùng."

Đã bị Trương Đại Hổ báo cho về sau, Tần Phàm trong năm ấy một bên tiếp tục ngưng tụ linh khí, một bên âm thầm cô đọng "Linh nguyên châu", cũng không có chút lơ lửng.

Này "Linh nguyên châu" ở tu tiên giới thuộc loại thông thường mà lại hiếm thấy vật, thông thường chỉ chính là này "Linh nguyên châu" cô đọng phương pháp dị thường đơn giản, cơ hồ từng người tu tiên dùng pháp lực liền có thể làm được, nhưng này hiếm thấy thì là nói rõ "Linh nguyên châu" sản xuất trên quy mô lớn rất ít.

Cần biết "Linh nguyên châu" chỉ có ở linh khí nồng đậm ngũ hành chi địa, mới có thể ngưng luyện ra, thông thường người tu tiên nếu muốn tìm được loại này địa mạch, người nào không phải kiệt lực hút vào đan điền dùng đã tăng lên phép màu, ai sẽ như vậy vô tư, tiêu phí to lớn công phu thành tựu người khác, thường thấy người lừa ta gạt, nếu thực xuất hiện loại này không biết sợ người, chắc chắn bị tu sĩ khác sở hạ đạo báng.

"Tiểu tử, đừng có trốn, mau ra đây! "

"Mau mau nhanh, ca chúng ta lại tới nữa, còn không ngoan ngoãn đem dâng Linh Nguyên Châu! Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, một chút ánh mắt đều không có, mỗi lần đều phải ta mắng thượng hai câu mới đi ra, đồ đệ tiện!"

Đột nhiên, bên ngoài son động một trận tiếng động lớn làm thanh truyền đến, phá vỡ trong trầm tư Tần Phàm, hần như mảy may, trên mặt hiện lên một tia âm lãnh vẻ.

Ra cái động khẩu về sau, Tần Phàm chứng kiến ba toàn thân tràn ngập phi khí từ sam thiếu niên, một bộ hung hăng càn quấy về mặt, hùng hùng hổ hổ kêu gào lên.

Tần Phàm nhìn thấy ba người này, nội tâm tràn ngập tiêu sát và âm lãnh, nửa năm trước hần đang này ra không người u tĩnh trong son động bế quan tu luyện, bị này cao ngất xông vào ba người, công phá cái động khẩu cảnh thị trận pháp, đoạt đi rồi hơn nửa năm đến vất vả cô đọng "Linh nguyên châu", từ nay về sau ba người này như kia như giời trong xương giống như vậy, mỗi tháng mặt liền lại là một trận cướp đoạt.

Lần đầu tiên hần nhin. . .

Lần thứ hai hần vẫn là nhin. . .

Trước mắt đây là lần thứ ba!

Này Linh tu bí cảnh linh khí dồi dào, tiến vào cơ hội lại càng rõ ràng khó tìm, chỉ có tân tiến đệ tử mới có như vậy một cơ hội, lần sau nếu muốn đi vào, cũng phải cần mười vạn điểm tông môn điểm cống hiến, này mười vạn điểm tông môn điểm cống hiến Tần Phàm không biết ý vị như thế nào, nhưng hần biết rất nhiều nội tông sư huynh, trong vòng trăm năm có thể tích góp từng tí một một vạn điểm đã đúng là thượng thừa.

Bởi vậy, hần là nhất nhãn ở nhãn, tranh thủ trong hai năm qua, đột phá toàn chiều cảnh.

Ba người này vốn là phụ cận một chỗ bọn giặc trong đích tam Đại đương gia người, một lần bị thế tục quan binh bao vây tiểu trừ, bắt đắc dĩ nhảy núi chạy trốn, bị tông môn trục cơ sư tổ cứu, không khác bên trong phát hiện ba người này ẩn chứa linh căn tư chất, lúc này mới mang cho trong núi, tiết rằng tuy nhập tiên môn, lại phi tính khó sửa đổi, ba người này cũng là tâm tư lung lay hạng người, có điểm ánh mắt, đặc biệt ức hiếp không có hậu trường, thực lực yếu hơn bọn họ tu tiên chỉ sĩ.

Ba người này diện mạo hung thần ác sát, về mặt làm lòng người sinh chán ghét cảm giác, ba người trong vòng gian âm độc nam tử Cát lão đại cầm đầu, bên trái vỗ mồm nói lấp người sắp xếp Hành lão tam Lưu Đại ngu, còn phía bên phải người xấu xí, cầm một đồng chòm râu dê nam tử mặc áo tím, còn lại là lão Nhị Tăng Sơ.

"Ai. . . U, lớn. . . Đại ca, chuyện này. . . Tiểu tử. . . Cố gắng hoành. . ." Mày rậm mắt to, thần tình cầu nhưng Lưu Đại ngu cà lăm mà nói.

Nghe này thanh âm, Tần Phàm tinh tế xem chỉ, chỉ thấy này Lưu Đại thân bò Cao Thất thước có thừa, bắp thịt cả người ngăm đen vẻ, thần tình dữ tợn tung sinh, dọc theo bên miệng mọc đầy viên tối om om râu, từ xa nhìn lại tựa như dán màu màu đen nhưng tơ, không khỏi che miệng cười khê.

Kia Lưu Đại ngu thấy vậy, mặt mày sôi trào, ngón tay Tần Phàm, quay đầu hướng lên ở giữa về mặt sắc âm độc nam tử cơ bắp nói :

"Đại ca, hần. . . Hần đánh. . . đánh ta! "

Còn chưa chờ kia âm độc nam tử Cát lão đại mở miệng, bên phải nhất kia từ sam nam tử Tăng Sơ chớp mắt, nói: "Lão Tam, lớn lên xấu đó, cũng đừng hé răng, nói như người vậy đi ra, dò số chỗ ngồi, đây chẳng phải là thừa nhận chính mình xấu sao."

Lưu Đại ngu nghe vậy ngẩn ra, vuốt cái ót, lăm bầm nói:

"Đúng vậy a! Ta như thế nào dần như vậy đây! Trước kia lão nương nói qua đánh chết cũng không có thể thừa nhận lớn lên xấu, như vậy sẽ thừa nhận lão nương không bốn sự, không sinh ra đến tuần tú đồ chơi. Ân, chính là như vậy. . ."

Nghe Lưu Đại ngu tự lăm bầm, còn lại hai người khóe miệng một trận co rúm, đầy sắc mặt xấu hổ.

"Không có việc gì, nhị ca cho người trút giận, đại ca ta chơi hần đi! Từ thượng này địa phương khi gió nào tu tiên tới này, đánh không thể đánh, thường không thể thường, liền cái tươi ngon mộng nước cô nương không có, huynh đệ hai người chỉ cảm thấy trong lòng bàn tay ngứa, nào có trước kia tiêu dao khoái hoạt tới tự tại."

"Đại. . . Đại ca, Nhị. . . Nhị. . . Nhị ca nói rất đúng, ta chơi hần một chuyện!"

Nói xong, kia nói lấp từ sam nam tử Lưu Đại ngu, chớp mắt, ẩn có nước mắt bắt đầu khởi động, như kia thăm các quả phụ, hạn hần đã lâu mười năm không được trời hạn gặp mưa làm dịu giống như vậy, ai oán liên tục.

Truyện convert bởi HADEŞLÖKİ, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cầu Nguyệt Phiếu, kim đậu và chút bạc nữa :v

Cảm ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bất Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Tranh đấu

Cát lão đại cười nói : "Sur đệ, ngươi cũng nghe đến ta hai cái vị này huynh đệ lời nói, không bằng... Ngươi chỉ cần ngoan ngoãn giao Linh Nguyên Châu ra đây thì chắc chắn sẽ không làm gì ngươi. Nếu như sur đệ như vậy không biết điều, có thể liền trừng trách chúng ta huynh đệ ba người tâm ngoan thủ lạt rồi." Nói xong hần đôi mắt hàn quang chợt lóe, tràn ngập từng trận âm lãnh ý, trở mình từ sau lưng lấy ra một hắc sắc răng cưa nanh sói cái vỏ, hướng kỳ nội rót vào linh lực, nhất thời kia cái vỏ kim quang đại tác phẩm, truyền đến từng trận sóng linh lực.

Tần Phàm mặt sắc mặt ngưng trọng, thành quan sát trước mắt ba người cân nhắc một lát sau, từ trong lòng lấy ra hơn hai mươi khóa Linh Nguyên Châu, cười nói:

"Ba vị sư huynh Tần mỗ chỉ có những thứ này."

"Đại ca, tốt. . . Đồ vật này nọ. . . A, kia. . . Đó là trữ. . . Vật túi." Lưu Đại ngưu hai mắt tỏa ánh sáng vui vẻ nói.

Tăng Sơ đồng dạng mặt lộ vẻ vui sướng, tham lam nói: "Đem ngươi túi trữ vật từ cũng lấy tới, vốn muốn mượn đó Linh Nguyên Châu, ai ngờ vẫn là một cái nhỏ dè bèo!"

Linh Nguyên Châu tuy nói cũng là giá cả xa xỉ, nhưng và này túi trữ vật khi xuất ra, cũng kém khá xa. Ba người thấy vậy, cũng đều là nhất sắc mặt hưng phấn, trong mắt sát khí rất đậm, chưa thêm chút che lấp, hận không thể bắt người ra tay cướp đoạt làm của riêng.

Tần Phàm nội tâm dần dần băng lạnh lên, xem ba người này tựa hồ muốn giết người đoạt bảo, tuy rằng hần là nhất ở nhường nhịn, cũng không muốn sinh thêm sự cố, có thể cũng không có nghĩa là hần nhất gan sợ ba người này.

Tần Phàm thờ dài một tiếng, biết trước mắt ba người sát khí hiển lộ không thể nghi ngờ, hiển nhiên đánh trúng kia giết người đoạt bảo bản tính như ý.

Ba người này cùng hần tu vi tương đương, chính là địch nhiều ta ít cùng với nó triển đấu nhất định tốc chiến tốc thắng, nghĩ đến đây, hần mặt lộ vẻ về về bất đắc dĩ, thảm nói:

"Nếu không thể nhịn được nữa, kia không cần nhịn nữa, thật coi Tần mỗ là quả hồng mềm tùy ý chần chờ đấy!"

Tần Phàm do dự một phen, tâm thần cấp tốc lưu chuyển, tự hỏi khả thi chi kế, một lát sau trong lòng hần định ra chủ ý, đem túi trữ vật ném tới, trầm giọng nói: "Cho ngươi, hy vọng lúc này một lần cuối cùng!"

Thấy trước mắt người sư đệ này như thế "Đáng yêu", ba người cảm giác hưng phấn tự đáy lòng mà lộ , ánh mắt lập tức thật chặt nhìn chăm chăm túi trữ vật bay tới phương hướng.

Nhưng vào lúc này, bỗng nhiên Tần Phàm hai mắt lóe ra quý dị chi mũi nhọn, một vệt kim quang đại thiểm, âm thanh lạnh như băng không mang theo một tia pháp phong, quát khẽ nói:

"Định thân phù, định!"

Ở này ba người mê thần chi thì tiếp tục này đón quá ý định nhìn chăm chăm túi trữ vật nháy mắt, Tần Phàm đem dấu điểm lòng bàn tay định thân phù chú lấy linh lực kích thích, lấy khó có thể tưởng tượng tốc độ vẫn hướng ba người.

Trong chớp lát một cổ vàng óng linh lực bao phủ trong đó. . .

Cùng lúc đó Tần Phàm không có một chút do dự, trực tiếp đánh ra một đạo thủy tiễn thuật đối với ba người kia đan điền bộ vị cấp tốc xi ra.

Hết thủy cơ hồ liền trong chớp mắt hành văn liền mạch lưu loát, không mang theo một chút do dự!

Bùa này nguyên rủa vãi ra về sau, nháy mắt hào quang phát sáng mạnh, hóa thành hé ra thật lớn kim quang linh lực ô lưới bao phủ ba người, Cát lão đại thay đổi sắc mặt, nghe được Tần Phàm lãnh a đồng thời, thảm nghĩ không ổn cấp vội rút thân lùi gấp mấy trường.

Trong nháy mắt, định thân phù chú biến ảo kim quang lưới lớn, đem còn lại hai người bao phủ trong đó, bị phù chú kim quang trói buộc lên không thể động đây.

Hai người này kịp phản ứng, thay đổi sắc mặt, chỉ có thể trở mắt nhìn cực nhanh chạy như bay thùy tiễn đánh úp lại, trong chốc lát mặt lộ vẻ tro tàn và, mãnh liệt đục vọng cầu sinh khu khiến cho bọn hán cực lực giãy dụa, bắt đắc dĩ này định thân phù chú kim quang mạng lưới khổng lồ lực đạo thật lớn.

"Hi hi!"

Trong khoảnh khắc, thùy tiễn xuyên thủng hai người thân hình, mang ra một tia huyết vụ phun vãi ra, hai người bị sáu đạo thùy tiễn mặc lạnh thấu tim, Sau đó hai mắt không ánh sáng, trần ngập không thể đưa ý cực độ kinh ngạc loại tình cảm.

Bọn hán không thể tin được, trước mắt này thiếu niên áo xanh, càng như thế kiên quyết, ra tay rất cay, bắt lưu một chút tình cảm, hai mắt toát ra phức tạp vẻ mặt dừng hình ảnh trong nháy mắt này.

Hình như có hối hận, hình như có kinh hãi, hơn nữa là vậy đối với sinh quyển luyện. . .

Lúc này Cát lão đại hai tay, không ngừng run rẩy, giống như kia thoát lực giống như, chỉ nghĩ đến trong tay nanh sói cái vỏ nặng tựa vạn cân. . .

Xem hán mồ hôi lạnh đầm đìa, trở mắt nhìn ngoài ba trượng, ngã xuống đất hai người kia thân thể, nha thử muốn nứt ra, trong mắt một mảnh đại ra, hán mạnh mẽ lấy lại tinh thần gấp gáp nói:

"Vị sư đệ này, chớ để xúc động! Chuyện gì cũng từ từ."

Nội tâm của hán hoảng sợ kinh ngạc vạn phần, kim quang này phù chú kích thích nháy mắt, hán liền trong lòng sinh ra ý nghĩ, xem uy lực này tuy rằng cũng không bao nhiêu uy lực, nhưng này lại là một việc cô bảo.

Khi hán chú ý tới đây là một việc cô bảo về sau, lúc này cực nhanh bứt ra lui về phía sau, lúc này lại nhìn cô bảo phù chú tác dụng, hán cười khổ nói:

"Người thậm chí có cô bảo, vẫn là ẩn chứa đặc thù tác dụng định thân phù chú."

Loại pháp bảo này, hán đương nhiên biết được!

Hán biết rõ loại này định thân phù chú, lấy hán hai cái huynh đệ phát ra ánh sáng cảnh tu vi đều không thể tránh né, càng đừng sở hán loại này để phòng ngự sở trường hành thổ tư chất, tốc độ vốn là một lớn uy hiếp, may mắn lúc ấy phản ứng nhanh chóng.

Hán này một thân bốn sự toàn bộ dựa vào hành thổ thuộc tính dày nặng phòng ngự, tuy rằng cùng giới dưới ít có địch thủ, chỉ khi nào bị này định thân phù chú bao phủ, cũng khó thoát khỏi cái chết.

Trong nháy mắt này, hán biết vì sao tiểu tử này rõ ràng có thực lực như thế, lại lập đi lập lại nhiều lần nhường nhịn, người như thế phần lớn một lòng tiên đạo không ranh tranh đấu. Nhưng nếu cần bức bách thật chặt, một khi phản kháng, đây tuyệt đối là tâm ngoan thủ lạt, không nể tình người.

"Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, lần nguy hiểm này, tiểu tử này cũng một cái tứ chúc Ngụy linh căn người, tại sao lại có loại này cô bảo."

"Sư đệ, túi trữ vật trả lại cho người, còn có lúc trước mượn Linh Nguyên Châu cũng cùng nhau trả lại cho người, chuyện gì cũng từ từ. Sao, đứng rồi còn nhiều cho người 50 khóa quyền lúc này lấy trước cho mượn lợi tức, người xem coi thế nào?"

Cát lão đại tâm thần khiếp đảm ý, thần tình mồ hôi, trực tiếp đem túi trữ vật vãn ra, lại từ trên người xuất ra vài khóa Linh Nguyên Châu, nịnh nọt nói.

Tần Phàm trên mặt hiện lên một nụ cười lạnh lùng, chậm rãi nói: "Sư huynh, lại còn coi Tần mỗ là ba tuổi hài đồng, không nói đến đồng môn cùng mâu, đã phạm vào tông quy. Ở lên cho người đào thoát, lưu lại này mằm tai hoạ, ngày khác lại đến trả thù, Tần mỗ vẫn không thể cả ngày để phòng."

"Cùng với tăng thêm phiền não, không bằng chấm dứt hậu hoạn! Trăm thảo trừ căn đạo lý sư đệ vẫn là hiểu được." Nói xong, Tần Phàm khí thế toàn thân rồi đột nhiên kéo lên, tiến về phía trước một bước, chậm rãi nói.

Cát lão đại nghe được Tần Phàm mấy lời nói, cảm giác này trên người việc quái gở khí thế bức người, hán hít một hơi thật sâu, mắt lộ ra kiên quyết và, trầm giọng nói:

"Sư đệ thật đúng không lưu lại một tia đường sống?"

Tần Phàm sắc mặt như thường, ánh mắt bình tĩnh, chính là này sát cơ trên mặt dần dần dày liệt, khí thế trên người rồi đột nhiên kéo lên, trong tay định thân phù chú lại nở rộ chói mắt kim quang.

Lúc này kim quang này trong mắt Cát lão đại, giống như mất đi ánh sáng, cảm thụ phù chú phát ra uy lực, hán thay đổi sắc mặt, dứt khoát đi vắng lùi bước, hán biết rõ lấy hán hành thổ linh căn tư chất vốn cũng không am hiểu này độn thuật, trước mắt chỉ có liều mạng, nói không chừng còn có thể mở một đường máu.

Theo vừa rồi vậy uy lực nhìn lại, hán đoán này định thân phù chú sợ là chỉ có thể duy trì thời gian ba cái hô hấp, nhưng nếu có thể tại đây ba hơi thở bên trong tiếp tục kiên trì, đợi cho người này linh lực tiêu hao hầu như không còn, chưa từng không thể trốn cõi thăng thiên bảo vệ tánh mạng. Tới lúc đó, món nợ này ở hảo hảo suy nghĩ một phen.

"Quân tử báo thù mười năm không muộn, làm gì nóng lòng nhất thời!"

Ý nghĩ này, lòng hấn tử lưu chuyển dưới vận chuyển linh lực, trước bày ra mấy đạo Linh Khí Hộ Thuần, để phòng ngừa bị này định thân phù được tiên cơ.

Hắn mạnh mẽ co rút lại linh lực, trong phút chốc, này quanh thân hơn trượng phạm vi trên mặt đất đất rung núi chuyển, từng đạo bùn đất đột nhiên bay ra mặt đất, đứng ở giữa không trung, hình thành từng đạo nâu gai xương mũi nhọn, này đó mũi nhọn xoắn ốc quay quanh, lẫn nhau tụ tập cùng một chỗ, hình thành nhất cái cự đại hình tròn đất thạch bích lũy, tầng tầng bao vây.

Một đạo âm lãnh thanh âm của, từ nơi này nâu đất thạch bích lũy bên trong truyền ra:

"Tiểu tử, ngươi đã trong lòng còn có sát khí, không chịu tha ta một con đường sống, như vậy coi như sư huynh thân tử, chẳng sợ giết không chết ngươi, cũng nhất định phải ngươi trọng thương vũ sát mà về, tổn thất này bí cảnh cơ duyên."

"Địa Phược Thuật, tui! "

Truyện convert bởi H/DĐ\$PŁOKł, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cầu Nguyệt Phiếu, kim đầu và chút bạc nữa :v

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Tử Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Diệt sát

Trong nháy mắt, theo kia đất vách đá chòng lên bên trong truyền ra trận trận sóng linh lực, "Vèo" một tiếng, một đạo bạch quang bắn nhanh đánh xuống mặt đất, đang định Tần Phàm nghi hoặc, đột nhiên lòng hấn sinh không an thần, hơi biến sắc mặt xoay người một cái, cấp tốc rút ra lùi gấp.

Cùng lúc đó, định thân phù chú biến ảo kim quang lưới lớn lại giữa không trung ngưng lộ , Tần Phàm lui về phía sau gian nhú này, sắc mặt nghiêm túc, quát lạnh một tiếng, đem kia định thân phù chú ném vào màu nâu xám hàng rào bên trong.

Âm độc nam tử tại đây định thân phù chú tác dụng hạ, thân hình dừng lại, quanh thân một cỗ thật lớn linh lực truyền đến từ từ áp chế, nháy mắt bao phủ toàn thân không thể động đậy, chỉ có thể trơ mắt nhìn Tần Phàm.

Cát lão đại vẫn chưa kinh hoảng, hai mắt hiện lên một tia trêu tức, thầm nói: "Hừ, cho dù ngươi có này cỗ bảo tương trợ, ta đây hành thổ hàng rào, chính là để phòng ngự lên xung, ta cũng không tin trong ba hơi thở này, ngươi có thể rách nát phòng ngự của ta."

"Âm!"

Một trận kịch liệt va chạm thanh âm của tứ lay động truyền ra, chỉ thấy kia đất thạch bích lũy ở va chạm hạ khoảng cách đứng đưa, tràn ngập ra từng trận bụi đất tung bay, một lát sau bụi đất tiêu tán, kia hàng rào yên tĩnh như trước nhưng không bệnh nhẹ.

Cát lão đại nhìn trước mắt hành thổ linh lực ngưng kết hàng rào, cũng không có thoát phá, khóe miệng hấn giương nhẹ, hiện lên trong mắt một tia trêu tức.

Tần Phàm nhìn trước mắt màu nâu xám đất thạch bích lũy, hiện lên trong mắt một tia ngưng trọng, hấn biết rõ lấy hấn bây giờ linh lực trình độ, này định thân cỗ bảo chỉ có thể kích thích ba lượt, hiện tại cũng chỉ còn lại có một cơ hội.

Tần Phàm trầm ngâm một chút, hơi phiến muộn ý, hít sâu một hơi, lại kháp ra án quyết.

Thời gian ba cái hô hấp nháy mắt biến mất, kia âm độc nam tử chỉ cảm thấy cả người buông lỏng, ở trước mắt hàng rào bình yên vô sự, hấn hoàn toàn yên tâm, châm chọc nói: "Tiểu tử, ta xem ngươi còn có bản lĩnh gì. Sợ là linh lực trong cơ thể không nhiều lắm đi, nói vậy ngươi này cỗ bảo sử dụng, linh lực tiêu hao tất nhiên thập phần thật lớn."

Tần Phàm hít vào một hơi, chậm rãi nói: "Hừ, đã phát hiện! Vậy thì thế nào, đánh chết ngươi nhưng thật ra đủ rồi."

"Thủy Hòa Đan, ngưng!."

Nhất thời hần hai bàn tay thượng thủy hành, hóa hành linh lực đã muốn đạt tới lớn nhất uy lực, hần vận sức chờ phát động.

Kia âm độc nam tử thấy vậy, hiện lên trong mắt một tia ngưng trọng, lẩm bẩm nói: "Cừ thật, thế nhưng có thể đồng thời kích thích hai loại ngũ hành linh lực, xem ra sư đệ gặp gỡ không nhỏ."

Tu tiên giới bất kỳ tu sĩ nào chỉ có thể nguyên hàm một loại ngũ hành linh lực, đây là luật thép, cũng là tối cao quy luật, bất luận kẻ nào không có khả năng vượt qua, trừ phi là một ít có thể gia tăng thuộc tính ngũ hành nghịch thiên chỉ bảo.

Lúc này này âm độc nam tử, mặt lộ vẻ vẻ tham lam, vui vẻ nói: "Ngươi này điều khiển ngũ hành linh lực pháp thuật, đích thị là một ít kỳ trân dị bảo gây ra, nếu không lấy ngươi này từ chức Ngự linh căn tư chất chất, căn bản kích không phát ra được, chỉ cần đem ngươi giết, những điều này là do của ta! Hoàn hảo, lão Nhị lão Tam bị ngươi đánh chết, còn thật sự tiết kiệm ta nhất phen công phu, loại này kỳ bảo một mình ta có được cũng đủ rồi."

Đang định này suy tư, đột nhiên hần ánh mắt mờ dần, đầy sắc mặt rung động, giống như búa tạ tập kích, thật lâu không nói nên lời. Chỉ có thể dùng run rẩy hai tay lung la lung lay chỉ vào Tần Phàm.

Chỉ thấy Tần Phàm chậm rãi đem hai loại ngũ hành pháp thuật, dần dần tụ tập cùng nhau, bên trái màu xanh thủy hành linh lực và cuồng bạo hỏa hành linh lực ở không chế của hần, liền khinh địch như vậy hội tụ thành một cái cuồng bạo mang theo nhẹ nhẹ điện quang hình tròn tiểu cầu, viên cầu này thượng điện quang lưu chuyển, tràn ngập cuồng bạo khí, Linh khí chung quanh cũng ở loại khí thể này hạ đánh ra "Phồn thịnh" tiếng vang.

Cát lão đại thấy vậy, thần sắc không khỏi biến đổi, thất thanh nói: "Chuyện này. . . . Đây là cái gì pháp thuật. Điều này sao có thể, trong tu tiên giới còn chưa từng nghe nói qua ai có thể tương đương khắc ngũ hành lệnh lực cùng nhau, cho dù là trong truyền thuyết nguyên anh lão quái, cũng chỉ có thể dùng sức mạnh thần thức mạnh mẽ mạnh mẽ nén, cho dù như vậy cũng không thể có thể hoàn mỹ dung hợp lại cùng nhau."

Hần nói chuyện, liên tiếp lui về phía sau, ngón tay không ngừng run rẩy, xem này thần sắc, thế nhưng không có toát ra chút sợ hãi vẻ, thần sắc mơ hồ để lộ ra vẻ tham lam.

Hần thở sâu, nhìn về phía Tần Phàm trong mắt, đã tràn ngập không thể tưởng tượng nổi, tham lam nói: "Ha ha, sư đệ a, ngươi cho ta kinh hi nhiều lắm, không riêng gì kia bảo vật, pháp thuật kia ta cũng muốn rồi. Ngươi cho vì huynh lớn như vậy cơ duyên, vì huynh chắc chắn lúc hàng năm sau đó, cho ngươi tể bái một phen, yên tâm đi thôi."

"Xem ra không sử dụng cái này gọi là bảo vật, là rất khó cho ngươi cam tâm tình nguyện giao ra bảo vật..."

Nói xong, hần từ phía sau trong túi áo lấy ra một mảnh màu xám miếng sắt, trong cơ thể linh lực vừa động, kia miếng sắt tiếp tục này lòng bàn tay xoay chậm chậm, chỉ cần một lát quả cầu này lần bay lên không nhảy hướng giữa không trung.

Tần Phàm nghe vậy nhướng mày, cẩn thận đề phòng, An An đem "Thủy Hòa Đan" chuyển qua trước ngực.

Lấy thần thức của hần đã sớm nhìn ra, này miếng sắt đích thị là một ít kỳ dị pháp bảo tàn phế, thoát nhìn đen thui, bình thường đến cực điểm, nhưng này miếng sắt truyền đến từng trận linh lực uy áp, mơ hồ để cho hết hơi, ý nghĩ này hần thần sắc cứng lại, đề phòng nhìn chăm chăm kia miếng sắt.

Cùng lúc đó Tần Phàm trong tay điện quang lôi cầu, đã đạt tới lớn nhất uy lực, dừng lại ở trên tay đã vượt qua hai tức, hần không đang do dự, khổng chế trong tay điện quang lôi cầu, trực tiếp ném về người nọ đất thạch bích lũy phía trên.

"Ầm vang!"

Một trận bạo ngược thiên địa nguyên khí nháy mắt khuếch tán ra, Cát lão đại thấy này điện quang viên cầu uy lực bất phàm, không dám khinh thường, ở định thân phù tới gần nháy mắt, vội vàng khổng chế thân pháp bứt ra mà đi.

Quả nhiên, một trận tiếng gầm rú về sau, kích thích bụi đất tung bay, sương khói tràn ngập, kia hành thổ linh lực hội tụ phòng hộ hàng rào, tại đây điện quang lôi cầu công kích đến nháy mắt nổ mạnh, biến thành đạo đạo tinh thuần thiên địa ngưng khí tiêu tán không trung, đồng thời mặt đất nháy mắt xuất hiện một cái cao ba trượng ngăm đen hố to.

"Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, may mắn lão tử có dự kiến trước, không có ngạnh kháng, bằng không dưới một kích này, không chết cũng cần rụng lóp da." Cát lão đại sắc mặt tím đập nhanh về nỗi giận mắng.

Tần Phàm vốn sẽ không có trông cậy vào này một kích giết chết, mà là âm thầm đem một cái đồ sạm hộp gắm theo túi trữ vật lấy ra, để vào lòng bàn tay giấu ở sau thân, lặng lẽ mở ra cái nắp, thả ra nhất màu xanh bọ cánh cứng.

Này uống rượu nam tử cổ quái nhìn về phía Tần Phàm, hơi hơi trở nên trắng sắc mặt và khinh thân thể hơi run rẩy, hần mừng rỡ trong lòng cười ha ha, châm chọc nói: "Tiểu tử, linh lực đã tiêu hao hết đi, hừ, vừa rồi ngươi không phải phải nhờ cô tận gốc ấy ư, ta xem ngươi còn như thế nào chém cát mổ này cây cỏ dại!"

"Ha ha, sư đệ, hiện tại linh lực của ngươi sợ là liền một cái tiên thuật đều đánh không được đi. Ai ya thúc thủ chịu trói, đem kia kỳ bảo và pháp thuật, thống khoái giao cho ta, tới lúc đó sư huynh tâm tình tốt rồi, không chừng sẽ tha cho ngươi một cái mạng."

Tần Phàm sau khi nghe xong, mỉm cười, trầm giọng nói: "Túi trữ vật, Tần mỗ có! Pháp thuật, Tần mỗ có! Bảo vật, Tần mỗ cũng có, liền xem sư huynh có bản lĩnh hay không tới bắt rồi."

Tiếng nói dứt xuống, Tần Phàm sắc mặt phát lạnh, môi khẽ nhúc nhích, phát ra tam dài hai đoạn quái dị tiếng vang, trong nháy mắt truyền ra.

"Tiểu tử, chịu chết đi!" Kia uống rượu nam tử, sầm mặt lại, mang theo vẻ tàn nhẫn, đem vật cầm trong tay miếng sắt cấp tốc đánh ra.

"A! ..."

Đen thui Hắc thiết phiến vừa mới thoát ly lòng bàn tay, không đến nửa thước khoảng cách quang cảnh, đột dừng lại, nam tử kia kêu thảm một tiếng, rồi sau đó ầm ầm rồi ngã xuống, trên mặt nhất thời xuất hiện vài đạo nhỏ bé không thể nhận ra màu đen huyết tuyến, trong khoảnh khắc này màu đen huyết tuyến chậm rãi tản ra, trực thấy khuếch tán toàn thân, biến thành mây đen giống như nét mực.

Này màu xanh con sâu nhỏ đúng là theo thiếu niên họ Mã có túi trữ vật mang bên trong đạt được Thanh Thiên Ngưu Manh, dựa theo này ghi lại điều khiển phương pháp, hẳn là lần đầu tiên sử dụng, cũng không xác định có hữu hiệu hay không, lúc này ở xem này âm độc nam tử bộ mặt diễn cảm, lại như ngày ấy ban đêm, Phùng họ cô gái giống nhau bệnh trạng, toàn thân độc khí bắt đầu khởi động, nói vậy thư trùng đã muốn phá xác mà ra, trong cơ thể này rót vào độc tố.

Tần Phàm thấy vậy, hoàn toàn yên tâm, hắn bước chậm về phía trước, nhìn thấy không thể động đậy Cát lão đại, đón cái kia tuyệt vọng mà ánh mắt cừu hận, cười lạnh nói: "Kẻ giết người, người vĩnh viễn phải giết, sư huynh đi được, Tần mỗ không tiễn!"

Truyện convert bởi HADEŞLÖKI, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cầu Nguyệt Phiếu, kim đậu và chút bạc nữa :v

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Tâm tình

"Người người đến tốt cùng là ai! Vì sao người có khu trùng phương pháp của Hữu Mã gia tộc?"

Cát lão đại sắc mặt đầy kinh hãi, khi nói chuyện khóe miệng tràn đầy lên nhè nhẹ bọt máu, phun ra.

Và thứ đồng thời kịch độc theo mạch máu dần dần hướng tâm phòng xâm nhập, toàn thân của hắn dần dần mất đi tri giác, có thể đầu óc của hắn lại cực nhanh chuyển động.

Phá Tinh Tông thân là này trong vòng ngàn dặm quái vật khổng lồ, dưới tông môn có ngũ đại tu tiên gia tộc, do ở trước mấy năm Hứa gia bị hủy bởi ma đạo tay, cho nên trên thực tế chỉ còn bốn.

Này tứ đại tu tiên gia tộc các hữu này trấn tộc vật, hoặc công pháp, mỏ quặng.. Và tông môn hỗ trợ cho nhau! Trở thành Phá Tinh Tông bên ngoài thiên nhiên trạm gác.

Này "Thanh Thiên Ngưu Manh" chính là áp hòm công pháp của Mã gia kia, " Khu trùng thuật " !

"Khu Trùng Thuật" không phải là xua đuổi côn trùng, mà là trải qua đặc thù đào tạo linh thú, Phá Tinh Tông tông môn điển tịch ghi lại, Mã gia tổ tiên từng có nhất Kim đan sơ kỳ lão tổ, "Khu Trùng Thuật" luyện đến đại thành, phát tay, đầy trời côn trùng mưa, che khuất bầu trời, liền ngay cả kim đan hậu kỳ đều nghe hơi mà chạy.

Bởi vậy này "Khu Trùng Thuật" không phải là Mã gia dòng chính không thể học được, nếu không sẽ gặp đuổi giết, vì công pháp đã bị tiết lộ bí mật ra ngoài.

Mà "Thanh Thiên Ngưu Manh" đúng là Mã gia bí mật bất truyền, chỉ có Mã gia đích truyền con cháu mới có thể đạt được một đôi ấu trùng, tuy là ấu

trùng cũng trức cơ tu sĩ dưới, kỳ độc tính động tới hần phải chết.

Độc này nếu trức cơ sơ giai tu sĩ còn có thể bằng vào tự thân phép màu đối kháng tam bốn canh giờ, nhưng đối với hần loại này ngưng khí kỳ nhỏ nhỏ người tu tiên mà nói, không có thuốc nào chữa được!

Loại kịch độc này đã chặt đứt hần toàn bộ sinh cơ, cảm giác được trong huyết mạch nhanh chóng khuếch tán nọc độc, trong đan điền chậm rãi tán loạn linh khí, hần tuyệt vọng cực điểm. Hai mắt dần dần toát ra tro tàn về.

Đột nhiên hần trán nổi gân xanh lên, sắc mặt bởi vì cực độ phần nộ mà nghẹn có chút tử hồng, nhìn như cực độ cố hết sức.

Cát lão đại nhất sắc mặt giật mình, hần kiệt lực quát um lên:

"Ha ha, ta biết rồi! Hôm nay Vương mỗ tài nghệ không bằng người, không lời nào để nói! Mã gia khu trùng thuật, đích thị là bị người đoạt được, một đoạn thời gian trước Mã gia Thiếu chủ vô tội mất tích, tuy rằng không biết người dùng phương pháp gì giết chết mã Thiên Hải, bất quá người cũng sống không quá mấy ngày rồi. Nay khu trùng phương pháp không phải người có khả năng có, tiểu tử, cát mồ phía dưới chờ người... "

Cát lão đại tiếng nói đứt xuống, thần sắc của hần giống như hồi quang phản chiếu giống như, sinh cơ biến mất dần, hơi thở cũng càng ngày càng rối loạn, cho đến tiêu vong.

Nhìn trước mắt dĩ nhiên thân tử Cát lão đại, Tần Phàm sắc mặt như thường, nhưng này nhưng trong lòng thì như sóng to gió lớn.

"Xem ra con ngựa kia Thiên Hải bỏ mình tin tức đã có người biết được, thế nhưng người làm sao sẽ biết, hay là phương diện này có một chút ta người không biết bí ẩn?"

Tần Phàm nghi hoặc, đánh ra một đạo Hóa Cầu thuật, đem ba người thi thể, thiêu hủy sạch sẽ, xác nhận không có để lại tư nhện mã mùa về sau, lúc này mới mang theo nghi hoặc bứt ra mà đi.

"Xem ra, này nơi bế quan, không thể ở ngay người." Hiện tại bên ngoài sơn động Tần Phàm lẩm bẩm nói.

Đợi cho chàng vạng lúc sau, lần hai tìm một chỗ u tĩnh chỗ không người, mở động phủ sau khi, lúc này mới có thể an tâm tu luyện, bất đắc dĩ vừa rồi người nọ trước khi chết lời nói, lại ghé vào lỗ tai hần quanh quẩn, Tần Phàm nội tâm thật lâu không thể yên tĩnh trở lại, bị này suy nghĩ quấy rầy, tâm thần hần đã loạn, buồn bực vô cùng, vài lần nhập định đều không thể tĩnh hạ tâm lại.

May mà Tần Phàm không đang tu luyện, mang theo thật sâu nghi hoặc trực tiếp ngủ.

Thời gian ngay tại ngủ say bên trong chậm rãi qua đi, ban đêm này bí cảnh bên trong yên tĩnh một mảnh, phảng phất từ vực, liền cái con muỗi vù vù thanh đều không có, tĩnh lặng trong sơn động chỉ có Tần Phàm phát ra tiếng ngủ say.

Dần dần, đường chân trời xuất hiện một vòng ánh dương, hào quang hào quang dần dần xua tán đi bóng đêm hắc ám và âm lãnh.

Trải qua cả đêm nghỉ ngơi về sau, Tần Phàm mở hai mắt ra, nhìn thấy trút xuống vào sơ dương, hần hít một hơi thật sâu, giống như hôm qua quang cảnh lại hiện lên ở trước mắt.

Lúc này đây, Tần Phàm đắm chiều thật nhiều. . .

Đây là hần lần đầu tiên giết người, tuy rằng đêm đó trong rừng cây hần dùng Hóa Cầu thuật thiêu hủy này hai cỗ thi thể, có thể nếu không phải hần thân tự động thủ, bởi vậy cũng có nhiều hơn gánh nặng, cũng là có thể bình yên đối mặt.

Chính là hôm qua, vậy pháp thuật kịch đấu, hơi không cẩn thận, cũng có thể đặt mình trong hiểm cảnh, nhưng nếu không phải hần nhiều hơn một tưởng tượng, chỉ sợ lúc này hần đoạn tuyệt mà chết.

Đây đối với Tần Phàm đập vào quá nhiều, hần bốn sự người thông tuệ, chẳng qua trước kia tâm tư của hần toàn bộ chìm đắm ở thi đậu cử nhân, làm rạng rỡ tổ tông phía trên, làm sao trải qua này đó câu dẫn đầu giác việc.

Thầy đồ nói qua, thánh nhân nói: "Không nên vì câu thả mà làm tổn thương con kiến mệnh. "

Nếu khi đó hần phải hiểu được trong này cách thức, lại làm sao đến mức thi rớt mà nhảy xuống giếng! "

Tần Phàm dần dần phát hiện, hần cũng đã không thể dùng thể tục ánh mắt, đến cân nhắc tu tiên giới xử sự tiêu chuẩn, phạm nhân hướng tới người tu tiên đời non lấp biển, thọ nguyên phong quang vô hạn, có thể lại không biết này tu tiên giới hung hiểm.

Hơi không cẩn thận, thân tử đạo tiêu, chôn xương tại quê người.

"Nhất thời đủ thành thiên cổ hận, lại quay đầu đã là trăm năm thân!" Tần Phàm than nhẹ.

Tu tiên giới tàn khốc hơn, càng hung ác, càng không có người tình điệu đáng nói, "Vốn là phạm nhân tâm, hướng tới thiên đạo nguyên", người tu tiên cũng là phạm nhân, chặt đứt phạm trần người, trăm chính là kia thất tình, là kia lục dục, trăm chính là kia thể tục ràng buộc.

"Chém ra là vô tình, là ích kỷ, là huynh đệ phản bội, là thầy trò muốn mâu!"

"Làm như vậy, chính là một ít ti mờ mịt thiên đạo!"

"Tiên môn hiểm ác, tình người ấm lạnh tự biết!"

"Có lẽ, loại này đường tu tiên vốn cũng không thích hợp ta!"

"Như thế nào tu tiên?"

Cái gọi là tu tiên chính là và Nhật Nguyệt Tranh Huy, và thiên địa tranh thọ, giành vận mệnh, đoạt tạo hóa .

"Ngày tu tiên, quá tàn khốc. . . Không phải là như vậy." Tần Phàm lẩm bẩm nói.

"Tiên đạo của ta, không nên có thù hận, làm như kia đầy trời hoa tươi, thơm tứ tràn đầy, ta sở truy tìm chính là là kia bí cảnh thận lâu sau đích chân tướng, là kia nhấp nhô tiên lộ sau đích ngọt lành."

"Tiên đạo của ta, làm như ngông nghênh U Lan, kia hoa nở là lúc, cành lá rậm rạp, hoa nở là rơi, là ta không tiếc nuôi!"

"Tiên đạo của ta, làm như danh sơn đại xuyên, tuần hiểm dốc đứng, hoa tuyết thế dị thảo, rực rỡ nhiều màu sắc, Sông lớn hồ hải, chạy chồm không thôi, yên tĩnh thâm thúy, mệnh mông cuộn cuộn vô ngần. . ."

"Tiên lộ của ta, là một ít thanh thủy uống uống, thủ nhất biểu, chúng ẩm chi."

"Khi tự thay đổi, thương hải tang điền, Thiên Phương mới có, tâm phương mới có, tâm làm vô giới!"

"Cha mẹ, nhị cầu tử nhớ hai người! "

Một lát sau, hắn suy nghĩ dần dần thu, xuất ra trong túi trữ vật toàn bộ vật phẩm, lại tinh tế điều tra.

Hôm qua Cát lão đại có thể rõ ràng nói rõ Mã Thiên Hải chết trong tay mình, họ Mã thiếu niên tuy không phải chết vào tay hắn, nhưng hay không có người chứng minh, lấy hắn bây giờ đang ở Phá Tinh Tông địa vị, chỉ là một râu ria nội môn đệ tử, hơn nữa thân phận này vẫn là luân không được đến, đều không phải là thực lực sở tới, chỉ sợ sớm đã nhắm trúng một ít đồng môn sinh lòng bất mãn, nếu như tra được, sợ là sẽ phải bị người khác vỗ mồm, bỏ đá xuống giếng, tới lúc đó thật sự là một trăm thanh khó phân biệt.

"Một cái phát ra ánh sáng cảnh nhỏ nhỏ tu sĩ và một cái tu tiên gia tộc so sánh với, thực khinh thực trọng, tông môn căn bản cũng không tất suy nghĩ nhiều."

Cùng với như vậy trao tặng người khác vỗ mồm ý, chẳng tha đem này manh mối sớm bóp chết trong lòng.

Tần Phàm tuy có bất đắc dĩ, lại cũng không thể tránh được, nội tông tư chất nguyên số định mức chính là như vậy định lượng làm, nếu thiếu một vị nội tông đệ tử, như vậy này tài nguyên người khác tự nhiên sẽ rất hiếm có đến một ít.

"Đây là đề giai người tu tiên sự bất đắc dĩ!"

Ý nghĩ này, hắn trầm ngâm một chút, đem thần thức xâm ra, cẩn thận điều tra, sau một lúc lâu đi qua, theo tiếp tục tiêu hao thần thức lực, sắc mặt hắn dần dần trắng, hơi chút suy yếu, Tần Phàm than nhẹ, nói: "Trong thể này linh lực và thần thức tiêu hao tốc tốc kém khá xa, ta đây tư chất. . .!"

Hắn tứ chúc làm Nguyên linh căn tư chất chất, trong cơ thể đan điền sở tồn trữ linh lực có hạn, không đủ để duy trì kịch liệt như vậy tiêu hao, hạ quyết tâm về sau, lấy này trước mắt bình ngọc lấy ra một viên Linh Nguyên Châu, ép vào đầu lưỡi, rất nhanh vận chuyển Ngưng Khí Quyết hấp thu linh lực.

"Ngày Linh Nguyên Châu quả nhiên là đồ tốt!" Cảm giác trong cơ thể nháy mắt khôi phục linh lực, Tần Phàm vui vẻ nói.

Cùng lúc đó, hắn đem thần thức dừng lại tại cái đó chứa Thanh Thiên Nguo Mạnh "đỏ sậm trên hộp gấm, ánh mắt của hắn xuyên thấu qua hộp gấm, nhìn chòng chọc vào kia hơn mười đến khóa màu trắng trứng côn trùng, trên mặt hiện lên một tia ngưng trọng.

"Tìm được rồi!"

Tần Phàm đem trứng côn trùng theo hộp gấm lấy ra, để vào lòng bàn tay, một lát sau, khóe miệng hắn nhếch lên, lộ ra một nụ cười lạnh lùng, nói: "Hừ, quả nhiên là tu tiên gia tộc xuất thân, thế nhưng như vậy cẩn thận, tâm cơ kín đáo."

Tần Phàm xuyên thấu qua thần thức, thấy rõ ràng kia hơn mười đến có thể trứng côn trùng lên, có một tia ti thân nhiên màu trắng ẩn ký, này màu trắng ẩn ký và trứng côn trùng nhan sắc xấp xỉ, lẫn nhau đan vào, rất khó nhận, từ nhỏ quan sát, này màu trắng ẩn ký thế nhưng không có nửa điểm sáng linh lực, chính là lúc sáng lúc tối quý dị lộ ra, như là ở truyền lại cái gì vậy.

Tần Phàm nhướng mày, thầm nói: "Xem ra đây là thần thức ẩn ký, có tra xét công hiệu, nhưng nếu không có vừa rồi người nọ nói rõ, chỉ sợ chỉ cần ta nhất ra khỏi cửa núi này, chỉ sợ lập tức bị Mã gia biết được, mã Thiên Hải túi trữ vật trong tay tự mình, "Son" tự lệnh bài đối Mã gia tầm quan trọng không cần nói cũng biết, vì ngăn cách tin tức tiết lộ, giết người diệt khẩu ngăn cách hậu hoạn, thật là cao tay kẻ sách."

Truyện convert bởi HΛDE2LOK1, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cầu Nguyệt Phiếu, kim đậu và chút bạc nữa :v

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Cục gạch?

Tần Phàm hao phí nửa giờ, lúc ở trong người linh lực lại khô kiệt, mới đưa kia hơn mười khóa màu trắng trứng côn trùng trên thần thức dấu vết rõ ràng sạch sẽ.

Làm xong tất cả chuyện này, hắn thâm phun một ngụm trọc khí, nhìn thấy đã tránh lo âu về sau "Trời xanh ruồi trâu" trứng côn trùng, trên mặt hiện lên nhất chút sợ về.

Lúc này ngoài động dĩ nhiên phát sáng mạnh, mặt trời lặn giữa không trung, từng trận nóng bức cảm giác, từng đợt gió mát từ từ thổi tới . .

Hắn trong sơn động hoạt động thân thể một cái, đầm đầm hơi tê tê hai chân, lúc này mới đem trong túi trữ vật thần bí kia hòn đá lấy ra, phóng vào trong lòng bàn tay, lẳng lặng chăm chú nhìn.

Này gần thời gian hai năm, thần bí hòn đá vẫn chưa giống như hắn tưởng tượng, hấp thu này bí cảnh bên trong đòi hỏi thiên địa linh lực, mặc dù nhiều thứ tra xét vẫn như trước không có kết quả, ngẫu nhiên dưới, Tần Phàm đoán có thể là này túi trữ vật, ngăn cách thiên địa linh khí thu hút.

Nhiều lần thí nghiệm dưới, thật đúng là như hắn suy đoán. Tần Phàm hồi hận không thôi, gần đây thời gian hai năm hắn vì phòng ngừa này hòn đá bí mật tiết ra ngoài, đều là đem này thu vào trong trữ vật đại, bởi vậy lãng phí một cách vô ích một ít thời gian.

Từ đó về sau, hắn cũng không dám ... nữa đem để vào trong túi trữ vật, mà là nửa bước rời khỏi người, cất giấu trong người. Để vào bên ngoài để cho tự nhiên hấp thu bí cảnh trong đích linh khí.

Trải qua hai tháng thu hút, hấp thu linh khí, thần bí này hòn đá rốt cục đã xảy ra một số khác biệt tâm thường biến hóa.

Đầu tiên này trên hòn đá thần bí ánh sao mũi nhọn, dĩ nhiên đạt tới lớn nhất, biến thành tám, màu lam nhạt ánh sao trạng đồ án, nhan sắc cũng càng thêm thâm hậu.

Lúc này, này tinh mang nhan sắc dần dần hướng về thứ chín khóa dựa vào, có thể mơ hồ nhìn đến, kia nửa khắc đồ án thành hình.

Thấy vậy, Tần Phàm bật người tinh thần tinh táo, cảm thần bí hòn đá để vào lòng bàn tay, lẳng lặng chờ hòn đá thứ chín khóa tinh mang đồ án ngưng tụ.

Này hòn đá Tần Phàm đoán, định là một việc bất thường bảo vật, cũng từng muốn tựa như túi trữ vật, nhốt đánh vào nhất giọt tinh huyết, hy vọng có thể nhỏ máu nhận chủ, gieo xuống thần thức dấu vết.

Chính là hắn đem ấn đường máu huyết nhỏ vào mặt trên, nhưng như cũ bất vi sở động. Máu huyết như là nước chảy, chậm rãi theo bên cạnh lướt xuống, liền ngay cả thần thức xâm nhập trong đó, cũng là giống như kia đá chìm đáy biển, miếu không có tung tích!

Hắn thử hết thảy biện pháp, sức hút của trái đất tấp đánh, nhỏ máu nhận chủ, thần thức dấu vết, hỏa thiêu, thủy xâm . . Này hòn đá thật sự nếu như bản tính giống nhau, Ngoan Thạch một miếng, không có triển lộ ra chút dị tượng.

Tuy rằng tra xét không có kết quả, có thể cũng không ngại ngại hắn hấp thu hòn đá trong đích linh lực, trải qua hòn đá chuyển hóa về sau, linh lực nồng đậm trình độ thể nhưng so sánh này linh lực dịch.

Trước kia, hắn chỉ là đem này hòn đá bỏ vào nước ở bên trong, để cho tự nhiên hấp thu, chính là chế ngự cho phía ngoài linh khí thiếu hụt, cũng chỉ có thể miễn cưỡng đạt tới bảy viên tinh mang. Nhưng ở này Linh tu bí cảnh trong không gian, trong mơ hồ hắn có loại cảm giác, này hòn đá đạt tới chín viên về sau, sẽ thể hiện ra hơi khác nhau diệu dụng, bởi vì trên hòn đá ánh sao mũi nhọn chín viên liền là cực hạn, lúc này khoảng cách này chín viên chỉ kém

cuối cùng nửa viên tinh mang, chưa ngưng tụ.

Chậm rãi, tâm thần nhìn chăm chăm kia cuối cùng nửa khắc tinh mang, hần cứ như vậy ngồi khoanh chân, Tàn Phàm bỏ quên tiếp tục dùng phép màu cô đọng Linh Nguyên Châu, cũng bỏ quên tiếp tục hấp thu linh khí, ngưng kết tim sen hạt giống.

Cứ như vậy, mười ngày đích thời gian, trong chớp mắt. . .

Giờ phút này ở bên trong hang núi này, Tàn Phàm toàn thân rơi đầy thật dày bụi đất, bị này màu nâu đậm bùn đất bao trùm, từ xa nhìn lại giống như tòa điêu khắc giống như vậy, chính là theo cái kia màu đỏ trong đôi mắt đỏ có thể thấy được, hần vẫn chưa ngủ say.

Tàn Phàm còn tại kiên trì.

Không biết qua bao lâu, khi hần nâng mồi một không chịu nổi thân mình, đã gần kề gần khô cạn tâm thần, sắp sửa chống đỡ không được, bất tỉnh đi thời gian.

Đột nhiên, bàn tay hần bên trong truyền đến một tia rất nhỏ run rẩy, hần đột nhiên cảm giác thân mình chung quanh, bị nước biển bao vây lấy, từng trận dồi dào linh khí, chen chúc mà tới.

Giống như lâu phùng khô cạn da nê thổ địa, đột nhiên nghênh đón nhất trận mưa rền gió dữ giống nhau. Toàn thân hần cả tế bào, mỗi một tác da thịt, thậm chí cả đan điền cũng bị này dồi dào chen chúc tới linh lực, chống đỡ tràn đầy, như tê liệt đau đớn không thôi, hần kêu thảm một tiếng, mạnh mẽ mở hai mắt ra.

Bốn phía nhìn một chút trong sơn động cảnh tượng, Tàn Phàm sắc mặt trở nên hơi cổ quái, trong khoảnh khắc tâm thần rung mạnh, cuồng hải không thôi!

"Chuyện này. . . Đây là linh khí hóa dịch!" Hần lẩm bẩm nói.

Lúc này, này sơn động giống như đưa thân vào thủy thế giới bên dưới giống như, chính sơn động bị màu xanh đậm dòng nước gắt gao bao vây lấy, vậy mà lúc này Tàn Phàm thờ thông thuận, vẫn chưa cảm thấy gì là không thích, tâm thần tra xét dưới phát hiện, này chất lỏng màu lam đậm không phải bình thường dòng nước, mà là nồng đậm hoá lỏng đã thành thực chất thiên địa linh khí.

Cái gọi là linh khí hóa dịch, hay là tại đặc thù dồi dào linh khí trong hoàn cảnh, linh khí nồng đậm đạt tới trình độ nhất định, hoá lỏng nên thành tinh tinh khiết linh lực chất lỏng.

Tu tiên giới linh khí cùng sở hữu bốn loại hình thái, theo thứ tự là trạng thái khí, vụ thái, thể lỏng, tinh thái. Mà trước mắt trong sơn động linh khí chính thức loại thứ ba hình thái.

Tàn Phàm ngừng chân động mãnh liệt không thôi tâm thần, hần ngờ ngờ ngần ngần mong trong tay hòn đá, mặt trên mười khối tinh mang đã muốn toàn bộ tụ đầy, trong sơn động thể lỏng linh khí đang trình hình vòng xoáy, như biển khơi chảy xiết trạng bay nhanh dung nhập hòn đá ở bên trong, cùng lúc đó thần bí hòn đá run tần suất cũng càng ngày càng kịch liệt.

Nương theo sau này kịch liệt run, cả linh dịch hải dương mang theo tiếng rít, chớp động điểm ấy điểm kim quang, phảng phất đầy sao giống như vậy, nhiều điểm muốn động.

Tàn Phàm không rõ ràng cho lắm, lại không dám tự tiện hành động, cắt đứt trước mắt quý dị cảnh tượng, chỉ phải thêm bàn tay to khí lực, kiệt lực ổn định hòn đá run, đem chặt chẽ bắt bỏ vào lòng bàn tay.

Hần thấy rõ ràng, theo linh khí ôm vào, lòng bàn tay hòn đá lấy một loại mất thường tốc độ rõ rệt, phát sinh chậm rãi biến hóa, biến hóa này không có bất kỳ hoa mỹ sắc thái, chính là run, tan rã, run. . . Không có bất kỳ quỹ tích mà theo.

Tại đây lần tuần hoàn dưới, vốn là bất quy tắc hòn đá, theo góc cạnh biến mất, biến thành một cái, tới gần cho hình chữ nhật đầu đá.

Dần dần, cuối cùng một tia góc cạnh sau khi biến mất, lòng bàn tay hòn đá rốt cục khôi phục lại bình tĩnh, chính sơn động cũng khôi phục như thường, hòn đá không còn một tia hướng đi, mặc cho hần như thế nào cầm giữ, cũng bất vi sở động.

Chứng kiến lòng bàn tay hòn đá bộ dáng, Tàn Phàm không nói gì, ghen lời, lẩm bẩm nói :

"Cục gạch?"

Tàn Phàm cười khổ không thôi, như nếu không phải vừa rồi sơn động tiếng vang cực lớn, là do trong tay này "Cục gạch" giống nhau vật thể phát ra ra, hần thật sự cho rằng đây là trần tục, dùng để kiến tạo phòng ốc thôi.

Ý nghĩ này Tàn Phàm đôi mắt tinh quang chợt lóe, tâm huyết dâng trào dưới, lại theo ấn đường bức ra nhất giọt tinh huyết, mang tâm tình thấp thỏm, ngón tay rất nhanh run, dùng linh lực trên không trung khắc từng đạo thần bí ký hiệu, nhốt đánh vào "Cục gạch", tâm thần cẩn thận tỉ mỉ nhìn chăm chú vào, một ít giọt tinh huyết chậm rãi rơi vào "Cục gạch" phía trên.

"Àm!"

Tâm thần một trận rung mạnh về sau, này kim quang lóng lánh máu huyết cứ như vậy hóa thành nước đọng giống như vậy, dung nhập trong đó, rồi sau đó

biến mất không thấy gì nữa.

Cùng lúc đó, hắc chỉ cảm thấy tâm thần và này "Cục gạch" trong lúc đó, đã thành lập nên một loại bí ẩn liên hệ, tựa như cùng hắc và đại ca trước, có thể rõ ràng cảm nhận được máu mủ tình thâm huyết mạch chí thân. Tàn Phàm biết, này hồi lâu cũng không từng thành công nhận chủ hòn đá, rốt cục ở tại đạt tới chín tầng tinh mang, hấp thu đầy đủ thiên địa linh lực, biến thành "Cục gạch" về sau, hắc nhận chủ thành công.

"Rốt cục nhận chủ thành công!"

Tàn Phàm hít sâu một hơi, thần kinh căng thẳng thông thả lỏng xuống, đối này "Cục gạch" hắc thật ra ăn đủ đại lượng vị đắng.

Ở ngoại môn khi về phi kiểm, pháp bảo nhận chủ, hắc theo "Phàm Tiên Các" tổng cộng tìm được rồi không thua 10 loại nhận chủ phương pháp. Trải qua chọn lựa, lựa chọn trong đó ba loại nhận chủ phương pháp tiến hành nhất nhất thử.

Trước sau ba lượt hơn nửa lúc này đây, tổng cộng hao phí tứ giọt tinh huyết, lúc này mới nhận chủ thành công, có thể nói tiêu hao thật nhiều, hao tổn không nhỏ khí lực.

Này hao phí đó khí lực cũng thế mà thôi rồi, máu chốt là tổn thất ba giọt tinh huyết để cho hắc cực kỳ đau lòng.

Truyện convert bởi HADEŞLÖKI, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cầu Nguyệt Phiếu, kim đậu và chút bạc nữa :v

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34 : Bát Môn Tự Linh Trộn

Phải biết rằng ngưng khí trong lúc bắt kẻ là loại cảnh giới nào, chỉ cần chưa đạt Trúc Cơ Kỳ, số lượng người tu tiên tinh huyết trong cơ thể chỉ có vền vền có thể đếm được 10 giọt.

Chỉ có sau khi theo tu vi pháp lực, thọ nguyên gia tăng, số lượng tinh huyết trong cơ thể mới có thể dần dần gia tăng.

"Tinh huyết" là một tu sĩ căn bản, vốn là căn nguyên chỗ, cũng là phạm nhân bước vào con đường tu luyện, hấp thu thiên địa linh lực tự nhiên thai nghén mà sinh, hắc trực tiếp quyết định lên tu sĩ tiên cơ nguồn gốc tròn và khuyết.

"Tinh huyết đồng nguyên" tức là đạo lý này.

Tiên đạo lúc đầu hao hụt máu huyết chỉ có thể thông qua một ít thiên tài địa bảo mới có thể bổ sung hao hụt, nếu tinh huyết tiêu hao nhiều lắm, nếu bị động căn cơ, người nhẹ thì cảnh giới . Kê nặng huyết khí suy nhược, huyết mạch nghịch lưu, thọ nguyên khô kiệt mà chết.

Đạo lý này, tu sĩ không ai lại không biết, Tàn Phàm cũng là như thế.

Chẳng qua, đối với Tàn Phàm mà nói, lấy hắc tứ chúc Ngụy linh căn tư chất chất, không có cái trên dưới một trăm năm, cần muốn đạt tới Trúc Cơ Kỳ, vậy đơn giản chỉ nói nhảm mà thôi, xa không thể chạm việc.

Thà làm từng bước, ôm xa vời tâm tư, đến không bằng liều một phen.

Hắc biết rõ, thần bí này hòn đá định là một việc bất thường bảo vật, ở ngoại môn "Phàm Tiên Các" thì hắc liền tìm đọc đại lượng điển tịch, biết như loại này chuyển hóa linh lực bảo vật, quả thực là lông phượng và sừng lân, ít ỏi không có mấy, đều không ngoại lệ tất cả đều tồn tại ở một ít vô cùng ... Tu sĩ trong tay.

Ngẫu nhiên cũng có đề giai tu sĩ ngắn ngủi có được qua như vậy công năng bảo vật, có thể đến cuối cùng tất cả đều mất đi bóng dáng, bị người vây giết chí tử. Bởi vậy Tàn Phàm chẳng sợ ôm không cần tâm tư, cũng không muốn bị người phát hiện, liền ngay cả bình thường hấp thu linh khí khi đều là thật cẩn thận, sợ tiết lộ ra một ít đầu mối.

Đúng là hắc lần này tiêu tâm cẩn thận mới khiến bí cảnh bên trong lãng phí một cách vô ích gần thời gian hai năm, chậm trễ hòn đá hấp thu linh khí trong

đó.

Đang định Tàn Phàm tránh trong tay biến dị "Cục gạch" trầm tư thì lại không biết lúc này bên ngoài son động, Linh tu bí cảnh bởi vì đại lượng linh khí tiết ra ngoài mà đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Lúc này, Linh tu bí cảnh kia cao vút trong mây đỉnh núi, mây mù nhiều, mông lung một mảnh, ngọn núi đỉnh núi hoành thất lung mà đứt, bỗng nhiên xuất hiện một mảnh thật lớn ngôi cao, chung quanh từng trận gió lạnh gào thét, phát ra một ít tiếng sấm nổ vang.

Thình thoảng có đạo đạo tia chớp màu xanh theo đỉnh núi bay ra, lấy nhanh chóng xu thế vọt thẳng hướng mây mù che lấp trời cao, tiêu tán ở trong tầng mây, nương theo sau từng trận vang lên âm âm, từng đóa lồi hoa từ trong vân rơi xuống.

Núi này đỉnh thật lớn ngôi cao, có một bãi bóng lớn, dựng đứng lên tám cái trảng kiện bạch ngọc thạch trụ, này cột đá có một người eo thô, ba trượng cao, cao ngất tại nơi ngấm đen hòn đá triệt thành cái bệ lên, màu đen cái bệ trên có khắc vẽ lấy phức tạp rườm rà trận văn đồ án, chia làm tám khối khu vực, đối ứng này tám bất đồng không gian phương vị.

Tám cái bạch ngọc thạch trụ trình viên trụ hình, viên trụ hình mũi nhọn rõ ràng trời nổi này tám kim quang viên cầu, viên cầu thượng điện quang lưu chuyển, lóe ra màu vàng sọc tơ.

Lóe lên màu vàng sọc tơ giống hé ra thật lớn mạng nhện quấn quít nhau, lẫn nhau đan vào một mảnh.

Nương theo sau lồi oanh bạo âm, kinh người lồi điện theo bát cái cự đại kim quang viên cầu bên trong không có vào , khiến cho này thật lớn trên bình đài điện quang tần lộ , chiếu rọi cả đỉnh núi.

Đồng thời, quay chung quanh ở cạnh đỉnh núi nhiều đóa mây trắng, lồi đỉnh đan vào, đỉnh tai nhưc óc, điều điều điện long càn quấy trong đó, ở trong tầng mây cấp tốc lưu chuyển.

Dày đặc lồi điện giữa ở nhiều đóa mây trắng phía trên, nhất thời đánh rơi ra một ít héra mảnh nhỏ, những mảnh vỡ này ở nổ tung đồng thời, hóa thành tinh thuần linh lực sương mù, tràn ngập cả bí cảnh không gian.

"Răng rắc!"

Đột nhiên, kia bát cái cự đại bạch ngọc thạch trụ kim quang viên cầu lên, bên trái nhất một viên, phát ra một tiếng vang lạnh lạnh, rõ ràng xuất hiện một vết nứt, tựa hồ không chịu nổi trận pháp uy lực, tại đây bạo ngược uy lực, vết rách càng ngày càng nghiêm trọng cũng càng lúc càng lớn, chỉ nghe "Lạch cách" một tiếng, âm âm bạo vỡ đi ra, hóa thành mảnh nhỏ nhiều điểm, rơi xuống đến trên cái bệ.

Cùng lúc đó, này tám hình nón bạch ngọc thạch trụ, phát sinh kịch liệt run, trong đó một cây ẩn có nghiêng giống, nhất thời nghiêng cái kia cái hình nón cột đá chỗ không gian khu vực, không hiểu run rẩy.

Phía kia không trung giống là một thật lớn bình thủy tinh giống như vậy, xuất hiện nói khe nứt, trong mơ hồ, màu đen trong không gian để lộ ra, từng trận màu đen hơi khí, khiến cho này cái khe càng lúc càng lớn.

Bãi đá một góc, một vị Bạch Phát Lão Giả, mạnh mẽ mờ hai mắt ra, nhìn thấy nghiêng bạch ngọc thạch trụ, sắc mặt hoàn toàn trắng bệch, quát to một tiếng: "Phá hủy, này Bát Môn Tự Linh Trận, trận môn thiếu sót, này bí cảnh sợ là duy trì không thể."

"Làm sao bây giờ!"

Tiêu trong lúc cấp bách, lão giả liên tiếp đánh ra chỉ bí quyết, đối với trận pháp nền, kia gãy chỗ hư không chỉ .

Một chút minh điểm sáng màu vàng như trong nước liên khốc thông thường nhộn nhạo lên, bao trùm lấy nghiêng bạch ngọc thạch trụ, ngay sau đó thoát phá trận pháp, một cái con giun giống như hoa văn, theo lão giả đánh ra điểm sáng phản hồi về.

Lão giả áo bào trắng kêu thảm một tiếng, một nguồn sức mạnh truyền đến, đem đánh bay mấy trượng.

Nhìn thấy đánh ra không trận pháp bí quyết, nhưng như cũ không thể ngăn cản trận pháp hồng mắt.

Lão giả khuôn mặt hiển lộ một mảnh tro tàn vẻ, do dự một chút về sau, hần lẩm bẩm nói: "Linh tu bí cảnh quan hệ đến môn phái tồn vong, bức này đại sự, xem ra chỉ có thể thông báo thủy tổ rồi, có thể thủy tổ đang đang trùng kích Nguyên Anh trung kỳ, chuyện này. . ."

Ông lão tóc trắng này khi nói chuyện lộ ra vẻ lo lắng, nhìn thấy kế tiếp hồng mắt trận pháp, một lát sau hần lẩm bẩm lộ ra kiên quyết vẻ, vỗ mạnh một cái túi trữ vật, bạch quang đột nhiên lộ , đánh ra nhất nói ngọc giản màu trắng , trong khoảnh khắc hóa thành một đạo điện quang, xuyên qua u tối bí cảnh bên cạnh, trong chớp mắt biến mất phía chân trời bên trong.

Phá Tinh Tông thật lớn hai tòa núi non ngọn nguồn, sâu đạt ngàn trượng một chỗ ngấm trong động đá vôi

Này động rộng rãi lửa đỏ một mảnh, một cây thạch nhũ đan chéo, huyết động mặt đất bãi đá vụn lập, lộn xộn, huyết động chính giữa có một thật lớn đỏ đậm nham thạch nóng chảy trì, nham thạch nóng chảy cực nóng kịch liệt lẫn lộn, từng trận sóng nhiệt tập cuốn, mang theo nhẹ nóng bức ý.

Đột nhiên một đạo bạch quang đột nhiên lộ , trong nham thạch quay cuồng một hồi, nhất nói bóng người vàng óng chậm rãi dâng lên, cứ như vậy dừng lại

ở nham thạch nóng chảy hơn trọng trên không, lộ quái dị vô cùng.

Kim quang tiêu tán về sau, lộ ra nhất Hồng phát lão giả, lão giả này sắc mặt tóc vàng, tóc thưa thớt, mặc bình thường màu xám áo choàng, trong hai mắt không có bất kỳ sáng rọi, giống như không có tinh ngù.

Quanh thân lộ ra thần nhiên vàng sáng, hình thành nhất cái linh lực cực lớn vòng bảo hộ, đem nóng bức cực nóng ngăn cách quanh thân ba trọng ở ngoài, trường bào màu xám không gió từ lên.

Hồng phát lão giả tiện tay trao một cái, ngọc giản màu trắng nhất thời hiện lên trong tay, hần thông thả địa mở hai mắt ra, điều tra.

Một lát sau, Hồng phát lão giả trong mắt tinh quang chợt lóe, mi dử tồn mất giận, bàn tay rất nhỏ khép lại một trao, kia ngọc giản truyền âm trong khoảnh khắc hóa thành bột mịn, theo trong lúc đó khe hở rơi xuống phương trong dung nham, dấy lên đạo đạo màu vàng ngọn lửa.

"Phế vật!" Lão giả nổi giận nói.

Theo thanh âm này hạ xuống, từng luồng thần nhiên uy áp từ từ bức bách mà ra, hóa thành từng đợt cuồng bạo bão táp linh lực, tàn sát bừa bãi thổi quét mở ra, nhất thời chính sơn động một trận đất rung núi chuyển, dưới chân dung nham trong khoảnh khắc phun mạnh cao mười trọng hứa, rơi xuống nước ra nhiều đóa dung nham.

Lão giả vỗ trán một cái, trong phút chốc linh lực bắt đầu khởi động, một cái cao khoảng ba tấc trong suốt thân ảnh, bỗng nhiên xuất hiện ở lão giả kia trên thiên linh cái, nhìn kỹ lại này trong suốt thân ảnh, và lão giả kia bộ dáng giống nhau, chính là cũng trần trụi thái độ, kia trong suốt thân ảnh sau khi xuất hiện, hóa thành một vết sáng, một cái xoay mình chuyển biến mất không thấy gì nữa.

Lão giả này cau mày, không nói được một lời, cứ như vậy nhìn thấy biến mất đột quang, giống như có chút suy nghĩ, trầm mặc một lát sau về sau, lại là một trận kim quang bắt đầu khởi động, chìm vào trong nham thạch nóng chảy, huyết động lại khôi phục thành vô cùng bình tĩnh.

Cùng lúc đó Linh tu bí cảnh ở bên trong, kia nghiêng viên trụ hình bạch ngọc thạch trụ, rốt cục duy trì không được ầm ầm sụp đổ.

Trong khoảnh khắc, đối ứng thời không phương vị, không trung xuất hiện nói đạo liệt ngân, giống như trương thật lớn mạng nhện, tung hoành lần lượt thay đổi, da nê xu thế càng ngày càng nghiêm trọng.

Trong phút chốc, màu đen khe không gian càng ngày càng nhiều, không đồng nhất nhiều biết, lại che kín cả bí cảnh không gian.

Bí cảnh trên không nhất thời xuất hiện nhiều đóa đồng nghìn nghịt tầng mây, tầng mây càng tụ càng nhiều, càng ngày càng dày, trong cái khe không gian chỉ lực, hóa thành nói đạo hắc sắc phong nhận, cuồng bạo mà tàn sát bừa bãi tràn ngập cả không gian, ngay sau đó thiểm điện lôi minh (sấm sét vang dội) tiếng vang, không trung bị xé nứt sỗ lỗ lớn, mang theo đỉnh tai nhức óc cuộn cuộn tiếng sấm.

Bí cảnh bên trong Bạch Phát Lão Giả đứng thẳng nơi, trận pháp chung quanh một trận không gian rung động truyền ra, ngay sau đó xuất hiện một cái hơn trọng màu đen lỗ hồng, một đạo trong suốt cánh tay bỗng nhiên thân chỗ, đem chiếc kia từ xé mở, rồi sau đó chui ra một đạo trong suốt thân ảnh, chính thức kia Hồng phát lão giả bộ dáng.

"Cực Đạo, , sao lại thế này, ta đem tông môn giao cho ngươi và nguyên nói, ngươi phụ trách trấn thủ này Linh tu bí cảnh, nơi này trọng yếu ngươi không phải không biết, tại sao lại xuất hiện cạm bẫy như thế? Ngươi là thế nào bảo hộ tông môn đấy!" Hồng phát lão giả trên mặt sắc mặt giận dữ, quát lớn.

Bạch Phát Lão Giả nghe này, "Phù phù" một tiếng, quỳ rạp trên đất, thần tình vẻ xấu hổ, nói:

"Thủy tổ, lần này Linh tu bí cảnh mở ra, giống như thường ngày mười năm tông môn thành phần chính (máu mới) rót vào về sau, mở ra một lần, kỳ hạn ba năm. Lúc này mới qua hai năm, hôm nay này 'Bát Môn Tự Linh Trận' ở bên trong, nhất phương trận môn đột nhiên nghiêng, ta cực lực cùng cố như trước không thể chữa trị, xem ra là động trận môn căn cơ."

"Hừ, ta lại hỏi ngươi, có thể có ma đạo xâm lấn!"

"Thủy tổ, không có!"

"Cái này mới là lạ? Nghe ngươi kể lại, chỉ có tân tiến đệ tử, tối đa cũng liền toàn chiếu cảnh tiểu oa nhi, có thể nào lay động này 'Bát Môn Tự Linh Trận' căn cơ."

"Cực đạo, đây là ngươi qua loa tắc trách vì sự lấy cớ, đừng nói là thật coi vì sự mất mớ sao?" Hồng phát lão giả cả giận nói.

Lão giả áo bào trắng sau khi nghe xong, sắc mặt hoàn toàn trắng bệch, rùng mình nói : "Sư tôn, đồ nhi như thế nào cảm lừa gạt cho ngài! Cực đạo lời nói những câu là thật, tuyệt không một chút nói ngoa."

"Kính xin sư tôn trách phạt!" Màu trắng lão giả lại cung kính nói.

Truyện convert bởi HADESŁOKI, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cầu Nguyệt Phiếu, kim đậu và chút bạc nữa :v

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Tra xét

"Thôi, thôi! Chờ đợi vì sự hảo hảo tra xét một phen, nếu có thể lay động 'Bát Môn Tự Linh Trận' trận cơ, ít nhất cũng là kim đan đại đạo trung kỳ cảnh giới, lấy tu vi của ngươi, không bị phát hiện cũng là hợp tình lý."

Hồng phát lão giả tiếng nói dứt xuống, cước đạp thất thái Lưu Vân, thân như cầu vồng quang, phiêu nhiên đứng lửng giữa không trung, từ từ dâng lên.

Trong suốt thân ảnh tán mát ra việc quái gở khí thể bức người, da nê không trung cũng ở cổ khí thể này, biến thành chậm chạp.

Từ trên người hấn lưu động ra nhẹ nhàng ý, làm cho giờ phút này bí cảnh trong đích tứ điện đệ tử, đều thần sắc kinh biến, đều âm thầm kinh ngạc tìm kiếm khí thể kia ngon nguồn.

Đột nhiên, Hồng phát lão giả hai mắt mạnh mẽ trợn mắt, hai mắt thanh quang ngưng tụ, phóng xuất ra từng đạo trong suốt sóng gọn, giống như xẹt qua thương khung giống như cầu vồng, trong nháy mắt phun mạnh mà tràn ra, hướng về phía dưới ngọn núi tứ điện đệ tử quanh thân áp bách dưới đi.

Khí thể kia tràn ngập lạnh như băng ý, tối tăm mệnh mông, truyền ra.

Khí thể kia vẫn còn như thực chất, nặng tựa vạn cân, áp toàn bộ tu sĩ trên người, bọn hấn một đám sắc mặt đều dị thường khó chịu nổi, ngực cảm giác áp bách càng ngày càng nặng, bí cảnh bên trong dần dần bị khí thể kia bao phủ trong đó, đạo đạo mạnh mẽ thần thức dừng lại ở từng bí cảnh tu sĩ trên người nhất nhất xẹt qua, vô luận loại cảnh giới nào tu sĩ toàn lực chống cự, đều cũng giữa khoảng cách đất bật tan rã.

Dưới thần thức tra xét, khiến cho người về mặt hốt hoảng, không khỏi dâng lên một cổ cứng bái ý, ắn có quỷ sát dấu hiệu, giống như một cái thương cơ cổ Thần Ma trên đời, khiến người sinh lòng rung mình, ẩn giấu không được một tia bí mật.

Bỗng nhiên đứng yên Tàn Phàm, trong mắt đột nhiên bắn ra kỳ quang, cảm thụ này cổ khí thể kinh người, trong mắt của hấn tinh quang chột lóe, tâm thần nghĩ lại trong lúc đó, đem "Cục gạch" thu vào thể nội, không đang chống cự, tùy ý này cổ thần thức xâm vào thể nội, tùy ý tra xét lên.

Tàn Phàm trong lòng tuy rất sợ e ngại cảm giác, nhưng là vẫn chưa lộ ra nửa điểm vẻ kinh hoảng. Hấn dĩ nhiên hiểu được, tuy rằng không biết này thần thức chủ nhân ra sao loại tu vi, xem này thần thức cường độ, liền ngay cả tứ đại điện chủ trên người cũng không bằng đạo này thần thức không đáng kể.

Sợ là đã siêu việt Trúc Cơ Kỳ, nếu nếu là thật tồn tại ác ý, định không một chút chạy trốn có thể, còn nữa mà nói này bí cảnh chính là Phá Tính Tông đất nòng cốt, tông môn không có khả năng không thiết hạ phòng hộ, tài năng ở bí cảnh bên trong không kiêng nê gì như thế phát ra thần thức kiểm tra người, đích thị là tông môn tu sĩ cấp cao, thả có che giấu, chẳng thả phóng khai tâm thần tùy ý này tra xét.

Lúc này này hòn đá đã muốn biến thành "Cục gạch" trạng thái, không có bất kỳ linh lực tiết ra ngoài, tựa như nhất món pháp bảo giống như vậy, nhỏ máu nhận chủ, thu nhiếp trong cơ thể. Hấn tin tưởng cho dù đạo này thần thức chủ nhân nói vậy, cũng tra không dò ra chút đầu mối.

Cho dù tra xét đến đan điền này "Cục gạch", cũng chỉ sẽ nhạo báng một phen, cần biết tu tiên giới hạng mở mang, tu sĩ chỉ thấy sử dụng bảo đồ như kiến cỏ, như kia mệnh mông chi bầy cá vô hạn vô biên, trong đó cổ quái kỳ lạ pháp bảo làm sao này nhiều tai.

Đừng nói là này "Cục gạch" pháp bảo, chính là cả kia "Cá trạc tiên", "Cái cước", "Cái sàng" cũng có khối người...

Quả nhiên, này thần thức chỉ trong cơ thể Tàn Phàm dừng lại bất quá thời gian ba cái hô hấp, liền tiêu nhiên nhi khứ, thấy vậy Tàn Phàm hoàn toàn yên tâm, học ra một ngưng trọc khí.

Bí cảnh bên trong này mạnh mẽ thần thức lực tra xét, tới đột nhiên, tiêu tán cũng nhanh chóng, cơ hồ ngay tại trong chớp mắt giống như là thủy triều, duy trì bất quá thời gian uống cạn chun trà, lặng yên côi ra, bí cảnh bên trong lại đã khôi phục thường ngày bình tĩnh.

Chính là lúc này tứ điện đệ tử tại đây thần thức quấy nhiễu, ở không cái gì bề quan tu luyện người, đều cuống quít bên trong theo bề quan trong động phủ đi ra.

Một đám thất kinh nhìn lên bí cảnh trên không, tận thể thiên tai giống như địa ngục cảnh tượng, người nhất gan tu sĩ, trước mắt do dự, lên tiếng kêu rên khóc lớn, thậm chí hai mắt trở nên trắng, bất tỉnh đi.

Cùng một thời gian Phá Tinh Tông chủ mạch, bảy sắc cầu vòng dưới có một chỗ phong cách cổ xưa cung điện, cung điện này cũ nát không chịu nổi, có đại rậm rạp, đất Thạch nghiêng, giống như gió thổi tức thật.

Tàn viên ngổa vách tường, hiện rõ vô cùng phong cách cổ xưa vẻ, phảng trải qua vô tận sâu kín năm tháng.

Cung điện này đang thâm ra, có tám cô tranh phòng nhỏ, theo thứ tự sắp hàng hình tròn mà nhiều, này đó cô tranh phòng nhỏ thượng lóe ra từng trận thất thái lưu quang, muôn màu muôn vẻ, chói lóa mắt.

Tám tòa cô tranh phòng nhỏ ở giữa, đứng lạng một tòa hình tròn dân tế, này dân tế cấp ba trượng, rộng hai trượng, lóe ra từng trận vũ vũ, này tiếng như ngọc chấn, này thể như chẻ tre, linh khí lượn lờ, uy áp từ từ, trang nghiêm là một tòa uy lực bất phàm trận pháp.

Dân tế ở giữa nổi lơ lửng nhất đoạt quang tiểu cầu, hình cầu bên trong, từng trận linh khí vàng sáng lưu chuyển, mơ hồ có thể thấy được, lại là cả Phá Tinh Tông thu nhỏ lại mô hình.

Đột nhiên chân trời một đạo bay nhanh rong ruổi độn quang gào thét mà đến, này độn quang khoảng cách nơi đây ngoài trăm trượng từ từ hạ xuống, độn quang rơi đi, xuống dưới một người, người này sắc mặt ưu sầu, cước bộ hỗn độn, thần sắc kích động, giống như làm đại sự phiền não.

Một trận chạy chậm lúc sau, người này cước bộ hơi ngừng lại, sửa sang lại dung nhan, sắc mặt cung kính cực kì, đứng ở nhà lá ngoại, cung kính nói: "Chư vị kim đan sư thúc, phụng thủy tổ pháp chỉ, mở ra hộ tông đại trận, phong bế tông môn!"

"Hắt xì!"

Tám tòa nhà lá cửa gỗ cùng kêu lên mở ra, chậm rãi đi ra tám người, tám người này mặt hình thái khác nhau, hiện rõ vô cùng chi hoa, quanh thân khí cơ nội liễm, một người cầm đầu, nghi ngờ nói: "Nguyên đường, phát sinh chuyện gì, lại cần thủy tổ truyền xuống ý chỉ, phong bế này hộ tông môn đại trận."

Còn lại mấy người giai lộ vắng lặng vẻ, nhìn về phía nguyên đường, ánh mắt hơi vẻ hỏi thăm.

Nguyên đường xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, rất gấp gấp vẻ, nói: "Chư vị sư thúc, nửa canh giờ trước, Linh tu bí cảnh Bát Môn Tụ Linh Trận trận pháp thoát phá, bí cảnh chấn động, trận cơ bị hao tổn."

Tên còn lại mờ mịt nói: "Linh tu bí cảnh!"

"Này bí cảnh không phải sư huynh của ngươi cực đạo sư diệt trần thủ, vì sao còn sẽ phát sinh việc này!"

Nguyên đường nhìn về phía người này, không dám giấu diếm, cười khổ nói: "Sư thúc nói không sai, cực đạo sư huynh trần thủ bí cảnh ba trăm năm đến một con bình an không việc gì, cũng không biết lần này bí cảnh đột nhiên chấn động, trận cơ trụ nghiêng, bát môn trận pháp không được đầy đủ, bí cảnh chấn động, sợ là cần nghiền nát, may mà cực đạo sư huynh đã truyền âm thủy tổ."

"Thủy tổ đã ở bí cảnh tra xét chữa trị, phân phó ta chờ đóng cửa chu thiên phá tinh đại trận, chữa trị bí cảnh là lúc, bất luận kẻ nào không được xuất nhập, để ngừa ma đạo bọn đạo chích tiến đến gây chuyện."

"Thì ra là thế, nếu như vậy, bí cảnh trong có thủy tổ kiểm tra nhất định không ngại, bí cảnh chữa trị là lúc thủy tổ không rảnh phân thân, ta chờ hay là trước đem hộ tông đại trận đóng đi, chư vị sư đệ ý như thế nào." Lão giả cầm đầu dò hỏi.

"Dạ, liền theo lời nói của Ngôn sư huynh."

"Dạ, liền theo sư huynh sở Ngôn sư huynh."

"Nguyên Đạo, đem lệnh bài chương môn để vào trận cơ ở bên trong, ta chờ cái này phong bế hộ tông đại trận, ngươi và lại hảo hảo trấn thủ tông môn, có chuyện gì quan trọng trực tiếp truyền âm ta chờ. Cho đến lần này bí cảnh chữa trị phía trước, ta chờ tám người sẽ không bế quan."

"Tạ, chư vị sư thúc, Nguyên Đạo nhất định tận lực, không phục sự phò thác."

"Năm đó ta chờ hợp lực đề cử ngươi làm chương môn, đối với năng lực của ngươi, ta cùng chư vị sư huynh đệ rõ như ban ngày." Lão giả cầm đầu nói xong, trầm ngâm một chút, lại nói:

"Chư vị sư đệ, theo ta mở ra trận pháp."

Và thứ đồng thời Linh tu bí cảnh, đỉnh mây phía trên:

"Ồ! Kì quái, ở lão phu thần thức tra xét dưới vẫn chưa phát hiện gì người khả nghi, chẳng lẽ lại Bát Môn Tụ Linh Trận là tự hỏng mất hay sao?" Lão già tóc đỏ cau mày, mặt lộ vẻ nghi hoặc, tự lẩm bẩm.

"Cực đạo, lão phu lập tức sẽ phong bế bí cảnh để chữa trị Tụ Linh Trận pháp, toàn bộ tập huấn đệ tử toàn bộ đưa ra, này bí cảnh chữa trị bắt đầu cực kỳ rườm rà, chớ làm cho bất luận kẻ nào phiền nhiễu bồn tọa! Còn nữa tứ điện đệ tử đưa ra ngoài, người đang ở đây nhất nhất tra xét vốn, chớ quên."

"Vâng, sư tôn!"

Truyện convert bởi HADEŞŁØKI, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cầu Nguyệt Phiếu, kim đầu và chút bạc nữa :v

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Nhiệm vụ

Sau nửa canh giờ, mọi người dưới sự dẫn dắt của chấp pháp đường, tứ diện đệ tử nhao nhao kích động mà chạy, hướng về bí cảnh lối ra tụ tập, theo thời gian trôi qua.

Chỉ cần thời gian một nén nhang, bí cảnh lối vào liền trở nên chen chúc, tuy rằng đều muốn nhanh chóng thoát đi này khủng bố nơi, nhưng không người dám chạm đến chấp pháp đường uy nghiêm, chỉ phải dựa theo trật tự đầu vào đây chờ đợi Truyền Tống Trận Pháp mở ra.

Giờ phút này, bầu trời này kể nứt tốc độ tuy rằng so với vừa rồi hơi chút thông thả, nhưng này hủy thiên diệt ngày không khí như trước làm cho người kinh hãi đảm chiến, bạo ngược khe không gian, để lộ ra nhè nhẹ sương mù, giống như ngày từng ngày xanh thẫm ba xà, hợp bầy tập đám, quán quanh xoay quanh, hóa thành từng chuỗi tối đen không gian chi nhận, tùy ý điên cuồng gào thét, trình vạn mã bốn đằng xu thế.

Hắc sắc đao gió ập tới, đều bị trong khoảnh khắc biến mất tan ra lẻ tẻ, bị hấp xả nhập màu đen trong cái khe, bí cảnh nhập khẩu tông môn ba vị trúc cơ sư tổ hợp lực bố trí hạ một đạo cực đại màn sáng phòng hộ, đám đông bao vây trong đó, ngăn cản lên sương mù màu đen xâm nhập.

Này vòng bảo hộ là màu lam nhạt trong suốt màn nước, có thể thấy rõ ràng màu đen không gian chi nhận xâm nhập, kịch liệt năng lượng đập vào khiến cho này quảng sáng rung chuyển không thôi, lung lay sắp đổ!

Ba vị trúc cơ lão tổ xuất ra vài khối linh thạch, một bên kiệt lực chuyển vận phép màu, một bên từ trong linh thạch hấp thu linh lực, theo bọn hắn tái nhợt trước mặt sắc đỏ có thể thấy được, duy trì này quảng sáng, tiêu hao khá lớn.

May mắn này quảng sáng nhìn như yếu ớt vô cùng, có thể cường độ không chút nào chưa lộ kém cỏi, tàn bạo không gian chi nhận đập vào, chính là khiến cho màn nước này lắc lư trái phải, nhưng không có thoát phá dấu hiệu.

Trong lòng mọi người trấn định rất nhiều, rất nhanh kích động bất an trước mặt sắc trở thành hư không.

Tần Phàm thần thức đảo qua, phát hiện này màu lam nhạt màn nước ở bên trong, toàn bộ tứ diện đệ tử, mặc dù đang ở này Linh tu bí cảnh bên trong chỉ có ngắn ngủn thời gian hai năm, nhưng tu vi và lúc đến nói vậy, đều đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, như Hứa Thanh Sơn, Lãnh Yên, hoàng tử dương mấy ngày này tư trắc tuyệt đệ tử, mờ hồ đều đã đạt tới toàn chiều hậu kỳ, xem ra không lâu liền biết chạm đến ngưng khí đại viên mãn hàng rào.

Chỉ có Tần Phàm một người nhìn qua, như trước dừng lại ở phát ra ánh sáng cảnh, ý nghĩ này Tần Phàm một tiếng từ từ thở dài, thần tình vẻ khổ sở.

Hai năm trước đi vào bí cảnh thì kia trúc cơ lão tổ lời nói: "Chưa đạt toàn chiều, trực ra khỏi cửa nội!" nghiêm khắc lời nói, lúc này theo bí cảnh rung chuyển mà biến thành một tờ nói suông, khiến cho Tần Phàm lại tránh được một kiếp.

Tần Phàm chính mình rõ ràng, cảnh giới của hắn tuy rằng theo ở mặt ngoài xem, này như cũ là Khai Quang kỳ cảnh hậu kỳ, nhưng trên thực tế hắn biết, hắn hiện tại đã muốn đột phá phát ra ánh sáng cảnh tiến nhập toàn chiều, dĩ nhiên có thể bay trên trời.

Dựa theo ngưng khí kỳ đại cảnh giới phân chia, hắn đã là ngưng khí tầng bảy.

Kề lại phân tích loại nguyên nhân này lúc sau, Tần Phàm đoán cảnh giới của hắn sờ dĩ như vậy, giống như sương mù quý dị, có thể cùng hắn hấp thu cục gạch linh lực có quan hệ.

Loại này trải qua thay đổi sau đích linh lực tu luyện làm ít công to, khá vậy đã tạo thành loại cảnh giới này và phép thuật không hợp di chứng.

Hắn không biết, đối với hắn mà nói đây là tốt hay xấu!

Loại này linh lực tiến vào đan điền về sau, áp mơ hồ hần có thể cảm giác được thần thức cũng đã xảy ra một số khác biệt tầm thường biến hóa.

Tần Phàm phát hiện cảnh giới cao hơn hần tu sĩ, hần có thể dễ dàng tra xét cảnh giới của hần mà không bị phát giác, chẳng sợ trước mắt duy trì quảng sáng ba vị trúc cơ lão tổ cảnh giới, hần có thể rõ ràng cảm giác được sửa là tối cao cũng chính là trúc cơ trung kỳ, đây càng làm cho Tần Phàm hoảng sợ.

Bình thường cảnh giới và pháp thuật bị vây đồng ý cấp độ lên, trực tiếp biểu hiện là tu sĩ thần thức và tu vi lên, cảnh giới cao tu sĩ phép màu tự nhiên không thấp, tương tự phép màu thấp kém tu sĩ, cảnh giới tự nhiên cũng cao không đi nơi nào.

Giống hần loại cảnh giới này cao hơn phép màu mấy lần người tu tiên, đúng là trong mắt không một.

Khó tư thật lâu, cũng không biết thần thức cụ thể tác dụng, Tần Phàm càng không thể xác định hần loại này quái dị đan điền, trong tông môn kim đan lão tổ có được hay không biết được nguyên nhân.

Cần nhắc một lát cần nhắc lợi hại về sau, hần đã bỏ qua đem loại này quý dị cảnh giới báo cho tinh tông điện.

Cùng lúc đó, Phá Tinh Tông này tòa cao lớn mà uy nghiêm chủ điện lên, quay chung quanh vách tường theo thứ tự phân loại hai hàng, bày đặt mười hai tấm ghế dựa mây, trên ghế mây ngồi đầy áo bào trắng tu sĩ.

Những tu sĩ này có sắc mặt già nua, có đích tuổi còn trẻ khô ngô, có hơi thở làm cho người ta sợ hãi, có bình thần nội liễm, phía trước nhất bốn tờ trên ghế mây lại tòa lên một mặt dung đoan trang phụ nữ trẻ.

Nhưng đều không ngoại lệ, tất cả đều thân mặc áo bào trắng, ở Phá Tinh Tông áo bào trắng tu sĩ thì đại biểu tông môn sức mạnh trung kiên, đều được xưng là "Sur tổ".

Này đó áo bào trắng tu sĩ tất cả đều nhìn chăm chăm ở giữa vị trí kia, kia ghế dựa mây cả vật thể lưu quang, trắng lẹ, nhất trung niên nhân rõ ràng tòa lập, hần đầy lộ ưu sầu vẻ, phía trên tòa đại điện này không khí ngột ngạt mà nặng nề.

Người này đúng là Phá Tinh Tông quyền lợi cao nhất người, chương môn Nguyên Đạo tử!

Ít khi, Nguyên Đạo tử tầm mắt theo đại điện nhất nhất đảo qua, hần trầm ngâm nói: "Các vị sư đệ, nói vậy Linh tu bí cảnh chuyện tình tất cả mọi người đều đã hiểu chứ, ta tuân thủ tổ pháp lệnh, phong bế tông môn chu thiên phá tinh đại trận đã muốn sắp ba tháng rồi, không biết tứ đại điện chủ đối tọa hạ đệ tử có từng nhất nhất kiểm tra qua?" Nguyên Đạo tử tiếng nói dứt xuống trên đại điện một mảnh nặng nề lâm vào ngán ngùi trong yên tĩnh.

Một lát sau, Thiên Thương điện chủ Bảo Phác Tử, ho nhẹ một tiếng, phá vỡ này bầu không khí áp lực, lạnh nhạt nói: "Nguyên Đạo sư huynh, bí cảnh việc, ta Thiên Thương điện đều đã nhất nhất kiểm tra, vẫn chưa xuất hiện bất kỳ dị thường đệ tử, cùng ta Thiên Thương điện cũng không liên quan."

"Hừ, ta cũng cùng Bảo Phác Tử sư huynh giống như vậy, cẩn thận kiểm tra qua cũng không có dị thường, nguyệt ngưng sư muội Bạch Hạc Điện đều là nữ tử chi lưu, nói vậy cũng sẽ không có sơ bại lộ, vấn đề này nhất định xuất hiện ở tinh tông trên người điện hạ." Hàn triệt lạnh lùng nói.

Hứa Chân nghe vậy, nhất thời một cổ ngọn lửa vô danh phun ra, mặt âm trầm má mẩn: "Hàn triệt, ngươi đừng ngấm máu phun người, dựa vào cái gì cùng ta tinh tông điện có quan hệ, Hứa mỗ ánh sao tông điện tuy là lốt đáy tồn tại, Hứa mỗ cũng không phải kia mặc kệ hạng người, nếu vấn đề thực là xuất hiện ở ta tinh tông điện, điện chủ này Hứa mỗ tự nhiên từ đi."

Hàn triệt nghe vậy, cười lạnh nói: "Ai đệ tử, ai biết, thượng bất chính, hạ tắc loạn!"

"Hàn triệt lão tặc, ngươi đừng ngấm máu phun người... Khó trách Nguyệt Hoa sẽ không chọn ngươi làm đạo lữ."

"Hứa Chân tiểu nhi, ngươi... Muốn chết!" Hàn triệt nhất thời biến sắc, sắc mặt đen sì như mực, bàn tay vung lên, thiên địa linh khí khoảng cách tụ tập, hóa thành boong boong ung trào, cùng với không trung truyền đến một, mang theo lớn uy lực từ trong tay bay ra ngoài.

Nhất thời trên đại điện, một cổ dày đặc mùi thuốc súng chung quanh tràn ngập, từng trận sóng linh lực từ từ truyền ra.

"Đủ rồi!"

"Các ngươi trong mắt còn có ta người chương môn này không có, thật coi ta Nguyên Đạo tử là bài trí hay sao!" Nguyên Đạo tử từ từ giận a nói, chuyển tay nhẹ vẩy, một cổ hơn khí thể cường đại, nhất thời mạnh xuất hiện, cổ khí thể này mới vừa xuất hiện, trên đại điện âm lãnh bầu không khí nhất thời ngưng lộ, như hàn băng địa ngục, thủy linh lực biến ảo ung trào khuynh khắc thời gian thoát phá, biến mất.

Nguyên Đạo mục nhỏ quang lóe ra, trầm giọng nói: "Thần thể của ta làm Phá Tinh Tông chương môn, hành sự giám sát chức vụ, tông môn xuất hiện bất kỳ bại lộ, bọn ngươi khó khăn từ tội lỗi!"

"Hiện tại chính trực thời buổi rối loạn, chư vị sư đệ làm đồng tâm hiệp lực, bảo hộ tông môn! Nếu không tự loạn trận cước, ta đây Phá Tinh Tông như thế nào đặt chân ở trong loạn lưu này."

"Đều đi xuống đi, hảo hảo kiểm tra một phen, không cần thiết bỏ rơi nhiệm vụ!" Nguyên Đạo tử nhất sắc mặt thất vọng, tràn đầy mệt mỏi ý, hữu tâm vô lực nói.

Một lát sau trên đại điện lại thuộc yên tĩnh, Nguyên Đạo tử nhìn chăm chú phương xa, vẻ mặt mệt mỏi sắc, phiên muộn nói: "Đại sư huynh, ngươi cũng

thấy đấy... Lấy hiện ở loại tình huống này, lần này bí cảnh việc sợ lại là sống chết mặc bây."

Đại diện phía sau, một đạo áo bào trắng thân ảnh, nháy mắt tới, hần mắt lộ ra vẻ trầm ngâm, nói : "Nguyên Đạo, cũng khổ người."

Nguyên Đạo từ nghe vậy, cười khổ nói: "Thanh Hư sư huynh, lúc trước sư tôn bổn ý cho người đến tọa này chừng môn chức vị, người sư huynh của ta đệ ba người, chỉ có người thích hợp nhất có thể..."

Lão giả áo bào trắng, thờ dài một tiếng, trong ánh mắt tràn đầy vẻ áy náy, nói: "Nguyên Đạo, người và cực đạo tư chất rất tốt, là tông môn tương lai, ta chỉ là một lão già hóm hèm, không mấy năm có thể sống, thăm nghĩ khỏe mạnh nhìn xem thế gian này cảnh sắc, sư huynh đạo tâm từ lúc 200 năm trước tự từ, ta còn là an tâm sau màn hiệp giúp đỡ bọn người sư huynh hai người đi."

"Cùng người và cực đạo cùng tất, ta mặc dù là các người Đại sư huynh, có thể sư huynh biết ta chỉ là thời gian tu luyện dài quá đó, năm đó lừa gạt sư tôn yêu mến, cứu mạng cho loạn ma khô hải, lại truyền xuống đạo pháp, dĩ nhiên hơn bốn trăm năm, mới thành tựu hiện giờ tu vi, sư huynh cũng thỏa mãn."

Cảm thụ trước mắt lão giả áo bào trắng trong lơ đãng biểu lộ thâm lương và xuống dốc ý, Nguyên Đạo từ chán nản nói: "Sư huynh, người... . Vẫn là không đi tới à."

Lão giả áo bào trắng trầm mặc một lát sau, bỗng nhiên nói: "Hơn mười năm trước, ta theo loạn ma khô hải phản hồi thì ở tông môn phạm vi thế lực ngàn dặm ngoại một chỗ tiêu sơn thôn, gặp được nhất ma đạo ngưng khí tặc tử, đang đi tàn sát thôn việc, vì huynh ngăn cản không, hãy để cho kia ma đạo tặc tử chạy."

Nguyên Đạo từ nghe vậy, nhất sắc mặt kinh ngạc, thất thanh nói: "Thanh Hư sư huynh, người khác không biết, ta cùng cực đạo chính là biết thực lực của người, một cái ngưng khí tiêu bối thể nhưng có thể từ trong tay người đào thoát, này có phải hay không có điểm không thể tưởng tượng!"

"Ài, tuy rằng sư huynh thực lực không còn nữa trước kia, có thể ta kim đan cảnh giới hiểu được, nhưng như cũ không thể lưu lại kẻ mà."

Nguyên Đạo từ trầm ngâm một lát, suy tư nói: "Theo như như lời người nói người này có thể lấy ngưng khí kỳ, theo sư huynh trong tay đào thoát, tất không phải bình thường hạng người bình thường, chỉ sợ kia nổi danh "Ma đạo tứ tuyệt", cũng khó mà cùng với nó nói vậy, hay là. . . ."

"Người cũng đoán được, tiêu bối này sợ là thượng giai tu chân quốc ma đạo cực ác nghiệt thiên tài, này trong tay có một pháp bảo, hồn buồn thái độ, mơ hồ có vạn hồn xu thế, ta cổ nước Tổng tu tiên giới ma đạo tông môn tuy có hồn buồn người sử dụng, sư huynh hành tẩu hơn bốn trăm năm, thật đúng là chưa nghe nói có so với người vật!"

"Xem ra cổ nước Tổng tu tiên giới sắp thay người lãnh đạo rồi!" Lão giả áo bào trắng thờ dài một tiếng, trầm mặc một lát, lại nói: "Ta Phá Tinh Tông môn hạ tu tiên gia tộc, người định muốn hảo hảo làm yên lòng một phen, để ngừa bị ma đạo tu sĩ chiếm tiên cơ cơ, ta nhận được tin tức không ngày trước, chủ nhà họ Mã đột phá trong kim đan kỳ, là Mã gia này hai trăm năm đến xuất hiện thiên tài hiếm có trên đời, Khu Trùng Thuật có hi vọng đạt tới này tổ tiên độ cao chính là nhân vật, lại tăng thêm con hần mã Thiên Hải ở ta Phá Tinh Tông vô có mất tích, Linh Hồn ngọc giản sớm thoát phá, nói vậy đã muốn thân từ, vì huynh sợ này sinh ra lòng phản nghịch, đối với ta Phá Tinh Tông có điều phê bình kín đáo, người vẫn là điều tra một phen, thăm dò khẩu phong đi!"

"Vâng, sư huynh, ta không thể để cho Phá Tinh Tông ở trong tay ta xuất hiện bất kỳ bại lộ, khi tất yếu, ta không để ý Mã gia biến mất." Nguyên Đạo trong mắt hàn mang chợt lóe, trầm giọng nói.

...

Bí cảnh trở về về sau, Tàn Phàm cũng cùng toàn bộ tứ diện đệ tử giống như vậy, đã bị một phen chặt chẽ địa bàn tra, may mà hần thân bí kia hòn đá đã thay đổi bộ dáng, trở thành gạch hình pháp bảo, bị này thu nhiếp trong cơ thể đan điền, vẫn chưa hiển lộ bất cứ dị thường nào, may mắn lừa dối qua được.

Từ nay về sau ba tháng dư, Phá Tinh Tông "Chu thiên phá tinh đại trận" dĩ nhiên mở ra, gì đệ tử không được ra ngoài, liền ngay cả này đã ở bên ngoài chấp hành tông môn nhiệm vụ hoặc lịch lãm trở về núi đệ tử, cũng bị ngăn cản ở tông môn đại trận hộ sơn trước, chỉ phải trú lưu ở ngoại môn.

Này "Chu thiên phá tinh đại trận" "Đề lại tự lập bài tổ sư phá tinh lão nhân thủ, uy lực rất mạnh, ở cổ nước Tổng toàn bộ môn phái tu tiên bên trong đều danh liệt tam giáp, có thể đồng thời chống cự số lượng nguyên anh lão quái liên thủ oanh kích.

Tuy rằng này hộ tông đại trận uy lực cực kỳ bất phàm, nhưng này đối linh thạch tiêu hao cũng dị thường khủng bố, lấy hiện tại Phá Tinh Tông địa vị, xuống dốc trở thành một tam lưu môn phái, khó có thể duy trì như thế tiêu hao, phong bế sơn môn cũng sau ba tháng trong một ngày buổi trưa, trước tiên giải trừ.

Một ngày này, Tàn Phàm ở nơi tu luyện, cả ngày luyện tập kia ngự khí bay lên không thuật, tuy rằng bí cảnh bên trong hần đang cực gạch này biến dị thì theo kia chung quanh dật tán năng lượng ở bên trong, hấp thụ một phần nhỏ, khiến pháp lực của hần tinh tiến mấy phần. Bây giờ đang ở luyện tập này ngự khí bay lên không thuật, đã muốn thuận buồm xuôi gió, sẽ không xuất hiện linh lực cung ứng không nổi, đột nhiên trở rét giữa không trung nguy hiểm.

Trải qua thử xuống dưới, bên trong đan điền cực gạch pháp bảo, hần đồng dạng có thể xu thế, chính là pháp bảo này bộ dạng để cho cười khổ không thôi.

Ngự khí phi hành, không giống thuộc tính khác phi kiếm, tán ra huyễn sắc loá mắt sắc sở ánh sáng, mà là hiện ra một loại cực kỳ ít có màu xám tro ô quang, tựa như cùng thể tục đất tảo ống khói bên trong sải bụi giống như vậy, nhưng nếu không phải từ nơi này ô quang bên trong cảm giác được tinh

thuần linh khí, thật đúng là muốn kia ma đạo tu sĩ độn quang.

"Chuyện này. . . . Cũng quá hiếm thấy rồi!" Tần Phàm cười khổ không thôi, mặc dù là trong nhưng hấn như vậy tâm cũng hưng phấn dị thường, cục gạch này cường độ và sức nặng dĩ nhiên khiến người không thể tưởng tượng.

Theo Phùng họ cô gái và Cát lão đại làm sao đạt được phi kiếm và không rõ sử dụng miếng sắt, cũng khó mà ngăn cản cục gạch này uy áp, dễ dàng gian thoát phá mở mang, mất đi linh khí, trở thành một đôi sắt vụn.

Phi kiếm này và miếng sắt, giống như bị này hấp thu tinh hoa giống như vậy, nháy mắt linh lực hoàn toàn không có, tú tích loang lổ.

Đây càng thêm là Tần Phàm nghi hoặc, đối với cái này hòn đá hấn tìm đọc đại lượng điển tịch cùng với đồng môn sư huynh nói chuyện trong đích dự thánh đánh thọc sườn, vẫn không có thu hàng nửa điểm tin tức hữu dụng.

Duy nhất có thể xác định chính là, cục gạch này tuyệt đối là một món đồ bảo vật , còn cấp bậc cũng không phải là hấn loại tu vi này người tu tiên có khả năng đoán.

Đúng lúc này, Tần Phàm ấn đường vừa nhú, trong lòng sinh ra ý nghĩ, đem cục gạch thu nhiếp trong cơ thể, đẩy ra cửa gỗ, nhìn về phía bầu trời xa xăm, không đồng nhất nhiều biết, nhất đạo kim sắc độn quang từ cạnh thiên cấp tốc bay tới, một cái hô hấp, đã dừng lại khi hấn tu luyện cửa gỗ ngoại.

Kiểm quang này thượng rõ ràng đứng một vị thiếu niên mặc áo vàng, thiếu niên này bộ mặt âm hàn, vẻ mặt lãnh đạm, lạnh lùng nhìn quét một phen, nói: "Người chính là Tần Phàm?"

Tần Phàm dưới sự kinh hãi, cấp vội cung kính nói : "Sư huynh, chính thức Tần Phàm!"

Ở Phá Tinh Tông kim y đại biểu chấp pháp đường đệ tử, đây chính là nắm giữ giám sát chức vụ, có được tiên trăm hậu tấu quyền sanh sát, là tông môn hoa bỏ ra rất nhiều sức lực, bồi dưỡng từ trung đệ tử, này chấp pháp đường đệ tử bình thường du đăng ở tứ điện hệ thống ở ngoài, hình thức giám sát chức quyền, chẳng sợ người là trúc cơ sư tổ, cũng không thể vượt qua nửa phần.

"Tần Phàm, tinh tông điện chủ Hứa Chân môn hạ, phát ra ánh sáng cảnh hậu kỳ, tiến vào bên trong tông hai năm sáu tháng, đúng không?"

"Điều quân trở về huynh, sư huynh lời nói là thật! Không biết..." Tần Phàm nghe vậy trong lòng hơi hồi hộp một chút, nói.

Đối với cái này kim y sư huynh đến, hấn cũng là không yên đến cực điểm, không dám biểu hiện ra nửa điểm về mặt, nhìn thấy này kim y sư huynh tuy rằng vẻ mặt lãnh đạm âm hàn, có thể vẫn chưa toát ra chút ác ý về sau, hấn hoàn toàn yên tâm, không khỏi đoán lúc nào tới ý.

"Sư đệ, không cần như thế, chỉ cần người không có làm hỏ thẹn tông môn việc, ta chấp pháp đường sẽ không theo liền ức hiếp người, lần này sư đệ tiến vào nội môn dĩ miễn một năm, dựa theo quy định, người sửa thực hiện nội tông đệ tử chức vụ."

"Tông môn nhiệm vụ!" Tần Phàm nghi ngờ nói, một lát sau hấn tỉnh ngộ, hồi tưởng lại, tông môn biện pháp quyền sách nhỏ thượng thực sự như vậy một cái: "Phàm là tuổi tròn hai năm nội tông đệ tử, mỗi hai năm đều cần chấp hành một món đồ tông môn nhiệm vụ, từ nay về sau một năm là được an tâm tu luyện, không cần đề ý tới vật khác, này ba năm một cái luân hồi, đương nhiên nếu là nguyện ý cũng có thể tiếp tục chấp hành, kiểm lấy điểm cống hiến, đổi hữu dụng vật."

Tiếp nhận tông môn nhiệm vụ lệnh bài về sau, Tần Phàm nhìn chăm chăm đi xa độn quang, mắt trái mí mắt kinh hoàng, trong lòng mơ hồ có cỗ vẻ bất an, Tần Phàm xoay người đi vào trong phòng, tránh trong tay nhiệm vụ lệnh bài trầm mặc không nói.

Lâm vào ngăn ngui trầm mặc về sau, Tần Phàm trong lòng kêu khổ, hấn lẩm bẩm nói: "Mã gia! Thật sự là sợ điều gì sẽ gặp điều đó, lần này tông môn nhiệm vụ lại muốn đi Mã gia..."

"Đây không phải chui đầu vô lối sao!" Tuy rằng hấn đem mã Thiên Hải để lại trên trữ vật đại trướng còn trùng ấn nhớ rõ ràng, nhưng hấn vẫn là lo lắng sẽ có bí ẩn khác ký hiệu, bị này tham điều tra ra, có thể ba năm này một lần "Tông môn nhiệm vụ" lại là cưỡng chế chấp hành, không chấp nhận được nửa điểm phản bác.

Chấp pháp đường chính là có được tiên trăm hậu tấu quyền sanh sát, nếu ngộ ngược này kim y sư huynh, hậu quả khó mà lường được, đúng là hấn biết rõ chấp pháp đường thủ đoạn hung ác, cho nên mới như vậy bất đắc dĩ, tiếp được nhiệm vụ.

"Ba trăm năm, một ngoại môn đệ tử phạm phải sai lầm lớn, tị đông nháo sự sao, chấp pháp đường khuyên can không có kết quả, kết quả bị này đương trường diệt sát."

"150 năm trước, nhất nội tông đệ tử tư thông ma đạo, bị tra ra sau trốn tránh tông môn, chấp pháp đường truy sát ba ngày ba đêm, cuối cùng chém xuống đầu."

"Bốn mươi năm, nội tông nhất trúc cơ trưởng lão, một mình tàn sát đạo lữ, bị chấp pháp đường vây công mấy ngày, bắt sống cho tra sa núi non, chân hỏa cháy ba ngày, sinh sôi dẫn vật đến chết..."

Truyện convert bởi HADEŞLÖKİ, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cầu Nguyệt Phiếu, kim đầu và chút bạc nữa :v

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Tuần tra

Tuy rằng chấp pháp pháp đường kia kim y sư huynh sắc mặt lạnh lùng, cũng không một chút ác ý, nhưng này thần thái lại không chấp nhận được nửa điểm ngỗ ngược, nếu là trực tiếp cự tuyệt tiếp được này tông môn nhiệm vụ lệnh bài, chỉ sợ người nọ sẽ đương trường trở mặt, khó khăn khó tránh khỏi đi chấp pháp đường đi tới một lần.

Tần Phàm nhìn chăm chăm trên bàn lệnh bài trầm mặc không nói, giống như lâm vào thống khổ và rối rắm trong ký ức, ánh mắt xuyên thấu qua rèm cửa thẳng nhìn nơi xa giấu ở trong sương mù mây mù vùng núi, như nhau nội tâm của hắn bầu không khí, bình thản mà uể oải.

Loại này đại ra giống như suy nghĩ sâu xa liên tục một lát, Tần Phàm phục hồi tinh thần lại, thần tình chua xót, tự lẩm bẩm: "Ai, đi được tới đâu hay tới đó đi! Tin tưởng cẩn thận một chút, hắn là không có gì đáng ngại, xem tới vẫn là cần làm nhiều một ít chuẩn bị, nhiệm vụ này tới cũng là kỳ quặc."

Ba ngày thời gian trong chớp mắt. . .

Tần Phàm lại khổ tu mấy ngày, đợi cho tâm thần và pháp lực hoàn toàn khôi phục tới trạng thái tốt nhất, lúc này mới dựa theo ngọc giản thượng đánh dấu đi tới nơi nhiệm vụ tập kết- Tinh Hà đại điện.

Còn chưa tới gần, thật xa liền liên chứng kiến ở Tinh Hà Đại Điện bên người đông đúc, người nối liền không dứt.

Giờ phút này trước đại điện này trên quảng trường đám đông bắt đầu khởi động, ước chừng có gần trăm mười số người, từng trận tiếng động lớn làm thanh bên tai không dứt. Trần ngập muôn hình muôn vẻ nội tông đệ tử, những đệ tử này phần lớn thân mặc tử y, lẫn nhau trong lúc đó lẫn nhau người quen thuộc thấp giọng trò chuyện với nhau, cũng không ít hắc sắc thân ảnh cài trong đó, thần sắc chột lóe, vội vàng mà qua.

Đang lúc Tần Phàm đem ánh mắt tìm đến phía đại điện, tìm kiếm khắp nơi tập kết địa thì đột nhiên cảm giác được phía sau lưng bị người vỗ một cái thật mạnh, hắn dưới sự kinh hãi, cấp vội vàng xoay người nhìn lại, chỉ thấy cách đó không xa đứng vững hai, ba người, mà phía sau hắn nhất khoẻ mạnh khẩu khinh gây gò thiếu niên đang giờ cao lên cánh tay, tiểu a a nhìn của hắn.

Hiển nhiên, đây là "Tập kích" hắn đâu số gây nên!

Nhìn thấy người này Tần Phàm không có nửa điểm sắc mặt giận dữ, thần sắc hắn vui vẻ, cười nói: "Trương Đại Hổ? Người đi vắng Phá Tinh Điện thành thật ở lại đó, chạy đến nơi đây làm cái gì, người là để làm tông môn nhiệm vụ?"

Trương Đại Hổ sau khi nghe xong, chớp mắt, mở ra hai tay, thấp nhún vai bàng, vẻ mặt chua xót nói: "Cát ta muốn là mình tới đón thủ nhiệm vụ cũng thế mà thôi rồi, ít nhất còn có chọn lựa, tiểu gia ta là bị phương pháp đường kia bang cháu trai mạnh mẽ thu rúng tới được, tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, gặp vận đen tám đời rồi!"

Tần Phàm nghe vậy ngăn ra, cười khổ nói: "Ha ha, ta còn tưởng rằng liên số ta khổ, vận khí kém, không nghĩ tới người cũng như vậy, lần này ngược lại tốt chúng ta còn có thể lẫn nhau chiếu cố một phen."

"Đại hổ, bất quá lời này còn nói lại đây, người có quan hệ rộng rãi, cũng biết chấp pháp đường lần này phái ở dưới nhiệm vụ là cái gì?"

"Ai! Bất kể hắn là cái gì đồ bỏ chó má nhiệm vụ, dù sao ta biết không phải là cái gì tốt tới! Này chấp pháp đường tự mình mạnh thu nội tông đệ tử chấp hành nhiệm vụ, nhất định tham gia, người nói ta dám cự tuyệt sao!" Trương Đại Hổ nhất sắc mặt buồn bực.

Bỗng nhiên, Trương Đại Hổ sắc mặt một trận xanh mét, ánh mắt nhìn chăm chăm xa xa, nhỏ nước miếng, hùng hùng hổ hổ nói: "Phi, xui! Hôm nay xuất môn không xem hoàng lịch, như thế nào đụng tới cháu trai này rồi."

Tần Phàm nghi hoặc, theo ánh mắt của hắn điều chỉ, đem tầm mắt nhìn sang, cách đó không xa "Người quen biết cũ" hoàng tử dương ở một đám tử sam đệ tử bao vây, từ từ đi hướng một chỗ Thiên điện.

Xem này diễn cảm, dương dương tự đắc, coi thần thái vẻ mặt ngạo sắc.

Quay chung quanh bên cạnh hần đông đảo thanh sam nội tông đệ tử, vẻ mặt tươi cười thần thái cung kính, vẻ mặt a dua nịnh hót vẻ mặt.

Bên tai Trương Đại Hổ, khinh thường thanh âm lại nói: "Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, người xem cháu trai này, thật không biết đi cái gì tạo hóa, tốt như vậy vận khí, bị kim đan lão tổ thu làm môn hạ, người so với người làm người ta tức chết!"

"Hừ, nhỏ giọng một chút, người tật xấu này vẫn là không bỏ, bây giờ là nội tông cũng không thể giống nhau ngoại môn khi khẩu không che đậy, người vương tử này đương có một kim đan lão tổ đích sư phụ, thân phận địa vị nước lên thì thuyền lên, người nhưng đừng dễ dàng chạm đến lông mày của hần, đừng chấp nhặt với hần." Tần Phàm cẩn thận nhắc nhở nói.

"Ta sao có thể không biết lần này đạo lý, phát cầu nhàu thối." Nghe được Tần Phàm thiện ý nhắc nhở, Trương Đại Hổ hạ thấp thanh âm, ôn nhu nói.

Thời gian ngay tại hai người trong lúc nói chuyện với nhau chợt lóe lên, lại qua ước chừng chén trà nhỏ gian công phu, lúc này trên quảng trường này theo thái dương lên cao, biến thành có chút oi bức, từng trận sóng nhiệt từ từ theo giữa không trung áp bức xuống, tiếng động lớn làm đám người cũng dần dần rất thưa thớt.

Đối với lúc đến, ít một chút huyền ảo, nhiều hơn một phần sự yên lặng, cấp này khô nóng nội tâm mang đến một ít an ủi.

Đột nhiên, Trương Đại Hổ vẻ mặt cứng lại, lời kéo Tần Phàm đích tay cánh tay dùng sức lay động, chỉ về đằng trước cách đó không xa người đầu, hần thất thanh nói: "Mau. . . Mau nhìn, Tiểu Phàm, đây không phải là Hứa Hầu Tử vị hôn thê, kêu. . . Gọi là gì Yên Lai Trử?"

Tần Phàm nhìn thấy lưng này nắm chặt lay động không dứt đích tay cánh tay, bỗng nhiên lộ vẻ bất đắc dĩ, đối với Trương Đại Hổ này vội vàng hấp tấp tính cách, nếu không phải quen thuộc người, đổi lại người khác, thật muốn hạ xuống một ít gốc bệnh.

"Lãnh Yên!"

Khi nói chuyện, Tần Phàm theo Trương Đại Hổ ngón tay phương hướng, đem tầm mắt dời tới.

Chỉ thấy ba trượng có hơn, hai vị thân mặc áo tím nữ tu chi sĩ, đang chậm rãi đi tới, nhìn thấy này đến thân ảnh trên đại điện, toàn bộ nội tông đệ tử, đều bị này hấp dẫn, không tự giác dừng lại trong tay đích sự vật, chậm rãi nhìn chăm chú vào này lưỡng đạo thướt tha tịnh lệ thân ảnh.

Phá Tinh Tông đều không phải là đơn thuần nữ tu môn phái, chỉ có tứ trong điện Bạch Hạc Điện mới có nữ tu tồn tại, còn lại tam điện đều không ngoại lệ đều là nam sửa chi sĩ, cùng đối với những thứ này chính trực tuổi dậy thì tu sĩ mà nói, loại cảnh tượng này cũng không thấy nhiều.

Bình thường Phá Tinh Tông nữ tu sẽ không dễ dàng xuất nhập Bạch Hạc Điện, toàn bộ sự vật đều có đặc biệt tạp dịch đệ tử ngoại tông gánh vác, các nàng đều thuộc về thần long kiến thủ bất kiến vĩ thần bí tu sĩ, đối cho tu luyện của bọn hần phương pháp và hằng ngày làm việc và nghỉ ngơi đều là bí không thể nói, này có thể khổ này một nhóm lớn từ nam sửa.

Lúc này trên quảng trường, đông nam sửa cặp mắt mũi nhọn đại thẳng, lóe ra xanh mượt lam quang, mơ hồ truyền đến từng trận sói tru tư minh.

Đang định lúc này, Tần Phàm phía sau nhất thiếu niên mặc áo đen trước mặt đi tới, ánh mắt sáng lên, để lộ ra một tia khó hiểu vẻ tham lam, cười nói: "Vị này nói vậy chính là Bạch Hạc Điện lãnh Yên muội muội đi, đã sớm nghe Lãnh bá phụ nói qua, luôn luôn nghe nói thanh không thấy người, hôm nay gặp mặt, quả nhiên là tuyệt sắc khuynh thành có tư thế."

"Tại hạ Phá Tinh Tông tu tiên gia tộc Thôi gia đưa con cả, thôi thừa! Nhiệm vụ lần này do Thôi mỗ dẫn đội." Hắc y nam tử tao nhã, khi nói chuyện lộ ra một tia mỉm cười thần nhiên, làm cho người ta như gió xuân ấm áp.

Nàng kia, khẽ ngẩng đầu, nàng thần sắc như thường, trước sau như một lạnh như băng mà lãnh đạm, thần nhiên nói: "Sư huynh khen nhầm, ở tông môn xưng hô ta là sư muội là được, đây là ta sư muội đồ nguyệt, phụng mệnh tiến đến."

Cô gái này sau khi nói xong trầm mặc không nói, làm cho người ta cảm thấy sinh ra chớ tiến cảm giác, trong chốc lát nhiệt độ chung quanh nháy mắt chợt hạ xuống, nhưng thật ra này bên cạnh nữ tử rất là hưng phấn, đối này hắc y sư huynh cực kỳ nhiệt tình, giữa lông mày nhẹ nhẹ mị thái mơ hồ có thể thấy được, đối Tần Phàm hai người không thêm vào nhan sắc, thần tình xem thường.

Hắc y thiếu niên kia thấy vậy, ăn một cái bẻ môn canh, sắc mặt biến hóa, có chút âm trầm, rất nhanh trở thành hừ không, bị này che giấu tốt lắm đi xuống, lại đã khôi phục tao nhã thần thái, xoay người nhìn về phía Tần Phàm đám người, từ từ nói: "Tốt lắm, chư vị sư đệ, sư muội. Lần này tông môn nhiệm vụ, do ta đảm nhiệm giám sát chức vụ."

Chứng kiến người này trong nháy mắt biến hóa thần sắc, Tần Phàm thu hồi ánh mắt, nhưng trong lòng hơi hơi sợ hãi than, đồng thời đối với thiếu niên mặc áo đen đã tràn ngập một tia đề phòng, tuy rằng người này thoạt nhìn người hiền lành, vẻ mặt ôn hòa, nhưng trên trán lại tràn ngập thần nhiên âm lãnh ý, Tần Phàm biết người này cũng là một giới về tâm kế hạng người.

Thiếu niên mặc áo đen nói xong, nhìn về phía mọi người tạm dừng một lát, lại nói: "Kẻ hèn này chính là Phá Tinh Điện sư tôn Hàn Triệt dưới trướng con thứ hai, ta là Thôi gia Phá Tinh Tông môn hạ tu tiên gia tộc và là trưởng tử cháu đích tôn - Thôi Thừa! Nếu người cũng đã đến đông đủ, ta sẽ và chư vị sư đệ thuyết minh lần này ân nhiệm vụ tình hình cụ thể và tỉ mỉ."

Nói tới chỗ này, thiếu niên mặc áo đen họ Thôi, , trên mặt xuất hiện một loại hiếm có vẻ mặt ngưng trọng.

"Nửa năm trước, ta cùng Đại sư huynh Bạch Trạch, theo như lịch tuần tra tu tiên gia tộc công việc, ta sở phụ trách hai đại tu tiên gia tộc, nhiệm vụ sau khi hoàn thành đi trước trở về, Đại sư huynh trắng trạch lại mất đi tung tích, thẳng đến tông môn đại trận phong bế về sau, ngay tại cũng không liên lạc được."

"Dựa theo lệ thường, tuần tra nhiệm vụ mỗi tháng đều cũng hướng tông môn truyền quay lại tin tức, đây là các đòi tuần tra nhiệm vụ phải làm việc, có thể Bạch Trạch đại sư huynh, đã muốn nửa năm không có triệu đến, Thôi mỗ đăng báo tông môn chấp pháp đường, tra xét biết được này Linh Hồn ngọc giản vẫn chưa thoát phá, căn cứ một lần cuối cùng truyền quay lại tin tức, trắng trạch Đại sư huynh trôi đi ở Mã gia nơi đóng quân lạc Vân Sơn mạch phụ cận."

"Các người bốn vị đệ tử hiệp đồng Thôi mỗ điều tra việc này, vốn tông môn trúc cơ sư tổ đệ tử thân truyền mất tích, vốn do chấp pháp đường sư huynh điều tra, có thể nói thẳng trước Linh tu bí cảnh chấn động, chấp pháp đường không thể phân thân, do ta cùng với chư vị các sư đệ đồng hành, cho nên mới có nhiệm vụ lần này."

"Việc này nhiệm vụ chỉ cần điều tra một phen là được, không có quá lớn hung hiểm, huống hồ ta cùng Lãnh Yên sư muội đồng chúc còn lại hai đại tu tiên gia tộc người ấy đệ, khi tất yếu còn có thể điều động lực lượng của gia tộc."

"Lần này do ta điểm tướng, Phá Tinh Điện Trương Đại Hổ, Bạch Hạc Điện Lãnh Yên Đỗ Nguyệt, tinh tông điện Tàn Phàm, ba ngày sau xuất phát tụ tập nơi đây, không cần thiết dây dưa lỡ việc thời cơ."

Ba ngày sau, dựa theo thời gian ước định, mọi người đang ngoại môn ra tập kết, đợi cho người đông đủ lúc sau, kia hắc y sư huynh Thôi Thừa mỉm cười, tay phải chụp được túi trữ vật, lập tức bạch quang bay ra, mang theo từng trận linh áp, chậm rãi xuất hiện một con thuyền dài ba xích ngắn đích màu trắng thuyền thuyền.

Thuyền nhỏ đón gió sở trường, rất nhanh sẽ ở giữa không trung biến ảo thành công dài ba trượng ngắn.

Này thuyền nhỏ tản ra từng trận linh lực uy áp, có chút bất phàm.

"Đại hử! Đây là cái gì pháp bảo?" Tàn Phàm chứng kiến này thuyền lớn, cảm thấy hứng thú, vật ấy hẳn cũng là lần thứ nhị chứng kiến, và ngày đó Linh tu bí cảnh thì tinh tông điện chủ Hứa Chân trong tay cái kia chiến thuyền Linh thuyền đồng xuất nhất triệt, gồm cả mạng người diệu dụng, điều này làm cho hắn rất là nghi hoặc, nói là pháp bảo đi, này Linh thuyền nhất định nhận chủ sau mới có thể thu nhiếp trong cơ thể, nhưng mà trước mắt cái này nhìn Thôi Thừa điều khiển phương pháp, thể nhưng băng vào một miếng ngọc giản.

Một bên Đỗ Nguyệt mất lộ ra ra khinh ngược vẻ, thấp giọng nói: "Hử, đồ nhà quê, không kiến thức đây chính là Linh thuyền cổ bảo, mặc dù không thể dùng để đối địch, nhưng này Linh thuyền vận tốc so với ngự kiếm phi hành vận quang còn nhanh hơn gấp ba, chính là thượng cô tu sĩ luyện chế, hiện tại cũng đã thất truyền, Thôi sư huynh thân là Phá Tinh Điện con thứ hai, tài năng ngất trời, có một việc cổ bảo có cái gì kỳ. Đáng vẻ không giống như các người, bốn thuộc tính nguyên linh căn phế vật"

"Đủ rồi, sư muội!" Lãnh Yên sắc mặt hơi biến, trầm giọng nói.

Truyện convert bởi HJ\DC2LOK1, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cầu Nguyệt Phiếu, kim đậu và chút bạc nữa :v

Cảm ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Linh thuyền

Nghe trách mắng như thế về sau, Đỗ Nguyệt sắc mặt biến hóa, này về mặt biến ảo hồi lâu, nhìn về phía Tàn Phàm hai người trong thần sắc tràn ngập chán ghét và ác độc, Vài bước chạy chậm, dựa sát vào nhau bên cạnh Thôi Thừa, trên mặt hoa lệ làm dung động lòng người, giống như ủy khuất đến cực điểm.

"Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, có gì đặc biệt hơn người, đồ đi! Cũng không nhìn một cái chính mình, liền bộ dáng, thật sự cho rằng Thôi sư huynh có thể trúng ý người." Nhìn thấy lần này cảnh tượng, Trương Đại Hổ phun một bãi nước miếng, thấp giọng chửi rủa nói.

"Tốt lắm, đại hử! một cái nữ lưu hạng người, làm gì không chấp nhận với chi!" Tàn Phàm tiến lên từng bước, vội vàng khuyên can nói.

Chúng kiến Đỗ Nguyệt trong tròng mắt, hiện lên một tia đắc ý, Tần Phàm trong mắt hàn mang chợt lóe không để ý, chính là này thần sắc cũng dục làm sâu sắc chìm.

"Hừ, Tần mỗ lại không trêu chọc ngươi, lấy lòng Thôi sư huynh vô tội ta, tịch này đem đổi lấy Thôi sư huynh đối với ngươi thương hại đồng tình lòng của, thật đúng lòng dạ rắn rết, đến lúc đó đừng để bên ngoài người bán cũng không biết."

"Tốt lắm, chư vị sư đệ, sư muội, lần này tông môn nhiệm vụ tra xét chức vụ, mọi người làm cùng theo lý chỉ, đồng tâm hiệp lực, không cần bởi vì này đó lòng gà vò tội việc vật mà bị thương giữa lẫn nhau đồng môn tình nghĩa." Thôi Thừa tao nhã, Mím cười nhẹ nhàng nói.

Nhìn thấy này hơi chút hòa hoãn đó không khí, giống như cực kỳ vừa lòng. Thôi Thừa mím cười lại nói: "Này Linh thuyền cổ bảo đích xác không phải Thôi mỗ vật, chính là lần này vì lần này tông môn nhiệm vụ phương tiện, theo chấp pháp đường mượn tới, nhiệm vụ sau khi kết thúc hay là muốn trả lại chấp pháp đường."

Thôi Thừa khi nói chuyện, thân thể về phía trước nhẹ nhàng nhảy rơi trong thuyền lớn, xuất ra một viên màu lam nhạt đốt hương châm rồi nói ra: Tất cả lên đi! Thời gian cũng không sớm, chúng ta tức khắc khởi hành, không thể ở làm trễ nãi."

Mọi người thấy vậy cũng không tiện nói nhiều, y theo trật tự bước trên Linh thuyền, Đỗ Nguyệt theo sát phía sau một tấc cũng không rời, như hình với bóng.

Tần Phàm mấy người cũng không hề rời rắm vừa rồi việc, Bị thương Linh thuyền sau tìm một cái tương đối phía sau vị trí, Quan sát tỉ mỉ lên này Linh thuyền.

"Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, chờ ta sau khi cũng muốn làm một con thuyền, này rất phong cách!" Trương Đại Hổ lên Linh thuyền sau sờ sờ nơi này, Nhìn thấy nơi đó, nhất sắc mặt hâm mộ.

"Hừ, đồ nhà quê, đòi này ngươi liền đừng hy vọng rồi! liên các ngươi phế vật kia tư chất, Và Thôi sư huynh khi xuất ra, thúc ngựa cũng không bằng thứ nhất mao, có thể hay không trúc cơ còn nói không chừng đây! Tu tiên cái gì, về nhà làm ruộng đi thôi." Đỗ Nguyệt nhìn thấy Tần Phàm hai người nhất sắc mặt mới lạ, mở miệng châm chọc nói.

"Ta đi con bà nó chứ! Đỗ Nguyệt đừng tưởng rằng ngươi là nữ tu ta cũng không dám lấy làm sao ngươi dạng! Miệng ăn cứt rồi, ác độc như vậy, không nói lời nào không ai đem ngươi trở thành người câm." Trương Đại Hổ sắc mặt nháy mắt lần màu đỏ bùng một mảnh, đứng dậy, nổi giận nói.

"Trương Đại Hổ, ngươi. . ." Đỗ Nguyệt đôi mắt đẹp trừng, đang muốn mở miệng, xem đến cạnh nhất Lãnh Yên bình tĩnh sắc mặt, dưới sự kinh hãi này mới phản ứng tới, vị này chính là Bạch Hạc Điện chủ cháu gái ruột, tuy rằng không phải đóng cửa đệ tử áo đen, lại hơn hẳn đệ tử áo đen, nếu là ngộ ngược nàng, sau khi ở Bạch Hạc Điện ngày, định sẽ không sống dễ chịu, đành phải phần nộ thu hồi lời nói.

Cùng lúc đó, thương tình trên đỉnh, nội tông quan môn đệ tử nơi ở.

Một tòa đẹp đẽ liên miên mây mù vùng núi phía trên, sương mù bốc hơi phảng phất tiên cảnh, thất thải trong mây từng trận quang mang chớp thướt, mờ hồ có thể thấy được một chỗ nguy nga cung điện xây dựa lưng vào núi, nơi đây tự nhiên là tứ điện đứng đầu, Thiên Thương điện sở thuộc.

Trong đó một chỗ tới gần đại điện trong đình viện, một mặt sắc âm trầm Hắc y nam tử Đứng ở bên cạnh vách núi, Hàm thủ mà đứng, trên người trường bào màu đen không gió từ lên, tiên phong đạo cốt, chính là lúc này thiếu niên này quanh thân khí thể lại âm trầm mà áp lực.

Hắc y thiếu niên kia tránh trong tay màu xám viên cầu, đôi mắt tinh quang chợt lóe, nhìn về phía hư không biển mây, nhìn như hồi lại giống như tự lảm bảm.

"Cuối cùng nó là cái gì? ta lúc đầu dừng lại trúc cơ ba năm có hơn, thế nhưng bởi vì vật ấy đột phá đến trúc cơ trung kỳ! Sư đệ, ta nhất định sẽ điều tra ngươi là người phương nào, chỉ có ta mới có thể xứng đáng bảo vật như thế."

Nói xong, thiếu niên này mặt lộ vẻ một nét thoáng hiện âm lãnh chi cười.

Đột nhiên phía sau một người chậm rãi đi tới, người này ánh mắt nhìn về phía thiếu niên mặc áo đen, lại lộ ra hiếm thấy kinh sợ vẻ, đi lại tập tễn tiến lên từng bước, chiến chiến nguy nguy nói: "Không tang Đại sư huynh, ta. . ."

Thiếu niên mặc áo đen quay đầu lại lãnh rên một tiếng, khô héo trên mặt hiện lên vẻ hung lệ, nói: "Có từng tra ra!"

Cảm giác được này cổ âm lãnh khí thể, người nọ cả người rùng mình, không tự giác lui về phía sau vài bước, xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, cố gắng trấn định nói: "Đại. . . Đại sư huynh, lần này nhập môn đệ tử mới đi ra ngoài Bạch Hạc Điện nữ tu mười hai người, tổng cộng năm mươi một người, lại không có tìm được tương tự người."

"Hừ! Phế vật."

Thiếu niên mặc áo đen sắc mặt âm độc, hai tay chấn động, một đạo làm cho người ta sợ hãi linh lực uy áp từ từ truyền ra, áp hướng xa xa thật lớn một hòn đá, nhìn như nhẹ nhàng vung, này cự thạch trình da nẻ xu thế, gió nhẹ vừa qua, hóa thành bột phấn, tiêu tán không trung.

Người nọ thấy vậy "Phù phù" một tiếng, chỉ cảm thấy hai chân như nhũn ra, quỳ rạp trên đất, vội vàng giải thích nói: "Đại sư huynh nguội giận! Tự cấp ta

đó thời gian ta nhất định có thể tra ra. . ."

...

Cùng một thời gian, nơi này ngọn núi một chỗ khác tương đối phía sau trong đình viện, Hứa Thanh Sơn sắc mặt buồn khổ, giữa lông mày ưu sầu gấn đầy, thần sắc không ánh sáng nhìn xa xa, lẩm bầm nói: "Yên nhi, người chính là nói liên tục cũng không chịu cùng ta nói một tiếng sao?"

Không trung xanh thẳm, trong suốt như thế, màu trắng thuyền nhỏ ở Thôi Thừa thao tác, cấp tốc chạy như bay lên.

Tại đây Linh thuyền cô bảo lên, tuy có trận pháp phòng hộ, Nhưng trận pháp cường phong tiếng rít bên tai không dứt, bởi vì Đồ Nguyệt quan hệ, Tần Phàm đám người mỗi người một ý, lúc này không khí này cũng trở nên hơi quỷ dị, giống như sự yên tĩnh trước cơn bão táp, trầm thấp mà áp lực!

Lúc này xuyên thấu qua Linh thuyền, nhìn về phía phía dưới càng lúc càng xa Phá Tinh Tông sơn môn, một mảnh dài hẹp núi non uyển như du long giống như đan chéo, một tòa mây mù vùng núi lợi như kiếm ngọn núi, phẳng phất thời gian cực nhanh.

Linh thuyền bên ngoài, mây trắng nhiều đóa, đưa tay có thể xúc, nhiều đóa mây trắng sáng tỏ Như Nguyệt, Tần Phàm nội tâm đắm chiêu thật nhiều.

Suy nghĩ dần dần bay ra Linh thuyền, Không khỏi nhớ tới mười mấy năm trước, hần lần đầu tiên tiến vào trấn trên tham gia cử nhân cuộc thi cảnh tượng, đây đối với Tần Phàm mà nói, có chút phiên muộn.

Trong nháy mắt, mười năm năm tháng chợt lóe lên, bắt tri bắt giác hần đã xem này Phá Tinh Tông làm như cái nhà thứ hai, tuy rằng nhà này cũng không ấm áp, tương phản còn có chút tàn khốc và áp lực. . .

"Mười hai năm rồi! Đại ca người có khỏe không?" Tần Phàm mang theo vô tận tưởng niệm và phiên muộn tự lẩm bầm.

Lúc này Tần Phàm hai mươi tám tuổi!

Mười hai năm tu tiên kiếp sống, đối với giữ người mà nói rất làm ngắn ngủi, nhưng đối với Tần Phàm mà nói cũng dài lâu như thế, giống kia sơn gian ốc sên tốc độ nhanh như rùa bàn bước.

Năm tháng như đao, thời gian như thoi đưa!

Mười hai năm qua, bóng đèn trong đích thế thì bóng đen như giò trong xương, bao nhiêu lần ở đêm khuya yên tĩnh đưa hần vô cớ bùng tỉnh, hần chưa từng quên này huyết hải thâm cừu, thông thiên mối hận!

Nếu ngày ấy thời gian hồi tưởng, hết thấy đều chưa từng đã xảy ra, hần tuổi như vậy, nói vậy đều đã làm cha.

Tần Phàm than nhẹ, suy nghĩ dần dần thu, nội tâm bế tắc khó hiểu, nhất thời một cổ dày đặc bi thương thẳng đứng đôi mắt, chính là này lệ cũng đã khô cạn.

Đột nhiên cảm giác được một đạo thần thức đảo qua, Tần Phàm chung quanh tìm tòi, một lát sau hần phát hiện đạo này thần thức chủ nhân trang nghiêm tới trước từ Lãnh Yên kia tuyệt mỹ dung nhan.

Tần Phàm hít một hơi thật sâu, nhú mày, ngưng thần đề phòng.

Hần nghi hoặc vạn phần, từ và này Lãnh Yên quen biết về sau, này đã muốn không biết là bao nhiêu lần, đối phương như vậy trắng trợn dùng thần thức tra xét, nâng đến tột cùng là gì tâm tư.

"Chư vị sư đệ, sư muội! Nói vậy nhiệm vụ các người cũng đều có hiểu biết. Lần này chúng ta muốn đi địa phương, là ở lạc Vân Sơn mạch, Phá Tinh Điện thủ tọa trắng trạch Đại sư huynh một lần cuối cùng triệu đến, là ở chỗ này --- Mã gia tu tiên nơi đóng quân nội! Ta Phá Tinh Tông phạm vi thế lực bên cạnh." Thôi Thừa thần nhiên mở miệng tùy ý nói.

"Việc này, tuy thuộc ta Phá Tinh Tông cảnh nội, nhưng không xa gần dặm chỗ liền là ma đạo tông môn Luyện Hồn Cốc, có lẽ sẽ có một ít tiểu nguy hiểm, nhưng là không cần kinh hoảng, cần thận tuyệt không sẽ có cái gì trở ngại, coi như ngẫu nhiên có một hai cái ma đạo tu sĩ, trực tiếp chém giết là được, ma đạo tu sĩ chém thẳng đáng chém."

"Lần này cần đi địa phương ở một chỗ trong sơn cốc, Linh thuyền tuy rằng tốc độ khá, nhưng là dễ dàng dẫn nhân chú mục, cho nên ở cự cách mục tiêu khoảng hai ngàn dặm, chúng ta vẫn là đi bộ, để phòng bất trắc." Thôi Thừa quay đầu lại đám người Tần Phàm phía sau, hiện lên trong mắt nhếch lên tình quang, đột nhiên nói.

Sau một ngày, làm Thôi Thừa đem cuối cùng nhất mau linh thạch, để vào Linh thuyền cô bảo trung tâm trong trận pháp, đã tới lạc vân ngoài dãy núi vậy, sau ba canh giờ linh thạch nội lực tiêu hao hầu như không còn, mọi người chỉ phải hạ xuống tàu cao tốc, đi bộ trước đi trước.

Lúc này hoàng hôn buông xuống, xa xa phía chân trời trôi nổi nhiều điểm đỏ ửng, tà dương hào quang chiếu xạ ở trên đám mây, ánh hồng cả không trung, mặt đất cũng dần dần bị tuổi xế chiều bóng đêm bao phủ.

Lạc Vân núi non, hết đợt này đến đợt khác liên miên không dứt, sơn gian thấp bé lùm cây Lâm, cỏ dại rậm rạp, lẫn nhau lần lượt thay đổi cao thấp không đều, khiến cho con đường này dị thường khó đi.

Bóng đêm dần dần dày, sơn gian thoáng lạnh, nhẹ nhẹ hàn ý thấu xương mà đến, trải qua một ngày nắng gắt chói chang, mặt đất bốc hơi sương mù, dần dần tràn ngập cả cây cối, che kín trước mắt tầm mắt.

Thường thường truyền đến từng trận dã thú gào thét khê kêu, nơi nơi để lộ ra một ít nguy hiểm quỷ dị mà âm trầm không khí.

"Qua cánh rừng rậm này, phía trước ở xuyên qua một chỗ núi lớn, còn có một ngày lộ trình, đã đến Mã gia nơi đóng quân! Sau nửa canh giờ, chúng ta làm sơ nghỉ tạm, các người cảm thấy được thế nào." Thôi Thừa nhìn về phía mọi người thần nhiên mở miệng.

"Thôi sư huynh, nếu còn có một ngày lộ trình, chúng ta vì cái gì lại không cần Linh thuyền chạy đi, núi này gian quá nguy hiểm." Trương Đại Hồ nhìn quanh một tuần, nhìn thấy ngăm đen âm trầm ở chỗ sâu trong rừng rậm đề nghị.

"Hừ, người nào cũng biết Linh thuyền phương tiện, người mất mù? Không thấy được Thôi sư huynh đem cuối cùng một miếng linh thạch đều dùng mất rồi, như thế nào chẳng lẽ người muốn một mình cống hiến linh thạch à!"

"Một mảnh cây cối mà thôi, sợ cái gì! Nhất gan như vậy!" Đỗ Nguyệt chớp mắt, thần tình khinh thường châm chọc nói.

"Hừ! Dùng Linh thuyền chạy đi, nói đó có thời gian và Thôi sư huynh một mình ở chung, Thôi sư huynh chẳng những là Phá Tinh Điện con thứ hai, vẫn là tu tiên gia tộc Thôi gia dòng chính truyền nhân, tiền đồ phong cảnh một mảnh, trừ bỏ Lãnh Yên con tiện nhân kia, cả tông môn ai dung mạo còn có thể so sánh được ta! Lão nương chủ động một ít, cũng không tin người Thôi Thừa bắt bại đến ở dưới gấu quần của ta."

Tần Phàm cau mày, mắt thấy hai người như thế, hần thờ dài, này Thôi Thừa sư huynh, tổng làm cho người ta một loại âm lãnh cảm giác, trong mắt như là che dấu này cái gì vậy giống như vậy, làm cho người ta thấy không rõ hư thật.

Truyện convert bởi H/ĐẾ\$PŁOKI, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cầu Nguyệt Phiếu, kim đậu và chút bạc nữa :v

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Bức quần

Tần Phàm cẩn thận quan sát, không riêng gì này Phá Tinh Điện Nhị sư huynh cất dấu một ít thần bí, liền ngay cả Lãnh Yên giữa lông mày như có như không ý cười cũng để lộ ra nhất cô vẻ quỷ dị.

Này Lãnh Yên chẳng biết tại sao, luôn đem thần thức phóng trên thân hần, không kiêng nể gì tra xét, rõ ràng bị hần phát hiện, lại lại làm bộ không biết bộ dáng, làm cho người ta nhìn không thấu kỳ ý dụng vì sao.

Điều này làm cho hần đối lần này tông môn nhiệm vụ không khỏi sinh lòng nhất cổ bất an.

Gió đêm lạnh lẽo, hiu hiu thổi qua!

Thời gian dần dần trôi qua, sắc trời đã hoàn toàn u ám, trong núi đường đi thường khó đi, đối với người tu tiên mà nói, ban đêm đối với thị lực ảnh hưởng cũng không lớn, nhưng là ngoại trừ Thôi Thừa, phần lớn là lần đầu tiên chấp hành ra tông nhiệm vụ, bởi vậy hành tẩu tốc độ thấp phần thông thả.

Trước mắt thấy Thôi Thừa sóng vai đi cùng đi Đỗ Nguyệt, trên gương mặt trắng nõn mang theo đồ ửng nhàn nhạt, nàng quay đầu lại phẩy nhẹ nhìn về phía phía sau thần sắc đã tràn ngập chán ghét, cả khuôn mặt thượng tràn ngập vẻ khinh thường.

Xem đến phía sau mang về mặt đề phòng sợ đầu sợ đuôi Tần Phàm hai người, dưới cái nhìn của nàng hai người này là hạng người ham sống sợ chết, không khỏi đối với hần càng thêm xem thường, thầm nói: "Đồng dạng là tu sĩ, và Thôi sư huynh khi xuất ra, như thế nào khác biệt lớn như vậy chứ."

Gần nhìn thoáng qua, nàng liền rất nhanh thu hồi ánh mắt, tựa hồ đối với nàng mà nói, loại tư chất này kém, hậu trường yếu đích phế vật linh căn tu sĩ, xem nhiều thượng hai mắt đều là một loại vũ nhục.

Nghiêng đầu lại, bên mình xem cao lớn tuần lăng hai má, Đỗ Nguyệt hai mắt hiện ra một loại dịu dàng vẻ, này dịu dàng bên trong xen lẫn theo dây đặc ấm

áp cùng ái mộ, khiến cho mặt nàng không nổi lên hiện một nét thoáng hiện ửng đỏ, tri giác được trong lòng như nai vàng ngơ ngác, "Phù phù!" "Phù phù!" kinh hoảng.

Ánh trắng như nước, xuyên thấu qua khe hở tấm, ngấm Rắc, giống như sáng lạn ngân hà chói mắt huỳnh quang, khiến cho này âm trầm hắc ám mặt đất, ngân sáng lóng lánh, như là phủ thêm một tầng hoa lệ áo khoác, giống như tổ bao lấy ngàn dặm sông băng.

"Cẩn thận!"

Lãnh Yên đột nhiên dừng bước lại, thần sắc bất an nói.

Tần Phàm nghe vậy, nhất sắc mặt ngưng trọng, ở Lãnh Yên kinh hô đồng thời, nhanh chóng đem thần thức tản ra, trong chốc lát phạm vi ngũ trong vòng mười trượng gió thổi cô lay, trong tâm thần một màn rõ ràng.

Xuyên thấu qua thần thức, hắn thấy rõ ràng tam ngoại mười trượng, tối đen ánh trắng hạ thấp bé lùm cây trong rừng, xuất hiện trên dưới một trăm nói sóng linh lực, Tần Phàm không khỏi một trận biến sắc.

Sóng linh lực này có chút quái dị, không giống như là tu sĩ trên người phát ra linh áp, so ra mà nói càng nhỏ yếu hơn, còn mang theo nhẹ tạt bạo hơi thở, Tần Phàm đoán đây là quần cư linh thú nào đó.

Hắn lại đem thần thức lan tràn ra, ngay trong nháy mắt này thấy được để cho hắn trợn mắt há hốc mồm cảnh tượng, một con Thiết Châm Mộc cao to đồ sộ đứng ở bên trong cảnh lá um tùm dày đặc, từng đạo ánh sáng đỏ đậm những ánh sáng này lóe ra, lúc sáng lúc tối, hợp thành bầy đàn từng đám xen lẫn trùng điệp chồng lên nhau, giống như là một chuỗi bờ đào.

Chính là những thứ này đỏ đậm lóe lên ánh sáng màu đỏ, để lộ ra đáng vẻ dày đặc khát máu.

Đang nhìn trên mặt đất, ba cỗ bóng người sút mẻ không được đầy đủ, máu chảy đầm đìa, lẳng lặng nằm ở một góc, những bóng người này sinh cơ hoàn toàn không có, toàn thân huyết nhục quay cuồng, khắp nơi đều là máu thịt be bét cốt cặn bã mảnh nhỏ, hồng bộ óc trắng và dòng máu đỏ sẫm dung hợp lại cùng nhau, nhuộm dần ở xanh biếc trên cỏ.

Này dày đặc mùi máu tươi chính là từ nơi này tam cổ thi thể, nghênh gió thổi tới.

Bình thường người tu tiên nếu như không có tu luyện đặc thù thần thức công pháp, thần thức phạm vi bao phủ cũng ở khoảng mấy chục trượng, thần thức của hắn lại ở Linh tu bí cảnh trong sơn động biến dị lúc sau, quý dị đạt được năm mươi trượng, tất cả chuyện này được lợi từ hấp thu thần bí hòn đá trong đích linh lực.

Đây cũng là Tần Phàm đối Thôi Thừa ôm dày đặc đề phòng nguyên do, vốn là đồng môn sư huynh, có gì? Tự dung che dấu tu vi, định có mưu đồ.

"Mọi người cẩn thận, chung quanh có rất nặng mùi máu tươi, nói vậy khoảng cách không phải quá xa." Trương Đại Hổ ở thu được Tần Phàm tín hiệu thì cũng là thần tình đề phòng nhắc nhở nói.

Người được không khí chung quanh trong đích mùi máu tươi, Đỗ Nguyệt biến sắc, sắc mặt nháy mắt tái nhợt, theo bản năng cầm lấy bên người đích tay cánh tay, một bộ lúng túng bộ dạng, cùng vừa rồi ngang ngược can rờ phàn về mặt như hai người khác nhau.

"Đây là máu thú bức, mọi người cẩn thận một chút, chúng nó trên móng vuốt có kịch độc, kiến huyết phong hầu (gắp máu là lùm củ tỏi)!"

Tần Phàm ánh mắt nhìn thẳng phía trước, nhìn chằm chằm ở chỗ sâu trong rừng rậm, nhất sắc mặt ngưng trọng.

Nghe thế nhắc nhở lúc sau, mọi người vội vàng tụ tập, âm khẩu trừ linh lực, chuẩn bị ứng phó này sắp đã đến nguy cơ.

Thôi Thừa hai mắt tinh quang chợt lóe, lại không thềm đề ý tức tới nguy cơ, ngược lại thâm ý sâu sắc nhìn lên này hắn luôn luôn bỏ qua đích sự đệ, lấy thần thức của hắn còn không thể như thể khoảng cách xa cảm thấy được này huyết thú bức đàn, hướng chi này liền ngưng khí cũng không đại viên mãn phát ra ánh sáng cảnh sự đệ, nghĩ đến đây không khỏi nhìn nhiều mấy lần.

Đột nhiên hắn biến sắc, lập tức kinh hô: "Không được, này ngưng khí cảnh ba tầng đàn Huyết Thú Bức, có ngưng khí đại viên mãn huyết bức đầu lĩnh, mọi người tốc thôi không thể địch lại được, tản ra đi!" Khi nói chuyện, thân hình hắn nhoáng lên một cái, ngược mà đi, tốc độ nhanh như thiểm điện, trình sấm đánh xu thế, độn quang chợt lóe lên, biến mất tối đen trong bóng chiều.

Đỗ Nguyệt đồng tử cũng là co rút lại, nhìn về phía Thôi Thừa chạy đi phương hướng không có do dự chút nào, phát tay lấy ra một vệt kim quang phù triện, dán tại trên chân, trong chốc lát lòng bàn chân u lam quang ảnh hiện ra, giống nhau tốc độ đuổi theo.

Tất cả chuyện này nhìn như rườm rà, có thể cơ hồ ngay tại trong chớp mắt hoàn thành.

Nhìn thấy cấp tốc chạy như điên hai người, Lãnh Yên trong mắt bỗng nhiên lộ vẻ băng lãnh, lãnh rên một tiếng, Trương Đại Hổ cũng là trợn mắt há hốc mồm nhìn trước mắt hết thấy, có chút lúng túng, phản ứng không vội.

"Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, hai con chó này, chuyện này. . . Liền đem chúng ta vút hạ."

Lấy ý nghĩ của hắn, mọi người tu vi thuộc về Thôi Thừa cao nhất, có lẽ hợp lực dưới, còn có thể tiêu diệt này Huyết Thú Bức đàn. Phải biết rằng này

ngưng khí đại viên mãn Huyết Thử Bức lợi trào và thử miệng, chính là không thể giành được tài liệu luyện khí.

Lấy ý nghĩ của hắn, mọi người tu vi thuộc về Thôi Thừa cao nhất, có lẽ hợp lực dưới, còn có thể tiêu diệt này Huyết Thử Bức đàn. Phải biết rằng này ngưng khí đại viên mãn Huyết Thử Bức lợi trào và thử miệng, chính là không thể giành được tài liệu luyện khí.

Ai ngờ rằng hai người này, nhìn thấy manh mối không đúng, đang lúc mọi người chưa phản ứng là lúc, đã bứt ra thối lui về phía xa, mất đi bóng dáng hoàn toàn không có...chút nào triển đầu tâm tư.

Tần Phàm thâm ý sâu sắc nhìn hướng Thôi Thừa chạy như điên phương hướng, như có suy nghĩ gì, đáy lòng cái chủng loại kia bất an dần dần mãnh liệt.

"Còn lo lắng cái gì, theo ta đi. . ." Lãnh Yên sắc mặt băng hàn, nhìn thấy hai người chậm chạp phản ứng cả giận nói.

Tiếng nói dứt xuống, chỉ thủ một phen, một mảnh tử hồng tơ lụa lăng sa bay ra, đón gió thấy trướng, nhất thời từng luồng tử hồng sương mù cấp tốc tràn ngập, đem ba người bao phủ trong đó, nhắc lên nhất trận cuồng phong gào thét, lập tức bay về phía giữa không trung, hướng về phương hướng ngược nhau, thối quết mà đi.

Rút lui thì này Huyết Thử Bức đàn đã đuổi theo, ngấm đen sáng bóng boong boong cốt vũ nhẹ nhàng kích động, trong khoảnh khắc cây cối sụp đổ, bụi đất tung bay, phát giống như trẻ con khóc nỉ non, khiến người tê cả da đầu, này bức đàn hóa thành hai cổ lập tức đuổi theo mà tới.

Sau nửa canh giờ, rậm rạp âm trầm cây cối che lấp, một con hình thể cực đại Huyết Thử Bức, ở giữa không trung bay thấp xuống lần quần, này con Huyết Thử Bức lại so với vừa rồi kia bức đàn cái đầu còn muốn lớn hơn một phen, cả vật thể vàng óng vẻ, màu đỏ thử miệng lóe ra từng trận hàn quang.

Giờ phút này Huyết Thử Bức theo giữa không trung xoay quanh hạ xuống, dừng lại ở một chỗ bóng người màu đen trên vai, hoàn toàn đã không có vừa rồi khát máu bộ dáng, này đôi mắt hồng quang tiêu hết, dịu ngoan nhu thuận đến cực điểm, toát ra vẻ lấy lòng.

Bóng người màu đen kia chứng kiến này Huyết Thử Bức mỉm cười, nói:

"Bây giờ đang là thời khắc máu chốt, chỉ cần đợi thêm ba ngày, kế hoạch lớn có thể thành công."

Thanh âm này không nhanh cũng không chậm, đầu vào đấy, nhưng này trong lời nói biểu lộ boong boong tự tin, lại chưa cao chút che lấp.

Một đạo khác thân ảnh nói: "Đàn Huyết Thử Bức này của ngươi có thể tin tưởng được hay không?"

Bóng người màu đen lãnh rên một tiếng, nhìn về phía hư không, thần nhiên nói: "Yên tâm đi, chỉ cần trên người bọn họ lưu lại ấn ký không tiêu tan, của ta bé ngoan nhóm sẽ luôn luôn dưới sự đuổi giết đi, này Huyết Thử Bức chính là ta hao phí to như vậy khí lực bồi dưỡng ra tới, mỗi một con đều so sánh ngưng khí ba tầng, trừ bỏ Lãnh Yên đám kia tiểu bì nương, kia hai cái Khai Quang Cảnh phế vật cũng không bay ra khỏi bao nhiêu bọt sóng."

Bóng người màu đen cười nói: "Một khi đã như vậy! Để cho an toàn, ta ở đi cùng bọn chúng chu toàn ba ngày, cho các ngươi lưu lại đầy đủ thời gian.

"Tuy là bày mưu nghĩ kế, hết thầy đều như kế hoạch sở hành, ta đây nhưng trong lòng có chút bất an, cần không phải là bọn hắn bên trong tông môn lưu lại Linh Hồn ngọc giản, một khi thân tử Phá Tinh Tông sẽ bắt người biết được, nếu không chúng ta cần gì phải như thế phiền toái!"

"Ta lại đi chuẩn bị một phen, các ngươi cẩn thận một chút, dù sao việc này liên lụy quá nhiều."

Tiếng nói dứt xuống, bóng đen chợt lóe, nương ánh trăng, lặng yên thoát ra.

Một chỗ khác bóng đen nhìn về phía giữa không trung, sáng tỏ tháng giêng, trong mắt hàn mang chợt lóe, âm trầm đến: "Phá Tinh Tông, các ngươi khinh người quá đáng, các ngươi vô tình liền đừng trách ta chờ vô nghĩa!"

...

Tần Phàm ba người ở Lãnh Yên điều khiển tám lụa mỏng màu đỏ độn quang lên cấp tốc chạy như bay, một hơi phi hành hơn mười dặm, quay đầu lại nhìn nhìn đông nhìn tây theo đuổi không bỏ Huyết Thử Bức, mọi người một trận về lo âu.

"Không được, này Huyết Thử Bức tất cả đều là linh thú cấp bậc, mỗi một con đều so sánh ngưng khí ba tầng, đơn độc một con chúng ta bất kỳ người nào đều có thể dễ dàng diệt sát, nhưng này số lượng nhiều lắm, không thể địch lại được, Lãnh Yên sư tỷ người mau nghĩ biện pháp, có thể hay không để cho này Hồng Lăng độn quang tốc độ ở mau mau." Trương Đại Hồ quay đầu lại nhìn thấy mặt sau theo đuổi không bỏ, chỉ có mấy trượng xa màu cư bức, lo lắng cao giọng nói.

"Nhanh, như thế nào nhanh, vốn cũng không phải là phi hành cổ bảo, hiện tại tốc độ này đã là cực hạn."

Lãnh Yên cau mày, cái trán tiết ra một ít mồ hôi, một bên kiệt lực hướng hồng loa lăng la bên trong chuyển vận linh lực, một bên giải thích nói.

Liên tục siêu độ chuyển vận linh lực, khiến nàng linh lực trong cơ thể như là nước chảy, nhanh chóng tiêu hao, nàng không dám phân ra chút tâm thần, chỉ có thể toàn thân duy trì độn quang.

Này trong rừng cây rậm rạp, khắp nơi đều là cao thấp không đều, cao ngất Như Vân thật lớn gốc ghép, nếu tâm thần hơi chút lơ lửng lãnh đạm, thì có

thể khiến Hồng Lăng cổ bão, đánh lên đại thụ, tới lúc đó Huyết Thử Bức đuổi theo, lấy cảnh giới của ba người bọn họ, tuyệt không có một tia khả năng sống sót.

Tần Phàm nhìn về phía mặt sau điên cuồng đuổi theo không dứt Huyết Thử Bức đàn, đối tất cả chuyện này, hấn nghi hoặc vạn phần!

"Đàn Huyết Thử Bức này thật kỳ quặc a!"

Truyện convert bởi HADEŞLØKI, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cầu Nguyệt Phiếu, kim đầu và chút bạc nữa :v

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Suy đoán

Hấn cảm Hồng Lăng cổ bão cấp tốc chạy như bay, Tần Phàm mặt lộ vẻ trầm ngâm, tự lẩm bầm .

Trong núi hoang này xuất hiện linh thú vốn là việc cực kỳ bình thường, thế nhưng đàn Huyết Thử Bức quý dị này xuất hiện tại nơi cực kì quái dị, căn cứ tông môn điển tịch ghi lại, loại này linh thú thông thường phần lớn quần cư ở âm trầm trong sơn động, cực kỳ nhát gan, hoi có gió thổi cỏ lay liền lập tức giải tán.

Lúc này phía sau này đó Huyết Thử Bức lại như cùng phát điên giống như vậy, theo đuổi không bỏ. Tần Phàm mơ hồ cảm thấy được này đó bức nhóm tượng là bị cái gì vật kỳ quái xu thế khiến.

Bởi vậy mới có thể biểu hiện ra bức này bất thường quý dị việc.

Bỗng nhiên, Tần Phàm chứng kiến cảm đầu người Huyết Thử Bức đỏ đậm trong đôi mắt, hiện lên một tia nhân tính hóa vẻ cười nhạo, hấn dưới sự kinh hãi vội vàng thả ra thần thức, tra xét rõ ràng.

Một lát sau trong lòng hấn lấy làm kinh ngạc, thầm nói: "Không được, này Huyết Thử Bức và tông môn trong điển tịch ghi lại là không giống nhau, chuyện này. . . Là bị người không chế, không có...chút nào thần trí, một mảnh điên khùng về."

Căn nhắc đến tận đây, Tần Phàm cấp tốc đem thần thức tản ra, tại trên thân thể qua lại tảo động, một lát sau sắc mặt hấn một mảnh âm hàn, thần sắc có chút ngưng trọng.

Tại đây thần thức tra xét dưới, ở quần áo mặt ngoài dựa vào lên một ít điểm sáng nhàn nhạt, điểm sáng này cực kỳ thật nhỏ, nhỏ bé không thể nhận ra, nếu không phải hấn này thần thức mạnh mẽ, nếu không dưới sự khinh thường, căn bản không có khả năng phát hiện chút manh mối.

Tần Phàm nhú mày, tâm thần vừa động, vội vàng đem này đó vết lốm đốm cẩn thận tróc đặt ở chóp mũi, trong mơ hồ tựa hồ còn tản ra một cỗ thần nhiên mùi.

Tần Phàm ánh mắt chớp động, hình như có đăm chiêu, bàn tay vung lên, dùng linh lực theo trường bào màu tím thượng cất lấy một đoạn, xuyên thấu qua Hồng Lăng độn quang thượng ném ra ngoài.

Trường bào này mảnh nhỏ ném ra nháy mắt, chỉ thấy này đó theo đuổi không bỏ Huyết Thử Bức, như là đã bị cái gì hấp dẫn giống như vậy, thử mất đó đậm hào quang đại thắng, toàn bộ bay vọt mà đám, nháy mắt đem kia trường bào xé thành mảnh nhỏ, rồi sau đó cùng kêu lên tư mình, khiến trách liên tục.

Tần Phàm đồng tử thấy nhất sở, trong lòng dĩ nhiên có suy đoán.

Đàn doi này sở dĩ tập tính đại biến, là bị này đó mùi thơm lạ lùng hấp dẫn, theo Phá Tinh Tông đến này Lạc Vân núi non, trên một đường này, căn bản không có tiếp xúc qua gì ngoại nhân, giải thích duy nhất là. . .

Căn nhắc đến tận đây, Tần Phàm hít vào một hơi, một lát sau trong mắt của hấn hàn mang càng hơn, đã tràn ngập vô tận tiêu sát và âm lãnh.

Lại nhìn về phía sau này đó bức đàn, hấn lẩm bầm nói: "Tuy rằng ta không biết người làm như vậy nguyên nhân, nhưng là tính kế Tần mỗ, định cho người trả giá một ít thâm thông đại giới."

Theo vừa rồi theo phát hiện Huyết Thử Bức đàn nơi, hấn xuyên thấu qua thần thức rõ ràng xem ánh trắng che dấu ở dưới ba bộ thi thể, những thi thể này tuy rằng bị bức quần công đánh huyết nhục mơ hồ, nhưng lưu lại quần áo mảnh nhỏ lên, hấn mơ hồ có thể phân biệt ra được, đây là Phá Tinh Tông kim y chấp pháp đường đệ tử.

Xem ra, tất cả chuyện này đều là âm mưu, chính là hấn không thể xác định chính là tại đây âm mưu giữa, chính mình vai trò là dạng gì người

"Sư tỷ, người mới vừa nói cái này Hồng Lăng cô bảo, không biết kỳ đặc thù uy lực là cái gì!" Tần Phàm quay đầu lại nhìn chăm chăm kia tuyệt mỹ dung nhan, mang theo một tia nhỏ bé không thể nhận ra vẻ đề phòng, thần nhiên nói.

Tuy rằng không biết người nọ là dụng ý gì, nhưng Tần Phàm biết việc này hung hiểm dị thường, hơi không cẩn thận, hấn viên quân cờ này sẽ gặp bị người dễ dàng gạt bỏ.

Tuy rằng không muốn tin tưởng này bằng chứng như núi chuyện thực, nhưng thông qua này đó dấu vết để lại phát hiện, hấn không thể không tin người này ở này thứ tra xét Phá Tinh Điện Đại sư huynh --- Bạch Trạch mất tích trong đội ngũ.

"Đến tốt cùng sẽ là ai!"

"Ai u, Tiểu Phàm đến lúc nào rồi rồi! Người còn quản nó cái gì cô bảo không cô bảo, có này lòng thanh thản còn không bằng nghĩ nhiều nghĩ biện pháp, mạng nhỏ quan trọng hơn a!"

Còn chưa chờ Lãnh Yên trả lời, Trương Đại Hổ sắc mặt không kiên nhẫn, bắt mẫn than thở nói.

Lãnh Yên nghi ngờ nói: "Sư đệ, hay là có biện pháp nào, ta đây Hồng Loa Sa Lựa là cô cô của ta lưu cho ta phòng thân sử dụng. Sư đệ nói không sai, đây quả thật là ẩn chứa một tia đặc thù diệu dụng đặc thù cô bảo, ngự bảo phi hành chính là phụ trợ chi dụng, kỳ chủ muốn làm dùng hay là dùng đến che dấu hơi thở, chẳng qua này thời gian không thể duy trì lâu lắm, bằng vào ta bây giờ linh lực cũng gần bó thời gian nửa nén hương."

Tần Phàm nghe vậy hoàn toàn yên tâm, mỉm cười, nói: "Sư tỷ, ta quả thật có nhất kế kế thoát thân, không biết. . . Này cô bảo có không mượn Tần mỗ dùng một chút."

Cô bảo là thượng cô tu sĩ dùng đặc thù phương pháp tế mẫn ra tới pháp bảo, loại này cô bảo hấn còn có một món đồ, là kia nhập môn trận thi đấu nhỏ phía trước, ở bên trong tổng đệ tử giao dịch hội theo kia hắc y sư huynh trong tay đổi được, vì thế hấn thật ra thiếu chút nữa tiết lộ ra hòn đá bí ẩn.

Đối với pháp bảo mà nói, này cô bảo uy lực thật lớn, nhưng lặp lại sử dụng, không cần nhỏ máu nhận chủ, chỉ cần biết rằng này thao tác phát bí quyết, là được lâm thời nắm trong tay.

Mà pháp bảo trừ phi nhỏ máu nhận chủ, ẩn xuống thần thức dấu vết, mới có thể đi vào đi thao tác, nếu không căn bản là không có cách phát huy gì uy lực, coi như dùng pháp lực mạnh mẽ xu thế sử, pháp bảo này uy lực cũng là mười không còn một.

Lãnh Yên nhủ mảy, hiện lên một tia nghi hoặc, chứng kiến Tần Phàm vững như núi Thái, định liệu trước bộ dạng, nàng mơ hồ cảm thấy được, có lẽ trước mắt vị sư đệ này không giống cấp độ kia lỗ mãng người, hoặc Hứa Chân có trốn thoát phương pháp.

Nàng biết trước mắt tại đây dạng đi xuống, hiện tại loại trạng thái này, đợi cho linh lực khô kiệt, trở thành Huyết Thử Bức miệng hạ oan hồn, chính là chuyện sớm hay muộn, tới lúc đó chung quy khó thoát khỏi cái chết.

Này hồng loa sa lựa thao tác, pháp lực tiêu hao rất nhiều, mà linh lực hấp thu lại không đủ để chống đỡ này pháp lực khổng lồ tiêu hao, hiện tại sắc mặt nàng dần dần hiện lộ ra một tia tái nhợt dấu hiệu, khắp chỉ quyết hai tay đã muốn chết lặng, trong óc cũng ẩn có mê muội cảm giác, nàng biết đây là thần thức quá độ tiêu hao nguyên nhân.

Nếu thần thức còn như vậy tiêu hao đi xuống, không đợi Huyết Thử Bức đàn đuổi theo, nàng liền biết thần thức hao hết, trở thành ngu ngốc một cái.

Thà như vậy chẳng có mục đích, tận lực giãy dụa, chẳng thà cấp vị sư đệ này thử một lần.

Đối với trước mắt vị này Tần Phàm sư đệ, theo hấn lần đầu tiên gặp mặt thì liền mơ hồ cảm giác được này bất phạm thái độ, bất luận là cảnh giới của hấn, công pháp vẫn là ánh mắt kia thần nhiên ưu thương, không có lúc nào là, khơi lên tiếng lòng của nàng, có dũng khí tìm tòi hư thực ý tưởng.

Tuy nói đương thời trong ba người, nàng ngưng khí đại viên mãn tu vi, lợi áp còn lại hai người, chính là nàng lại như thế nào cũng nhìn không thấu vị này Khai Quang cảnh hậu kỳ đích sư đệ.

Lãnh gia chính là này Phá Tinh Tông ngũ đại tu tiên một trong những gia tộc, trong gia tộc có một tra xét pháp môn, tên là "Tìm thanh nghệ quang", có thể dễ dàng tra xét kim đan đường rộng rãi trở xuống đích tu sĩ, có đúng không này "Tìm thanh nghệ quang" đối Tần lại không có nào tác dụng, tựa như ảo mộng, tối nghĩa khó khăn nhập, giống như đưa thân vào trong sương mù.

"Sư đệ, thật đúng có biện pháp tốt, có thể trốn tha Huyết Thử Bức đàn truy kích?"

Nhìn thấy Tần Phàm luôn mãi cam đoan về sau, Lãnh Yên ánh mắt lóe ra, đem một miếng ngọc giản ném ra, theo sau không nói nữa, lần này phân tâm

nói chuyện với nhau dưới, độn quang ẩn có ngã xuống nguy hiểm, chỉ phải an tâm không chế độn quang xuyên qua.

Chỉ này chỉ trong chốc lát, bức đàn khoảng cách lại kéo gần lại chia ra, khoảng cách này độn quang không đủ mười trượng.

Lúc này Huyết Thử Bức đàn khuôn mặt dữ tợn mơ hồ có thể thấy được, màu đen lợi trào, lóe ra ngăm đen ô quang, dài ba tấc thử miệng lóe ra hàn mang nhiều điểm, đỏ đậm trong đôi mắt hồng quang phát sáng mạnh, hiện rõ vô cùng một mảnh khát máu vẻ.

Tần Phàm hiểu được, trước mắt này đó bức đàn không thể địch lại được, trốn là thượng sách, nếu rơi vào bức đàn trong vòng vây, chỉ dựa vào hiện tại ba người trạng thái, ba hơi thở trong vòng, tất sẽ xé nát linh lực vòng bảo hộ, trở thành này trong bụng vật.

"Đại hồ nhanh, người dùng pháp lực đem này đó bức đàn đánh tan, đừng cho chúng nó tới gần, cho ta một nén nhang thời gian." Tần Phàm sắc mặt ngưng trọng, nghiêm nghị nói.

"Được, không thành vấn đề! Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, các người bày sức sinh này đuổi theo lão tử lâu như vậy, cho các người ném thử ông nội lợi hại." Trương Đại Hồ biết lúc này tình huống vạn phần nguy cấp, không dám thất lễ, vội vàng kháp ra chỉ quyết, đánh ra mấy đạo phong nhận, đối với mặt sau như hình với bóng bức đàn dốc toàn lực mà đi.

Trong chốc lát, hơn mười đạo linh khí biến ảo phong nhận, so le thổi quét, mang theo gào thét vũ vũ thanh âm, như cuồng phong mưa to xu thế.

Cùng lúc đó Tần Phàm tiếp nhận ngọc giản không dám trì hoãn, đem thần thức xuyên vào ngọc giản, cẩn thận xem xét này thao tác pháp quyết.

Này hồng loa sa lẳng cô bảo chỉ quyết cũng không phức tạp, chỉ có hai thức!

"Thứ nhất làm độn quang chỉ quyết, thứ hai làm ẩn nấp pháp quyết."

Này ẩn pháp chỉ quyết cũng không rườm rà, cẩn thận tính toán vài lần về sau, Tần Phàm liền đã nhớ kỹ trong lòng, lần này cẩn thận dưới, lại nhìn vài lần, xác nhận không có lầm sau mới đưa ngọc giản này chuyển quay về.

Theo hần phát hiện trường bào này bí ẩn vết lốm đốm, thí nghiệm dưới đang nhìn bức đàn phản ứng, Tần Phàm trong lòng đã có ứng đối phương pháp, toàn lực thả ra thần thức, hần rõ ràng tra xét đến, phía trước cách đó không xa có một thác nước.

Nước này lưu chảy xiết, vang vang mạnh mẽ, tóe lên bọt nước, dâng lên bốc hơi sương mù, nơi đây thuộc về thủy linh lực tràn đầy chỗ.

"Sư tỷ, tả phương ba mươi trượng, có một chữ phiến suối nước nơi, đem độn quang bay vào bên kia, đến khi đó địa phương cô bảo do ta thao tác, sư đệ đều có sách lược vẹn toàn, có thể nhờ bức đàn."

Tần Phàm khi nói chuyện xoay người quay đầu lại, vẫn chưa có chút tạm dừng thái độ, âm thầm đem pháp lực theo đan điền điều tra, nước lửa linh lực phân hướng hai bàn tay, đồng thời kích phát ra.

Lúc này hần cũng bất chấp che dấu nước này hóa đồng hành pháp thuật bí mật, tình huống bây giờ nguy cấp vạn phần, hơi không cẩn thận liền có có thể táng thân này bức đàn răng nanh dưới, nếu ở có điều che dấu, nhiều hơn nữa bí mật cũng biết theo thi thể mà tan thành mây khói.

Toàn bộ tinh thần tươi thao tác độn quang Lãnh Yên, cảm giác được mặt sau linh lực cực lớn dao động, nàng quay đầu lại nhìn xung quanh, chứng kiến Tần Phàm trong tay uy lực bất phẩm điện quang lôi cầu, đồng tử co rút lại, trên mặt đẹp tràn đầy vẻ mặt.

Khóe miệng nàng hiện lên mỉm cười, thầm nói: "Nước lửa đồng nguyên dung hợp pháp thuật, ta đây sư đệ thật đúng có điều giấu diếm, ta biết ngay người cũng không phải ở mặt ngoài đơn giản như vậy chính là nhân vật."

Cùng một thời gian, Tần Phàm đem tâm thần toàn bộ để vào trước mắt, lòng bàn tay lôi cầu tiếp tục ngưng tụ, tụ lực, một cỗ hủy diệt thiên địa hơi thở bỗng nhiên ngưng lộ !

Này dung hợp pháp thuật - "Thủy Hỏa Đan", dừng lại ở tại lòng bàn tay thời gian đã vượt qua ba hơi thở, nhưng Tần Phàm không có chút nào phóng ra ngoài đặc ý đồ.

Theo hần tu vi tiến, thần thức tăng nhiều lúc sau, dung hợp sau đích điện quang lôi cầu, đã muốn có thể duy trì không nhỏ thời gian.

Này dung hợp pháp thuật uy lực, theo tụ lực thời gian dài ngắn mà uy lực không đồng nhất, thời gian càng dài tụ lực càng lâu, cũng càng thêm khó có thể không chế, nhưng uy lực này thật là càng thêm bất phẩm.

Tần Phàm ngừng đầu nhìn lại, nhìn trước mắt theo đuổi không bỏ Huyết Thử Bức đàn, trong mắt khắp nơi đóng băng lạnh lẽo trầm tư, hần hít một hơi thật sâu, thần sắc có chút ngưng trọng, lòng bàn tay lôi cầu đã siêu việt tâm thần hần không chế phạm vi, lại càng phát ra phồn thịnh kịch liệt linh lực tiếng va chạm

Giờ phút này hai tay của hần cấp tốc run rẩy lên, sắc mặt huyết sắc hoàn toàn không có, mồ hôi trán châu lại càng như là nước chảy nghiêng không tiến

Nước lửa tương khắc!

Hai thái cực ngũ hành linh lực, lẫn nhau mạnh mẽ dung hợp chông, không thua gì một lần linh khí bạo động trình độ, đây cũng là hần bây giờ có thể kích

phát ra, uy lực lớn nhất tiên thuật.

Điện quang lôi cầu vừa ra, chung quanh linh lực nhanh chóng bị hút nhiếp kỳ nội, trình nuốt trôi xu thế, danh uy mệnh mỏng, cổ bảo độn quang chung quanh linh lực trong nháy mắt bị hấp thu hầu như không còn.

Tần Phàm đi vắng do dự bước ra từng bước, đi đến Hồng Lăng cổ bảo mặt sau, trong mắt đặc hơn tiêu sát ý, lập tức mà tràn ra, rồi sau đó hai tay đẩy, điện quang lôi cầu lấy một loại khó có thể tưởng tượng tốc độ bay nhập rậm rạp bức bên trong đội.

Truyện convert bởi HADEŞŁØKI, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cầu Nguyệt Phiếu, kim đầu và chút bạc nữa :v

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bất Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Thoát khốn

Trương Đại Hồ thấy vậy biến sắc, kinh hô: "Tần Phàm, ngươi làm cái gì? Nguy hiểm, mau trở lại!"

Tần Phàm đẩy dờ đi lôi cầu trong nháy mắt, dưới chân linh lực bắt đầu khởi động, một cỗ sương mù màu đen tràn ngập, khiến cho hắn trôi nổi giữa không trung, không đến mức rơi xuống đám mây.

Này sương mù màu đen mơ hồ có thể thấy được là một khối gạch hình pháp bảo!

Hắn không có hiểu Trương Đại Hồ nhắc nhở, hai tay tiếp tục bấm tay niệm thần chú, đảo mắt lại là một viên "Thủy Hỏa Đan" ngưng tụ lòng bàn tay, lần này hắn vẫn chưa để cho ở lòng bàn tay ngưng tụ, tụ lực, mà là đang này xuất hiện trong nháy mắt, cấp tốc đánh ra.

Một trước một sau, lưỡng khóa điện quang lôi cầu theo thứ tự sắp hàng.

Tần Phàm trong mắt hàn mang chợt lóe, khoe miệng bắt một nụ cười lạnh lùng, điềm nhiên nói: "Bạo!"

"Oanh long! . . . Oanh long long!"

Giấu ở bên trong lôi cầu trong nháy mắt dẫn động ra, từng luồng khói xanh bỗng dựng mà lên, hình thành từng đạo con lốc lốc xoáy, vòng xoáy này chia làm hai màu, bên trái hoàn toàn đỏ đậm, bên phải lam nhạt như nước, tựa như biển xanh u lam.

Những thứ đó đan vào lẫn nhau quay chung quanh, tạo nên những đạo điện quang lôi xa trườn tới trườn lui, phảng phất như kim sắc lôi xà ngưng tụ thành một tấm lưới lớn.

Đặt mình vào trong đó Huyết Thử Bức đàn, tại đây kim quang lưới lớn dưới, hóa thành vô số mảnh vỡ, cũng có đạo đạo huyết vụ khí thoáng chói dâng lên, mà tràn ra, bỗng nhiên dơi đàn ở giữa, lôi cầu nổ mạnh chói, phần còn lại của chân tay đã bị cụt đoạn trào, khiến trách liên tục.

Dưới một kích này, Huyết Thử Bức đàn, chợt giảm còn một nửa.

Cùng lúc đó, Tần Phàm dưới chân hất vụ quay cuồng cấp tốc co rút lại, xoay người một cái truy hướng cách đó không xa cổ bảo độn quang, hắn đem cục gạch thu nhiếp trong cơ thể, bước vào cổ bảo bên trong.

"Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ. . . Tiểu Phàm ngươi đây cũng quá lợi hại, ở đến hai cái, này đàn dơi thì xong rồi! Làm hại ngươi Hồ ca khẩn trương nửa ngày, ngươi cũng quá không có suy nghĩ rồi, có loại pháp thuật này, để làm chi không còn sớm dùng."

Trương Đại Hồ nhìn phía sau lập tức giải tán Huyết Thử Bức đàn, trợn mắt há hốc mồm, tự nhủ.

"Khub! Ngươi xem ta còn có linh lực sao! Một kích này đã là cực hạn của ta rồi."

Tần Phàm sắc mặt trắng bệch, vội ho một tiếng, cười khổ không thôi.

Hồng Lăng cổ bảo nội, hần không nói hai lời, vội vàng theo trong túi trữ vật lấy ra một cái bạch ngọc bình sứ, đem một viên Linh Nguyên Châu ép vào đầu lưỡi, nhắm mắt điều tức. Nay Huyết Thử Bức đàn tại đây lôi cầu mà trùng kích vào, lập tức giải tán chung quanh phi độn.

Một lát sau, uy lực tan hết, nương theo sau một trận bén nhọn trẻ con khóc nỉ non, còn lại doi đàn thứu trong mắt hồng mang càng hơn, lại tụ tập, không có dùng chút nào lưu, tìm độn quang đuổi theo.

"Ồ!"

"Ta đây linh thú lại bị diệt sát một nửa, xem ra Lân Yên này con quỷ nhỏ, không hổ là Lân gia đích thiên tài! Mặc dù không biết dùng phương pháp gì, khá vậy râu ria! Vốn là không trông cậy vào những linh thú này có thể đưa người nhóm diệt sát."

"Ba ngày a, này thời gian cũng không nhiều rồi. . ."

Trong rừng rậm, một cái cấp tốc xuyên qua bóng đen, đột nhiên dừng bước, nhìn về phía cách đó không xa dâng lên hạ quang và truyền đến sóng linh lực, mắt lộ ra vẻ trầm tư, mặt nhăn tức giận này nhất thời giãn ra, trong đôi mắt hàn quang chợt lóe.

Người này toàn thân tối đen, không rõ mơ hồ hai má giấu ở quần áo trường bào ở bên trong, dưới chân là một con quái dị màu đen chuồn chuồn thông thường linh thú, này linh thú hai cánh hơn trượng đến rộng, thon dài thẳng tắp thú thân bị một tầng lớp vảy màu đen bao trùm.

Vùng núi này bên trong tuy rằng cây cối cao lớn, cao thấp không đều, nhưng này linh thú tốc độ phi hành cũng không có bị chút nào ảnh hưởng, linh động đến cực điểm.

Chuồn chuồn bộ dáng linh thú phần đuôi, nằm một người, mơ hồ có thể thấy được là một sắc mặt tốt hơn bạch y nữ tử, giờ phút này nữ tử hai mắt hơi hơi nhắm lại, tri giác hoàn toàn không có.

Hắc bào nam tử nhìn về phía phía sau nữ tử, trong mắt tinh quang lóe ra tự lảm bảm "Hừ, người này giết rất đáng tiếc, vẫn còn có chút tác dụng."

Cùng lúc đó, độn quang gia tốc chạy như điên, lập lớn và doi đàn gian khoảng cách, Tàn Phàm theo Lân Yên trong tay tiếp nhận cổ bảo điều khiển quyền hạn, ở thần thức bao trùm, hướng về không xa một chỗ trước thác nước cấp tốc chạy như bay đã qua.

Độn quang thượng Lân Yên tiếp nhận Tàn Phàm đưa tới Linh Nguyên Châu, cũng không làm ra vẻ bất người ngồi khoanh chân, khôi phục tiêu hao linh lực.

Một lát sau, trên mặt hần tái nhợt tiêu hết, hiện ra một mảnh hồng nhuận vẻ.

Tàn Phàm nắm giữ này Hồng Lăng cổ bảo lúc sau, không dám ở làm chút dừng lại thái độ, căn cứ thần thức tra xét, đối chiếu sửa chữa phương hướng, hướng về thác nước cấp tốc chạy như điên.

Nửa nén hương hương về sau, độn quang gào thét, dĩ nhiên tư trước khi trên thác nước không, Tàn Phàm dựa theo ngọc giản sở thị đánh ra đệ nhị bộ ẩn nấp pháp quyết.

Ngay lập tức một đạo nồng đậm màu tím nhạt sương mù từ đó lựa bên trong mà tràn ra.

Này sương mù tụ tập co rút lại, đem ba người chặt chẽ bao vây, đồng thời trong sương mù bộ tràn ngập ra một tầng trong suốt linh lực vòng bảo hộ, ngăn cách lên toàn thân khí cơ.

Tàn Phàm thần thức tra xét phát hiện, này màn hào quang có ngăn cách thần thức và ẩn nấp thân hình công hiệu, dựa theo thần thức của hần cường độ, thô sơ giản lược phòng chừng, có thể ngăn cách trúc cơ trung kỳ tu sĩ tra xét.

Lúc này theo phần ngoài nhìn lại, này Hồng Lăng cổ bảo biến ảo sương mù, phảng phất một đóa màu đỏ thiên hà Lưu Vân giống như vậy, theo sương mù tiến vào trong nước, thân ảnh của ba người ẩn nấp ở thác nước dòng nước dưới.

Dứt khoát này cổ bảo, từ bên trong đó có thể thấy được phần ngoài cảnh tượng, sẽ không chút nào bị này màu đỏ sương mù này ngăn lại tầm mắt, bởi vậy Tàn Phàm dám người vì có thể nhìn ra phía ngoài hư thật, tiến tới lặn xuống chiều sâu cũng không sâu.

Cứ như vậy sau hai canh giờ, bức đàn dừng lại trên không trung thác nước truy tìm lên mùi truy tung mà đến, bắt đắc dĩ này vết lốm đốm sóng linh lực bị Hồng Lăng cổ bảo sở ngăn cách, hấp dẫn Huyết Thử Bức mùi lại bị dòng nước che giấu.

Huyết Thử Bức dừng lại chốc lát sau, tìm kiếm không có kết quả, liền dựa theo đường cũ, lặng yên đi vòng vèo.

Lại qua một canh giờ, Tàn Phàm véo chỉ bí quyết khống chế Hồng Lăng cổ bảo theo mặt nước chậm rãi dâng lên, lòng còn sợ hãi nhìn lên trôi đi tại mặt lâm thâm xử người mặt cu, như có suy nghĩ gì.

"Hừ, đem cổ bảo đưa ta!" Lân Yên lạnh lùng nói.

Tàn Phàm quay đầu lại cười khò, sao có thể không biết này cho nên, mới vừa rồi Hồng Lăng cổ bảo bí mật thân hình thi vì không tới khiến hơi thở tiết ra ngoài, hần đem kia quang sáng nén tới phạm vi nhỏ nhất, bởi vậy ba người dưới, đến lộ về có chút chen lấn.

Tại đây dạng hẹp hòi phạm vi khó tránh sẽ có một ít tứ chi bên trên tiếp xúc, Tần Phàm chuyên tâm duy trì cổ bảo không thể, cũng không có để ý, chẳng qua người được cổ bảo hạ thân nhiên mùi thơm xù tử, hẳn khó tránh sẽ cảm thấy có chút không được tự nhiên, lần này đứng ngồi không yên dưới, thay đổi vị trí thân hình trong lúc đó, mơ hồ giống như đụng chạm lấy một tia mềm mại nơi.

"Hồng rồi, đây không phải là sẽ bị hiểu lầm thành công đuổi chân từ chứ, Nhưng ta quả thật không phải cố ý."

Lại nhìn Lãnh Yên mặt này sắc ửng đỏ hai má, còn hơi có vẻ không khí vẻ mặt, Tần Phàm chỉ phải gãi đầu một cái, mặc nạ cười cười, bảo trì im miệng không nói.

Lãnh Yên thấy Tần Phàm giả ngây giả dại ngu ngơ đích biểu tình, nhất thời như vậy tuyết da thịt, có hiện lên một tia sắc mặt đỏ ửng, rất là tức giận ngóng trông nên bước, nhìn chăm chăm dưới chân một viên cục đá, dùng sức giẫm phải, miệng tựa hồ như còn nói liên miên nói cái gì đó.

"Gọi người giả ngu, gọi người giả bộ lãng!"

Trương Đại Hồ vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, có chút không tìm được manh mối, người được: "Sur tỷ, Tiểu Phàm các người đang làm cái gì, và Thôi sư huynh đi rồi ra, làm sao bây giờ, chúng ta là bên đường phản hồi vẫn là sẽ tông môn."

Tần Phàm trong lòng nhảy dựng, mở ra hai tay, một bộ vô kể khả thi mỡ dạn, quệt mồm ba đem thực hiện ảnh chân dung Lãnh Yên, lạnh nhạt nói: "Nơi này sư tỷ lớn nhất, nằng quyết định!"

Chỉ thấy Lãnh Yên cũng đang nhìn thấy Tần Phàm, một đôi mắt mày không có chớp mắt, lúc này nằng vẻ mặt này giận quá, trên mặt đỏ ửng nhất thời, tựa hồ đang bùng nổ bên cạnh, có thể nghĩ lại, hai người theo như lời hợp gặp có lý. Lúc này đi vắng nhãn nhỏ, trầm tư một lát sau.

Nàng lạnh nhạt nói: "Không được, nếu Thôi sư huynh không có truyền âm lại đây, nói vậy cũng là gặp đó phiền toái, nhiệm vụ lần này nếu như vậy vô công đi vòng vèo, khó tránh phương pháp biểu diễn tại nhà trách cứ xuống dưới, xếp vào một cái trường thì trốn tránh thất tra chức vụ, cho nên ngựa này gia hay là muốn đi."

Tần Phàm nghe vậy ngẩn ra, hơi chút bất đắc dĩ, nhìn như đơn giản bình thường cực điểm nhiệm vụ, có thể trên con đường này lại nơi chốn lộ ra bất thường quý dị, dựa theo ý nghĩ của hắn vẫn là trở về đăng báo tông môn mới là thượng sách.

Nhìn thấy Lãnh Yên chân thật đáng tin ngữ khí, hắn không khỏi cười khổ mấy phần.

Trương Đại Hồ nghe vậy liền vội vàng gật đầu phụ họa, nói: "Đúng! Đúng! Sư tỷ nói rất đúng, chấp pháp đường cũng không phải là dễ dàng như vậy hồ lộng, nếu ba người chúng ta như vậy trở về, khó tránh Đỗ Nguyệt kia tiêu bì nương sẽ không bỏ đá xuống giếng. Ta cũng đồng ý sư tỷ thuyết pháp, chẳng sợ hơi chút tra xét hạ xuống, bước đi cũng tốt có một cái dạn dò."

Nhìn thấy chói tai người xin, Tần Phàm tuy có bất đắc dĩ, lại cũng chỉ phải đồng ý, làm nhắc nhở nói: "Được, các người đã đều đồng ý tiếp tục tra xét, ta cũng bất hảo đang nói cái gì, chẳng qua này đồ cũng không giống mặt ngoài đơn giản như vậy, vẫn là cẩn thận một chút tuyệt vời."

Lãnh Yên tựa tiểu phi tiểu thâm ý sâu sắc nhìn lên Tần Phàm, nói: "Sư đệ, che dấu đủ thâm, rõ ràng Khai Quang cảnh thực lực, nhưng có thể bay trên trời, còn có sư đệ người kia pháp bảo cùng ta này Hồng Lăng cổ bảo độn quang cùng này dưới, cũng không kém cỏi chút!"

"Đội lát nữa toàn bộ nguy hiểm, mong rằng Tần sư đệ, chớ để giầu đốt."

Tần Phàm cười khổ trầm mặc không nói, tiếp tục giả vờ ngốc sung lãng, ba người sau khi thương nghị, lúc này mới điều khiển độn quang, cấp tốc chạy như bay, nhìn thấy cấp tốc rời xa rừng rậm, hồi lâu sau, Tần Phàm thở dài một tiếng.

Thời gian trôi qua, rất nhanh trời đã sáng rồi, trải qua cả đêm chạy đi, mọi người tiêu hao khá lớn, lại thêm đêm qua gặp được linh thú chi hiểm, lại càng thể xác và tinh thần mỏi mệt, lúc này độn quang hạ xuống tìm kiếm một chỗ rộng rãi nơi làm sơ nghỉ ngơi.

Một đêm này, nhìn đều ở trước mắt, cháy hừng hực lửa trại, Tần Phàm thủy chung tâm thần không yên.

Trong ba người thuộc về hắn tiêu hao lớn nhất, lần này linh thú chi hiểm nhìn như bình thản, ngẫu nhiên, có thể Tần Phàm chỉ phải này đích thị là có người cố tình làm.

Bởi vậy, phi hành đồng thời cũng thả ra đại lượng trong thần thức, cẩn thận xem xét.

May mắn một đường bình an vô sự, dứt khoát hắn cũng yên lòng.

Làm sơ nghỉ ngơi sau, ba người tiếp tục tiến lên. . .

"Sư tỷ, khoảng cách xảy ra sự cố địa điểm có còn xa lắm không, tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, này đều đi rồi một đêm, chúng ta phải đi xem một cái trở về, cũng không tính có một cái khai báo."

Trương Đại Hồ thần sắc không kiên nhẫn, cảm giận nói.

Câu này lặn lội đường xa, thể xác và tinh thần, thể lực tiêu hao khá lớn, sắc mặt hắn hiện rõ vô cùng vẻ mệt mỏi, đối lần này tông môn nhiệm vụ tò mò,

chuyển biến thành công vô tận mâu thuẫn.

Lãnh Yên kiều mi hơi nhủi, từ trong túi trữ vật lấy ra nhất la bàn pháp khí, đánh ra chỉ bí quyết về sau, kia la bàn một trận linh quang lóe ra, chờ đợi tia sáng này tán đi, trên la bàn một chỗ bí ẩn điểm sáng lóe ra, điểm sáng này lúc sáng lúc tối, nhìn như thập phần quỷ dị.

Lãnh Yên nhìn về phía hai người nghi hoặc đích biểu tình, nói: "Này tử ngọc hồn bàn, có thể tra xét tông môn đệ tử mới là công hiệu, nhưng điều kiện tiên quyết nhất định ở tông môn lưu lại Linh Hồn ngọc giản, xem này vết lốm đốm lóe lên điểm sáng, chính là Bạch Trạch sư huynh mất tích chỗ."

"Quả nhiên như Thôi sư huynh từng nói, chính là Bạch Trạch này sinh cơ quá yếu, ần có dấu hiệu tiêu tán, chúng ta cần nhanh hơn tốc."

Lãnh Yên nhìn thấy ngọc bàn bên trên dần dần âm đạm vết lốm đốm, thần sắc vạn phần ngưng trọng, thần nhiên nói.

Tần Phàm thăm qua đầu đi, nhìn thấy vết lốm đốm, tâm tư lưu chuyển dưới, làm sơ trầm tư, nói: "Xem phương này vị, khoảng cách nơi đây nên có tám mươi dặm, đã muốn thuộc về Mã gia phạm vi thế lực."

"Có thể hay không và Mã gia có quan hệ?" Tần Phàm cẩn thận hỏi.

"Sư đệ quá lo lắng! Mã gia tuyệt đối không có khả năng!" Lãnh Yên sắc mặt biến hóa, hiện lên trong mắt một tia không đổi cảm thấy đau đớn.

Trầm mặc một lát sau, khóe miệng nàng chua xót ra hết, tràn ngập ra một cổ dày đặc bi ai, lại nói: "Mã gia hay hoặc là chúng ta Lãnh gia, thậm chí tu tiên khác gia tộc đều có tông môn thiết hạ ngự linh nô ần, đòi đòi kiếp kiếp không được phản bội!"

. . .

Ba người lập tức đi vắng dừng lại, tiếp tục gác lên độn quang phi hành, khoảng cách tám mươi dặm, y theo ba người độn quang tốc độ, thẳng tiêu nửa canh giờ liền có thể tới.

Truyện convert bởi HJĐẾFLØKİ, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cầu Nguyệt Phiếu, kim đậu và chút bạc nữa :v

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Mai phục giết

Phá Tinh Tông tây bắc xa vạn dặm có một chỗ lạc Vân Sơn mạch, này lạc Vân Sơn mạch tọa nam ngã về tây tung hoành nơi, liên miên chập chùng không chỉ vài ngàn dặm, giống như một cái uốn lượn quay quanh màu đen cự long, vùng rừng tùng này bị này rừng đen qua sông bay vọt, đem cây cối một phần làm nhị.

Núi non bên trái cổ mộc che trời, cành lá rậm rạp, rừng tầng tầng lớp lớp hết nhiệm, cảnh sắc các loại thuần hợp lòng người, núi non một chỗ khác tầng liền núi non trùng điệp, vùng khí ho cò gáy, bãi đá vụn lập, cây cối khô vàng.

Thiên Thủy đụng vào nhau chỗ, mơ hồ có thể thấy được hoàn toàn đồ ngẫu vẽ, quái dị vô cùng.

Từ xưa tương truyền, vùng núi này chính là thời kỳ thượng cổ tối sầm long biến thành, chợt một ngày, thiên địa chìm nổi, nhật nguyệt vô quang, thiểm điện lôi minh (sấm sét vang dội), này rừng đen từ trên trời giáng xuống, bước trên mây mà rơi, hóa thành nơi này mây mù vùng núi.

Bên trong dãy núi bộ rừng cây rậm rạp, chướng khí động lại hiện ra, vân thâm không biết nơi đây, trong rừng hung hiểm dị thường, các loại độc trùng chim thú tư mình, lúc đó có âm phong từng trận, nguy cấp mai phục khắp nơi.

Nhưng đối với Mã gia mà nói, nơi đây cũng một chỗ khó được thượng thừa, nơi tu luyện.

Mã gia trấn tộc công pháp --- Khu Trùng Thuật, sở khu linh thú đều là theo vùng núi này bên trong đạt được.

Trong sơn mạch kỳ côn trùng dị thú chủng loại phồn đa, có thể dùng đến đào tạo đại lượng kỳ con kiến thú tiến hành điều động, những linh thú này theo ấu trùng lấy bí pháp đào tạo, trải qua rườm rà phương pháp luyện chế sàng chọn ra xuất sắc vương giả, trước mắt thần thức dấu vết.

Mã gia tổ tiên, từng ở sơn mạch này bên trong bồi dưỡng ra thượng giai Trúc Cơ Kỳ linh thú, bằng vào này khu trùng khổng thú phương pháp, đầy trời linh thú che khuất bầu trời, như cá diếc sang sông, kim đan hậu kỳ cũng muốn làm trận lui bước, tránh né mũi nhọn.

Mã gia đều không phải là nơi đây bản thổ tu tiên gia tộc, tám trăm năm Mã gia đệ nhất đảm nhận gia chủ đi vào sáng lập tu tiên gia tộc, phụ thuộc vào Phá Tinh Tông môn hạ, vì nó trấn thủ nam đình khuết.

"Đây là Lạc Vân Sơn mạch rồi, cũng chỉ có Mã gia bằng vào này Khu Trùng Thuật, thao tác đại lượng linh thú, mới có thể trấn thủ nơi đây, ngăn cản ma đạo xâm lấn, còn lại tam đại tu tiên gia tộc và Mã gia so với đều phải kém rất nhiều."

"Núi non một chỗ khác kia chữ phiên Xích Luyện nơi, liền là Ma Tông Luyện Hồn Cốc phạm vi thể lực." Độn quang thượng Lãnh Yên làm sơ cảm khái, hướng mọi người giải thích nói.

Tần Phàm đảm người đi trước khi không có...chút nào tạm dừng, tại đây lạc vân bên trong dãy núi bay nhanh bay nhanh, dần dần thâm lại nhập một vùng thung lũng bên trong, nơi đây cây cối dị thường sum xuê, che kín bầu trời, tối đen một mảnh, uyển chuyển nhìn lại, thấu Ruth ti âm trầm âm ướt khí.

"Tìm được rồi, chính là trong chỗ này!" Lãnh Yên điều khiển màu đỏ độn quang đột nhiên dừng lại, nàng tránh lên la bàn trong tay kinh hồ, thần sắc hưng phấn chưa cao chút che dấu.

Tần Phàm theo la bàn kim đồng hồ nhìn lại, phát hiện kim đồng hồ rõ ràng chỉ vào ngay phía trước một chỗ ngăm đen sơn động, này sơn động che dấu tại mặt lâm thâm xứ, phía trước có một viên cân ba người ôm hết đại thụ.

Thân cây nếp gấp tung hoành, nhẹ nhàng xông ra, cành khô xoay quanh, hẳn là một viên trăm năm cây già.

Này cây vừa vịn nằm ở cái động khẩu ở giữa, che kín sơn động nhập khẩu, phi thường bí mật, nếu không phải la bàn sở thị, thật là rất khó bị người phát hiện.

Cái động khẩu âm phong từng trận, tối đen một mảnh, từ xa nhìn lại, như là một đầu hung ác hồng hoang cự thú ngủ đông ở đây, cắn nuốt tâm thần của người ta, khiến cho người không rét mà run.

"Chúng ta muốn không nên tiến nhập nhìn xem? ." Trương Đại Hồ nhìn thấy tối đen cái động khẩu, có điểm chân chờ nói.

"Đi thôi, chúng ta tiến đi điều tra một phen, Bạch Trạch sư huynh đang ở bên trong, không thể ở làm trễ nãi, hấn sinh cơ ẩn có dấu hiệu tiêu tán!" : Lãnh Yên thần sắc ngưng trọng lo lắng nói.

Tiếng nói dứt xuống, đang phải đi về phía trước đi, đột nhiên bị Tần Phàm kéo lại, Lãnh Yên tôi không kịp đề phòng, dưới chân thoát lực, một cái cất bước, bị này kéo vào đồi ngực.

Lãnh Yên mặt lộ vẻ vẻ mặt vội vàng giấy, bắt đắc dĩ tay này lực cánh tay nói thật lớn, đang muốn tức giận, chứng kiến Tần Phàm mặt âm trầm sắc, trong lòng hơi kinh ngạc, chợt có cảm giác vội vàng lúc trước thần thức nhìn chung quanh.

Tần Phàm mắt sáng lên, nhìn về phía chung quanh rừng rậm hư không, quét thêm vài lần, hấn thở dài một tiếng, thần nhiên nói: "Chư vị xuất hiện đi, nói vậy ở chỗ này chờ có chút lo lắng chứ, không bằng ra gặp một lần!"

Khi nói chuyện Tần Phàm âm thầm ngưng thần đề phòng, toàn thân linh lực vận sức chờ phát động, trong lòng kia cổ bất an lúc này càng thêm mãnh liệt.

Một trận vang lên sần sật lên, từ nơi không xa trong rừng cây, tam đạo thân ảnh chậm rãi đi ra, trên mặt bị một đạo hắc vụ che lấp, thân thể của bọn họ giống như có một loại lực lượng vô hình, chung quanh lùm cây Lâm, sôi nổi bị khí này lưu đầy ra.

Trừ lần đó ra, cầm đầu Hắc y nhân kia ảnh, trong tay hoa quang chợt lóe, từng đạo âm trầm cốt linh ma troi, khoảng cách bay ra.

Này màu xanh ma troi xuất hiện đồng thời, trong rừng rậm mờ hồ có thể thấy được mấy đạo quỷ ảnh xuyên tới xuyên lui lưu chuyển, tối tăm âm phong bạo lên, như rót khăng khí địa ngục.

Tần Phàm đồng tử co rút lại, thần thức rõ ràng, phát xuống người này trước mặt bộ có dũng khí lựa mòng che lấp, nhìn ra nguyên bản diện mạo, lúc này mình bạch đây là một việc bí mật thân ảnh pháp bảo đặc thù.

Ở giữa cầm đầu hắc y nhân kia, cười lạnh liên tục điềm nhiên nói: "Vốn định câu mấy con cá lớn, không nghĩ tới đúng là mấy con tôm nhỏ, bắt quá cô gái này sửa nhưng thật ra người niềm vui ngoài ý muốn, sư huynh của ta ba người có thể rất lâu đều vì lái qua ăn mặn rồi."

Thanh niên mặc áo đen nhìn thấy ba người, giống như cười mà không phải cười, thanh âm bén nhọn cực kỳ cổ quái, nhìn như không chút để ý, có thể trong lúc đi trên người rồi đột nhiên toát ra tới khí thế, lại đem ba người đường lui chặt chẽ phong kín.

Một cỗ như có như không âm trầm linh khí, tràn ngập tại đây mười trượng trong không gian, linh khí này không giống Tần Phàm trước kia gặp qua, này linh lực âm trầm mà rét lạnh.

Tại đây linh lực tập trung, không khí chung quanh nháy mắt giảm xuống mấy chục tốc độ, chung quanh cây cối thượng quý dị phù thêm từng tầng một thật nhỏ bằng cặn bã bao trùm, trên mặt đất kia xanh mượt mặt cỏ, nháy mắt tóc vàng, chết héo.

Từ nơi này cỗ linh khí xuất hiện đến bây giờ không đủ thời gian uống cạn chun trà, chết héo mặt cỏ lại biến thành ngăm đen vè, tản ra thần nhiên tanh tươi chi vị, gay mũi khó nhận.

Tần Phàm hiện lên trong mắt một tia phức tạp, trầm giọng nói: "Vị đạo hữu này, không biết là ý tứ gì, chúng ta ngày xưa không oán, ngày nay không thù, vì sao phải chặn giết bọn ta."

Tần Phàm khi nói chuyện, đã làm xong bút ra trở ra chuẩn bị.

Thần thức của hắn mặc dù không cách nào thấy rõ người này dung mạo, nhưng này tu vi cũng trúc cơ sơ cấp, lấy hiện tại ba người chỉ lực, nếu muốn thủ thắng gian nan đến cực điểm, càng có thể huống còn có hai người ở một bên lược trận như hồ rình mồi, vốn là gian nan khốn cảnh, lại càng họa vô đơn chí.

Này một hàng con đường, đã tràn ngập đủ loại quý dị, khiến cho hắn đặt mình trong mê chướng, khi hắn không thể xác định nhiệm vụ lần này trong đội ngũ che dấu gian tế ngoại, bất luận kẻ nào cũng có thể.

Trước mắt bảo trụ mạng nhỏ mới là việc khẩn cấp trước mắt, còn Lãnh Yên và Trương Đại Hồ hai người, không phải hắn lãnh đạm nhãn tâm, mà là tự thân khó bảo toàn dưới không rảnh bản khoản, còn có không trốn nhờ tánh mạng, chỉ có thể tự cầu nhiều phước, xem vận mệnh của mình như thế nào.

May mà trong ba người, hắn tu vi thấp nhất, chỉ có tâm động hậu kỳ, cho nên Hắc y nhân kia tầm mắt cũng chưa hoàn toàn tập trung, chỉ có thần nhiên một tia.

"Lui!"

Thu được Tần Phàm tín hiệu về sau, Lãnh Yên bạo a một tiếng, Hồng Lăng cỗ bảo nháy mắt bay ra, hóa thành một nét thoáng hiện lụa mỏng, lụa mỏng hồng quang chớp động, đầy trời khói nhẹ tràn ngập, nháy mắt phát triển lớn bảy tám trượng cao, cây cối cây cối, nhất thời trở nên tối đen, cuộn cuộn nổi lên trận trận cuồng phong, khiến cho này trước mắt tầm mắt đen kịt một màu.

Cùng lúc đó, Trương Đại Hồ phản thủ vãi ra một món đồ, phong cách cổ xưa đoản kiếm, kiếm này chỉ có tàn phá nửa thanh, như vậy khắc một ít rườm rà cổ triện đồ văn, quái dị vô cùng.

Này đoản kiếm bay ra nháy mắt, trên thân kiếm, đường vân phát sáng mạnh, nhấp nhোáng một trận chói mắt kim quang, mang theo lớn uy lực, một con ngựa hoành phi chém tới.

Trương Đại Hồ bỏ ra đoản kiếm đồng thời, tay phải cũng không có chút nào dừng lại, lại lấy ra một ngum chén bẻ, này chén bẻ và đoản kiếm kia thông thường, thiếu sót một cái cực đại lỗ thủng, vết rạn gần đầy, bát trên người có khắc đồng dạng triện văn.

Chén bẻ xoay tròn cấp tốc, lóe ra hào quang màu xanh, nhanh chóng bành lên hơn trượng, Trương Đại Hồ vươn lên nhảy, nhảy vào trong chén, cực đại miệng chén đem hoàn toàn che lấp.

Mất thấy hai người này, khi hắn nhắc nhở nháy mắt, như vậy phản ứng, Tần Phàm cười khò không thôi.

Tần Phàm cũng không đang do dự, nắm thời cơ, linh lực khuynh ra dưới chân hắc quang lóe ra, một tòa hình chữ nhật cực gạch bỗng nhiên xuất hiện, hư không mà đứng.

Ba người các như vậy nguy cơ dưới, mỗi người mỗi cách, các hiện thần thông." Ba người rút lui, thủ đoản ra hết.

Độn quang lên, Tần Phàm quay đầu lại nhìn thật sâu hai người này liếc mắt một cái, đáy lòng dâng lên vài phần nghi hoặc, hắn thần thức đảo qua, cười khò nói: "Quả nhiên, liền ngay cả này Trương Đại Hồ đều đều không phải là này mặt ngoài xem lúc nào tới đại điều."

Không nói trước đoản kiếm này, như vậy uy lực, so sánh trúc cơ tu sĩ một kích toàn lực, trước mắt cái này chén bẻ, hắn cùng với chi tướng chín hơn mười năm, nhiều lần đối luyện qua pháp thuật, cũng chưa bao giờ thấy qua pháp bảo này.

Đang nhìn Lãnh Yên, này Hồng Lăng cỗ bảo uy lực rõ ràng cao hơn lúc trước ngọc giản kia ghi lại hai loại, này loại thứ ba hình thái, xem này độn tốc độ chạy không kém còi chút nào, Thời Thừa cái kia bộ màu trắng thuyền nhỏ cỗ bảo.

Thanh niên mặc áo đen trong mắt tinh quang chợt lóe, quát khê nói: "Phân công nhau theo đuổi, kia hai cái tiểu cá chạch giao cho các ngươi, cần phải bắt sống."

Còn lại hai người sau khi nghe xong, đi vắng dừng lại, thân ảnh chợt lóe, hóa thành một mảnh huyết vụ, những huyết vụ này ở giữa không trung quý dị ngo ngoáy, nhanh chóng ngưng kết bóng người quý dị mất đi bóng dáng, tại chỗ giữa không trung hiện lên một cái kim quang lóe lên huyết châu.

Hạt châu này giữa không trung trôi nổi, một cái đầu chuyển, vèo một tiếng, cực độ bắn ra, chia làm hai cỗ, hồi ức bỏ chạy hai người.

Tần Phàm sắc mặt vừa kéo, thần thức tra xét dưới, phát hiện phía sau huyết châu, nội tâm âm thầm ngạc nhiên, này huyết châu rõ ràng cho thấy một loại

độn pháp, kỳ nội mãnh liệt sóng linh hồn rõ ràng thấy, đuổi theo người này chỉ dựa vào toàn chiều hậu kỳ, cảnh có thể ứng có tốc độ như thế, xem ra cũng bay người bình thường đợi.

Việc này nhiệm vụ tới giờ phút này, Tần Phàm minh bạch, lần này tra xét cuối cùng cuối cùng đều là thất bại.

Phía trước gặp được bức đàn, liền làm bọn hắn mất đi Thôi Thừa và Đỗ Nguyệt thân ảnh, nơi này gặp phải ba hắc y nhân, rõ ràng cho thấy đó có thể thấy được là đặc biệt vì phục kích ba người mà đến, ba người này tu vi đối với bọn họ mà nói, chỉ cao hơn kia thì một cái tiểu cảnh giới.

Nếu như không có người âm thầm triệu đến, căn bản không có khả năng trùng hợp như thế.

Vừa rồi cầm đầu người nọ, mình xác nói, muốn bắt sống ba người bọn họ, Tần Phàm cuối cùng có thể xác định, những người này đến có chuẩn bị.

Trừ lần đó ra Tần Phàm còn có thể xác nhận một chút chính là, đối phương ở tru hoạch một món đồ nhằm vào Phá Tinh Tông đại sự.

Tần Phàm biết

Phàm là nội tông đệ tử, đều cũng lưu lại Linh Hồn ngọc giản, một khi bỏ mình, tông môn liền sẽ căn cứ thoát phá Linh Hồn ngọc giản, dễ dàng tra xét thân tử nơi.

Truyện convert bởi H/DĐξ\$ŁØK†, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cầu Nguyệt Phiếu, kim đậu và chút bạc nữa để chơi OTT thôi mà :v

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Chạy trốn

Trừ lần đó ra, Tần Phàm càng có thể xác định đối phương người xung quanh không đủ, chỉ có thể lấy loại này hèn hạ kế sách, nếu nhân công sung túc dưới tình huống, chờ đợi hắn cũng không phải là này trúc cơ lúc đầu Hắc y nhân rồi, vậy ít nhất cũng là trúc cơ hậu kỳ, mới có thể nắm chắc.

Đối phương rõ ràng đánh đúng là từng người tách ra, bắt sống tính toán mưu đồ.

Hai vệt độn quang một trước từ nay về sau, lẫn nhau truy đuổi, rẽ trái lượn phải, nhìn như không có...chút nào rõ ràng, kì thực Tần Phàm có ý gây nên.

Sau nửa canh giờ, Tần Phàm nhìn thấy đã dần dần gần hơn độn quang, hắn đề xuống độn mây, thân mình nhảy, đáp xuống một chỗ râm khe núi chỗ.

Nơi đây, tương đối nó chỗ hơi chút trống trải, bốn phía một mảnh trống không, pháp phòng bắt bình trên núi, đứng vững Thạch Ma lớn nhỏ lộ ra núi đá, hiện rõ vô cùng hoang vắng về.

"Tiểu tử, chạy a! Như thế nào không chạy! Người lựa chọn Mai Cốt Chi Địa, thật chút yếu kém cường nhân ý, đây cũng không phải là chỗ tốt."

Hắc y nhân đồng dạng độn quang hạ xuống, huyết châu rút lại một hồi, rồi sau đó đột nhiên không có dấu hiệu nào hướng ra phía ngoài khuếch tán, này co rút lại nhất trí, người da đen người thân ảnh bỗng nhiên xuất hiện.

Người này chung quanh nhìn chung quanh một phen, nhìn thấy chung quanh cảnh tượng, mỉm cười, châm chọc nói.

Hắc y nhân nói chuyện mặc dù là như thế, có thể hai mắt lại toát ra một ít vẻ mặt ngưng trọng, hắn mong quan sát trước mắt Tần Phàm, cẩn thận đề phòng.

Lấy hắn toàn chiều hậu kỳ độn quang, thế nhưng đuổi không kịp người này, toàn lực dưới cũng gần chỉ có thể bảo đảm chắc chắn không bị này vùng thoát khỏi trong thần thức, người trước mắt này cũng tâm động hậu kỳ ngưng khí sáu tầng tu vi.

Tần Phàm bình tĩnh, thân nhiên nói: "Ồ? Đạo hữu sợ là lắm, lúc này Tần mỗ thành đạo hữu lựa chọn Mai Cốt Chi Địa, nói vậy đạo hữu nhất định sẽ ưa thích."

Hắc y nhân nghe vậy ngẩn ra, cười ha ha: "Hừ, chỉ bằng ngươi ngưng khí sáu tầng tu vi, tiểu tử ngươi người gốc nói mê, tỉnh đi!"

Nói xong, Hắc y nhân trong miệng phát ra một cái phức tạp tới nghĩa khó hiểu từ ngữ, nhất thời từng đạo hư ảnh xuất hiện tiếp tục khắp chung quanh, những bóng người này, bộ mặt dữ tợn, âm khí âm u, xem này diễn cảm cực kỳ đau đớn, phát ra thê thảm đến cực điểm gào thét.

Hắc y nhân thần sắc hơi động, không ngừng biến hóa trong miệng âm tiết, thanh âm này quý dị vô cùng, khi thì cao vút xây trào dâng, khi thì thấp buồn áp lực.

Tại đây âm tiết biến hóa đồng thời, hư không hiện lên bóng người, giống như đã bị kéo thông thường, mang theo thê thảm kêu rên thẳng đối Tàn Phàm đánh tới.

Cảm thụ này đem người ngất đầu đục trường nặng nề thanh âm, Tàn Phàm mi mao nhất thiểu, thần thức mạnh mẽ khoảng cách tằm, ngấm. Ra, phân bố tại quanh thân ba tắc, cùng lúc đó bàn tay hấn một phen, lãnh rên một tiếng, Hỏa Đan Thuật cấp tốc đánh ra, trong khoảnh khắc không trung lửa đỏ một vùng.

Thủy tiễn thuật tâm tùy ý động, hóa thành từng chích trong suốt trong sáng nhũ băng, đồng thời bắn nhanh ra.

Một trước một sau, lúc lên lúc xuống.

Hắc y nhân biến sắc, tay phải vừa động, một tay bấm tay niệm thần chú, bảo trì này một cái quý dị động tác, trước người về một cái, huyết châu biến mất, một đạo hình tròn màn ánh sáng màu đỏ ngòm, nhất thời ngưng lộ.

Giống như mặt thủy kính, bất thường chính là nước này kính, cả vật thể phiếm hồng, vì ba liên liên, thường thường còn phát ra này dày đặc huyết tinh mùi hôi thối, khiến cho người khô nôn không thôi.

Hắc y nhân chẳng những không có bởi vì này cổ tanh tươi mà biểu hiện ra cái gì là không thích, ngược lại cái mũi nhẹ nhàng khẽ ngửi, sắc mặt hơi hơi say mê, cực kỳ hưởng thụ.

Màn ánh sáng màu đỏ ngòm vừa ra, Hỏa Đan Thuật phát ra nóng bức quả cầu lửa và trong suốt thủy tiễn, một trước một sau giã tại đây quảng sáng phía trên, quảng sáng run run một hồi, tạo nên tầng tầng liên khúc, rồi sau đó lại khôi phục nguyên dạng.

Như vậy uy lực thủy tiễn và hỏa đan, lại chưa chút tác dụng.

Tàn Phàm hít vào một hơi, nội tâm cực kỳ chấn động, lúc này hấn lần đầu tiên nhìn thấy có người chỉ bằng một trạng màn nước, liền trở dễ dàng cản hấn tiễn thuật.

Ánh mắt của hấn phát lạnh, võ túi trừ vật, một vệt kim quang bay ra, không có...chút nào tạm dừng nhảy mất linh lực kích thích, hướng về người này như tia chớp tung.

"Định!"

Tàn Phàm hét lớn một tiếng, hai tay khép lại, mười ngón đan chéo, rồi sau đó nhanh chóng tách ra, hai bàn tay bên trong, một cái điện quang lôi cầu cao ngất xuất hiện, này lôi cầu trời nổi và trong bàn tay, phát ra chói mắt bạch quang, nhẹ nhẹ lôi xà quay cuồng.

Nhìn thấy người này máu mẩn như thế khó sanh, Tàn Phàm trên mặt hiện lên một tia hung lệ, linh lực nghịch chuyển, ép vào mi tâm, một giọt màu vàng tinh huyết bay ra, bị hấn dung nhập lôi cầu bên trong.

Trong khoảnh khắc điện quang lôi cầu bạch quang càng hơn, hai tay của hấn cũng bởi vì này chấn động kịch liệt mà có chút run rẩy, một hơi về sau, Tàn Phàm thao tác lôi cầu đối với người nọ cấp tốc đánh ra.

Hắc y nhân cười lạnh, cũng không thêm để ý bùa này nguyên rủa kim quang, rất là kiêng kỵ nhìn sốt ruột tốc bay tới điện quang lôi cầu, vừa định làm ra phản ứng, lại phát hiện thân thể không thể động đây.

Hắc y nhân kinh hãi, sắc mặt tái nhợt như tuyết, trong miệng hấn thì thảo có lời, chung quanh xuất hiện hư ảnh nhanh chóng như là nước chảy dung nhập huyết mộ, trong phút chốc hồng quang đại thịnh, biến thành nhất cái cự đại hình tròn vô trùng, tương khời bao phủ trong đó.

"Ầm ầm!"

Cùng lúc đó điện quang lôi cầu giã tại màn ánh sáng màu đỏ ngòm lên, một trận chói mắt bạch quang nhất thời theo này trong hai cái phát ra, màu xanh điện quang và màn ánh sáng màu đỏ ngòm, đan vào một vùng, từng trận linh lực bạo động, mang theo lớn uy lực, đồng thời muốn nổ tung lên.

Này thanh thể như tiếng sấm cuộn cuộn, trận thể này thiên hôn địa ám.

Kịch liệt quang mang chói mắt đi qua, quanh thân trong vòng ba trượng, bỗng nhiên tối đen một vùng, ngẩn ngời trong bóng tối bao phủ cái mảnh này khe núi.

Một lát sau quang hoa tan hết, Hắc y nhân quần áo lam lâu, tóc tai bù xù, đều thoát phá, khoe miệng tràn ra nhè nhẹ máu tươi, không còn lúc trước thần

nhiên tự đắc thần thái.

Nhìn thấy trước người thoát phá máu mìn, Hắc y nhân chậm rãi giơ bàn tay lên, chậm rãi mở ra, chứng kiến lòng bàn tay xuất hiện mấy đạo vết rạn huyết châu, hiện lên một tia đau lòng về, hắc sắc mặt lạnh lạnh nghiêng rằng nghiêng lợi, nói : "Vấn đúng là thật sự coi thường ngươi, ta đây tận lực cô đọng huyết sát châu, tại dưới một kích này, thế nhưng vỡ vụn, làm hại ta trắng mắt không hơn mười năm công phu."

Hắc y ánh mắt của người tại lòng bàn tay huyết sát châu và Tàn Phàm trên người qua lại lưu chuyển, tuy rằng thân hình chật vật không chịu nổi, nhưng này thần thái cũng đủ phát băng lạnh lên, vừa rồi một kích kia, uy lực này thực tại bất phàm, tổn thất mấy hồn, mới khó khăn lắm ngăn cản được.

Mặc dù như thế, hồn tổn thất vẫn còn khi hắc có khả năng thừa nhận trong phạm vi, nhưng này tâm thần muốn sửa bản mệnh pháp bảo huyết sát châu, cũng nghiêng nát.

Bản mệnh pháp bảo và tâm thần cùng một nhịp thở, một khi này huyết sát châu bị hao tổn, tinh thần của hắc tất nhiên sẽ có một chút thương tổn, người nhẹ tâm thần chấn động cảnh giới rút lui, kẻ nặng trực tiếp tổn lạc, thân tử đạo tiêu.

Tuy rằng như thế, nhưng này bản mệnh pháp bảo uy lực so với phương pháp bình thường cô đọng pháp bảo lớn hơn không chỉ một bậc, phần lớn nói người tu tiên đều chọn loại này cô đọng phương pháp, đến gia tăng pháp bảo uy lực.

"Vốn tưởng rằng chọn người yếu nhất, có thể tiết kiệm một ít công phu, về sớm một chút phục mệnh, không nghĩ tới lại gặp được người cộng rom hơi cứng, nói vậy ngươi đang ở đây trong tông môn cũng không phải nhân vật bình thường."

"Xem ra không dùng thủ đoạn đó, thật đúng là cảm không được ngươi, nếu không Đại sư huynh đã phân phó, không thể diệt sát, chỉ có thể bắt sống, chi bằng ngươi tổn hại huyết sát châu này hạng nhất, phải ngươi rút hồn luyện pháp, luyện thành hồn."

Hắc y nhân khi nói chuyện, đem lòng bàn tay huyết sát châu, nuốt vào trong bụng, trên mặt hiện rõ vô cùng hàn băng về.

Hắc sắc mặt âm độc, lạnh lùng quét mắt Tàn Phàm!

Trên người tự nhiên mà vậy toát ra ngập trời sát khí, hình như một con thưng cổ mãnh thú, đập vào mặt.

(Cvter : Có ai thấy giống Phàm Nhân Tu Tiên không nhỉ ?)

Truyện convert bởi ๖H/DĐξPŁØKt๖, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cầu Nguyệt Phiếu, kim đầu và chút bạc nữa để chơi OTT thôi mà .v

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Lại gặp, hồn buồn!

Tàn Phàm nhìn chăm chăm lông tóc không hao tổn người áo đen, khẽ nhú mày, sắc mặt biến đến có chút do dự.

Một thức này "Thủy Hóa Đạn", chính là hắc hiện tại chỗ có thể đánh ra, uy lực lớn nhất tiên thuật, như vậy uy năng phía dưới, Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ cũng muốn thụ chút vết thương nhẹ, nhưng trước mắt này người, xem nó thần thái, coi tức giận nội hàm, sở thụ tổn thương chỉ có một tia, căn bản râu ria.

Tàn Phàm hít một hơi thật sâu, trầm mặc không nói, há mồm phun ra một đạo linh lực, bố trí xuống từng đạo linh lực vòng bảo hộ, có sáu bảy tầng nhiều.

Nhìn xem trước người Linh Khí Hộ Thuần, đáy lòng của hắc hiện lên một chút bất an, lại trong túi trữ vật lấy ra một tấm vàng óng ánh phù triện, dán vào trước người.

Tàn Phàm biết, bằng Hắc y nhân kia thủ đoạn, như vậy phòng hộ trong khoảnh khắc sụp đổ, căn bản không có trên thực chất tác dụng, dưới mắt trong cơ thể hắc pháp lực cũng còn thừa không có mấy.

Lần này, hắc đã xác định, Hắc y nhân kia nhất định là Luyện Hồn Cốc Ma Tông đường tu.

Đây là lần đầu đối Chiến Ma Đạo tu sĩ, không khỏi có chút khựng, Luyện Hồn Cốc ma đạo tu sĩ, hẳn tông môn điển tịch sớm có nghe thấy.

Giống nhau cảnh giới dưới, ma đạo thủ đoạn của tu sĩ cùng tiên thuật uy lực so cùng giai tiên đạo tu sĩ muốn mạnh hơn một tia.

Phổ thông tu tiên giả truy cầu thiên đạo cho phép, tu chính là thiên đạo, nghịch chính là vận mệnh, xem trọng tiến hành theo chất lượng.

Mặc dù đối người thế tục, vạn vật sinh linh, đậm nhạt như thế, trách trời thương dân nhưng cũng không dễ dàng diệt sát, giảng chính là cái nào nhân quả tuần hoàn.

Người tu đạo cái gọi là "Chặt đứt phàm trần!", trăm liền là nhân quả ràng buộc.

Mặc dù từ Thượng Cổ về sau, tiên giới trăm luân, treo tu sĩ đỉnh đầu thiên kiếp lợi kiếm đã không còn tồn, nhưng trong Tu Chân giới, vẫn như cũ tuần hoàn theo tị thế tu hành truyền thống.

Thời gian ngắn ảm tàng ở thế tục, hoàn toàn chính xác có thể ma luyện tâm tính, cảnh giới, hữu lực tại ma luyện đạo quả.

Nhưng nếu lưu lại lâu dài, sẽ làm tu tiên giả đạo tính nhiễm phàm trần nhân quả, các loại hồng trần vạn kiếp gia thân!

Tiên giới trăm luân về sau, độn nặc hư không, cửa vào quan bế, thăng Tiên Đài cũng biến mất theo, tu sĩ cũng không thể tiên giới hấp thu tiên linh lực, độ hóa Tiên thể, thành tựu vô thượng tiên vị.

Phổ Thiên tu sĩ lại không tiên đạo nhưng tu, hiện tại nói tới tu tiên giả chỉ là một chủng tập quán xưng hô.

Dựa theo hiện tại tu sĩ phương hướng phân chia, chuẩn xác mà nói hẳn là "Người tu đạo".

Tiên giới không còn, không tiếp tục tu sĩ đập phá hư không!

Hiện tại tu sĩ sở tu "Thiên đạo", giảng cứu độ hóa bản thân, không cầu Tiên thể, chuyên tu ý cảnh, hấp thu sông dài vận mệnh đường chi chân ý, ngưng kết đạo quả!

Mà ma đạo tu sĩ, theo đuổi là cực đoan lực lượng, không tu chân ý, không ngưng đạo quả!

Một lời không hợp, liền là toàn lực oanh sát, rút ra hồn linh, hấp thu hồn máu, thôn phệ hồn linh, để mà nhân hồn tế luyện pháp thuật, tăng cao tu vi cảnh giới.

Cái này cùng Tiên gia pháp thuật có chút cùng loại, chú trọng thần thông.

Nếu như nói tu sĩ chính đạo thần thông là sống lực lượng, như vậy ma đạo tu sĩ theo đuổi liền là cực đoan lực lượng hủy diệt.

Tương đối người tu đạo người tới nói, Ma Tông đường tu thường thường có thể trong khoảng thời gian ngắn, thu hoạch được càng lớn lực lượng, tạo thành cường đại hơn lực phá hoại.

Bất quá ma tu có tai hại chết người, cái kia chính là luyện hóa quá nhiều sinh hồn, không cầu chân ý, khiến cho trong thức hải linh hồn ban tạp không được đầy đủ, trên tâm cảnh đều cực kỳ yếu ớt.

Mặc dù như thế, từ thượng cổ tiên giới trăm luân về sau, tất cả tu sĩ không cách nào vượt qua thiên kiếp, tiến vào tiên giới, tiền đồ ở vào một mảnh hư mang bên trong, tu vô nhưng tu!

Nhưng có chút tu sĩ vì truy cầu lực lượng cường đại, vẫn là sẽ bí quá hoá liều, lựa chọn loại này cực đoan phương pháp tu luyện.

Không cầu đạo cảnh, không tu đạo ý, truy tìm cực đoan lực lượng.

Người áo đen mắt lộ ra sát cơ, giống như thực chất, phải lật tay một cái, đánh ra một tia ô quang, hào quang tán, một cây màu đen gậy gỗ ngừng lại thì xuất hiện nó lòng bàn tay.

Gậy gỗ khúc chiết uyển chuyển, cao nhất trọng, rộng ba thước, gậy gỗ đỉnh có một mặt màu đen cổ lão cò xí, vẫn đen thanh bên cạnh tơ vàng dây khảm, không gió từ lên, bông bênh dương dương.

Cờ đen vừa ra, chung quanh ngừng lại thì sương mù cuộn cuộn, từng đạo hắc mang vô cùng vô tận, giống như khói đặc cuộn cuộn, đen như mực, linh áp chậm chậm truyền ra.

"Hồn. . . Luyện hồn buồm!"

Tần Phàm nhìn thấy cờ đen xuất hiện trong nháy mắt, hẳn tâm thần đại chấn, sắc mặt ngốc trệ, trong thoáng chốc thân hình liên tiếp lui về phía sau, hai tay run rẩy bày chỉ hồn buồm tự lằm lằm.

Này thì trong mắt của hắn, đen kịt một màu, não hải sâu nhất ra, cái kia phiến hẳn không nguyện ý đụng chạm ký ức, đột nhiên ngưng lộ ra ở trước mắt.

"Ánh trăng phía dưới, một đạo xích hồng Quý Trảo, một bóng đen, một tôn hồn bướm . . . !"

"Người Người rút cuộc là người phương nào!" Tần Phàm lớn tiếng gầm thét lên.

Giờ phút này hần song nước mắt cuộn cuộn, châu ngay cả như đây, ánh mắt chăm chăm lên trước mắt đạo này hồn bướm, trong đầu một mảnh hỗn độn, phảng phất không gì khác vật.

Ánh mắt này, tràn đầy vô tận quyền uy, phát ra từng tia thống khổ cầu khẩn.

tưởng niệm chấp thủ vì sông, hóa thành lao nhanh nước sông, chảy về hướng đông không ngừng.

Thống khổ này, xuyên qua thời gian, lợi như loan đao, khoét tâm đâm thịt, tuy rằng đã chết lặng vỡ vụn, nhưng thống khổ này vẫn như cũ.

Oán hận, vượt qua không gian, ngưng tụ thành châm, vỡ vụn thời không!

Lúc trước gặp nhau, hận, gặp lại thì muộn, tuổi lạnh cùng một cười, ngàn năm sự tình, không ức cớ trước tuyệt!

Bi ca Mộ Tuyết, hận, hương từ cũ lão, cùng phát khinh ly xếp, người ai nói, nhẫn chết chốc lát, một vòng mộ phần hối hận!

"Hồn bướm!"

Tần Phàm hai mắt một hạp, ngạch thủ ngừng ngắt, ba búi tóc đen giận lên, tuyết mắt chi đồng tử một mảnh xích hồng, hần tự lảm bảm, như gặp phải Trọng Kích.

Hai mươi chín năm trước, như vậy tận thành Từ Vực tiên nhân thôn dưới,

Cái kia hần sinh sống mười sáu năm khe núi thôn nhỏ,

Bộ dáng như vậy người quen,

Cái kia thường xuyên say rượu ngủ nằm đầu thôn, trong lúc ngủ mơ tự lảm bảm Lý gia gia.

Đám kia mà thì cùng nhau chơi đùa, giữ lại chảy nước miếng tiểu đồng bọn, đầu thôn truy đuổi đến cuối thôn, lẫn nhau truy đuổi, như vậy ngày thơ xán lạn ngày thơ.

Còn có thường xuyên đưa tới cho hần thịt rừng, miệng đầy gốc râu cầm lại hòa ái dễ gần thợ săn --- Trương đại thúc. . .

Mây đen buông xuống, hơi nước tràn ngập, chân trời mây đen cuộn cuộn, từng con tiêu sát ý!

Mỗi đến đêm, phảng phất vô số oan hồn, cùng kêu lên kêu rên chất vấn, vô tình thương thiên!

"Thiên Địa Bất Nhân, Di Vạn Vật Vi Sô Cầu!"

(Cvter : Dịch : Trời đất bất nhân, coi vạn vật như chó rom hoặc là Trời đất bất nhân, coi vạn vật như cỏ rác)

Sau cái chết bi thảm của cha mẹ , hần ngay cả một bộ hài cốt cũng chưa từng cảm, chỉ có thể sụp đổ phòng ốc, cái kia phiền tàn viên ngôi trong vách, tìm được mẫu thân thường xuyên chải gội đầu tóc dùng gỗ trình nam lược.

Tần Phàm biết, cái lược đối với mẫu thân ý nghĩa phi phàm!

Thời gian như thoi đưa, tuế nguyệt vội vàng mà qua, liền ngay cả tuế nguyệt cũng lược bên trên lưu lại in dấu ngón, năm đó ngăn nắp chói mắt, đã không còn tồn.

Thương hải tang điền, cải biến chính là dung nhan bề ngoài, không đổi là dãy sóng không dứt tưởng niệm.

Phụ thân cái kia thường xuyên đề vào trong miệng, so niên kỷ của hần còn lớn hơn tẩu hút thuốc cán, cũng đã vỡ nứt hai mảnh

"Nhập thổ vi an!"

Thế nhưng là phụ mẫu hồn, bị quý trảo kia bắt đi, nhục thân cũng hắc vụ ăn mòn phía dưới, tan thành mây khói.

Đây là hần duy nhất có thể tìm kiếm được hai kiện di vật.

Đầu thôn, tỉnh nước sông bờ, viên kia hoa quế dưới cây, bốn trăm bảy mươi ba ngôi mộ óng ánh cô lập, đều là mộ chôn quần áo và di vật!

Tần Phàm ngửa mặt lên trời thét dài, hiển thị rõ điên cuồng chi sắc, não hải đều bị hồn bướm tràn ngập, hần hận!

Hận, ngày này vì sao như thế bất công!

Hắn hỏi hận!

Hối hận, không thể đưa nuôi trăm năm, dài đầu gối làm bạn, bảo dưỡng tuổi thọ!

Ma Tông đường tu vi sao như thể vô tình, tàn sát phạm nhân, câu hồn đoạt phách.

Hắn biết, hồn buồm phía dưới, uống mạng người, oán khí trùng thiên, luân hồi khó nhập.

, là một loại so chết còn muốn thống khổ, gấp trăm lần, nghìn lần, vạn lần dày vò.

Hắn thân là con của người!

Không thể vì cha mẹ ôm đại thù, đây là bất trung, bất hiếu!

Không thể để cho cha mẹ nhập thổ vi an, tái sinh luân hồi, đây là bất nhân, bất nghĩa!

Mười năm học hành gian khổ, sở học của hắn "Lễ nghĩa Hiếu Liêm, trung kính nhân ái."

Này một khác, Tần Phàm phát hiện, hắn sai. . .

"Ta cuối cùng vẫn là sai." Tần Phàm bóp cổ tay thờ dài, lẩm bẩm nói.

"Tháng có âm tình tròn khuyết, người có thăng trầm, việc này cố khó toàn. . ."

"Tiên đều đã không có ở đây, kiếp trước kiếp này còn có ý nghĩa gì, ta muốn, ta muốn kiếp này cầm tay. . ."

Một lát sau, Tần Phàm hai mắt khôi phục thanh minh, hắn nín thở hơi thở tức giận, nhìn qua xanh thẳm bầu trời, phẳng phất như xuyên qua hư không, như cùng đi từ xa xưa Thần Ma, trầm giọng nói:

"Đã ngày này, ngươi không cho ta cơ hội này, vậy tự ta đi lấy, tương lai một ngày nào đó, ta sẽ để cho thương thiên quỷ sát, để khắp nơi trăm luân, sẽ không có bất kỳ người, để cho ta mất ta chỗ bảo vệ chấp nhất!"

Truyện convert bởi ๖๗JXDC2LÖKl๗๗, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cầu Nguyệt Phiếu, kim đầu và chút bạc nữa để chơi OTT thôi mà :v

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45 : Thiên hạ hồn buồm tàn sát hết

Tần Phàm trầm ngâm một chút, nhìn trước mắt hồn buồm, hai con người hiện lên một tia khát máu hung mang.

Bỗng nhiên, hắn hai mắt điên cuồng về tiêu hết, quanh thân đã như thực chất, nồng đậm oán khí cấp tốc thu liễm trong cơ thể, nhìn xem biểu lộ cực kỳ bình tĩnh, giống như một vũng như nước, không có chút rung động nào, tản ra một tia quý dị!

Nhưng quanh người hắn khí thế lại đột ngột lan tràn ra, trực trùng vân tiêu, bao phủ sơn cốc này chung quanh.

"Ngươi hồn buồm, thế nhưng là luyện hồn buồm?"

Tần Phàm thanh âm bình thản đến cực điểm, không có một tia gọn sóng, giống như Minh phủ Địa Ngục tĩnh mịch Ma Thần, không mang theo một chút tình cảm sắc thái.

Tĩnh lặng núi hoang âm trầm, tối tăm mờ mịt bầu trời kiêu chế khắp nơi, để cho người ta không thở nổi. Theo gió chấp chôn cảnh khô, tản ra lãnh đạm

đồi phé khí tức, trong núi chim thú cũng đã ngừng lại thanh âm, trong rừng rậm chỉ có phong rên rì.

Người áo đen không rõ ràng cho lắm, cảm giác được đột nhiên biến hóa khí thế, hần nhúu mảy, mang theo to lớn nghi hoặc, nói ra: "Không sai, này luyện hồn bướm chính là ta Luyện Hồn Cốc nội tông đệ tử bản mệnh pháp bảo, hôm nay ngươi sẽ thành hồn bướm thứ ba mươi tám cái hồn linh."

Đang khi nói chuyện, người áo đen hai đầu lông mày, nồng đậm tiêu sát chí ý, chưa thêm mảy may che lấp, hồn bướm bên trong kêu rên hồn linh theo hần lời nói lạnh như băng, kịch liệt gào thét, thanh âm này bao hàm oán khí khiến cho trong núi càng thêm rét lạnh.

Tần Phàm nghe vậy, mỉm cười, tiếng cười kia bên trong mang theo lạnh lẽo thấu xương, bàn tay hần một phen, đem "Cục gạch" để vào lòng bàn tay, thần nhiên nói: "Bảo vật này Tần mỗ tuy rằng không biết tên, nhưng cũng là ta tinh huyết ngưng luyện ôn dưỡng bản mệnh pháp bảo, kể từ hôm nay ngươi là ta giết chết thứ nhất cái hồn bướm tu sĩ."

"Cái này là bắt đầu, từ ngươi về sau, thiên hạ hồn bướm tu sĩ, Tần mỗ tàn sát hết tất cả !

Người áo đen nghe vậy biến sắc, cảm giác đường thanh âm này ẩn chứa sát ý ngút trời cùng gần như cuồng nhiệt chấp niệm, hần không khỏi rung mình một cái, một lát sau hần cười ha ha, mang theo một tia khinh thường, châm chọc nói: "Nói khoác không biết ngượng, chỉ bằng ngươi, ngưng khí sáu tầng nho nhỏ tu sĩ, trước sống qua hôm nay lại nói."

Người áo đen tiếng nói vừa ra, hồn bướm lác một cái, hình thành một đen một tím hai đoàn mê vụ, mê vụ giữa không trung một trận nhúc nhích, hai đầu xích sắt trong sương mù cấp tốc rút ra, đối Tần Phàm cuốn tới.

Nhìn kỹ, hắc vụ huyền hóa xích sắt lại là từng khóa trong suốt linh hồn đầu lâu tạo thành, chút gương mặt cực độ vặn vẹo, mang theo ngập trời oán khí, trực trùng vân tiêu, phi hành ở giữa trận âm phong tàn phá bừa bãi, cây già cảnh khô không chịu được âm phong quét sạch, nhao nhao đổ rạp xuống tới, trong lúc nhất thời, trong rừng âm âm loạn hưởng, bụi mù bốn phía dâng lên.

Tần Phàm sắc mặt như thường, cấp tốc bút ra bay lên không, hần lại là không sợ, thân thể khẽ động, phóng tới trước, đem cục gạch nắm lòng bàn tay, đối xích sắt vùng vẫy.

"Phanh!" "Phanh!"

Hai tiếng trầm thấp trầm đục, cái kia hai hắc vụ huyền hóa xích sắt, một trận lác lư, lúc này xích sắt bên trên bóng người truyền ra một trận thê thảm tru lên, hắc vụ phảng phất như bị cuồng phong thổi qua, đột nhiên xích sắt rời đi.

Trong chốc lát, hồn linh bị cục gạch rút ra xích sắt, tiêu tán giữa không trung, chút rời đi xích sắt trói buộc hồn linh, oán khí tiêu tán, đối Tần Phàm cúi đầu!

Tần Phàm nội tâm nặng nề, trên tay cục gạch đang động, kim quang mang chột sáng, đem cái kia chút tán hắc vụ, hút nhiếp trong đó.

Người áo đen gặp cảnh tượng này, liên tục biến sắc, thất thanh nói: "Ngươi . . Ngươi đây là cái gì pháp bảo, làm sao lại hấp thu hồn bướm oán khí!"

Tần Phàm mắt sáng lên, cũng không trả lời, ngược lại càng là đặt mình vào tiến lên, đối hồn bướm lại là một trận vùng vẫy, người áo đen con ngươi co rút lại, vội vàng huy động hồn bướm, không chế xích sắt cấp tốc tránh né.

Vèn vèn trong nháy mắt này, xích sắt tránh né không vội, có bị nó trùng điệp đập hai lần, ngừng lại thì hắc vụ huyền hóa xích sắt, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được đang thông thả rút ngắn.

Một nén nhang không đến thời gian, hồn bướm bên trong liền thiếu đi mười mấy sinh hồn, người áo đen gương mặt hiện lên một tia đau lòng chỉ sắc, này thì trên bàn tay chỉ quyết lại là một trận biến hóa, tay phải hần đối một điểm Tần Phàm, ngừng lại thì hai cái tay khô héo cánh tay bỗng nhiên xuất hiện.

Giờ phút này cánh tay còn chưa tới gần, âm hàn khí tà ác liền đã đập vào mặt.

Tần Phàm nhúu mảy, cảm trong tay cục gạch ném ra ngoài, thần thức cường đại không chế nhảy lên thật cao, không trong mây bùng, đã mất đi bóng dáng, lúc này Tần Phàm một tiếng bạo a, hai tay bấm niệm pháp quyết hướng về phía trước liền chút hai lần, ngừng lại thì hai đạo linh lực cấp tốc bay ra, roi khô héo cánh tay chung quanh, biến thành từng đạo linh lực tơ mỏng, đem một mực trói buộc chặt.

Cùng một thời gian, Tần Phàm hai tay đang động, định thân phù chú kim mang lần nữa xâm ra, hướng về Hắc y nhân kia cấp tốc bay ra.

Ngừng lại thì định thân phù lục kim quang linh lực lưới lớn đem trói buộc, Tần Phàm trong mắt hàn mang lóe lên, "Thủy Hỏa Đạn" lần nữa ngưng kết lòng bàn tay.

Người áo đen nhìn thấy định thân phù lục linh lực kim quang, liền đã lòng có cảm giác, đồng dạng một màn hiện, huyết châu bị nó trong miệng thốt ra, sau đó vung lên, màn máu ngưng kết trước người. Hình thành một tòa hộ thuẫn.

"Hừ, ngươi chiêu này đối ta vô dụng, Huyết Sát châu màn máu không phải ngươi ngưng khí sáu tầng pháp lực chỗ có thể đột phá!" Người áo đen lạnh a nói.

Tâm hần nghĩ lưu chuyển, âm thầm nói nhỏ: "Ta nhiều hơn ngươi một cảnh giới, pháp lực cũng so ngươi thâm hậu rất nhiều, như vậy uống công, chỉ có thể để ngươi chết càng nhanh!"

Tần Phàm sắc mặt như thường, ánh mắt bình tĩnh, thân nhiên nói: "Đi tốt, Tần mỗ không tặng! Ngươi là thứ nhất. . ."

Người áo đen vừa muốn mở miệng mỉa mai, đột nhiên hắc sắc mặt biến đổi lớn, sắc mặt trắng bệch, lộ ra vẻ giấy dựa, hiện tại hắc thân thể đã bị định thân phù lục kim quang trói buộc, không thể động đậy.

Mặc dù cổ bảo uy lực, nhưng đặc thù tác dụng lại Tiên Vu người biết, định thân phù chú kim quang trói buộc ba hơi bên trong, hắc chỉ có thể trở mắt nhìn từ trên trời giáng xuống to lớn "Cục gạch".

Tần Phàm tự biết đối phương chênh lệch một cánh giới, này lên kia xuống, trải qua giằng co phía dưới, bị nó bắt sống sớm tới sự tình.

Vừa rồi hắc đang đánh ra "Thủy Hỏa Đạn", liền cố ý đem cục gạch ném vào trong mây, dùng thần thức khống chế, lòng bàn tay "Thủy Hỏa Đạn" hấp dẫn sức chú ý của đối phương.

"Trúc Cơ kỳ trở xuống, định thân hình ba hơi!"

Cổ bảo "Định thân phù ấn" đặc thù uy năng trói buộc, không trung rơi xuống cục gạch, Tần Phàm khống chế phía dưới, không có nửa điểm linh lực ba động, căn bản không dùng thần thức phát giác.

Tốc độ này cùng trọng lực, mới là nó sát chiêu chân chính.

Chốc lát, người áo đen kêu thảm một tiếng, từ bỏ chống cự.

Không trung rơi xuống cục gạch thật lớn uy năng phía dưới, trong khoảnh khắc vỡ vụn máu của hắc màn, vốn là có một tia vết rách Huyết Sát châu, tại thời khắc này hoàn toàn vỡ vụn.

"Răng rắc!"

Người áo đen mặt lộ vẻ vẻ tuyệt vọng, chỉ từ hắc đều không thể tin được sẽ bị Tâm Động kỳ sâu kiến đánh giết.

"Chậm. . . Chậm rãi, ngươi. . . Chớ có. . . Đuổi. . . Đuổi tận giết tuyệt! Nếu ngươi nguyện ý, ta nguyện ý đem hồn huyết giao ra, trở thành ngươi ngồi xuống nô bộc, cam tâm tình nguyện mặc cho ngươi khu sử."

Người áo đen che ngực bị cục gạch xuyên thủng to lớn lỗ thủng lớn, kiệt lực nói ra.

Giờ phút này hắc sắc mặt trắng bệch, như là một tờ giấy trắng, không có chút nào huyết sắc, máu tươi thuận vết thương đẹp đẽ đẹp đẽ chảy xuôi, cường đại dự vọng cầu sinh, khiến cho hắc ôm cuối cùng một tia may mắn.

"Tần mỗ nói qua, thiên hạ hồn buồm tàn sát hết!"

Tần Phàm sắc mặt lãnh đạm, tay phải cách không một điểm, linh lực tụ hóa thành châm, nắn gắt hắc mang lóe lên, đối người áo đen mi tâm đâm vào.

Truyện convert bởi [Đệ Nhất Kiếm Sĩ](#), xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cầu Nguyệt Phiếu, kim đậu và chút bạc nữa để chơi OTT thôi mà :v

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46 : Mê cục sơ hiện

Người áo đen không có chống cự, cũng vô pháp chống cự, tu tiên giả thân thể tuy rằng so phạm nhân cường tráng, nhưng như vậy trọng thương mất máu phía dưới, hắc đan điền bị hao tổn, cực kỳ suy yếu, nói chuyện đều là một loại xa xỉ.

Người áo đen lưu luyến nhìn xem bốn phía quen thuộc bầu trời, ngày này vẫn là như vậy xanh thẳm, cỏ xanh vẫn là như vậy hương thơm mê người, chỉ

lúc trước hấn chưa từng chú ý tới thời.

Sau một lát, người áo đen nhắm hai mắt lại!

Tần Phàm trầm mặc chốc lát, một quả cầu lửa hấn lòng bàn tay bỗng nhiên xuất hiện, vung tay lên, đối người áo đen đã thi thể lạnh băng tung bay.

Này thì sắc trời lơ mờ, chân trời hào quang vạn trượng, đã nhập tuổi xế chiều.

Khe núi chỗ bóng tối, từng cơn ý lạnh bức người, hỏa quang kia phá lệ loá mắt.

Tần Phàm nhìn xem trống rỗng mặt đất, hấn thở dài một tiếng, nhặt lên hồn bướm cùng người áo đen túi trữ vật, hướng về chỗ rừng sâu cấp tốc chạy. . .

Giờ phút này, roi Vân Sơn mạch nào đó trong sơn động, ngồi một lão giả, hai mắt khép hờ, phía sau hấn một chỗ tương đối chật chội trong động khẩu, trưng bày một hình chữ nhật bàn đá, trên bàn đá một chữ song song trên dưới một trăm đạo bạch sắc Linh Hồn ngọc giản.

"Răng rắc!"

Trong đó một chỗ, ngọc giản trong nháy mắt vỡ vụn, hóa thành bột mịn, trong sơn động ngồi xếp bằng thiếu niên mặc áo đen biến sắc, vội vàng chạy ra.

Hấn sắc mặt lo lắng, thần sắc bối rối, lúc hành tẩu cao giọng hô to: "Không xong, Bính chữ ba tổ nhiệm vụ thất bại, Linh Hồn ngọc giản vỡ vụn!"

. . .

Trong sơn động lão giả có chút nhắm lại hai mắt đột ngột mở ra, bộc phát một cỗ khiếp người khí thế, trong mắt hàn mang lóe lên, giận nói: "Bính chữ ba tổ? Không đều điều tra rõ ràng à, tu vi cao nhất người mới ngưng khí cảnh giới đại viên mãn, đều sẽ bị người phản sát, phế vật! Một đám rác rưởi!"

Phía sau hấn cung kính đứng đầy một người, người này toàn thân bị áo bào đen bao phủ, cũng liền ba mươi tuổi bộ dáng. Nếu là Tần Phàm ở đây, chắc chắn một chút nhận ra người này.

"Không phải là hấn?"

Người áo đen trong mắt tinh quang lóe lên, như có điều suy nghĩ, lẩm bầm nói.

"Ai?"

Người áo đen trầm ngâm một chút, lộ ra một tia nghi hoặc, nhưng lại cực kỳ không thể tin được, lập tức nói ra: "Phá Tinh Tông tinh tông điện đại đệ tử Bạch Trạch, kế hoạch này bên trong, chúng ta coi đây là mồi, hấp dẫn càng nhiều Phá Tinh Tông đệ tử đến đây dò xét, dựa vào cái này chậm rãi suy yếu nó tân sinh lực lượng."

"Lần này dò xét Bạch Trạch đây là nhóm thứ hai đội ngũ, nhưng trong đó có một nữ tu tên là Lãnh Yên, chẳng những là Bạch Hạc Điện điện chủ lãnh nguyệt ngưng châu gái ruột, càng là Lãnh gia gia chủ tọa hạ thiên kim, nếu như có thể bắt được người này, nhất định có thể làm Lãnh gia có chỗ cố kỵ."

Lão giả nghe vậy, gật đầu gật đầu, sờ lên cái cằm, ngẩng đầu nhìn bên người hắc bào nhân này, tán thưởng nói: "Không sai, Lãnh gia là Phá Tinh Tông từ trung tu tiên gia tộc, ta Luyện Hồn Cốc từng nhiều lần mời, nhưng Lãnh gia liền là bất vi sở động!"

"Nếu như cương quyết có thể đem bé con này bắt lấy, chắc hấn lạnh nguyên đầu kia cường con lừa định sẽ có cố kỵ, mặc dù lôi kéo không được, nhưng là có thể khiến cho bó tay bó chân, sau đó tổng tiến công kế hoạch, nhất định có thể nhận kỳ hiệu."

Người áo đen cung kính xưng phải, mỉm cười không nói, ngẩng đầu nhìn về phía ngoài động Phá Tinh Tông phương hướng, ánh mắt lộ ra một tia cười lạnh.

Đội người áo đen sau khi đi, lão giả đứng người lên, trầm mặc một lát, lộ ra một tia hồi ức phiền muộn.

Hấn hít sâu một hơi, âm thanh lạnh lùng nói: "Người tới, truyền âm Bính chữ ba tổ hoàng kì, mặc kệ nỗ lực loại nào đại giới, cần phải bắt sống Lãnh Yên, nếu như làm không được, trực xuất Luyện Hồn Cốc."

. . .

Lúc này, ngàn dặm xa, một chỗ bên bờ vực, một tên nam tử áo đen xem trên mặt đất hôn mê cô gái áo bào trắng, trên mặt hiện lên một tia tham lam cười đậm đàng.

Nữ tử này ánh mắt ngốc trệ, trống rỗng vô thần, trường bào màu trắng ô uế không chịu nổi, từng tia từng tia vết máu đã khô cạn, ngưng tụ thành vì máu cà, một vòng Hồng Lăng rơi xuống bên cạnh, rạn nứt trở thành mảnh vỡ.

Đen nhánh tịnh lệ tóc dài cũng đã xoa tung khúc trương, trên mặt càng là nhiễm lấy một chút bùn, đạo đạo hắc khí vờn quanh, xem ra là kinh lịch một trường ác đấu.

Nữ tử này tuy là chặt vật không chịu nổi, sắc mặt đòi phế khó coi, nhưng như cũ không che giấu được nó tuyệt sắc dung nhan.

"Đại sư huynh!"

Đột nhiên một đạo màu đen độn quang từ nơi xa cấp tốc bay tới, huyết châu ngưng hiển hóa làm một người, người này đồng dạng áo bào đen gia thân, từng tia từng tia khí âm hàn tiết ra ngoài chung quanh, để người vì đó kinh hồn táng đảm.

Huyết châu co vào về sau, hắc bào nam tử tiện tay quăng ra, một bóng người bị nó ném tới mặt đất, trùng điệp nện trên mặt đất.

Bóng người này nữ tử kia đồng dạng ánh mắt ngốc trệ, trống rỗng vô thần, bóng người chạm đất lúc, có lẽ là cao hơn rơi xuống nguyên nhân, truyền ra một trận kêu rên, ngừng lại thì khóe miệng máu tươi phun ra ngoài.

Bên bờ vực hắc bào nam tử nhìn về phía sau lưng, hiện lên mỉm cười, lạnh lùng nói: "Làm sao, Nhị sư đệ còn chưa có trở lại?"

Sau lưng hắc bào nam tử, tiến lên một bước, cung kính nói: "Đại sư huynh, người cứ yên tâm đi, Nhị sư huynh tu vi so tiểu đệ cao hơn một tầng, chạy trốn người kia cũng liền tâm động hậu kỳ, chắc hẳn cũng lật không nổi cái gì sóng lớn."

"Đoán chừng là Nhị sư huynh đang đùa bốn tiểu tử kia, chơi có chút nhập thần!"

"Hừ, tốt nhất là dạng này, nhiệm vụ lần này trường lão đặc biệt bàn giao, cần phải bảo đảm vạn vô nhất thất! Nếu không, chúng ta đều tránh không được vạ xà quật đi tới một lần."

Hai người vừa nghĩ tới "Vạ xà quật" ba chữ, đáy lòng thấy lạnh cả người lòng bàn chân dâng lên, bay thẳng trán, thân hình cũng không tự giác rất nhỏ run rẩy một phen, gặp được cái gì đáng sợ Hồng Hoang hung thú, cực kỳ kiêng kỵ!

Đang khi nói chuyện cầm đầu người áo đen, như sương mây, run rẩy trong túi trữ vật lấy ra một khối truyền âm ngọc giản, giờ phút này ngọc giản bạch quang lấp lóe, lúc sáng lúc tối.

Người áo đen sắc mặt nghiêm một chút, không dám thất lễ, thần thức xâm nhập ngọc giản, tra nhìn.

Một lát sau, hắc sắc mặt đại biến, trên mặt đỏ trắng một mảnh, cực độ phẫn nộ mà hơi không khống chế được cảm xúc ngừng lại thì ngưng lộ ra.

Sắc mặt hắc âm trầm, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Hừ, Nhị sư huynh người cái phế vật này!"

Sau lưng người áo đen nhìn thấy người này biểu lộ, sắc mặt đã, cháy vội hỏi: "Thế nào Đại sư huynh, chẳng lẽ. . ."

Người áo đen sắc mặt âm tình bất định, trầm ngâm một chút, trên mặt lộ ra vẻ phức tạp, sau đó thở than một tiếng, giận nói: "Nhị sư huynh người bị tiểu tử kia phân sát, vừa rồi nội tông Lưu trưởng lão truyền âm, muốn ta tìm kiếm tiểu tử kia, giải quyết hậu họa."

"Làm sao có thể! Nhị. . . Sư huynh, chết?" Người áo đen sắc mặt hơi biến, cực độ hoảng sợ, nhưng ánh mắt này bên trong lại toát ra vẻ mừng rỡ, đối trong miệng Nhị sư huynh tử vong tin tức hưng phấn.

Cầm đầu người áo đen đem biểu lộ thu hết vào mắt, cười lạnh nói: "Nhị sư huynh người cái này tiểu nhân, chết ngược lại tốt! Ý vào là Lưu trưởng lão thân tộc, chuyện này bên trong đối ta khoa tay múa chân, giọng khách át giọng chủ, ta hoàng kì mới là nhiệm vụ lần này đội trưởng!"

"Tử vong của hắc đối người ta sư huynh tới nói chưa từng không là một chuyện tốt, cũng có thể đem trách nhiệm cho toàn bộ đẩy lên trên người hắc, đến không có chứng cứ."

Người áo đen trầm mặc một lát, lại nói: "Ăn oán cá nhân trước ném sau ốt, người lại đem hai người này áp giải đến Lưu trưởng lão nơi ở, ta đi chiêu cố tiểu tử kia, nhìn xem rốt cuộc là toà kia môn thần, có năng lực này, vượt qua một cảnh giới, có được diệt sát Nhị sư huynh người thực lực."

Truyện convert bởi [HjDC2LOKl7](#), xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc.

Cầu Nguyệt Phiếu, kim đậu và chút bạc nữa để chơi OTT thôi mà :v

Cám ơn các bạn dành thời gian đọc .

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: trâu nam ô phường thị

"Thiên tài, đều là dùng để chà đạp !"

Người áo đen hai mắt hiện lên một tia khát máu hồng quang, trên mặt hiện thị rõ vẻ dữ tợn, thần sắc cực độ tàn nhẫn vặn vẹo, mơ hồ có thể thấy được một tia biến thái ửng hồng.

Lời nói Âm Lạc Hạ, người áo đen lạnh lùng một tiếng, bàn tay vung lên, ngừng lại thì huyết vụ tràn ngập đem người áo đen bao phủ trong đó, đen Y Nhân ảnh biến mất về sau, huyết vụ co lại nhanh chóng, giữa không trung một viên ô quang lấp lóe Huyết Sát châu, bỗng nhiên xuất hiện, độn quang gào thét, chọt lóe lên, trong nháy mắt liền đã mất đi bóng dáng.

"Đại sư huynh máu này sát châu, lại ngưng luyện rất nhiều, mơ hồ thành là trung phẩm pháp khí dấu hiệu!"

Trên vách đá về sau cái kia đạo người áo đen ảnh, cực kỳ hâm mộ nhìn xem độn quang, như có điều suy nghĩ.

Đồng dạng một màn lại xuất hiện, linh lực phun trào, hắc vụ đem trên mặt đất hôn mê một nam một nữ thân ảnh bao khóa, hóa thành một đạo độn quang, đối phương hướng ngược nhau cấp tốc lao vùn vụt.

...

Lúc này, Tàn Phàm diệt sát cái kia đen Y Nhân về sau, rừng rậm cấp tốc chạy hết tốc lực ba ngày ba đêm, lúc này mới dừng lại một chỗ tên là Thiên Vân bảo tiểu trấn.

Trong thời gian này hắc lái độn quang, không có thẳng tắp hành tẩu, mà là một hồi phía đông phi hành nửa canh giờ, một hồi phía bắc phi hành hai canh giờ, chọt trái chọt phải, khi thì dừng lại đi bộ xuyên qua, khi thì điều khiển về vạng phi hành.

Khoảng cách Thiên Vân bảo thẳng tắp phi hành, độn quang toàn bộ triển khai, dựa theo Tàn Phàm tốc độ bay, lúc đầu chỉ cần ba canh giờ, cương quyết bị hắc hao phí một ngày một đêm.

Hồi tưởng chuyển này nhiệm vụ quý dị chỗ, Tàn Phàm như vậy cẩn thận phía dưới, vẫn là bất tri bất giác rơi vào đối phương vô bẫy, cái này khiến hắc cực kỳ hoảng sợ, mặt Thượng Thiêm hiện ra một chút sợ hãi sắc.

Nhìn qua cách đó không xa mơ hồ có thể thấy được Thiên Vân bảo, Tàn Phàm cũng không sốt ruột tiến vào, mà là Tại Sơn trong đá, chọn lựa một chỗ tương đối chỗ ẩn núp, làm sơ chỉnh đốn.

Sau nửa canh giờ, Tàn Phàm sử dụng pháp thuật đem một chỗ ngọn núi đào rỗng, dùng cự thạch che lại cửa hang, đem một tấm phòng ngự phù lục thiếp nhập cửa hang, lúc này mới nhắm mắt điều tức.

Thiên Vân bảo ở vào rơi Vân Sơn mạch tây bộ, là một biên thủy thành nhỏ, thôn trấn không lớn chỉ có hai, ba vạn nhân khẩu.

Nơi đây ở vào Cổ Tổng Quốc biên giới tây bắc, lệ thuộc Cổ Tổng Quốc chiến đàn quận, cùng thì cũng là một chỗ Lưu Phóng Chi Địa, bởi vậy nơi này tụ tập đại lượng thể tục lưu vong người.

Hai ba mươi ngàn nhân khẩu, gần như một nửa đều là nghiệp chương nặng nề, tội ác tày trời hung ác phạm nhân.

Đặc thù vị trí quyết định nơi đây khó mà quản lý, lại tăng thêm chỗ Cổ Tổng Quốc biên cảnh, bình thì bỏ bê quản lý, Giá Tiểu thành bên trong các loại thể tục thể lực tung hoành hỗn hợp, mỗi ngày đều có thể lực lớn nhỏ không có nhỏ hoặc quật khởi.

Thiên Vân bảo liền là thành này đệ nhất đại thể lực, Phủ thành chủ tòa thành nhỏ này ngược lại chỉ còn trên danh nghĩa, uy nghiêm không .

Bởi vậy, thành này chủ nhân chân chính ngược lại là lưu vong người tạo thành tư nhân thể lực.

"Cư miếu đường xa, giáo hóa không còn!"

Ở chỗ này không có vương pháp có thể nói, nắm tay người nào lớn, người đó là đại gia.

"Con gái nhà ai thể lớn lên thủy linh, một chữ, đoạt!"

"Nhà ai gia tài bạc triệu vật tha phong phú, một chữ, đoạt!"

Loại này đặc thù hoàn cảnh địa lý, cũng sáng tạo ra như vậy đặc thù hung hãn dân phong.

Liệt nhật bên trong sao, gió mát nhẹ nhẹ.

Huyền não trên đường cái, khắp nơi là rộn rộn ràng ràng đám người, xuyên tới xuyên lui, đa số hành tẩu người, tất cả đều thần sắc vội vàng, một mặt đề phòng, chọt lóe lên.

Đầu này không đủ ba trăm mét trên đường phố, văng văng đánh nhau ầm ầm người liền có mấy chục chỗ, càng một cặp đối hai tay để trần, tay cầm trâm ngựa lớn đao trang phục đại hán, vừa đi vừa về tuần sát, những đại hán này bên hông đều treo cùng một chế thức lệnh bài, phía trên khắc dấu một to lớn đầu hổ bạc lữ.

Đĩ nhiên chính là Thiên Vân bảo thủ vệ bảo đình.

Thiên Vân bảo một nhà độc đại, không người nào dám sờ nó lông mày, bởi vậy bọn này đại hán khí diễm mười phần phách lối cuồng ngạo.

Thì không thì nơi này đã một cuộc, người kia đánh một trận, quầy hàng cầm một điểm, cái kia quầy hàng chứa một bao, như là cá diếc sang sông, chỗ đến, đều thu nhập bấy.

Chỉ có ngăn ngừa không đến mấy chục mét khoảng cách, những đại hán này một sau lưng, đều thắng lợi trở về.

Này lúc, đường phố này chính giữa, một vị Hắc Y Thiếu năm, bàn bước trong đó, vẻ mặt tươi cười, Thần Đình tự nhiên, cùng người bình thường thần sắc không hợp nhau.

Thiếu niên này nhìn cực kỳ quý dị, không giống người khác một mặt hung thần ác sát thần sắc, ngược lại càng giống một vị thư sinh, cần mặt trắng chỉ toàn.

Quý dị chính là thiếu niên này quanh thân tán phát, loại kia như có như không siêu phàm thoát tục khí tức, ẩn hàm một tia âm lãnh, làm quanh người hán trong vòng ba trượng, không người tới gần, làm cho người nhìn nghe sinh ra sợ hãi.

Người này chính thức chính đồn một ngày Tần Phàm.

Tần Phàm sắc mặt hơi có vẻ ngưng trọng, hán đến chỗ này khi Nhiên Bất là vì lãnh hội Thiên Vân bảo phong quang, mà là cố ý gây nên. Tần Phàm biết nơi đây có một chỗ tu tiên giả phường thị, tên là trâu nam ổ.

Cái gọi là phường thị liền là tu tiên giả vật phẩm giao dịch chi địa, cùng loại thể tục chợ.

Cũng không phải là tất cả tu tiên giả đều như Tần Phàm, là tông môn tử đệ, đại đa số tu tiên giả đều là tán tu tồn .

Những tán tu này không tông môn, không bè cánh, đều là ngẫu nhiên thu hoạch được tàn phá tu tiên công pháp bước vào tiên đồ, hoặc là cái kia chút rách nát Tu Tiên Gia Tộc còn sót lại công pháp tự mình tu luyện mà đến.

Tu Tiên giới tài nguyên khẩn trương, những tán tu này không người hướng dẫn, đều là tự hành tìm tòi, bởi vì công pháp này không trọn vẹn, pháp bảo rẻ tiền, đại đa số đều là sử dụng thể tục vũ khí, bởi vậy muốn muốn đạt được tiếp tục tu luyện công pháp cùng tài nguyên, chỉ có thể lấy loại này phường thị tiến hành trao đổi.

Nếu như đem Cố Tổng Quốc tu Tiên giới, so sánh một viên đại thụ che trời, những tông môn này hàng hiệu liền là trên đại thụ trụ cột bộ phận, phụ thuộc lại nó phía dưới Tu Tiên Gia Tộc thì là nó thân cành bộ phận, mà chút ở vào tầng dưới chót nhất tán tu liệt kê, thì là cái kia lít nha lít nhít lá cây.

Tán tu chỉ có mượn nhờ chút thân cành mới có thể còn sống, tu Tiên giới tầng dưới chót đau khổ giãy dụa, truy tìm cái kia phiêu miểu Thiên Đạo.

Tu Tiên giới phường thị phần lớn ẩn bí chi địa, phạm nhân không có thể vào, bởi vậy vị trí này chỉ có thông qua chuyên môn tu sĩ dẫn đạo mới có thể biết được vị trí.

Tần Phàm trên người phù chú tài nguyên luân phiên trong chinh chiến tiêu hao rất nhiều, hán tiếp tục bổ sung , chuẩn bị bất cứ tình huống nào.

Giống trên người hán phù chú "Lửa Đạn Thuật", "Ngưng thần phù", "Nhỏ nguyên trận phù" chút uy lực nhỏ yếu, cần phải là số lượng nhiều tình huống phía dưới, đồng dạng có thể đưa đến xuất kỳ bất ý hiệu quả.

Phù triệu đối với pháp thuật tới nói, phần lớn vì duy nhất một lần tiêu hao vật phẩm, kích phát tốc độ nhanh, không tiêu hao trong cơ thể linh lực, mười phần thuận tiện.

Trong đó mấu chốt nhất một điểm, cái kia chính là Tần Phàm mấy ngày trước diệt sát cái kia đen Y Nhân, là Luyện Hồn Cốc tu sĩ, trong miệng hán biết được, Luyện Hồn Cốc tu sĩ chính là là ma đạo Hồn Phàm chi tu.

Cái này khiến hán đau khổ tìm kiếm sát hại phụ mẫu mối thù Tần Phàm, tìm được đến một tia dấu vết để lại, hán vững tin Luyện Hồn Cốc tu sĩ đem đó đồ thôn người nhất định có liên hệ lớn lao.

Cái kia đen Y Nhân trừ Vật Đại bên trong, Tần Phàm biết được phạm là bị Hồn Phàm diệt sát tu sĩ cùng phạm nhân, hồn linh bị Hồn Phàm hút nhiếp cũng sẽ không chân chính tử vong, mà là lấy hồn linh phương thức tồn tại ở Hồn Phàm bên trong, nhận Hồn Phàm ấn ký trói buộc, tiếp nhận luyện hóa nỗi khổ.

Bị Hồn Phàm luyện hóa hồn linh, cả ngày nhận các loại thê thảm tra tấn, dạng này có thể kích phát hồn linh tàn bạo cùng oán khí, dùng cái này tăng lên Hồn Phàm uy năng.

Liền là biết rõ điểm này, càng thêm kiên định Tần Phàm muốn lăn lộn nhập ma đạo tông môn, dò xét hôm đó đồ thôn người tung tích, đem toàn thôn bốn

trăm bảy mươi ba miệng cùng phụ mẫu hồn linh giải cứu ra, đưa nhập Luân Hồi, khỏi bị luyện hóa nỗi khổ.

Bởi vậy hần mới đến Đáo Giá Thiên Vân bảo ản thể phùng thị, tìm kiếm luyện hóa Hồn Phàm vật liệu.

Ngoài ra Tàn Phàm còn Giá Hắc Y Nhân trừ Vật Đại bên trong, biết được một kinh thiên bí mật.

Bạn đang đọc truyện *Bất Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: phùng thị bằng chứng

Kết hợp với chuyển này Tông Môn Nhâm Vụ, dò xét Phá Tinh Điện Đại sư huynh Bạch Trạch mất tích chức vụ, các loại dấu vết để lại, cẩn thận thăm dò suy luận phía dưới, hần đã xác định, chuyển này rồi đi tông môn trước, Thôi Thừa xuất ra cổ bảo, màu trắng thuyền nhỏ nhóm lửa viên kia đốt hương, liền là hấp dẫn Huyết Thửu Bức bấy kẻ cầm đầu.

Tuy rằng Nhiên Bất biết Thôi Thừa ý nghĩa muốn vì, nhưng cũng không phải người lương thiện!

Nếu như hiện trên tông môn báo việc này, chỉ dựa vào hần một cái bình thường Nội Tông Đệ tử, tông môn cao tăng có tin hay không tạm thời không đề cập tới, liền vền vẹn bằng hần một mình bình yên, liền sẽ khiến cho tông môn cao tăng lòng nghi ngờ nổi lên.

Đến cái kia lúc, chẳng những dự tính ban đầu hoàn toàn ngược lại, liền ngay cả trong đan điền "Cục gạch" bí ẩn, cũng sẽ như vậy tiết lộ ra.

Còn nữa tới nói, cái kia Thôi Thừa chính là Phá Tinh Tông dưới trưởng ngũ đại Tu Tiên Gia Tộc, Thôi gia đích truyền trưởng tử, nếu như số cách làm của hần không có đạt được gia tộc thụ ý, Thôi Thừa một người vạn không dám cách làm như vậy.

Bởi vậy phỏng đoán phía dưới, Tàn Phàm phía sau lưng cũng càng lạnh buốt, bắt tri bất giác hần lại cuốn vào một trận kinh thiên động địa trong âm mưu.

Phá Tinh Tông ngũ đại Tu Tiên Gia Tộc, Hứa gia hủy diệt, còn lại bốn nhà kết cục có mấy nhà tham gia việc này, hần còn không biết được, loại tình huống này, Tàn Phàm duy nhất có thể xác định chính là, Mã thị Tu Tiên Gia Tộc nhà nhất định là tham dự việc này.

Thôi Thừa người sau lưng rõ ràng là lấy Bạch Trạch làm mối như, Mã gia vì cần câu, chỗ câu chi cá liền là như hần như vậy Nội Tông Đệ tử, tịch này suy yếu tông môn để giai lực lượng, hoặc diệt sát hoặc bức hiếp phản loạn, bắt tri bất giác từng bước xâm chiếm Phá Tinh Tông tông môn lực lượng.

Những đệ tử này mặc dù tu vi yếu kém thấp, nhưng thật là tông môn cường đại, có thể sinh tồn kéo dài sinh lực.

Cử động lần này rõ ràng là đào người tuyệt hậu, đoạn người căn cơ ác độc mưu kế.

Lúc đầu đối với lần này Tông Môn Nhâm Vụ, Tàn Phàm liền có chỗ mâu thuẫn, ngra Thiên Hải tuy không phải vì hần giết chết, nhưng nó trừ Vật Đại lại vì Tàn Phàm đoạt được.

Trừ Vật Đại bên trong "Khu trùng chi thuật" cùng "Thanh Thiên Ngưu Mạnh" đây đều là Mã gia bí mật bất truyền, Linh Tu Bí Cảnh bên trong đánh giết Cát lão đại lúc, hần đã từng nói rõ, bất luận cái gì lấy được Đắc Giá "Khu trùng thuật" tu sĩ, đều sẽ gặp phải Mã gia không chết không thôi truy sát.

Cùng như vậy dẽ vào miệng cọp, hoàn thành Tông Môn Nhâm Vụ, chẳng rời xa chỗ thị phi này, lại tính toán sau, phản ứng chuyển này nhiệm vụ đến nơi này, cũng coi như lấy thất bại mà kết thúc.

Về phần tông môn có thể hay không phái tu sĩ đến đây, chút với mình có liên can gì!

Bất luận là Phá Tinh Tông vẫn là Thôi Thừa người sau lưng, đều không phải mình nhỏ nhỏ Ngưng Khí tu sĩ có thể chạm đến râu hùm.

Trong lúc suy tư, Tàn Phàm một chỗ trà lâu trước dừng bước lại!

Tàn Phàm ngẩng đầu nhìn, lộ ra một tia hiểu rõ thần sắc, như có điều suy nghĩ nhìn chăm chăm trà lâu, trầm mặc hồi lâu.

Đối với phổ xá sầm uất mà nói, nơi đây trà lâu ngược lại là có chút hoang vu, chính đường bên trong chỉ có chút ít hai ba trà khách, hơi có vẻ quái dị, tuyệt không giống làm ăn tiểu điểm.

Tu tiên giả tị thế tu hành, không vì phạm nhân đoạt được biết, cho nên mới sẽ có thể tục phạm nhân Đế Hoàng, cùng cực cả nước lực lượng, tìm kiếm

tiên tung, cầu lấy Trường Sinh chi pháp.

"Nhỏ ẩn ẩn tại dã, đại ẩn ẩn tại thành thị, tị thế chi địa, cũng là có chút ý tứ!" Tần Phàm hai mắt hiện lên một tia cười nhạo.

Ngừng chân thiếu khanh, Tần Phàm không có chút nào dừng lại, đẩy cửa tiến vào, thẳng đến lầu hai mà , mới vừa đi tới đầu bậc thang, liền bị một thân mặc cẩm bào chương quỹ bộ dáng Trung Niên Nam tử chặn lại thân hình.

"Người là người phương nào, vốn trà lâu lâu hai không cho mở ra, muốn uống trà, đại đường liền có thể!" Cẩm bào nam tử sắc mặt lạnh lẽo, quát lớn.

Tần Phàm nhìn xem người này cũng không sinh tức giận, trực tiếp thả ra quanh thân khí thế, trong chốc lát nhân nhạ linh Lực Ba Động khoảng cách truyền ra, tràn ngập chung quanh.

Sớm trà lâu mấy môn miệng mười trượng phạm vi, Tần Phàm liền dùng thần thức cường đại quan sát tỉ mỉ một phen, trà lâu nhìn như phổ thông, kì thực giấu giếm huyền cơ.

Trà lâu lâu bài bên trên, đúng là một món pháp bảo, mặc dù phẩm cấp thấp, thế nhưng tản ra nhân nhạ linh Lực Ba Động, dùng thần thức dò xét sau lâu bài bên trong hiển hiện một đoạn chữ nhỏ.

"Trâu nam ở phường thị lâu hai!"

Tần Phàm đối với cái này tầm tắc lấy làm kỳ lạ, chẳng nếu không phải người tu tiên, không có thần thức đoạn Nhiên Bất khả năng phát hiện công chào bên trong tín tức, chính thức dùng thần thức dò xét vật này, hẳn mới sáng tỏ, nơi đây là trâu nam ở tiếp đãi chỗ, bởi vậy mới có thể thẳng đến lầu hai mà .

"A, nguyên lai là người trong tiên đạo, không biết đạo hữu thế nhưng là tham gia sau ba ngày phường thị?"

Nhìn thấy Tần Phàm thả ra linh Lực Ba Động về sau, chương quỹ mỉm cười, ôm quyền cung kính dò hỏi.

Tần Phàm gặp Đáo Giá người hẳn đã thông trải qua thần thức dò xét biết được, người này tu vi chính là Ngưng Khí Tam Tầng tu sĩ, coi tư chất so với hẳn còn muốn kém hơn rất nhiều, khó trách sẽ được an bài ở thế tục làm lên tiếp đãi người.

Loại tư chất này tu sĩ, phần lớn tiên đạo vô vọng, cùng đau khổ giãy dụa chẳng ở thế tục làm một Phương chương quỹ, kinh doanh thế tục thế lực, tuy nói tu vi thấp, nhưng lại cũng cao Xuất Phàm người một bậc, sống được lâu lâu , hưởng thụ cái kia thế tục đại phú đại quý.

Tần Phàm sắc mặt như thường, nhạ Nhiên Đạo: "Không sai!"

Nghe nói Tần Phàm nói, cẩm bào nam tử thần sắc vui mừng, vội vàng chào hỏi Tần Phàm lên lầu hai.

Mặc dù này thiên mây bão, thân ở thế tục náo thế, nhưng cùng loại với trà lâu như vậy phường thị tiếp đãi chỗ, còn có bảy tám chỗ, mỗi vị giới thiệu tiến vào tu tiên giả nơi tiếp đãi, đều phường thị thu hoạch được hai thành rút thành, chút rút thành tuy rằng Nhiên Bất nhiều, nhưng đối với tu tiên giả tới nói cũng là một bút phi thường khả quan tài nguyên.

Tần Phàm nhận lấy ba ngày sau tiến vào trâu nam ở phường thị thân phận ngọc bài về sau, lúc này mới trà lâu đi ra.

Đi ra khách sạn sau Tần Phàm không làm mấy may dừng lại, trực tiếp ra khỏi thành, một chỗ chốn không người, lái độn quang tiến vào núi rừng, cái kia hẳn trước đó mở trong động phủ, lẳng lặng cùng đợi sau ba ngày phường thị mở ra.

Sau ba ngày Bàng Vãn, Tần Phàm nhắm mắt điều tức bên trong tĩnh lại, tay phải vỗ trừ Vật Đại, một bình ngọc màu trắng xuất hiện lòng bàn tay, Tần Phàm mở ra bình ngọc, từ đó lấy ra một viên thuốc, nhìn xem hình bầu dục đan dược, Tần Phàm đắm chiều rất nhiều.

Đan dược này là nhập Môn Tiểu Bỉ trước đó, hẳn Hứa Thanh Sơn hai người tham gia nội tông giao dịch hội lúc, Hứa Thanh Sơn tặng cho, này thì đã là một viên cuối cùng.

Trong khoảng thời gian này so sánh, mười năm trước hẳn tông môn tu hành lúc, chỗ kinh lịch sự tình, phảng phất thoáng qua như mây khói, tắc lười không thôi.

Nhìn xem ngoại động dần vào tuổi xế chiều sắc trời, Tần Phàm chỉnh lý áo cho, đem đan dược đưa trong cửa vào, một trận sương mù tán về phía sau, mặt mũi của hắn đã phát sinh cải biến.

Nguyên bản trắng nõn hai gò má đã thành một mảnh đen kịt, đen kịt trên gương mặt đường cong thô khoáng, hung lồng mày mắt to, hiện lên một tia hung lệ.

Tần Phàm đem thần thức xuyên vào phường thị thân phận ngọc giản, lái độn quang gào thét mà ...

Sau nửa canh giờ, Tần Phàm mới vừa tới đến phường thị sơn phong, độn trên ánh sáng, thật xa đã nhìn thấy một vị thiếu niên mặc áo trắng, ló vào vừa đi vừa về bàn bước, nó thần sắc có chút lo nghĩ.

Tần Phàm khẽ giật mình, đẩy lòng âm thầm kinh ngạc, tối nói: "Canh giờ xuất hiện ở chỗ này đoạn không phải người bình thường các loại, khẳng định cũng là tham gia phường thị giao dịch tu tiên giả, chẳng nếu không phải cái kia tâm thuật bất chính người, cũng có thể kết bạn mà đi!"

Quả nhiên, hần thần thức thăm dò qua , phát hiện Bạch thiếu gia năm là một vị Ngưng Khí tầng tám tu sĩ, so tu vi của hần cao hơn hai tầng.

Bạn đang đọc truyện *Bất Tử Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Cố Tổng Quốc tu Tiên giới bí ẩn

Cái này khiến Tần Phàm trong lòng giật mình!

Xa xa trắng Y Thiếu Niên lòng có cảm giác, nhìn thấy người tới, hần sắc mặt vui mừng, đi chậm chậm đón độn quang, đi vào Tần Phàm bên cạnh.

Độn quang còn chưa tới gần, thân ảnh màu trắng cao giọng hô to, hưng phấn không thôi.

Tần Phàm sắc mặt khê giật mình, đề xuống độn quang, bóng người màu trắng bên cạnh, chậm chậm rơi xuống.

Hần sắc mặt nghi hoặc, nhìn về phía thiếu niên này trầm mặc không nói.

Thiếu niên này nhìn xem giữa không trung rơi xuống độn quang, có chút ôm quyền, thờ hồng hộc, thần sắc có chút khản trương, nhìn về phía Tần Phàm trên mặt trông mong đợi chỉ sắc, chậm rãi nói ra:

"Vị đạo hữu này xưng hô như thế nào? Tại hạ nam hư!"

Tần Phàm xem, quan sát tỉ mỉ một phen. Chỉ gặp thiếu niên này chừng hai mươi tuổi, một bộ trường bào gia thân, sắc mặt trắng nõn, mày như trắng khuyết, mắt giống như tây tử, mắt phượng đan châu, trên trán lộ ra một tia như có như không mị thái, cho người ta một loại cảm giác quái dị.

"Nếu như này tám khuôn mặt sinh trên người nữ tử, nhất định là một vị khuynh thành giai nhân!" Tần Phàm trong lòng đột nhiên hiện ra như thế một loại cổ quái suy nghĩ.

Tần Phàm thần sắc khê động, trương miệng hỏi: "Đồ Sơn, đạo hữu chuyện gì?"

Thân ảnh màu trắng, sắc mặt đỏ lên, mở miệng muốn nói lại thôi, do dự hồi lâu sau, mới chậm rãi nói ra: "A, nguyên lai là Đồ Sơn đạo hữu, chẳng lẽ lại đạo hữu cũng là tới tham gia trâu nam ở phường thị? Không biết đạo hữu có thể tạo thuận lợi, mang tiểu đệ cùng nhau tiến vào?"

Tần Phàm trầm ngâm một chút, trên mặt vẻ nghi hoặc càng nặng.

"... Tiểu đệ thân phận ngọc bài bị mất, bị ngăn cản cản cấm chế này bên ngoài." Nhìn thấy Tần Phàm này thì thần sắc, áo trắng thân ảnh, sắc mặt đỏ lên, có chút từ buồn bực, thần sắc một mảnh vẻ bất đắc dĩ.

"A? Đương nhiên có thể, đây cũng không phải là việc khó gì, nam hư đạo hữu là bản địa tu sĩ sao?" Tần Phàm bình tĩnh, thần sắc khê động, nhìn qua thân ảnh màu trắng, khoe miệng dần dần lộ ra vẻ mỉm cười, không nhanh không chậm nói ra.

Trâu nam ở phường thị, đối với Tần Phàm tới nói, trên là hần rồi đi tông môn, lần thứ nhất bước vào tu tiên nơi tụ tập, rất nhiều quy củ kiêng kỵ còn không rõ, này thì nhu cầu cấp bách tìm hiểu một chút, dưới mắt người này ngược lại là không có chỗ thứ hai.

"Tiểu muội... Tiểu đệ là lần đầu tiên đi xa nhà, trưởng bối trong nhà đi rồi ra. Nghe nói nơi đây có một phường thị, có đại lượng tu tiên giả tụ tập, xem có thể hay không tìm đến trưởng bối trong nhà, lần này vội vàng xao động phía dưới, mới ném mất thân phận ngọc bài." Thiếu niên có chút ngượng ngùng gãi đầu một cái, trên mặt ngượng ngùng chỉ ý, nói lần nữa.

Tần Phàm cố nén trong lòng ý cười, cũng không vạch trần người này, giả bộ như chó không biết được, tiếp tục dự thính đánh thọc sườn, vừa rồi hần đã nhìn ra người này hơi có dị thường, này thì hần đã xác định người này chính là một cái trang ăn mặc nữ tu hạng người.

Mới nhìn phía dưới, cũng là không có chút nào sơ hở, có thể nhìn nó thần thái cử chỉ, nữ tu cái chủng loại kia mềm mại, tinh tế tỉ mỉ hiển lộ đường không thể nghi ngờ.

Vài chục năm tu tiên kiếp sống, Tần Phàm đã không còn là cái kia mang theo thuần phác thiếu niên ở sơn thôn, thường thấy người lừa ta gạt lục đục với nhau, hần sớm đã học xong ăn tàng cùng nhìn mặt mà nói chuyện.

Chỉ có dạng này mới có thể che kín long đong Kinh Cức trên con đường tu tiên đi càng xa.

Tần Phàm ánh mắt phun trào, xác nhận nam hư nữ tu thân phận về sau, lấy hấn cay độc ánh mắt, nam hư trên thân uống như hấn mới vừa vào Tiên Môn, như vậy thuần phác, không có chút nào ý đề phòng người khác.

Cách làm như vậy để Tần Phàm nghi hoặc, lấy nàng loại tâm tính này, có thể tu tuyền đường bên trên tu luyện đường Ngưng Khí tầng tám, thật là hiếm thấy, nhưng không chút nào ảnh hưởng, Tần Phàm trong miệng dò xét tin tức bí ẩn.

Cứ như vậy, hai người vừa đi vừa ngừng, trên đường đi cười cười nói nói, hai người nhìn không giống cái kia người tu tiên, trái ngược với cái kia thể tục đã lâu không gặp hảo hữu, trong lúc nói cười tiếng hoan hô không ngừng.

Trên cơ bản, cùng nhau đi tới cũng đều là Tần Phàm một người hỏi lại, nam hư tựa như cái kia thoát tù đầy chim hoàng yến chim, lúu rúu nói không ngừng, dường như trăm ngàn năm chưa cùng người khác nói chuyện với nhau trải qua, Tần Phàm không động dùng máy may khí lực, nam hư liền nâng biết sự tình, toàn bộ toàn bộ nói ra.

Hai người nói chuyện ở giữa liền tới đến đây núi u cốc một chỗ sườn đồi trước, nơi đây dĩ nhiên chính là trà lâu thu hoạch được phường thị thân phận ngọc giản ghi chép chi địa.

Tần Phàm tới lúc nói chuyện tùy tiện moi ra tin tức hữu dụng.

Tỉ như nam hư nói tới: "Trong tộc tiểu muội vì trốn tránh gia tộc thông gia, vụng trộm chạy ra khỏi nhà, mới ra ngoài tìm kiếm, vô ý trường bồi trong nhà tẩu tán."

Lại nói thí dụ như trâu nam ở phường thị người sau lưng là một vị tên là quá nam Chân nhân kim đan tán tu sáng lập, người này tuổi trẻ thì bá nhập các đại tông môn thì liên tục gặp vấp phải trắc trở. Về sau ngoài ý muốn thu hoạch được bên trên Cổ tu sĩ truyền thừa chi pháp, tiến giai kim đan đại đạo, lấy tán tu thành danh, mười phần cửu thị các đại phái tông Môn Đệ Tử.

Lại tỉ như phạm vi ngàn dặm thứ nhất đại Tu Tiên Gia Tộc Mã gia. Phong bế sơn môn dài đến nửa năm lâu, Luyện Hồn Cốc lui tới rất thân, mỗi đến đêm khuya Mã gia trú bầu trời bao phủ cuộn cuộn hắc khí, âm gào rít giận dữ, tu luyện cái gì hoảng sợ quý dị công pháp.

Trừ cái đó ra Tần Phàm còn nam hư trong miệng biết được, Cổ Tổng Quốc tông cộng có bát đại tu phái Tiên Môn, theo thứ tự là trời quý tông, roi phong tông, Càn vu tông, Phá Tinh Tông Tử Đại chính đạo môn phái, Hắc Ma cửa, quý muốn các, Luyện Hồn Cốc, hoàng tuyền chùa Tử Đại ma đạo tông môn.

Những môn phái kia lấy trời quý tông cùng Hắc Ma cửa thực lực mạnh nhất, môn phái khác theo sát phía sau, thực lực cách xa không lớn, trong đó lấy Phá Tinh Tông thực lực yếu nhất.

Lại như thiếu niên nói, Cổ Tổng Quốc tất cả Tu Tiên Gia Tộc, nó tiền tổ trên cơ bản đều là bát đại môn phái Nội Tông Đệ tử sáng lập.

Lại nói thí dụ như chính đạo cùng ma đạo, vốn không bè cánh, chính ma phân chia, đây đều là tám đại tông môn lẫn nhau cãi cọ, lẫn nhau bôi đen thuyết pháp. Tán tu bên trong, tu luyện chính ma hai đạo công pháp rất có người, giữa lẫn nhau phản diện không giống tông môn đại phái quan hệ lẫn này khản trương, tương phản mười phần giao hảo.

Bè cánh phân chia tồn tại, nguồn gốc từ tại ngàn năm trước, Cổ Tổng Quốc trận kia đến từ Đại Yến nước quốc chiến. Bát đại môn phái vì tranh đoạt Cổ Tổng Quốc môn phái thứ nhất danh hiệu, dần dần diễn hóa mà đến.

Nếu là tỷ thí khó tránh khỏi sẽ có tử thương, hôm nay ngươi thương đệ tử ta, ngày mai ta phế bỏ ngươi đồ đệ, lần này ngươi phế đi đồ đệ của ta, lần sau ta giết huynh đệ ngươi... .

Bởi vậy mà hướng, oán hận chất chứa càng ngày càng sâu, đến cuối cùng diễn biến thành một giáp, liền sẽ bộc phát một trận tông môn đại chiến, lan tràn đường toàn bộ cho nên tổng trải qua tu Tiên giới.

Trong lúc đó trăm ngàn năm bên trong, rất nhiều tông môn thế lực thay đổi chấp trùng, mỗi ngày đều sẽ có mới gia tộc quật khởi thành lập, càng có vô số Tu Tiên Gia Tộc như vậy tiêu vong. Ngàn năm trước Phá Tinh Tông suy tàn liền là một tốt nhất chứng minh.

Lúc đầu ngàn năm trước đó, Phá Tinh Tông đứng hàng Cổ Tổng Quốc đại phái đệ nhất, thống lĩnh Cổ Tổng Quốc tu Tiên giới.

Tám trăm năm trước một ngày, Phá Tinh Tông hai đại Nguyên Anh trung kỳ Thủy Tổ, tập kết Cổ Tổng Quốc tu Tiên giới tất cả tông môn lực lượng, tám vị Nguyên Anh Thủy Tổ dẫn đầu dưới, rút ra tất cả Thượng phẩm linh mạch, suất lĩnh Cổ Tổng Quốc một nửa tu tiên giả, xâm lấn Đại Yến nước tu Tiên giới.

Ai ngờ tám trăm năm trước trận chiến kia.

Toàn bộ Cổ Tổng Quốc đầy trời huyết vũ, thiên hôn địa ám, nhật nguyệt ô quang, sao trời vô ảnh, thiên tai liên tục, linh khí bạo ngược.

Như vậy tận thể thiên tai tình cảnh, kéo dài lâu đến trăm năm lâu.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: thiếu niên nam hư

Trở về, tám vị Nguyên Anh Thủy Tổ bảy chiến tử, một trọng thương vũ sát mà về, tu sĩ Kim Đan không một may mắn thoát khỏi, Trúc Cơ phía dưới mười chết chín thương, tham gia vọt quốc chiến tu sĩ, đối Đại Yên nước tu tiên chiến trường sở sinh phát sự tình, toàn bộ ngậm miệng không nói, ba giam kỳ từ.

Cũng có ẩn nấp lão quái đối những tu sĩ này, thi triển sư hồn chi pháp, mưu toan dò xét việc này, nhưng bị dò xét tu sĩ thần thức hải bên trong, bị một tầng cấm chế bao khóa, tựa như ảo mộng, tất cả đều bạo thể mà chết! Cuối cùng đều vô công trở về, ngược lại chút ẩn nấp lão quái, từ đó đã mất đi bóng dáng, như bị thần bí quỷ dị thể lực gạt bỏ, lại không tồn Hồ vết tích.

Từ đó về sau, lại cũng không có người dám nói, dần dà, liền bị lãng quên trong dòng sông lịch sử dài đằng đẵng.

Cố Tổng Quốc vốn là một cấp ba tu chân quốc độ, Phá Tinh Tông Thủy Tổ, Nguyên Anh hậu kỳ đại tu sĩ, có hy vọng đột phá Nguyên Anh hậu kỳ, tiến giai Thông Huyền kỳ, làm Cố Tổng Quốc tiến giai trung phẩm nước đùng, bước vào cấp bốn tu chân nước.

Vậy mà từ trận chiến kia về sau, Phá Tinh Tông vị kia Nguyên Anh hậu kỳ Thủy Tổ chẳng những chiến tử, còn cưỡng ép rút ra Cố Tổng Quốc toàn bộ Thượng phẩm linh mạch, khiến toàn bộ hoang phế, toàn bộ tu Tiên giới linh khí cũng bởi vậy ngay cả hàng số phẩm cấp, Cố Tổng Quốc cũng cấp ba tu chân nước lưu lạc làm cấp hai quốc độ.

Tần Phàm sắc mặt như thường, đem thiếu niên này nói tới sự tình, nhớ kỹ đáy lòng, đối với bức này bí ẩn sự tình, Phá Tinh Tông thì hẳn chưa từng nghe nói nửa điểm phong thanh, loại này nước biệt chấn động chỉ thống thiên đại sự, không chỉ Phá Tinh Tông cũng là ngậm miệng không nói, bất luận cái gì thảo luận này vọt quốc chiến tu sĩ, đều sẽ bị Cố Tổng Quốc bắt đại môn phái liên thủ phong sát.

Chớ nói chi là phía sau thể lực thần bí.

"Không nghĩ tới Phá Tinh Tông lại có Nguyên Anh đại viên mãn Thủy Tổ tồn tại qua, không hổ là ngàn năm đại phái, nội tình phi thường. Nam hư vậy mà có thể biết như thế bí ẩn sự tình, sợ cũng không phải người bình thường các loại."

Tần Phàm nhìn xem "Thiếu niên" ngây thơ không biết chất phác đơn thuần biểu lộ, như có điều suy nghĩ, hẳn hiện đã xác định nam hư hẳn là tám đại tông môn, tu sĩ cấp cao đích hệ tử tôn, mới có thể biết được bức này bí ẩn.

Suy nghĩ đến tận đây, Tần Phàm âm thầm đề phòng, tận lực xa lánh vì đó.

Hai người bước chân giữa lúc trò chuyện, dừng lại một chỗ trước vách đá, chăm chăm lên trước mắt vách đá, Tần Phàm đôi mắt tinh quang lóe lên, không nói hai lời, thần thức lập tức thẩm ra.

Xuyên thấu qua thần thức, hẳn bỗng nhiên biết được vách đá này khắc dấu lấy một tòa mê tung trận pháp, ẩn tàng trên thạch bích, xuyên thấu qua trận pháp vách đá nội bộ thành linh đứng vững vàng một tòa truyền Tống Trận, tòa truyền Tống Trận so sánh Phá Tinh, tòa kia truyền lại đến phía sau núi Thanh Ngu Sơn mạch truyền Tống Trận Pháp còn nhỏ hơn tới một bậc.

Tuy nói như thế, thể nhưng đồng dạng khắc trận lấy đại lượng thần bí quanh co đường vân, từng cơn không gian chi lực, chậm chậm áp bách mà đến, hơi có vẻ thô ráp.

Nếu như nói Phá Tinh Tông lúc, tiến vào Thanh Ngu Sơn mạch cái kia truyền Tống Trận là một tỉ mỉ nung sứ thanh hoa ly, như vậy trước mắt tòa truyền Tống Trận liền là một lam ầu thống suốt bên cạnh cái hũ.

Mặc dù như thế, trước mắt tòa truyền Tống Trận, ngược lại cũng không phải bình thường tu sĩ có khả năng có.

Bên trên Cố tu sĩ hiện ở tu Tiên giới so sánh, bất luận là trận pháp, tài nguyên vẫn là tiên thuật truyền thừa... Điều muốn cao hơn rất nhiều, chính thể tu chân thực lực cũng muốn mạnh hơn mấy lần không ngừng, căn bản không thể so sánh nổi.

Tiên giới trầm luân, trận pháp về sau, thượng cổ Luyện Khí chi pháp cũng biến mất theo, rất nhiều tu chân đại phái, chính thống đạo Nho không được đầy đủ, lập phái điển tịch như vậy lưu lạc.

Hiện có trong tu chân giới truyền Tống Trận Pháp cùng trận bàn, đều là còn sót lại từ thời kỳ thượng cổ, luyện chế truyền Tống Trận Pháp máu chốt trận văn hạch tâm sớm đã chôn vùi trong dòng sông lịch sử dài đằng đẵng.

Chỉ có số rất ít thiên tư trác tuyệt trận pháp thiên tài tu sĩ, căn cứ tàn phá tu chân điển tịch, tiến hành phỏng đoán, phục khắc, nhưng dạng này phục khắc đi ra truyền Tống Trận Pháp uy lực lại là giảm xuống rất nhiều, truyền tống khoảng cách thường thường mười phần có hạn.

Nhiều thì hơn trăm dặm, ít thì hơn mười dặm!

Tuy là như thế, nhưng phục Khắc Hậu truyền Tống Trận Pháp cũng là phượng sùng vẫy lông, mười phần hiểm thấy.

Bởi vậy có thể thấy được, trâu nam ở phùng thị phía sau chủ nhân, quá nam Chân nhân thân phận địa vị thấy .

Tần Phàm trầm mặc ít nghiêng, căn cứ phùng thị thân phận biểu thị trong ngọc giản ghi lại phương pháp, đánh ra điều khiển pháp quyết, đem ngoại vi "Mê tung trận pháp" mở ra.

Một trận mê vụ biến hóa sau khi, bạch quang sáng lên, vách đá khoảng cách bao phủ trong mê vụ, đội mê vụ co vào một trận cuộn cuộn về sau, vách đá chậm rãi biến mất, lộ ra một một người cao cửa hang.

Cửa hang đỉnh chớp khảm nam Dạ Minh Châu, khiến cho trong sơn động bộ, mười phần sáng tỏ, hai người tiến lên mấy chục bước, mới đi đến Tại Sơn ngoài động lúc, thần thức nhìn thấy cái kia tòa truyền Tống Trận.

Trong sơn động bộ hơi có vẻ khoảng không, mười phần khô ráo, cũng không có dư thừa trang trí, khi thấy truyền Tống Trận bên cạnh một nhóm cực đại dễ thấy chữ lớn lúc, hai người lập tức trợn mắt hốc mồm, cứng họng, nói gì không hiểu.

Một hàng chữ lớn, ở vào truyền Tống Trận phía sau trên vách tường, kim quang lóng lánh dị thường dễ thấy, khiến người một vào sơn động, lập tức liền có thể nhìn thấy, kiểu chữ phía dưới có một đen sì tứ phương cái hộp nhỏ, cũng liền một tù sách lớn nhỏ.

Hộp đá toàn thân đen kịt, nhìn không ra là loại tài liệu nào, Tần Phàm nhẹ nhàng vận chuyển linh lực, lại không thể in dấu xuống mấy may vết tích.

"... Đây cũng quá khi dễ người!" Nam hư xem Đáo Giá vài cái chữ to, trong nháy mắt trở nên phẫn nộ, trắng nõn gương mặt bởi vì cực độ phẫn nộ mà trở nên một mảnh sắc mặt đỏ ửng, cực kỳ giống chín muồi quả đào.

Tần Phàm nghe được bên cạnh nam hư hô to, lúc này mới vừa ánh mắt truyền Tống Trận chuyển qua phía sau chữ lớn bên trên, ngừng lại thì cũng là tắc lưỡi không thôi, tám tác lấy làm kỳ lạ.

"Đồ đại ca, phùng thị cũng quá đen tối! Về vang ra trận phí liền ba Khóa Linh Thạch, ... Đây không phải cướp bóc à, chờ ta trở lại trong tộc nhất định phải làm cho ta Nhị gia gia phá hủy phùng thị, hừ, Hắc Tâm gian thương!"

Nam hư nắm chặt nắm đấm, quyết miệng, nghiêng răng nghiêng lợi giận dữ nói ra.

Tần Phàm xem thiếu niên này lúc này biểu lộ, ý cười càng hơn, thâm ý sâu sắc nhìn hấn một cái.

Mới nam hư trong miệng, hấn càng thêm có thể xác định người này là đại tông môn đích hệ tử đệ, trâu nam phùng thị chủ nhân quá nam Chân nhân chính là kim đan đại Tu Đạo Sĩ, phóng nhãn toàn bộ Cổ Tổng Quốc, có thể như vậy để này hùng biện, "Phá hủy phùng thị", trong miệng Nhị gia gia nhất định là Nguyên Anh Thủy Tổ, kém nhất cũng là kim đan hậu kỳ đại năng tu sĩ.

Phát hiện này lệnh Tần Phàm trong lòng đại chấn!

Trầm tư ở giữa, Tần Phàm bỗng nhiên cảm thấy một ánh mắt dừng lại ở trên người hấn, nghi hoặc ở giữa quay đầu xem , phát hiện nam hư lúc này ánh mắt chính trung trung nhìn mình chăm chăm, thần sắc trông mòn con mắt, mang theo một chút chờ đợi, cùng thì càng tràn ngập xoắn xuýt, trong lòng của hấn kinh ngạc, có chút không rõ ràng cho lắm.

"Đồ... Đồ đại ca! ... , trên người của ta không có linh thạch, người... Có thể hay không cho ta mượn một điểm, không cần nhiều, một, hai ngàn khóa."

Tần Phàm nhượng mảy, kinh ngạc nói: "Một hai ngàn khóa?"

Thiếu niên gấp đây, ngượng ngùng gãi đầu một cái phát, nịnh nọt nói: "Có phải hay không nhiều lắm? Một ngàn khóa cũng được a!"

Tần Phàm trầm mặc không nói, chăm chăm lên trước mắt truyền Tống Trận tiếp tục xem .

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Hồn Phàm tu sĩ

"Đồ đại ca, năm trăm! Một lần cuối cùng! Năm trăm, về sau ta bồi hoàn gấp đôi ngươi, a, không gấp mười lần trả lại ngươi!"

"Nặc, đây chính là ngươi nói, ta cũng không có buộc ngươi, nếu như còn chưa lên, ta cần phải thịt thường!"

Tần Phàm cười nhạt một tiếng, tiến về phía trước một bước, bức bách trải qua, trừ Vật Đại xuất ra năm trăm khóa hạ phẩm linh thạch, ném qua. Nhìn thấy này thì thiếu niên này biểu lộ không khỏi mở lên trò đùa, trêu ghẹo nói.

"Ngươi... Ngươi muốn... Làm cái gì!" Nam hự nghe vậy khẽ giật mình, sắc mặt đột biến, đoạt lấy linh thạch, ôm ở trước ngực, hai tay trói ngực mà đứng, một mặt vẻ hoảng sợ.

"Tốt! Cho ngươi chỉ đùa một chút, ngươi một cái nam nhân, Đồ mỡ cũng không có hứng thú, nếu là nữ tử à, bốn phía không người... Hắc hắc." Tần Phàm gặp này biểu lộ, mỉm cười.

"Ngươi..."

Nam hự trong lúc vội vã lui lại một bước, lúc này mới sáng tỏ là bị đùa bỡn, ngừng lại vận may cực, tức giận nhìn xem Tần Phàm, hé miệng, lộ ra hai viên tuyết trắng răng mèo, ánh mắt kia ở giữa lên con giận dữ, hận không thể ăn sống sống lột Tần Phàm.

Tần Phàm cũng không thèm để ý, mắt diếc tai ngơ, đem sáu Khóa Linh Thạch để vào cái kia hình chữ nhật hộp đá bên trong, phường thị thân phận ngọc giản trực tiếp cắm vào trận pháp lỗ khảm, đánh ra pháp quyết. Cùng một thời gian, trong hộp linh thạch biến mất trong nháy mắt không thấy.

Tần Phàm âm thầm khẽ giật mình, lẩm bẩm Nam Đạo: "Trâu nam ở phường thị thật sự là tài đại khí thô, hộp đá vậy mà cũng là một tòa vi hình đơn hướng truyền Tống Trận, quá xa xỉ."

Lúc này, truyền Tống Trận hiển nhưng sáng rõ, linh khí mờ mịt quay chung quanh, không gian ba động chậm chậm truyền ra, Tần Phàm không đang do dự, lúc này lôi kéo nam hự cùng nhau bước vào, trận pháp vàng sáng bên trong.

Một trận vu vu âm thanh về sau, quang hoa tán, Tần Phàm thích ứng mê muội cảm giác, cổ nển cuộn cuộn ngũ tạng lục phủ, nhìn lên trước mắt thông suốt khoáng đạt sơn cốc, lúc này mới tỉnh tở xem.

Tần Phàm không dám dùng thần thức điều tra, tu trong tiên giới dùng thần thức dò xét, là một loại hành vi thất lễ, không bị người phát giác ngược lại cũng thôi, nếu như cái kia chút tính tình cổ quái tu sĩ, sẽ mười phần kiêng kỵ việc này, không phân tốt xấu, rút ra hồn linh, trực tiếp diệt sát.

Tu tiên giả cũng có tu tiên giả cao ngạo chỗ.

Trâu nam ở phường thị phía sau quá nam Chân nhân, thế nhưng là kim đan đại Tu Đạo Sĩ, nếu là Phá Tinh Tông bên trong đây chính là cao cao tại thượng bên trong tông Trường Lão.

Hắn còn không thể xác định, biến dị cường đại thần thức có thể hay không bị kim đan này kỳ tu sĩ phát giác, bởi vậy lẹ lẹ chi địa, vẫn là cẩn thận mới là tốt.

Nơi đây phường thị là một cái hình tròn quảng trường khổng lồ, toàn bộ bầu trời giống như ban ngày, từng con linh Lực Ba Động chậm chậm áp bách mà đến, bốn phía cũng là một trận sương mù che lấp, xem lúc nào tới một cường đại phòng hộ trận pháp.

Tần Phàm sau lưng, rõ ràng là cũng một tòa truyền Tống Trận Pháp, đây cũng là này phường thị đường ra duy nhất.

Trước người chừng mười trượng là hai tòa cao lớn nguy lâu, nguy trên lầu mười mấy người khoác áo đen tu sĩ vừa đi vừa về tuần tra, đối mỗi một tiến vào tu sĩ, đều sẽ dùng thần thức liếc nhìn một phen, hai tòa nguy lâu ở giữa, là tiến vào phường thị một đầu thẳng tắp bạch ngọc đá xanh đường, nối thẳng xa xa cái kia quảng trường khổng lồ.

Toàn bộ trong không gian, ngoại trừ hai tòa nguy lâu cùng chính trung tâm cái kia cái cự đại mái vòm kiến trúc bên ngoài, tất cả đều là trống trải thấp bé quấy hàng.

"Hừ, ta nói có gì vui đâu, ngoại trừ người nhiều một chút, náo nhiệt một điểm còn không có nhà ta hậu viện đại!" Nam hự gặp Đáo Giá phiên cảnh tượng, không khỏi thất vọng, phường thị hắn suy nghĩ trong lòng, chênh lệch rất xa, không khỏi đã mất đi hứng thú.

Tần Phàm ánh mắt co rút lại, vẻ bất an từ đáy lòng mà lộ ra, hắn giờ phút này có chút lo lắng.

Nơi đây phường thị cửa ra vào chỉ có sau lưng một chỗ, còn lại đều bị trận pháp bao phủ, nhìn xem trận pháp uy lực, cũng không phải hắn tu vi như vậy có thể phá vỡ, nếu như phường thị chủ nhân đem trận pháp quan bế.

Hắn giống như cái kia bấy rùa đen, đường lui hoàn toàn không có!

Gặp đây, Tần Phàm không khỏi có chút hối hận, như vậy nhẹ ý tiến vào phường thị, đem sinh cơ giao cho người khác trong tay, đặt mình vào hiểm cảnh, thật không phải trong lòng của hắn mong muốn.

Cái này khiến hấn tâm thần có chút không tập trung.

Mơ hồ trong đó nội tâm hiện lên một chút bất an, nhưng nhưng thủy chung tìm không thấy cái kia dường như bất an mạnh mẽ.

"Kết cục là nơi nào!"

Tần Phàm hít một hơi thật sâu, nhìn lên trước mắt trận pháp bao phủ không gian, nở nụ cười khổ.

Trầm ngâm một chút, Tần Phàm Nam Nam Tự ngữ: "Xem tới vẫn là sớm một chút đổi lấy cần thiết chi vật, rời xa chỗ thị phi này."

Muốn đến nơi đây bên trong, Tần Phàm quay đầu nói ra: "Nam hư đạo hữu, không bằng như vậy tách rời, đây là Đồ mỡ truyền âm ngọc giản, một lúc lâu sau, nơi đây gặp lại."

Nơi đây mặc dù kiến trúc đơn giản, nhưng trình độ náo nhiệt lại không phải cái khác có thể so sánh, nam hư ánh mắt dần dần bị trên quảng trường này vui đùa âm ỉ dòng người hấp dẫn, ôm ấp trong tay linh thạch, hai mắt sáng lên nhìn về phía trước giao dịch chỗ, một bức rục rịch thần sắc.

"Đi thôi, đi thôi! Ta đã biết, Đồ đại ca!" Còn chưa dứt lời dưới, liền không dần nổi chạy hướng về phía trước khu giao dịch, thần sắc có chút hưng phấn, như cái kia thoát tù đày chi hộc.

Tần Phàm cười khổ không nói.

Tị Hình Đan còn có hai canh giờ công hiệu, hấn nhất định phải hai canh giờ bên trong, tìm tới tế luyện luyện Hồn Phàm vật liệu.

Nếu muốn lần vào Luyện Hồn Cốc, nhất định phải nắm giữ luyện Hồn Phàm, Luyện Hồn Cốc không giống môn phái khác, bằng vào công pháp cảnh giới gia tăng thực lực, mà là dựa vào Hồn Phàm lực lượng, nó bình sinh sở tu ý vào một cây Hồn Phàm.

Mỗi Luyện Hồn Cốc tu sĩ nhập tông, đều sẽ đạt được tu luyện Hồn Phàm vật liệu cùng phương pháp.

Trong vòng ba năm, nhất định phải tập hợp vật liệu tế luyện ra Hồn Phàm, chưa có thể đến tới tiêu chuẩn người, rút ra hồn linh, diệt sát!

Hồn Phàm ngưng luyện hoàn thành về sau, sau đó 5 năm nhất định phải vì Hồn Phàm rót vào thứ nhất cái hồn linh, đây là Hồn Phàm Chủ Linh, Hồn Phàm người sử dụng mệnh hồn tương tu, một khi chủ hồn thần chết hoặc là thụ đường trọng thương, như vậy tương ứng Hồn Phàm người sử dụng cũng sẽ bỏ mình hoặc nặng sáng tạo, này cả hai hỗ trợ lẫn nhau, cùng một nhịp thở.

Bởi vậy đối địch lúc, chỗ huy động chi hồn linh đều là phụ hồn, trừ phi tuyệt đối nghiền ép chi cực, mới sẽ sử dụng chủ hồn.

Lựa chọn chủ hồn chi vật, bình thường tu sĩ hồn linh vì tốt, yêu thú thứ hai, Sơn Thạch cỏ cây chi hồn vì chưa, càng là cường đại tu sĩ hồn phách, đối ứng Hồn Phàm uy năng liền càng mạnh.

Trong vòng năm năm, Hồn Phàm tu sĩ nếu không thể rót vào chủ hồn, y theo Luyện Hồn Tông quy, rút ra hồn linh, diệt sát!

Hồn Phàm uy năng nhận hồn phách hạn chế, Hồn Phàm bên trong có một chủ hồn, mười phụ hồn so sánh Ngưng Khí tu sĩ, một chủ hồn, trăm phụ hồn so sánh Trúc Cơ tu sĩ, theo thứ tự suy ra.

Trăm Hồn Phàm, ngàn Hồn Phàm, vạn Hồn Phàm... Ưc vạn Hồn Phàm!

Truyền thuyết nếu có thể đem Hồn Phàm tu luyện tới ức vạn chi chúng, Hồn Phàm vừa ra, chỉ dựa vào ức vạn Hồn Phàm hồn linh áp bách, liền có thể khiến người không chiến mà khuất. Nhưng tùy tiện đồ diệt một cấp hai tu chân quốc độ, Hồn Phàm phía dưới, sinh cơ diệt hết, mọi loại sinh linh, không một người sống.

Toàn bộ Cổ Tổng Quốc cũng chỉ có Luyện Hồn Cốc có thể ngự sử Hồn Phàm chi pháp.

Luyện Hồn Cốc như thế nghiêm khắc vô tình tông quy phía dưới, Luyện Hồn Cốc tu sĩ toàn không một chút thương hại chi tâm, tông môn quy củ tuân thủ nghiêm ngặt nghiêm ngặt, một bước rơi xuống, chính là thân tử đạo tiêu.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: phệ hồn long thạch

Nhưng Hồn Phàm bên trong hồn linh không phải dễ dàng như vậy lấy được, phàm là Luyện Hồn Cốc phạm vi thể lực, chỉ cần có lạc đàn tu sĩ, hơn phân nửa đều sẽ bị người rút ra hồn linh, đánh vào Hồn Phàm bên trong.

Tần Phàm bán ý là lần vào Luyện Hồn Cốc dưới Tu Tiên Gia Tộc, xem có thể hay không tìm tới cơ hội lần vào Luyện Hồn Cốc, tìm hiểu ra bóng đen kia tin tức.

Mặc dù cái kia đen Y Nhân trong tay, thu được Hồn Phàm cùng thao túng chi pháp, bắt đắc dĩ Hồn Phàm không phải bản mệnh tướng tu, đương nhiên cũng vô pháp thao túng, chỉ có thể dùng những phương pháp khác trước khi thi điều khiển.

Tần Phàm nó trừ Vật Đại bên trong biết một loại đặc thù điều khiển chi pháp, tên là "Tâm luyện chi pháp".

"Tâm luyện chi pháp" là một loại đặc thù tế luyện pháp bảo pháp môn, có thể thông qua đặc thù tế luyện, lấy tinh huyết làm dẫn, cưỡng ép thúc đẩy Hồn Phàm, tiến hành trước khi thi khống chế.

Nhưng nếu là phải dùng "Tâm luyện chi pháp" tế luyện Hồn Phàm, nhất định phải sử dụng một loại tên là "Hải hồn mã não" cùng "Phệ hồn long thạch" vật liệu luyện khí.

"Hải hồn mã não" có áp chế hồn linh phản phệ tác dụng, chỉ nhằm vào linh hồn chi thể, đối với tu sĩ khác mà nói, không tính là cỡ nào trân quý vật liệu.

Nhưng "Phệ hồn long thạch" lại thuộc về khan hiếm vật liệu, chẳng những có thể lấy tế luyện phi kiếm, gia tăng nó tính bền dẻo cường độ, còn có thể an hồn dưỡng sinh, tẩm bổ bị hao tổn linh hồn.

Hai loại vật liệu mặc dù đều là nhằm vào hồn linh, nhưng cái sau mà nói lại là trân quý rất nhiều, một cái là vô chủ hồn linh, một cái là tu sĩ bị hao tổn linh hồn.

"Phệ hồn long thạch" cùng "Nuôi Hồn Mộc" đều là chữa trị tẩm bổ hồn linh tuyệt hảo Thượng phẩm linh tài liệu.

"Hải hồn mã não" Tần Phàm cái kia đen Y Nhân trừ Vật Đại bên trong thu được ba bốn khối, đây cũng là Luyện Hồn Cốc tu sĩ tu luyện Hồn Phàm thiết yếu chi vật, nhưng "Phệ hồn long thạch" hẳn chỉ có thể đem hi vọng ký thác tại trâu nam ô trong phường thị thử thời vận.

Nếu như Tần Phàm vận khí quá kém, như vậy lần vào Luyện Hồn Cốc Tu Tiên Gia Tộc, dò xét diệt thôn bóng đen người khởi xướng, liền không giải quyết được gì, chỉ có thể tìm phương pháp khác.

Cứ như vậy Tần Phàm lưu luyến quên về tại phường thị quầy hàng bên trên, theo thời gian trôi qua, trong lòng của hắn về thất vọng càng sâu, phường thị lộ thiên quầy hàng bên trong, muốn tìm được "Phệ hồn long thạch" hi vọng sợ là mười phần xa vời.

Cứ như vậy đi dạo xong tất cả quầy hàng về sau, Tần Phàm đứng tại chỗ trù trù thật dài sau khi, thần sắc có chút bất đắc dĩ, mang theo thật sâu về thất vọng.

Bỗng nhiên, Tần Phàm thần sắc bỗng nhiên khẽ động, trong mắt thần quang lóe lên, đem ánh mắt đầu nhập chính giữa cái kia mái vòm kiến trúc bên trong.

Hắn phát hiện, lộ thiên trong sân rộng, chút tham gia giao dịch tu tiên giả, tu vi phần lớn là Ngưng Khí trở xuống, Trúc Cơ tu sĩ mười phần hiếm thấy.

Mà mái vòm kiến trúc bên trong, thường thường có Trúc Cơ tu sĩ ra vào vào, thần sắc mười phần vội vàng.

Xem đến nơi đây Tần Phàm trong lòng đã có suy đoán.

Trâu nam ô phường thị lộ thiên quảng trường nhằm vào đều là tu vi thấp, như hắn Ngưng Khí tiểu bối, mà viên kia đình kiến trúc mới là phường thị chân chính tu sĩ cấp cao giao dịch chỗ.

Sau nửa canh giờ, Tần Phàm đứng mái vòm kiến trúc cửa, thần sắc có chút phiền não.

Quả nhiên như hắn suy đoán, nơi này chính thức tu sĩ cấp cao giao dịch xứ sở, toàn bộ trong phường thị duy nhất có khả năng tìm được "Phệ hồn long thạch" địa phương.

Nhưng nơi đây cũng không phải bình thường người các loại có thể tùy ý xuất nhập, muốn đi vào hình tròn kiến trúc chỉ có hai phương pháp.

Một là, bằng vào xuất nhập lệnh bài.

Hai là, Trúc Cơ kỳ tu vi.

Vô luận hai điểm này bên trong bất luận cái gì một điểm, Tần Phàm cũng không đạt tới tiêu chuẩn, bị ngăn cản tại kiến trúc bên ngoài, cần phải là như thế này nhẹ âm từ bỏ, Tần Phàm trong lòng rất là không cam lòng, tìm không được "Phệ hồn long thạch" liền không cách nào sử dụng "Tâm luyện chi pháp" tế luyện Hồn Phàm, lần vào Luyện Hồn Cốc phạm vi thể lực.

Chớ nói chi là dò xét bóng đen tung tích!

Tần Phàm đứng ở ngoài cửa, nhìn xem gần trong gang tấc đại môn, nội tâm mười phần uể oải.

"Đạo hữu vì sao một người đứng ở chỗ này, là nhóm bằng hữu sao?"

Một còi mở thanh âm bỗng nhiên Tần Phàm sau lưng truyền đến, cái này khiến Tần Phàm trong lòng giật mình.

Tần Phàm quay người, chỉ gặp sau lưng cách đó không xa đứng đấy một nam tử áo xanh, người này sắc mặt đen kịt, ngũ quan thô kệch, hai đầu lông mày tràn đầy thành khẩn, sau lưng công một to lớn màu xám túi, chính mỉm cười nhìn qua Tần Phàm.

"Đạo hữu không biết có chuyện gì?" Tần Phàm khẽ giật mình, đề phòng nhìn xem người này, lạnh lùng hỏi.

"Ha ha, đạo hữu không nên hiểu lầm, Nguru mỗ không có ác ý, chỉ gặp đạo hữu một mực ở chỗ này do dự, tựa hồ mười phần ưu sầu, đạo hữu sợ là tán tu." Nam tử một mặt ý cười, mười phần thành khẩn giải thích nói, đang khi nói chuyện thần sắc tự nhiên, ăn chắc Tần Phàm, một bộ đã tính trước, nắm đại cục trong tay bộ dáng.

"A! Đạo hữu như thế nào biết được, Đồ mỗ là bởi vì chuyện này phiền não!"

"Ha ha!"

Nam tử áo xanh cười ha ha, hơi có vẻ tùy tiện, quan sát tỉ mỉ lấy Tần Phàm, nhìn thấy Tần Phàm thần sắc không kiên nhẫn về sau, lúc này mới giải thích nói.

"Đạo hữu, có chỗ không biết, dừng lại để vật các phần lớn là tán tu chi sĩ, nếu là tông Môn Đệ Tử phường thị đạo hữu là vào không được, ta xem đạo hữu ở chỗ này dừng lại nửa canh giờ, cho nên mới có này nói chuyện."

"A, không biết tán tu nhưng có tiến vào chi pháp?" Tần Phàm nhíu mày, nhàn nhạt hỏi.

Tính ngang bướng đạo hữu, như thế như vậy thần sắc, bình thần tự nhiên tự nhiên, mình nếu là thuận thế hỏi, ngược lại đến rơi tâm thường, để vật các Tần Phàm tình thế bất buộc, bởi vậy cũng không thể lấy tiếp tục truy vấn.

"Đạo hữu nếu là đối dễ vật các có hứng thú, tại hạ lâu dài trà trộn phường thị, cũng có chút phương pháp, bất quá mà..." Trâu họ nam tử áo xanh nói xong, gấp chăm chăm Tần Phàm, mặt lộ vẻ ước ao.

Tần Phàm gặp đây, trong lòng bình tĩnh hiểu ra, trâu họ nam tử áo xanh, sợ cũng như cái kia thế tục ngăn đầu, chuyên môn làm "Hoàng Nguru" nghề, không biết dùng loại phương pháp nào thu được tiến vào để vật các giao dịch lệnh bài, dùng cái này đầu cơ trục lợi cái kia chút nhu cầu cấp bách mà lại không có tư cách thu hoạch lệnh bài Hồ tu sĩ, kiếm lấy linh thạch.

Tần Phàm mừng rỡ trong lòng, không nói hai lời, bàn tay một loạt trừ Vật Đại, lấy ra hai mươi khóa toàn thuộc tính linh thạch, thần nhiên nói: "Chút nhưng đủ?"

Trâu họ nam tử áo xanh, mừng rỡ sắc mặt chợt lóe lên, rất nhanh bị nó che giấu tốt lắm xuống tới, hẩn mặt lộ vẻ khó xử, nói ra: "Đạo hữu, ... Vốn là đủ rồi, bất quá năm nay phường thị lệnh bài đặc biệt khó mà thu hoạch được, linh thạch này sao..."

Trâu họ nam tử áo xanh lời nói Âm Lạc Hạ, chậm rãi duỗi ra một viên bàn tay, năm ngón tay ngừng lại thì mở ra, cẩn thận xem xét Tần Phàm sắc mặt.

Tần Phàm trong lòng cười lạnh, hẩn hiện đã xác định, đối phương rõ ràng ăn nói lung tung, ngay tại chỗ lên giá, trâu họ nam tử áo xanh tu vi tuy rằng Nhiên Bất cao, nhưng xem xét lịch sự sắc bản sự rõ ràng cao hơn hẩn Ngung Khí bốn tầng tu vi.

Hẩn linh thạch phần lớn đều đến từ chém giết cùng giai tu sĩ chi thủ, coi là ngoài ý muốn chi tài, thế nhưng cũng không có nghĩa là, hẩn nguyện làm oan đại đầu, bị người tùy ý hỏ làm thịt.

Tần Phàm sắc mặt hơi biến, hơi có vẻ âm lãnh chi sắc, mắt sáng như đuốc, cười lạnh nói: "Đạo hữu như thế cách làm, sợ là qua!"

Trâu họ nam tử áo xanh, nhướng mày, trầm giọng nói: "Làm sao? Đạo hữu chẳng lẽ muốn trắng trợn cướp đoạt thành! Nguru mỗ mặc dù tu vi dưới đây, nhưng phường thị bên trong, đến cũng được cho nhân vật số một, năm mươi Khóa Linh Thạch, một câu, muốn hay là không muốn!"

Chương 53: liễu ám hoa minh

Tần Phàm bắt vì sờ động, tai mắt hừ lạnh, mắt lộ ra sát cơ, quanh thân khí thế trong nháy mắt thả ra, âm trầm nói ra: "Đạo hữu, làm người vẫn là khiêm tốn một chút tốt."

Cảm thụ Tần Phàm quanh thân thả ra khí thế, trâu họ nam từ áo xanh sắc mặt trắng bệch, thân hình dừng lại, trong lòng lấy làm kinh ngạc.

Âm trầm không che giấu chút nào sát khí bên trong, hần cảm giác giờ phút này đối mặt phảng phất là một đầu tới từ địa ngục Ma Thần, sát khí này như thể nồng đậm, trực tiếp bức ép tới.

Trâu họ nam từ áo xanh dùng sức dụi dụi con mắt, cẩn thận ngưng thần xem xét, ngừng lại thì sắc mặt giây lát biến, trên mặt hiện lên quý dị màu đỏ, trên mặt lộ ra vẻ kinh hãi, chỉ vào Tần Phàm thất thanh nói: "Người. . ."

Giờ phút này hần đã xác định, trước mắt nam tử mặc áo đen này, nhất định là loại kia vô tình âm lãnh người, sát khí này mức độ đậm đặc, người này nhất định là chém giết trải qua không ít cùng giai tu sĩ, là loại kia giết phạt quả quyết tàn nhẫn người.

Hần bằng vào Ngưng Khí bốn tầng tu vi phường thị bên trong, lẫn vào phong sinh thủy khởi, bằng liền là hần nhìn mặt mà nói chuyện bán sự, biết người nào có thể gây, người nào không nên đụng, mặc dù chiêu đại đa số người chán ghét, thế nhưng hữu kinh vô hiểm

"Đạo hữu chó có sinh khí, đã như vậy, Ngươi mỗi nay Thiên Quyền khi kết bạn đạo hữu, kết giao bằng hữu, lệnh bài này liền hai mươi khối linh thạch, a, không, đưa cho đạo hữu tốt." Trâu họ nam từ áo xanh, xoa xoa cái trán tiết ra mồ hôi, vội vàng nói.

"A, đạo hữu chuyện này là thật, cũng đừng nói Đồ mã cường thủ hào đoạt!"

Tần Phàm thần sắc bình thản, hai đầu lông mày âm lãnh không giảm chút nào, không nói hai lời kết quả lệnh bài, thông dong hướng về phía trước bước , tiến vào hình tròn kiến trúc bên trong.

"Ai u! Trâu Đại Trắng a, trâu Đại Trắng, ngươi ngày thường không phải rất tinh minh à, hôm nay làm sao bị cái kia mỡ heo che đậy tâm trí, như vậy hồ đồ, bị trời đánh sát tinh, thật đúng là xứng đáng ngươi tên họ này!"

Trâu họ nam từ áo xanh, nhìn thấy Tần Phàm thân ảnh biến mất về sau, ảo não cho mình một bạt tai mạnh, lộ vẻ tức giận nhìn chung quanh, đối không xa ra áo trắng tu sĩ cao giọng nói.

"Ai, đạo hữu nhưng cần để vật các tư cách lệnh bài, năm mươi linh thạch một khối!"

...

Tiến vào đại sảnh về sau, nơi đây tu sĩ rõ ràng so bên ngoài ít đi rất nhiều, hơi có vẻ lạnh lạnh, chỉ có chút ít mười ba mười bốn người, nhưng tu vi so phía ngoài phường thị cao thượng không biết một bậc, thấp nhất cũng Ngưng Khí đại viên mãn tu vi.

Những tu sĩ này hoặc một thân một mình, hoặc lẫn nhau quen thuộc người, tốp năm tốp ba, xì xào bàn tán, thấp giọng nói chuyện với nhau, nhìn thấy Tần Phàm tiến vào đại sảnh về sau, lập tức liền có nói Đạo Thần biết quét tới, Tần Phàm sắc mặt một a lạnh, lạnh hừ một tiếng, thần thức cường đại lập tức đem quanh thân thần thức ẩn kỹ, trong khoảnh khắc xua tan sạch sẽ.

Trong lòng mọi người giật mình, cảm giác Đáo Giá cường hoành thần thức, một trận biến sắc.

Liền lúc, hần bỗng nhiên ngừng đầu, mặt không thay đổi nhìn xem cấp tốc đi tới trắng Phát Lão Già.

Lão già này Trúc Cơ trung kỳ tu vi, tóc trắng phơ, lão già diện mục cùng người thường long lanh dị, mắt to như chuông đồng, đầu đội khăn vuông, trong con mắt như có lửa, cốt cốt thiêu đốt.

Đi không được gì lão già nhìn Tần Phàm một chút, trong lòng hơi có vẻ ngạc nhiên, mặc dù người này trước mặt thoát nhìn cũng chỉ tâm động hậu kỳ Ngưng Khí sáu tầng tu vi, nhưng vừa rồi thần thức cường độ phán đoán, so với chính mình còn muốn cường hoành hơn không ít, lúc này phán đoán người này nhất định là ẩn nặc tu vi.

Bạch Bào Lão người có chút kiêng kỵ nhìn xem Tần Phàm, tu vi của đối phương hần nhìn không thấu, so sánh với mình chỉ cao hơn chứ không thấp hơn, thế là ôm quyền nói: "Đạo hữu không biết muốn muốn dùng cái gì? Lão hủ hình biển, này để vật các chấp sự."

Tần Phàm sắc mặt như thường, hần con ngươi Thông Minh, hơi chút nghĩ, liền đã minh bạch vốn có, cũng không nói ra, bình thản nói ra: "Nhưng có phê hồn long thạch!"

Vừa rồi tiến vào đại sảnh, Tần Phàm cao hơn bản thân tu vi cảnh giới cường đại thần thức quét ngang mà ra, vì chính là chấn nhiếp đạo chích, lòng mang ý đồ xấu tu tiên giả.

Đại đa số tu tiên giả thần thức đồng đẳng với cảnh giới pháp lực cùng tu vi, như hần như vậy đặc dị tồn tại là hiếm thấy!

Bạch Bào Lão người hình biến chỉ sợ coi hần là thành ngang nhau tu vi tồn, bởi vậy mới sẽ như thế hạ thấp tư thái.

Cùng các loại cảnh giới tán tu, ném pháp bảo, bằng vào tâm biết cùng ý thức chiến đấu, hoàn toàn chính xác so cùng một cấp bậc bên trên tông Môn Đệ Tử, mạnh hơn nhiều.

Tán tu không có cường đại tông môn chèo chống, tu luyện tài nguyên toàn bộ nhờ từng bước từng bước sinh tử tranh đấu, thu hoạch được!

Bởi vậy càng là tán tu hạng người, càng không thể tùy tiện coi nhẹ!

Lão giả nghe vậy khẽ giật mình, nghi ngờ nói: "Đạo hữu thể nhưng là hồn linh bị hao tổn, cần phê hồn long thạch tắm bổ, vẫn là dùng đến luyện khí, ngưng luyện pháp bảo?"

Tần Phàm trầm mặc không nói, nhú mày, gật đầu ngầm thừa nhận, cũng không làm nhiều giải thích.

Đi không được gì lão giả gấp đây, vội vàng nói: "Đạo hữu chớ trách, Hình mẫu đường đột."

Lão giả hơi suy tư một lát, lại nói: "Thật sự là không khéo, đoạn thời gian trước phường thị hoàn toàn chính xác có một viên phê hồn long thạch, bắt quá vừa bị lão tổ cầm, dùng để luyện chế pháp khí!"

Lão giả sau khi nói xong, có chút ôm quyền, mang theo áy náy.

"Không có?" Tần Phàm khẽ giật mình, hơi có vẻ thất vọng, khổ sở nói.

Chính lúc, đâm đầu đi tới một trung niên nữ tử, trên mặt ý cười thấp giọng nói: "Đạo hữu cần phải thể nhưng là loại kia nuôi Hồn Mộc nổi danh, tắm bổ linh hồn Thượng phẩm linh tài, phê hồn long thạch?"

Tần Phàm nghe vậy khẽ giật mình, biểu tình thất vọng khẽ quét mà qua, cố nén kích động trong lòng chi sắc, ngẩng đầu lên, bình tĩnh nhìn trước mắt trung niên nữ tử.

Nữ tử này người mặc cung trang, đoan trang quan lệ, nở nang đã lẹ, trong lúc nói cười nhàn nhã tự nhiên, tràn đầy tự tin, không giống thiếu nữ ngây ngô, phát ra một cỗ mê người thành thực vận vị.

"A, chẳng lẽ đạo hữu có phê hồn long thạch?"

Cung trang nữ tử mỉm cười, thân nhiên nói: "Nếu như là cái kia đường hồn phách gỗ nổi danh phê hồn long thạch, thiếp thân ngược lại là có như thể một khối."

Tần Phàm cau mày, nhìn xem nữ tử này, không khỏi phỏng đoán nó hàm nghĩa đến, sau một lát, Tần Phàm trên mặt ý cười, mỉm cười, nói ra: "Không biết tại hạ cần phải bỏ ra loại nào đại giới?"

"Đạo hữu coi là thật sáng khoái, đã như vậy thiếp thân hoàn toàn chính xác có không tình chi tình, muốn mời đạo hữu trợ giúp, sau khi chuyện thành công, phê hồn long thạch hai tay dâng lên!" Cung trang nữ tử song mi gấp 眨, lại cười nói.

Tần Phàm nghe vậy khẽ giật mình, con ngươi co rút lại, mặt Thượng Thiểm hiện vô cùng lo lắng chi sắc.

Trong đại sảnh hình họ Bạch chạy lão giả đối thoại, cũng không tiến hành ngăn cản, tu tiên cái này ngũ thức vốn là linh mãnh, vừa rồi đối thoại, trong đại sảnh tu sĩ chắc hẳn đều có trong lòng hiểu rõ, giờ phút này hẳn không xác định nữ tử này nói tới kết cục là thật là giả, là có ý ngênh hợp vẫn là lại có việc!

Nếu như là cái sau ngược lại cũng dễ nói, nếu là cái trước, cung trang nữ tử, cách làm như vậy, ngược lại đáng giá hoài nghi nó động cơ.

Tần Phàm trầm ngâm một chút, nhìn thật sâu cung trang nữ tử một chút, trong lòng âm thầm suy nghĩ.

Phê hồn long thạch đối với hần mà nói, tầm quan trọng không cần nói cũng biết, trực tiếp quan hệ có thể hay không dụng tâm luyện chi pháp, tế luyện Hồn Phàm.

Dưới mắt nếu như không cách nào tế luyện Hồn Phàm, như vậy Luyện Hồn Cốc chỉ hành liền sẽ mười phần nguy hiểm.

Luyện Hồn Cốc ma tu Đạo Tông, đối chính đạo thể lực khác tu tiên giả hoặc nhiều hoặc ít sẽ có một tia kiêng kỵ, nhưng đối với Phá Tinh Tông tu sĩ, động thủ diệt sát căn bản không cần mảy may lý do.

Hai đại tông môn ở giữa, như nước với lửa, chỉ cần có một tia có thể suy yếu Phá Tinh Tông thể lực khả năng, Luyện Hồn Cốc tuyệt đối sẽ chen chúc mà tới.

Lịch đại Luyện Hồn Cốc chương môn đều lập xuống tâm ma thể nói lấy hủy diệt Phá Tinh Tông chính thống đạo Nho vì bản thân mặc cho!

Ngàn năm trước Phá Tinh Tông cùng Luyện Hồn Cốc tương đương với hiện ở trời quỳ tông cùng Hắc Ma cửa, phân biệt chấp chương chính ma hai cánh cửa tường người cầm đầu.

Bạn đang đọc truyện *Bất Tử Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: cung trang nữ tu

Một lần kia vọt quốc chiến, Luyện Hồn Cốc vốn không nguyên tham gia, nhưng là nhận Phá Tinh Tông Nguyên Anh Thủy Tổ hứa hẹn nặng chỗ cực tốt, lúc này mới nâng toàn tông lực lượng, xâm lấn Đại Yến nước tu Tiên giới.

Ai ngờ không như mong muốn, Cổ Tổng Quốc tu Tiên giới tám đại tông môn bên trong, Luyện Hồn Cốc tôn thất nặng nề nhất, ba vị ngàn Hồn Phàm lão tổ không một may mắn thoát khỏi, tất cả đệ tử cấp thấp toàn bộ chiến tử, kém một chút chặt đứt chính thống đạo Nho.

Nếu như không phải Luyện Hồn Cốc lập phái chi bảo, vạn Hồn Phàm dư uy được ảm, tám trăm năm trước Luyện Hồn Cốc đã sớm biến mất.

Cái này bảo vật trấn phái, chính là kỳ trước Luyện Hồn Tông Trường Lão, thọ nguyên đại nạn lúc, đem cả đời sở tu hồn linh toàn bộ rót vào Hồn Phàm, trải qua mấy đời, từ từ tích lũy mà thành.

Mặc dù vạn Hồn Phàm uy lực to lớn, nhưng lại không người có thể khống chế Hồn Phàm chủ hồn, chỉ có thể bị động phòng ngự.

Luyện Hồn Cốc nỗ lực lớn như vậy đại giới, chẳng những không có thu hoạch được vốn có hứa hẹn, ngược lại kém chút tổng táng chính thống đạo Nho.

Ngàn năm oán hận chất chứa, Phá Tinh Tông chết bởi Luyện Hồn Cốc tu sĩ không phải số ít, hai phái đã đến không chết không thôi tình trạng.

Từ đó về sau, muốn tiếp mặc cho Luyện Hồn Cốc chương môn, nhất định phải lập xuống tâm ma thệ nói: "Dốc cả một đời, Phá Tinh Tông không chết không thôi!"

Nếu như Tàn Phàm không tế luyện Hồn Phàm trực tiếp tiến vào Luyện Hồn Cốc phạm vi thế lực, không khác tìm đường chết hành vi, một khi bị người phát hiện Phá Tinh Tông đệ tử thân phận, liền là vô tận truy sát.

"Nếu như đạo hữu cố ý, như vậy sau ba ngày, truyền âm tại ta. Thiếp thân lặng chờ tin lành "Nhìn xem Tàn Phàm do dự thần sắc, cung trang nữ tử đem một khối màu trắng truyền âm ngọc giản, đánh vào Tàn Phàm trong tay, mà sau đó xoay người rời đi.

Tàn Phàm nhìn xem người này cách di nhiên tự đắc biểu lộ, trầm mặc một lát, ánh mắt biến đổi hồi lâu, mặt lộ vẻ kiên quyết chi sắc.

"Xem ra, đây là duy nhất có thể thu được phệ hồn long thạch phương pháp."

Sau nửa canh giờ, Tị Hình Đan dược hiệu tiếp tục không đủ ba khác, Tàn Phàm đã sinh lòng thoái ý, đã không cách nào tìm kiếm đạt được phệ hồn long thạch, ngốc phường thị đã không có chút ý nghĩa nào.

Chuyến này mặc dù không cách nào thu hoạch được phệ hồn long thạch, nhưng lại đạt được phệ hồn long thạch tin tức, cho Tàn Phàm nguyên bản uể oải phiền muộn trong nội tâm mang đến từng tia an ủi.

Tàn Phàm quyết định sau ba ngày cùng cung trang thiếu nữ đi tới một lần.

Tàn Phàm dựa theo ước định, ló vào chờ đợi nam hư trở về, không cần một lát, liền nhìn thấy thẳng lợi trở về nam hư, thần sắc hưng phấn dào dạt gương mặt, một bộ mừng rỡ bộ dáng.

Thật xa xem ở đây chờ đợi Tàn Phàm, nam hư lời kéo cuống họng cao giọng hô to cao.

"Đồ đại ca, người nhìn ta mua thật nhiều pháp bảo cùng phù chú, đây là Hóa hành phù, ba mươi Khỏa Linh Thạch, đây là bay nghề kiếm, một trăm linh thạch, thế nào, tiện nghi."

Đang khi nói chuyện, nam hư thần sắc hưng phấn từ đáy lòng mà lộ ra, một hồi cảm bên trái phù chú, một hồi cảm bên phải phi kiếm, cực kỳ khoe khoang.

Tàn Phàm nhìn thấy nam hư tay phải nắm lấy màu đỏ phi kiếm, lại nhìn một chút tay trái cầm một đồng lớn kim hoàng lờ lờ phù chú, thần thức rất nhỏ

điều tra một phen, mặt lộ vẻ vẻ cổ quái, hơi có vẻ bất đắc dĩ.

Tần Phàm cười khỏ, lửa này đi phù, mặt ngoài xem, tán phát linh Lực Ba Động, dĩ thường hoá mất, bề ngoài quả thực không sai. Nhưng cái này nội bộ lại là thuộc về tàn thứ phẩm, trận pháp đường vân rõ ràng đầu đuôi không ngay cả, linh lực vận chuyển lộ tuyến mười phần tắc, có thể thành công hay không kích phát vẫn là hai chuyện, ba Khỏa Linh Thạch, coi là thật quý rất nhiều, rõ ràng là nhận người khác mê hoặc.

Đang nhìn tay phải xích hồng phi kiếm, thế nào mắt xem xét, kim quang bắn ra bốn phía, linh áp từng cơn, cực kỳ hoá mất, nhưng phi kiếm này cũng liền một phổ thông pháp bảo, tài liệu luyện chế hết sức bình thường, cũng không đặc thù tác dụng, lại muốn hơn một trăm Khỏa Linh Thạch, phi kiếm này bên trong, rõ ràng khắc ấn lấy cự linh trận pháp, cho nên mới coi trọng uy năng bất phẩm.

"Người bị người khác lừa!"

Tần Phàm không nói hai lời, nam vẫy tay bên trong rút ra một tấm Hỏa hành phù, linh lực thôi động, tay phải một điểm, kim quang lóng lánh Hỏa hành phù, một trận rung động, đột nhiên tự hành bốc cháy lên, giữa không trung trời nổi ngọn lửa chỉ có ngón cái kích cỡ tương đương, ngọn lửa lung la lung lay, giữa không trung xoay tròn trôi nổi, một trận gió nhẹ thổi qua, dừng lại bất quá ba hơi, bỗng nhiên đập tắt, lá bùa cũng biến thành một đồng tro tàn.

Nam hư lúc đầu vẻ mặt hưng phấn, xem Đáo Giá đập tắt ngọn lửa, lập tức im bật mà dừng.

"Không đúng, ta xem người kia đánh ra Hỏa hành phù, phát ra hỏa cầu có to bằng chậu rửa mặt nhỏ, có thể đem một người cao hơn đá, tùy tiện đốt thành dung nham đó a."

Nam hư liền tiếp trong tay rút ra vài trương Hỏa hành phù, liền tiếp thí nghiệm tám mười trương, mười mấy tấm Hỏa hành phù, đều như Tần Phàm thổi phát đồng dạng, tản ra lớn bằng ngón cái ngọn lửa, đừng nói là dùng để đối địch, dù là lửa này mà dùng tới nhúm lửa đều có chút tạm được.

"Hừ, dám lừa người cô nãi nãi! Ta chú người tươi sống bị sét đánh chết! Quay đầu ta để cho ta Nhị gia gia phá hủy người phường thị."

"Àm ăm!"

Đột nhiên sấm sét giữa trời quang, một tiếng sấm nổ tiếng vang, phường thị chỗ ngoặt một chỗ, bắn ra phù chú quấy hàng cùng sát vách bắn ra phi kiếm quấy hàng bên trên, hai xấu xí chủ quán, một mặt hưng phấn, thấp giọng vỗ nạt nói mớ.

"Ai u, Vương đại ca, vừa rồi cái kia đồ dân trong tay kiếm lời bao nhiêu?"

"Hắc hắc, không nhiều, không nhiều, cũng liền lật ra tám mười lần!"

"Ai, người Vương đại ca ta trà trộn phường thị mấy chục năm, cho tới bây giờ chưa thấy qua ngọc như vậy không kéo mấy tu sĩ, thật tốt lừa gạt!"

"Đúng vậy a, tu Tiên giới nếu như có thể nhiều mấy dạng này, chúng ta đã sớm phát tài, các loại lừa đủ linh thạch, ta liền có thể Thúy Hoa nhà cầu hôn!"

"A, sét đánh?"

"Việc này quý dị a, phường thị có trận pháp che lấp, sẽ không có tiếng sấm a!"

Hai người chính người một câu ta một câu trò chuyện với nhau, toàn Nhiên Bất biết, giữa không trung một đạo thanh sắc lôi điện, lấy sét đánh không kịp bưng tai chỉ thế, khoảng cách Phù Điều thẳng xuống dưới, đối hai người Thiên Lôi đóng, thuận thế đánh xuống.

Tiếng sấm qua đi, trên mặt đất than cốc một mảnh, bỏ không hai bộ thi thể.

...

Tần Phàm nghe nam hư phối hợp ngữ, hần trên mặt ý cười, trầm mặc không nói.

"Người như vậy tâm tính, không lừa người mới là lạ." Tần Phàm trong lòng âm thầm phi ý.

Lúc này, phường thị trận pháp bên ngoài, bầu trời cấp tốc bay tới một vệt cầu vồng, độn quang mang theo quái dị huyết sát chi khí, độn quang ngưng lộ ra, huyết vụ lẫn lộn sau hóa thành tối sầm bao nam tử.

Thiếu niên này sắc mặt âm lãnh, ngừng chân ở giữa, chung quanh trận trận âm phong tàn phá bừa bãi, quỷ khóc tới tấp.

Nhìn kỹ, nam tử này sắc mặt âm trầm, đen như mực, lông mày cao gầy, ánh mắt bên trong xen lẫn thật sâu về mặt mũi.

Hắc Y Thiếu năm cứ như vậy bay lên không trời nổi giữa không trung, nhìn phía dưới như ẩn như hiện sơn cốc, bị trận pháp bao phủ phường thị, đang nhìn trong tay màu đen la bàn, hồng quang dừng lại phương hướng, ngừng lại thì chửi ầm lên.

"Người đại gia, tiểu súc sinh, rốt cục cũng đã ngừng! Các loại gia gia bắt được người, không phải đem người rút hồn luyện pháp, nếu không khó tiêu Hoàng mỗ mỗ hận trong lòng."

Người này chính là nhận họ Lưu Trường Lão truyền âm ngọc giản, căn cứ hồn bản, một đường truy đuổi mà đến luyện hồn xương Trúc Cơ tu sĩ hoàng kì.

Vừa nghĩ tới Giả Tam ngày kinh lịch, hoàng kì liền cực kỳ tức giận, trong cơ thể linh lực mờ hồ có bạo động khí tượng.

Bạn đang đọc truyện *Bất Tử Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55: hoàng kì

Ba ngày trước hần nhận Lưu trưởng lão truyền âm, căn cứ hôn bàn chỉ thị, truy sát diệt sát hai sư đệ Phá Tinh Tông tu sĩ.

Lúc này mới bay ra ngoài tìm, nguyên bản dựa theo tính toán của hần, bằng hần Trúc Cơ kỳ tu vi, việc này Định Năng dễ như trở bàn tay, trong chớp mắt, liền có thể tùy tiện hoàn thành việc phải làm, thật sớm về sớm đến cứ điểm tạm thời, làm sơ nghỉ ngơi.

Vậy bắt Lãnh Yên lúc, mặc dù hần là Trúc Cơ tu vi, có thể thực phí hết không nhỏ công phu.

Cái kia Lãnh Yên thân là Lãnh gia đích truyền thiên kim, cô cô lại là Bạch Hạc Điện chủ, trên thân khó tránh khỏi có mấy món bùa thân pháp bảo.

Hần sở tu công pháp toàn bằng cho mượn trong tay trăm Hồn Phàm, ai ngờ Lãnh Yên cái kia tiểu nương bì trong tay lại có chống cự hồn linh pháp bảo, rơi vào đường cùng cuồng thổ hai giọt tinh huyết, tự bạo tâm mười sinh hồn, lúc này mới giam giữ người này.

Vốn định đợi đến còn lại hai Vị Sư Đệ, cùng nhau, tốt bề quan tĩnh tu mấy ngày, khôi phục tổn thất tinh huyết. Ai biết hai sư đệ Lưu Kỳ tên phế vật kia, bị người khác diệt sát, Lưu trưởng lão truyền âm tới, cần phải bắt sống diệt sát Lưu Kỳ người kia.

Hoàng kì đương nhiên biết, Lưu Kỳ chính là Lưu trưởng lão thân tộc, rõ ràng là lấy việc công làm việc tư, cho mượn tay mình vì con cháu báo thù, nhưng trở ngại Lưu trưởng lão uy danh lại không thể không đáp ứng việc này.

Lần này nhằm vào Phá Tinh Tông kế hoạch, Luyện Hồn Cốc bảy đại ngàn Hồn Phàm tu sĩ dốc toàn bộ lực lượng, âm thầm lấy Phá Tinh Tông cao tầng làm nội ứng, uy bức lợi dụ Phá Tinh Tông cấp dưới hai đại Tu Tiên Gia Tộc, đi này trong ngoài giáp công, nhất cử hủy diệt Phá Tinh Tông, lấy báo tám trăm năm trước vọt quốc chiến mối thù.

Hoàn toàn Lưu trưởng lão liền là hần một đội nhân mã chấp hành khuyết thủ, đại quyền trong tay.

Mọi thứ bị ngoại nhân đánh chết Luyện Hồn Cốc hồn tu, tử vong, Hồn Phàm đều sẽ hung đồ trên thân lưu lại một mồi linh Hồn Ấn nhớ.

Giả Tam ngày sau đến, hần căn cứ hôn bàn chỉ dẫn, truy sát sát hại Lưu Kỳ Phá Tinh Tông tu sĩ, không có chút nào dừng lại, nhưng không có nghĩ rằng, Giả Tiểu tiểu nhân Phá Tinh Tông Ngưng Khí sáu tầng tu sĩ đúng là như vậy cẩn thận, thì bên trên trước mắt, khi thì dừng lại, khi thì bay thật nhanh, toàn không có tung tích có thể nói.

Mỗi lần mất thấy là phải đuổi kịp, người này liền lập tức thay đổi phương vị, rất là để hần phun ra một ngụm lão huyết.

Vốn là thụ thương thân thể nơi đây càng thêm nghiêm trọng. Nếu là một ngày thôi, nhưng tiểu tử này cẩn thận như vậy, liên tiếp phi hành ba ngày, không có chút nào quy suất, với lại tiểu tử này không biết sử dụng cái biện pháp gì, hần động quang cùng mình Trúc Cơ tu sĩ không kém bao nhiêu.

Vì không bị mất dấu, đành phải cố nén thương thế, hết sức chăm chú, thần thức thời khắc khóa chặt hôn bàn.

Cứ như vậy tới lui lui giày vò ba ngày!

Hoàng kì nhìn trước mắt mê vụ trận pháp bao phủ thịt bò nằm ở phường thị, âm độc đen kịt gương mặt hiện lên một tia vẻ chán chừ.

"Phường thị tuy là tán tu chỗ tụ tập, nếu là bình thường ta Luyện Hồn Cốc danh hào vừa ra, tán tu giống như cái kia chuột thấy mèo, hốt hoảng chạy tứ tán, nhưng nơi đây xác thực quá nam lão tổ chi địa. Quá nam lão tổ phương viên trăm dặm nổi danh khó chơi."

"Xem tới vẫn là cần Lưu trưởng lão đến định đoạt việc này, một khi như thế, Lưu trưởng lão làm lần này kế hoạch giám sát người, tất nhiên sẽ sẽ đối với ta có chỗ phê bình kín đáo, phế vật này hai sư đệ Lưu Kỳ bỏ mình, Lưu trưởng lão nhất định sẽ đem tất cả lửa giận phát tiết đến trên người của ta.

"Được rồi, dù sao ta luyện hồn xương tu sĩ thân sau khi chết, sẽ lưu lại một tia hồn linh ấn ký, có thể cầm tục một tháng sẽ không tiêu tán, có hồn linh ấn ký, băng vào hôn bàn, Hoàng mỗ liền thủ cửa ra này."

Hoàng kì hạ quyết tâm về sau, ở cửa ra chỗ chờ đợi Tần Phàm xuất hiện.

Trong phòng thị, Tần Phàm nghe nam hư nói liên miên lái nhái, rất là bất đắc dĩ. Chỉ lại phải xuất ra năm trăm khóa toàn thuộc tính linh thạch, nam hư lúc này mới vui cười mi khai, trong nháy mắt lại khôi phục nụ cười xán lạn mặt, hoàn toàn không có chút nào bị lừa uể oải.

Trước trước sau sau Tần Phàm đã xuất ra một ngàn Khóa Linh Thạch, mặc dù nam hư luôn miệng nói "Cho mượn", nhưng nó sắc mặt hoàn toàn không có một tia trả lại suy nghĩ, ngược lại ngược lại là hứa hẹn rất nhiều miệng bằng chứng.

"Đồ đại ca, ngươi yên tâm, ta nam hư nói lời giữ lời, hôm nay ta mượn ngươi một ngàn khóa, ngày mai ta trả lại ngươi 10 ngàn khóa.

"Ta nam hư là ai, sẽ khiếm khuyết ngươi chút linh thạch này."

"Ngươi bây giờ gọi đầu tư, biết hay không, vừa nhìn liền biết không học thức, nói ngươi cũng không hiểu, liền cùng ngươi mùa xuân loại gieo xuống một hạt giống, mùa thu thu hoạch một thân cây lớn là một cái đạo lý!

...

Nghe nam hư ở bên tai nói liên miên lái nhái, Tần Phàm ngừng lại thì nhức đầu không thôi. Không khỏi nhớ tới tư thực đọc sách lúc, lão phu dạy qua một cổ sự:

"Lúc trước có một tên hòa thượng, mang theo một cái yêu hầu, Tây Thiên cầu chọn tuyến đường đi pháp, bái nhập thượng giai tông môn, lão hòa thượng này bên trên trên đường đi nói liên miên lái nhái, một kiện hạt vừng khóa sự tình, đều có thể lái nhái bảy, tám ngàn lượt, niệm kinh."

Này thì Tần Phàm cảm giác hẳn nhiên là cái kia yêu hầu, sớm muộn cũng sẽ bị nam hư nói liên miên lái nhái, miệng bên trong miệng lưỡi lưu loát nước bọt cho chết đuối.

Tần Phàm hiềm chút tẩu hỏa nhập ma, linh khí bạo động, rơi vào đường cùng, chỉ phải nói không cần đổi. Nam hư mới ngưng được miệng lưỡi, vui vẻ ra mặt.

"Đồ đại ca, ... Nhiều không có ý tứ a, đã ngươi như thế thịnh tình không thể chối từ, ta còn ngươi chính là xem thường ngươi, vì huynh đệ ta ở giữa tình cảm, ta không thể xem thường ngươi."

Tần Phàm cử động lần này cũng là có ý gây nên, cùng nhau đi tới, hẳn nói bóng nói gió, nam hư trên thân biết được không ít tin tức hữu dụng.

Hắn hiện đã xác định, nam hư thân phận địa vị không phải bình thường!

Tu sĩ tâm thường đạt được linh thạch, cái nào không phải dị thường trân quý, một khối linh thạch tính toán tỉ mỉ, hận không thể xem như hai khối.

Nhưng nam hư nơi này lại không chút nào linh thạch khái niệm, còn có nó thường xuyên treo bên miệng Nhị gia gia, cũng làm cho người cảm thấy quý dị.

Nam hư nhất định là loại kia trưởng bối tỉ mỉ che chở dưới, không có thấy qua việc đòi thế gia tông môn tử đệ, mới sẽ như thế đầy lòng thuần phác, thiên chân vô tà.

Nói ngày trước Lạc Văn Sơn mạch đánh chết đen Y Nhân, để Tần Phàm lo lắng, lấy Luyện Hồn Cốc tu sĩ cầm đầu, nhằm vào Phá Tinh Tông cự đại âm mưu, để hắn đưa thân vào loạn lưu bên trong, hơi không cẩn thận, liền trở thành tông môn phạt tướng bên trong vật hi sinh.

Tần Phàm không phải người vô tình, nếu không cũng sẽ không tông môn thang lên trời dưới, phạm trần khó gãy!

Nhưng cái này cũng chấp nhận mọi thứ làm theo khả năng, trời sập tự có tông môn Trúc Cơ Sư thúc, kim đan sư tổ cùng Nguyên Anh Thụy Tổ đình lấy, hẳn loại này nhỏ Ngưng Khí tu sĩ, cũng không được cái tác dụng gì.

Cùng đặt mình vào loạn lưu, chẳng rời xa chỗ thị phi này.

Lập tức, tìm kiếm cừu nhân giết cha cùng đại ca 30 năm ước hẹn mới là thù đương tiếp theo.

Còn có một cái lệnh Tần Phàm có chút buồn rầu sự tình.

Dựa theo tông môn Ngưng Khí pháp quyết ghi chép, đột phá tâm động cảnh Ngưng Khí sáu tầng, ngưng kết Liên Tâm Chung Tử, tiến vào toàn chiếu, hẳn hiện không có đầu mối.

Từ hấp thu hòn đá chuyển hóa sau linh lực về sau, Tần Phàm tu vi một mực trì trệ không tiến, mặc dù thần thức rất là từng thêm, mơ hồ đạt tới Trúc Cơ trung kỳ trình độ, nhưng trong cơ thể pháp lực, nhưng như cũ không thể đạt tới Ngưng Khí bảy tầng tiêu chuẩn.

Lệnh Tần Phàm khó hiểu!

Tần Phàm tin tưởng vững chắc mặc kệ trong cơ thể đan điền như thế nào biến dị, Thần Bí Thạch Khối nhất định có hắn không biết diệu dụng, chỉ bất quá phương pháp sử dụng, hắn chưa từng biết được thôi.

Bạn đang đọc truyện *Bất Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: mai phục

Vì phòng ngừa Thần Bí Thạch Khối bí mật tiết lộ, đây hết thảy vẫn cần hẩn tự hành tìm tòi.

Thần Bí Thạch Khối biến dị về sau, bị hẩn thành công nhờ máu nhận chủ, thu nhập thể nội đan điền. Đây đối với linh lực thu nạp đã sớm không cần chờ nạp đến hoàn thành.

Thân thể của hẩn không tự chủ nghiệm nhiên trở thành một khối siêu cấp linh thạch, không giây phút nào không đang hút nạp thiên địa linh khí, bởi vậy hẩn đối với nam hư tặng cho linh thạch, cũng đau lòng cảm giác.

Có nam hư khối này "Hộ Thân Phù", chưa từng không là một chuyện tốt, xâm nhập Luyện Hồn Cốc an toàn cũng sẽ nhận được một chút bảo hộ.

Lần trước đối chiến đen Y Nhân hẩn liền phát hiện cục gạch này không thể tầm thường so sánh, mơ hồ cảm giác được trong cơ thể cất ở đây một cỗ linh hồn ba động. Đây cũng là hẩn thần thức tăng nhiều về sau, trong lúc vô tình bên trong phát hiện biết được.

Mặc dù rất mật mờ, nhưng vẫn là bị Tần Phàm cảm thấy được.

Tần Phàm hạ quyết tâm, ra phường thị, thu hoạch được phệ hồn long thạch về sau, nhất định phải tìm cái thời gian, bế sinh tử quan, thật tốt tu luyện lật một cái, tra xét rõ ràng thân thể bí ẩn.

Tra ra đan điền sự tình!

Đang khi nói chuyện, Tần Phàm hai người tới phường thị truyền Tống Trận mệnh, Tần Phàm sắc mặt hơi nhú, tâm sự nặng nề phía dưới, cũng không một chút tâm tình vui sướng.

"Nơi đây phường thị xem như đi không, hi vọng cái kia cung trang nữ tử nói là thật." Tần Phàm mang theo phiền muộn, Nam Nam Tự ngữ.

Roi vào đường cùng chỉ có đem hi vọng ký thác tại cái kia cung trang nữ tử chi thủ.

Vẫn là Như Lai thị, Tần Phàm đem thân phận đánh dấu để như phường thị truyền Tống Trận Pháp trong rãnh, hai người trực tiếp đạp tiến.

Một đạo bạch quang lấp lóe, Tần Phàm hai người xuất hiện một chỗ rộng rãi chi địa, nơi đây cũng không phải là tới là cái sơn động kia, mà là một chỗ xa lạ địa vực, Tần Phàm thần thức nghiêng ra, hơi dò xét tra một chút, hẩn cũng đã sáng tỏ.

Phường thị ra mệnh truyền Tống Trận Pháp chính là song hướng, sơn động cái kia truyền Tống Trận Pháp, là đơn hướng truyền Tống Trận, chỉ có thể tiến vào phường thị.

Rời đi phường thị, chỉ có thể thông qua trong phường thị song hướng truyền Tống Trận, bởi vì lối vào này, lối ra cũng không phải là cùng chỗ một chỗ, cả hai lẫn nhau ở giữa cũng vô can hệ.

Tu trong tiên giới truyền Tống Trận phần lớn là loại này đơn hướng truyền Tống Trận Pháp.

Về phần song hướng truyền Tống Trận Pháp cùng không gian na di trận pháp, đều thuộc về phương sừng vây lồng, mười phần thừa thót. Song hướng truyền Tống Trận còn có dấu vết mà lần theo, về phần càng cao hơn một cấp không gian na di trận pháp, thì là mật mù vô tung ảnh, phần lớn nắm giữ ở trên giai tông môn trong tay.

Ngay cả như vậy, cũng đều ở vào nửa hoang phế trạng thái.

Tiên giới trầm luân về sau, bên trên Cổ tu sĩ chính thống đạo Nho lưu lạc, rất nhiều tu chân công pháp và chính thống đạo Nho không còn, truyền Tống Trận chế tạo phương pháp tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Linh thạch có thượng trung hạ ba phẩm cấp phân chia, còn có một loại cực kỳ thừa thót linh thạch cực phẩm, loại này linh thạch cực phẩm chỉ có linh khí dư dả Thượng phẩm linh mạch mới có thể tự nhiên ngưng kết, với lại hình thành số lượng cũng chỉ có như vậy rải rác số hòn đá.

Mà hoàn toàn thôi động không gian này na di trận pháp, cần liền là linh thạch cực phẩm, tám trăm năm trước Cổ Tống Quốc trận chiến kia, Phá Tinh

Tông rút lấy Cổ Tổng Quốc tất cả Thượng phẩm linh mạch, đừng nói là Thượng phẩm linh mạch, liền liền trung phẩm linh mạch cũng cực kỳ hiếm thấy.

Không có linh thạch cực phẩm thúc đông, bởi vậy truyền Tống Trận cũng đều hoang phế xuống tới.

Toàn bộ Cổ Tổng Quốc tu Tiên giới, có thể có một hai tòa không gian na di trận pháp thế là tốt rồi.

Tần Phàm đã không phải cái kia mới vừa vào Tiên Môn ngây thơ thiếu niên, Tu Chân Giới hắn đã có đại khái hiểu rõ.

Như Tần Phàm thân ở chi địa, Cổ Tổng Quốc chính là một nho nhỏ cấp hai tu chân nước, tới gần nước biệt danh vì Đại Yến nước, là cấp ba tu chân quốc độ.

Này đại lục ở bên trên tu Tiên giới y theo nước biệt phân chia, theo thứ tự chia làm chín cấp bậc, tổng cộng có Tam quốc, một hai ba cấp! Bên trong Tam quốc, bốn ngũ lục cấp! Bên trên Tam quốc, bảy tám cấp chín!

Tam quốc tu Tiên giới nhiều vô số kể, như cái kia hằng hà sa cách đá sỏi, theo thứ tự đi lên tu chân nước liền càng trở nên thưa thớt, tương đối Ứng Quốc cái khác tu Tiên giới thực lực liền càng thêm cường hãn. Bất luận cái gì một tu chân quốc độ chính đạo, ma đạo phân chia đều thuộc về tại tu chân liên minh thống trị.

Chính đạo cùng ma đạo thuộc về đại liên minh hai cái phái phân chia.

Tu chân liên minh nắm giữ Tu Chân Giới tất cả tài nguyên.

Thuộc về thương nhưng đại vật, không thể vượt qua kim tự tháp đỉnh tồn.

Đột nhiên Tần Phàm lòng có cảm giác, mặt mũi cảm giác được một tia linh hồn ba động, hắn đại Kinh Chi dưới, một cổ trước nay chưa có nguy cơ sinh từ ngừng lại thì tràn ngập, tràn ngập nội tâm của hắn.

Hắn đại Kinh Chi dưới, không nói hai lời, đem nam hư một thanh kéo vào trong ngực, độn quang toàn bộ triển khai, bứt ra lui gấp.

Như vậy bứt ra lui lại, Tần Phàm một tay giải ấn, cuống quýt phía dưới liên tục bố trí xuống nói mười đạo Linh Khí Hộ Thuần, lúc này thần thức cường đại ngừng lại thì nghiêng ra, tuôn ra giống chung quanh sơn cốc, bốn phía dò xét ra.

Một đạo hắc khí từ đằng xa cấp tốc kích xạ!

Theo hắc khí kia đánh tới, trong chớp mắt thiên địa biến sắc, một cỗ nồng đậm âm lãnh khí tức tà ác trong chốc lát tràn ngập thiên địa, trực tiếp hóa thành một đạo hình cung gọn sóng, lấy một loại khó có thể tưởng tượng tốc độ, bỗng nhiên tới gần.

Hắc khí kia trên không trung lẫn lộn ngưng tụ, tản ra màu đen tử quang, càng là để lộ ra một cỗ bàng bạc Thiên Địa linh lực, lúc đầu hắc khí kia xa ở chân trời, coi như Tần Phàm bứt ra cuống đầy lúc, sau một khắc, lại quỷ dị xuất hiện Tần Phàm vừa rồi đứng thẳng chi địa.

"Ầm ầm!"

Một tiếng vang thật lớn, động Triệt Vân Tiêu.

Lập tức hình thành một cỗ không cách nào tưởng tượng phong bạo quét ngang, hóa thành vô tận trùng kích hướng về bốn phía tản ra, trên mặt đất cái kia đột phá trong chớp mắt, âm vang tiêu tán, thừa làm một lui điểm tích lũy, mang Tần Phàm phản ứng trái qua, nhìn về phía vừa rồi dừng lại chỗ, một nấc đạt cửa hang thỉnh linh xuất hiện.

Tần Phàm gấp đây, mặt lộ vẻ kinh sợ, hít vào một ngụm khí lạnh, nếu như vừa rồi hơi chậm hơn một như vậy điểm, hắn hiện chi sợ đã trở thành một đồng thịt nát.

"Tiểu tử, vẫn còn có chút thủ đoạn! Vậy mà có thể tránh thoát ta tuyệt sát một kích!"

Tần Phàm hiện lên một vẻ tức giận, âm lãnh chi sắc, ngừng lại thì ngưng lộ ra, trên thân sóng linh khí, cấp tốc ngưng ra quanh thân, nhìn xem chỗ rừng sâu chậm rãi đi ra người áo đen, một mặt đề phòng.

Phiến Khắc Hậu Tần Phàm hừ lạnh nói: "Trúc Cơ tu vi, đánh lên một Ngưng Khí tiểu bối người không cảm thấy mất mặt sao!"

"Áp úng chớp!"

Một trận âm lãnh bao hàm nộ khí tiếng cười, từ phía chân trời truyền đến, một lúc, hồng quang lấp lóe, màu đen Huyết Châu, một cái nháy mắt rơi vào Tần Phàm đối diện.

Áo bào đen thiếu niên, nhìn về phía Tần Phàm tràn đầy vô tận oán khí, Giá Tam ngày truy đuổi thống khổ, để hắn hiềm chút linh khí nghịch chuyển, cuống nhiệt thành ma, nghịch linh mà chết, khi kỳ nghiêng răng nghiêng lợi nói:

"Người cũng không phải bình thường Ngưng Khí tu sĩ, có thể diệt Lưu Kỳ phế vật kia, đủ để chứng minh thực lực người phi phàm, bất quá như thế nào đi nữa, người cũng là Ngưng Khí kỳ, mà ta lại là Trúc Cơ kỳ, một cái đại cảnh giới hồng cầu cũng không phải người có khả năng vượt qua, cho dù người

có thù đoạn thông thiên, hôm nay cũng khó thoát khỏi cái chết.

"Luyện Hồn Tông!"

Tần Phàm nhìn thấy người tới, thân thể hơi chấn động một chút, hai mắt đột nhiên tuôn ra một tia thanh quang, nhìn thấy Hắc Y Thiểu lòng bàn tay Huyết Châu, lạnh lùng nói.

Lúc này, nam hư tránh thoát Tần Phàm ôm ấp, thoát thân mà ra, sắc mặt ửng đỏ một mảnh, nhìn về phía Tần Phàm lộ ra một tia như có như không mỉa mai, nhìn người tới, hân thân thể run lên, trong mắt giận dữ chỉ khí ngừng lại thì hiện lên.

"Từ đâu tới a miêu a cẩu, không có mắt như thế, gan cảm giác đánh lén bản tiểu thư... . A, bản thiếu gia!"

Vừa rồi dưới tình thế cấp bách, hân chưa kịp phản ứng, liền bị Tần Phàm kéo vào trong ngực, hân tự nhận là nấp rất kỹ, hiềm chút bị Tần Phàm phát hiện mảnh khốc.

Như vậy tình huống phía dưới, bị nó đụng chạm lấy một nơi bí ẩn, mặc dù ảo não, nhưng cũng biết Tần Phàm vô tâm cái gọi là, đành phải đem lửa giận phát tiết đường Giá Hắc Y Nhân trên thân.

"Hừ, bản tiểu thư đã lớn như vậy, còn không có nam nhân kia dạng này ôm ta!" Nam hư len lén nhìn Tần Phàm một chút, trong lòng âm thầm oán giận nói.

"Hóa ma chi!" Hoàng kì cười lạnh, ngậm miệng không nói, hai tay bấm niệm pháp quyết, lần nữa bỗng nhiên một chỉ, đối Tần Phàm đe dọa.

Ngừng lại lúc, toàn bộ giữa sơn cốc cuồng phong đi lên, Thiên Địa nguyên khí trong nháy mắt bạo ngược quét sạch, một cỗ mất trần có thể thấy sóng linh khí, trong nháy mắt trong tay hân ngưng tụ, hóa thành từng đạo màu đen gió lốc, giữa không trung đột nhiên xuất hiện.

Chút màu đen gió lốc lại là từng đạo uyển như lưỡi dao màu đen gió lốc huyền hóa, đạo này lưỡi đao quá nhiều, hàng trăm hàng ngàn nhiều, từng con đao kiếm xen lẫn vù vù âm thanh, hiện lên hạo nhiên chi thế, đen ngịt quét sạch bức ép tới.

Cuồng phong cuốn ngược, phong nhận càn quấy!

Sơn cốc này này thì tựa như đại dương mệnh mông bên trong sóng lớn sóng lớn, ngừng lại thì cuộn cuộn, cực kỳ hoảng sợ!

Pháp quyết này mạnh, để Tần Phàm mất lộ ra kỳ dị chi quang, hân sắc mặt lại là không sợ, trong lúc cười to, nắm tay phải nắm chặt, thân thể hướng về phía trước một nghiêng, trực tiếp đối phía trước đâm ra một quyền.

"Đồ đại ca, ta đến!"

Tần Phàm thân hình vừa muốn hành động, lại bị nam hư kéo lại, này thì nam hư chính nổi giận biên giới, như nàng như vậy tông tộc trưởng bối che chở lớn lên, thì nhận qua loại này ủy khuất.

"Vừa rồi cái kia đạo ô quang là ngươi đánh ra pháp thuật!" Nam hư khốc mắt lạnh giọng hỏi.

Hoàng kì nhìn người tới, cười lạnh liên tục, lộ ra một tia khinh thường, "Hừ, phải thì như thế nào, không phải thì như thế nào? Ngưng Khí tầng tám, lại tới chịu chết, Hoàng mỗ ngay cả ngươi cũng một khối thu."

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: thiên mệnh thuật

Nam hư nhìn về phía hoàng kì, thần sắc rục rịch, oán khí quét sạch sành sanh, thần sắc rất là hưng phấn.

"Ha ha, rốt cục có thể cùng người khác động thủ! Nhị gia gia luôn không cho ta tùy tiện nói, phụ thân là dạng này, đại ca cũng là như thế này, nói là vì tốt cho ta, rõ ràng liền là không muốn để cho ta đi ra ngoài chơi, lần này các ngươi rốt cục không quản được ta đi!"

Nam hư đang khi nói chuyện, nhắm hai mắt lại, thân hình đột nhiên run lên, tiếp theo. Một cỗ ba động kỳ dị trong cơ thể hân chậm chậm truyền ra.

Ba động theo thời gian trôi qua, càng diễn càng nặng..

Ba hơi về sau, cổ khí thế này đột nhiên đạt tới một điểm tới hạn, không tại tiếp tục kéo lên.

Đột nhiên, phía sau hắc chậm rãi xuất hiện một hư ảnh, hư ảnh là một cái cự đại la bàn hình dạng, la bàn giữa không trung ngưng lộ ra, ở giữa chậm rãi hình dạng, một lớn một nhỏ hai vòng tròn, một trong một ngoài, ở vào cùng một bình trên mặt, bình trên mặt khắc hoạ lấy mười hai chỗ hình tròn khu vực, có chút thần bí.

La bàn chính giữa, là hai như là Kinh Thiên cự mộc bộ dáng màu đen kim đồng hồ, la bàn phía dưới là một đạo chày nhỏ giọt chày xuôi, sóng cả mảnh liệt trường hà hư ảnh, một cổ già nua, phong cách cổ xưa, khí tức thần bí, bỗng nhiên truyền ra đến.

La bàn hư ảnh xuất hiện cùng lúc, phía trên hai màu đen kim đồng hồ bỗng nhiên sáng rõ, chậm rãi xoay tròn, nương theo lấy kim đồng hồ xoay tròn, cuối cùng hoàng kì phương hướng đột nhiên dừng lại.

Hai đạo kim đồng hồ nặng chòng lên nhau, lung lay hô ứng!

Giữa thiên địa một cổ mịt mờ ba động, ngừng lại thì ngưng lộ ra, ba động như là từng tia liễm 漪, trong nháy mắt truyền ra đến, đây không phải linh khí chấn động, mà là một cổ xa lạ năng lượng quý dị ba động, trong chốc lát bầu trời áp bách mà đến, như rơi ngàn cân chìm! Để cho người ta nhìn không được sinh lòng cứng bái quý rạp trên đất, mười phần quý dị.

Hoàng kì nhìn thấy la bàn xuất hiện trong nháy mắt, con người một chỗ, ngừng lại thì cảm giác không gian chung quanh bị cổ thần bí xa lạ năng lượng bao phủ cùng khóa chặt, phẳng phát như gõng xiềng.

Hoàng kì trong lòng đại chấn, sắc mặt đang thay đổi, một cổ trước nay chưa có nguy cơ sinh tử, ngừng lại thì tràn ngập ra, đại Kinh Chi dưới, hai tay của hắc một phen, trăm Hồn Phàm bỗng nhiên xuất hiện ở tại lòng bàn tay.

Hồn Phàm hư không mà đứng, trong chốc lát cuồng phong gào thét, trận trận gió lạnh rít gào, Hồn Phàm bên trong mấy trăm hồn linh, cùng kêu lên gào thét gào thét, hóa thành cuộn cuộn mây đen, đem quanh thân bao phủ.

Bỗng nhiên là một bộ Tu La như địa ngục âm trầm tình cảnh!

Trong hắc vụ, hoàng kì cố nén trong lòng bất an, cái trán mồ hôi như châu mản, rút nhanh chóng không ngừng, đây là hắc tự học đường đến nay, lần thứ nhất tao ngộ quý dị như vậy sự tình, thiếu niên trước mắt này thoát nhìn cũng chỉ Ngưng Khí tầng tám tu vi, không đáng để lo.

Nhưng cái kia trên la bàn phát ra từng con giạt mình người khí thế, khiến cho hắc đứng ngồi không yên, nội tâm cuồng loạn không thôi, trận thế này hắc cũng chỉ Luyện Hồn Cốc cái kia cán vạn Hồn Phàm bên trên, xa xa cảm giác được một tia.

Lúc này, Tàn Phàm xem Đáo Giá trong nháy mắt xuất hiện cự Đại La bàn, nội tâm cuộn cuộn như sóng cả cuộn cuộn, trong nháy mắt bị nó rung động, lâm vào ngốc trệ bên trong.

Cổ năng lượng thần bí phụ trợ bên trong, to lớn la bàn hư ảnh, nam hư khí tức trên thân, bỗng nhiên đại biến, từng con linh lực kim quang mờ mịt dày đặc.

Một cổ thánh khiết mà uy nghiêm khí tức, dần dần trong thân thể của hắc hiện ra đến, giống như một tôn sắc mặt uy nghiêm từ thiện tế thế Thánh Nhân.

Thiên uy lượn lờ!

Nam hư sắc mặt trang nghiêm, một bộ trách trời thương dân chi tướng, thánh khiết như hoa, khép hờ hai mắt chậm rãi mở ra, không mang theo một chút tình cảm ba động.

"Ta nói, thế giới này lúc có ánh sáng, về vang định xua tan hắc ám!"

Thanh âm này không vội không chậm, như gió xuân ấm áp, trong miệng hắc chậm rãi phun ra.

Liền lúc, nam hư vừa dứt lời, giữa không trung la bàn hư ảnh, một trận rất nhỏ run rẩy, vù vù âm thanh chuyển, trong đó một chỗ hình tròn khu vực, bỗng nhiên sáng rõ.

Hồng quang, một cổ yếu dị phản hồng linh lực hư quang, xông thẳng tới chân trời, chạy về phía hoàng kì vị trí.

"Hô hô hô!"

Chung quanh cuồng phong gào thét, tàn phá bừa bãi mà vì, Tàn Phàm hai người đứng chỗ đứng, cuồng phong nổi lên bốn phía, hồng quang chiếu xạ ở chân trời, càng là trong lúc đó phát ra từng con ngũ thái hà quang, hào quang khoảng cách tụ tập, chỉ chốc lát liền đem sơn cốc bầu trời toàn bộ bao trùm.

Lúc này hào quang xoay chậm chậm, khí thế áp bách mạnh mẽ mà xuống, mang theo gào thét quét sạch cuồng phong, một cổ vô thượng chi uy, ngừng lại thì phóng tới bị trăm Hồn Phàm tán ra sương mù màu đen bao phủ hoàng kì.

"Tạch tạch tạch kết!"

Một trận trầm thấp oanh minh, như răng cưa chuyển động, bỗng nhiên sương mù màu đen bên trong truyền ra.

Phiến Khắc Hậu, sương mù màu đen ngừng lại thì biến mất, cái kia chút bị trăm Hồn Phàm theo đi linh hồn, trong nháy mắt đào thoát cấm chế, đen buồm phía trên bỗng nhiên rời đi.

Hoàng kì thân ảnh đột ngột xuất hiện hai người trước mắt, mặt lộ vẻ vẻ kinh ngạc, hần cấp tốc run rẩy thân thể đó có thể thấy được nội tâm của hần cực kỳ rung động.

Hần đã phát hiện, trong tay Hồn Phàm ngừng lại thì ít, mấy chục cái hồn linh, Hồn Phàm uy năng đại giảm, chỉ lần này một khắc, trăm Hồn Phàm không thể liên yếu đi ba phần.

Trăm Hồn Phàm tán mát ra giống như thực chất hộ thể hắc vụ, cũng đỏ dưới ánh sáng, lại không có mây may chống cự phía dưới, trong nháy mắt sụp đổ!

Cái kia chút trăm Hồn Phàm bên trên bị bóc ra màu đen hồn linh huyền hóa sương mù, dần dần ảm đạm, biến mất, lộ ra nguyên bản hồn linh bộ dáng, bất quá một hơi thời gian, liền hoàn toàn tiêu tán, sương mù màu đen bên trong dữ tợn hồn linh ngừng lại thì ngưng lộ ra.

Từ từ, chút vô tội chết oan hồn linh, đột nhiên cùng kêu lên quỷ lay, lộ ra một tia mỉm cười giải thoát, sau đó hóa thành một điểm tinh mang, tiêu tán ở chân trời bên trong.

Tần Phàm tròn tròn mắt, hoàng kì cũng tròn tròn mắt!

Nhìn lên trên trời, hóa thành tinh mang tiêu tán hồn linh, từng to mắt, lộ ra cực độ bất khả tư nghị thần sắc.

"Không có khả năng, cái kia... Đó là cái gì... Sao có thể cưỡng ép bóc ra ta trăm Hồn Phàm cấm chế, phạm là bị Hồn Phàm hút nhiếp hồn linh, không ngã Luân Hồi, không bằng địa ngục, ngoại trừ ngay tại chỗ chôn vùi, căn bản không có khả năng bị độ hóa."

Hoàng kì mặt lộ vẻ kinh sợ, sắc mặt trắng bệch một mảnh, chỉ vào giữa không trung cái kia to lớn la bàn hư ảnh, lớn tiếng gầm thét.

Giờ phút này, nội tâm của hần cực độ rung động, Hồn Phàm chỉ tu, toàn bằng trong tay cái này Hồn Phàm, giờ phút này hần chỗ dựa lớn nhất, cứ như vậy không có chút nào sức chống cự.

Giờ phút này, hần đã sinh lòng thoái ý, nếu như cái kia quý dị hồng quang tại như vậy đến mấy lần trước, trong tay Hồn Phàm liền phé đi, nói không chừng liền ngay cả Hồn Phàm bên trong chủ hồn, cũng sẽ như vậy bị độ hóa.

Đến cái kia lúc, hần vận mệnh tương tu chủ hồn, một khi tán loạn, hần đem không có chút nào kháng lực lượng.

"Không thể địch lại, quá quý dị, lui!"

Hoàng kì cố nén trong lòng cực độ chấn kinh, không nói hai lời, trên tay pháp quyết khoảng cách đánh ra, Hồn Phàm ngừng lại thì co vào, chung quanh hắc vụ cũng gấp nhanh thu liễm, đợi cho Hồn Phàm hoàn toàn thu nhiếp lúc, hần mặt lộ vẻ cổ kiên quyết chi sắc, không chút do dự, một điểm mi tâm, bức bách ra một giọt kim sắc hồn máu, đánh vào Hồn Phàm bên trong.

Trong chốc lát, trăm Hồn Phàm một trận kịch liệt run run, cuốn lên hoàng kì thân ảnh, như như thiểm điện, cấp tốc không kịp che tai lực lượng, trong khoảnh khắc hóa thành một đạo màu đen độn quang, xông thẳng tới chân trời, cấp tốc chạy trốn mà .

Độn quang bên trong, hoàng kì nhìn về phía sau lưng la bàn hư ảnh, hét lớn:

"Việc này quý dị, nhất định phải lên báo Lưu trưởng lão, không! Nhất định phải lên báo tông môn, đây là Luyện Hồn Cốc khắc tinh, đây là ta Hồn Phàm tu sĩ khắc tinh..."

Ngũ thái mờ mịt thất thái hào quang dưới, nam hư nhìn xem biến mất xa xa màu đen độn quang, hần không có chút rung động nào, toàn không một chút thần sắc, khỏe miệng mở ra, phát ra một tối nghĩa khó hiểu âm tiết.

"Ta nói, thế giới này lúc có nhân ái, bắt người sinh hồn người tắt vạn kiếp gia thân, vạn rui không ngừng!"

Lời nói Âm Lạc Hạ, la bàn lại là một đạo quý dị hồng quang nghiêng ra, tốc độ này phảng phất vượt qua thời không cách trở, bỗng nhiên chạy về phía ngoài trăm dặm màu đen độn quang.

Nhìn phía sau đã tư trước khi hồng quang, hoàng kì kinh hãi, trong lòng chấn động mãnh liệt, không nói hai lời, vội vàng xuất ra Huyết Sát châu, bói rồi phía dưới liền tiếp bổ tiếp theo một đạo đạo huyết hồng quang màn, hần con người co rụt lại, hai tay vỗ trừ Vật Đại, lấy ra một tấm kim sắc phù chú, thiếp ngục.

Liền hoàng kì làm xong đây hết thấy, chỉ một thoáng, hồng quang tư trước khi, xông vào độn quang.

"A! Không có việc gì, ha ha, quá tốt rồi!"

Hoàng kì mặt lộ vẻ vẻ mừng như điên, xem này quý dị hồng mang, hần vốn không báo hi vọng, bỗng nhiên phát hiện hồng mang tiếng sấm lớn, mưa to chút ít, hồng mang xuyên thấu trăm Hồn Phàm độn quang về sau, trực tiếp tiêu tán ở trong thân thể của hần, cẩn thận điều tra phía dưới, hần phát hiện thân thể cũng không một chút dị dạng, trong lòng quyết định.

"Hừ, cố lộng huyền hư, quân tử báo thù mười năm không muộn, Hoàng mỗ tha thứ không phụng bồi!"

Trong mắt của hần hần mang lấp lóe, sắc mặt dữ tợn, hần đã hạ quyết tâm, chưa xác minh la bàn loại nào pháp thuật trước đó, không thể địch lại!

Đang khi nói chuyện, lại mi tâm bức bách ra một giọt kim sắc hồng máu, đánh vào Hồn Phàm, trong chốc lát độn quang càng hơn, tốc độ tăng lên gấp ba bốn lần nhiều.

Hồn Phàm cấp tốc xuyên qua, chỉ một cái nháy mắt liền đã mất đi bóng dáng.

"..."

Đang lúc Tần Phàm nghi hoặc ở giữa, nhìn một chút giữa không trung nam hư cùng to lớn la bàn hư ảnh, lại nhìn một chút không có tung tích, cấp tốc chạy trốn hoàng kì, nội tâm của hần cuồng loạn.

Đột nhiên, nam hư sắc mặt tái đi, giữa không trung rớt xuống, cùng một thời gian, phía sau hần la bàn hư ảnh cùng thất thái hào quang đột ngột tiêu tán.

Giữa không trung lại khôi phục đến thì tình cảnh, không có chút nào dấu hiệu.

Tần Phàm không nói hai lời, thọc sâu nhảy lên, bay về phía giữa không trung, đem mắt tri giác nam hư ôm vào lòng.

Tần Phàm thần thức nghiêng ra, cẩn thận điều tra, phiến Khắc Hạo hần nhẹ nhàng thờ ra.

Thần thức dò xét phát hiện, nam hư hôn mê, thoát lực, tuy là như thế, nhưng Tần Phàm thần thức mới vừa tiến vào đan điền, muốn cẩn thận điều tra một hai, đột nhiên hần bị một cỗ lực lượng khổng lồ, cấp tốc phản chấn đi ra.

"Khụ khụ!"

Thần thức bị hao tổn, Tần Phàm khoe miệng tràn ra một tia máu tươi, tác hạnh hần cảm giác một tia năng lượng không phải hần có khả năng chống cự về sau, trong nháy mắt chặt đứt một tia thần thức liên hệ.

Nếu như hơi chậm bên trên như vậy một hơi, nhưng cũng không phải là thổ huyết đơn giản như vậy.

Tần Phàm ánh mắt chớp động, chìm tư tưởng không thôi.

...

Lúc này, ước vạn dặm xa, nào đó cấp bốn tu chân trong nước, một chỗ đất cần nghìn dặm dung nham trong sơn cốc.

Một đạo độn quang giữa không trung bay thật nhanh, dưới chân một thanh hắc sắc đích cự kiếm, cự kiếm chỗ đến, mây trắng lẫn lộn, hiện lên hạo nhiên chi thế,

Đó là một thanh khó mà hình dung cổ kiếm, một luồng khí tức yêu dị tràn ngập lên bên trên, mang theo tầng tầng hùng hổ dọa người cảm giác áp bách chậm chậm truyền ra, để cho người ta không đành lòng trầm mê trong đó.

Kiểm quang chỗ đến, linh khí trong thiên địa cũng thụ nó ảnh hưởng, sôi trào bạo ngược ra, không gian Ấn Hữu vỡ vụn dấu hiệu, đạo đạo màu đen sát phong, cái kia chút vỡ vụn trong cái khe không gian đốm đốm truyền ra.

Kiểm trên ánh sáng có một áo bào tím tóc đỏ đáng mày râu lão giả, hần ánh mắt sáng ngời, giống như ngâm một đoàn hùng lửa, đẹp dễ đẹp dễ không tắt.

Lão giả khí tức quanh người nội liễm, thu hết trong cơ thể, hoàn toàn không có ngoại phóng mây may, nhìn như không có chút nào thực lực phổ thông người, cũng không cái gì linh Lực Ba Động.

Nhưng cẩn thận xem, màu đen vết nứt không gian truyền ra đạo đạo màu đen sát phong, lại quý dị bên cạnh hần phạm vi ba thước bên trong, biến mất!

Lão giả mặt do dự, thần sắc có chút buồn rầu, mi tâm chính giữa một kim sắc tinh mang không ngừng lóe ra.

"Ai, tiểu thư lần này có chút quá, lần này trốn đi ngay cả Xuyên Vân toa đều mang ra ngoài, bằng lão hủ độn quang muốn đuổi theo đều đuổi không kịp. Ai, ô Đồ thị lần này có chuẩn bị mà đến, thông gia sinh lễ đều đều đã đưa đến trong tộc, ngàn năm kỳ hạn sắp tới, nếu không phải tộc trưởng trùng kích cảnh giới thất bại nhập ma cuồng nhiệt, khi thì điên cuồng khi thì thanh minh, Giá Tiểu tiểu nhân ô Đồ thị, cũng dám lỗ năng."

Lão giả độn quang dừng lại, nhìn phía dưới dung nham thái cổ, đầy mặt vẻ chán chường, có chút buồn rầu.

"Ài, tiểu thư người đi lần này ngược lại là dễ dàng, nhưng khổ lão hủ."

Đột nhiên, lão giả nhú mày, nhìn về phía hư không, Nam Nam Tự ngữ.

"A! ... Đây là thiên mệnh thuật khí tức, không tốt, tiểu thư lại thúc giục hư không Mệnh Luân, khẳng định là gặp được nguy hiểm!"

Lão giả biến sắc, thần tình nghiêm túc, không nói hai lời, hai tay hư không một điểm, trong nháy mắt, không gian xé rách, một một người cao đen kịt cửa hang, bỗng nhiên xuất hiện, lão giả không chút do dự, trực tiếp thả người bước vào.

...

Tần Phàm nhìn xem trong ngực nam hư, hấn sắc mặt xoắn xuýt, giờ phút này nam hư nhìn như hôn mê như thế, nhưng khí tức trong người mười phần hỗn loạn, mới nhìn phía dưới, linh lực quá độ, thoát lực hôn mê, cũng không lo ngại, thế nhưng là nó tu luyện công pháp mười phần quý dị, hấn không dám có chút động tác.

Tần Phàm không cau mày, tâm tư lưu chuyển, sợ cái kia hoàng kì lần nữa trở về.

Dưới chân cục gạch cấp tốc nghiêng ra, ôm nam hư, đỡ về văng mà .

Sau nửa canh giờ, Tần Phàm linh lực đảo rỗng một chỗ vách đá, mở tạc ra một chỗ sơn động, đem nam hư để ở khô hanh cỏ tranh bên trên.

Thời gian dần dần trôi qua, sau ba canh giờ, nam hư không có chút nào dấu hiệu thức tỉnh, trong sơn động không khí nhiệt độ đang lặng lẽ phát sinh cái biến.

Dạng này thời gian lại kéo dài một lát, nam hư thân thể, bỗng nhiên biến đá lạnh lên, trong sơn động nhiệt độ càng ngày càng thấp, như là đưa thân vào hàn băng hầm, bốn mắt nhìn , một mảnh Băng Lăng bao trùm, hàn ý thánh thót.

Đang hôn mê nam hư nghệ mộng nói nhỏ, chậm chậm truyền ra.

"Đại ca, ta không muốn gả cho ô cầu quyết..."

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58: nam khê?

"Quả là thế!" Tần Phàm khẽ giật mình, mặt lộ vẻ giật mình chỉ ý, quả như hấn suy đoán như vậy: " nàng là trong gia tộc đào hôn đi ra!" Sớm trâu nam ở phường thị bên ngoài, lần thứ nhất nam hư gặp nhau lúc, trong lúc nói chuyện với nhau hấn liền có ý nghĩ như vậy.

Này thì nam hư đang hôn mê tự lo nói mớ, vừa vận nghiệm chứng suy đoán của hấn!

Tần Phàm càng có thể xác định, nam hư trên thân nhất định có một kiện che lấp thân hình, cái biến dung mạo pháp bảo, với lại phẩm cấp cực kỳ không tầm thường.

Nếu không cũng sẽ không tiếp tục thời gian dài như vậy mà sẽ không mất công hiệu, giống nhau Hứa Thanh Sơn tặng cho Tị Hình Đan đồng dạng có loại này hiệu quả, nhưng công hiệu chỉ có thể tiếp tục ngăn ngừa ba canh giờ.

Như loại này thời gian dài duy trì dung mạo, đem thân nữ nhi phần che giấu hoàn mỹ như vậy, định Nhiên Bát là đan dược lực lượng gây nên.

Mặc dù như thế, trước mắt nữ tử này sợ là tông tộc trưởng bối che chở dưới, chưa từng một mình tu Tiên giới xông xáo trải qua, cho nên mới sẽ như thể thuần phác, đơn thuần.

Cũng hoặc là nói, không có được chứng kiến tu Tiên giới tàn khốc, ngược lại lại càng dễ tin tưởng người khác, vừa rồi hoàng kì đối chiến lúc, tùy tiện hiển lộ loại kia uy lực quý dị pháp thuật, át chủ bài ra hết, giữa không trung rơi xuống hôn mê.

Cần biết, đại đa số am hiểu sâu đạo này tu tiên giả, tuyệt sẽ không dễ dàng đem phía sau lưng lưu cho người khác, chớ nói chi là áp đáy hòm bài, nếu như không phải tao ngộ nguy cơ sinh tử, cái nào một không phải nhiều lần tuyệt tàng.

Át chủ bài bại lộ càng sớm, đã nói lên đã đến hết biện pháp tình trạng, chỉ có xuất kỳ bất ý, mới có thể đạt tới lớn nhất hiệu quả, hóa giải nguy cơ.

Như thế nào "Át chủ bài" ?

"Lấy cường yếu thế, đem đôi phương từng bước một dẫn vào trong hũ, không vì ngoại nhân biết rõ, đạt tới một bước chém giết hiệu quả!"

"Người không chết, nói rõ là bài tẩy của ta chưa ra, phạm là gặp qua lá bài tẩy của ta người, đều đã chết!"

Đây chính là át chủ bài!

Tần Phàm mặt lộ vẻ vẻ khổ sở, thắng nếu không phải nam hư vì hấn hóa giải hoàng kì truy sát, nếu không lấy hấn làm việc phương pháp, đã sớm mạnh động triệt để vứt bỏ nam hư ý nghĩ, đi thẳng một mạch, không có vương vãi, cũng là rơi vào thanh nhàn.

Dưới mắt Luyện Hồn Cốc cự đại âm mưu, Phá Tinh Tông phải chăng biết được, hấn còn không biết được, này thì rời xa chỗ thị phi này, lại là sáng suốt chi tuyến.

Trương Đại Hồ / Lãnh Yên / Thôi Thừa / Đỗ Nguyệt mất tích, sinh tử không biết, oán sào mãnh liệt, hơi không cẩn thận, liền là thân tử đạo tiêu.

Lần này Luyện Hồn Cốc âm mưu, chuẩn bị thời gian lâu, mưu kế độc ác chi sâu, nếu như tông môn không có phát giác, lần này sẽ có họa diệt môn, dù sao Luyện Hồn Cốc có chuẩn bị mà đến, dốc toàn bộ lực lượng.

Nếu như tông môn phát hiện Luyện Hồn Cốc âm mưu, sợ cũng sẽ mười phần thảm trọng, mất tiên cơ, ở vào trạng thái bị động.

Vô luận hai người này, trong đó cái nào một, lấy trước mắt hình thức xem ra, Phá Tinh Tông đều ở vào hạ phong.

Đến cái kia lúc, hai đại tông môn ngàn năm tức oán, bạo phát, cổ này dòng lũ chắc chắn quét sạch toàn bộ Cổ Tổng Quốc tu Tiên giới, khẳng định sẽ một mối chiến thế, ai còn sẽ quan tâm hấn nhỏ nhỏ Ngưng Khí tu sĩ.

Tần Phàm mơ hồ cảm giác Đắc Giá sự tình, chỉ sợ còn có một càn lớn phía sau màn hắc thủ, trận kia vọt quốc chiến Luyện Hồn Cốc tồn thất cực kỳ thảm trọng, tông môn cao giai chiến lực tổn thất hơn phân nửa, thời gian hàng trăm, hàng ngàn năm coi như khôi phục, cũng ở vào thắng yếu trạng thái.

Nếu như không có cường viện, lấy Luyện Hồn Cốc hiện ở trạng thái cùng tông môn thực lực, là vạn không dám đi này hủy diệt Phá Tinh Tông mưu kế.

Tần Phàm nhìn xem ngoài động, sắc mặt phiền muộn, một tiếng thăm thăm thờ dài, thu hồi suy nghĩ!

Trong sơn động, hàn ý lạnh lẽo càng ngày càng nặng, gió nhẹ nhẹ đưa, mang đến một trận mát mẻ, thắng bức trán.

Mới vừa rồi còn là thật mỏng một tầng sương mù sương, hiện đã đều bị thật dày tầng băng nơi bao bọc, vốn cũng không lớn sơn động, khắp nơi đều là huỳnh quang lấp lóe băng trụ, ẩm ướt nọc sơn động, tràn ra hơi nước, cũng bị nam hư thân bên trên phát ra hàn ý, trực tiếp đông lạnh trở thành đá vảy, hình thành một mặt trong suốt sáng long lạnh tấm gương, chiếu rọi ra trong sơn động tình cảnh, Tần Phàm ngẩng đầu đá trong kính, nhìn thấy bóng dáng ngừng lại thì cảm giác hàn ý lạnh lẽo trực tiếp thấu xương mà vào, run lấy bầy.

Cổ hàn ý này theo thời gian trôi qua không ngừng tăng trưởng, mặc dù cực kỳ chậm chạp, thế nhưng là lấy Tần Phàm thần thức cường độ lại có thể tùy tiện phát giác, hấn không thể không vận chuyển linh lực, để chống đỡ hàn khí này nhập thể xâm nhập.

Hàn khí này cực kỳ quý dị, lấy tu tiên giả cường độ thân thể, phổ thông hàn khí đã sớm khó mà ăn mòn, ngoại giới nhiệt độ khó mà có chút ảnh hưởng, nhưng nam hư thân bên trên phát ra hàn ý, vậy mà có thể ảnh hưởng đến trong cơ thể hấn linh khí vận chuyển.

Linh khí hàn khí này ăn mòn dưới, mơ hồ có ngưng kết dừng lại dấu hiệu!

"Đại gia gia, người không phải... Thương yêu nhất tuổi mà sao? Ta không cần làm ô cầu quyết đạo lữ, người nếu là không đáp ứng ta, ta liền cả một đời sẽ không, để cho các người cũng tìm không thấy ta... Các người cũng thay đổi, vì cái gì bức tuổi mà!"

"Ồ ô! Tuổi mà hận các người..."

...

Trong hôn mê, nam hư khóe miệng vô ý thức nói mở không ngừng truyền ra, hai đầu lông mày tràn đầy nồng đậm đau thương.

Không biết thế nào, bị trong thanh âm này đau thương ảnh hưởng, Tần Phàm trong lòng như là đau buồn, cực kỳ âm đạm.

"Đại gia gia, các người không nên ép tuổi mà! Có được hay không?"

...

Nam hư thanh âm trầm thấp, thất lạc, toát ra vô tận không hiểu, giống như là nguyên bản mười phần cung chiều thân nhân, đột nhiên biến hung thân ác sát.

Nguyên bản bởi vì thoát lực mà tái nhọt hai gò má, lần nữa biến tuyết Bạch Khởi đến, để lộ ra nòng đậm thê lương.

Tần Phàm sắc mặt xoắn xuýt, chân tay luống cuống, dưới mắt thời gian trước lặng yên trôi qua, một đêm thời gian rất nhanh liền đi qua.

Hắn cái kia cung trang nữ tử ước định, còn có hai ngày, ý vị này hai ngày bên trong, hắn nhất định phải để nam hư thức tỉnh, tối thiểu nhất cũng có tự vệ thực lực.

"Phệ hồn long thạch "Đối với hắn đến mà nói cực kỳ trọng yếu!

Nhưng này lúc, nam hư nhân sừng tiết ra nước mắt, để hắn cực kỳ phiền muộn, không biết làm sao.

"Phải làm sao mới ổn đây! Ngươi . . . Cũng là một bi thương người a! Kỳ thật chúng ta đều là một loại người."Tần Phàm nhìn xem nam hư nhân sừng nước sôi nước mắt lấm bầm Nam Đạo.

Hắn không phải cái kia người vô tình, hướng hồ nam hư đối hắn còn có ân cứu mạng, nhưng nếu không có nam hư tương trợ, mặc dù bằng thực lực của hắn, tuy rằng không đến mức bỏ mình, nhưng nếu muốn hoàng kì trong tay đào thoát, sợ cũng cực kỳ khó khăn, coi như không chết may mắn đào thoát, chỉ sợ cũng là thụ thương cùng nặng.

Như vậy, như vậy sau ba ngày, cái kia cung trang nữ tử ước định, sợ cũng mười phần nguy hiểm, thậm chí khả năng bất lực vì đó.

"Tích thủy chi ân khi Dừng Tuyên trương báo!"

Đạo lý này Tần Phàm tất nhiên là hiểu được, tu tiên một đường bên trong Tần Phàm học xong ngươi lừa ta gạt, tâm ngoan thủ lạt, nhưng cũng không có nghĩa là hắn là cái kia người vô tình.

Đổi lại người khác, đối với tay trái gà không chặt nam hư, chỉ sợ sớm đã trực tiếp thông hạ sát thủ, thi triển Suru Hồn Thuật, khảo vấn cái kia la bàn hư ảnh công pháp bí ẩn đến.

Tần Phàm ánh mắt chớp động, trầm tư phiền Khắc Hậu, hắn mặt lộ vẻ ra kiên quyết chi sắc, hiện cùng ngồi chờ chết, chẳng nể mặt một phen.

Xem tình hình này đang chờ sau đó, nam hư tình huống sẽ chỉ càng hồng bét.

"Cũng chỉ có dạng này thử một lần! Nếu như thật không thể thành công, cũng chỉ có đưa ngươi đưa vào thế tục trong khách sạn, không phải Tần mỗ vô tình, mà là phệ hồn long thạch đối ta mà nói quá trọng yếu."

"Khi còn bé ta hướng tới tiên đạo, hướng tới trong sách nói, thần tiên trường sinh bất tử, tiêu sái vô thường, trong lúc nói cười tận tâm sắc đẹp non sông, thế nhưng là ta hiện tại đã biết rõ, tu tiên giả cũng có tu tiên giả bất đắc dĩ."

"Đường này, không dễ đi!"

"Rất sớm rất sớm trước kia, ta vẫn còn con nít thời điểm, đầu thôn cái kia tỉnh nước sông bờ, hoa quế dưới cây, ta cùng Đại Ca Tần Sơn thường xuyên nằm trên đồng cỏ, ngưỡng vọng đầy trời Tinh Hà, đi tìm cái kia long lánh lưu tinh, phán đoán tiên nhân tung tích."

"Đại ca nói cho ta biết, cái kia lưu tinh không phải Tiên Nhân, tiên nhân đều ở lại ở trên mặt trăng, cái kia lưu tinh đều là người đã chết, ở trên trời thật tốt sinh hoạt, mỗi một buổi tối, lưu tinh long lánh, đều là bọn hắn xem chúng ta..."

"Ta biết, đây hết thấy đều là hư ảo, nhưng ta tại dạng này ban đêm, vẫn là sẽ ngưỡng vọng Tinh Hà, đi tìm thuộc về cha mẹ viên kia."

"Cứ như vậy lẳng lặng, lẳng lặng, đi xem lấy..."

Tần Phàm một tiếng thăm thăm thở dài, nhìn về phía cách đó không xa, đóng cở tranh bên trên nam hư, trầm giọng tự nói.

Chỉ là a một lát công phu, nam hư ngay cả duy trì ẩn nấp thân hình pháp lực đều không đủ lấy duy trì, suy yếu tới cực điểm, không có pháp lực gia trì pháp bảo, cũng đã mất đi hiệu quả, nam hư dần dần lộ ra lúc đầu dung mạo.

Đen kịt hai con ngươi, trắng nõn mặt trái dưa, hai đầu lông mày tự nhiên toát ra đau thương, để cho người ta không tự giác trong lòng tê rần, nhận không được ôm trong ngực hảo hảo triu mến một phen.

Tần Phàm từ từ bị nó tán phát bi thương hấp dẫn, bàn tay vô ý thức để cái kia tuyết trắng trên gương mặt, nhẹ nhàng vuốt ve.

Dung nhan của nàng lệ quang bên trong, lộ ra một loại dị dạng thê mỹ.

Đây hết thấy, hắn phảng phất cảm động lây!

Tướng mạo của nàng ở trong mắt Tần Phàm là hắn đời này thấy, thuộc về thứ nhất, dù là Lãnh Yên ở tại trước mặt cũng phải kém hơn ba phần.

Lãnh Yên lạnh là một loại nhìn không thấu, hãm sâu trong sương mù mông lung, nam hư thì là loại kia hào không còn tâm tư, làm cho lòng người ngực vì đó buông lỏng, mà không để phòng cái chủng loại kia.

Tần Phàm để tay lên ngực tự vấn lòng, nếu như cả hai bên trong, hẳn càng xa nam hư ở chung một chỗ, tối thiểu có thể cho hắn từ bỏ loại này thời thời khắc khắc đề phòng, quên mất tu tiên giả thân phận.

Hắn vẫn là cái kia Tiên Nhân thôn dưới, đuổi theo đại ca chơi đùa thuần phác thiếu niên.

"Thanh sơn lục thủy, nhỏ Vũ Hoa hương, chìm thuyền bên cạnh bờ ngàn buồn trải qua, chèo thuyền du ngoạn mang theo du lịch lục thủy ở giữa!"

Giờ phút này, Tần Phàm có thể rõ ràng cảm giác được, trong cơ thể cái kia yên lặng thật lâu cục gạch, đột nhiên không có dấu hiệu nào quý dị hơi nhúc nhích một chút, tần suất theo trong sơn động nhiệt độ giảm xuống, mà biến càng thêm dồn dập lên.

Từ ngay từ đầu, trong vòng nửa canh giờ ngẫu nhiên nhảy lên một hai cái, đến hiện một hơi bên trong nhảy lên ba bốn lần, cả hai khiêu động tần suất còn đang thông thả già tăng lấy.

Một cổ tim đập nhanh cảm giác khoan thai mà ra.

Mới đầu Tần Phàm cũng không thêm để ý, nhưng hiện trong đan điền cục gạch khiêu động tần suất cực kỳ cấp tốc, đã dần dần xông phá hắn áp chế, xuyên thấu qua nhỏ máu nhận chủ cái kia một tia thần thức lạc ấn liên hệ, đến này thì đã dần dần đã mất đi liên hệ.

Ý vị cục gạch này không nhận không chế của hắn, cái này khiến Tần Phàm quá sợ hãi.

Roi vào đường cùng, Tần Phàm thần thức nghiêng ra, cẩn thận điều tra .

Trong đan điền hoàn toàn như trước đây, tối tăm mờ mịt một mảnh, tựa như một phiến Hỗn Độn, tĩnh lặng trống trải. Khắp nơi tràn ngập linh lực màu xám, linh lực màu xám chính thức cục gạch không tự chủ hút nhiếp chung quanh linh khí của thiên địa tự nhiên chuyển hóa mà đến, không chịu đến không chế của hắn.

Cũng chính là linh lực màu xám, khiến cho cảnh giới của hắn một mực dừng lại trong lòng động hậu kỳ.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: huyết đồng

Xuyên thấu qua thần thức Tần Phàm bỗng nhiên phát hiện, trong đan điền năng lượng màu xám khối không khí, đang chậm rãi lưu chuyển lên, giống như buông xuống vòi rồng, từ đan điền cục gạch chính giữa, tối tăm mờ mịt một mảnh, xoắn ốc lên như điều gấp gió.

Vòi rồng hình dạng màu xám linh khí, vậy mà xen lẫn một chút năng lượng màu trắng, mặc dù đối với thương nhưng đại vật màu xám linh khí không có ý nghĩa, chỉ có nhỏ hẹp một tia, nhưng chính thức một tia lực lượng thần bí năng lượng màu trắng khiến cho màu xám xoắn ốc linh khí, kịch liệt xoay tròn.

Màu trắng linh khí, chính là dòi gạch run rẩy nguyên nhân!

Tần Phàm ngạc nhiên!

Năng lượng màu trắng này đột nhiên lại chính là nam hư thân bên trên tán phát xuyên thấu hắn Linh Lực Hộ che đây, thấu xương mà đến quý dị hàn khí.

Tần Phàm thần thức khẽ nhúc nhích, đem cục gạch đề vào trong lòng bàn tay, ánh mắt của hắn chớp động, thông qua thần thức lạc ấn hắn cảm thấy được, hiện cục gạch này cùng hắn cuối cùng một tia liên hệ, lặng yên biến mất.

Ngự không phi hành đều không thể làm đến, chớ nói chi là thúc đẩy thể cục gạch đối địch.

Phát hiện này lệnh Tần Phàm trong lòng hoảng hốt!

"Hai người này có thể hay không có liên hệ gì?" Tần Phàm ánh mắt chớp động, song mi gấp 攰, suy tư nói.

Chìm không giây lát, Tần Phàm giả đem "Cục gạch" để nam Hư Đan ruộng bộ vị, lặng lẽ cùng đợi.

Quả nhiên, dị biến lại một lần nữa phát sinh !

Cục gạch vừa mới Tần Phàm lòng bàn tay thoát ly, lơ lửng nam hư đan điền bầu trời, chung quanh hàn khí lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, cấp tốc thu liễm, như là nước chảy trút xuống, nhanh chóng bị cục gạch hút vào.

Son động bốn phía Băng Lăng lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, cấp tốc tan rã, lạnh thấu xương ý cũng dần dần bị ám áp chỗ xua tan, băng tuyết tiêu tán, đến giờ phút này, son động nhiệt độ cũng dần dần lên cao, khôi phục.

Nam hư sắc mặt tái nhợt cũng thời gian dần trôi qua khôi phục ra một tư sắc mặt đỏ ửng.

Liên ở đây lúc, biến số này sinh!

Nam hư sau lưng, cái kia cái cự đại là bàn hư ảnh, không có dấu hiệu nào, lần nữa ngưng lộ ra, một cỗ to lớn uy áp ngừng lại thì truyền ra, từng con oanh minh, bén nhọn xoay tròn, kéo theo son động chung quanh linh khí vận chuyển.

Mắt trần có thể thấy linh khí hiện ra từng mảnh từng mảnh vòng xoáy hình, như cùng một mảnh phiến răng cưa, phi tốc ngọn núi xuyên vào bùn đất, khuynh sào bay ra, son động theo linh khí này bánh răng xoay tròn. Xuất hiện lay động kịch liệt, son động trong nháy mắt bị xóc lên một lỗ to lớn, hoa râm ánh trắng ngừng lại thì vùng vãi tiến vào, ngoại vi phòng ngự trận pháp trong nháy mắt sụp đổ.

Bên trong hư không, là bàn hư ảnh hai cái to lớn trên vòng tròn, màu đen kim đồng hồ nhanh chóng xoay tròn, như là một máy trộn bê tông, khí thôn cầu vòng, linh khí chung quanh cũng là bàn xoay tròn phía dưới, cấp tốc sôi trào lên.

Ngoài son động trong hư không, một mảnh lại một mảnh, một đoá lại một đoá, linh lực bọt khí đột nhiên ngưng kết, tốc độ này nhanh chóng làm cho người cứng họng.

Số lượng này hàng trăm hàng ngàn nhiều, không có chút nào yếu bớt tình thế, còn hướng chung quanh chân trời cấp tốc lan tràn.

Một trận trầm thấp tê mình, tựa như bánh răng chuyển động thanh âm, bỗng nhiên là bàn nội bộ truyền ra.

Thanh âm này bén nhọn, thoát ly là bàn sau cấp tốc ngưng kết thành vì điểm điểm châm mang, lấy khó có thể tưởng tượng tốc độ đột nhiên truyền ra, phảng phất là cái kia xa Cổ Ma thần, vượt qua thời không cách trở, ném mạnh một cây tiêu thương, lướt qua cầu vòng, khuếch tán ra.

Trong hư không lít nha lít nhít linh khí cưa, trong nháy mắt vỡ vụn, bạo ngược Thiên Địa nguyên khí, xông phá gông xiềng, cấp tốc phóng xuất ra hủy thiên diệt địa uy năng.

Trời đều chấn động theo, cúi thấp đầu.

La bàn hư ảnh nội bộ truyền ra phảng phất hải nhi tư mình thanh âm, giống là muốn biểu đạt cái gì, đối nam hư trên đan điền, thu nạp trong cơ thể năng lượng màu trắng cục gạch, không ngừng run rẩy.

Tư mình kéo dài hồi lâu, cũng thay đổi huyền cùng hồi lâu, nhìn thấy cục gạch hoàn toàn như trước đây, chờ dẫn thu nạp năng lượng màu trắng, la bàn hư ảnh phát ra một trận càng thêm bén nhọn khê kêu.

Trong thanh âm này, Tần Phàm cảm giác được một cỗ thể lương, bắt đặc dĩ, nhưng là càng nhiều hơn là một loại nồng đậm không cam lòng.

Phiến Khắc Hậu là bàn nhìn về phía Tần Phàm, lộ ra một tia mê hoặc, mặc dù là bàn cũng không một chút thần thức, nhưng Tần Phàm rõ ràng cảm giác được nó đang nhìn chăm chú chính mình.

Này khí tức nhìn soi mói, Tần Phàm bỗng nhiên cảm thấy một cỗ thần bí khó lường kỳ dị lực lượng áp bách, vội vàng ngừng lại thân hình, duy trì đứng thẳng bất động trạng thái, không dám di động mây may.

Tuy rằng Nhiên Giá áp bách còn như thực chất, nhưng Tần Phàm cảm giác rõ rệt Đáo Giá là bàn hư ảnh không có ác ý gì.

Liên lúc, là bàn chính giữa một con mắt thật to bỗng nhiên san sát, đồng tử huyết sắc Thông Minh, tràn đầy vô tận uy áp, phảng phất xa Cổ Ma thần ngưng hơi thở nhìn chăm chú.

Đồng tử ánh mắt Tần Phàm cùng cục gạch trên thân vừa đi vừa về tảo động, tràn đầy nồng đậm nghi hoặc.

"Ai... ."

Thở dài một tiếng, phảng phất đến từ hàng cổ hồi ức, tràn đầy xuống dốc, cầm tay vì sông, ngưng tụ thiên cổ tịch liêu, bỗng nhiên truyền ra đến.

Một đạo huyết sắc hư ảnh cái kia con mắt bên trong chậm rãi bay ra, hư ảnh vậy mà cũng là một con mắt, giữa không trung so sánh, thu nhỏ vô số lần, cùng người bình thường lớn nhỏ, quý dị chính là con mắt này càng thêm nhìn chăm chú, càng thêm rất thật.

Đồng tử xuất hiện trong nháy mắt, bầu trời quất to một tiếng đột ngột truyền đến, thủy khí ngừng lại thì cuộn cuộn, tình không vạn lý, mây trắng đoá đoá úy Lam Thiên không, không có dấu hiệu nào xuất hiện một lỗ thủng to lớn.

Đồng dạng, một cỗ kiên quyết áp bách cùng khí tức tư trước khi giữa không trung, này khí tức tràn đầy hủy diệt cùng bạo ngược, như là diệt thể ma quỷ,

tản ra khí thể hùng hổ dọa người.

Trời tối ...

Đen kịt không gian không, phẳng phất lít nha lít nhít, ức lấy vạn triệu lẫn lộn màu đen cự xà, tối tăm mênh mông.

Cờ thùng nước màu xanh lơ điện trực tiếp trong cái khe oanh kích xuống, tốc độ này khó mà dùng ngôn ngữ hình dung.

Nhanh chóng cực mà chấn khiến người sợ hãi, vạn vật khoảng cách quỹ sát!

Cái kia trông mất màu đỏ ngòm hư ảnh nhẹ ngược nhìn xem màu xanh lơ điện, tùy ý quét qua là phía dưới, bầu trời Lôi Vân trong nháy mắt sụp đổ tiêu tán, đem cái kia không trung cuộn cuộn cự xà rõ ràng đánh tan, xé mở một lỗ to lớn. Lộ ra màu đen vết nứt không gian, vô số không gian loạn lưu cùng sát phong chậm chậm truyền ra.

Tần Phàm hơi trầm mặc, nội tâm rung động thật lâu không thể bình tĩnh, nam hư sau lưng ngưng lộ vẻ la bàn hư ảnh cùng trong cơ thể hấn cục gạch, cả hai hô ứng lẫn nhau, tựa hồ tồn tại một tia bí ẩn liên hệ.

Từ Thần Bí Thạch Khối biến dị thành cục gạch về sau, trước mắt cảnh tượng này, trên là hấn lần thứ nhất nhìn thấy!

"... La bàn hư ảnh tất nhiên không thể tầm thường so sánh!" Tần Phàm đôi mắt tinh quang lóe lên, lăm lăm Nam Đạo.

Cần biết, cục gạch nhỏ máu nhận chủ, bị hấn thu nhiếp trong cơ thể về sau, ngoại trừ tự chủ Hấp Nạp Linh tức giận, có thể ngự không phi hành đối địch bên ngoài, hoàn toàn không có một tia tác dụng.

Vì dò xét cục gạch cách dùng, hấn không ngừng ném thử mấy lần, tìm kiếm có thể cùng cục gạch hô ứng vật thể.

Vô luận là pháp bảo, phù lục, đan dược, vẫn là các loại linh tài... . Nhưng thùy chung không một mà quả.

Tần Phàm mật thiết quan sát đến hư không động tĩnh, cục gạch / la bàn hư ảnh cùng phát ra màu xanh lơ điện tầng mây, ba cái khác biệt phân vị, hư không mà đứng.

Màu xanh lơ điện uy năng không thua kém một chút nào tu sĩ Kim Đan, thậm chí càng càng kinh khủng chút, hấn chưa từng chứng kiến Nguyên Anh Thủy Tổ toàn lực oanh sát, cho nên không dám vọng thêm phỏng đoán.

Nhưng uy năng nhất định là siêu việt tu sĩ Kim Đan một kích toàn lực.

Giữa không trung màu xanh lơ điện mục tiêu là cái kia la bàn hư ảnh hiển hóa sau huyết sắc cự đồng, cũng không khóa chặt ở trên người hấn.

Nhưng Tần Phàm chỉ là a xa xa nhìn lên một cái, chỉ lần này một chút!

Trong nháy mắt một cỗ thiên uy / hủy thiên diệt địa uy áp, thuận thần thức, xâm nhập tinh thần của hấn.

Cảm giác này như là xúc phạm thiên uy, mang theo thật lớn uy năng, trong khoảnh khắc làm hấn tâm thần run rẩy dữ dội động, trong đan điền linh lực cũng Ân Hữu tán loạn, nghịch chuyển dấu hiệu.

Trong cơ thể hấn mỗi một tơ huyết đạo, khí hải, cơ bắp đều cỗ này khó lường lượn lờ thiên uy dưới, kịch liệt rung động. Như trước khi vạn quân ép thân!

"Phốc phốc!" Hủy thiên diệt địa khí thể áp bách dưới, Tần Phàm cuồng nôn một ngụm máu tươi, chỉ cảm thấy trên bờ vai như là đè ép một tòa núi lớn, khiến cho hấn quỹ rạp dưới đất, nội tâm không ngừng tràn ngập một thanh âm.

"Quỳ xuống! ... Quỳ xuống!"

"Thiên uy không thể nghịch!"

Thanh âm này mang theo thần bí mê hoặc lực lượng, liên miên bất tuyệt, cọ rửa tinh thần của hấn.

Tần Phàm sắc mặt trắng bệch, toàn thân run rẩy, cái trán mồ hôi ngáy cả như châu, hai chân dần dần uốn lượn.

Tần Phàm sắc mặt phát lạnh, trong lòng tràn ngập bất khuất, điều động toàn thân linh lực, toàn lực chống cự không hiểu uy áp, bỗng nhiên một trận linh lực lưu chuyển. Mặc dù khí thể kia áp bách dưới, linh lực vận chuyển cực kỳ chậm chạp, tinh thần của hấn phụ thuộc kinh mạch lưu động bên trong linh lực bên trên, chặt vật dẫn đạo linh lực vận chuyển.

Nhưng này lúc, kinh mạch như là một chìm dung tắc văn kiện mương, mà kinh mạch linh lực tựa như cái kia văn kiện mương bên trên chậm chạp chạy cự thuyền, hơi không cần thận liễn sẽ va phải đá ngầm đắm chìm.

Bạo ngược linh khí khiến cho Tần Phàm khổng chế cực kỳ gian nan, hấn không thể không treo lên mười hai phần tinh thần, đem thần thức toàn bộ phụ thuộc linh khí bên trên, dẫn đạo linh lực vận chuyển lộ tuyến.

Trong đan điền, bạo ngược linh khí hải dương, bỗng nhiên chuyển biến làm kinh đảo hải lãng, lẫn lộn không ngừng!

Nguyên bản tận trong một cái hít thở liền có thể vận chuyển một tuần linh lực, hiện một hơi ở giữa chỉ có thể chậm rãi tiến lên một tia, kinh mạch cường độ không đủ để tiếp nhận bạo ngược linh lực.

Đau nhức! Tựa như tê tâm liệt phế đau đớn, tràn ngập kinh mạch này bên trên mỗi một tác tế bào, linh lực mỗi tiến lên nguyên chuyển một tia, tựa như dùng lưỡi dao một tác một tác cắt trải qua.

"Cho ta chuyển!"

Tần Phàm hét lớn một tiếng, ngừng lại thì trên trán nổi gân xanh, từng đầu mạch máu giống như uốn lượn xoay quanh tụ lại, bỗng nhiên xuất hiện trên da, nâng lên từng đạo chớp trùng mạch máu. Trong cơ thể đau đớn theo hán một tiếng này bắt khuấy gào thét trong nháy mắt bay thẳng não hải.

Tần Phàm cố nén trong lòng một tia thanh minh, đau đớn còn giống như là thủy triều, một lần lại một lần, một lần lại một lần trùng kích hán thần Thức Hải.

"Người muốn ta quỳ, ta lại không quỳ!"

Tần Phàm sắc mặt bắt khuấy, lớn tiếng gào thét, hán mắt sáng như đuốc, nhìn chăm chăm bầu trời tầng mây, chỗ truyền ra ngoài uy áp.

"Thiên Đạo bất nhân, người cướp đi cha mẹ ta, có tư cách gì để cho ta quỳ!"

"Àm ăm!"

Không trung tầng mây cảm ứng được cái gì, như là cao cao tại thượng đế vương, không cho phép một con kiến hôi tu sĩ đụng vào, ngỗ nghịch hán uy nghiêm.

Lại là một đường màu xanh thiểm điện, bỗng nhiên tầng mây truyền ra, chỉ bất quá đạo này không phải phóng tới cái kia huyết sắc cự đồng, thẳng đến Tần Phàm mà đến.

Màu xanh thiểm điện giữa không trung cấp tốc xuyên qua, một khắc trước còn giữa không trung, giờ khắc này đã tới gần.

Tận gang tấc, ở dưới sự nguy hiểm đến sống chết.

Tần Phàm con người co rút lại, lộ ra một tia kiên quyết chí sắc, vỗ mạnh một cái mi tâm, trong nháy mắt một giọt kim sắc tinh huyết trong nháy mắt bay ra.

Tần Phàm thấp giọng gầm thét lên: "Người muốn giết ta! Ta lại không cho người như ý!"

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: thiên uy

Tần Phàm mặt lộ vẻ tàn nhẫn, trong lòng của hán oán khí cấp tốc ngưng tụ, tay phải cách không một điểm, lại là ba giọt kim sắc tinh huyết bay ra.

Cơ hồ liền trong chớp lát, bốn khóa kim sắc tinh huyết lơ lửng Tần Phàm trước người, hán mặt sắc mặt ngưng trọng, hai tay khê động, cười như điên nói:

"Ha ha, người muốn tiêu diệt ta, ta lại không cho người như ý, trời! Lại như thế nào."

"Ngưng!" Tần Phàm cười to. Bốn giọt trôi nổi tinh huyết bỗng nhiên sáng rõ, ở giữa không trung không ngừng nhúc nhích, từng con thần bí đường vân đột nhiên giữa không trung hiển hiện, một đạo đạo kim sắc đường vân, lấy một loại quý dị phương vị, cấp tốc sắp hàng.

Bốn giọt kim sắc tinh huyết, ở vào Tần Phàm bốn phía, hình thành một cỗ kịch liệt khuấy động, đem hán một mực vây quanh, ngay một khắc này, một trận vũ vũ âm thanh chuyển, tinh huyết sáng rõ cùng lúc, trong đan điền linh khí toàn bộ tuôn hướng bốn giọt hồn máu.

Một cái cự đại hình chữ nhật trong suốt cột sáng, bỗng nhiên xuất hiện.

Trong chớp lát, bốn giọt kim sắc hồn máu bên trong truyền ra bốn tiếng kỳ dị kêu to, bốn đạo hình dạng không đồng nhất Cự Thú hư ảnh bỗng nhiên

giữa không trung mà đứng.

"Đồng Thanh long, tây Bạch Hổ, nam Chu Tước, Bắc Huyền vũ! Tứ tượng Huyết Sát trận, ngưng!"

Tần Phàm lông mày gấp quắc, mắt sáng như đuốc, nhìn về phía trước mắt màu xanh lồi điện, hiện lên một tia điên cuồng, sau đó hai tay đẩy, lớn tiếng gào thét.

"Tứ tượng Huyết Sát trận, cho ta ngưng! Ngưng! Ngưng!"

Tần Phàm mặt lộ vẻ dữ tợn, hai tay chỉ quyết không ngừng đánh ra, màu xanh lồi xà trong nháy mắt từ trước khi, lồi xà mặc dù trắng kiện, nhưng trên đó thân thông chỉ thể lại dị thường bình thường, ẩn chứa uy năng không còn trước đó, phóng tới la bàn hư ảnh huyết sắc cự đồng cái kia đạo, nhưng ở trong mắt Tần Phàm, lại là tâm thần rung mạnh.

Giờ phút này, hắn bị lồi xà khóa chặt, mới rõ ràng cảm giác được, lồi xà ẩn chứa hủy thiên diệt địa khí tức, Tần Phàm có loại cảm giác, dưới lồi kiếp này, không thể phản kháng.

Lồi xà bên trong ẩn chứa cố ý chí này không ngừng cọ rửa Tần Phàm nội tâm, để hắn chẳng không dậy nổi mây may chống cự chỉ ý.

Nguy cấp này, Tần Phàm hai tay lần nữa bóp ấn, ấn quyết cực kỳ rườm rà, tốc độ cũng càng lúc càng nhanh, xa xa xem, bàn tay của hắn đã hoàn toàn biến mất, chỉ để lại đường đạo hư ảnh.

Lúc này, bốn giọt tinh huyết huyền hóa Cự Thú hư ảnh, tản mát ra một cỗ yêu dị chi quang, bốn đường bạch sắc quang mang ngừng lại thì Cự Thú hư ảnh trên thân xuất hiện, thân thể cũng dần dần trở nên ngưng thực, màu trắng quang mang điên cuồng xoay tròn, chui ra bốn kim sắc vật thể, phát ra yêu dị vật thể.

Nhìn kỹ phía dưới, kim sắc yêu dị vật thể lại là Cự Thú thân thể thân thể xương cốt, có trào tượng, có miệng thái, có đầu hình... Điều không ngoại lệ, Tần Phàm điên cuồng chuyển vận linh lực dưới, đều tản ra dọa người khí thế.

"Tứ tượng Huyết Sát trận" là hắn đánh giết Luyện Hồn Cốc Lưu Kỳ trữ Vật Đại đoạt được, ngưng tụ bên trên Cổ Tiên giới bốn Thánh Thú, Thanh long, Bạch Hổ, Huyền Vũ, Chu Tước, một tia phân hồn hư ảnh, lấy tu sĩ tinh huyết hiến tế, hư không trầm luân Tiên giới dẫn bốn Thánh Thú phân hồn hạ giới, hình thành phòng ngự trận pháp, uy lực thực bất phàm.

Tần Phàm tinh huyết trong cơ thể vốn là tiêu hao rất nhiều, này ở dưới sự nguy hiểm đến sống chết, hắn cũng không đoái hoài Đắc Giá a nhiều, "Cục gạch" thân thức lạc ấn cùng hắn đã mất đi liên hệ, đây là hắn hiện duy nhất uy lực còn có thể phòng ngự trận pháp.

Giờ phút này, hắn không còn cách nào, chỉ có thể đem hy vọng sinh tồn ký thác "Tứ tượng Huyết Sát trận" bên trên. Trăm trượng khoảng cách, đối với tu sĩ mà nói, chỉ cần số cái hô hấp, nhưng đối với màu xanh lồi xà mà nói, lại là chốc lát!

Màu xanh lồi xà trong nháy mắt tứ tượng Huyết Sát trận huyền hóa ra tới bốn Thánh Thú hư ảnh tiếp xúc, "Răng rắc"! Cơ hồ liền cùng một thời gian, trận pháp vỡ vụn. Rạn nứt chỉ thể cấp tốc lan tràn ra.

Tần Phàm hai mắt hoàn toàn đỏ đậm, cười thâm một tiếng, mặt lộ ra tro tàn chi sắc, màu xanh lồi xà uy năng mạnh, viễn siêu tượng tượng của hắn, tứ tượng Huyết Sát trận lại không có thể ngăn cản mây may.

Ngay một khắc này, trận pháp sụp đổ trong nháy mắt, Tần Phàm tuyệt vọng...

"Thanh long hư ảnh sụp đổ!"

"Bạch Hổ hư ảnh sụp đổ!"

...

Tần Phàm cứ việc liều chết chống cự, linh lực trong cơ thể cũng đang điên cuồng tiêu hao, bất đắc dĩ cách xa to lớn, hắn sở tác hết thảy uổng công!

Màu xanh lồi điện trong nháy mắt từ trước khi, "Lạch cạch" một tiếng, phương nam trận cước, Chu Tước hư ảnh trong nháy mắt vết rách đầy bộ, trận pháp phòng ngự lồng ánh sáng ngừng lại thì vỡ vụn biến mất, Tần Phàm hoàn toàn bại lộ màu xanh lồi xà phía dưới, không có bất kỳ cái gì chống cự chi vật.

Một cỗ to lớn nguy cơ sinh tử bỗng nhiên Tần Phàm đáy lòng hiện lên, cảm nhận được màu xanh lồi xà hủy thiên diệt địa khí tức, Tần Phàm cười khổ một tiếng, sau đó chậm rãi đóng lại hai mắt.

Tần Phàm biết to lớn thực lực cách xa phía dưới, bất kỳ thủ đoạn nào đều là phí công.

"Thiên uy không thể nghịch!"

"Đại ca! Cha, mẹ... Nhị cậu tử giúp người!"

Nồng đậm tuyệt vọng cùng tro tàn chi sắc, tràn ngập Tần Phàm chung quanh.

Đột nhiên, biến số tăng vọt lên.

Lơ lửng nam hư đan điền bầu trời, thu nạp màu trắng năng lượng thần bí "Cục gạch", bỗng nhiên một trận lam quang tác phẩm đồ sộ, đột ngột biến mất.

Sau một khắc, màu xanh điện quang đối diện đập nện cục gạch phía trên, giúp Tần Phàm ngăn cản tất sát một kích.

Ngừng chân một lát, Tần Phàm đau hừ một tiếng, khoe miệng một tia ân máu đỏ tươi huy sái mà ra, thân thể của hắn cũng cổ này va chạm phía dưới, cấp tốc nhanh lùi lại, hung hăng vọt tới sau lưng vách đá.

"Khụ khụ!"

Hồi lâu sau, Tần Phàm chậm rãi mở hai mắt ra, xoa máu trên khoe miệng mặt, hắn thở sâu, ngồi dưới đất, kinh ngạc nhìn trước người cục gạch, mắt lộ ra vẻ phức tạp.

Cục gạch phát ra lồng ánh sáng màu xanh lam, bao vây lấy hắn, vừa rồi cái kia phiến va chạm phía dưới, hắn thụ thương cũng không nặng, màu xanh lồi xà tuyệt đại uy năng đều bị cục gạch hấp thu.

Tần Phàm thật sâu phun ra một ngụm trọc khí, trừ Vật Đại bên trong lấy ra một viên Linh Nguyên Châu ép vào đầu lưỡi, khôi phục vừa rồi tiêu hao linh khí.

Lúc này, giữa không trung tầng mây nhìn thấy màu xanh thiểm điện bị cục gạch ngăn cản, ngừng lại thì cấp tốc cuộn cuộn, từng con tiếng oanh minh cấp tốc truyền đến, điện quang lưu chuyển, mây đen dày đặc.

"Cạch cạch!"

Lại là ba đường màu xanh thiểm điện, ngừng lại thì nghiêng ra, Ân Hữu không oanh sát Tần Phàm, thế không bỏ qua chi thể, đối với nó mà nói, sâu kiến, hôm nay nhất định phải chết!

Thiên uy không thể nghịch!

Nhìn xem so vừa rồi còn muốn tráng kiện, uy năng còn muốn bắt phạm màu xanh lồi xà, Tần Phàm cười khổ.

Nhưng nội tâm của hắn càng nhiều còn là một loại phản nộ.

Hắn giận!

Giận lồi xà, như thế ác độc, không lưu một tia sinh cơ.

Nhưng hắn không thể làm gì, giờ khắc này Tần Phàm nội tâm tràn ngập vô tận phản nộ cùng oán khí.

Sớm muộn cũng có một ngày, ta Tần Phàm tất để ngươi tan thành mây khói, đập ở dưới chân.

Cùng thời khắc đó, nam hư trước người la bàn hư ảnh huyền hóa con người màu đỏ ngòm, lấp lóe một tia tia sáng kỳ dị, tròn mắt màu đỏ ngòm chuyển hướng tầm nhìn, nhìn xem hư không tầng mây, nhẹ ngược chỉ sắc càng nặng.

Một đạo huyết sắc hồng quang trong nháy mắt ở giữa con người kích bắn mà ra, phóng tới giữa không trung.

Quang mang như trụ.

"Ầm ầm!"

Trong khoảnh khắc tầng mây trong nháy mắt tán loạn, huyết sắc hồng quang xoắn nát tầng mây về sau, tình thế không ngừng, tiếp tục thâm nhập sâu tầng mây sau màu đen vết nứt không gian, ngừng lại lúc, một trận nếu có nếu muốn không trăm muộn cùng từ đó phát ra, thanh âm này mặc đây nổi giận cùng cừ hận.

Về vang tán, âm thanh tiêu!

Màu đen vết nứt không gian mang theo không cam lòng, phát ra phanh phanh tiếng gầm, quanh quẩn ở trong thiên địa, chậm rãi biến mất.

Son động lại khôi phục thành một mảnh thanh minh chi sắc.

Tần Phàm, nhìn xem hư không huyết sắc cự đồng, nội tâm của hắn cực kỳ rung động, cục gạch không biết thì lại về tới đan điền của hắn bên trong, hoàn toàn như trước đây, lẳng lặng trôi nổi Hỗn Độn màu xám sương mù biển bầu trời.

Giờ khắc này, cái kia nhỏ máu nhận chủ thần thức lạc ấn hắn lại cảm giác được rõ ràng.

Huyết sắc cự đồng không thật sâu nhìn xem Tần Phàm một chút, như là một cơ trí lão giả, mắt lộ ra suy tư chi quang, sau đó từ từ ẩn tàng trong hư

không, biến mất không thấy gì nữa.

Lúc này, cái kia to lớn la bàn hư ảnh cũng thời gian dần trôi qua ẩn tàng nam hư trong thân thể.

Giờ khắc này, Tần Phàm sắc mặt như thường, ánh mắt đốt đốt, không nói hai lời, ôm lấy nam hư thân ảnh, dùng Linh Nguyên Châu vừa mới khôi phục một điểm linh lực, son động cái kia trong đó lặng yên cách, cấp tốc bay nhất thời đi... . .

Trong son động dị tượng đột sinh, Tần Phàm sợ bị tu sĩ khác phát giác, lại lần nữa lựa chọn một chỗ u cốc, mở ra một trước khi thì động phủ.

Nằm đang làm cỏ tranh bên trên, Tần Phàm đắm chiêu rất nhiều, lấy hần tu vi hiện tại, mặc dù chỉ có Ngưng Khí sáu tầng, ích lợi tại tu tiên giả thể chất, hần căn bản không có chút nào ừ rừ.

Nhìn xem ngoài động màn đêm buông xuống, Tần Nguyệt giữa trời, chiếu nghiêng xuống từng sợi ngân huy, Tần Phàm ngồi dậy, xoay tay phải lại, đem cục gạch để vào lòng bàn tay.

"Vốn định thu hoạch được phê hồn long thạch về sau, khi tiến vào cấp độ sâu tu luyện, nhưng mới rồi cục gạch bên trên thần thức lạc ấn, vậy mà quý dị biến mất. Xem ra, nhỏ máu nhận chủ chi pháp, không biết bởi vì nguyên nhân gì, mất hiệu quả!" Tần Phàm Nam Nam Tự ngữ.

Tần Phàm trầm ngâm một chút, mắt lộ ra suy tư chi quang, trầm giọng nói: "Ta hiện có khả năng dựa vào chỉ có cục gạch này pháp bảo, nhưng bảo vật này cực không ổn định, cung trang nữ tử ước định, hung hiểm không biết, xem ra còn cần tế luyện cẩn thận một phen, ngăn cách tai họa ngầm! Nếu không, chuyển này mười phần nguy hiểm."

"Nam hư? Kết cục là người phương nào? Cái kia la bàn hư ảnh lại là cái gì? Còn có cái kia thần bí huyết sắc cự đồng?"

Tần Phàm quên không được huyết sắc cự đồng biến mất về sau, sắp chia tay một chút, cái kia tròn mắt màu đen bên trong phát ra ánh mắt, cực kỳ quý dị.

Tựa hồ cái kia cự đồng cùng cục gạch này giống như đã từng quen biết! Phảng phất là một người quen cũ.

Giữa không trung phát ra màu xanh lơ xà đám mây, hần mơ hồ Phá Tinh Tông trên điển tịch ghi chép trải qua, truyền thuyết kia bên trong thiên kiếp cực kỳ tương tự.

Thế nhưng là Tiên giới trầm luân về sau, thăng Tiên Đài biến mất, thiên kiếp cũng không còn tồn, tu trong tiên giới tối thiểu có vạn năm lâu, không có thiên kiếp tồn tại qua.

Giờ khắc này, Tần Phàm chân chính cảm thấy cục gạch chỗ bắt phạm.

Trước kia, hần mới vừa vào tu Tiên giới, cảm giác Đắc Giá Thần Bí Thạch Khối là một kiện bảo vật hiếm có, nhưng, cũng vèn vèn coi nó là thành một kiện bảo vật mà thôi.

Hiện tại xem ra, loại này có thể dẫn động thiên kiếp bảo vật, tuyệt đối là loại kia ở vào đỉnh nghịch thiên pháp bảo.

Tần Phàm ánh mắt phun trào, trầm tư một lát, đem ánh mắt đầu nhập nam hư trên thân, đi qua vừa rồi một phen biến cố về sau, cục gạch thu nạp trong cơ thể năng một chút năng lượng màu trắng, hiện thân thể của nàng, đã quy về bình thường.

Chắc hẳn thức tỉnh thời gian sẽ không quá dài.

Tần Phàm nhìn xem chung quanh, bình tĩnh ban đêm, như là tịch lạnh tử vực, núi rừng bên trong chỉ có ngẫu nhiên truyền đến một hai tiếng chim thú vó mình gào thét.

Tần Phàm không nói hai lời, mang theo thật sâu nghi hoặc, lần nữa đem thần thức dò vào cục gạch bên trong, bên trong dò xét phương pháp hần sớm đã ném thử không ngừng bao nhiêu lần, vẫn như trước không có kết quả.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61 : thái cổ thần hồn

Lần này, Tàn Phàm cũng tương tự không ôm chỉ hy vọng.

Cục gạch nội bộ, như là thường ngày, tối tăm mờ mịt một mảnh, sương mù mờ mịt, lấy thần trí của hắn chỉ có thể dò xét đến chung quanh mười trượng phạm vi, nếu như lại xa chút, chút quý dị sương mù liền sẽ thôn phệ tinh thần của hắn.

Tàn Phàm ăn mấy lần loại khổ này đầu về sau, sau đó mấy lần dò xét bên trong, hắn đều đem thần thức khống chế mười trượng phạm vi bên trong, không dám vượt qua nửa phần.

Mỗi lần thông qua thần thức tiến vào "Cục gạch" không gian về sau, đều sẽ tới Đáo Giá một chỗ hình tròn bệ đá, bệ đá trôi nổi giữa không trung, khắc dấu lấy quý dị hoa văn phức tạp, tối nghĩa khó hiểu.

Bệ đá quý dị, tiêu ký lấy mười hai chỗ hình tròn khu vực, thạch chung quanh đài là lít nha lít nhít hình tròn lỗ khảm, tổng cộng có hai mươi lăm chỗ.

Trong đó một chỗ, năm lỗ khảm đã sáng lên, tán phát sáng rỡ phát sáng, còn lại hai mươi hai chỗ lỗ khảm toàn bộ là lò mờ trạng thái.

Tàn Phàm suy đoán sáng lên lỗ khảm, là hắn hấp thu đại lượng Thủy linh lực nguyên nhân, từ lấy được Đắc Giá Thần Bí Thạch Khối về sau, ngoại trừ lúc trước hắn dùng mười năm tập dịch kỳ này, lấy được Thủy thuộc tính linh thạch tận lực dò xét nếm thử bên ngoài, sau đó cục gạch hấp thu linh lực, toàn Nhiên Bất thụ khống chế của hắn, mà thần trí của hắn phát hiện những linh lực này tất cả đều là Thủy Hành Linh Lực.

Chỗ này lỗ khảm đã hướng tới một nhỏ viên mãn trạng thái.

Tàn Phàm biết, trên bệ đá hai mươi lăm chỗ lỗ khảm đối ứng tương ứng năm Hành Linh Lực, mỗi loại linh lực chia làm năm cấp bậc, hiện thuộc về Thủy linh lực lỗ khảm, đợi cho trọn vẹn, tiến hóa về sau, mới sẽ minh bạch huyền bí trong đó.

Về phần tại sao sẽ là Thủy linh lực đi đầu viên mãn, Tàn Phàm suy đoán có thể là hắn tư chất thuộc về Thủy hành nguyên nhân.

Nam hù trong cơ thể hấp thu màu trắng năng lượng thần bí, giờ phút này chính trôi nổi ở chung quanh màu xám trong sương mù, mơ hồ có thể thấy được, đan vào lẫn nhau dung hợp khó mà phân chia lẫn nhau, như nếu không phải hắn biết rõ màu xám sương mù không gian không có có dư thừa nhan sắc, sợ cũng khó có thể phát hiện năng lượng màu trắng chỗ.

Tàn Phàm đầy lòng nao nao, mặt lộ vẻ vẻ nghi hoặc.

Năng lượng màu trắng này khắp nơi đều lộ ra một tia không tầm thường chi sắc, phải biết vô luận loại nào Thiên Địa nguyên khí đi qua cục gạch chuyển đổi về sau, đều sẽ chuyển hóa trở thành càng tinh khiết hơn linh khí, đưa vào trong cơ thể hắn đan điền.

"Cục gạch" nổi lên đến tác dụng liền là chiết xuất, mà không phải chứa đựng! Không phải tương cùng cấp bậc năng lượng rất khó cùng tồn tại.

Mà nếu cùng năng lượng màu trắng này, có thể cất ở đây cục gạch sương mù trong không gian, không bị chuyển đổi, không bị dung hợp, đều cực kỳ hiếm thấy.

Đây là hắn ngoại trừ cục gạch màu xám trong không gian, được chứng kiến loại thứ hai năng lượng, Tàn Phàm duy nhất có khả năng xác nhận là thần bí năng lượng màu trắng là một loại cực âm lạnh thuộc tính năng lượng.

Nghi hoặc ở giữa, Tàn Phàm khống chế một tia thần thức, cẩn thận dò xét qua, lần này biểu lộ Tàn Phàm như lâm đại địch, hắn đã làm xong hoàn toàn chuẩn bị, hơi không cẩn thận, liền sẽ cùng thì chặt đứt một tia thần thức liên hệ.

Lần này Tàn Phàm nội tâm làm một to gan quyết định.

Hắn muốn nhìn cục gạch hấp thu nam hù trong cơ thể lạnh vô cùng năng lượng về sau, sương mù không gian sẽ có biến hóa như thế nào, hắn muốn khống chế thần thức tiếp tục thâm nhập sâu sương mù không gian.

Chỉ dựa vào tròn chung quanh đài màu xám sương mù liền khiến cho thân thể của hắn tự chủ thu nạp trong trời đất Thủy Hành Linh Lực, loại đãi ngộ này toàn bộ cho nên tổng trải qua tu Tiên giới bất quá năm năm số lượng.

Tàn Phàm đã sớm chưa vừa lòng với đó, hắn vững tin cục gạch diệu dụng định không ngừng chút.

Thần thức tiếp tục kéo dài, Tàn Phàm tâm thần phụ thuộc thần thức phía trên, xuyên qua sương mù xám xịt năng lượng, từ từ tiếp cận màu trắng, màu xám xen lẫn khu vực.

Giờ khắc này, Tàn Phàm nội tâm khẩn trương cực độ.

Liền lúc, sương mù trong không gian run run một hồi, trong hư không hiển hiện một đầu bạc thang đá xanh, uốn lượn khúc chiết, một đầu liền tiếp dưới chân bệ đá sáng lên năm viên lỗ khảm, một chỗ khác biến mất mờ lung sương mù chỗ sâu.

Tàn Phàm kinh hãi, liền vội vàng đem cái kia dò xét năng lượng màu trắng thần thức thu hồi, một mặt đề phòng nhìn xem đầu này đột nhiên xuất hiện thần bí bạc thang.

"Quả nhiên, sương mù không gian còn có những vật khác tồn!" Tàn Phàm con người co rụt lại, lâm bảm Nam Đạo.

Bậc thang trần ngập phong cách cổ xưa chi sắc, mặt ngoài mười phần mượt mà bóng loáng, thường xuyên có người hành tẩu, tích lũy tháng ngày, chà đạp mà thành.

Trên bề đá in sâu cạn không đồng nhất dấu chân, chút dấu chân hình dạng lớn nhỏ cũng là không đồng nhất, nhỏ đến chỉ có móng tay kích cỡ tương đương, lớn thậm chí che kín ba bốn tầng bậc thang, duy nhất giống nhau là, chút dấu chân đều để lộ ra tuế nguyệt tang thương cảm giác.

Tần Phàm mặt lộ vẻ kỳ dị chi quang, nhìn xem dưới chân kết nối sân khấu bậc thang đá xanh, ánh mắt của hắn phun trào, trầm ngâm không ngừng.

"Tiểu tử, không cần nhìn, bằng ngươi Ngưng Khí sáu tầng tu vi, chỉ cần ngươi thần thức dò xét qua, lập tức liền sẽ bị bên trong ẩn chứa cực đạo ý cảnh, trong nháy mắt đánh tan thân Thức Hải, biến thành một ngõ ngách!" Một già nua cực kỳ hư nhược thanh âm, bỗng nhiên xuất hiện, trong giọng nói tràn đầy cười nhạo cùng khinh thường chi ý.

"Ài?"

Tần Phàm hít vào một ngụm khí lạnh, đại Kinh Chi vội vàng hô, thần thức lan tràn khắp nơi, đề phòng nhìn chằm chằm bốn phía, sớm mấy ngày trước, hắn liền mơ cảm giác được trong cơ thể có một tia yếu ớt Nguyên Thần ba động, vốn muốn đạt được phê hồn long thạch về sau, thật tốt dò xét một phen.

Ai có thể nghĩ Nguyên Thần ba động, vậy mà đến từ cục gạch bên trong sương mù không gian.

Cục gạch này bên trong sương mù không gian hắn không ngừng đi vào một lần, ngoại trừ chung quanh nơi này vậy sương mù lượn quanh bên ngoài, không một vật sống, phảng phất từ vực.

Tần Phàm nội tâm nhắc lên thao thiên cự lãng.

"Văn bối Tần Phàm, không biết tiền bối là...?" Trầm tư ở giữa, Tần Phàm hai tay ôm quyền, cường chế hoảng sợ trong lòng chi sắc, cung kính nói.

Tần Phàm sắc mặt mặc dù cực kỳ bình tĩnh, nhìn không ra nửa điểm vẻ kinh hoàng, nhưng khóe mắt của hắn toát ra cực độ khủng hoảng cùng thật sâu đề phòng, đó có thể thấy được Tần Phàm này thì cực kỳ rung động.

Hắn vốn là thiên tư người thông tuệ, cảm giác được trong cơ thể Nguyên Thần ba động bắt đầu đến hiện, hắn liền đang tận lực đề phòng.

Tu Tiên giới có đại năng chi sĩ, nhục thân hủy diệt, Nguyên Thần không chết, thi triển nghịch thiên pháp thuật, liền có thể đoạt xá trùng sinh. Tần Phàm trong lòng hoài nghi trong cơ thể hắn cổ này Nguyên Thần ba động liền là đến từ đoạt xá người, một vị đại năng tu sĩ.

Phát hiện này, không phải do hắn không cẩn thận vì đó.

"Hừ, tiểu oa nhi, rất nặng tâm cơ, bất quá ngươi yên tâm, lão phu nếu là đối ngươi có chỗ ác ý, sớm ngươi lấy được Đắc Giá huyền thần thạch thời điểm, ngươi liền đã hồn phi phách tán."

Tần Phàm ánh mắt chớp động, lộ ra vẻ thoải mái, trầm ngâm ít nghiêng, cẩn thận hỏi.

"Không biết... Tiền bối có gì... Chỉ giáo? Có thể cáo tri tục danh!"

"Hừ, lão phu tục danh, há lại ngươi Giá Tiểu tiểu nhân Ngưng Khí tu sĩ có thể biết được, ta nói ngươi thật đúng là phế vật, có huyền thần thạch tương trợ, ngươi bước vào tiên đạo đến tận đây, thời gian mười bốn năm, mới tu luyện đến tâm động cảnh, thời gian mười bốn năm ngươi coi như cho ăn con chó, đều có thể làm thịt ăn!"

"Nhất là ngươi, ngay từ đầu ngươi liền phát hiện huyền thần thạch có thể hấp thu năm Hành Linh Lực, như vậy cẩn thận phía dưới, như nếu không phải vừa rồi thu nạp nữ oa oa kia trong cơ thể cực âm băng sắt, chỉ sợ ngươi đời này cũng sẽ không chủ động thu nạp năm Hành Linh tức giận."

"Nghịch thiên cơ duyên bày ở trước mắt lại không trân quý, chân thực su cao thuế nặng trời không a! Cũng không biết ngươi đi cái gì cầu vận, vậy mà đạt được huyền thần thạch lần đầu tán thành, nếu là quá thời kỳ cổ, hòn đá nơi nào có thể đến phiên ngươi đến..."

"Huyền thần thạch? Quá... Thái cổ!"

Tần Phàm nghe vậy khẽ giật mình, sân khấu giữa không trung, ánh mắt của hắn nhìn về phía sương mù chỗ sâu, cổ nện trong lòng ngạc nhiên, tối nói: "Nguyên lai cục gạch này gọi huyền thần thạch! Huyền... Thần... Thạch."

Lão giả thần bí nói lời mặc dù tràn ngập không gọt chi sắc, nhưng trong lúc vô tình lại toát ra một chút tin tức, "Thái cổ!" Lão giả này lại là quá thời kỳ cổ cường giả.

Thái cổ! Đây chính là so sánh với Cổ Tiên giới còn phải xa xưa hơn tồn. Bên trên Cổ Tiên giới đều đã trầm luân vô tận trường hà bên trong, lão giả này lại có thần thông như thế.

Huyền thần thạch sương mù trong không gian, Tần Phàm trầm mặc không nói, nửa ngày, lão giả thần bí giống như nhẹ nhàng thở dài một tiếng, chậm rãi nói ra: "Tiểu tử, nơi này là chỗ nào một phương Thần Quốc, ngươi Luyện Khí chi pháp, vì sao như thế, rễ khí tăng thứ nhất đều vì chưa tăng bước vào,

liền có thể thu được Đắc Giả huyền thần thạch tán thành, người cha mạch là cái nào một Thần Quốc Chủ Tể?"

"Thần Quốc? Chủ Tể? ..."

Tần Phàm nghe vậy khẽ giật mình, lộ ra nồng đậm vẻ không hiểu, chậm rãi nói: "tiền bối nói tới tại hạ cô lậu quả vắn, nơi này là Cổ Tổng Quốc tu Tiên giới, thuộc về tu chân liên minh phạm vi thế lực!"

"Tu chân liên minh? Đó là vật gì, cũng được, lão phu mặc dù Chân Linh không còn toàn thịnh thời kỳ một phần ngàn tỉ, nhưng là dò xét linh hồn của người vẫn là dễ như trò bàn tay."

"Tới!"

Lão giả thần bí lời nói Âm Lạc Hạ, ngừng lại thì một cổ không cách nào phản kháng lực lượng, trong sương mù lẫn lộn mà ra, trên sân khấu Tần Phàm thân thể không bị khống chế trôi nổi, không gian chung quanh bên trong, sáng lên vô số điểm sáng, đến hàng vạn mà tính.

Chút quang điện cấp tốc sinh trưởng, màu đen trong cái khe đột nhiên truyền ra, trong khoảnh khắc tràn vào Tần Phàm thân thể, xa xa xem Tần Phàm thân thể bị một cái cự đại trắng kén bao khóa.

Sau một lúc lâu, những điểm sáng này tơ mông giống như là thủy triều, cấp tốc thu nạp biến mất.

Tần Phàm một lần nữa thu hoạch được quyền khống chế thân thể về sau, vội vàng nghiêng xuất thần biết, tra xét rõ ràng.

"Không cần nhìn, lão phu vẫn có thể cam đoan không tổn hại hại linh hồn của người trạng thái, tuy tiện dò xét người Thức Hải."

"Nguyên lai, nguyên lai, thái cổ đều đã không còn, lão phu thức tỉnh quá muộn!"

"Thần vương sợ cũng tiêu tán, xem ra các người, cuối cùng vẫn là thắng lợi!"

Cục gạch màu xám sương mù trong không gian, lão giả cô đơn thanh âm, thăm thẳm truyền ra, một cổ bi thương ngừng lại thì tràn ngập ra.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 62: đan điền giải quyết chi pháp

"Tiền bối, đan điền của ta?"

Cảm thụ cổ này tràn ngập bi thương, Tần Phàm tuy rằng không muốn mở miệng hỏi thăm, nhưng trước mắt lão giả lại là duy nhất có thể giải quyết hấn đan điền hi vọng, trầm mặc ít nghiêng, Tần Phàm quyết định, giảm thấp xuống ngữ khí, cẩn thận dò hỏi.

"Đan điền? Thế nào!"

"Không cũng không cách nào ngưng kết Liên Tâm Chung Tử à, người hấp thu huyền thần thạch chuyển hóa năng lượng, không có một kíp nổ, cả một đời đều dừng hy vọng đi ra Ngưng Khí, bước vào Trúc Cơ kỳ."

"Không biết tiền bối nói tới kíp nổ là cái gì?" Tần Phàm nghe vậy khẽ giật mình, ánh mắt chớp động, mặt lộ vẻ vẻ nghi hoặc.

Đan điền không cách nào ngưng kết Liên Tâm Chung Tử, liền không cách nào đột phá cảnh giới bây giờ, mặc dù thần trí của hấn gia tăng, so tu sĩ tầm thường muốn cường đại mấy lần, miễn cưỡng đạt tới Trúc Cơ trung kỳ cường độ, nhưng thể nội pháp lực cảnh giới cùng một nhịp thở, mặc dù uy lực lớn tiên thuật hấn cũng có thể thúc đẩy, nhưng không có tương xứng đòi pháp lực đến cung cấp ủng hộ, thường thường Trúc Cơ kỳ tu sĩ sử dụng pháp thuật, Tần Phàm trong tay đánh ra phải kém hơn rất nhiều.

Đây cũng là hấn một mực chỗ khổ não nguyên do chỗ, này thì nghe lão giả này nói chuyện, có biện pháp giải quyết, không khỏi có chút mừng rỡ.

"Trước... Bối... Tiền bối!"

Tần Phàm hai tay ôm quyền, mặt lộ vẻ vẻ cung kính, thành khẩn nói ra.

"Ngược lại là đơn giản, thế nhưng, ta tại sao phải nói cho người biết, đây đối với lão phu có chỗ tốt gì?" Lão giả ngẩng đầu, trào phúng thanh âm ngừng lại thì phiêu đảng truyền ra.

"..."

Tần Phàm yên lặng, trong lòng hơi hồi hộp một chút, mặt lộ vẻ về thất vọng, trong nháy mắt lâm vào ngốc trệ bên trong.

Tu tiên giả hám lợi, người lừa ta gạt, vô lợi không dậy sớm, tiền bối này có thể thần bí sương mù trong không gian lấy Nguyên Thần trạng thái lông tóc không tổn hao gì, có thể thấy được hân thực lực, không phải tu sĩ tầm thường có thể so sánh, chỉ sợ tâm mắt cũng là cực cao, lấy kiến thức của hân tới nói, thật đúng là không bỏ ra nổi cái gì đáng đến xuất thủ đồ vật.

Nhìn xem Tần Phàm trên mặt uể oải, đôi phé thần sắc, lão giả tựa như cười mà không phải cười, hai con ngươi tinh quang chớp động, lại nói:

"Tốt, tốt, lão phu hồi lâu chưa từng mở miệng, huyền thần thạch bên trong cũng chỉ có lão phu một người mà thôi, khó tránh khỏi có chút cô độc. Một trò đùa đùa mở không dậy nổi, người thật đúng là chán!"

"Thôi, thôi! Việc này, nói dễ cũng đơn giản, nói khó khăn độ khó cũng cực cao, nếu là quá thời kỳ cổ, thiên địa linh khí dồi dào, tùy tiện tìm một chỗ Thượng phẩm cực giai linh mạch, lấy được linh mạch tùy dịch, liền có thể tùy tiện bài trừ cảnh khô, nhưng bây giờ lại có chút khó khăn, bất quá dưới mắt ngược lại là có cái biện pháp, xem người có nguyện ý hay không làm."

Thấy lão giả biểu lộ, Tần Phàm trong lòng hơi hồi hộp một chút, mơ hồ sinh ra một loại dự cảm xấu, lúc này hỏi: "... Còn xin tiền bối cáo tri, này ân ghi khắc!"

Tần Phàm hai mắt khép hờ, hít sâu một hơi, hồi lâu sau, hân chậm chạp mở hai mắt ra, cường ép đem trong lòng rung động đè xuống, thân thể khom người xuống, ôm quyền mà đứng.

Sương mù trong không gian, lão giả hư ảnh khẽ động, cấp tốc bay về phía Tần Phàm bên cạnh, ở trên cao nhìn xuống, tựa như cười mà không phải cười , chậm rãi nói ra: "Người hấp thu huyền thần thạch chuyển hóa sau linh lực, đã thuộc thượng cổ luyện khí sĩ phương pháp tu luyện, đã không phải phổ thông tu sĩ."

Lão giả nói xong, tiếng nói dừng lại, hai tay hơi ôm, nhìn chăm chăm Tần Phàm, đồng tử hình như có ý cười, trầm mặc một lát lại nói.

"Trong cơ thể người đan điền chưa hình thành đan nguyên, nếu không có mỗ đan kíp nổ, ngưng tụ không ra đan nguyên, tự nhiên không cách nào ngưng kết Liên Tâm Chủng Tử, dưới mắt lấy tình trạng của người bây giờ, dốc cả một đời, đều sẽ dừng lại tâm động hậu kỳ, mặc dù cảnh giới cũng không này thời hạn chế, nhưng pháp lực có hạn, không cách nào thúc đẩy tới tương xứng đôi linh khí, như là gân gà!"

"Không cách nào đột phá Ngưng Khí!" Tần Phàm nào hải quanh quẩn lời nói của ông lão, mặt lộ ra suy tư chi quang, trầm mặc không nói.

Phiến Khắc Hậu, Tần Phàm bỗng nhiên mở hai mắt ra, lăm bắm Nam Đạo: "Không cách nào đột phá Ngưng Khí, cho dù cảnh giới tăng lên, thì có ích lợi gì! Dạng này cả đời đều không thể báo đền đồ thôn, câu hồn mới thù."

"Xin tiền bối cáo tri phương pháp, cái này đại giới bất kể như thế nào, Tần Phàm nguyện ý!"

Giờ phút này Tần Phàm, thần sắc kiên định, đầy cõi lòng chờ mong chi quang, bên trên Cổ Tiên giới vỡ vụn, chính thống đạo Nho không được đầy đủ, hiện ở tu sĩ chỗ phương pháp tu luyện toàn từ tìm kiếm tiến hành, chớ nói chi là thái cổ Luyện Khí sĩ phương pháp tu luyện.

Trước mắt lão giả này là hy vọng duy nhất của hân, hân thù lớn chưa trả, nhưng trong lòng có không cam lòng, bỏ lỡ lần này hân còn không thể xác định, đời này còn có không đột phá Ngưng Khí pháp môn.

Suy tư đến tận đây, Tần Phàm tiến lên một bước, đi đến sân khấu biên giới, khu thân bài, đối tại lão giả trước mắt, Tần Phàm từ nội tâm lần thứ nhất bắn ra từ đáy lòng cung kính, thần sắc, rất chân thành, phát ra từ phé phủ, không có nửa điểm hư giả.

"Phương pháp chẳng những có với lại rất đơn giản, bên ngoài nữ oa oa kia tuy có phong ấn gia thân, nhưng lại không làm khó được lão phu, nếu như lão phu không nhìn lầm, nữ oa kia thân phận không phải bình thường, mạch máu trong người ẩn chứa cực hàn băng sát lực lượng."

"Cực hàn băng sát lực lượng thuộc về cực hạn băng thuộc tính thất phẩm, huyết mạch tuy rằng chưa giác tỉnh, cũng là miễn cưỡng đủ rồi, người tinh huyết trong cơ thể hao tổn hơn phân nửa nhiều, đã động căn cơ, cực hàn băng sát lực lượng chẳng những có thể đề bù đắp người tinh huyết hao tổn, còn có thể làm đan nguyên kíp nổ, giúp người mở đan hải."

"Bất quá trước đây xác chính là, người nhất định phải lấy Đắc Giá nữ oa xử tử nguyên âm."

"..."

Tần Phàm sau khi nghe xong, dở khóc dở cười, mặt lộ vẻ về khổ sở, những ngày qua ở chung, nam hư đối hân mà nói, thế nhưng tính cộng đồng trải qua bỏ mình nguy cơ, cùng chung hoạn nạn. Huống hồ đối với nam hư người này, trong lòng của hân Ân Hữu một tia cảm giác khác thường, như thế lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, hoàn toàn chính xác không phải hành vi quân tử.

Huống chi nam hư cũng là bởi vì xuất thủ tương trợ, mới rơi xuống như thế thương thế, khiến động la bàn hư ảnh, hôn mê gây nên này.

Phàm là Tần Phàm tồn một tia tà niệm, không đều lão già xuất hiện, đã sớm thi triển sư hồn chi pháp, thừa dịp nam hư hôn mê thời điểm, điều tra la bàn hư ảnh công pháp đến.

Nhưng hắn cũng không như thế cách làm!

Con đường tu tiên, hắn tuy rằng học xong người lừa ta gạt, nhưng cũng không đánh mất cái kia một tia trong lòng chấp thủ.

"Tiền bối! ... Tần mỗ tuyệt đối không sẽ như thế cách làm, đã cần kíp nổ, chắc hắn còn có cách khác, việc này làm thôi!" Tần Phàm trầm mặc phiến Khắc Hạo, bình tĩnh nói.

"Dưới mắt tuy là Tần mỗ cơ duyên, nhưng bởi vậy tổn thương người vô tội, cơ duyên này Tần mỗ không cần cũng được."

"Hừ, cổ hủ! Phương pháp lão phu đã nói cho người biết, là chính người không cần, như nếu không phải người đắc đạo huyền thần thạch tán thành, bằng mượn sức mạnh thiên kiếp, tình lại lão phu một tia Nguyên Thần, nếu là lúc trước lão phu đã sớm một bàn tay đập chết người."

"Người tính nết rất là không đúng lão phu khẩu vị, tu tiên giả vì tư lợi, vốn là nghịch thiên hình sự tình, tùy tính mà vì, từ đâu tới nhiều như vậy khuôn sáo, vô lợi không dây sớm, ai chọc giận người, người liền giết ai, ai khi nhục người, người liền gấp trăm lần hoàn lại, để hắn hồn phi phách tán, vạn kiếp bất phục, giết sạch sành sanh, diệt hắn cả nhà."

Tần Phàm tròn mắt hốc mồm, mặt lộ vẻ vẻ cổ quái, cười khò nói: "Trước... Tiền bối..."

"Cút đi, nhìn thấy người liền giận, lúc nào suy nghĩ minh bạch, khi tiến vào huyền thần thạch sương mù không gian."

Tần Phàm vừa muốn nói chuyện, bỗng nhiên một cỗ đại lực truyền đến, xé rách cảm giác đau hiện lên, mà hậu thân Tỷ nhất chấn, lại mở mắt ra lúc, ngẩng đầu nhìn, nam hư vẫn như cũ hôn mê.

Thần thức quét qua, lập tức phát hiện nam hư thon dài tựa như tây tử lông mi, yếu ớt nhảy lên, Ân Hữu dấu hiệu thức tỉnh.

Tần Phàm không nói hai lời, thân thể khẽ động, hơi thở tiếp theo ở giữa, bỗng nhiên xuất hiện nam hư bên cạnh.

Thời gian lặng lẽ trôi qua, lại qua nửa canh giờ, trong lúc đó Tần Phàm đem thần thức lần nữa xâm nhập thể nội cục gạch sương mù không gian, nhưng mỗi lần vừa mới xâm nhập thần thức, liền sẽ bị lão già lập tức vung ra.

Tần Phàm cười khò không thôi, biết lão già nhất định là chính đang giận đầu, thử hai ba lần về sau, hắn không dám chạm đến lông mày, liền từ bỏ tiếp tục câu thông ý nghĩ, chuyên tâm chờ đợi nam hư thức tỉnh.

"Đồ... Đồ đại ca..."

Trầm mặc ở giữa, nam hư ưm nói mới truyền ra, chậm rãi mở hai mắt ra, phỉ sức chống ra nặng nề mí mắt, hoảng hốt thần sắc bắt đầu khôi phục thanh minh.

"A..."

Đột nhiên nghĩ đến cái gì, nam sợ bóng sợ gió sợ đến cực điểm, vội vàng ngồi dậy, trên gương mặt một trận tìm tòi.

"Không nên nhìn, người... Người che lấp dung mạo công pháp người hôn mê thì đã mất đi tác dụng." Tần Phàm lẩm bẩm Nam Đạo.

"A... Người... Người là ai? Ta Đồ đại ca!"

Nam hư ngạc nhiên quay đầu, mặt mũi tràn đầy vẻ hoảng sợ, thân thể có chút cứng ngắc, không biết làm sao, kinh ngạc nhìn trước mắt nam tử xa lạ, nghi hoặc ở giữa cảm giác Đắc Giá thanh âm có chút quen thuộc.

Nhìn xem son động bốn phía râm mát ẩm ướt không khí, mang theo nhiếp người tim gan âm trầm cảm giác áp bách, nam hư không chút do dự, không nói hai lời, bóp ra chỉ quyết, hồng quang chớp động, một uy lực không tầm thường tiên thuật, ngưng lại thì ngưng lộ ra.

Tiên thuật ngưng tụ lòng bàn tay, tụ mà không phát, nam hư một mặt đề phòng, giữa lông mày vẻ hoảng sợ càng đậm.

"Ta là Đồ Sơn, phường thị thì ta sử dụng che lấp dung mạo đan được, được hiệu đã qua, hiện mới là ta lúc đầu dung mạo, kỳ thật... Ta bản mệnh gọi Tần Phàm." Tần Phàm chậm rãi nói.

"A... Người... Người là Đồ đại ca? Hữu Thập a chứng cứ, đừng tưởng rằng bản tiểu thư là dễ bị lừa, mau nói! Người đem Đồ đại ca thể nào. Không phải đừng trách bản tiểu thư trong tay tiên thuật vô tình." Nam hư hai đầu lông mày tràn đầy thần sắc hoài nghi, nhìn về phía Tần Phàm trong thần thái, dần dần lãnh đạm, càng bất thiện.

"Hừ, làm sao có thể, người nói người là Đồ đại ca, liền là Đồ đại ca a! Ô ô... Đồ đại ca người ở đâu a."

Trong son động, Tần Phàm lông mày co rút nhanh, trầm ngâm ít khi, cười nhạt một tiếng, mở miệng yếu ớt nói: "Người thiếu ta một ngàn Khóa Linh

Thạch lúc nào còn?"

"A!"

Nam hừ nghe vậy, ngừng lại thì kinh ngạc đầy mặt, nội tâm tràn đầy dày đặc chấn kinh, tay nàng chỉ nhất chuyển, đem pháp thuật thu hồi, thè lưỡi, trong mắt tình quang lóe lên, mắt lộ ra vẻ giảo hoạt, cười nói: "Cái gì linh thạch, ai u, ta đầu này làm sao như thế đau!"

Tần Phàm hiểu ý cười một tiếng, nói ra: "Ai u! Nhanh như vậy liền quên, bất quá cũng không quan hệ, không nghĩ tới ngươi xinh đẹp như vậy, ngươi vừa mới thức tỉnh, trong cơ thể linh lực hết sức yếu ớt, vừa vận này son động không người, cô nam quả nữ, ta liền ủy khuất một phen..."

Giờ phút này, Tần Phàm hoàn toàn yên tâm, nhìn thấy này thì hắn đã sáng tỏ, nam hừ vô ngại! Phiền muộn thân sắc quét sạch sành sanh, không khỏi mở lên trò đùa.

Đang khi nói chuyện, Tần Phàm tiến lên một bước, khoe miệng ý cười thanh dương, giống như gương nanh múa vuốt, từng bước bức bách mà .

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Đạm Đài nam khê

Ngươi muốn làm gì, ai u! Đồ... Tần đại ca... . Ta sai rồi, ta còn... Ô ô... Cứu mạng a!"

Nhìn xem từng bước ép sát, khoe miệng phát ra yêu dị cười tà Tần Phàm, nam hừ biến sắc, gấp vội mở miệng cầu xin tha thứ, nhưng nó thần thái lại không có chút nào vẻ hoảng sợ. Mơ hồ trong đó càng là lộ ra một loại không hiểu ý cười.

Này thì nam hừ vẻ mặt tươi cười, bao hàm tình cảm, tinh xảo gương mặt càng là lộ ra không hiểu đồ ửng, như là chín muối quả đào, Tần Phàm một trận tâm viên ý mã, nụ cười này xuất phát từ nội tâm phế phũ, để cho người ta thần thanh khí sáng, như gió xuân ấm áp.

Thánh hiền có mây: "Cười một tiếng khuynh nhân thành, đang cười thành thành khoảnh!" Này lúc, hình tượng này ở trong mắt Tần Phàm, không đủ, ngược lại càng hơn một bậc.

...

"Ta... Ta phải đi!"

Sau một lúc lâu, Tần Phàm nam hừ hai người, ngồi Tại Sơn góc động roi, hai người lưng tựa mà đứng, trầm mặc ít khi, Tần Phàm nhàn nhạt mở miệng nói.

"Ta và ngươi cùng đi chứ!" Nam hừ bỗng nhiên mở miệng, trong giọng nói tràn đầy thấp giọng nghẹn ngào, một cổ không bỏ từ vậy mà thẳng.

Quay đầu xem, Tần Phàm trong lòng một trận không hiểu đau buồn, theo hai người trầm mặc, trong son động bầu không khí, lại lâm vào bình tĩnh trong sự ngột ngạt.

"Tí tách!" "Tí tách!"

Trong son động nước chảy đá mòn thanh âm có thể thấy rõ ràng, từng con lãnh ý chậm chậm thổi tới, rét lạnh dị thường, tựa hồ như nói cái gì.

Liền ở thời điểm này, Tần Phàm bỗng nhiên mở miệng: Đường "Chuyến này, ta gặp nguy hiểm! Ngươi thì không nên đi, ngươi vẫn là về nhà đi thôi, một thân một mình, ta không yên lòng!"

"Ân!" Nam hừ thấp giọng đáp ứng, thấp cái trán trầm mặc không nói, chỉ là trên mặt Ân Hữu ý cười.

Ít khi, nam hừ bỗng nhiên mở miệng, tiểu dung càng đậm, hoa nở đầy mặt, giống như đẹp đẽ đẹp đẽ liệt hỏa, liệt hỏa, không bị cản trở cuồng liệt, hòa tan lòng người.

"Tần đại ca, tặng cho ngươi."

Tần Phàm sắc mặt phức tạp tiếp nhận nam hừ vật trong tay, thật sâu nhìn nàng một chút, biến đổi sắc mặt hồi lâu, nhẹ nhàng nói: "Ta không thể nhận!"

"Ngươi..."

Nam hư biến sắc, hai đầu lông mày hiện lên một tia thê mỹ chi sắc, chỉ một thoáng nàng chỉ cảm thấy thiên băng địa liệt, não hải ông ông tác hưởng, đứng là không có bất kỳ cái gì suy nghĩ, trong thoáng chốc, nam hư Nam Nam Tự ngữ.

"Ta có một đại ca, đối với ta rất tốt, trong gia tộc ta là một bị người nâng lòng bàn tay, cao cao tại thượng tiểu công chúa, chỉ cần ta muốn cái gì, đại ca cùng phụ thân đều sẽ liều lĩnh vì ta thu hoạch được, cho dù là trên trời ngồi sao."

"Thế nhưng, ta vẫn như cũ không vui, luôn luôn cảm thấy thiếu đi thứ gì, ta thích, càng hướng tới trong tộc bên ngoài thế giới, vì gia tộc ta cam nguyện ngồi cái kia trong lồng chim hoàng yến chim, bẻ gãy cánh chim. Thế nhưng là đây hết thấy cũng thay đổi, phụ thân trùng kích cảnh giới thất bại, đại ca cùng trong tộc nó thân nhân của hắn, đối ta đột nhiên trở nên lạnh lùng."

Nói tới chỗ này nam hư thoải âm hơi dừng lại, phảng phất là tự giễu, lộ ra thê mỹ cười thảm. Nàng cứ như vậy, song đồng chưa thêm mây may che giấu chờ mong ánh mắt, chăm chú nhìn chằm chằm Tần Phàm.

Liên là đôi mắt này, để lộ ra nồng đậm lửa nóng, để Tần Phàm sinh lòng áy náy, không dám tới nhìn thẳng, nhìn thấy nam hư cái kia tuyệt khuôn mặt đẹp bên trên, bày biện ra đau thương, thậm chí liên âm thanh, cũng có một chút run rẩy.

Nàng tuyết trắng trên hai gò má, không biết lúc, chảy xuống hai giọt trong suốt nước mắt.

Nếu không phải tình thâm nghĩa nặng, như thế nào lại nhu ruột quanh đi quẩn lại khổ,

Nếu không phải tình đường chỗ sâu, như thế nào lại khổ nuốt hoàng liên vẫn biết.

Cảm thụ lời nói này buồn, nhìn trước mắt nước mắt người, Tần Phàm thấy có chút ngây người, há miệng muốn nói cái gì, nhưng lời nói đến bên miệng làm thế nào cũng không mở miệng được.

Mọi loại ngàn nói làm khó một câu chỉ thủ làm bạn!

Tần Phàm hai tay trong ống tay, kịch liệt run rẩy, tim của hắn tuy rằng không bình tĩnh, nhưng mặt này sắc như thường.

Đáy lòng có cái thanh âm một mực lại nói cho hắn biết, cũng một mực đang nhắc nhở hắn: "Ngươi không có tư cách đi tiếp thu, thù lớn chưa trả ngươi có tư cách gì nhĩ nữ tình trường"

"Còn nhớ rõ phụ mẫu, Tiên Nhân thôn bốn trăm bảy mươi ba miệng là như thế nào chết thảm sao!"

"Chẳng lẽ ngươi quên sao..."

Tần Phàm đột nhiên bừng tỉnh, đôi mắt lệ khí ngừng lại thì hiển hiện, như vậy tận thế thảm trạng, hắn, đời này khó quên!

Phảng phất từng bao nhiêu lúc, Tần Phàm cũng tại như vậy trong nháy mắt, động qua tâm, cũng theo đó xúc động trải qua, càng thật sâu rung động trải qua, nhưng này lúc, hắn lại chỉ có thể đem trước mắt hết thấy tất cả, hết thấy hết thấy, thật sâu chôn giấu ký ức chỗ sâu, lãng quên nơi hẻo lánh.

"Đối... Thật xin lỗi... Ta... Không đáng!"

Tần Phàm lẩm bẩm nói ra câu nói này, phảng phất đã dùng hết khí lực toàn thân, trở thành một bộ cái xác không hồn, không có cái kia linh hồn.

Giờ khắc này, Tần Phàm biết hắn mất yêu tư cách,

"Nam hư hữu tình, hắn cố ý, nhưng tạo hóa trêu ngươi, nhưng nếu không có huyết hải thâm cừu, đây hết thấy phiền não cùng hồng câu trời trảm đem không phải khoảng cách."

"Vì cái gì?" Nam hư thanh âm run rẩy nhẹ nhàng nói.

"Ta... Không có tư cách... Đi tiếp thu!"

"Ha ha, ngươi chính là ngay cả giải thích cũng không muốn nói sao..."

Nam hư thân thể chấn động, phảng phất từ trong mộng đẹp bừng tỉnh, đối mặt tàn khốc mà chân thực trước mắt, sau đó, nàng yên lặng quay đầu, nhìn qua Tần Phàm, trong mắt mê ly, thê mỹ cười một tiếng, nàng từ từ duỗi ra hai tay, nhưng lại lại ngừng giữa không trung.

Phiến Khắc Hậu, nàng chậm rãi buông ra.

"Ta đã hiểu!"

Son động lạnh lạnh, từng tia từng tia hàn ý, thấu xương mà đến, hai người đều không có có thể dùng pháp thuật ngăn cách hàn ý, mà là thỏa thích tiếp nhận.

Giờ khắc này, thiên địa lặng im, Hồng Hoang cũng nín hơi!

"Biết không! Coi ta phát hiện chính ta gia tộc thông gia thể đánh bạc, ta đến cỡ nào thương tâm, đã từng ta ngây thơ cho rằng bọn họ là yêu ta, sủng ta. Nhưng về sau ta hiểu được cung chiêu phía sau là tràn đầy tâm kế cùng mục đích."

"Một khắc này, ta là đến cỡ nào thương tâm, thật đáng buồn chính là, ta vậy mà tìm không thấy một người thổ lộ hết nỗi khổ trong lòng cùng đau nhức!"

"Cho nên ta trốn thoát, dọc theo con đường này, chưa từng có gặp được một thật lòng người, bọn hắc đồng dạng cũng là đối ta có mục đích, từng bao nhiêu thì ta một lần đánh mất sinh dục vọng, thẳng đến gặp người..."

"Là người, đối ta một mực nỗ lực, không có bất kỳ cái gì hồi báo, để cho ta một lần nữa dấy lên sinh dục vọng!"

"Người biết không! Đây hết thấy toàn đều là bởi vì người!"

"Nhưng vì cái gì, người cho ta hi vọng cùng lúc, dễ dàng như thế lại đem nó dập tắt!"

Nam hư thấp giọng nói mới, thần thái điên cuồng, thể mỹ chi sắc càng thêm nồng đậm, bị đè nén hồi lâu, rốt cục tán phát ra, nàng cười thâm một tiếng, bờ môi nhẹ nhàng run rẩy, không biết thì bởi vì cực độ mất khống chế cảm xúc, mà bị răng cắn nát.

Máu tươi thuận khoe miệng chảy nhỏ giọt chảy xuôi, nhưng nàng lại chưa từng biết được.

Tần Phàm ngẩng đầu nhìn, phảng phất thấy được nội tâm của nàng, nàng tình, ý của nàng, Tần Phàm ánh mắt lấp lóe, phức tạp Nam Minh.

Tần Phàm trầm mặc, sắc mặt như thường, nhưng một đôi tròng mắt bên trong, lại có một cỗ cháy hừng hực hỏa diễm, bị hắc một mực khắc chế trôi buột.

Trong sơn động, dọi nghiêng vào ánh trăng, thành linh xuất hiện ở trước mắt, gió nhẹ quét dưới, tháng này vẻ vang ngân huy, phảng phất từng cây lấp lóe châm mang,, phản chiếu trước mắt của hắn, tựa như là, đâm vào nội tâm của hắn.

Một lần lại một lần, một cái lại một cái!

"Người thật tuyệt tình như thế sao!"

Nửa ngày qua đi, nam hư nhìn thấy ánh trăng dưới, Tần Phàm vẫn như cũ bất vi sở động gương mặt, mặt Thượng Thiểm trải qua một tia quyết tuyệt chi sắc, sắc mặt nàng trắng bệch, biến ảo hồi lâu sau, thể mỹ thần sắc như là nước chảy, bỗng nhiên biến mất, một bộ băng lãnh khí tức, dần dần tràn ngập ra.

Này khí tức phảng phất bước qua thời gian cùng không gian cách trở, đánh tan vô thượng tiên thuật, trực tiếp đả động của người ta tán phát ra.

Lãnh đạm bí tâm thần người, không mang theo một chút tình cảm, càng là lộ ra vô tận buồn!

Giờ khắc này, Tần Phàm lại cũng không chịu nổi nồng đậm hàn ý, hắn không cách nào nhìn thấy này thì nam hư mặt lộ vẻ tro tàn thần sắc, hắn càng không thể nào tiếp thu được nam hư nồng đậm tình cảm.

Tần Phàm nhỏ thân mà lên, thân hình khẽ động, đúng là liêu lĩnh, cấp tốc lướt đi sơn động, dưới chân độn quang lóe lên, hướng lên trời bên cạnh gào thét cách.

Tần Phàm tuy rằng hổ thẹn nhưng cũng không thể tránh được, hắn trốn tránh.

"Trời Màng sơn, Đạm Đài nam kê, ta muốn để người cả một đời nhớ kỹ ta!"

...

Gào thét độn quang cấp tốc lao vùn vụt, bên tai phong thanh vẫn như cũ, thiên địa lờ mờ, bóng đêm đen kịt, giống như mực đậm.

Sau lưng nam hư lạnh lẽo lời nói, chậm chậm đi ra, phảng phất giờ khắc này, giữa thiên địa chỉ có một thanh âm, Tần Phàm mặt lộ vẻ đắng chát, một mực đem câu nói này nhớ dưới đáy lòng.

"Yên tĩnh đêm, thương tâm người, nỗi lòng bồi hồi, đêm chưa ngủ, phía trước cửa sổ nhìn ra xa, gió lạnh thổi, lại thêm thể lương, trên trời tình bạn ta không ngủ, đạp ca hành trình đường, trống không thương tâm lưỡng giới người."

Độn quang bên trên, uốn lượn quanh co Lạc Vân Sơn mạch bầu trời, một đạo màu xám độn quang cấp tốc lao vùn vụt, dưới chân một cục gạch pháp bảo tán ra cuộn cuộn mây xám, xa xa xem tựa như Ma tông đường tu quái dị ma diễm, bao giờ cũng không đang phát tán ra một loại lãnh đạm không khí.

Độn quang bên trên một thanh niên mặc áo đen, tóc dài phất phới sắc mặt lạnh lùng, làm người ta sợ hãi, thần sắc có chút phiền muộn.

"Tiểu tử, đầu óc ngươi có bệnh đúng không, đưa lên bên miệng ăn không ăn, còn làm cái gì đồ bỏ nhi nữ tình trường, kiểm chết mạch hoạt, thật không hiểu rõ ngươi suy nghĩ cái gì."

"Chuyện thật tốt, nữ oa oa kia đối ngươi tình cảm chi nồng, ngươi sẽ không nhìn không thấy đi, ngươi chỉ phải đáp ứng, xử tử nguyên âm còn không dễ như trở bàn tay, chẳng những có thể đền bù tinh huyết hao tổn, còn có thể làm đan âm, mở đan hải, ngưng kết Liên Tâm Chủng Tử, bước ra Ngưng Khí ở trong tầm tay."

"Rõ ràng cần thực lực, vẫn còn úy thủ úy cước, lo lắng rất nhiều."

"Lão tử không ưa nhất loại người như ngươi, nhớ năm đó, cái kia hoa gian tộc tộc trưởng, cái kia dung mạo thể nhưng là danh chấn thái cổ, thanh cao ngạo lạnh, ngay cả thần vương đều không thêm vào nhan sắc, lão tử coi trọng, không nói hai lời, triệu tập mấy huynh đệ, trực tiếp cướp, đến bá vương ngành thương cung, cái kia tiểu nương bị, cuối cùng còn không phải bị lão tử thu thập ngoan ngoan."

Phi hành bên trong, Tần Phàm sắc mặt bình thản, lòng mang vẻ áy náy, trầm mặc không nói, chuyên tâm lái độn quang cấp tốc trì hành, bên tai không thì truyền đến lão giả thần bí lạnh nói mỉa mai.

Cứ việc Tần Phàm tốc độ phi hành cực nhanh, nhưng thanh âm này lại mỗi chữ mỗi câu rơi xuống trong tai của hắn.

Tần Phàm sắc mặt như thường, lạnh nhạt mở miệng nói: "Tiền bối, đại trượng phu có việc nên làm, có việc không nên làm, Tần mỗ không phải loại kia không chịu trách nhiệm mặc cho người, dưới mắt thù lớn chưa trả, như thế nào phân Tâm Nhi nữ tình trường."

"Huống hồ ngươi không phải nói, Cực phẩm linh mạch linh túy cũng nhưng làm đan dẫn."

Bạn đang đọc truyện *Bất Tử Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Mã gia

"Cổ hủ, không nói trước bé con này có thể giúp ngươi giải quyết trong cơ thể đan điền tai họa ngầm, chắc hẳn ngươi cũng nhìn ra đến, nàng cũng không phải người bình thường các loại, nó phía sau gia tộc thể lực tất nhiên không phải bình thường. Nếu như ngươi nếu ứng nghiệm nữ oa kia, mượn nhờ nó gia tộc thể lực, báo thù sự tình còn không dễ như trở bàn tay."

"Năm đó đồ thôn bóng đen, có thể lấy Ngưng Khí kỳ Trúc Cơ tu sĩ trong tay đào thoát, chắc hẳn cũng không phải tu sĩ tầm thường, càng còn có một chút lão phu một mực không có nói cho ngươi biết, đưa ngươi nhập tông lão giả vốn là tu sĩ Kim Đan, bởi vì bị trọng thương, tu vi rút lui đến Trúc Cơ kỳ. Mặc dù tu vi không còn, nhưng cảnh giới vẫn còn tồn tại, lấy tư chất của ngươi, coi như tìm được cừu nhân, có có thể như thế nào!"

"Lấy bóng đen kia tư chất, mười năm này ở giữa, chỉ sợ sớm đã Trúc Cơ thành công, này lên kia xuống, các ngươi chênh lệch chỉ có thể càng ngày càng lớn, báo thù sự tình, càng là một tờ nói suông."

Đang khi nói chuyện, lão giả trên mặt ý cười, chăm chú nhìn chằm chằm Tần Phàm nhất cử nhất động, nhưng này thì những lời này nghe Tần Phàm trong tai, không thua gì một viên kinh lôi nổ vang.

Tần Phàm nghe vậy khẽ giật mình, sắc mặt cực kỳ khó xử, nhưng ngay sau đó, hai con mắt của hắn lóe ra quái dị hận ý, nhìn phía xa hư không, tăng lam sắc đẹp, khoe miệng lộ ra nụ cười gằn ý, nhưng rất nhanh ý cười liền bị kiên định tín niệm thay thế.

"Thù này không đội trời chung, nếu không thể tự tay chính tay đâm cừu nhân, Tần mỗ không còn mặt mũi đối Tiên Nhân thôn bốn trăm bảy mươi ba miệng buồn vong hồn!"

Đang khi nói chuyện, Tần Phàm sắc mặt nghiêm nghị, ánh mắt bên trong càng là lộ ra một cỗ trước nay chưa có kiên định, cảm thụ được cỗ này tín niệm, độn quang bên trên lão giả không khỏi vì thế mà chói sáng.

"Ý chí kiên định, không sợ gian nan, cũng là khả tạo chi tài, đáng tiếc..." Độn quang bên trên, lão giả hư ảnh bỗng nhiên xuất hiện, hai tay hơi ôm, thần sắc trang nghiêm, chậm rãi nói ra.

"Tiểu tử chúng ta làm cái giao dịch, như thế nào!"

"Giao dịch gì!" Tần Phàm dừng lại độn quang, nhìn chằm chằm lão giả hư ảnh, trầm giọng nói.

Lão già cười khê, quét Tần Phàm một chút, tựa như cười mà không phải cười, nói ra: "Lấy tư chất của ngươi, muốn báo thù lại tuyệt đối không phải chuyện đơn giản, điểm này chắc hẳn ngươi cũng hết sức rõ ràng. Bất quá mà... Nếu muốn có lão phu trợ giúp, nhất định để ngươi trong vòng trăm năm tiến giai Nguyên Anh."

"Ta muốn bỏ ra cái giá gì?"

Tần Phàm khê giật mình, nghe lão già dễ dàng như thế phun ra lời nói, nội tâm nhấc lên sóng biển ngập trời, hai mắt lóe ra chỗ không có tinh mang. Mặc dù hắn vẫn luôn đang tận lực trốn tránh việc này thực, cũng chưa từng dao động trải qua báo thù chính tay đâm cừu nhân ý nghĩ, nhưng lão già này nói tới câu câu là thật, lấy hắn bốn thuộc Ngụy Linh rễ tu chất, muốn báo thù, rất khó khăn, rất khó khăn.

Trầm mặc ít khi, Tần Phàm xem thường trả lời, mặt lộ vẻ suy tư, ánh mắt biến ảo hồi lâu, thâm ý sâu sắc nhìn trước mắt hư ảnh, lúc này mới lên tiếng.

"Năm đó lão phu sở dĩ trọng thương, cũng là bởi vì huyền thần thạch nguyên nhân, huyền thần thạch chính là nghịch thiên bảo vật, có lớn lao thần thông, lão phu trọng thương rơi vào đường cùng, đem một tia phân thân đưa vào huyền thần thạch sương mù không gian, bắt đắc dĩ không gian này tiến dễ dàng ra khó, lão phu quá thời kỳ cổ, mặc dù không nói được uy chấn thái cổ chư tộc, nhưng cũng có thông thiên lực lượng, vẫn như trước không cách nào thoát ly huyền thần thạch không gian cấm."

"Thông qua đoạn thời gian này ném thử cùng phân tích, lão phu khẳng định, chỉ cần ngươi đem viên kia trên đài hai mươi lăm chỗ năm Hành Linh Lực tụ tập viên nắn, lão phu bằng vào bí thuật có nắm chắc xông phá một tia phong ấn, đến cái kia lúc, ngươi chỉ cần vì lão phu tìm một bộ thượng giai nhục thân, cung cấp lão phu khôi phục thần thông."

Nghe nói lão già nói, Tần Phàm sắc mặt như thường, xem không ra bất kỳ gợn sóng tâm tình gì, không để lại dấu vết nhìn một chút hư ảnh một chút, nhưng nội tâm của hắn cực kỳ chấn động, hiềm chút lộ ra mảnh khoe, nhưng Tần Phàm biết, trong vòng trăm năm tiến giai Nguyên Anh là khái niệm gì, Cổ Tổ Quốc tu Tiên giới, có thể trong vòng trăm năm tiến giai Nguyên Anh tu sĩ, có thể đếm được trên đầu ngón tay, những người kia đều không ngoại lệ tất cả đều là thiên tư trác tuyệt người, linh căn càng là không phải phàm, đây là có cường đại tông môn làm hậu viện trợ lực tình huống dưới.

Trước mắt lão già này lại đem tiến giai Nguyên Anh tu sĩ nói cực kỳ, nhưng đảo mắt tương tượng, lại là hợp tình lý bên trong. Nếu là đối người khác, lên tiếng như vậy, Tần Phàm chắc chắn khịt mũi coi thường, xem như hùng biện nói bừa.

Lão già này lai lịch có chút thần bí, mặc dù theo hắn nói là đến từ thái cổ cường giả, chỉ còn lại có một tia thần hồn, nhưng việc này làm cho người không thể tương tượng. Thế nhưng là trải qua mọi loại tuế nguyệt, chưa từng tiêu tán, có thể thấy được nó nhất định có đặc thù nghịch Thiên Thần thông.

Đối với nhóm cường giả, tuy tiện đem một bốn thuộc Ngụy Linh rễ tu sĩ, dùng bí pháp trong vòng trăm năm tăng lên tới Nguyên Anh kỳ, cũng là hợp tình lý bên trong.

Độn trên ánh sáng, Tần Phàm hư không mà đứng, mặt lộ vẻ suy tư chi quang, trầm mặc không nói, lão già trôi nổi một bên, cũng không mở miệng quấy rầy, nhưng nó thần sắc lại hơi có vẻ lộ đã tính trước thái độ, đối ở trước mắt áo bào đen tiểu tử, hắn vững tin, bực này dụ hoặc, đối với hắn tuyệt đối là trí mạng hấp dẫn, hắn sẽ không không động tâm.

Hắn thần hồn, Tần Phàm dùng thủy linh thạch rót vào huyền thần thạch thời điểm đã thức tỉnh, mặc dù kinh lịch mười mấy năm qua, huyền thần thạch thu nạp thiên địa linh khí bên trong, tuyệt đại bộ phận đều bị hắn lên lên dùng để khôi phục thần hồn, nhưng hiệu quả mười phần chậm chạp.

Mơ hồ trong đó còn có một tia dấu hiệu tiêu tán, trong vòng trăm năm nếu không thể thành công đoạt xá, tìm được thần hồn chủ kí sinh, một tia thần hồn chắc chắn tiêu tán, đến cái kia thì hắn liền thật tiêu vong ở giữa thiên địa .

Đã vận mệnh để hắn thức tỉnh ngàn vạn năm sau hiện , tồn sắp đến là đạo lý, ngàn vạn năm trước hắn thân là thần vương ngồi xuống Thần Vương, cướp đoạt huyền thần thạch, nghịch chuyển cái kia vốn là bại cục thông thiên âm mưu.

Nhưng từng biết nghĩ, nửa đường bị người vây giết, rơi vào đường cùng, mới phân ra một tia thần hồn, tiến vào huyền thần thạch sương mù không gian, một mực ngủ say đến nay.

"Tiểu tử suy nghĩ thật kỹ một cái đi, ngươi không làm ra quyết định trước đó, lão phu sẽ phân ra một tia thần thức, bảo đảm tính mệnh của ngươi ba lần, tự giải quyết cho tốt." Lão già nhìn thấy Tần Phàm không có lập tức đáp ứng, không khỏi lộ ra tán thưởng biểu lộ, kẻ này tâm tư kín đáo, ý chí kiên định, làm việc quả quyết, tho bên trong có mảnh, thẳng nếu không phải thân có bốn thuộc Ngụy Linh rễ, tương lai chắc chắn là một cái nhân vật, danh chấn Tu Chân Giới, suy nghĩ đến tận đây, không khỏi vì Tần Phàm cảm thấy một chút tiếc hận.

Mặc dù nói Tu Chân Giới trong lịch sử không thiếu có loại này gần như phế vật linh căn tu tiên giả, trở thành một phương đại năng tiền lệ, nhưng trong mắt hắn xem ra, Tần Phàm quá mức cổ hủ, không hiểu được biến báo chi thuật, cái này cũng đã chú định con đường tu tiên bên trên thành tựu có hạn.

Trầm mặc ở giữa, Tần Phàm thần sắc khê động, hai tay vỗ, trừ Vật Đại bên trong một khối thể ngọc màu trắng, bỗng nhiên xuất hiện ở tại lòng bàn tay, Tần Phàm không nói hai lời, thần thức xâm nhập trong đó.

Phiến Khắc Hậu, trong mắt của hắn tinh mang lóe lên, nhìn về phía nơi xa, không dừng lại, lái độn quang, phi hành hết tốc lực.

Roi Vân Sơn mạch Tây Bắc một chỗ, một vùng thung lũng bên trong, đập vào mắt vạn dặm, phiến cỏ không sinh, hiển thị rõ hoang vu thái độ, nơi đây Sơn Thạch dữ tợn, hiểm thạch trùng điệp lâm ly, cách đó không xa một đầu thông thiên sông lớn, thổ màu nâu dòng lũ, sóng cả cuộn cuộn.

Một chỗ nhô ra sơn phong trước, đứng thẳng lấy hai bóng người, một đạo nở nang, một đạo âm lãnh.

"Cô cô, chất nhi không rõ, chỗ này động phủ đã chúng ta đã dò xét tra rõ ràng, vì sao còn muốn triệu tập tán tu cộng đồng tiến vào, đây không phải bằng bạch tiện nghi người khác."

Nói chuyện chính là một vị hai mươi tui rằng tả hữu, sắc mặt âm độc tu sĩ trẻ tuổi, toàn thân bị trường bào màu đen bao phủ, đang khi nói chuyện tản ra từng con âm lãnh chi sắc, để cho người ta không rét mà run.

Càng quý dị chính là người này, cũng không phải là ngự kiếm phi hành, mà là ngồi một cái bộ dáng quái dị Linh thú bên trên. Giá Linh hình thú giống như chuồn chuồn, thú thân trắng tấp mà thon dài, hai cái cánh mỏng như cánh ve, hơn một trượng đến rộng.

Theo nam tử áo đen tiếng nói chuyện, mà không ngừng run run, thì không thì phát ra hai tiếng giống như trẻ nít tê mình, đồng dạng là vẻ dūr tợn, nhìn cực kỳ khó chơi.

"Thiên Vũ, ngươi tuy không phải Mã gia dòng chính, nhưng cũng là trưởng tử, năm đó đại ca hồ đồ, đem tộc trưởng chi vị truyền cho đệ đệ của ngươi ngựa Thiên Hải, theo lý mà nói ta một gã đi ra phụ nhân, không nên nói này nhân thoại, nhưng ngươi Thiên Hải so ra, tâm cơ bên trên ngược lại thì kém rất nhiều, cũng khó trách đại ca sẽ làm ra quyết định như vậy." Cung trang phụ nhân, chăm chăm lên trước mắt áo bào đen nam tử, thần nhiên nói.

"Cô cô..." Áo bào đen nam Tử Văn Ngôn, sắc mặt lạnh lẽo, lập tức rất nhanh che giấu, ra vẻ thần thái, cẩn thận nói ra.

"Động phủ này chính là Cố Tổng Quốc tu Tiên giới một ẩn sĩ lão quái tọa hóa chỗ, người khác không biết lai lịch của hắn, nhưng này làm sao có thể chẳng lẽ chúng ta Mã gia."

"người này là cấp bốn tu chân nước Ngự Thú Tông phản bội chạy trốn đệ tử, ta Mã gia Khu trùng thuật mặc dù uy lực bất phàm, nhưng bồi dưỡng linh thú phương pháp lại là tàn khuyết không đầy đủ, mười đối Linh thú bồi dưỡng xuống tới, thường thường chỉ một cặp miễn cưỡng thành công, năm đó nếu không phải nhìn trúng rơi mây bên trong dãy núi đông đảo Linh thú, như thế nào lại trở thành Phá Tinh Tông Tu Tiên Gia Tộc, bị nó gieo xuống nô ần."

"Mặc dù chúng ta Mã gia trên danh nghĩa là Phá Tinh Tông Tu Tiên Gia Tộc, nhưng ngươi đừng quên, Thời gia cùng chúng ta Mã gia thứ tộc trưởng đòi thứ nhất thế nhưng là Luyện Hồn Cốc bên trong tông Trường Lão. Bọn hắn chính đạo Tiên Môn đối với chúng ta con mắt nhìn nhau, ngược lại thì Thường Lạc xuống giếng thạch, cố ý tiêu hao chúng ta Mã gia thế lực tăng trưởng, đệ đệ ngươi ngựa Thiên Hải Phá Tinh Tông vô tội mất tích, càng là tùy tiện tìm cái lý do qua loa tặc trách tại chúng ta, bọn hắn bất nghĩa, liền chớ có trách chúng ta vô tình." Cung trang nữ tử nghiêng răng nghiêng lợi, giận dữ nói ra.

"Cô cô, Thiên Hải chết không thể cứu tính như vậy. Con thỏ gấp còn biết cắn người, mặc dù chúng ta Mã gia thực lực thấp kém, không cách nào Phá Tinh Tông bực này tông phái muốn so, tức khiến cho chúng ta là con thỏ, cái kia cũng muốn làm một cái sẽ cắn người con thỏ!"

"lần này liên hợp Luyện Hồn Cốc, định muốn tiêu diệt Phá Tinh Tông. Lấy báo trăm năm nô dịch nỗi khổ." Áo bào đen nam tử thần thái phát lạnh, tựa hồ ẩn hàm một loại phẫn nộ, phẫn nộ lộ ra Nhiên Bất là bởi vì Phá Tinh Tông, mà là nghe được cung trang nữ tử nâng lên ngựa tên Thiên Hải, mới đột nhiên tán phát ra.

Loại này hàn ý mang theo thật sâu ghen ghét âm lãnh.

Cung trang nữ tử nhìn thấy áo bào đen thiếu niên tán phát lãnh ý, lông mày gấp 蹙, khẽ than thở một tiếng: "Không biết đem Mã gia giao cho trên tay của ngươi, là phúc hay là họa!" Nàng thầm than đáng tiếc, nếu không phải ngựa Thiên Hải mất tích bỏ mình, Mã gia ở tại trong tay chắc chắn phát dương quang đại, mã thiên vũ tâm kế vẫn là quá nhỏ bé, như là trở thành tộc trưởng, ngược lại chút yếu kém cường nhân ý, cá tính hi nộ quá vì tùy tiện, không có chút nào Thành Phủ, dễ dàng vì gia tộc trêu chọc cường địch.

Trầm mặc ít nghiêng, cung trang nữ tử, ngữ khí hơi có vẻ phiền muộn, bình thần mở miệng nói: "Thiên Vũ, trùng ma lão quái ngự thú chi thuật, tuy rằng Nhiên Bất tính cao minh, thế nhưng là nó trong kim đan cấp tu vi, chỗ thúc đẩy Linh thú số lượng, vượt xa ta Mã gia, ngươi có biết là vì sao?"

"... Thiên Vũ không biết, còn xin cô cô cáo tri!" Áo bào đen nam tử sắc mặt không hiểu, mở miệng nói.

Bạn đang đọc truyện *Bát Tử Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 65: tán tu tào bi

"Ngự Thú Tông là cấp bốn tu chân nước một thương nhưng đại phái, tông Môn Đệ Tử cực kỳ thừa thớt, Nguyên Anh lão quái cũng là chỉ có chút ít mấy vị, nhưng Ngự Thú Tông sở dĩ cấp bốn tu chân nước có thể trở thành đại phái đệ nhất, chỗ bằng vào liền là khu trùng chi thuật. Chúng ta ngựa gia năm

đó cũng chỉ là trong lúc vô tình đạt được khu trùng chi pháp, chỉ dựa vào điểm này không trọn vẹn công pháp, liền có thể khai sáng một gia tộc tu chân, trở thành Phá Tinh Tông sở thuộc ngũ đại Tu Tiên Gia Tộc đứng đầu, càng là trở thành Luyện Hồn Cốc bên trong tông Trường Lão, có thể thấy được ngự thú khu trùng chi pháp cường hân, nhưng người ta biết, Linh thú bồi dưỡng rất khó, cao giai Linh thú càng là khó như lên trời."

"Cô cô ý của người là... Trùng ma lão quái động phủ có đề cao Linh thú thành công phương pháp!" Mã thiên vũ con người một chỗ, trong lòng hoảng sợ, tâm thần cấp tốc run run, bỗng nhiên hô hấp cũng biến thành dồn dập lên, trong con mắt lóe ra ánh mắt tham lam

"Ta nhất định phải đến Đáo Giá bồi dưỡng linh thú phương pháp!"

"hừ, ta đã sớm biết các người đều chú trọng mất ta con thứ, cho dù ta cố gắng như vậy, vẫn như cũ không cách nào đạt được các người tán thành, ta mã thiên vũ há lại như vậy ánh mắt thiên cận người, nếu như ta nếu là đến Đáo Giá bồi dưỡng linh thú phương pháp, Định Năng khôi phục lão tổ vinh quang cái gì Mã gia, có bồi dưỡng linh thú phương pháp về sau, ta Định Năng mở một hoàn toàn mới Tu Tiên Gia Tộc, đến cái kia thì ai còn dám xem thường ta."

Liền lúc, trong sơn cốc bỗng nhiên truyền ra một thanh âm "Ha ha, Liễu Phi muội tử, ca ca tới chậm, để người chờ có chút nóng nảy !" Thanh âm này như lời mình huyền ảo, dị thường vang dội, vắng vẻ trong sơn cốc kéo dài không suy, còn chưa thấy đến bóng người, liền chậm chậm truyền ra.

Đột nhiên, chân trời một đạo mây đen cuộn cuộn, như cầu vồng lướt qua, trong khoảnh khắc ngừng đến giữa không trung, một cầu phát kính chứa nam tử áo xanh, bỗng nhiên mà tới, ở trên cao nhìn xuống nhìn xem phát xuống hai người.

Người này từ trước khi giữa không trung, bàn tay vung lên, dưới chân độn quang cấp tốc thu liễm, giữa không trung chậm chậm đi xuống, phía sau đi theo bốn mặc hình thái khác nhau tu sĩ, nhưng đều không ngoại lệ đều là Trúc Cơ sơ kỳ, nhìn xem nam tử áo xanh thân thái càng là một loại thần sắc, đứng trước Hồng Hoang Cự Thủ, run lấy bầy.

"Lăn xuống, thành thật một chút, nếu không đừng trách Tào mã vô tình!"

Nam tử áo xanh đang khi nói chuyện, lạnh hừ một tiếng, trong mắt hàn mang lóe lên, bàn tay vừa nhấc, bốn bóng người giữa không trung rơi xuống, trùng điệp nện trên mặt đất, lõm ra một không nhỏ thần hố, bốn người giận không dám nói.

Nghi hoặc ở giữa, mã thiên vũ ngẩng đầu nhìn đến bỗng nhiên bóng người xuất hiện, không khỏi nhìn nhiều mấy lần, lại đem ánh mắt phóng tới cái kia bốn người trên thân, không khỏi cảm giác được thấy lạnh cả người, phía sau lưng mồ hôi lạnh lâm ly.

Bốn người này mặc dù cũng là Trúc Cơ tu sĩ, nhưng nó thân thái không ánh sáng, ánh mắt đờ đẫn, như là cái xác không hồn, trên thân linh khí dị thường, mỗi trên thân thể người hoặc hoặc ít đều thiếu thốn một chỗ thân thể, cực kỳ bi thảm, xem ra là nhận lấy không phải người tra tấn.

Liền lúc, bên tai truyền đến cung trang nữ tử thanh âm: "Người này tào bi, người xưng tào đồ tể, là một tên tán tu, Trúc Cơ hậu kỳ, cực kỳ khó chơi, rơi xuống trong tay hẳn không chết cũng muốn rơi lớp da, người chó có tùy tiện trêu chọc."

Mã thiên vũ nghe vậy giật mình, cảm giác đạo nhãn trước nam tử áo xanh cực độ tàn nhẫn khí thế, nhìn xem bốn người kia thảm trạng, bên tai truyền đến cung trang nữ tử Liễu Phi truyền âm, ngừng lại thì cảm thấy ngũ tạng lục phủ hàn khí thẳng bức trán, nơi nào còn dám xem, vội vàng thu hồi ánh mắt, không tự giác lui về phía sau mấy bước.

"Tào bi đại ca lần này làm phiền người, nhờ có có người tương trợ, lần này thiếp thân phần thắng lại nhiều một phần." Cung trang nữ tử nhìn thấy người tới, tiến lên một bước, ngậm cười nói.

"Hắc hắc, Liễu Phi muội tử, người chính là đại ca tiểu tâm can, chuyện của người đại ca sao dám lãnh đạm. Đại ca tâm ý người cũng không phải không biết, người phế vật kia đạo lữ, sớm rồi đi coi như thôi, hai người chúng ta song túc song phi, cả ngày lẫn đêm cá nước thần mật, chẳng phải sung sướng!" Tào bi ngậm cười nói, nhìn về phía Liễu Phi, mặt mũi tràn đầy chi sắc, ánh mắt chưa tốt may may che giấu, tràn đầy vẻ tham lam, càng là không hề có kỵ một tay đem ôm vào lòng, một đôi bàn tay lớn từ không kiêng sợ vừa đi vừa về vuốt ve.

Cung trang nữ tử sắc mặt lạnh xuống, cổ nện nộ khí, không đến âm thanh dấu vết trong ngực hẳn thoát thân, nói ra: "Tào đại ca, thiếp thân một phụ đạo nhân gia, có thể có biện pháp nào, không bằng người đem nô gia đạo lữ giết, thiếp thân thể nhưng là ngựa Mộ đại ca đã lâu."

"Ha ha, ... Muội tử nói đùa, người cái kia đạo lữ mặc dù phế vật, nhưng cũng là Thôi gia dòng chính, Thôi gia cũng không phải đại ca một nho nhỏ tán tu có thể trêu chọc, dù sao hai người chúng ta tình đầu ý hợp, cũng không có người biết, chuyện chỗ này, người nhưng phải thật tốt đại ca thân cận một phen, cũng không nên mong đại ca hào hứng." Trang phục nam tử đang khi nói chuyện tràn ngập không thể nghi ngờ ngữ khí, tùy ý nhìn thoáng qua cách đó không xa mã thiên vũ, mặt lộ vẻ vẻ do dự.

"Cô cô, người. . . ." Mã thiên vũ nghe được cung trang nữ tử trả lời, có chút không hiểu truyền âm nói.

"Hừ, người chó bị người này bề ngoài mê hoặc, không nên tùy tiện nói chuyện, hai người chúng ta trên tay hẳn không chiếm được chỗ tốt, các loại tiến vào trùng ma lão quái trong động phủ, hẳn tuyệt sống không quá hôm nay, hiện trước đây đuôi lấy rắn toàn, để tránh đồ tể trở mặt, làm đại kếp."

Cũng không lâu lắm, ba người tiếp tục hành tẩu, rất nhanh tới dãy núi cuối cùng, một chỗ trụ lùi vách đá mơ hồ có thể thấy được, nhưng ba người không có bất kỳ cái gì động tác, mà là nhắm mắt điều tức.

Trên đường đi, ba người mặc dù cười cười nói nói, nhưng không khỏi là đều mang tâm tư, chỗ này động phủ chính là trăm năm trước quấy đến Cố Tổng Quốc tu Tiên giới gió tanh mưa máu, đột nhiên xuất hiện trùng ma lão quái động phủ, trêu đến người người oán trách, bị các đại tông môn liên thủ giảo

sát, trọng thương phía dưới tọa hóa ở đây, lấy ba người Trúc Cơ kỳ tu vi, nếu như không treo lên mười hai phần tinh thần, chỉ sợ hơi không cẩn thận, liền sẽ thân tử đạo tiêu.

Phải biết trùng ma lão quái trăm năm trước, đột nhiên xuất hiện Cổ Tổng Quốc, một tay khu trùng chi thuật, đó là xuất thần nhập hóa, người khác không biết, Mã gia thế nhưng là nó ngư thú thủ pháp bên trên đánh giá ra người này là Ngư Thú Tông đệ tử.

Mặc dù chuyển này, cung trang nữ tử làm vạn toàn chuẩn bị, nhưng trong lòng vẫn không có mười phần nắm chắc.

Lần thứ nhất phát hiện động phủ này lúc, cung trang nữ tử liền đã dẫn người dò xét qua, lần kia một nhóm bảy người, tất cả đều là Mã gia dòng chính Trúc Cơ đệ tử, hao phí mấy ngày mới phá trừ bên ngoài cấm chế, chỉ tiến nhập tầng thứ hai liền đã hao tổn hơn phân nửa nhân thủ.

Mất thấy là phải tiến nhập động phủ hạch tâm, ai ngờ lại bị một trận phát ngăn cản, dò xét phía dưới, hiểu rõ phát hiện, trùng ma lão quái không biết từ chỗ nào lấy được Ngũ Hành trận pháp.

Khổ nghiên mấy ngày phát hiện, muốn bài trừ trận pháp, nhất định phải cần năm thuộc tính khác nhau linh lực Trúc Cơ tu sĩ, hợp lực tiến hành hiến tế mở ra.

Tiến hành đến một bước này, mất thấy dễ như trở bàn tay động phủ bí bảo, hiện từ bỏ, hoàn toàn chính xác làm lòng người sinh không cam lòng, nhưng nếu muốn tiếp tục thâm nhập sâu, nhất định phải hi sinh năm Trúc Cơ tu sĩ, lần này tổn thất đối với Mã gia mà nói cũng thực nặng chút, còn nữa tới nói đoạn thời gian trước liên hợp Luyện Hồn Cốc nhằm vào Phá Tinh Tông điều đại bộ phận nhân thủ, lấy không người có thể dùng.

Roi vào đường cùng, đành phải đi đầu lui bước, bàn bạc kỹ hơn, kết quả là cung trang nữ tử liền đem chủ ý đánh tới tán tu trên thân.

Tán tu hào không bối cảnh căn cơ có thể nói, Trúc Cơ tu sĩ cũng không tại số ít, lần này phía dưới chẳng những có thể lấy thành công bài trừ, động phủ cấm chỉ thu hoạch được bí bảo, càng sẽ không suy yếu ngựa nhà thế lực, có thể nói một hòn đá ném hai chim.

Vì lần này chuẩn bị, bảo đảm vạn vô nhất thất, cố ý đem Mã gia ép rương Linh thú "Thanh Thiên Ngưu Mạnh" trong tộc lấy ra, chỉ cần trước đó những tán tu này bên trong gieo xuống thụ trứng, sinh tử của bọn hắn toàn nhất niệm bên trong, không phải do bọn hắn không toàn lực phối hợp.

Nơi đây nhắm mắt chìm hơi thở chờ đợi, tào bi sắc mặt hơi có vẻ không kiên nhẫn, hừ lạnh nói: "Liễu Phi muội tử, người cuối cùng kia kiêu ngạo thật lớn, trọn vẹn để người chúng ta đợi ba canh giờ lâu, Tào mỗ ngược lại là muốn sẽ lên một hồi, nhìn xem là vị cao nhân nào."

"Tào đại ca, an tâm một chút không nóng nảy, vị đạo hữu này cũng là một vị tán tu, thiếp thân trâu nam ở trong phường thị ngẫu nhiên tìm, chắc hẳn có một số việc chậm trễ." Liễu Phi giải thích nói, thân sắc lại không có chút chi sắc.

"Người liền xác định như vậy người này sẽ đến, người hứa hẹn chỗ tốt gì." Tào bi nhìn về phía Liễu Phi một mặt đã tính trước thần thái, nghi ngờ nói.

Liễu Phi nghe vậy, che miệng cười nói: "Tào đại ca yên tâm đi, thiếp thân trong tay có vị kia đạo hữu cần thiết chi vật. Thiếp thân có hoàn toàn nắm chắc xác định, vị đạo hữu này nhất định sẽ tới."

"Động phủ này bên trong bảo vật, đối thiếp thân gia tộc mà nói mười phần trọng yếu, tiểu muội tuyệt đối sẽ không cầm này đến đùa giỡn."

"Hừ, như vậy cũng tốt! Nếu như không phải xem mặt của người Tử Thượng, Tào mỗ đã sớm phui mông một cái đi. Bất quá nói đi thì nói lại, chúng ta giao tình thì giao tình, trong động phủ bảo vật cần phải dựa theo trước đó ước định, có Tào mỗ một nửa."

Tào bi sắc mặt âm trầm, đột nhiên bắt đầu sinh một loại dự cảm xấu, lấy hắn đối Liễu Phi hiểu rõ, người này làm việc phương pháp, cũng không phải loại kia dễ nói chuyện người, pháp động phủ chuyển đi, có thể tùy tiện ưng thuận như thế lời hứa, không khỏi làm hắn cảm thấy một tia kinh ngạc.

Nhưng nghĩ lại, trong mọi người hắn tu vi cao nhất, vì Trúc Cơ hậu kỳ, trong tay còn có một cái uy lực không tầm thường bảo vật, lần này phía dưới, chắc hẳn cũng sẽ không có Thái Đại nguy hiểm, lúc này âm thầm lưu tâm xuống tới, buông ra cảm xúc, lạnh nói nhìn trước mắt thứ nhất cắt, lẳng lặng cùng đợi.

"Hắn cũng không phải loại kia tính trùng lên não, vì sắc đẹp ném tính mệnh tên lỗ mãng."

Liền lúc, một đạo mây đen bỗng nhiên xuất hiện, độn quang tốc độ cực nhanh, từ phía trên bên cạnh gào thét mà đến, thanh thế to lớn, uy năng không tầm thường.

Trong nháy mắt, độn quang từ trước khi rơi xuống trước mắt mọi người, người này tóc dài áo bào đen, sắc mặt lạnh lùng, ngón tay nhẹ nhàng hừ không một điểm, thu nhiếp độn quang, dưới chân linh khí phun trào, hóa thành từng mảnh từng mảnh ngũ sắc tường vân.

Người này cứ như vậy đạp trên tường vân, chậm rãi giữa không trung đi xuống.

Gặp đến nơi đây, tào bi trong mắt tinh mang lóe lên, trong lòng hơi hồi hộp một chút.

Người này tu vi hắn nhìn không thấu, lúc này nhìn về phía Liễu Phi, mặt lộ vẻ vẻ hỏi thăm.

Nhìn thấy Liễu Phi gật đầu về sau, không nói hai lời, ngón tay một điểm, đối giữa không trung xuống áo bào đen nam tử, đột ngột điểm.

Bạn đang đọc truyện *Bất Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66: đổ ước

Giữa không trung một tia ô quang ngưng tụ ra, cấp tốc ngưng tụ lẫn lộn, từ phía chân trời chậm chậm truyền ra, trùng trùng điệp điệp ở giữa, trong nháy mắt hóa thành một cây dài ước chừng ba trượng trường thương màu đen, tào bi trước người xuất hiện, quý dị sương mù không ngừng trường thương tràn ra, khắp nơi lộ ra bất phàm.

Cảm giác nguy hiểm mãnh liệt cảm giác Tần Phàm đầy lòng bỗng nhiên xuất hiện, hắn không chút do dự thân thể cấp tốc lui lại, một trong chớp mắt, đã lui đến mười trượng bên ngoài, lúc này hai tay khép lại, linh lực cấp tốc tuôn ra, màu đen tóc dài phát không gió từ lên.

Này ô quang huyền hóa trường thương Tần Phàm thân thể lui lại lúc, hiện lên hạo nhiên chi thế, âm vang rơi xuống, mặt đất phát ra "Ầm ầm" một tiếng vang thật lớn, một vài trượng đen kịt cửa hang, xuất hiện Tần Phàm vừa mới dừng lại trên mặt đất.

Mặc dù cách mấy chục trượng, Tần Phàm vẫn như cũ có thể cảm giác tới mặt đất chấn động truyền đến, ngay sau đó tràn đầy bụi đất mặt đất, đen kịt trong động khẩu, hàn mang lóe lên, ô quang huyền hóa trường thương màu đen bên trên, đột nhiên biến hóa, một chia làm hai, hai chia làm bốn, bốn phân tám, ngừng chân ở giữa, y nguyên biến hóa mười Lục Đạo, càng thêm thật nhỏ trường thương màu đen, tựa như châm mang, trong lúc đó cửa hang bắn ra, đuổi sát Tần Phàm mà .

Tần Phàm lạnh hừ một tiếng, sắc mặt âm hàn như thế, chưa thêm mấy may do dự, thân hình lần nữa run run, tâm tùy ý động, cục gạch đối diện bay ra, thần thức không chế cục gạch ngăn cản truy đuổi mà đến mười Lục Đạo trường thương màu đen.

Động tác trên tay cũng không có bất kỳ cái gì dừng lại, trong nháy mắt, trường thương màu đen cấp tốc tới gần quanh người hắn ba thước, thì Tần Phàm nhìn phía xa tào bi âm hàn cười tà khuôn mặt, trong đôi mắt rét lạnh chi ý càng hơn.

Không nói hai lời, trong tay "Thủy Hòa Đan" đối tào bi vị trí, cấp tốc đánh ra, Tần Phàm hai lần bứt ra lùi gấp, đến cục gạch xuất hiện ngăn cản được cái kia mười Lục Đạo trường thương màu đen, lại đến Thủy Hòa Đan đánh ra, đẩy hết thủy cơ hồ liền trong chớp mắt hoàn thành.

Nhìn thấy như lôi điện kích xạ tuôn ra mà đến điện quang tiểu cầu, từng cơn bạo ngược sóng linh khí, khiến cho không khí chung quanh phát ra tư tư thiêu đốt âm thanh, một cỗ quái phong khoan thai dâng lên.

Tào bi biến sắc, cũng không lo được điều khiển mười Lục Đạo trường thương màu đen, bàn tay vỗ mạnh một cái trừ Vật Đại, một lớn chừng bàn tay mang theo vết rách xác rùa đen bỗng nhiên xuất hiện tại hắn trên lòng bàn tay, hắn không nói hai lời, hai tay kết động, hiện ra một quý dị tư thế, cùng thì trong miệng nói lầm bầm, theo thanh âm cỗ quái chậm chậm truyền ra, xác rùa đen đột nhiên khê động, hóa thành một cái cự đại rùa đen hư ảnh, cản ở trước mặt của hắn.

Rùa đen hú lên quái dị, chậm rãi mở to miệng, từ đó phun ra một đạo thủy tiễn, thủy tiễn cấp tốc ngưng tụ, khuếch tán, hóa thành một trận mờ mịt tràn ngập hơi nước, đem tào bi thân thể hoàn toàn bao khóa, chỉ một thoáng, hơi nước đột nhiên lấp lóe, bỗng nhiên ngưng tụ trở thành một cái cự đại hàn băng băng trụ.

Trong đó tào bi trên tức thân ảnh, có thể thấy rõ ràng, tiếng cười âm lãnh từ đó chậm rãi bay ra.

"Hừ, đạo hữu hảo thủ đoạn, thủy hòa đồng nguyên dung hợp pháp thuật. Chắc hắn cũng không phải cái kia bừa bãi hạng người vô danh, làm sao trước kia chưa từng nghe nghe đạo bạn tên."

Thì tư trước khi mười Lục Đạo ô quang huyền hóa trường thương thể công bị cục gạch từng cái đánh nát, Tần Phàm hoàn toàn yên tâm, nhìn xem khối băng bên trong áo đen trang phục nam tử, thanh âm khàn khàn, tranh cười nói: "Đồ mỡ là người phương nào, liên quan gì đến ngươi! Đi lên liền xuống như thế ngoan thủ, đạo hữu lần này cách làm sợ là không ổn đâu."

Đang khi nói chuyện, Thủy Hòa Đan ngưng tụ điện quang tiểu cầu, bỗng nhiên đập nện khối băng phía trên, khắp chung quanh trong vòng bốn thước, tào bi đứng chỗ đứng, mặt đất sinh sinh lõm ba thước có thừa, từng tia màu trắng sương mù, mặt đất chậm rãi tràn ra.

Bạo ngược linh khí trung tâm năng lượng, khối băng bị điện xạ bao trùm, tào bi sắc mặt đang thay đổi, ấn quyết trong tay bất động, khóe miệng tới nghĩa âm tiết, lần nữa truyền ra, theo trong miệng hắn run run tốc độ càng lúc càng nhanh.

Đột nhiên, hàn băng trụ hướng ra phía ngoài đột nhiên khuếch tán hơn hai lần, trong nháy mắt đánh tan quay quanh trên đó lôi xạ, lúc này một tiếng nổ vang, khối băng rã rạc một tiếng, vết rạn gần đầy, rạn nứt chi thế cấp tốc lan tràn ra.

Lần này giao dưới tay, thắng bại phân ra 5:5, cũng không ai chiếm được ưu thế.

"Tốt, hai vị đạo hữu xem thiếp thân chút tình mọn bên trên, điểm đến là dừng, chớ có tổn thương hòa khí, lần này trong động phủ còn muốn ý vào hai vị." Liễu Phi thấy thế, vội vàng tiến lên ngăn cản.

Tào bi nhìn về phía Liễu Phi bất động thanh sắc nhẹ gật đầu, truyền âm nói: "Liễu Phi muội tử, tiểu tử này có chút thủ đoạn, trên thân nhất định có ẩn nấp tu vi công pháp, mặt ngoài nhìn không ra cảnh giới, vừa rồi giao thủ đến xem, tối đa cũng liền Trúc Cơ trung kỳ tu vi, lại không nói cái gì sóng lớn."

Tần Phàm bất động thanh sắc, đem cục gạch thu hồi trong cơ thể, đối xử lạnh nhạt quan sát, hai người lần này tiểu động tác tự nhiên rơi trong mắt hắn, không khỏi tính toán hai người quan hệ đến.

Lúc này huyền thần thạch vũ khí trong không gian, Tần Phàm phân ra một tia thần thức, đối lão giả nói ra: "Tiền bối, vừa rồi đa tạ, nếu như không có một tia linh hồn chỉ lực tương trợ, chỉ sợ vừa rồi phía dưới chẳng những sẽ bại lộ tâm động hậu kỳ tu vi, nói không chừng còn có nguy hiểm đến tính mạng."

"Biết liền tốt, Tần tiểu tử, cũng đừng Quái lão phu không có nhắc nhở ngươi, đối diện cái kia quan hệ của ba người làm cho người suy nghĩ sâu xa, lần này ngươi cũng nên cẩn thận, chớ có thuyền lật trong mương. Hiện vô luận cảnh giới của ngươi cùng pháp bảo, đều không đủ lấy cùng bọn hắn chống lại, huyền thần thạch diệu dụng ngươi lại không phát huy ra được, duy nhất có thể lấy ra được cũng chính là ngươi Trúc Cơ trung kỳ thần thức lực, ta dạy cho ngươi một thức pháp thuật, tên là đại mộng trăm thần thuật, là một môn thần thức công kích pháp quyết, cứ như vậy ngươi cũng có tự vệ thủ đoạn."

"Quyền đương một khảo nghiệm, nếu như chuyển này ngươi có thể toàn thân trở ra, nói rõ ngươi cũng coi như khả tạo chi tài, lão phu sẽ ra tay giúp ngươi giải quyết đan điền vấn đề. Phần nếu không, coi như từ trước tới nay chưa từng gặp qua lão phu, ngươi xem coi thế nào!"

Tần Phàm khẽ giật mình, mặt lộ vẻ do dự, trầm mặc một lát, hán lạnh nhạt mở miệng, hào khí cười một tiếng: "Ha ha, đã tiền bối nói, Tần mỗ cũng là muốn thí nghiệm một phen, nếu như như vậy vẫn lạc, Tần mỗ mệnh số tạo hóa, chẳng trách người khác, tu tiên một đường, tuy là Kinh Cực gần đây, Tần mỗ lại là không sợ."

Đang khi nói chuyện Tần Phàm thần thức, sương mù trong không gian, thoát thân mà ra.

"Tiểu tử, hi vọng ngươi đừng cho lão phu thất vọng, giúp người cảm giác kết cục là tự vị gì? Muốn lão phu Văn La thân là thần vương ngồi xuống sáu Thần Tướng thứ nhất, tiếng xấu truyền xa, chỗ đến chi vật, chứ tộc không không nhượng bộ ngàn dặm. Nếu là còn lại mấy lão hòa kẻ còn ở đó, biết ta Văn La sẽ có trợ giúp người thời điểm, tất nhiên sẽ cười nhạo một phen."

Thì Tần Phàm đem ánh mắt chậm rãi tản ra, nhìn thấy tào bi sau lưng bốn Trúc Cơ tu sĩ thăm trạng về sau, con ngươi lại là co rút lại, hiện tại hán y nguyên xác định tào bi là tâm ngoan thủ lạt Ma tông đường tu, không khỏi âm thầm đề phòng.

Này thì mã thiên vũ nhìn người tới, ánh mắt cũng là lộ ra chút vẻ hơi nghi hoặc, lấy thần trí của hắn tự nhiên là không cách nào nhìn ra tần pháp cảnh giới, không riêng gì hắn, liền là ngay cả Liễu Phi cũng tuyệt đối không nghĩ tới, trước mắt có thể cùng tào bi bất phân thắng bại Hắc Y Thiếu năm, lại là tâm động hậu kỳ.

Mã thiên vũ ánh mắt đắm chìm một lát, trong đầu thủy chung quanh quẩn một thân ảnh, hắn không dám xác định, trước mắt áo đen Trúc Cơ tu sĩ, có thể người kia liên hệ với nhau.

Mấy chục ngày trước, hán Lạc Văn Sơn mạch gia tộc nội địa, y theo kế hoạch liên hợp Thôi Thừa cướp giết Phá Tinh Tông dò xét Bạch Trạch biến mất đệ tử, khi thì cái kia một nhóm trong ba người, liền có một cái tu sĩ, phát động loại nước này lửa đồng nguyên pháp thuật, đem hắn dùng bí pháp không chế Huyết Thử Bức bày diệt sát hơn phân nửa.

"Điều đó không có khả năng a! Người kia là tâm động hậu kỳ, người này xác thực Trúc Cơ tu sĩ, không có khả năng mấy ngày vượt ngang hai đại cảnh giới, có lẽ là ta nghĩ nhiều rồi."

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 67: động phủ mở ra

Vách núi vách đá chỗ, một nhóm bốn người, tính cả tào bi sau lưng sắc mặt thăm trạng ba người, tổng cộng bảy người, mọi người đều là thần sắc khác nhau, ánh mắt đều lẫn nhau trên thân vừa đi vừa về biển ảo, đang đánh lấy cái gì chú ý.

Ngừng chân ở giữa, Tàn Phàm phân ra ý tứ thần thức, trong đầu điều tra cái kia lão giả thần bí cho công pháp "Đại mộng trăm thần thuật", phiên Khắc Hậu Tàn Phàm trong lòng vui mừng, đối với hắn mà nói, thật đúng là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

Cái kia lão giả thần bí đồ ước, Tàn Phàm trong lòng càng là bằng thêm một phần nắm chắc.

"Đại mộng trăm thần thuật" chính là ít có thần thức pháp quyết tu luyện, xây một chút sĩ không có chạm đến Nguyên Anh kỳ, trong cơ thể thần thức chỉ có thể dùng làm dò xét, cảnh cáo, căn bản sẽ không biết được thần thức công kích pháp môn, bình thường tu sĩ tu luyện công pháp, thần thức cường độ đều là cùng cảnh giới tương xứng.

Giống Tàn Phàm như vậy, hấp thu huyền thần thạch chuyển hóa sau linh lực, thần thức cao hơn cảnh giới hai đại cảnh giới, đúng là hiếm thấy.

Lấy Tàn Phàm sức mạnh thần thức mạnh mẽ, một thức này pháp môn, cũng là không khó, bất quá thời gian ba cái hô hấp, đã sơ bộ nắm giữ một tia để hiểu công kích pháp môn, có nội tình này nơi tay, dù là không có lão giả tương trợ, lấy hắn khả năng hiện giờ, hắn có tuyệt đối đem ta, có thể bình yên vô sự.

Mười trượng bên ngoài, Tàn Phàm nhìn về phía Liễu Phi đối xử lạnh nhạt nhìn lại, chậm rãi nói ra: "Đã Tàn mỗ Như Ước mà đến, đạo hữu cũng hẳn là biểu thị chỗ thành ý tới, bằng không Tàn mỗ trong lòng không chắc, chỉ sợ khó mà toàn lực tương trợ."

Liễu Phi nghe vậy, trong mắt lóe lên một tia ồ giận, nói ra: "Đã Nhiên Đạo bạn không yên lòng thiếp thân, cũng được!" Nói xong, trong tay hư không vung lên, một đạo bạch quang lấp lóe, đưa đến dừng lại lúc, trên bàn tay xuất hiện một màu đỏ hộp gấm, Liễu Phi từ từ mở ra hộp gấm, từ đó lấy ra một viên, màu đen thạch đầu, nhìn xem Tàn Phàm lại nói: "Thế nào, lần này đạo hữu hải lòng đi, thiếp thân đã biểu hiện ra mười phần thành ý, đợi chút nữa động phủ chuyển đi, đạo hữu vạn chớ giấu dốt."

Nhìn xem Lưu Phi trong tay phát ra từng con linh hồn ba động màu đen hòn đá, Tàn Phàm trong lòng vui mừng, hắn đã xác định đây chính là hắn đau khổ truy tìm phệ hồn long thạch, Tàn Phàm hai tay ôm quyền, trầm giọng nói: "Đạo hữu chớ trách, phệ hồn long thạch đối Tàn mỗ thực làm trọng yếu, bất đắc dĩ này tiểu nhân chi bụng, Tàn mỗ định sẽ dốc toàn lực tương trợ đạo hữu."

"Đạo hữu yên tâm, trong động phủ này, thiếp thân chỉ cần trong đó một vật, vật gì khác các ngươi tùy ý thu hoạch, mỗi người dựa vào thủ đoạn, ngoài động phủ bộ cấm chỉ trận pháp, sớm đã đã thông, cũng không có nguy hiểm, chỉ cần ở hạch tâm động phủ, mượn đường bạn thủ đoạn dùng một lát."

Liễu Phi lạnh nhạt mở miệng, trong lòng cười lạnh: "Hừ, thiếp thân muốn thế nhưng là đạo hữu tính mệnh, đến lúc đó cũng không phải do ngươi."

Đang khi nói chuyện, Liễu Phi đối mã thiên vũ truyền âm nói: "Thiên Vũ, đợi chút nữa tiến vào động phủ, sẽ xuyên qua một mảnh trận pháp huyền cảnh, ngươi có phá cấm châu nơi tay, huyền cảnh không ảnh hưởng tới ngươi, đến cái kia thì đem Thanh Thiên trâu ngựa thư trứng thả ra, đánh vào tào bi cùng Đồ Sơn trong cơ thể, động phủ đồ vật tất cả đều là chúng ta Mã gia, một kiện đều không thể bỏ qua."

"Là, cô cô yên tâm đi!" Mã thiên vũ tranh cười nói.

Liễu Phi ngừng đầu chậm rãi quét về phía đám người, nói ra: "Đã người đã đến đông đủ, thiếp thân cái này đem động phủ trận pháp mở ra, Tào đại ca vụ so bảo vệ tốt phía sau ngươi bốn vị Trúc Cơ đạo hữu, bọn hắn thế nhưng là tiến vào hạch tâm động phủ mấu chốt."

Tào bi nghe vậy, nhếch miệng cười hắc hắc, quay đầu nhìn về phía thân thủ run lấy bảy bốn vị Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ, mặt Thượng Thiểm trải qua một tia khát máu hung lệ.

Bị tào bi ánh mắt nhìn chăm chú, bốn vị Trúc Cơ tu sĩ, mặt lộ vẻ tro tàn chi sắc, lại không một chút phản kháng dấu hiệu, sinh tử toàn tại người khác một ý niệm, đều là tôn công vô ích.

Trong đó một Trúc Cơ tu sĩ, ánh mắt phun trào, thần sắc phần Nhiên Đạo: "Tào bi uống ta đem ngươi trở thành làm huynh đệ, ngươi..."

Người này lời còn chưa dứt, tào bi hai tay một điểm, một đạo huyết vụ phun ra, vốn là chỉ còn một cánh tay, lần nữa theo Giá Linh về vang ném ra ngoài thật xa, người kia kêu thảm một tiếng, ánh mắt lộ ra hận ý ngập trời.

"Tào mỗ nhưng không cần gì huynh đệ." Tào bi mặt lộ vẻ tàn nhẫn chi sắc, tranh cười gằn nói.

Tàn Phàm con ngươi co rút lại, nhìn về phía người này, vẻ đề phòng càng nặng.

Lúc này, Liễu Phi đối phát sinh trước mắt sự tình, không thêm để ý chút nào, chuyên chú đánh vỡ bên trong pháp quyết, mấy đạo linh quang qua đi, vách núi vách đá trước, oanh một tiếng, trận pháp đứng máy sụp đổ, từ trong ra ngoài không ngừng vỡ vụn, từng con khói xanh chậm chậm truyền ra, một truyền Tống Trận Pháp bỗng nhiên xuất hiện, Liễu Phi mặt sắc mặt ngưng trọng nhìn cũng không nhìn cái kia truyền Tống Trận Pháp một chút, tiến lên một bước.

Theo nàng thêm bộ pháp bước ra, mặt đất đều sẽ lóe ra một đạo linh quang, dạng này tiếp tục thời gian nửa nén hương về sau, Liễu Phi mặt lộ vẻ vẻ mặt ngưng trọng, nhìn về phía mặt đất lấp lóe xen lẫn đạo đạo linh quang, miệng bên trong niệm niệm có từ, phát ra một cổ kỳ dị tiếng kêu.

Chỉ một thoáng, chút trên đất linh quang cấp tốc bay múa đến giữa không trung, hướng về ngọn núi một chỗ bay, đợi cho tất cả linh quang bay ra, lại nhìn trên vách đá, cái kia chút bay ra linh quang, cấp tốc biến hóa vị trí, cấu thành một tòa hình dạng quái dị đồ án, vỡ vụn bên ngoài trận pháp lẫn nhau hô ầm, một cổ bí ẩn ba động ngừng lại thì truyền ra.

Liễu Phi hai tay chút đồ án vị trí, liên tục điểm ra, ngừng lại thì chút màu trắng linh quang, lần nữa biến hóa, hình thành một loại nào đó đặc biệt quý tích, lúc này bàn tay nâng vung lên, đem một khối hình dạng quái dị lệnh bài đánh vào, chút linh quang hình thành bên trong.

Cùng một thời gian, giữa không trung một vệt ánh sáng hơi lớn sáng, một cùng vừa rồi giống nhau như đúc truyền Tống Trận Pháp, ngừng lại thì xâm ra, trận pháp này bên trong ký hiệu càng thêm thần bí, cũng muốn lớn hơn một vòng, trừ cái đó ra, hư không trận pháp chung quanh, mấy chục đạo cột sáng xông thẳng tới chân trời, quý dị dị thường.

Nhìn thấy trận pháp xuất hiện, Liễu Phi thối lui đến đám người sâu cạn, giải thích nói: "Trước đó lần thứ nhất xuất hiện trận pháp là một mọi người, mặc dù cũng có thể truyền tống, nhưng là truyền tống quá khứ là một chỗ vết nứt không gian, hẳn phải chết không nghi ngờ, lúc trước thiếp thân cũng là tồn thất không ít nhân thủ, hư không chỗ này mới là động phủ chân chính truyền tống chỗ, chúng ta đi vào đi."

Lời nói Âm Lạc Hạ, Liễu Phi thân thể lần nữa khê động, cấp tốc bay lên không, phi thân tiến vào, trong khoảnh khắc biến mất cột sáng màu trắng bên trong.

Tần Phàm nhìn chăm chăm hư không trận pháp, ánh mắt chớp động, do dự một chút.

Chính lúc, mã thiên vũ cười nói: "Hai vị đạo hữu, đi trước một bước." Đồng dạng một màn lại xuất hiện, hắc thân ảnh màu đen, tính cả dưới chân quái dị Linh thú, đột ngột biến mất.

Tào bi nhìn về phía Tần Phàm, một mặt khiêu khích chi sắc, quay đầu nhìn về phía sau lưng bốn tên Trúc Cơ tu sĩ, trong mắt hàn mang lóe lên, cười lạnh nói: "Làm sao, đau khổ còn không có ăn đủ, còn muốn Tào mỗ đưa các ngươi đoạn đường?"

Bốn tên Trúc Cơ tu sĩ, nào dám do dự, dắt nhau đỡ phía dưới, đồng dạng tiến vào trong trận pháp.

"Tiểu tử, sợ! Tào gia gia bên trong chờ ngươi, nhưng đừng làm mất mạng nhỏ." Tào bi nói xong, cười ha ha, thân thể nhoáng một cái, tựa như mũi tên, xuyên qua tiến vào cột sáng.

Tần Phàm bắt đầu đi, cắn răng một cái, thân thể bay lên không, nhìn về phía lấp lóe trận pháp cột sáng, mang phức tạp khó hiểu thần sắc, bỗng nhiên bước vào trong đó.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Huyết Nham Xà

Trong sơn động bộ, trong suốt hồng quang truyền ra, phát sáng mạnh nhiệt khí từ bên trong phun mạnh, từng luồng sóng nhiệt không ngừng thổi quét mọi người, một tòa cầu đá kéo dài qua quay cuồng dung nham, thẳng đến đối diện bờ đối diện, dưới cầu đá quay cuồng dung nham không ngừng bắt đầu khởi động, chảy nhỏ giọt chảy xuôi, lại càng mấy đạo bọt khí không ngừng tại dung nham lưu bên trong tan biến.

Sơn động không lớn, vừa mắt nhìn lại, dễ dàng liền có thể chứng kiến cuối, xa xa trong thân núi bộ vách đá cũng bị này nóng rực khí lãng, thiêu đốt có chút da nê, thân nhiên ánh huỳnh quang tràn, từ xa nhìn lại tựa như vào đêm đêm đom đóm mòng manh ánh huỳnh quang.

Mọi người vị trí nơi là một chỗ thật lớn trống trải sân bãi, phía trước cầu đá bên cạnh, tuy rằng còn cách thật xa, như trước có thể rõ ràng cảm nhận được nóng rực khí lãng, dung nham và mặt đất chỗ va chạm, có mùi nấy điểm đỏ, từng ước chừng và ô mai nhất kích cỡ tương đương, trên mặt đất phân tán ra, này điểm đỏ cảnh là không phải màu xanh biếc, mà là tàn mất ra yêu dị hồng mang.

"Vậy là cái gì?" Tần Phàm chứng kiến xa xa mặt đất nhiều điểm hồng quang, thân nhiên hỏi.

"Há, đây là này hạt Bồ Đề, một loại hóa thuộc tính linh quả, thông thường sinh trưởng tại hóa thuộc tính linh khí nồng đậm chỗ, có thể tăng lên hòa hành linh căn tư chất chất, hiện tại những điều này là do chưa có thành thực, không có bao nhiêu tác dụng." Mã thiên vũ mở miệng nói, tiến vào động phủ sau, dưới người hắc cái kia bộ dáng quái dị linh thú, chẳng biết lúc nào mất đi tung tích, sợ là mang bên mình mang theo tương tự ngự thú túi linh tinh, có thể thu nạp linh thú pháp bảo.

"Hay là đạo hữu đối này hạt Bồ Đề có hứng thú, đừng trách thiếp thân không có nhắc nhở đạo hữu, này hạt Bồ Đề chính là có Huyết Nham Xà bảo hộ, Huyết Nham Xà tuy rằng tu vi không cao, có đúng không đạo hữu loại nước này đi linh căn người tu tiên, có thể miễn dịch tuyệt đại bộ phận uy lực." Liễu Phi mỉm cười, nhìn thấy Tần Phàm trong mắt lộ ra như có như không hứng thú, lại nói:

"Các vị đạo hữu, xuyên qua cầu đá, phía trước huyết động cuối, chính là côn trùng ma lão quái đệ một đạo phòng ngự trận pháp, lần trước thiếp thân đã

xem trận pháp phá vỡ hơn phân nửa, nhưng vẫn là có một một lượng lớn linh thú thủ vệ, đến lúc đó nhưng là phải dựa vào hai vị đạo hữu rồi, nếu muốn đi vào trung tâm, đúng vậy duy nhất lối vào, mong rằng hai vị đạo hữu không cần giấu dốt, tận lực sử dụng phạm vi lớn uy lực pháp thuật."

Nghe nói như thế, Tần Phàm không sao còn có thể không rõ, Liễu Phi cử động lần này là không hy vọng chính mình đi ngắt lấy hạt Bồ Đề, làm trễ nãi lộ trình, cho tới bây giờ tuy rằng người này chưa từng nghiêm minh, tiến vào động phủ đắc ý đồ, càng chưa có nói rõ động phủ chủ nhân là tu vi thể nào, lấy suy đoán của hắn có thể ném trực cơ tu sĩ tâm động, hao phí khí lực lớn như vậy, hao tổn hai nhóm người thủ, như trước trước sau như một, tiếp tục tra xét, lại xâm nhập toà động phủ này, so sánh với đúng giờ tu sĩ Kim Đan động phủ, tính toán cầu vật tất nhiên không thể khinh thường.

Tào bi sắc mặt hơi biến, nhìn về phía Tần Phàm nói: "Yên tâm đi, Liễu Phi em gái, Tào mỗ tự nhiên sẽ đem hết toàn lực, chính là không biết tàn sát son đạo hữu..."

Cũng không biết có phải hay không trùng hợp, mấy người bọn họ vừa mới xuyên qua nơi này dung nham địa vực, đột nhiên cầu đá run run một hồi, phía dưới dung nham quay cuồng một hồi, chậm rãi xuất hiện một cái màu đen vật thể, bởi vì chỉ lộ ra một góc, không thể nhìn ra ra sao loại linh thú, nhưng là tài năng ở độ ẩm cao như thế trong dung nham bình yên vô sự, sợ cũng không phải người lương thiện.

Chỉ nghe phần phật một tiếng, một cái màu đen giống như trường tiên cái đuôi, đột nhiên theo trong dung nham thổi quét, trong khoảnh khắc phát tại trên cầu đá, này màu đen cái đuôi lớn có nước dững lớn nhỏ, tốc độ cực nhanh, uy lực chi mãnh liệt, cơ hồ ngay tại trong khoảnh khắc, nhìn như chắc chắn cầu đá, âm âm thoát phá.

"Không được, phát ra!" Tào bi sắc mặt một bên, dưới chân sáng mờ chột lóc, bay về phía giữa không trung, về mặt về đề phòng.

"Đây là Huyết Nham Xà! Mau nhìn đầu của hắn, kim giác... Là Huyết Nham Xà Vương người, trực cơ trung kỳ tu vi linh thú." Mã thiên vũ đồng dạng phản ánh nhanh chóng, pháp phênh giữa không trung, dưới chân bỗng nhiên là cái con kia biến mất quý dị linh thú, hắn mặt lộ vẻ về mặt ngưng trọng, thất thanh nói.

Tần Phàm và Liễu Phi đồng cũng giống như thế, từ lúc linh thú xuất hiện trong nháy mắt, đã kịp phản ứng, nhanh chóng điều khiển độn quang rời đi mặt cầu.

Như nhau kia bốn sắc mặt tro tàn trực cơ tu sĩ, cũng là tại nàng bay lên không nháy mắt, bị Liễu Phi từ lúc ra một đạo linh quang, kéo vào giữa không trung.

Tần Phàm thần thức nhận thấy nơi đây, từng trận nóng bức sát phong phổ thiên cái địa mà đến, bị này thật lớn linh thú tại dung nham quay cuồng đồng thời, đánh lên dung nham chừng có vài chục trượng cao, đến mức, đều bị bão cát đi thạch, như ác nghiệt long xuất thế.

Cho dù hắn thần thức cường đại, so sánh trực cơ trung kỳ tu sĩ, có thể thần thức vừa tiến vào này dung nham bên trong, liền có như đá ném vào biển rộng thông thường, mờ mịt, chỉ có thể mơ hồ cảm ứng được dung nham hạ hai ba trận phạm vi, tại đi xuống phương xâm nhập đi xuống, mơ hồ một vùng.

Tuy rằng như thế, Tần Phàm sắc mặt đại biến, bất chấp mấy người còn lại, không nói hai lời, toàn lực thúc dục pháp lực, tiếp tục trốn vào đối diện.

Mấy người còn lại thấy vậy, sôi nổi cảm thấy ngạc nhiên, tương tự thả ra thần thức, một lát sau cũng là và Tần Phàm thông thường, toàn lực thúc dục độn quang, cực nhanh chạy trốn.

Xuyên thấu qua thần thức, mơ mơ hồ hồ nhìn đến nhất người bóng đen to lớn, cơ hồ hiện đầy cả dung nham trì, dung nham phía dưới, rậm rạp, giống như đan xen vào nhau đen xà thông thường, tất cả đều là loại này thật lớn Huyết Nham Xà Vương người, vừa rồi một con kia chỉ là một ngẫu nhiên, thoát ly mấu nham bày răn thân thể, có lẽ là vừa rồi đồng người tiếng nói quấy nhiễu này một con, bản năng phản ánh lâm, nhưng nếu là chân chính quấy nhiễu bày răn, vậy coi như là lên trời không cửa, xuống đất ngủ đường.

May mắn này đó dung nham cũng có chút quý dị, bởi vì một vài không biết nguyên nhân, có thể ngăn cách tu sĩ hơi thở, đồng người không thể xuyên thấu qua thần thức chứng kiến dung nham phía dưới cảnh tượng, dung nham phía dưới Huyết Nham Xà cũng tương tự không thể cảm nhận được tu sĩ hơi thở.

Một lát sau, mọi người điều khiển độn quang cẩn thận đi vào đối diện, mọi người cũng đều sắc mặt trắng bệch, mã thiên vũ hoảng sợ trên mặt hiện lên một tia thần sắc hưng phấn, nhìn về phía Liễu Phi vui vẻ nói: "Cô cô..."

"Đòn dài quả nhiên là thật sự, đây tuyệt đối không phải mình thành công dài ra Huyết Nham Xà, không nghĩ tới còn trùng ma lão quái thể nhưng có thể đào tạo nhiều máu như vậy nham Xà Vương người." Liễu Phi nghe được mã thiên vũ hô, truyền âm nói.

"Liễu Phi em gái, đây là có chuyện gì, chẳng lẽ lần trước các ngươi không có gặp được?" Tào bi lòng còn sợ hãi hô.

"Đúng vậy, đã nhưng đã dò xét qua rồi, đạo hữu vì sao lần trước không có phát hiện này bày răn?" Tần Phàm tùy ý quét tào bi liếc mắt một cái, nhìn thấy Liễu Phi, mặt lộ vẻ về hỏi thăm.

Liễu Phi nhìn thấy hai người, sắc mặt cũng là có đó khó hiểu, lần trước tra xét là lúc, đây chính là cây mệnh thoát phá trận pháp, động tĩnh có thể sánh bằng hiện tại lớn hơn, nếu Huyết Nham Xà nếu thật là một mực tồn tại tại nơi này, cũng không phải ở phía sau thức tỉnh, càng có thể hưởng, lần trước bọn hắn rời đi là lúc, lại đang cái động khẩu cài đặt mấy phòng ngự trận pháp, nếu Huyết Nham Xà là từ phần ngoài truyền vào nơi này, trận pháp không phải là hoàn hảo không chút tồn tại trạng thái, như vậy chỉ có một khả năng.

Huyết Nham Xà là từ trong động phủ bộ đến nơi đây.

Nghĩ đến đây Liễu Phi đem cái này nàng này không xác định đoán nói cho mọi người.

Tần Phàm nghe vậy, trầm ngâm một chút, nói: "Nếu quả thật như đạo hữu từng nói, điều này nói rõ trong động phủ bộ đã xảy ra một ít không biết biến hóa, các người lần trước tiến vào động phủ sở dĩ đánh dấu bản đồ, sợ cũng đi vắng an toàn."

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Xâm nhập

Liễu Phi nghe vậy, trong lòng hơi kinh ngạc, nhìn thấy đồng dạng đôi sắc mặt mã thiên vũ, nàng lúc trước liền nghi hoặc này Huyết Nham Xà tại sao lại đột nhiên xuất hiện ở trong nham thạch, đang nghe Tần Phàm từng nói, nhưng trong lòng cũng cùng tin hơn phân nữa.

Do dự gian nàng mặt lộ vẻ lo lắng, hơi chút chán nản, dựa theo ý nghĩ của nàng, trong gia tộc trừu không - ly khai rồi rảnh hơn người thù, theo tán tu bên trong lôi kéo thực lực bất phàm hạng người, này trả giá cao chính là không hề tâm thường, đối với trong động phủ còn trùng ma lão quái đào tạo linh thú tỷ lệ thành công phương pháp nàng là tình thế bất buộc, bức này đào tạo linh thú phương pháp cho gia tộc mà nói, quá trọng yếu.

Tào bi không nói trước, người này cùng nàng quan hệ thâm hậu, nhưng cũng là một cái tâm ngoan thủ lạt đồ đệ, bất quá nàng từ có tin tưởng có thể khống chế người này, đối ở trước mắt giết hại, tuy rằng thực lực cảnh giới có chút quý dị, tương tự nàng cũng lưu lại có hậu thủ.

Theo gia tộc bên trong, mang ra Thanh Thiên Ngưu Manh, này Thanh Thiên Ngưu Manh là đời thứ nhất lão tổ, còn sót lại linh thú, truyền thừa đến nay, số lượng tuy rằng không nhiều lắm, nhưng đối với khống chế tu sĩ lại hết sức có gặp hiểm thấy hiệu.

Giống cái trứng côn trùng một khi tiến vào tu sĩ trong cơ thể, mặc dù nói càng là thực lực cường hãn hạng người, đối trứng côn trùng chống hiệu quả lại càng mạnh, nhưng là chỉ cần không phải nguyên anh tu sĩ, cũng có thể nháy mắt thao tác đối phương sinh tử.

Động phủ tầng thứ hai sẽ có một đám uy lực bất phàm linh thú thủ vệ, nhưng là đối với trước mắt mấy người mà nói, chỉ cần tiêu hao thêm phí đó linh lực, cũng không bao nhiêu nguy hiểm.

Xuyên qua linh thú thủ vệ sau, sẽ tiến vào động phủ tầng thứ hai, tới lúc đó, mọi người thể xác và tinh thần mỗi một, toàn lực chống cự ảo cảnh thả lỏng là lúc, lặng lẽ thả ra này trứng, làm được lặng yên không một tiếng động, liền có khống chế mọi người.

Hiện tại động phủ phát sinh biến hóa, nguy hiểm không biết, còn có thể hay không thể đi đến động phủ trung tâm vẫn là khó nói nói thật ra, trong nội tâm nàng không đáy.

Vạn nhất tại đây tiếp tục thâm nhập sâu trên đường, tại tồn thất hai vị trúc cơ tu sĩ, coi như tới trung tâm, cũng vô pháp tụ tập năm vị ngũ hành trúc cơ tu sĩ, bài trừ trận pháp xâm nhập trung tâm.

"Cô cô, nếu động phủ đã nên lần, tiền đồ nguy hiểm không biết, không bằng chúng ta trở về đi, lần sau tại bàn bạc kỹ hơn..." Mã thiên vũ chứng kiến cô cô Liễu Phi vẻ mặt, dĩ nhiên đoán được nàng ý nghĩ trong lòng, lúc này đề nghị.

"Không được! Như là đã đến đây, không thử nghiệm một phen, trong lòng ta có thể nào cam tâm." Liễu Phi trực tiếp từ chối đến.

"Ha ha, Liễu Phi em gái, người này cô từ chấp nhất kinh, chính là hấp dẫn vì huynh địa phương, một khi đã như vậy, chúng ta liền xông tới một phen, ta còn không tin rồi, một người chết động phủ, còn có thể làm khó mấy người sống sờ sờ." Tào bi nhìn Liễu Phi liếc mắt một cái, giống như cười mà không phải cười, trêu ghẹo nói.

"Bất quá, người muốn là đáp ứng vì huynh sau khi rời khỏi đây, hảo hảo khao một phen, vì huynh định sẽ dốc toàn lực giúp người." Tào bi khi nói chuyện, trong mắt tràn trề, chưa thêm chút che dấu, quan sát tí mi lên Liễu Phi, trong tiếng cười đã tràn ngập uế. Cười.

Liễu Phi ánh mắt chớp động, thần sắc biến ảo rất lâu, đáy mắt đáy mắt hiện rõ vô cùng lạnh như băng, cười nói: "Nếu Tào đại ca nói như thế rồi, tiểu muội cũng bất hảo mong đại ca hưng trí, chỉ cần ta có thể như nguyện đạt được sở muốn vật, thiếp thân chính là Tào đại ca, đến lúc đó Tào đại ca tùy tiện phân phó, tiểu muội tuyệt không phản kháng nửa điểm."

Liễu Phi thầm nghĩ trong lòng: "Hừ, cũng không nhìn một chút chính mình cái gì mặt hàng, nếu thật là từ người, lão nương còn không bằng tìm đầu gối, chỉ sợ người sống không tới ngày mai."

"Ha ha, một khi đã như vậy chúng ta cũng chờ trì hoãn rồi, tất cả chuyện này đều là đoán, còn không bằng trực tiếp đi vào, nếu gặp nguy hiểm Gặp chiêu

triết chiều."

Tào bi nghe vậy, sắc mặt vui vẻ, nhìn phía sau bốn gã trúc cơ tu sĩ, hừ lạnh nói: "Tào mỗ tạm thời giải trừ nguoi trên người chúng một nửa cấm chế, cho các nguoi có lực tự bảo vệ, nhưng đừng dễ dàng chết rồi, nếu là làm trễ nãi Tào mỗ đại sự, cũng đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt, nếu muốn chạy trốn, các nguoi thể tục thân nhân con cháu, tào mỗ một tên cũng không để lại, đều diệt sát." Nói xong xoay người bước vào tầng tiếp theo động phủ, cực nhanh nhảy tới.

Bốn người biến sắc, do dự rất lâu, vội vàng đi theo.

"Thiên vũ!" Liễu Phi đối phía sau mã thiên vũ nháy mắt, ý bảo đuổi kịp.

Chứng kiến mọi người bước vào động phủ thân ảnh, Liễu Phi xoay người, nói: "Tàn sát đạo hữu, phía dưới xin hãy đạo hữu không cần giấu dốt, sau phê hồn long thạch ổn thoả hai tay đáng."

Tàn Phàm đem tất cả chuyện này thu hết vào mắt, trầm mặc không nói, bình thần gạt đầu ứng thừa, không nói hai lời trực tiếp bước vào.

Đoàn người tiếp tục thâm nhập sâu son động bụng, hết sức chăm chú giai bị lên, ứng phó lúc nào cũng có thể phát sinh nguy hiểm, dần dần, hai bên vách đá, dần dần rộng mở, nóng bức độ ẩm trở thành hư không, mà dữ phát hàn lạnh lên, màu trắng hàn băng hơi thở, hóa thành tối tăm sương mù, theo mặt đất bốc lên, khiến cho phía trước nhìn lại, một vùng úy trắng.

Đến nơi này thì mắt thường đã không cách nào phân biệt, bị sương mù che lấp đường, mọi người chỉ phải thả ra thần thức, tiếp tục tra xét nhận.

Tàn Phàm thần thức luôn luôn không có ý duy trì lấy trình độ lớn nhất, tuy rằng như vậy linh lực tiêu hao khá cao, tuy nhiên nó có thể trước tiên biết trước nguy cơ, dần dần, Tàn Phàm sắc mặt hơi chút tái nhợt, lấy lòng hần động hậu kỳ thực lực, khó như vậy miễn sẽ xuất hiện linh lực chống đỡ hết nổi hiện tượng, từ hần hấp thu huyền thần thạch sương mù không gian linh khí, chẳng những thần thức tăng nhiều, hần còn phát hiện người khác nếu muốn dùng thần thức tra xét cảnh giới của hần, trừ phi đem thần thức xâm vào thể nội, cảm thụ đan điền trạng huống, nếu không chỉ bằng phần ngoài phán đoán, căn bản là không có cách phát hiện hần chân chính cảnh giới.

Trong cơ thể hần trải qua huyền thần thạch thay đổi sau đích linh khí sẽ tự động ngăn cản gì đến từ phần ngoài sức mạnh thần thức.

Vì không để người nhìn ra manh mối, Tàn Phàm có ý đề thấp cước bộ, đi ở đội ngũ mặt sau, lặng lẽ đem một viên Linh Nguyên Châu ép vào lưỡi để, cảm nhận được đan điền nhanh chóng hồi phục linh lực, trong lòng có của hần một tia phiền muộn.

Tại Phá Tĩnh Tông Linh tu bí cảnh bên trong nếu không phải Trương Đại Hồ báo cho, hần trăm triệu không biết dùng pháp lực đi cô đọng Linh Nguyên Châu, từ tiếp tổng môn nhiệm vụ, đi vào Lạc Vân núi non, Mã gia nơi đóng quân phạm vi tra xét Bạch Trạch mất tích việc, Linh Nguyên Châu không chỉ một lần giúp đại ân của hần.

Nhìn trước mắt sương mù bao phủ son động, Tàn Phàm lẩm bẩm nói: "Đại hồ, thanh sơn! Các nguoi có khỏe không!"

Đúng lúc này, Tàn Phàm đem suy nghĩ thu hồi, sắc mặt đại biến, vội vàng dừng nguyên tại chỗ, ánh mắt nhìn trùng trùng nhìn lên sương mù bao phủ ở chỗ sâu trong, tràn ngập cực độ hoảng sợ.

Phát hiện Tàn Phàm dị động sau, phía trước Liễu Phi vội vàng ngừng cước bộ, quay đầu lại hỏi nói: "Tàn sát đạo hữu, làm sao vậy? Nguoi đã phát hiện cái gì."

Tàn Phàm vẫn chưa ngôn ngữ, ở chỗ sâu trong ngón tay, bỗng nhiên chỉ hướng xa xa.

Xuyên thấu qua thần thức, hần thấy rõ ràng phía trước trăm trượng khoảng cách về sau, một chỗ so với vừa rồi nấu chảy cầu nham thạch còn muốn lớn hơn gấp đôi nóc huyết động bộ, xuất hiện mười mấy ngăm đen vật thể treo ở trên hang động, xa xa nhìn lại tựa như cùng tổ ong thông thường, rậm rạp cái động khẩu trải rộng tại đây có đen vật trên hạ thể.

Đem Tàn Phàm hoảng sợ chính là, một loại hơi thở hết sức nguy hiểm, đang liên tục không ngừng từ nơi này đó ngăm đen mà thật lớn màu đen vật thể thượng từ từ truyền ra.

Một con ong mật giống như bộ dáng linh thú theo ngăm đen vật thể thượng lơ lửng, này linh thú sắc mặt dữ tợn, linh áp bất phạm, chờ nó hoàn toàn tìm hiểu thì lại có to bằng cái thốt.

Cả vật thể đồ đậm, cánh chim mỏng như cánh ve, phần đuôi dài nhỏ vĩ châm thẳng tắp mà tranh lạng, dài đến ba thước, lại càng lóc ra thần nhiên thâm từ sắc hàn mang, vừa nhìn cũng biết là vật kịch độc.

Chương 70: nhảy quốc chiến

Thần thức lan tràn đã qua, xuyên thấu qua thần thức truyền lại ra cảnh tượng, tào bi, Liễu Phi, mã thiên vũ đám người thần sắc cũng là một chút, cực độ hoảng sợ về mặt khuyính khắc thời gian hiển lộ không thể nghi ngờ.

"Chuyện này... Chuyện này... Đây là ngưng khí cánh giới đại viên mãn âm minh phong, lần trước vẫn là tương đối cho toàn chiếu tu sĩ thực lực, lúc này mới ngăn ngừa mấy tháng, làm sao sẽ đạt tới ngưng khí viên mãn cảnh!" Liễu Phi hoảng sợ nói.

Tào bi sắc mặt đồng dạng âm trầm, giống như giọt mực thông thường, hai mắt tinh quang lưu chuyển, trầm ngâm một chút, hần hai mắt mạnh mẽ lóe ra một tia nóng rực ánh sáng, mở miệng nói: "Càng như vậy càng có thể nói rõ, này côn trùng ma lão quái thủ đoạn mạnh."

"Cầu phú quý trong nguy hiểm!"

Ta vậy ở trúc cơ hậu kỳ lâu lắm, quá lâu. Lấy tư chất của ta nếu như không có kỳ ngộ, sợ cuộc đời này liền sẽ dừng bước tại này, nếu như có thể được đến loại này thủ đoạn nghịch thiên, đến lúc đó đây trời Trùng hải vừa ra, chính là tu sĩ Kim Đan trong tay ta cũng có thể bình tĩnh bình yên trở ra.

Đến lúc đó ta tào bi đem sẽ trở thành Lạc Vân núi non tán tu bên trong tu sĩ Kim Đan dưới, đệ nhất nhân!

Trầm ngâm đến tận đây, tào bi nhìn về phía Tàn Phàm hồ hững mở miệng, nói: "Hừ, hay là đạo hữu sợ."

Trước mắt trong mấy người, đối với Tàn Phàm hần một mực trong lòng còn có đề phòng, người này không riêng thực lực cùng hần sần sần nhau, chính là thần thức cũng muốn cao hơn hần rất nhiều.

Lấy hần trúc cơ hậu kỳ thực lực, còn không thể trước tiên phát hiện âm minh phong, bởi vậy không phải bàn cãi.

Nếu là muốn tiếp tục thâm nhập sâu động phủ, thuyết phục người này mới là hàng đầu, còn Liễu Phi chỉ tiến vào động phủ trung tâm quyết tâm, so với hần còn muốn bách thiết, vạn sẽ không xem thường buông tha cho.

Cảm nhận được ánh mắt của mọi người, Tàn Phàm sắc mặt như thường, thế nhưng nội tâm lại sớm không bình tĩnh lấy tính cách của hần, gặp được loại năng lực này sở không kịp việc, quả quyết sẽ không tiếp tục đi xuống.

Có thể tình huống dưới mắt, lại không thể theo hần không cần thận làm.

Huyền thần thạch sương mù trong không gian, thần bí lão giả bình thần thanh âm của lại nhớ tới, : "Tiểu tử, hiện tại buông tha cho còn cấp, ngươi có thể cần nghĩ kĩ, nếu là hiện tại buông tha cho, mới vừa rồi chúng ta lời thề làm thôi, đan điền việc phương pháp lão phu sớm sẽ nói cho ngươi biết rồi, tuy rằng phiền toái có thể chỉ cần ngươi vận khí cú hảo, thật cũng không phải là không được thành công."

"Không cần, nếu đánh cuộc đã làm xuống, Tàn mỗ cũng muốn thử một phen." Tàn Phàm mắt lộ một tia hưng phấn, kiên định nói.

Mọi người thần sắc không đồng nhất, thấp giọng nói chuyện với nhau, mặc dù đối với ở trước mắt dị biến có chút lúng túng, nhưng lại không có chút nào thả lỏng về mặt, thần thức một mực nhìn chăm chú vào trong sơn động âm minh phong hướng đi.

Đúng lúc này, thần thức truyền đến hơn hoảng sợ một màn.

Theo con thứ nhất âm minh phong bay ra sào huyết, từ nay về sau tính thời gian thử, liên tục không ngừng âm minh phong liên tiếp bay ra, trong chớp lát hiện đầy chính cái huyết động, rậm rạp có hàng trăm hàng ngàn đồng đúc.

Cánh chấn động phát ra từng trận hỗn độn tiếng gầm rú, theo thần thức truyền lại đến đông tâm thần người ta ở bên trong, làm cho người nhất thời bức mình tích tụ, trong cơ thể linh khí lại càng ần có bạo động dấu hiệu.

Tàn Phàm chứng kiến ba người đích biểu tình, trong lòng đã giật mình, giờ phút này vô luận là hần vẫn là Liễu Phi, tào bi, mã thiên vũ đám người, trong thần sắc không có toát ra chút lui bước đắc ý đồ, côn trùng ma lão quái động phủ vật bọn hần tình thế bất buộc.

Tại đây hẹp hòi đường hành lang ở bên trong, âm hàn bốc hơi sương mù, theo âm minh phong cánh sơn động mang đến gào thét cuồng phong, trước mặt đánh úp lại.

Lúc này tào bi quét Tàn Phàm và Liễu Phi liếc mắt một cái, trầm giọng nói: "Ta xem các ngươi nếu không có lui bước, bàn bạc kỹ hơn tính toán, có dám và Tào mỗ xông tới một phen."

Côn trùng ma lão quái tại hơn trăm năm trước, tung hoành cổ nước Tổng tu tiên giới, nhắc lên một trận gió tanh mưa máu, huyết tẩy rồi vô số sao tu tiên gia tộc, tự xưng là nguyên anh tu sĩ chi thiên hạ đệ nhất người, động phủ của hần nói vậy định có thật nhiều kỳ trân dị bảo, nếu chúng ta tùy tiện được đến một vật, đối với tự thân tu vi tăng lên, tất có thể tạo được hiếm thấy hiệu.

"Tào đại ca theo như lời không sai!" Liễu Phi gạt đầu, ánh mắt lóe ra một lát, lại nói: "Thiếp thân có thể mình xác nói cho mọi người, còn trùng ma lão quái thực lực cường hãn, hơn xa chúng ta có khả năng tưởng tượng, hẳn vốn không phải ta cố nước Tổng tu tiên giới người, chính là tứ cấp tu chân quốc ngự thủ tông đệ tử."

"Nói vậy các người cũng có thể hiểu biết, hơn ngàn năm trước nhảy quốc chiến, chúng ta cố nước Tổng chiến bại, chẳng những bị mất tiến giai tu chân quốc có thể, lại càng thất lạc ba ngoại vực chiến trường tu chân tài nguyên, bị mất đại lượng điển tịch, công pháp truyền thừa không được đầy đủ, không chỉ như thế, tức thì bị Đại Yến quốc tu tiên giới liên thủ phong ấn, đến tận đây sau, tại cố nước Tổng ở trong người tu tiên cực hạn chính là nguyên anh hậu kỳ."

"Ngoại nhân tiến vào cố nước Tổng dễ dàng, không có...chút nào khó khăn đáng nói, trái lại nếu là cố nước Tổng bản thổ tu sĩ muốn ly khai, đây chính là so với lên trời còn khó hơn. Trừ phi có thể tìm tới ngoại giới tu sĩ tiến vào cố nước Tổng tu tiên giới chờ tiết điểm, đi ngược chiều đi ra ngoài, nếu không tại bao phủ xuống, căn bản không có chút cơ hội, đây là nhảy quốc run run bại trận phạt."

"Hộ quốc biên giới đại trận?" Tần Phàm mặt lộ vẻ vẻ mặt, hai tròng mắt co rút lại, nội tâm nhấc lên sóng biển ngập trời, đối với cái này chờ bí ẩn, trừ phi tu vi của hắn có thể đạt tới nhất định được độ cao, mới có thể được biết, nếu không căn bản không có giải trừ tư chất cách.

"Nói như vậy, chúng ta cố nước Tổng tu tiên giới chẳng lẽ không phải giống như lao tù." Tần Phàm nghi ngờ nói.

"Lao tù! Ha ha, tàn sát đạo hữu vẫn là nghĩ tới rất đơn giản." Liễu Phi mặt lộ vẻ lộ vẻ sâu thẳm, kể mà nói rằng: "Nói là lao tù, đây là lạc quan thuyết pháp, phong ấn không riêng gì cố nước Tổng tu tiên giới tiến vào ngoại vực chiến trường tư chất cách, lại càng chôn vùi tiến giai tu sĩ cấp cao có thể."

"Không chỉ như thế, Đại Yến quốc mỗi đoạn thời gian còn có thể mạnh mẽ điều động nguyên anh tu sĩ tham gia cái gọi là biên giới chiến trường, có thể sống được nguyên anh tu sĩ không đủ nửa thành, này bằng với biến thành suy yếu chúng ta cố nước Tổng tu tiên giới thực lực, đối nhưng bọn hắn không gặp qua nhiều can dự, nhưng lại giống như chăn nuôi súc vật thông thường, nuôi cho mập cách đoạn thời gian giết một lần, cứ thế mãi, sợ là không lâu sau đó, cố nước Tổng sẽ ngã xuống đến nhị cấp tu chân quốc, không có tu chân liên minh phủ hộ, Đại Yến quốc sẽ trực tiếp phát động diệt quốc chiến, đem cố nước Tổng mạnh mẽ đưa vào Đại Yến quốc đất đai."

"Ồ? Bực này bí ẩn, đạo hữu như thế nào biết được?" Tần Phàm hỏi.

"Dù sao lấy đạo hữu tư chất chất, bước vào kim đan đường rộng rãi chẳng qua là chuyện sớm hay muộn, thiếp thân xem như bán đạo hữu một cái nhân tình, không sợ đạo hữu chuyện cười, chúng ta Mã gia vốn là Luyện Hồn Cốc nội tông trưởng lão, Mã gia tổ tiên chính thức tham gia trận kia nhảy quốc chiến trong đó một vị kim đan thủy tổ, cũng là rơi xuống cho nhảy quốc trong chiến đấu."

"Ài, việc này Tào mỗ cũng là nghe nói một ít đồn đãi, hưởng các người tổ tiên tại cố nước Tổng tu sĩ Kim Đan bên trong cũng là ba thứ hạng đầu tồn tại, lại càng thao tác vô số Thanh Thiên Ngưu Manh, nguyên anh sơ kỳ tu sĩ cũng có thể bình tĩnh, bình yên lui bước, chưa từng nghĩ, nhưng vẫn là vẫn lạc." Tào bị cảm khái nói.

"Chúng ta người tu tiên từng bước một, nhiều lần trải qua trăm cay nghìn đắng, kết quả là vẫn là vọt tre mức nước, giấc mộng Nam Kha."

"Quên đi, những điều này là do sau này hãy nói, không liên quan gì đến chúng ta, hay là trước giải quyết trước mắt âm minh phong nói sau, tin tưởng trời không tuyệt đường người, chắc chắn sẽ có một con đường sống."

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71: Âm minh phong

Trầm ngâm một chút, mã thiên vũ đột nhiên nói: "Này động huyết bộ hàn khí trầm tư, độ ẩm hơi thấp, âm minh phong số lượng tuy nhiều, có thể lại hết sức e ngại hòa hành pháp thuật."

"Đúng vậy, nói đối linh thú phẩm chất rất hiểu rõ, không ai so được với chúng ta Mã gia, trong tộc điển tịch đã có ghi lại, hòa hành linh lực pháp thuật đích xác có thể phát ra nổi hiểm thấy hiệu, trước mắt xông vào xác thực không phải là cử chỉ sáng suốt, nếu chậm dẫn thú hương, chúng ta che lấp hơi thở, từng người lừa đảo được, cơ hội xác thực lớn chút." Liễu Phi tiếp lời.

Dựa theo lúc trước ý tưởng, xuyên qua giá xử linh thú thủ vệ động phủ về sau, chính là một chỗ ảo trận chỗ, nếu động phủ đã xảy ra không biết biến dị, chỉ phải Gặp chiêu triết chiêu, làm như vậy mặc dù có chút miễn cưỡng, có thể vị tất chưa có một khả năng nhỏ nhoi, tiến vào trung tâm.

"Hừm, biện pháp cũng không tệ, có thể là vị đạo hữu nào, sử dụng pháp thuật đến hấp dẫn âm minh phong đâu rồi, nếu như không có đạo hữu chỉ này

hy sinh, bằng vào dẫn thú hương sợ là không đủ đi." Tào bi trong lòng hơi động, nhìn trước mắt mấy người, đem nghi ngờ trong lòng nói ra.

Nghe nói tào bi lời này, Liễu Phi, mã thiên vũ đám người sắc mặt hơi biến, lộ ra vẻ chán chờ. Trong lòng mọi người mười phần rõ ràng, loại hành vi này không khác tự tìm đường chết, tuy rằng có thể đổi vị trí âm minh phong lực chú ý, vì những thứ khác người dọn ra thời gian, lẫn vào động phủ tiến vào tầng tiếp theo, có thể đến lúc đó hàng vạn hàng nghìn âm minh phong vây quanh dưới, son động vốn là hẹp hòi, tại cao minh ẩn nấp phát giác, cũng khó mà bảo đảm chắc chắn sẽ không bị phát hiện.

Tới lúc đó, cho dù người có thông thiên thủ đoạn, cũng khó thoát khỏi cái chết.

Tần Phàm trong lòng hơi động, trong đầu vội vàng điều tra lên đại mộng trăm thần thuật môn pháp quyết này, đây là vận dụng thần thức cao giai pháp môn, mới từ lão giả nơi đó được đến thì hẳn thô sơ giản lược nhìn một lần, nhớ rõ trong đó có một thức bắt chúc tu sĩ thần thức pháp thuật.

Quả nhiên, trầm mặc một lát sau, Tần Phàm tìm được rồi một thức này pháp thuật, dựa theo thần thức vận chuyển phương pháp, bấm pháp quyết, nhất thời một đạo vừa phải hơi yếu sống thần thức, bỗng nhiên truyền ra.

Mọi người kinh hãi, có điểm nghi hoặc Tần Phàm việc này hành động.

"Chư vị, dùng thần thức quét một chút Tần mỗ! Có thể nhìn ra manh mối?" Tần Phàm lại cười nói.

Cử động lần này Tần Phàm có chút bất đắc dĩ, tuy rằng trước đó tất cả mọi người không quen thuộc, bởi vì các loại ích lợi giao tiếp, làm thời tạo thành đội ngũ, nhất định trong lòng còn có đề phòng, cho dù có biện pháp, phạm là tiêu hao hơi lớn một chút, hay hoặc là nhất định sử dụng con bài chưa lật, quả quyết không có khả năng nói ra.

Phệ hồn long thạch hẳn tình thế bất buộc, nếu không làm ra một chút hy sinh, việc này nói không chừng sẽ đường cù đi vòng vèo, qua loa chấm dứt, tự nhiên mà nói phệ hồn long thạch hẳn cũng không thể có thể theo Liễu Phi trong tay đạt được.

Liễu Phi, mã thiên vũ, tào bi nghe nói Tần Phàm từng nói, nghi hoặc gian khuynh xuất thần biết, này quét xuống một cái, sôi nổi mặt lộ vẻ về mặt.

"Đạo hữu hảo thủ đoạn a!" Tào bi cười nói.

Liễu Phi cũng là vẻ mặt thản nhiên, nói: "Nếu đạo hữu chịu làm hy sinh, sau khi chuyện thành công, phệ hồn long thạch chẳng những hai tay dâng, trong động bảo vật đạo hữu tùy ý chọn tuyển một món đồ."

Một lát sau, tào bi, Liễu Phi, mã thiên vũ sôi nổi thi triển ẩn nấp thân hình pháp thuật, hoặc xuất ra che lấp hơi thở pháp bảo, bắt đầu dọc theo son động góc lạng yên chạy đi, muốn tránh đi âm minh phong nhiều nhất vị trí trung tâm, theo bên cạnh lén qua.

Bởi vì sợ kia bốn gã trúc cơ lúc đầu tu sĩ tu vi không đủ, tào bi lại từ trong túi trữ vật lấy ra một cái hình tròn pháp khí, kích thích sau sẽ bốn người kia bao phủ trong đó, sau đó tại Tần Phàm không coi vào đâu, mất đi thân ảnh, liền hơi thở cũng một miếng biến mất.

Tần Phàm thấy vậy, khoe miệng hiện lên một nụ cười lạnh lùng.

Lấy thần thức của hắn, loại này ẩn nấp pháp thuật, toàn bộ không một chút hiệu quả, vừa rồi hắn đang mã thiên vũ trên người lạng yên không một tiếng động đánh ra một đạo dao động hoàn toàn không có linh lực.

Vừa rồi mã thiên vũ theo trong túi trữ vật xuất ra dẫn thú hương về sau, Tần Phàm trong lòng nhất thời hơi kinh ngạc, này dẫn thú hương hắn từng thấy, chính là lúc ấy tại Phá Tinh Tông xuất phát thì Thôi Thừa tại màu trắng Linh truyền cổ bảo phía trên một chút đốm cái chủng loại kia, vô luận hình dạng, mùi hay là dùng đồ đều chút nào không một chút khác biệt.

Hiện tại hắn dĩ nhiên xác định, mã thiên vũ và Thôi Thừa trong lúc đó chắc chắn liên hệ, ngày ấy Huyết Thửu Bức sau lưng người điều khiển tám chín phần mười đứng giờ người này.

"Hừ, vây giết Tần mỗ, nhân quả báo ứng! Nên đến người bồi hoàn thời gian rồi!"

Tần Phàm nhìn ra được, ba người bọn họ quan hệ có chút tầm thường, giữa lẫn nhau cũng là quen thuộc người, chỉ có hắn một thân một mình đặt mình trong mà tới.

Còn có một lớn hơn nữa phát hiện, khiến cho Tần Phàm hạ quyết tâm, chờ bọn hắn xuyên qua âm minh ừn ừn kéo đến tập son động, tại dùng thần thức gọi lên, hấp dẫn âm minh phong, dẫn họ đi chỗ khác.

Tào bi bí pháp không chế bốn gã trúc cơ tu sĩ, linh căn tư chất theo thứ tự là lấy kim, mộc, hỏa, đất, mà hắn là thủy hành linh căn.

Dưới đường đi, tào bi, Liễu Phi lại hết sức để ý bốn người này sự sống còn, nếu là vật hi sinh tồn tại, tất nhiên sẽ làm cho bọn họ làm mở đường tiên phong, tra xét nguy hiểm, có thể bốn người này lại khi bọn hắn dưới sự bảo vệ, đi ở trong đội ngũ, hơi chút có như vậy một tia nguy hiểm, liền sẽ dốc toàn lực cứu trợ.

Thăng đến Liễu Phi trong lúc vô tình chứng minh động phủ trung tâm, Ngũ Hành trận pháp, Tần Phàm mới biết được mục đích của bọn họ, thừa dịp mọi người nói chuyện với nhau nháy mắt, Tần Phàm phân ra một tia thần thức tiến vào sương mù không gian, theo thần bí lão giả trong miệng biết được ngũ hành đóng cửa trận pháp, ngoại trừ đối ứng điều khiển khẩu quyết, hoặc cậy mạnh phá đi, còn có một loại phương pháp, thì phải là nắm tên thuộc tính

ngũ hành người tu tiên tiến hành hiến tế, lấy loại này hiến tế có được ngũ hành linh lực, để mà bí pháp kéo theo ngũ hành đóng cửa, do đó mở ra một tia chỗ hổng.

"Các người bắt nạt, đừng trách Tàn mỗ vô nghĩa!" Chỉ sợ từ vừa mới bắt đầu, tại ngưu nam ở phường thị Liễu Phi cũng đã theo dõi chính mình, lúc này mới sẽ cảm ra phê hồn long thạch có lời mời, hiệp trợ nàng tiến vào cơn trùng ma lão quái động phủ.

"Tàn sát sơn đạo hữu, mau mau khiến sử dụng pháp thuật hấp dẫn âm minh phong, chúng ta cái này độn đã qua."

Vang lên bên tai Liễu Phi thần thức truyền âm, Tàn Phàm lãnh rên một tiếng, tương tự lấy thần thức truyền đưa tới.

"Đạo hữu, chờ tại xâm nhập đó, Đồ mỗ một thức này uy lực pháp thuật khá lớn, cần chuẩn bị một phen."

Bốc hơi sương mù tràn ngập, theo Liễu Phi đám người tiếp tục thâm nhập sâu, tầm mắt lại càng không rõ mơ hồ, từng trận tốt gió gào thét, giống như lưỡi dao sắc bén thông thường, gào thét mà tới.

Xuyên thấu qua thần thức, Tàn Phàm chứng kiến Liễu Phi đứng ở âm minh ùn ùn kéo đến tập huyết động ở giữa, tựa hồ đang đợi chờ mình phát động pháp thuật, Tàn Phàm không nói hai lời thần thức vừa động, đại mộng trầm thần thuật nhanh chóng thôi động, một lát sau hơi thở của hắn rồi đột nhiên biến đổi lớn, tiếp tục nhìn sang lại và kia âm minh phong thông thường, tản ra khát máu khí tức âm lãnh.

Cùng một thời gian Tàn Phàm bàn tay khẽ nhúc nhích, Thủy Hòa Đan lúc này ngưng tụ, đối với phía trước vỡ, một tiếng vang thật lớn thấm nhuần phía chân trời, âm minh phong nghe tiếng mà động, trong khoảnh khắc theo sào huyết bay ra.

Lúc này Tàn Phàm một tay vỡ, lấy ra một món đồ ẩn nấp pháp bảo, linh lực rót vào về sau, thân hình của hắn chậm rãi biến mất ở tối tăm trong sương mù, nương độn quang cực nhanh lui gấp, giấu kín tại sơn động góc vẫn không nhúc nhích, tĩnh tức bài trừ gạt bỏ khí.

Trong thần thức âm minh phong cánh chấn động, mang theo thật lớn gào thét cuồng phong, dốc toàn bộ lực lượng, trong khoảnh khắc che kín sơn động, nhìn đến đây Tàn Phàm trong mắt hàn mang chợt lóe, khóe miệng cười lạnh không tiến

Thần thức khổng lồ gọi lên mã thiên vũ trên người cái kia một đạo linh khí.

"Âm!"

Một thanh âm vang lên động trong sơn động bộ nhớ tới, tuy rằng uy lực không lớn, có thể mã thiên vũ dưới sự kinh hãi, phát ra một tiếng thét kinh hãi, thân hình bại lộ tại phô thiên cái địa âm minh bày ong vây quanh dưới.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Hoàng Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.